

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

5.00

• • •

.

. •

•

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THE HISTORY OF

THE PELOPONNESIAN WAR,

BY THUCYDIDES:

ILLUSTRATED BY MAPS, TAKEN ENTIRELY FROM ACTUAL SURVEYS;

WITH NOTES,

CHIEFLY HISTORICAL AND GEOGRAPHICAL,

BY

THOMAS ARNOLD, D.D.

LATE HEAD MASTER OF RUGBY SCHOOL, AND FORMERLY FELLOW OF ORIEL COLLEGE, OXFORD.

THIRD EDITION.

VOL. II.

OXFORD:

Printed by T. Combe, Printer to the University, for JOHN HENRY PARKER; WHITTAKER AND CO. LONDON; J. AND J. J. DEIGHTON, CAMBRIDGE. MDCCCXLVIII.

. • • • •

PREFACE TO THE FIRST EDITION.

PA 4452 A2 1847

HAVE been enabled to obtain for the two books now HAVE been enabled to contain a published the complete collation of one new manuscript, which I examined in the library of St. Mark at Venice in the summer of 1830. It is numbered in the library catalogue, 364; and is the same of which some specimens were published by Zanetti in his catalogue of the manuscripts of Venice in 1740. It is written on parchment, and contains the history of Herodotus and the Hellenics of Xenophon, as well as the work of Thucydides. It was given to the library of St. Mark by cardinal Bessarion, and is not older than the fifteenth century; but it has been carefully written, and agrees throughout, as Poppo concluded from the specimens given by Zanetti, with the manuscript marked N by Bekker and in this edition, which formerly belonged to the earls of Clarendon, and is now in the public library of the university of Cambridge. As the liberality of the university has allowed me to have the use of this latter manuscript at Rugby, during a period of five months, I have collated it in the sixth, seventh, and eighth books more carefully than had been done before, and have thus confirmed its general agreement, even in the most minute particulars, with the Venetian manuscript.

For instance, the latter chapters of the eighth book afford the following resemblances :

94, 3. πανδημεί εχώρουν	πανδημεί om. N.V.
95, 4. δπότε χρή	onws N.V.
5. δμως καὶ ἀντέσχον	δλως N.V.
6. ώς φιλίαν	om. N.V.
96, 2. ξυρράξουσι τοσαύτη ή ξυμφορά	συρράξουσι και τοσαύτη ξυμφορά Ν.V.
4. ὅπερ άν εί	åv om. N.V.
ή εί επολιόρκουν	el om. N.V.
98, 3. ώς και οί έν τη πόλει	oi om. N.V.

^a The 4th and 5th. The 6th book having been added to this volume in the present edition.

8 2

№270395

PREFACE.

99, Ι. τῆς έαυτοῦ ἀρχῆς	om. N.V.
τούς έν σάμφ	ràs N.V.
2. θέρει τῷδε	τφδε θέρει Ν.V.
101, 2. ev kaptepious	έν καρτεροΐς Ν.V.
πρωίτερον vulgo	πρωιαίτερον Ν.V.
102, 2. δίωξιν εὐθὺς ποιούμενοι	eidùs om. N.V.
έπι της ηπείρου vulgo	έπι της ίμβρου Β.Ν.V.
al voraraı	ai om. N.V.
104, 2. δκτω καὶ έξήκοντα vulgo	δκτω καὶ ὀγδοήκοντα Ν.V.
106, 3. πελλήναιων vulgo	πελληνέων Β.Ν.V.
108, 2. Kal Kŵr	καὶ τὴν κῶ Ν.V.
4. ἀτραμύττιον	ἀτραμύττειον Ν.V.
109. ἀπολογήσηται	ἀ πολογήσεται Ν.V.

Many other instances occur in which the two manuscripts agree with only a few others in the same readings: but here, except in two cases in which the Vatican MS. B is to be joined with them, they differ from every other manuscript hitherto collated, and agree with each other only. In one well known passage, VIII. 94, 3. ώς τοῦ ίδίου πολέμου μείζονος η άπο των πολεμίων, [sie vulgo legitur,] both manuscripts omit $\hat{\eta}$, but the Venetian alone reads $\tau o \hat{v} \, d\pi \delta \, \tau \hat{\omega} v \, \pi o \lambda \epsilon \mu (\omega v)$, which was the correction proposed by Göller from conjecture. Again, in VIII. 46, 1. the true reading $\hat{\eta}$ "Ελλησι πλείοσι is given by the Venetian manuscript in the original text: in the English one, the old reading $\mu\epsilon\lambda\lambda\eta\sigma\epsilon\iota$ $\pi\lambda\epsilon$ (or has been corrected by a subsequent hand. In VIII. 45, 2. of de tas vais anolinovies es ounpelar, [sic vulgo legitur,] the Venetian MS. has, in the original text, of de ras vaves anole(-English MS. was the common reading, with the words $\epsilon_s \delta \mu \eta$ - $\rho\epsilon(av \text{ omitted}; \text{ but } d\pi o \lambda_{i} \pi o \nu \tau \epsilon s \text{ has since been altered into } d\pi o$ - $\lambda \epsilon (\pi \omega \sigma \iota \nu)$, and $\delta \pi \sigma \lambda \epsilon (\pi \sigma \nu \tau \epsilon s \delta \epsilon s \delta \mu \eta \rho \epsilon la \nu)$ added in the margin.

These instances will shew that the Venetian manuscript has been carefully written, and contains some valuable readings. But, on the other hand, its mistakes are so numerous, as fully to confirm Bekker's opinion of the general low character of the manuscripts of Thucydides. "Quorum qui optimi sunt et anti-"quissimi, Cisalpinus, Vaticanus, Laurentianus, Palatinus, Au-"gustanus, longe absunt ab ea præstantia qua excellunt inter "Isocrateos Urbinas, inter Platonicos et Demosthenicos Parisi-"enses A et S, et si qui alii singuli singulorum scriptorum ad "salutem fatis esse destinati videntur: ut neque ejusmodi libros "impune neglexeris, et Thucydideorum barbarismi nimis pati-"enter ferantur." *Preface to the smaller edition*, 1824, p. iv.

iv

This is the judgment of a man whose experience in manuscripts exceeds perhaps that of any other individual in Europe, and is therefore entitled of itself to great respect. And certainly if any one will take the trouble of observing the number of bad readings which are to be found in every manuscript of Thucydides, within the space of a few chapters, he will have no difficulty in agreeing with Bekker's opinion.

The library of St. Mark contains also four other manuscripts of Thucydides, which I partially collated, and which are marked in this edition by the letters W, X, Y, and Z. The first of these is marked in the library catalogue, 365. It is a small folio, written on paper, and contains Herodotus and the Hellenics of Xenophon, as well as Thucydides. Its date is about the fifteenth century.

X is a large folio, written on paper, and of the date of the fourteenth century. It is numbered in the catalogue, 367.

Y is a folio, also written on paper, and of the date of the fourteenth century. It is marked in the catalogue, Classis VII. Historia profana, cod. 50. This manuscript was taken to Paris by the French, and restored in 1815. It contains a great mass of unpublished scholia, written so illegibly, that the shortness of my stay at Venice did not allow me to decypher them.

Z is a folio, on parchment, of the fifteenth century, marked in the catalogue, Classis VII. cod. 5. It was formerly in the library of the Dominican convent of St. John and St. Paul at Venice. The two first books and half of the third were written by Pallas Strozzi, of Florence.

Of these four manuscripts, the first, W, I have only examined in a few chapters at the beginning of the fourth book. From so small a specimen, it is difficult to judge of its general character; but its agreement with the various families of manuscripts, as far as it has been hitherto collated, may be seen from the instances given below:

IV. 1, 1. μεσήνην W.K.L.O.i.m.

ἐπαγομένων W.I.d.e.

- 3. ή και μάλλον W.A.B.F.G.H.L.O.P.V.X.Y.Z.c.d.e.f.g.h.i.m.
- 3, Ι. καὶ σοφοκλῆς W.A.B.F.G.H.K.L.N.P.V.Y.c.e.f.h.m. ἐπὶ τὴν πύλον W.L.O.i.m.

2. ἐπὶ τοῦτο W.A.B.E.I.K.V.X.Z.i.m. ξυνέπλευσε W.A.B.F.H.I.L.N.O.P.R.V.X.d.i.m. αὐτὸ τότε W.A.B.E.F.H.L.N.Q.R.V.Y.h.

6, I. Katà táxous W.

Y

PREFACE.

- 8, 2. sepunyyeddor de rai W.B.F.H.N.Q.V.X.Y.Z.d.e.h.i.
 - 6. moir duoir W.
 - 7. άθρόως κλήσειν W.
 - 9. έγκαταληφθέντες W.E.F.H.V.Z.
- 9, 3. χωρήσαs W.A.B.F.N.Q.V.X.Y.Z.e.h.i.m.
- 10, 1. μάλλον απερισκέπτως W.A.B.F.H.K.N.V.X.Z.e.
- 14, 2. en ilauβaróμεros W.A.B.F.I.K.L.N.O.P.V.X.Y.Z.c.d.e.f.g.h.i.m.
- 15, 1. παραχρήμα W.A.B.F.G.I.K.L.N.O.P.Q.V.X.Y.Z.c.d.e.f.g.h.i.m.
 - 2. ή ύπὸ λιμοῦ W.A.F.H.K.L.O.P.Y.Z.c.d.e.f.g.h.i.m.

The next manuscript, X, is the same, I believe, with that marked by Bekker, D. I have collated fifteen chapters of the fourth book, and a little more than twenty of the beginning of the eighth. Poppo considers this manuscript to belong to the same class with that marked g in the present edition: they differ, however, from each other in various instances, so that I do not think that the resemblance is clearly made out. Its character may be judged of by the specimen given below:

VIII. I, I. navovôl X.A.B.C.F.H.K.N.R.T.V.Y.c.d.e.g.i.k.m. Taur.

eneidή τε εγνωσαν X.C.E.F.H.K.L.R.T.d.e.f.g.i.k.m. Taur.

- 2. στερούμενοι Χ.Α.Γ.Η.Ν.Τ.g.
- 2, 1. al tŵr X.B.C.Y.
 - 2. λόγον om. X.A.F.H.T.g.
- 3, 1. μηλιώς X.A.C.E.F.L.O.P.R.d.g.i. Taur.
- 5, Ι. ἐν κατασκευῆ Χ.Β.C.F.H.N.Q.R.T.V.d.e.f.g.i.k.m. εὐβοῆs Χ.Ε.Υ. Taur. ἀλκαμένη Χ.Α.C.E.F.H.K.L.N.O.R.V.g.k.m. ὑs τὴν εὐβοίαν Χ.Κ.Ν.Q.V.Y.d.i.
 5. φόρους ἐνόμιζε Χ.Α.Ε.F.H.B.V.i.
- 6, 1. έν τη έαυτοῦ Χ.Α.Β.C.Ε.F.H.L.N.O.R.V.Y.c.g.i.k.
 - 2. πείσουσι πέμπειν X.A.C.F.H.K.B.V.c.f.g.i.k.m. ές μεν ές την Ιωνίαν Χ.
 - 3. arshiadys erareiro X.A.F.H.N.R.c.d.f.g.i.
 - σὐτοὶ ἔμελλον Χ.Α.Ε.Γ.Η.Ι.Ν.Ο.Ρ.Q.V.Y.g.i.k.m. Taur. μελυγκρίδαν Χ.
- 7. πρòs dôn as X.A.B.C.F.H.L.N.O.R.V.Y.c.d.e.g.i.k. Taur.
- 8, 2. αὐτοῖς πλεῖν Χ.Α.Β.F.K.R.c.f.i. αρχοντας έχοντας Χ.Q.Y. (prima manu) Taur. 3. διεκόμισαν αὐτοῖς Χ. (prima manu) Q. Taur.
- 10, 1. λήσουσιν X.C.E.F.H.K.R.g.i.
 - 3. έσχατος καὶ ἔρημος Χ.Ν.Υ.
- 13. καὶ ἀπὸ τῆς σικελίας Χ.Α.Β.F.H.N.V. Taur. ὑποκλῆς Χ.Α.F.H.N.R.V. αί λοιπαὶ Χ.Α.Β.F.H.K.N.R.V.
- 15, Ι. απολειπούσαι Χ.
 - 2. aπελθουσών X.A.B.E.F.H.N.R.V.f.m. επί την om. X.A.F. et prima manu E.N.

- 19, 1. ávaua X.A.F.G.H.K.N. (prima manu) d.i.
 - 4. ταίε λοιπαίε ναυσίν X.B.C. et codd. fere omnes. άναγόμενοι Χ.H.K.L.N.O.P.V.d.e.g.i.k.
- 20, 2. aduroperos abyraíor X.N.V.
- 21. επανάστασις τοῦ δήμου Χ.F.H.N.V.
- 23, 2. ravµaxíar X.A.E.
 - άπο τών άθηναίων Χ.Α.F.G. 4. καταλειφθείσαι Χ.Α.Β.C.Ε.F.H.L.O.R.T.V.g.i.k.m. Taur. παραστέμπε τε (sic) Χ. παραπέμπει Β.

The fourth of the Venetian manuscripts, marked Y, contains some good readings, and particularly in VIII. 5, 1. where it alone, with one other manuscript, has preserved $\ell \nu \pi a \rho a \sigma \kappa \epsilon v \hat{\eta}$, instead of the common reading $\ell \nu \kappa a \tau a \sigma \kappa \epsilon v \hat{\eta}$; but I examined both this, and the fifth manuscript marked Z, too cursorily to be able to form any judgment as to their general merits.

In the preface to the first volume of this edition, I mentioned a manuscript of Thucydides, said to exist in the university library at Turin. I have since had an opportunity of seeing it, and found it to be a folio, written on paper, of the fifteenth century, and containing 238 leaves. There are a few scholia added by a later hand; and a note at the end of the volume, informing us that it was written by a certain priest of the name of George, in the year 1487, and finished on the fourteenth day of October. I was able to do no more than collate a few chapters of the eighth book, and refer to it in one or two remarkable passages in the other books. In III. 114. it is the only MS. which has preserved the true reading $\delta \mu \eta \rho \rho vs$; and in IV. 98. it reads tà un προσήκοντα, the common reading being tà πρέποντα, and the later editors having altered it to $\tau a \mu \eta \pi \rho \epsilon \pi o \nu \tau a$, on the authority of the Cassel manuscript, H, and of the Scholiast. It agrees also with two other manuscripts, Q and R, in reading αποστήσονται, VIII. 4. instead of the corrupt form αποστήσωνται. Where I have quoted it in the present edition, I have named it simply Taur. (Codex Taurinensis.)

There is no manuscript of Thucydides in the university library at Padua, nor in the chapter library at Verona.

In addition to these Italian manuscripts, I have consulted more or less fully three others, hitherto uncollated, which exist in England. Of these, the first belongs to the public library of the university of Cambridge, and was most liberally entrusted to my care, together with the Clarendon MS. already noticed. I do not feel able to judge of its antiquity; but it agrees prin-

PREFACE.

cipally with one of the best known manuscripts, H, [Casselan.] although unluckily this agreement is closest in the seventh and eighth books, where the authority of the manuscript H is much lower than in the earlier ones. The collation of this manuscript throughout the fourth book, as given in the present volume, will enable the reader to judge sufficiently of its value. I have distinguished it by the letter T.

The two remaining manuscripts are in the library of Mr. Severn, of Thenford House, near Banbury. They belonged formerly to Dr. Askew; were purchased, I believe, by Mr. Wodhull, the translator of Euripides, and from him came by inheritance to their present possessor. I was allowed to consult them both, and the result will be found in the present volume. I have marked them by the Italic letters a and b.

But, to say the truth, it does not appear to me that much is likely to be gained by any further collation of the manuscripts of Thucydides, unless one should be discovered either of far higher antiquity than any now known, or belonging to a wholly distinct family. In the most perplexed passages of the eighth book all the manuscripts hitherto collated fail us equally : in the forms of words all are far enough removed from the autograph of Thucydides. This corruption has gone on increasing from century to century : in the age of Strabo only "some copies" had corrupted the name of the peninsula in Argolis from Mé- θava to Me $\theta \omega v\eta$, whereas every vestige of the former reading has disappeared from all the manuscripts now known to be in existence. And therefore my increased acquaintance with the manuscripts of Thucydides has greatly lessened my respect for their authority; and I should not hesitate to alter the text in spite of them, wherever the grammarians, who laboured to keep alive a knowledge of the genuine Attic dialect amidst the growing barbarisms of their times, require or sanction the correction.

RUGBY, October, 1832.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

Δ.

SICILY. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

 I. ΤΟΥ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους περὶ σίτου ἐκβολὴν Συρακοσίων δέκα νῆες πλεύσασαι καὶ Λοκρίδες ἴσαι
 Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελία κατέλαβον, αὐτῶν ἐπαγαγομένων,

Α. C. 425. καὶ ἀπέστη Μεσσήνη ᾿Αθηναίων. ἔπραξαν δὲ 2 Olymp. 88. 4 5 SICILY.. Meesina revolts from προσβολην ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας καὶ the Athenians. Attack on Rhegium by Φοβούμενοι τοὺς ᾿Αθηναίους μη ἐξ αὐτοῦ ὁρthe Loorians. μώμενοί ποτε σφίσι μείζονι παρασκευῃ ἐπέλ-

θωσιν, οί δε Λοκροί κατὰ έχθος τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι 10 ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. καὶ ἐσεβεβλήκεσαν ἅμα 3 ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ πανστρατιậ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις, ἅμα δε καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἱ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστασίαζε, καὶ ἀδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς Λοκροὺς ἀμύ-

i. ἐκβολῆς F. συβρακουσίων V. 2. ἐσπλεύσασαι h. λοκρίδος G. λοκρίδων R.
 μεσήρην K.L.O.W.i. ἐπαγομένων I.W.d.e. 5. συβρακούσιοι V. 6. προβολήν Ε. 7. αὐτῶν e. 9. τῶν ἑηγίνων K.Ζ. ἐηγινῶν V. ἑιγηνων Ε.
 10. ἐσβεβλήκεσαν c.f. 13. ἐπὶ om. G. πολὺ F. χρονων a. 14. ἀδύνατον g. τοὺς om. L.O.P.

B

I. περί σίτου ἐκβολήν] Scholiast: σίτου ἐκβολήν τὴν τῶν σταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν φησιν: "The time of "the corn's coming into ear." "approach to Sicily." Dr. Bloomfield. Rather perhaps, "affords an approach;" i. e. according to Göller's explanation, quoted I. 9, 2. "contains in itself, or "possesses, an approach to Sicily."

6. προσβολήν έχον] "Commands the

THUCYDIDES, VOL. II.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ATTICA. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

4 νεσθαι, ή και μαλλον έπετίθεντο. δηώσαντες δε οι μεν Λοκροί τῷ πεζῷ ἀπεχώρησαν, αι δὲ νῆες Μεσσήνην ἐφρούρουν και άλλαι αι πληρούμεναι έμελλον αυτόσε έγκαθορμισάμεναι

Invasion of Attica. The Athenians dethey had prepared to at Corcyra. Demosfleet, on a special DODDARDS.

τον πόλεμον έντεῦθεν ποιήσεσθαι. ΙΙ. ὑπο δε τους αὐτους χρόνους του ήρος, πρίν τον σίτον έν άκμη 5 ATTICA. είναι, Πελοποννήσιοι και οι ξύμμαχοι εσέβαepsteh the ships which $\lambda o \nu$ is the 'ATTIKY' (Tyeito De 'Ayis o'Ap-Biely, (III 113.) with χιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς) και έγκα-2 directions to stop and θε ζόμενοι έδήουν την γην. 'Αθηναίοι δε τάς themes goes with this τε τεσσαράκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν ἀπέστειλαν, 10 εσπατιμαίου to act as ώσπερ παρεσκευάζοντο, και στρατηγούς τους be abould see cause υπολοίπους Ευρυμέδοντα και Σοφοκλέα Πυθόδωρος γαρ ό τρίτος αυτών ήδη προαφικτο 3 ές Σικελίαν. είπον δε τούτοις και Κερκυραίων αμα παραπλέοντας των έν τη πόλει επιμεληθήναι, οι έληστεύοντο ύπο 15 των έν τῷ ὄρει φυγάδων και Πελοποννησίων αυτόσε νήες έξήκοντα παρεπεπλεύκεσαν τοις έν τφ όρει τιμωροί, και λιμοῦ όντος μεγάλου έν τη πόλει νομίζοντες κατασχήσειν 4 βαδίως τὰ πράγματα. Δημοσθένει δὲ ὄντι ιδιώτη μετὰ την άναχώρησιν την έξ 'Ακαρνανίας, αὐτῷ δεηθέντι εἶπον χρη-20 σθαι ταις ναυσί ταύταις, ην βούληται, περί την Πελοπόννη-III. και ώς έγένοντο πλέοντες κατά την Λακωνικήν σον. COABT OF PELO- και έπυνθάνοντο ότι αι νηες έν Κερκύρα ήδη PONNESUS. Ho strongty urges είσι των Πελοποννησίων, ό μεν Εύρυμεδων the polley of occu-pying and fortity- και Σοφοκλής ήπείγοντο ές την Κέρκυραν, ό 25

καl μάλλον A.B.C.E.F.G.H.L.O.P.V.W.X.Y.Z.c.d.e.f.g.h.i. Haack. 1. ĥ E. Poppo. Goell. Bekk. valgo μάλλοτ καί. 4. ποιήσασθαι V. 7. ό Αγις Β. 3. αί άλλαι Κ. εγκαθορμησάμεναι Β.c. 4. ποιήσασθαι V. P.V.Y. την Συ 9. 1ás] om. P. 10. re] om. L.N. την Σικελίαν C. 12. πυθόδωρος δέ L. 11. παρασκευάζ. Q. 13. προαφίκετο Ν.V.Υ. πρό αφίκτο Ε. προσαφικτο Κ. 14. rai] om. d.i. 17. παραπεπλεύκεσαν R.g. έσβεβλήκεσαν C.f. 15. υπομεληθήναι Ι. map-15. Οπομελιούημα Γ. 17. παματεπτέστασα Leg. το μορλητέστας C.τ. παρ-επλεύκεσαν Κ. 18. λοιμού g. 20. της έξ Ακαρνανίας Υ. δεηθέντι] δήθέν τι Κ. 21. ταΐς ναυσί] οπ. Η. βούλεται F. τήν] οπ. Α. 25. καί σο-φοκλής Α.Β.C.Ε.F.G.H.K.L.N.P.V.W.X.Z.c.e.f.h.a. Poppo. Goell. Bekk. vulgo και ό σοφοκλής. ηπείγοντο [υπήγοντο N.V.X.g. επείγοντο Y.

COAST OF PELOPONNESUS. A.C. 425. Olymp. 88. 4.

the Pythes, on the scant $\delta \epsilon \Delta \eta \mu o \sigma \theta \epsilon \nu \eta s$ is την Πύλον πρώτον εκέλευε of Messenia; but his colleagues ridicule the σχόντας αυτούς και πράξαντας α δεί τον πλούν proposal, as wild and ποιεισθαι άντιλεγόντων δέ, κατά τύχην χειunprofitable. μών έπιγενόμενος κατήνεγκε τας ναῦς ἐς τὴν Πύλον. καὶ ὁ 2 5 Δημοσθένης εὐθὺς ἠξίου τειχίζεσθαι τὸ χωρίον (ἐπὶ τούτφ γαρ ξυνεκπλεύσαι), και απέφαινε πολλήν εύπορίαν ξύλων τε και λίθων, και φύσει καρτερόν δν και έρημον αυτό τε και έπι πολύ της χώρας άπέχει γαρ σταδίους μάλιστα ή Πύλος της Σπάρτης τετρακοσίους, και έστιν έν τη Μεσσηνία ποτέ 10 ούση γή, καλούσι δε αυτήν οι Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. οί 3 δε πολλάς έφασαν είναι άκρας ερήμους της Πελοποννήσου, ην βούληται καταλαμβάνων την πόλιν δαπανάν. τω δέ διά-Φορόν τι έδόκει είναι τοῦτο τὸ χωρίον ετέρου μαλλον, λιμένος τε προσόντος, και τους Μεσσηνίους οικείους όντας αυτώ το

1. en P.G. πρώτον om. G. εκέλευσε Ζ. 2. ποιείσθαι τον επι C.G.L.O.W.Z.a.i. 5. τοῦτο A.B.E.F.G.I.K.V.W.X.Z.a.i. A.B.F.G.H.I.L.N.O.P.R.V.W.X.d.g.i. Parm. ξυνέπλευσαν Ε. 2. ποιείσθαι τόν πλούν f. 4. és] 6. ξυνέπλευσε 7. ral ante φύστει om. B.h. καρτερικόν L. κρατερόν i. τε] τότε A.B.E.F.G.H.L.N.Q.R.V.W.Y.h. καί έρημον om. G. τοῦτο X. 8. αὐτφ Ν. 8. απέχει γαρή πύλος d.i. ἀπέχει δε ή πύλος σταδίους τῆς σπάρτης μάλιστα τετρακοσίους L.O. ἀπέχει γὰρ πύλος στ. τῆς σπ. μ. τ. Ρ. ἀπέχει γὰρ ή πύλος τῆς Σπάρτ. σταδ. μάλ. τετρακ. G. 12. τὸ δε B.F. διαφέρον c.o. 13. τοῦτο τὸ χωρ. ἐδόκει εἶναι G. Aquéros de e.

5. (end rourse ydo Eurennievou)] "For with this view, or, in order to "effect this object, he had sailed with " them." Compare I. 74, 4. end To To λοιπόν νέμεσθαι έβοηθήσατε. Matthiæ, §. 585. Jelf, §. 634. 3. Add Xenoph. Cyropæd. I. 6, 39. enenýypto os ent τούτφ αί πάγαι.

8. en i πολύ της χώρας] " For a con-"siderable distance." Compare c. 12,

3. ἐπὶ πολῦ τῆς δόξης: and II. 76, 4, note. 97, 5. IV. 100, 2. 10. καλοῦσι δὲ αὐτὴν—Κορυφάσιον] "They call it," i. e. Pylus, "Corypha-"sium." Compare 118, 3. V. 18, 6.

12. damarar Hoc est, inquit Suidas, nostrum laudans, h. v. els avalópara μεγάλα έμβάλλειν. Duk. Göller thinks that damarâr is here used in its usual sense, and that the meaning is, " if he " wished, by occupying them, that the " state should exhaust its resources." But in this sense karalaµβávwv would hardly be Greek. I prefer Suidas's interpretation, that damarar is here used to signify els αναλώματα μεγάλα έμβάλ-Compare Antiphon, de Cæde λειν. Herodis, p. 719. Reiske : $dynp \delta v \dot{\epsilon} \delta a$ -márnoav, i. e. "whom they exhausted " with tortures."

14. Kai roùs Mesonvlous oikelous ovras] Ενιοι ήκουσαν και Μεσσηνίους οικείους όντας αὐτῷ τῷ Δημοσθένει ἀμεινου δἐ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ, οἱ γὰρ μετὰ τοῦ Δημο-σθένους ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσήνιοι συγγενείς όντες τοίς περί την Πύλον οίκοῦσι Μεσσηνίοις, καὶ δμόφωνοι τοίε Λακεδαιμονίοις τυγχάνοντες, ξμελλον, όρμώμενοι έκ της Πύλου, πλείστα βλάπτειν την Δακωνικήν, ού διαγιγνωσκόμενοι δια την δμοφωνίαν, είτε πολέμιοι είσιν eire olkeioi. SCHOL. Non liquet, Demosthenem secum adduxisse Messenios a Naupacto, quod hic dicit Scholiastes.

3

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88.4.

άρχαιον και όμοφώνους τοις Λακεδαιμονίοις πλειστ' αν βλάπτειν έξ αύτοῦ ὁρμωμένους, καὶ βεβαίους αμα τοῦ χωρίου φύλακας έσεσθαι. ΙV. ώς δε ούκ έπειθεν ούτε τούς στρα-PYLUS. τηγούς ούτε τούς στρατιώτας, ύστερον και τοις At length, the fleet being accidentally ταξιάρχοις κοινώσας, ήσύχαζεν ύπο απλοίας, 5

detained at Pylus 4. τοις ταξιάρχοις-μέχρι αυτοίς] om. Parm. ταξιάρ-3. ereobal] om. Q.

yais P.R.Z.d.e.

Eos postea demum ad illum venisse in-

telligitur e cap. 9, 1. et 32, 2. Messenios autem, qui Naupactum tenebant, cur olkelous Πύλφ et Lacedæmoniis δμοφώrous esse dicat Thucydides, cognosci potest e Pausan. Messen. XXIV. et XXVII. Pro βλάπτειν Portus videtur maluisse βλάψειν, ut conveniat cum τφ čσεσθαι. Duk.

4. rois rafiánxous] Vide Sigonium de Rep. Athen. 1. 4. HUDS. So little is known about the details of the Athenian army, that the office of these ra- $\xi_{iap\chi_{oi}}$ can hardly be described in more than general terms. They must not be confounded with the ten officers of the same name chosen to command the infantry of Athens, divided according to the number of the tribes, whenever the whole force of the state marched out to battle together. Compare De-mosthenes, Philippic I. p. 47. Reiske. Xenophon, Hellenics, IV. 2, 19. and Schneider's note. Lysias against Agoratus, p. 498. and Taylor's note. Lysias against Alcibiades, II. p. 565. and Pollux, VIII. §. 94. These may be called taxiarchs-general; but, besides these, the name is applied to the inferior officers, who commanded the $\tau \dot{a}$ -Ees, or elementary divisions, of the Athenian army. The long scale of subordinate commands which exists in the armies of modern Europe, was, in Greece, peculiar to Lacedæmon only: and Thucydides judged it worthy of particular notice, that in the Spartan army the gradations of rank and power were very numerous: (V. 66. 3, 4.) rd στρατόπεδον των Λακεδαιμονίων αρχοντες αρχόντων είσί. In the Athenian army, as far as appears, there were only two ranks of officers, the orparnyol, or generals of the whole army, and the rafiapyon, or commanders of its subordinate divisions. Now the ráfis in the

Athenian army seems to have corresponded with the $\lambda \delta \chi os$ in the Peloponnesian; that is to say, it was the principal element in the divisions of the troops; and its strength varied according to circumstances, being sometimes, and perhaps regularly, a hundred men; (compare Xenoph. Cyropæd. II. 1, 25. and Anabas. III. 4, 21.) but in maritime expeditions, like the one mentioned in the text, where there were no soldiers but the epibatæ of the different triremes, it is probable that the numbers of each ráfis were smaller.

5. ήσύχαζεν ύπο απλοίας] I cannot but think, after all, that this is the correct stopping of the passage, although Poppo, Göller, and Dr. Bloomfield have put a comma after $\eta \sigma i \chi a \zeta \epsilon \nu$, and join υπό aπλoias with the following clause: " till the soldiers themselves, being " kept in inactivity by the bad weather, "were seized with a desire to fortify "the place." But the position of υπό aπλoias would then be so unnatural, that nothing but the clearest necessity would make me adopt such a construct-And surely it is good sense to tion. say, that Demosthenes, after having tried in vain to prevail either upon the generals or soldiers, continued to remain quietly at Pylus, instead of prosecuting his voyage, owing to the bad weather, which would not let him put to sea. 'Hoúza(ev also seems to be more naturally applied to "remaining "in the same place without moving," (compare VIII. 44, 4.) than to "desisting " from trying to persuade the gene-" rals." It may be added, that $\mu \epsilon \chi \rho \iota$, when used as a conjunction, is usually placed at the beginning of a sentence, like *iws*; and that *ind anhoias µixpe* would be a very unusual arrangement of the words. "Saltem novxaçor. Sed " vix dubito quin delendum vπ aπλοίas

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

by bad weather, the μέχρι αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν examen and soldiers construct a fart for δρμη † ἐσέπεσε † περιστασιν ἐκτειχίσαι τὸ their own annue χωρίον. καὶ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σιδή-2 ρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, 5 καὶ ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι καὶ τὸν πηλὸν, εἰ που δέοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορία ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι. παντί τε τρόπως ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τὰ ἐπιμαχώτατα

2. ἐσέπεσε A.B.E.F.G.H.K.N.V.X.Z.f.g.h. Goell. Bekk. vulgo ἐπέπεσε. "Sed " ἐσπίπτεω cum dativo et de animi motibus a scriptore nostro non dicitur." Poppo. ἐπέπεσε C.W.Y. Parm. περιστάσιν Η.Ν.Τ.V. Parm. 48. περίστασιν Α.Β. vulgo περί στάσιν. περί στάσιν Ε. 3. ἐγχειρίσαντες Κ.Ν.V.f. 5. τε Ρ. ξυμβαίνειν R.X.g. ξυμβαίνει Ζ. εί ποι Β.Ε.h. 6. νοτου α. 7. μέλλει I.P.R. είs τοὐπίσω C. 8. συμπλίκοντες d.i. ὑποπίπτη L.O. ἀποπίπτει d. ἀποπίπτη R. 9. ἐπιχώματά I. ἐπιμαχώτατα τε Ζ.

"et servandum $\eta \sigma v \chi a \xi \epsilon \nu$." DOBREE. In what follows I have restored the reading $\pi \epsilon \rho \iota \sigma \tau a \sigma \omega$, with all the recent editors, on the authority of H. and several other MSS. which I have myself collated. But the sense still appears uncertain. Haack and Göller interpret it "mutato consilio," in the same sense of change in which $\pi \epsilon \rho \iota \delta \sigma \tau \eta$ is used in chang. 12, 3. and $\pi \epsilon \rho \iota \delta \sigma \tau \eta$ is used in chang in which $\pi \epsilon \rho \iota \delta \sigma \tau \eta$ is used in chang in which $\pi \epsilon \rho \iota \delta \sigma \tau \eta$ is used in changing their mind; and the simpler meaning may, I think, be the true one, that the soldiers set to work, or came round on all sides, to carry on the fortification. Comp. Euripid. Bacchæ, 1104. Elmsley:

φέρε, περιστάσαι κύκλφ, πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες---al δε μυρίαν χέρα προσέθεσαν έλάτη κάξανέσπασαν χθονός.

4. λογάδη»—ξυμβαίνοι] "They pick-"ed the stones which they carried, and "put them together as they happened "to fit." The construction of this fort seems to have resembled, on a small scale, what is called the earliest style of Cyclopian architecture, as exemplified in the walls of Tiryns. (See sir W. Gell's Argolis, plate 14.) There the interstices between the larger blocks of

stone were filled up with smaller stones: and such probably was the case at Py-lus; and the cement, which Thucydides shews to have been only used in parts of the work, was required to fasten these smaller stones; the larger blocks, as is generally the case in an-cient walls built of massy stones, being secured by their own size and weight. See "Remarks on the military Archi-" tecture of Greece," in Walpole's Memoirs of Turkey, vol. I. p. 316. The expression exactor to resembles mas tis: (see Viger, c. III. sect. 11. §. 14. note 15.) "Each thing, of whatever de-"scription." The use of the neuter gender is remarkable, when the substantive $\lambda l \theta o vs$ is in the masculine : but it is probably intended to express the miscellaneous materials used in the construction of the wall, "as each se-"veral thing happened to fit;" not only the large picked stones, but the smaller ones, rubbish, shingle, or whatever came in the way, and could be made serviceable.

9. $\eta\pi\epsilon'_1\gamma\sigma ro\ \phi\theta\eta$ rau $\kappa. r. \lambda.]$ "They "hastened to anticipate the Lacedæ-"monians, in completing the most ac-"cessible parts of the fort before they "could arrive to defend their territory." $2\pi\pi\beta\sigma\theta\eta\sigma a$ is translated by Dr. Bloomfield, "attack the place;" and he refere

θογκτδιδογ

PYLUS, A. C. 435, Olymp. 88. 4.

έξεργασάμενοι πρίν επιβοηθήσαι το γαρ πλέον του χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε καὶ οὐδὲν ἔδει τείχους. V. οἱ δὲ έορτήν τινα έτυχον άγοντες, και άμα πυνθανό-It is completed in six μενοι έν όλιγωρία έποιοῦντο, ὡς ὅταν ἐξέλθωdays; and five ships being left with Deσιν η ούχ ύπομενουντας σφας η ραδίως ληψό-5 mosthenes to guard it, μενοι βία· καί τι και αύτους ό στρατός έτι έν the rest of the fleet proceeds to Corcyra. ταις 'Αθήναις ών επέσχε. τειχίσαντες δε οί 'Αθηναίοι τοῦ χωρίου τὰ πρὸς ἦπειρον καὶ α μάλιστα έδει ἐν ήμέραις έξ, τον μέν Δημοσθένην μετά νεων πέντε αὐτοῦ φύλακα καταλείπουσι, ταις δε πλείοσι ναυσι τον ές την 10 Κέρκυραν πλοῦν καὶ Σικελίαν ἠπείγοντο. VI. οἱ δ ἐν τῆ

The news of the occupation of Pylus recalls the Peloponnesians in haste from Attica, so that this was the shortest invasion during the ing fifteen days.

'Αττική όντες Πελοποννήσιοι ώς επύθοντο τής Πύλου κατειλημμένης, ανεχώρουν κατα τάχος έπ' οίκου, νομίζοντες μέν οι Λακεδαιμόνιοι και Αγις ό βασιλεύς οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν 15 whole war, not exceed. Πύλον άμα δε πρώ εσβαλόντες και του σίτου έτι γλωροῦ όντος έσπάνιζον τροφής τοῖς πολ-

λοις, χειμών τε επιγενόμενος μείζων παρά την καθεστηκυίαν 2 δραν ἐπίεσε τὸ στράτευμα. ὥστε πολλαχόθεν ξυνέβη ἀναχωρησαί τε θασσον αύτους και βραχυτάτην γενέσθαι την 20 έσβολην ταύτην ημέρας γαρ πεντεκαίδεκα έμειναν έν τη 'Αττική.

2. oùoè g. 1. έξειργάσμενοι L.O.P. . exorres h. 5. σύχι μενούντας Ι. 3. exoptes D. 5. ouxi merourtas 1. Poppo. Goell. Bekk. Kai toi L. Kaitoi R. 8. τοῦ χωρίου] om. c.f. 9. τόν] καὶ d.i. 16. προεσβαλόντες Ε. αυτοίς Ε. 21. πέν 14. Kai ó ayıs Y. 20. Bâttor e.

to I. 126, 7. But Boydeir and its compounds never lose their proper notion of "defensive movement," even when the particular or subordinate operation is offensive. Thus the attack on Pylus was in order to recover possession of their own country, which had been occupied by an invader: but the term Bonfinoa could not have been used had the Lacedæmonians been going to attack a fort in Attica, instead of one

έδειτο τοῦ τείχους Ι. oi de] om. V. 6. Rai TI Rai A.B.F.N.V.h. Haack. vulgo kal TI. ό στρατός αύτούς Κ. δημοσθένη C. ΄ 13. τάχους W. 17. сотаниото Q. 18, de C.e. 21. πέντε καί δέκα L.O.

> occupied by the enemy in their own dominions. So in I. 126, 7. it is applied to the efforts of the Athenians to recover possession of their own citadel, which Cylon had surprised in order to make himself tyrant.

> 16. πρφ-πολλοίς] Thom. Magister. WASS.

> 18. χειμών] " Rough, stormy, and wet "weather." See the note on III. 21, 5.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. IV. 5--8.

THRACE, PYLUS. A. C. 425, Olymp. 88. 4.

VII. Κατά δέ τον αὐτον χρόνον Σιμωνίδης 'Αθηναίων στρατηγος 'Ηϊόνα την ἐπὶ Θράκης Μενδαίων ἀποικίαν,

THE ACTB. πολεμίαν δε ούσαν, ξυλλέξας 'Αθηναίους τε Bion, a Mandean colony betrayed to the όλίγους έκ των φρουρίων και των έκείνη ξυμ-Athenians, and ro-5 taken by the Chalel. μάχων πληθος προδιδομένην κατέλαβε. και dians and Bottimans. παραχρήμα επιβοηθησάντων Χαλκιδέων και

Βοττιαίων έξεκρούσθη τε καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τών στρατιωτών.

VIII. 'Αναχωρησάντων δε των έκ της 'Αττικής Πελο-10 ποννησίων, οι Σπαρτιάται αυτοί μέν και οι έγγύτατα των PYLUS. περιοίκων εύθύς έβοήθουν έπι την Πύλον, των The Spartans prepare δε άλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα εγίγνετο to attack Pylus by land and sea, and recall ή έφοδος, άρτι άφιγμένων άφ' έτέρας στραtheir fleet from Corcyra to cooperate with them. Description of τείας. περιήγγελλον δε και κατά την Πελο-2 πόννησον βοηθείν ότι τάχιστα έπι Πύλον, και the scene of action. 15 The harbour of Pylus is formed by the listle έπι τας έν τη Κερκύρα ναῦς σφῶν τας έξήisland of SPHACTEκοντα έπεμψαν, αι ύπερενεχθείσαι τον Λευκα-**BIA**, which almost

I. σιμωνίδης δ άδηναίων e. 2. η ώνα A.F. Bekk. ή όνα H.X.Z.a.c.f.g. τ ην] τ ης B.E.F.X. τ ης θράκης m. μενδαίων μέν ἀποικίαν e. ἀποικίαν om. A. 5. κατέλαβε προδιδομένην g. 6. χαλκιδαίων R.Z.d.e.g.i. 7. βοτιαίων g. 9. τών om. d.i. 10. ol post και om. G. ἐγγύτατοι d. 11. παροίκων c. 12. λακεδαιμονίων] πελοπονησίων d.i. 13. στρατίας R.a. 14. περιήγγελον d.e. δὲ και κατὰ B.C.E.F.G.H.N.Q.V.W.X.Y.Z.a.d.e.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt καί. 16. τῆ om. L.O.i. 17. τῶν λευκαδίων Ε.Χ.

2. 'Hiora] Where this place was is uncertain. Of course it cannot be confounded with the Eion near Amphipohis, which had belonged to Athens since the time of Cimon. See I. 98, 1. Eustathius says, 'Ητών τρισυλλάβως πόλις έν Χερρονήσφ παρά Θουκυδίδη, but the Chersonesus is much too remote for the Chalcidians and Bottiseans to have marched thither to recover a town. Stephanus of Byzantium mentions an Eion in Pieria, which Eustathius also acknowledges, but this also is too distant from Chalcidice; and besides belonged to Macedonia. And the other Pieria east of the Strymon, and mentioned II. 99, 3. was also inaccessible to the Chalcidians; as the only passage of

the Strymon was commanded by the Athenian town of Amphipolis. But as the name of Eion is a general one, signifying shore or beach, it may have belonged to another place besides the three already noticed; and the situation of the Eion here mentioned cannot be fixed more precisely, than by saying that it was probably on some point of that long and winding coast which is broken by so many projecting points, and extends from the Strymon to the Axius.

17. al intererezteñoa, &c.] Quod hic Thucydides vocat interereztira, Strabo (l. 8.) vocat interereztira, strabo non remigio, sed machinis hunc Isthmum superabant, qui quidem pluries

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ciones up the mouth of it. Sphacteria is δίων ἰσθμον και λαθούσαι τας έν Ζακύνθφ occupied by the Ia- 'Αττικάς ναῦς ἀφικνοῦνται ἐπὶ Πύλον· παρῆν cedermoniana. 3 δε ήδη και ό πεζος στρατός. Δημοσθένης δε προσπλεόντων έτι των Πελοποννησίων ύπεκπέμπει Φθάσας δύο ναῦς άγγείλαι Εύρυμέδοντι και τοις έν ταις ναυσιν έν Ζακύνθως 4' Αθηναίοις παρείναι ώς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος. καὶ αἱ μèν νήες κατά τάχος έπλεον κατά τα έπεσταλμένα ύπο Δημοσθένους οι δε Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο ώς τώ τειγίσματι προσβαλούντες κατά τε γην και κατα θάλασσαν, έλπίζοντες ραδίως αιρήσειν οικοδόμημα δια ταχέων είργα-10 5 σμένον και ανθρώπων όλίγων ένόντων. προσδεχύμενοι δε και την άπο της Ζακύνθου των Αττικών νεών βοήθειαν έν νώ είχον, ην άρα μη πρότερον έλωσι, και τους έσπλους του λιμένος έμφράξαι, δπως μη ή τοις Αθηναίοις έφορμίσασθαι 6 ές αὐτόν. ή γὰρ νησος ή Σφακτηρία καλουμένη τόν τε 15 λιμένα, παρατείνουσα καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη, ἐχυρὸν ποιεῖ καὶ τούς έσπλους στενούς, τη μέν δυοίν νεοίν διάπλουν κατά το τείχισμα των 'Αθηναίων και την Πύλον, τη δε πρός την

3. ήδη οπ. a. 7. ἐπέπλεον Ν.V. 8. ἐν τῷ τειχίσματι V. 9. τε] οπ. Q. κατά ante θάλ.] οπ. Κ. θάλατταν d.i. 11. δλίγων ἀνθρώπων e. 12. καί] οπ. C.a.e. ἀπό ζακύνθου A.B.h. Bekk. Goell. 13. ἔσπλους] εῦπλους I. qui et infra εῦπλους et εῦπλου. 14. ἐφορμήσασθαι V.c. 17. δυοῦν A.B.C.E.F.H.I.K.N.Q.V.W.X.Y.Z. e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri δυεῖν. νεῶν G.L.O.e. 18. και] κατὰ Κ.

mutavit faciem, modo rescissus et apertus, ut compendium fieret circuitionis totius Leucadiorum peninsulæ, ut a Cypselo Corinthio; postea vero per alluviones redditus pristinæ formæ. Vide Plinium, l. 4. c. 1. Palmerius Exercit. pag. 50. HUDS. Thucydides eodem, quo hic, verbo, et de eadem re etiam supra utitur III. 15, 2. Kal ókævis maoeorkviafor råw veår år rå lodha, ás intepolororres ék rås Kopludou és rhv nods Adhras bálaaran. Et III. 81, 1. Kal intepereykórres rdv Aeukadiar lodhav rås pañs, donese mi repentieres dofläru, ánocoulforrat. DUKER. 7. Kard rd éntoraluéra ind Anuo-

 Κατά τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους] Ammonius ἐπιστείλαι coarctat ad litteras: Ἐπιστείλαι μὲν, inquit, διὰ γραμμάτων. Ἐπισκῆψαι δὲ διὰ λόγων. Sed Thomas Magist. in Ἐπετειλάμην : Ἐπιστείλαι οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι, καὶ ἐπιστείλαι recte ex hoc et alio loco Thucydidis ostendit. Sic Aristoph. Nubib. 608. Ἡ Σελήνη συντυχοῦσ΄ ἡμῶν ἐπέστειλε Φράσαι Πρῶτα μέν χαίρεω ᾿Αθηναίος. Æschyl. Sept. adv. Theb. 1020. Οῦτω μὲν ἀμφὶ roῦδ' ἐπέσταλται λέγεω. Piura de hoc, et de ἐπιστολὴ Stanlei. ad Æsch. Prometh. v. 3.— DUKER.

15. η yap $\eta \eta \sigma s \eta$ Expansion h Expansion h also $\mu \sigma \eta$ For every thing relating to the topography of the scene of action, the reader is referred to the maps at the end of the volume, and to the memoir which accompanies them.

PYLUS. A. C. 435. Olymp. 88. 4.

άλλην ήπειρον όκτω ή έννέα ύλώδης τε και άτριβής πασα ύπ' έρημίας ήν, και μέγεθος περι πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. τους μέν ουν έσπλους ταις ναυσιν άντιπρώροις βύζηνη κλήσειν έμελλον την δε νησον ταύτην φοβούμενοι μη έξ 5 αύτης τον πόλεμον σφίσι ποιωνται, όπλίτας διεβίβασαν είς αύτην, και παρά την ήπειρον άλλους έταξαν. ούτω γάρ τοις 8 'Αθηναίοις τήν τε νήσον πολεμίαν έσεσθαι τήν τε ήπειρον, άπόβασιν ούκ έχουσαν τα γαρ αυτής τής Πύλου έξω του έσπλου πρός το πέλαγος άλίμενα όντα, ούχ έξειν όθεν όρ-10 μώμενοι ώφελήσουσι τούς αύτων, σφείς δε άνευ τε ναυμαχίας και κινδύνου έκπολιορκήσειν το χωρίον κατά το είκος, σίτου τε οὐκ ἐνόντος καὶ δι ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένου. ώς δ' έδόκει αύτοις ταυτα, και διεβίβαζον ές την 9 νήσον τους όπλίτας, άποκληρώσαντες άπο πάντων των λό-15 χων. και διέβησαν μέν και άλλοι πρότερον κατά διαδοχήν, οί δε τελευταίοι και έγκαταληφθέντες είκοσι και τετρακόσιοι ήσαν, καὶ Είλωτες οἱ περὶ αὐτούς ήρχε δὲ αὐτῶν Ἐπιτάδας ό Μολόβρου.

3. αντιπρώροις F.G.H.L.N.O.P.Q.V.X.Y.d.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. αντίπρωροι A.B. αντιπρωίρεις Ε. vulgo αντιπρώρους ita etiam C.a. βύζην] corr. F. om. A.B.G. βύζειν a.i. βύσζειν d. βύσειν margo d.i. σβύζην P. σβύζειν I. 4. συγκλήωτειν A.B. κλείσειν I.V.Y.Z.e.f.g.i. άθρόως κλήσειν W. 5. διεβίβαζον Q. διεβίβασεν d.i. 6. παρά A.C.E.F.H.K.L.N.O.P.Q.V.X.Y.Z. a.c.f.g. Haack. Popp. Goell. Bekk. cetari περί. γάρ] καl d. 7. νήσον raύτην φοβούμενοι πολεμίαν K. 8. τὰ] καl B. τῆς] om. Y. 9. οὐχ ἔξειν] οὐκ ἐξῆν A.B.E.F.h. 10. τοὺς] τὰς G.d. ταῖς e. τοὺς αὐτῶν Ε.F.H.K.V.g.m. [" et haud dubie plures," Poppo.] Poppo. σφῶς d.i. τε] τῆς d. 11. κατα] ὡς L.O.P.Y. 12. προκατειδημμένου R.Y. "an κατειδημμένον?" Bekk. 13. τ' Q. καl] om. P. 14. πάντων] στώτων d.i. 15. καl post μὲν] om. P. 16. καl] om. d. ἐγκαταληθθέντες. 17. δὲ αὐτῶν C.E.F.H.K.V. Poppo. Vulgo, Bekk. Goell. δ' αὐτῶν. 18. μολοβροῦ A.B.F.H.L.O.P.V.

3. Bú(ny khýoru) 'Aboóns' olov Búorarres rais raugi róv čonhour. SCHOL. "To stop up the two inlets by ships "placed close together, with their "heads looking outwards."

δι' όλίγης παρασκευής] Verte,
 " cum non sal diu occupatum esset, ut
 " bene munitum esse posset." DOBREE.
 13. ώς δ' έδόκει—καλ διεβίβαζον] This

sentence, where the apodosis is in δu - $\beta i\beta a \zeta o v$, is exactly similar to the beginning of chap. 21. book II. and seems to confirm the interpretation of that passage given in the note upon it.

14. άπο πάντων τῶν λόχων.] Λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, Αἰδώλιος, Σίνης, Σαρίνας, Πλόας, Μεσσοάτης. SCHOL.— [See V. 68, 3, and the note.]

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ΙΧ. Δημοσθένης δε όρων τους Λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσί τε αμα και πεζώ, παρεσκευάζετο και Proparations of antibos, και τας τριήρεις αίπερ ήσαν αυτφ άπο Demosthenes to re-pei the enemy's at- των καταλειφθεισων ανασπάσας ύπο το τείχισμα προσεσταύρωσε, και τους ναύτας έξ tack. αὐτῶν ὅπλισεν ἀσπίσι τε Φαύλαις καὶ οἰσυίναις ταῖς πολλαίς· οὐ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίω ἐρήμω πορίσασθαι, ἀλλὰ και ταυτα έκ ληστρικής Μεσσηνίων τριακοντόρου και κέλητος έλαβον, οι έτυχον παραγενόμενοι. ὑπλιταί τε τῶν Μεσσηνίων τούτων ώς τεσσαράκοντα έγένοντο, οις έχρητο 10 2 μετά των άλλων. τους μέν ούν πολλούς των τε άσπλων και ώπλισμένων έπι τα τετειχισμένα μάλιστα και έχυρα του χωρίου πρός την ήπειρον έταξε, προειπών αμύνασθαι τον πεζον, ην προσβάλλη· αυτός δε απολεξάμενος έκ πάντων έξήκοντα όπλίτας και τοξότας όλίγους έχώρει έξω τοῦ τεί- 15 χους έπι την θάλασσαν, ή μάλιστα έκείνους προσεδέχετο πειράσειν αποβαίνειν ές χωρία μέν χαλεπά και πετρώδη προς το πέλαγος τετραμμένα, σφίσι δε του τείχους ταύτη άσθενεστάτου όντος επισπάσασθαι αύτους ήγειτο προθυμή-

4. καταληφθεισών A.E.F.h. 6. τούς πολλούς ε. 8. καί] οπ. ε. ληστρικών L.P. τριακοντούρου G.I.V.e.m. 11. και τών ώπλισμένων Κ. 12. και om. d. δχυρά g. 13. ἀμύνεσθαι d. 14. προσβάλλη B.F.H.N.Q.V. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προσβάλη. ἀποδεξάμενος Ι. 19. ἐπισπάσθαι d. προθυμήσασθαι G.

4. 'Araoπáσas] Vide Suid. in àraσπậ. WASS.

5. προσεσταίρωσε.] ξύλοις δρθοΐς προσωχύρωσεν αντάς. Schol. Nam, quod Duker. animadvertit, etiam VII. 25, 4. dicit, Syracusanos Vallos in mari defixisse, ut intra illos naves suæ stationem haberent: eamque munitionem σταύρωσιν vocat. Et ibidem cap. 38, 2; Niciam ante naves suas σταυρωμα in mari defixum habuisse, quod üs pro portu clauso esset. Göller. Compare Appian, Civil Wars, V. 33. rås ráφρους προσεσταύρου. "Strengthened " the trenches with additional stakes, " as a chevaux de frise." Dr. Bloomfield and Dobree wish to read προεσταύρωσε οτ προύσταύρωσε, comparing VI. 75, 2. την θάλασσαν προεσταύρωσαν, but the alteration seems unnecessary. The present text signifies, "he hauled " his ships up under the fort, and set " a stockade close to them," " upon " them," i. e. "to cover them."

rov's vairas] "The rowers;" for the epibate had regular arms of their own. 19. πισπάσασθαι airov's ήγεῖro, κ.τ.λ.] Έφελκώσεσθαι airov's ήγεῖro eis προθυμίαν ἐκεῖνο rò μέρος. SCHOL. But then we must read ἐπισπάσεσθαι and προθυμήσασθαι, for "he thought it would "draw them on" must require the infinitive future, and not the aorist; and on the other hand προθυμήσασθαι must

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

σεσθαι οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατηθήσεσθαι οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνοις τε βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. κατὰ τοῦτο οὖν 3 πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρήσας ἔταξε τοὺς ὑπλίτας ὡς 5 εἶρξων ἦν δύνηται, καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

 Χ. " ΑΝΔΡΕΣ οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου,
 μηδεἰς ὑμῶν ἐν τῆ τοιậδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω
 His address to ble men " δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιon the sea-shore, when " εστὸς ἡμᾶς δεινὸν, μᾶλλον †δ† ἀπερισκέready to receive the " πτως εὖελπις ὁμόσε † χωρῆσαι† τοῖς ἐναν-" τίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην " ἀφίκται ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ὅκιστα ἐνδεχόμενα κινδύνου

Ι. κρατηθήσεσθαι A.B.E.F.H.N.V.X.g. Poppo. Goell. Bekk. ceteri κρατήσεσθαι. 2. τήν] om. O. 4. θάλατταν Κ. χωρήσας A.B.F.G.H.N.Q.V.W.X.Y.Z.e.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri χωρίσας. 5. δύνωνται d. 6. ξυναιράμενοι Ε. 7. τή] om. c. βουλεύεσθω Ι. 8. περιεστός C.E.K.a. Bekk. Goell. περιεστώς G. 9. δ' L.O.P.Q.V.W.X.Y.Z.a.c.f.g. 48. Haack. Poppo. Goell. om. A.B.C.F.G.H.K.N.R.e. Vulgo et Bekk. ή. 10. χωρήσας C.G.L.N.O.P.V.Z.a.c. f.h.i. 11. περιγιγνόμενος G. ές] έπ' G.L.d. 12. τοιάδε Κ. τόδε Stobæus.

be in the acrist, as Dobree saw, and proposed accordingly to correct the tense, or else to read $\epsilon \pi i \sigma \pi i \sigma \sigma \sigma a$ a rows the to read $\epsilon \pi i \sigma \pi i \sigma \sigma \sigma \sigma a$ a row the tense out $\pi \rho \sigma \delta \nu \mu \eta$ - $\sigma \epsilon \sigma \delta a$.

2. $\epsilon \kappa \epsilon i \pi \omega s \ r \epsilon \ \beta \iota a \left\{ \omega s \ \kappa \ \tau \ \lambda \right\}$ 'Elm's $\beta \nu \ \partial \eta \lambda \omega \omega \tau \iota$. SCHOL. That is, $\epsilon \lambda \pi i s \ \beta \nu$ must be supplied from the preceding participle $\epsilon \lambda \pi i \left\{ \omega r \tau s \right\}$, " and " they, if they could but force a land-" ing, calculated that the place might " be taken.".

3. karà roîro. Verto quamobrem, ut holes dè karà rí; Nub. 240. DOBREE.

7. ξυνετός βουλέσθω-δεινόν] Compare III. 82, 6. το πρός άπαν ξυνετόν επί παν άργόν.

9. $\mu a \lambda \lambda ov \dagger \delta^{\dagger} + d\pi e \rho i \sigma \kappa e \pi v s$] The common reading here is $\mu a \lambda \lambda ov \sharp$; the best MSS. omit ϑ , and several, including all those in the library of St. Mark, supply its place with $\delta \epsilon$, which Haack and Poppo have adopted. The omission appears clearly to be a mere oversight, as some conjunction is absolutely necessary; but $\delta \epsilon$ appears to me to rest on better authority than \sharp ; and its omission can more easily be accounted for by the resemblance of the δ to the *a* in the beginning of the following word. The construction of what follows is difficult, but I believe that $\beta_{0\nu\lambda\epsilon\sigma\theta\omega}$ alone is to be repeated. μαλλον δε βουλέσθω δμόσε χωρήσαι τοις έναντίοις απερισκέπτως εθελπις και έκ τούτων αν περιγενόμενος. " Let him "choose rather to go straight to meet " his enemies with an unconsidering " cheerful hope, and thus likely to get " over the danger." Several MSS. read $\chi \omega \rho \eta \sigma \sigma s$, and if we prefer this reading, the sense will be, " but rather " let him choose to be thought wise, " by having gone straight against his "enemics, and by having thus in all "likelihood got over the danger." And this would agree with Hermann's rule, that "participles of the aorist "with dy can never have any other "than a past signification." See notes on Viger, note 281. But this rule will not always hold good, and Elmsley considers the expression $\lambda i \pi o \hat{v} \sigma' \, d \nu$ as almost equivalent to the future. Notes on Medea, 764, 5. See also Kühner, Gr. Gr. §. 455. Jelf. §. 429. 3.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

2" τοῦ ταχίστου προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς
" ἡμῶν ὅντα, ἢν ἐθέλωμέν τε μεῖναι καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν
" καταπλαγέντες τὰ ὑπάρχοντα ἡμῦν κρείσσω καταπροδοῦναι.
3" τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ([ὃ]
" μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται, ὑποχωρήσασι δὲ καί-5
" περ χαλεπὸν ὃν εὖπορον ἔσται μηδενὸς κωλύοντος καὶ τὸν

καὶ] om. Q.
 2. ἡμᾶs Κ.
 θέλωμέν I.d.e.
 ἐθέλομεν C.Q.a.
 εἰ ἐθέλομεν Y.
 4. δ] om. A.B.C.E.F.H.K.L.M.N.O.P.R.V.W.X.Y.Z.a.b.d.e.f.g.h.i.
 48.
 δ real δ Bekk.
 5. μενόντων μέν E. Dionys.
 γίγνεσθαι K.d.
 καὶ πρὸ Parm.
 6. ἔσται β άτε Α.V.
 γ. ῥαδίως B.E.F.H.K.N.b.h. Poppo. Goell.
 Vulgo, Haack.
 Bekk.
 βαδίως B.Q.i.
 αὐτῷ] om. d.

2. Ϋν έθέλωμέν τε μείναι] The conjunction is out of its place, and the sense is μείναι τε καὶ μη — καταπροδοῦναι.

4. To \tilde{v} te yàp x wplou K. T. λ .] The conjunction in these words is answered by the $\tau \epsilon$ a few lines below, $\tau \delta \tau \epsilon \pi \lambda \hat{\eta}$ θος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι. See Poppo, Observatt. Critic. p. 24. The relative & is omitted by all the best MSS. but is acknowledged by Dionysius. (De iis quæ Thucyd. propria sunt, c. 12.) If it should be struck out, the verb yiyveras would be better omitted, and the construction then would be uninterrupted. But ylyverau is acknowledged by every MSS. and by Dionysius; and although the conjunctions $\mu \epsilon \nu \gamma d\rho$ are harship omitted after μ erórror, yet this harshness is more likely to be the genuine writing of Thucydides, than it is probable that almost every MS. hitherto collated, to which I may now add the five in the library of St. Mark at Venice, should have omitted the relative 8 by accident. The authority of Dionysius is of less weight in its favour, because he still further improves the sentence in his quotation of it, by inserting $\mu e \nu$ after μενόντων.

[The conjunction $\mu \epsilon \nu$ is acknowledged by the Palatine MS. E. as well as by Dionysius. If we admit this, and read merely, $\mu \epsilon \nu \delta \nu \pi \omega \nu$ $\hat{\eta} \mu \hat{\omega} \nu$ $\hat{\xi} \mu \mu \mu \sigma$ $\chi \sigma \nu \gamma i \gamma \nu \epsilon \pi \omega$, the construction will not be unlike that in I. 40, 4. Kopurblics $\mu \epsilon \nu$ $\gamma \epsilon \epsilon \nu \sigma \pi \sigma \nu \delta o i$ $\epsilon \sigma \tau \epsilon$, κ . τ . λ .]

6. και τον πολέμιον δεινότερον έξομεν]

'Η διάνοια τοιαύτη. οί πολέμιοι (φησίν) Η οιανοία τοιαντη. οι πολεμιοι (φησιν) ύποχωρησάντων ήμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν καὶ ἐπελθώντες τῷ τείχει, χαλεπώ-τεροι ἡμῦν ἔσονται. εἰδότες γὰρ ὅτι, ἀν μὴ κρατήσωσιν, οὐ ἑαδίως ἀποχωρῆσαι δυνήσονται ὀπίσω διὰ τὴν χαλεπότητα τοῦ χωρίου, μετὰ ἀπονοίας ἡμῖν μαχοῦν-ται, ἡ ἀπολεσθαι ζητοῦντες ἡ κρατησαι τοῦ χωρίου. ῥậστον γὰρ (φησίν) ἐστίν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. SCHOL. Poppo insists that there is no such thing as a dative absolute, and that therefore Thucydides must have written ύποχωρησάντων. I believe that the dative here affords another instance of what is called the dative of relation. such as it has been explained in the Such as it has been explained in the note on III. 98, I. "But if we retreat, "we shall find that the ground, though "difficult in itself, will yet be very " practicable, if there is no one to "hinder." Of course he means that although it was in itself difficult to the enemy, yet it would be practicable to them; but this is so self-evident, that it was perfectly needless to insert rois $\pi o \lambda \epsilon \mu i o i s$. But the easiness of the ground to the enemy is spoken of not absolutely, but as a disadvantage to the Athenians; and therefore we have the dative inoxuphoaos prefixed to the sentence to show that the fact, to duoέμβατον καίπερ χαλεπόν δν εύπορον έσται μηδενός κωλύοντος, is taken as bearing upon the Athenians, and so far as it affects them.

μ) * ραδίως * αὐτῷ πάλιν οῦσης]
 Pro ραδίως, quod dedi ex B.F.H.K.N.
 b.h. ceteri codices habent ραδίας. Al-

PYLUS. A. C. 435. Olymp. 88. 4.

"της ἀναχωρήσεως, ην καὶ ὑψ' ἡμῶν βιάζηται· ἐπὶ γὰρ ταῖς
"ναυσὶ ἑậστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι, ἀποβάντες δὲ ἐν τῷ ἴσφ
"ἦδη·) τό τε πληθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῦ φοβεῖσθαι· κατ'
"ὀλίγον γὰρ μαχεῖται καίπερ πολὺ ὃν ἀπορία τῆς προσορ"μίσεως, καὶ οὐκ ἐν γῆ στρατός ἐστιν ἐκ τοῦ ὑμοίου μείζων,
" ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἶς πολλὰ τὰ καίρια δεῦ ἐν τῆ θαλάσση
" ξυμβηναι. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι 4
" τῷ ἡμετέρῷ πλήθει, καὶ ἅμα ἀξιῶ ὑμᾶς ᾿Αθηναίους ὄντας
" καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπό10 βασιν, ὅτι εἴ τις ὑπομένοι καὶ μὴ φόβῷ ῥοθίου καὶ νεῶν

2. δ' εν C. 4. προσορμήσεως E.F.Q.d.i. 6. αλλα των νεών C.a. 8. των ήμετέρων Ε. αξιώ αμα h. ήμας K. 10. ότι] δ a. ύπομένει R.o. ήηθίου V. και των νεών δεινότητος e. και δεινότητος νεών f.

terum exquisitius visum est. Nam etiam ubi elvai et yiywodai copulæ sunt, quædam adverbia maxime dixa et xwois atque etiam ovros (ut II. 47, 4. ovde poop ovros do poimos iumquorevero yerioda.) duoa et ioa (vid. Poppon. Prolegom. I. p. 104.) iis adduntur, ut hic padios. Vid. Matth. Gr. Gr. p. 427, 889. (§. 308, 604. Eng. Trans.) Poppon. I. p. 169. Kuster. (Reisig.) ad Xenoph. Econom. p. 74. Viger. p. 376. Et sic Latini, velut Cicero pro Rosc. Amerin. c. 5. Omnes hanc quæstionem te prætore de manifestis maleficiis quotidianoque sanguine remissius sperant futuram. Sallust. Jugurth. 73. Ea res frustra fui, et sic adunde. Catil. 58. Jugurth. 14. Ut ubivis tutius quam in regno meo essem. 87. Romanos laxius licentiusque futuros. 94. Uti prospectus nisusque per saxa facilius foret, quod exemplum nostro simillimum est. Tacit. Annal. I. 72. Facta arguebantur, dicta impune erant. Adde Thiersch. Gr. §. 307, 5. Bast. ad Gregorium Corinthium, p. 83. Schæfer ad Dionys. de Compos. Verbor, p. 76. Gölt.

bor. p. 76. Göll. 3. κατ' όλίγον γάρ μαχείται] "It will "only have a small force engaged." Compare V. 9, 1. το κατ' όλίγον και μη άπαιτας κινδυνεύειν.

5. καί οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν κ.τ.λ.] "And we have not to do with an " army on shore, superior in numbers, " while it is on equal terms in other " respects; but with an army fighting " from its ships; and ships at sea re-"quire many favourable accidents in " order to act with effect." Dr. Bloomfield objects to this interpretation of raípia, because, he says, it requires so much to be supplied. But in VI. 23, 3. the same ellipsis, if it can be called one, occurs, πολλά μέν ήμας δέον βου-λεύσασθαι, έτι δε πλείω εὐτυχησαι, where we must equally supply, " if "we would accomplish our object." And I think rà kaipia, simply, is more naturally to be understood of lucky accidents than of critical and fatal accidents.

6. als πολλά τὰ καίρια] Αls τισὶ πολλῶν χρεία τῶν ἐπιτηδείων, οἰον εἰπείν, ἀνέμου καὶ χωρίων φιλανθρώπων καὶ εἰρεσίας εὐκαίρου, ἶνα ἀνιηθῶσιν ἀντιταχθηναι τοῦς ἐν Υῦ. SCHOL.

χθήναι τοῖs ἐν γἦ. SCHOL. 8. τῷ ήμετέρῷ πλήθει] "Our num-"bers," an expression which, like πληθοs, generally signifies a large number, but may be also used, like it, to signify the amount of any number, whether it be large or small.

OOTKTSISOT

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88.4.

" αὐτοὺς νῦν μεῖναί τε καὶ ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥα-" χίαν σώζειν ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον."

XI. Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου οἱ 'Αθηναῖοι ἐθάρσησάν τε μαλλον καὶ ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο

2 Description of the παρ' αυτήν την θάλασσαν. οι δέ Λακεδαιμό-5 stiack. Brasilas νιοι άραντες τῷ τε κατὰ γην στρατῷ προσέβαλλον τώ τειχίσματι και ταις ναυσίν αμα, himself. ούσαις τεσσαράκοντα και τρισί ναύαρχος δε αυτών επέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους Σπαρτιάτης. προσέβαλλε 3δε ήπερ ο Δημοσθένης προσεδέχετο. και οι μεν Αθηναίοι 10 άμφοτέρωθεν, έκ τε γης και έκ θαλάσσης, ημύνοντο οι δέ κατ' όλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσσχεῖν, και άναπαύοντες έν τφ μέρει, τους επίπλους εποιούντο, προθυμία τε πάση χρώμενοι και παρακελευσμφ, εί πως ώσάμενοι έλοιεν το τείχισμα. πάντων δε φανερώτατος Βρασίδας 15 4 έγένετο. τριηραρχών γαρ και δρών τοῦ χωρίου χαλεποῦ όντος τούς τριηράρχους και κυβερνήτας, εί πη και δοκοίη δυνατόν είναι σχείν, αποκνούντας και φυλασσομένους των νεών μή ξυντρίψωσιν, έβόα λέγων ώς ούκ είκος είη ξύλων Φειδομένους τούς πολεμίους έν τη χώρα περιδείν τείχος 20

I. jaxiar kal objeur L.O.P. 2. iµâs Bekk. vulgo jµâs. 4. ibáppyoár h. 5. iavrip B.E.F.h. om. i. cum Thoma M. v. παρά. 6. äpartes] om. d. προσiβaλor G.K.L.O.P.Q.V.b.c.d.e.g. 9. προσiβaλε G.K.L.O.V.c.d.e. II. àµφοτίρωθε] om. f. τε] τη̂s P. τε τη̂s K. έκ] om. Q. 14. de K. παρασκευασμώ P.e. δπως V. παρωσάμενοι L.O.P. 15. βρασίδαs A.B.C. E.F.G.H.K.L.N.O.V.d.e.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δ βρασίδαs. 16. γαρ] de g. om. d. 17. εί πγ A.B.E.F.H.N.V.h. Poppo. Goell. Bekk. ceteri εί που. 18. δυνατόν] χαλεπόν c.f.g. 19. συντρίψωσιν Q.g. είη είκός K.

I. δαχίαν] Ita MSS. et Suidas. Herodotus την πλημμύραν p. 319. δηχίην vocat. vid. Galenum in Lex. et Fæsium. de terra utitur D. Halicarn. WASS. Cap. 9, 2. hæc dixerat χωρία χαλεπά, και πετρώδη πρός τό πέλαγος τετραμμένα. Schol. Æschyli Prometh. v. 712. ραχίαις, θαλασσίαις πέτραιμένα. Chyli Prometh. v. 712. ραχίαις, θαλασσίαις πέτραις. Scholiastes Morelli in Dion. Chrysostomi Orat. VII. 'Ραχία, ό τραχύς και λιθώδης αίγιαλός' και ίσως ἀπό τοῦ ἐκείσε τὸ προσκλύζον κύμα οἰονεί

βήγνυσθαι. Add. Eustath. ad Homer. Odyss. c. p. 1540. Respicit huc Platarch. de Glor. Atheniens. p. 618. 'Ο παρά την ράχίαν αὐτῆς τῆς ΙΙύλου παρατάττων τοὺς ᾿Αθηναίους Δημοσθένης.— DUKER.

13. dramaúorres de r \hat{p} µépei,] I have followed Poppo in placing the comma after µépei instead of after dramaúorres; "Relieving each other in turn." Compare Xenophon, Hellen. VI. 2, 29. Kard µépos rois vairas drémaues.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88.4.

πεποιημένους, ἀλλὰ τάς τε σφετέρας ναῦς βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ὀκείλαντας δὲ καὶ παντὶ 5 τρόπφ ἀποβάντας τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι. XII. καὶ ὁ μὲν τούς τε ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὀκεῖλαι τὴν ναῦν ἐχώρει ἐπὶ But be is wound- τὴν ἀποβάθραν· καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν ed; and the Lacodemonians are reανεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τραυματισθεὶς 10 pulsed. πολλὰ ἐλειποψύχησέ τε, καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν ἡ ἀσπὸς περιερρύη ἐς τὴν θάλασσαν,

 ποιουμένους Ο. πεποιημ. τεί. V.
 επίβασιν ε. καταγνώναι Ι.Κ.Ρ. R.g. καταγνύναι Ε. ἐκέλευσε Q.R.
 άποδούναι Ρ.ε.
 ιο. ἐλιποψύχησε Ε. F.Κ. R. ἐλειποθύμησε G.I.L.P.d.e. ἐλυποθύμησε Ο.
 περιερρύει L. ἀπερρύη Ο.
 ε] ἐπὶ Q.R. εἰς C.

1. πεποιημένους] For this form and signification of the participle, exactly corresponding to the participles of what are called deponent verbs in Latin, see Matthize, Gr. Gr. §. 493.

Matthiæ, Gr. Gr. §. 493. 7. ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν] Ἡ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἔξοδος, ἀποβάθρα καλείται. SCHOL.

9. averting ind two 'Abyvalur] No-thing shews more forcibly the unrivalled truth of the narrative of Thucydides than to contrast it, as we have here an opportunity of doing, with that of an ordinary historian such as Diodorus Siculus. For instance, Thucy-dides, well aware of the studied secrecy observed in such matters by the Lacedæmonian government, does not pretend to state the number of the Spartan land forces employed at the siege of Pylus. Diodorus, however, states it without hesitation at "twelve thou-"sand." The soldiers sent over to Sphacteria were, according to Thucydides, drafted by lot from the several Lochi; Diodorus, to enhance the glory of the Athenians, represents them as "picked men, chosen for their valour." The siege of Pylus, Thucydides tells us, lasted during one whole day and part of the next: Diodorus carries it on through "several days." Lastly the heroic courage of Brasidas, and his

bold though unsuccessful attempt to force a landing, are told by Thucydides with equal force and simplicity; while Diodorus, in his clumsy endeavours to exalt the effect of the story, makes it only ridiculous: for he describes Brasidas as repelling a host of enemies, and killing many of the Athenians in single combat, before he was disabled. No wonder that we hear complaints of the uncertainty of history, when such a writer as Diodorus is only a fair specimen of by far the majority of those whom the world has been good-natured enough to call historians.

11. ἐς τὴν παρεξειρεσίαν] Παρεξειρεσία ἐστιν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ ὁ μέρος υὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρώρας. ΒCHOL.

περιερρίη] "Slipped from around," i.e. from round his arm. So περιαιρεΐν is, "to take from around;" as περιαιρεΐν τεΐχος, "to take away a wall from "around a city." IV.51.133, I. 108, 2. Compare also roû άλλου περιηρημένου, III. 11, 4. and the note there. So in Herodotus, III. 128, 4. τῶν βιβλίων έν ἕκαστον περιαιρεόμεινος, "taking the "rolls one by one from round the "stick on which they were rolled." Thus also the word "circumscindere" in Latin; as in Livy, II. 55. "circum-

Θογκγδιδογ

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

και έξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν οἱ ᾿Αθηναῖοι ἀνελόμεν ὅστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο ὃ ἔστησαν τῆς προσ-² βολῆς ταύτης. οἱ ὅ ἄλλοι προὐθυμοῦντο μὲν ἀδύνατοι ὅ ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι καὶ τῶν ᾿Αθη-³ ναίων μενόντων καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων. ἐς τοῦτό τε περι-⁵ έστη ἡ τύχη ὡστε ᾿Αθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης Λακωνικῆς ἀμώνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας, Λακεδαιμονίους δὲ ἐκ νεῶν τε καὶ ἐς τὴν ἑαυτῶν πολεμίαν οὖσαν ἐπ' ᾿Αθηvaίους ἀποβαίνειν. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξῆς ἐν τῷ τότε τοῖς μὲν ἦπειρώταις μάλιστα εἶναι καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, 10 τοῖς δὲ θαλασσίοις τε καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προέχειν.

XIII. Ταύτην μέν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μέρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι ἐπέπαυντο καὶ τῆ τρίτη The Athenian fleet ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν returns from Zacynthus, and prepares to τινὰς ἐς ᾿Ασίνην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν 15 attack the Lacedarmonians in the har. λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ 2 bour of Pytua. μάλιστα οὖσης ἑλεῖν μηχαναῖς. ἐν τούτῷ δὲ ai ἐκ τῆς Ζακύνθου νῆες τῶν ᾿Αθηναίων παραγίγνονται

ανελόμενοι οἱ ἀθηναῖοι e.
 τρόπαιον V.
 τε] dè d. τότε c.f.g.
 μèν] om. K.
 έκ τῶν νεῶν c.
 έπήει L.
 13. καὶ τρίτῃ R.
 17. ἐκ τούτου δέ C.a.

"scindere et spoliare lictor." "To "tear a man's clothes from about "him." The words in Diodorus, when describing the loss of Brasidas' shield, are, δ μέν βραχίων προίπεσεν ἐκ τῆς νεώς, ῆ δ' ἀσπίς περιρονείσα καl πεσοῦσα εἰς τὴν θάλασσαν, κ. τ. λ. Diodorus, XII. p. 318. Compare Plato, Critias, p. 111. περιερρυηκυίας τῆς γῆς, speaking of the covering of soil being washed off from the hills, and leaving the rock bare.

9. $\epsilon n l \pi o \lambda v \gamma d \rho \epsilon \pi o \epsilon \epsilon \epsilon \tau \hat{\eta} s \delta \delta \xi \eta s$ $\kappa. \tau. \lambda.$] The conjunction $\gamma d \rho$ assigns the explanation of the word $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \sigma \tau \eta$: " I call it a remarkable revolution in " their circumstances; for it formed at " that time the main glory of the La-" cedæmonians, that they were peculi-" arly an inland people, and most dis" tinguished for their military prowess; " and of the Athenians, that they were " a nation of sailors, and unrivalled in " their naval power." Έπι πολύ ἐποίει "τῆς δάξης seems to be the same thing as if it were, πολύ μέρος τῆς δάξης ἐποίει. Compare II. 76, 4. τοῦ μεγαλου οἰκοδομήματος ἐπι μέγα κατέσεωσε, i. e. μέγα μέρος τοῦ οἰκοδομήματος. Compare also IV. 100, 2. 15. ἐς ᾿Ασίνην] Asine was a city of Dryopian origin, (Herodot. VIII. 73, 3.

15. ἐs ᾿Ασύην] Asine was a city of Dryopian origin, (Herodot. VIII. 73, 3. Pausan. IV. 34.) situated on the western side of the Messenian bay; Col. Leake believes its site to be occupied by the modern village of Saratza, 3½ geographical miles from Gallo, anciently called cape Acritas. See Col. Leake's Travels in the Morea, vol. I. p. 443.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

πεντήκοντα προσεβοήθησαν γαρ των τε φρουρίδων τινές αύτοις των έκ Ναυπάκτου και Χιαι τέσσαρες. ως δε είδον 3 τήν τε ήπειρον όπλιτών περίπλεων τήν τε νήσον, έν τε τφ λιμένι ούσας τας ναῦς καὶ οὐκ ἐκπλεούσας, ἀπορήσαντες ὅπη 5 καθορμίσωνται, τότε μέν ές Πρωτήν την νησον, η ού πολύ απέχει έρημος ούσα, έπλευσαν και ηύλίσαντο, τη δ ύστεραία. παρασκευασάμενοι ώς έπι ναυμαχίαν ανήγοντο, ην μεν άντεκπλείν έθέλωσι σφίσιν ές την εύρυχωρίαν, εί δε μή, ώς αύτοι έπεσπλευσούμενοι. και οι μέν ούτε άντανήγοντο ούτε α διε-4 10 νοήθησαν, φράξαι τους έσπλους, έτυχον ποιήσαντες, ήσυχάζοντες δ΄ έν τη γη τάς τε ναῦς ἐπλήρουν καὶ παρεσκευάζοντο, ην έσπλέη τις, ώς έν τῷ λιμένι ὄντι ου σμικρῷ ναυμαχήσοντες. ΧΙΥ. οί δ' Αθηναΐοι γνόντες καθ' έκάτερον τον έσπλουν ώρμησαν έπ' αύτους, και τας μέν BATTLE IN THE HARBOUR πλείους και μετεώρους ήδη των νεων και άντι-OF PYLUS. 15 The Lacedemonians are defeated, and their πρώρους προσπεσοντες ές φυγήν κατέστησαν,

Ι. πεντήκωντα Ν.V. que erat conjectura Æm. Porti. Poppo. vulgo, Haack, Bekk. Goell. τεσσαράκοντα. 2. τέσσαρες νήες R. 3. τφ] om. L.O.P. 4. πλεούσας b. όποι Q. 5. καθορμίσονται Ι.Q. πρωτήν Γ.Η.V. Poppo. (Steph. Byz. in voce) Vulgo, et Bekk. πρώτην. 7. ήν] εί K.R. άντιπλείν c. 11. τε om. N.V. 12. μικρφ Κ.Ν. Goell. ναυμαχήσαντες F.e.i. 15. άντιπρώρους Ε.

1. $\dagger \pi e \nu r \eta \kappa o \nu r a^{\dagger}$] This is the reading of the MS. N. or the Clarendon MS. now in the public library at Cambridge, and of the best of the Venetian MSS. in the library of St. Mark, which I have designated by the letter V. It had been conjectured by Portus, and has been admitted into the text by Poppo. Forty ships had originally sailed from Athens; (c. 2, 2.) and out of the five of these which had been left at Pylus with Demosthenes, (c. 5, 2.) two had since rejoined the main body; so that there were thirty-seven ships at Zacynthus, which with the addition of four Chian ships, and some from the squadron at Naupactus, must have made in all a greater number than forty. Besides, it is said expressly in c. 23, 2. that a reinforcement of twenty ships from Athens raised the total amount of the fleet to seventy, a number exactly confirming the present reading; for it is probable that the three ships, drawn up by Demosthenes under the walls of the fort, were still kept there, as contributing to the defence of the place, and were not again employed afloat.

7. $\hbar\nu \ \mu \lambda\nu \ d\nu \tau \epsilon \kappa \pi \lambda \epsilon i\nu \ \epsilon \theta \epsilon \lambda \omega \sigma t \ \kappa. \tau. \lambda.]$ The Scholiast considers the apodosis to this first clause to be wanting; as in a similar passage, III. 3, 3. $\kappa a \ \hbar\nu \ \mu \epsilon \nu \mu \beta \eta \ \eta \ \pi \epsilon i \rho a$. See the note on III. 31, I. The words $\epsilon s \ \tau h \nu \ \epsilon \nu \rho \nu \chi \omega \rho i \mu$ easily suggest the repetition of $\epsilon \nu \ \tau \eta \ \epsilon \nu \rho \nu \chi \omega \rho i \mu$. "They got under weigh, pre-" pared to fight, should the enemy " choose to sail out to meet them in " the open sea, (to fight in the open " sea,) if not, intending to sail in and " attack them."

THUCYDIDES, VOL. II.

OOTKTAIAOT

PYLUS, A. 0, 435. Olymp. 88. 4.

men in Byhandenia are και επιδιώκοντες ώς δια βραχέος ετρωσαν μεν ent off from all com- TOARa's, TENTE & ERABON, Kai Might TOUTGON αύτοις ανδράσι ταις δε λοιπαίς έν τη γη main tand. καταπεφευγυίαις ένεβαλλον αι δε και πληρούμεναι έτι πριν ανάγεσθαι εκόπτοντο καί τινας και αναδούμενοι κενας είλκον s 2 των ανδρών es φυγήν ώρμημένων, α δρώντες οι Λακεδαιμόνιοι και περιαλγούντες τῷ πάθει, ὅτι περ αὐτῶν οἱ ἀνδρες άπελαμβάνοντο έν τη νήσφ, παρεβοήθουν, και έπεσβαίνοντες ές την θάλασσαν ξύν τοις δηλοις ανθειλκον επιλαμβανόμενοι τών νεών, και έν τούτφ κεκωλύσθαι έδόκει ἕκαστος φ μή 20 3 τινι καὶ αὐτὸς ἔργφ παρῆν. ἐγένετό τε ὁ θόρυβος μέγας καὶ άντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρων τρόπου περί τὰς ναῦς οί τε γαρ Λακεδαιμόνιοι ύπο προθυμίας και έκπλήξεως ώς είπειν άλλο ούδεν η έκ χης έναυμάχουν, οί τε Αθηναίοι κρατούντες και βουλόμενοι τη παρούση τύχη ώς έπι πλείστον έπεξελθείν 15 4 απο νεων επεζομάχουν. πολύν τε πόνου παρασχόντες άλλή-

Ι. διά βραχίως Ε. διαβραχίως F. 2. πέντε δε έλαβον C.E.H.K.L.O. Poppo. 4. ενέβαλον Ε.Q.e. και post δε om. e.f.g. 6. ώρμωμένων e. 7. περ] πας P.Q. 9. επιλαμβανόμενοι A.B.C.E.F.G.H.I.L.N.O.P.V.W.X.Y.Z.a.e.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αντιλαμβανόμενοι. 10. μή των] mavult Poppo μή τις. 12. εκατέρου K.g. 14. έκ τῆς γῆς e.i. 15. ως] om. O.

I. is ded $\beta \rho \alpha \chi \epsilon \sigma s$ " As well as they "could, considering the short distance "which the Peloponnesians had to pass "over, before they got to shore and "were in comparative safety." Compare Xenophon, Anabas. III. 3, 9. over of $\pi \epsilon \langle o l \ robs \ re \langle cobs \ det \ roble \ det \ you$ ras idivato karadaµβáret i di/youXeopío.

3. έν τῆ γῆ καταπτφευγυίαιε] Similia prorsus nostro loco sunt Platonica, Sophist. pag. 260. c. H. Steph. τον δέ γε σοφιστην έφαμεν έν τούττα πα τῷ τόπα καταπτφευγέναι, ubi Heindorf. p. 427. confert Xenophont. Histor. Græc. IV. 5, 5. ol δὶ ἐν ιῷ Hoaip καταπτφευγότες έξεισαν. Göllizz, Compare however, III. 106, I. τοὺς ἐν Ολπαις ῆκοντας, and the note there. ἐν τῆ γῆ καταπτφευγυίαιε ἐνέβαλλον seems a condensed expression for ἐν τῆ γῆ ούσαις, καταστφευγυίαιε ἀν αὐτὴν, ἐνέβαλλον. Compare VII. 63, I. τοὺς ἀπὸ τοῦ-καταστρέματος ὑπλίτας

drapdfyre. This seems the simplest mode of explaining the expression; yet *karasrefevyénu*, which properly signifies "to have taken refuge," may be used with the preposition *iv*, in the sense of, "to have taken refuge "in or at a place;" and Heindorf says that we do not find the expression *karasrefevyeur dv*, but only *karasrefevyévat év*.

10. $\ell \nu$ roirs recentional édécei écoros] Vid. ad II. 8, 6. DURER. i. e. écoros édécei recentional rd épyon é rui épyon $\mu \eta$ cal airds magin. Compare Herodot. VII. 151, 3. el ordi éri éphéni rip modé Zépésa dultine, Gr. Gr. 9. 474. b. Poppo objects to the insertion of the negative between é and run, and wishes to read $\mu \eta$ rus. But é $\mu \eta$ is an expression by itself, and é $\mu \eta$ run is exactly equivalent to el $\mu \eta$ run. So é run, III. 59, I. is equivalent to el run.

PYLUS. A. 0. 425. Olymp. 88. 4.

λοις και τραυματίσαντες διεκρίθησαν, και οι Λακεδαιμόνιοι τας κενάς ναθς πλήν των το πρώτον ληφθεισών διέσωσαν. καταστάντες δε εκάτεροι ές το στρατόπεδον οι μεν τροπαίον 5 τε έστησαν και νεκρούς απέδοσαν και ναυαγίων έκράτησαν. 5 και την νησον εύθυς περιέπλεον και έν φυλακή είχον ώς των ανδρών απειλημμένων οι δ έν τη ηπείρφ Πελοποννήσιοι καὶ ἀπὸ πάντων ἦδη βεβοηθηκότες ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τη Πύλφ.

ΧV, 'Es δέ την Σπάρτην ώς ήγγελθη τα γεγενημένα 10 περί Πύλον, έδοξεν αύτοις ώς έπι ξυμφορά μεγάλη τα τέλη The Londomentan καταβάντας ές το στρατόπεδον βουλεύειν παgovernment immedistely sends sembass. ραχρήμα όρωντας ότι αν δοκή. και ώς είδον 2 dors to Athens, in άδύνατον ον τιμωρείν τοις άνδράσι και κικουthe hope of saving their countrymen in νεύειν ούκ έβούλοντο. η ύπο λιμού τι παβείν Sphacteria by negoαύτους η ύπο πλήθους βιασθέντας κρατηθήναι, 15 cistion. έδοξεν αυτοίς πρός τους στρατηγούς των Αθηναίων, ην

έθέλωσι, σπονδάς ποιησαμένους τα περί Πύλον, αποστείλαι

τὸ πρῶτον] πρώτων L.O. ναυγίων f. <u>6. ol ở</u>] οὐδ Q. 3. TPÓTELON E.V. δώσφσαν Ε. 2. raunde B.h. 4. re] om. L.O. ravyior f. 7. βевоцкотес b. 9. отбо-0.P.d.m. 10. συμφορά V. καταβάντες B. παραχρήμα A.B.C.F.G.H.I.K.L.N.O.Q.V.W. דווש om. E. הבףל דויע שטאמש G.L.O.P.d.m. 11. es] es G.L.O.P.d.e.i. X.Y.Z.a.e.d.s.f.g.h.i. Parm. Poppo. Bekk. vulgo, Heack. Dindorf. Goell. προσ το χρήμα. 14. βούλοντο ή ύπο A.C.E.F.G.H.K.L.O.P.Q.V.W.X.Y.Z.a. c.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittant #. λοιμού P. 15. βιασθέντας κρατηθήναι C.I.L.O.P.Q.a.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Goell. Bekk. βιασθέντες κρατηθήνου c. βιασθέντας ή κρατηθήναι Α.Β.F.G.H.N.V: valgo βιασθέν-τας ή κρατηθέντας. Ρορρο, βιασθέντας [ή] κρατηθήναι habet. 16. αυτούς c.f.g. 17. 6 Aur G.L.O.P.d.e.

7. and sarar 18 p BeBondanores] Compare c. 8, 1. rue de allour Aanedauμονίων βραδυτέρα έγίγνετο ή έφοδος---περιήγγελλου δε και κατά την Πελοπόνσησαν βαηθείν.

II. πρόε τὸ χρῆμα] Valla legit παρα-χρῆμα: nam vertit, quamprimum. Et sic plerique MSS. Πρόε τὸ χρῆμα Por-tus vertit en tempore. WASS. Pro tempore : quod III. 29, 3. est Boulevéerbai ék vûr mapérrur. Bouleveu mpés ri etiam est dehiberare et statuere de re alique, etsi hoc fréquentius dietur περί τινοs βαυλεύεια. Thucyd. I. 71, 7. et IV. 87, 4. πρός τάδε βουλεύεσθε εδ. Æschyl. Pro-

meth. 1029. apde raura Bauleue. DUE. mapaxpipua] The concurrence of al-most all the best MSS. in favour of this reading has determined me to adopt it; nor is παραχρήμα βουλεύειν a noedless command, when we consider that it was addressed to Lacedsemonians. But the old reading $\pi\rho\delta$ ro $\chi\rho\eta\mu a$ $\phi\rho\delta ras is in itself defensible, either as$ explained by Duker (see his note) orby Dindorf, (see Göller's note,) whojoins the words mode rd xpipua ópieras, as in Dionysius, de Structura Verborum, karaskevájovstv ol sousral spós χρήμα δρώντες.

OOTKYDIDOY.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ές τὰς ᾿Αθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τοὺς ἄνδρας ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι. XVI. δεξαμένων δὲ Meanwhile an armistice is concluded at Pytus, which the Iacodemonians purchase by the surrender of all their flost to the Athenians, to be restored on the flmal conclusion or rupture of the negociationa. Nake a statice is conclusion or rupture of the negociationa.

σιτον έαν τοὺς ἐν τῆ ἀπείρφ Λακεδαιμονίους †ἐκπέμπειν † 10 τακτὸν καὶ μεμαγμένον, δύο χοίνικας ἐκάστφ ᾿Αττικὰς ἀλφίτων καὶ δύο κοτύλας οἶνου καὶ κρέας, θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεα ταῦτα δὲ ὅρώντων τῶν ᾿Αθηναίων ἐσπέμπειν καὶ πλοῖον μηδὲν ἐσπλεῖν λάθρα φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον ᾿Αθηναίους μηδὲν ἦσσον, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας, καὶ ὅπλα μὴ 15 ἐπιφέρειν τῷ Πελοποννησίων στρατῷ μήτε κατὰ γῆν μήτε

3. στρατιωτών C.G.K.L.O.P.a.c.f.g. έγίνοντο V. 4. τοιάδε Ε. 5. τ $\hat{\eta}$] om. N.V. 7. καl τὰ δπλα Q. 8. θάλατταν Κ. 9. τοιό ἐν d.i. έν νήστο Q. 10. ἐαν pro έζαν Ε. τοὺs] om. d.i. † ἐκπέμπειν †] " Lege " ἐσπέμπειν, ut mox lin. 36 [infra l. 13.] et cap. 26. fin. 30. 7." DOBREE. 11. αλφίτου d. 14. λάθρα Bekk. 22. κοτίλαs g. 13. πέμπειν Q. 14. πλοΐον μιθν Q. πλείον μηθέν Ι.Κ.e. 15. μὴ post ὄσα om. Q. 16. πελοποννησίφ A.B.F.H. et V. sec. man.

10. σίτον μεμαγμένον] Thucydides, by adding δύο χοίνικας άλφίτων, shews that the words ofrov μεμαγμένον are to be understood of barley flour; just as $\mu a \zeta a$, or cake, is always to be understood of barley cake; on the same prin-ciple that "cake" in Scotland means oat cake; because barley was the grain most commonly used for food in Greece, as oats are in Scotland. "Apros, on the other hand, is to be understood of wheaten bread. See Xenophon, Geo-nomic. VIII. 9. The chœnix was one forty-eighth of the medimnus, or one eighth of the Roman modius; i. e. about two pints, English corn measure. The allowance of two cheenixes of barley meal daily to a man was the ordinary allowance to a Spartan at the public tables : (see Herodot. VI. 57, 3.) but the two cotylæ of wine were double of their home allowance. The cotyle was

one fourth part of the cheenix, or about 17 sol. inches, or something more than four sevenths of a pint, wine measure. In the time of Polybius the Roman soldier's rations were only one cheenix a day, but this was of wheat. Polyb. VI. 39. Herodotus certainly speaks as if he considered a chcenix of barley meal the minimum that could be fixed for a soldier's daily provision : it was the common allowance made to a slave. Still, two chœnixes were, no doubt, a liberal provision; but of course the Spartans would stipulate for the largest possible allowance, and their common allowance at home furnished them with an excuse for demanding more than would have been ordinarily granted to men in their circumstances.

15. όσα μη άποβαίνοντας] See the note on I. 111, 2.

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

κατά θάλασσαν. ό τι δ αν τούτων παραβαίνωσιν έκάτεροι 2 και ότιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδάς. ἐσπεῖσθαι δὲ αὐτὰς μέχρι οδ έπανέλθωσιν οι έκ των Αθηνών Λακεδαιμονίων πρέσβεις αποστείλαι δε αυτούς τριήρει 'Αθηναίους και πάλιν 5 κομίσαι. έλθόντων δε τάς τε σπονδάς λελύσθαι ταύτας καί τας ναῦς ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας οἶασπερ αν παραλάβωσιν. αι μέν σπονδαί έπι τούτοις έγένοντο, και αι νηες 3 παρεδόθησαν ούσαι περί εξήκοντα, και οι πρέσβεις απεστάλησαν. αφικόμενοι δέ ές τας Αθήνας έλεξαν τοιάδε.

XVII. " ΕΠΕΜΨΑΝ ήμας Λακεδαιμόνιοι, & 'Αθηναĵοι. 10 " περί των έν τη νήσφ άνδρων πράξοντας ό τι αν ύμιν τε

ATHENS. SPRECH OF THE LACED & MONIAN AMBASSADORS. (17-20.)

¹⁵ We are not departing institutions by addressing you in a rewithout occasion, that 20 we are taught to avoid.

" ώφέλιμον ον το αυτό πείθωμεν και ήμιν ές " την ξυμφοράν ώς έκ των παρόντων κόσμον " μάλιστα μέλλη οίσειν. τους δε λόγους μα-2 " κροτέρους ου παρά το είωθος μηκυνούμεν, from the spirit of our " άλλ' έπιχώριον ον ήμιν ου μέν βραχείς. " ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ ἐν gular speech : for it is " o av καιρός η διδάσκοντάς τε των προύργου but length of speaking " λόγοις το δέον πράσσειν. λάβετε δε αυτούς 3 " μη πολεμίως μηδ ώς άξύνετοι διδασκόμενοι,

1. δτε L.O.P.d.i. 3. of] om. c.f.g. άθηναίων Ε.b. λακεδαιμόνιοι G. 5. τε] om. B. ταύτας] om. g. 6. δν] om. c. 8. ol μέν πρόσβεις Q. 10. ήμας ol λακεδαιμόνιοι Ν.V. 11. πρόξαντας Α.B.F.Q.g. ήμων τε e. 13. παρόντων] παραδόντων Ι. 14. μέλη F.R. λόγους] om. h. 16. δν] om. L.O.P. μέν δν βραχείς Dissen. p. 19. 17. άρκοῦσι Q.R. 18. καιρός 20. πολεμίως c. av G.

1. δ τι δ αν-παραβαίνωσιν-τότε λε- $\lambda \dot{\nu} \sigma \theta a \iota$] i. e. "By any violation of these " terms on either side, in any particu-" lar, the truce should be *that instant* " considered as at an end." " Ore is a needless attempt at correction, to be found only in the worst MSS.

8. και ol πρέσβεις] Vide Palmer. Exercit. p. 51. et 727. ad Schol. Aristoph. Equit. v. 791. DUKER.

14. τοὺς δὲ λόγους-πράσσειν] " Nor " will our speaking at length be a de-" parture from our national practice; " on the contrary, it is our rule to use " many words when many are needed,

" and only to prefer shortness when it "will answer the end required just as "well." The Lacedsemonian love of brevity was probably exaggerated by the other Greeks, and sometimes made a joke of; as appears to be the case in the story told by Herodotus, III. 46. 18. διδάσκοντας κ. τ. λ.] "When it

" is the time for impressing by words " something that is of importance, in " order to effect our object." Ti raw $\pi\rho\sigma\sigma\rho\gamma\sigma\nu$ is illustrated by III. 109, 2. το έαυτών προυργιαίτερον εποιήσαντο. "Προύργου, Aristoph. Plut. 623." Do-BREE.

MOTETALAOT

ATHENS. A. C. 428. Olymp. 68. 4.

most precious opporsurely we both know its most uncertain fa-TORES.

We alle you now a " υπόμνησαν δε που καλώς βουλούσασθαι προς A tenity of establishing " είδότας ήγησαμενοι. ύμων γαρ εύτυχίαν την your prospetty on a " παρούσαν έξεστι καλώς θέσθαι έχουσι μεν by not abusing it; and ... ών κρατείτε, προσλαβούσι δε τιμήν καί botter than to rety on "δόξαν, και μή παθείν όπερ οι άήθως τις " άγαθον λαμβάνοντες των ανθρώπων κεί γαρ " τοῦ πλέονος έλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα 5" αδοκήτως εύτυχήσαι. οις δε πλείσται μεταβολαί έπ " αμφότερα Ευμβεβήκασι, δίκαιοί είσι και απιστότατοι είναι " rais ευπραγίαις. δ τη τε ύμετέρα πόλει δι έμπειρίαν και το " ήμιν μάλιστ' αν έκ του εικότος προσείη. XVIII. γανώτε

If other examples were wanting, our own disasters in this present war may sufficiently prove how little fortune can be trusted, policy of stopping in ing to secure the advantages which we have gained.

" δε και ές τας ήμετέρας νυν Ευμφορας απιδόν-" τες, οίτινες άξίωμα μέγιστον των Έλλήνων " έχοντες ήκομεν παρ' ύμας, πρότερον αυτοί " κυριώτεροι νομίζοντες είναι δούναι έφ' α νύν 15 2 and how when in the " αφιγμένοι ύμας αιτούμεθα. καίτοι ούτε δυtime, and and another " νάμεως ένδεία επάθομεν αυτό ούτε μείζονος " προσγενομένης ύβρίσαντες, από δε των αεί " ύπαρχόντων γνώμη σφαλέντες, έν 🖗 πασι τὸ

6. των] om. A. 9. «ίναι] om. A. έκ τοῦ] om. e. 1. βουλεύεσθαι h. 5. ol] om. e. 7. πλείονος B.L.O.R.c.g.h. πλέονας d. äηθέs B.h. 8. evroyeioda A. το. ήμετέρα R. ΙΙ. ήμω] ύμων e.
 ελεότως LL.M.O. προσήει Q.R.
 12. ήμετέρας] om. L.O.P. νῦν] o νη ψιών ε. μάλιστα άν V. έκ τοῦ] οπ. ε. ήει Q.R. γνώναι Ι. γνώντε ἀπιδάντες οπ. Β.Ε. νῦν] om. A.E.F.H.N.V. ante ήμετέρας ponit Q. νῦν] or. 15. νομιζ. κυριώντεροι R. κυριόντεροι V. 14. πρόντροι c. δοῦναι] om. G.K. drodidorres d. 18. προσγεγνημένης R. 19. γνώμης I. KUPIÉTEPOV g.

7. Asto opérara:] "Hope makes "them desire." Compare, both for the construction and sentiment, III. 45, 4. 5) μεν πενία ανάγκη την τολμαν παρέχουσα κ. τ. λ.

9. δίκαιοί είσι και απιστότατοι κ. τ. λ.] 9. Okados ekot azi antortororis z. r. a.j " May be most justly expected to be " also most mistrustful of prosperity." Compare III. 40, 4. These discuss duri-bidoorda. The conjunction and, which the Scholiast calls " superfluous," implies that, " with their various experi-" ence, they may be expected to have " learnt also to mistrust prosperity;" j. e. " the very circumstance of their

" experience ought to have taught it " them."

10. δ τη τε υμετέρα πόλει κ. τ. λ.] "And this may most fairly be supposed " to be the case both with your city, "owing to its experience, and with "ours." The words di immension are meant to refer equally to both cities; for the speaker goes on to shew how Lacedsemon had experienced reverses of fortune as well as Athens.

16. δυνάμεως ένδεία] "It was not, on " one hand, from a decay of our power; " nor, on the other, from any large and " sudden increase of it; but finding ATRENS. A. 6. 445. Olymp. 88. 4

αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. ὅστε οὐκ εἰκὸς ὑμῶς διὰ τὴν παροῦ-3
 σεν νῦν ῥώμην πόλεώς τε καὶ τῶν προσγεγενημένων καὶ
 τὸ τῆς τύχης οἶεσθαι ἀεὶ μεθ ὑμῶν ἔσεσθαι. σαφρόνων 4
 δὲ ἀνδρῶν οἶτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο
 καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἀν προσφέ-

1. δστε] οδτε Β. υμάς] om. c.f.g. προσγογοιμένης L. 3. del] om. c.f.g. ετώτεροι i. άξυν. R. αν] αδ G.

2. βάμην νου V. προγεγετημένων Ι.Ο. 4. οίτωνες] ath. i. ές] έπ Κ. 5. εύξω-

" that we had miscalculated upon our ordinary resources, a thing to which " all men alike are liable." The sense of and run imagy/orus seems to be, " proceeding to argue from our ordi-" nary state and resources;" or, " ar-" guing upon them." Compare II. 62, 5. γridup dath run imagy/orus πιστείει.

2. τῶν προσγεγετημένων] " Its acces-"sions." Compare just above, μείζονος προσγενομένης. For τὸ τῆς τύχης compare τὸ τῆς γνώμης, II. 87, 3. τὰ τῆς ἀργῆς, II. 60, 1. τὰ τῆς ὁμολογίας, IV. 54, 3. τὰ τῆς τύχης, IV. 55, 2. τὸ τῆς Ευμφορῶς, III. 50, I. 3. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν κ. τ. λ.] Σώφρονές είσυ, οίνωνε, ἀδήλου ὅντος τοῦ

αποβησομένου, έκ της παρούσης εύπραγίας έπὶ ἀσφαλέστερον ῥέτουσι, καὶ οὐκ έξυβρίζουσιν, ώς παραμενούσης αυτοίς δει τηs eunpaylas, άλλα συμβαίνουσι τοίs evartlos. SCHOL. Compare III. 45, 7. πολλής eðybelas δστις olerau, the expression being confused between adopoves de and per ofrives idento and rapponer de andpar to béarbar. See the note on II. 44, 1. The construction, according to Рорро, ів, оїтиче ёвенто, горістов те, passing from the indicative to the subjunctive, as, elsewhere, from the subjunctive to the indicative. See Poppo's Prolegom. I. p. 271. and the examples there quoted. The words kal rais toppopais -- mpos popro are inserted, as a sort of parenthesis, in the midst of the sentence. For the omission of a, with the subjunctive mood replower, see Matthiae, Gr. Gr. §. 527. obs. 2. Jelf, §. 830. Brunck on (Edip. Colon. 395. ed. Gaisford; and Elmaley on Euripid. Medes, 503. In the words immediately following, roire refers to $\mu \epsilon \rho or$; as if it were, ου τούτο το μέρει ξυνείναι, καθ δσον αν τις αυτού βουληται μεταχειρίζειν. Toury Eureiva seems to signify, " to

" abide with, rest in, or confine itself " to, that part which we require." As roam Eureinau signifies " to be sick," so pepei furcina would signify "to be "partial." Compare VI. 18, 3. rapperεσθαι ές δσον βουλόμεθα άρχειν : and VI. 87, 3. καθ δσον δέ τι υμίν της ήμε-τέρας πολυπραγμοσύνης και τρόπου το wird functions, review drohaddorres xpr-oaobe. Finally, the genitive abrass is variously interpreted : Poppo refers it to the plural $\mu i \rho \eta$, which must be re-peated from the preceding $\mu i \rho \sigma s$; as if Thucydides meant, "As the fortunes " of those several parts should direct." Others refer it to oupporer andpar, in the earlier part of the sentence; " As " their several fortunes should direct." I believe that Poppo is in the right. The whole passage then I would thus translate : "They are sound-minded men, who, following a safe system, " hold their good things as winnings that may be lost again; (and when they lose also, these same men would conduct themselves more discreetly;) " and who do not think that war will " suit itself to that scale on which they " wish to meddle with it, but will go " on even as its accidents may lead the " way. robro furênci forsan delenda; " vel, quod malim, leg. ovra furênci." DOBREE.

[The words roirs foreing are so difficult, (for I allow that the interpretation given of them above is scarcely satisfactory,) that I should be glad to accept Dobree's conjecture. If the present text be genuine, I cannot see however that roirs can be made to refer to any other word than $\mu i \rho os.$]

other word than μέρος.] 5. και ταις ξυμφοραίς οι αυτοι] Kal γαρ τας συμφοράς σύτοι δεξιώτερου άν και ώς συνετοι προσδέχαντό τε και φέροιεν. SCHOL.

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

φοιντο, τόν τε πόλεμον νομίσωσι μη καθ ὅσον ἄν τις
αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῷ ξυνείναι, ἀλλ
ώς αν αι τύχαι αὐτῶν ἡγήσωνται. και ἐλάχιστ αν οι
τοιοῦτοι πταίοντες, διὰ τὸ μη τῷ ὀρθουμένῷ αὐτοῦ πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι, ἐν τῷ εὐτυχεῶν αν μάλιστα καταλύοιντο. ς
5 ὁ νῦν ὑμῦν, ὦ ᾿Αθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, και
μήποτε ὕστερον, ἡν ἄρα μη πειθόμενοι σφαλητε, ἁ πολλὰ
ἐνδέχεται, νομισθηναι τύχη και τὰ νῦν προχωρήσαντα
κρατήσαι, ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος και ξυνέσεως ἐς
τὸ ἐπειτα καταλιπεῶν. ΧΙΧ. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προ- 10
We invite you then " καλοῦνται ἐς σπονδὰς και διάλυσιν πολέμου,
to onclude a lasting
penos; to ensure σατ " διδόντες μεν εἰρήνην και ξυμμαχίαν, και
penosi to ensure σατ " διδόντες μεν εἰρήνην και οἰκειότητα ἐς

2. βούλεται] A.F.H.Q.R. τούτφ ξυνείναι] om. A. τούτφ έξειναι d. 4. διά —πιστεύοντες] om. F.H. habet in margine F. τφ] om. G.d.i. αὐτοὺς A.B. E.R. et marg. F. 5. μάλιστα άν c.f.g. 6. ήμῶν P. &] om. F.V.c.g. υμῶς R. 7. σφαλῆται Ι. 8. προσχωρήσαντα f. 10. προσκαλοῦνται g. παρακαλοῦντες d.i. om. G. 13. πολλήν] om. L.O.P.

I. τόν τε πόλεμον νομίσωσιν] 'Από κοινοῦ τὸ "σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἶτινες "ἀν," μετὰ τῶν ἀλλων [καὶ τὰ ἐξῆς.] ἡ δὲ διάνοια, σώφρονές εἰσιν, οῖτινες οἶονται τὰ ἐκ τῶν πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλά κατὰ τύχην. ἕνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο σώφρονές εἰσιν οἱ νομίζοντες τὸν πόλεμων, τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ πολέμωυ νίκην, μὴ καθ ὁ μέρος ἄν τις αὐτοῦ μεταχειρίζηται, οἶον ναυμαχῶν, ἀλλ ὡς ἁν ἡ τύχη ἡγῆται τοῦ πολέμωυ. SCHOL.

3. καὶ ἐλάχιστ ἀν οἱ τοιοῦτοι πταἰοντες] Οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον εὐπραγίαις· τὸ γὰρ ὀρθούμενον τὴν εὐπραγίαν λέγει. οῦτοι (ψησὶν) ἐλάχιστα πταίριεν ἀν οἱ τὸν πόλεμον ἐν τῷ εὐπραγεῖν αὐτοὶ κατατιθέμενοι. ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο τοῦ " σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἶτινες " τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεν-" το." SCHOL.

5. בי דש בידטאבניי] 'אדו דסט בו בידע-אסובי. Schol.

καταλύοιντο] 'Αναπαύοιντο. SCHOL.

6. 8] Έν εὐπραγία καταλύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. SCHOL.

δ νῦν ὑμῶν κ. τ. λ.] "This ye have " now a fair occasion for doing towards " us, and so to escape being thought "hereafter (if ye hearken not to us, " and meet with disasters, which may " full well be) to have won by good " luck only even your present succes-" ses; when you might leave behind " you a character for power and for " wisdom which no after-chances could " endanger." He who knows not how to improve and preserve an advantage, may be thought not to have known how to gain it, but to have been indebted for it only to fortune.

6. καὶ μήποτε ὕστερον νομισθηναι] Infinitivus νομισθηναι pendet a præcedentibus καλῶς ἔχει, ut hæc conjungantur, καλῶς ἔχει ὑμῶν πραξαι, καὶ μήποτε νομισθηναι. DUKER. Ίνα μὴ, ἐάν ποτε σφαλητε ὕστερον, ἀπιθήσαντες ἡμῶν, (ἐνδέχεται γὰρ) νομισθητε καὶ τὰ νῦν ἄλλως ηὐτυχηκεναι καὶ χωρὶς συνέσεως, ἐξουσίας ὑμῶν ούσης, εἰρήνης γενομένης ἄνευ κινδύνων, εὐβουλίας τε καὶ ἀνδρίας δόξαν τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλιπεῖν, ἰσχύος μέν, διὰ τὸ μείναι ὑμῶν τὴν εἰτυχίαν καὶ μὴ μεταβληθηναι, εὐβουλίας δὲ, ὅτι ἐσπείσασθε ἐν τῷ εἰτυχείν, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον. SCHOL. ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

present success: to: " ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐκ no peace can be dur able which leaves in " τῆς νήσου ἄνδρας, καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι one of the parties a " ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι, εἶτε βία ranking sense of humilliation and injury. " διαφύγοιεν παρατυχούσης τινὸς σωτηρίας 5 " εἶτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες μᾶλλον ἂν χειρωθεῖεν. νομίζομέν 2 " τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως, " οὐκ ῆν ἀνταμυνόμενός τις καὶ ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ " πολέμου κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων μὴ ἀπὸ τοῦ " ἴσου ξυμβῷ, ἀλλ' ῆν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπι-10 " εικὲς καὶ ἀρετῷ † αὐτὸν † νικήσας, παρὰ ἂ προσεδέχετο,

3. αμφότεροι E.h. κινδυνεύεσθαι Κ. Άν Ε. 4. παρασχούσης G. 5. νομίζοντες e. 6. διαλύσασθαι d.i. 9. παρόν] παρά Κ. 10. †αὐτὸν † K.d.h.i. αὐτὸ A.B.C.E.F.G.H.I.N.P.Q.V.X.a.c.f.g.m. Parm. Haack. Poppo. Bekk. Goell. vulgo αὐτός. περὶ M.b.e.

 iπάρχειν] This word keeps its proper meaning. "That there should "subsist a general, friendly, and inti-"mate feeling between us, which would "always dispose us on every particular "occurrence to support and cooperate "with one another;" "the general "feeling should always be at kand to influence and determine our particu-"lar practice."

5. voui(opév re ràs peyalas $\xi \chi \theta \rho as$ κ . τ . λ .] "And we think that great en-" mities would be most effectually re-" conciled, not if one party acting on " the principle of retaliation, and be-" cause he has been generally success-" ful in the war, were to bind his ad-" versary by compulsory oaths, and " conclude a peace with him on un-" equal terms; but if, when he might " do all this, he were to consult hu-" manity and moderation, and having " conquered him by his virtue, were, " contrary to his expectations, to make " peace with him on moderate condi-" tions." Dr. Bloomfield has anticipated me in reading autor rikhoas instead of airo or airos: and in supposing that the v was lost from the recurrence of the same letter in the beginning of *wikipras*. I cannot think that doery avro vikhoas can mean, as the Scholiast explains it, τη φιλανθρωπία αὐτό τὸ πλεονεκτικὸν κατακρατήση: for this seems to me neither to resemble

the spirit nor the language of Thucydides. The parts of the different members of the antithesis are as usual exactly opposed to one another: thus ανταμυνόμενοs is opposed to πρός το επιεικές επικρατήσας τα πλέω του πολέμου to άρετῆ αὐτόν νικήσας· and κατ ἀνάγκην—ξυμβῆ to παρὰ ά—ξυναλλαγῆ. The words πρὸς τὸ ἐπιεικὲς, i. e. σκοπῶν πρός το έπιεικές, (Compare Matth. Gr. Gr. §. 591. 8.) almost exactly answer to our expression, "consulting humanity." If airov be admitted as the true reading, the nominative case to $\pi \rho \circ \sigma \epsilon \delta \epsilon \chi \epsilon \tau \circ$ is supplied at once; but in any case it is easier to understand avros from the whole context, than to imagine, with Poppo, that $\pi \rho o \sigma \epsilon \delta \epsilon \chi \epsilon \tau o$ can bear a passive sense. For the accusative $a \dot{v} \tau \delta v$, the words "his enemy" are so evidently implied after eykaralaµβávwv, that there seems no difficulty in referring to a substantive so clearly and necessa-rily understood. The expression dpern menforas is illustrated by Dr. Bloomfield by quotations from several writers: for instance, Euripid. Hercul. Fur. 339. doerfi σε νικφ, θνητός ων, θεόν μεγαν. Compare also the words of the Falisci to the Romans, when submitting to them in consequence of the generosity of Camillus. ού τοσούτον τη δυνάμει λείπεσθαι δοκούντας όσον ήττασθαι της αρετης δμολογούντας. Plutarch, Camillus, C. IO.

٠,

3

OULKLAIDOL

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

3" μετρίως ξυναλλαγή. όφείλων γαρ ήδη ό έναντίος μή άντα-" μύνεσθαι ώς βιασθείς άλλ' άνταποδοῦναι άρετην, έτοιμό-4" τερός έστιν αισχύνη έμμένειν οις Ευνέθετο. και μαλλον " πρός τούς μειζόνως έχθρούς τούτο δρώσιν οι ανθρωποι ή " πρός τούς τὰ μέτρια διενεχθέντας πεφύκασί τε τοῖς μέν ε « έκουσίως ένδουσιν άνθησσασθαι μεθ ήδονής, πρός δε τα " ύπεραυχούντα καὶ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν. XX. Les us mains passe to " ήμων δέ καλώς, εξπερ ποτέ, έχει άμφοτέροις fore some irreparable " ή ξυναλλαγή, πρίν τι ανήκεστον δια μέσου der reconscillation tra- " γενόμενον ήμας καταλαβείν, έν & άνάγκη 10 possible; and entitle yourseives to the gra- " αίδιον ύμιν έχθραν πρός τη κοινη και ίδιαν titude of Greece, by " έχειν, ύμας δε στερηθήναι ων νύν προκαs to this total war, when " λούμεθα. έτι δ όντων ακρίτων, και ύμιν μεν ambition might tempt "δόξης καὶ ἡμετέρας Φιλίας προσγιγνομένης, you to continue it.

1. flog] om. Q. ανταμώνασθαι B.h. 3. τις αλοχύνη d.i. 4. τους] om. P. 5. τους μέτρια C.G.K.c.e.f.g. τους μετρίως d. 6. έκουσίως] έκουσιν Lex. Seg. p. 126, 1. αντίσασθαι Q. 10. καταλαμβάνειν V. 12. ύμας A.B.C.F.H. K.L.M.N.O.V.a.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ήμας. 14. προγκγνομάνης i. προσγεγενημένης L.

I. $\delta\phi\epsilon(\lambda\omega\nu \gamma d\rho f \partial\eta \kappa. \tau. \lambda.]$ Compare the sentiments of the Privernates before the Roman senate, Livy, VIII. 21.

 βιασθείs] Vid. Suidam in έβιάζοντο. έβιάζοντο alibi ἐπὶ τῶν πασχόντων. Homerus: Alas δ οὐκέτ ἔμμωτ BIA ΖΕΤΟ γὰο βελέεσσι. D. Halic. βεβιασμένα σχήματα: Interpres, per vim figuras. immo, figuras coactas. 'Oφείλων-dperily Thom. Mag. in βούλομαι, qui ἀσταμύνασθαι habet. WASS.

6. πρός δε τὰ ὑπεραυχοῦντα] Of this use of the neuter instead of the masculine, which is common enough in Thucydides, Poppo has collected a number of examples, Prolegom. I. p. 103. ch. viii.

II. ξχθραν πρός τῦ κουῦ καὶ ἰδίαν] That is, "we shall hate you not only "nationally, for the wound you will "have inflicted on Sparta; but indi-"vidually, because so many of us will "have lost our own near relations by " your inflexibility." The Spartan aristocracy would feel it a personal wound to lose at once so many of its members, connected by blood or marriage with its principal families. Compare Thucyd. V. 15, 1.

12. ύμας δε στερηθήναι δυ νύν προκαλούμεδα] i. e. τοῦ Δακεδαιμονίοις φίλους γίγνεσθαι βεβαίως, τιμήν και δόξαν προσλαβόντας.

13. έτι δ' δυτων ἀκρίτων] "Ετι δὲ ὅντων ἀδιακρίτων καὶ ἀμφιβόλων τῶν πραγμάτων τῶν κατὰ τὴν Σφακτηρίαν, εἰτε ἀλί σκονται οἱ ἀνδρες εἶτε διαφεύγουσι, καὶ ὑμῶν μὲν δόξης προσγινομένης καὶ φιλίας παρ ἡμῶν, ἐὰν σπεισώμεθα ὅσπερ νῶν ἔχομεν, ἡμῶν δὲ τοῦς Λακεδαιμονίοις, πρὶν αἰσχροῦ τινὸς πειραθῆναι (ἀντὶ τοῦ πρὰν ἀλῶναι τοὺς ἀνδρας) τῆς συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν.—

örrar ἀκρίταν] "Things being yet "undecided." Compare Herodot. VII. 37, 2. οδτε ἐπινεφέλων ἐόντων, and Thucyd. I. 7. πλομωτέρων ὄντων, and the note there.

ATHENS. A. C. 495. Olymp. 88. 4.

" ήμων δέ πρό αισχρού τινός ξυμφοράς μετρίως κατατιθε-" μέντης, διαλλαγώμεν, καὶ αὐτοί τε ἀντὶ πολέμου εἰρήνην " έλώμεθα καὶ τοῖς ἄλλοις Ελλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν "ποιήσωμεν οι και έν τούτο ύμας αιτιωτέρους ήγήσονται. 5 "πολεμοῦνται μέν γὰρ ἀσαφῶς ὑποτέρων ἀρξάντων κατα-3 " λύσεως δε γιγνομένης, ής νυν ύμεις το πλέον κύριοί έστε, " την χάριν ύμιν προσθήσουσιν. ήν τε γνωτε, Λακεδαιμο-4 " νίοις έξεστιν ύμιν φίλους γενέσθαι βεβαίως, αὐτῶν τε " προκαλεσαμένων, χαρισαμένοις τε μάλλον η βιασαμένοις. 10" καὶ ἐν τούτφ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι 5 " ήμων γαρ και ύμων ταυτά λεγόντων τό γε άλλο Έλληνι-" κον ίστε ότι υποδεέστερον ον τα μέγιστα τιμήσει."

ΧΧΙ. Οι μέν ουν Λακεδαιμόνιοι τοσαύτα είπον, νομίζοντες τούς 'Αθηναίους έν τῷ πρίν χρόνω σπονδών μέν έπιθυμείν, The Athenians, at the σφών δε έναντιουμένων κωλύεσθαι, διδομένης instigation of Cleon, instat on such hard de είρηνης άσμένους de feorbal τε και τους

Ι. πρός Ι. συμφοράς c.h. διατιθεμάνης d.i. 3. ανάπασιν b. καλών e.i. 4. ποιήσομεν E.F.H. ήγήσωνται B. 5. πολεμούντων e. πολεμούντας f. μεν addidi sumptum ex A.B.C.E.F.G.H.L.O.P.V.X.c.d.e.f.g. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. σαφώς P. 6. γεγνομένης A.B.E.F.H.X.h. Goell. Bekk. vulgo γενομένης. 8. βεβαίους Κ. 9. βιασαμένων C. 10. είναι] om. G. 11. ταῦτα F. τότε A.F.L.O.P.R.d.g.h.i. 12. δτε] om. F. 13. σδτ] om. L.O.P. 15. διδομένης είρήνης d.i. 16. τε εἰρήνης Parm. ἀσμένους δέξεσθαι Ι.K.X.c.f.g. Poppo. ἀσμένως δέξεσθαι L.O.P. Parm. Bekker. Goell. ασμένως δέξασθαι H.R.e.m. ἀσμένους δέξεσθαι C.E.F.G.Q.V.a.e. Haack. ἀσμέ-νως δέγεσβαι A.h. ἀπμένους δέχεσβαί Β. νυίσο δέγεσβαί τε ἀπμάνως. vos déxertas A.h. do pérous déxertal B. vulgo défertal re do péros.

 ξυμφοράς μετρίως κατατιθεμένης] These words admit of two interpretations; either, " our disaster being set-" tled on tolerable terms," in the sense in which raradéo bai notepor is used by Demosthenes and Lysias, that is, " to "lay down or terminate a war," (Demosth. Fals. Legat. p. 425. Reiske. Ly-sias, Olymp. p. 914. Reiske,) or else, " our misfortune being laid upon us " lightly ;" taking karabéobas in the Sense of bestowing or rendering. So Xenophon, Venat. X. 8. els roiros rip oppin karíbero. "Vents or bestows all "his anger upon him." Compare also Sophocl. CEdip. Colon. 1215. al µaxpal άμέραι κατέθεντο δη Δύπας έγγυτέρω. 4. οι και έν τούτφ ύμας] Έν ττφ αυτφτ

γενέσθαι δηλονότι την ειρήνην, υμάς νομιούσιν αίτιωτέρους. αντί του, πλέον των Λακεδαιμονίων ύμιν την χάριν της ειρήνης όμολογήσουσιν. ό δε καί σύνδεσμος οὐ περιττῶς κείται, ἀλλ ἀναγκαίως. λέγει γάρ δτι †τοῦ τε νομίσαι τύμας νενικηκέναι, και την χάριν της ειρήνης els ύμας μέλλουσιν ανενεγκείν. SCHOL.

5. πολεμοῦνται μέν γὰρ ἀσαφῶs] Πο-λεμοῦνται γὰρ, ἀδήλου ὅντος τοῦ πράγματος, τίς έστιν δ προκαταρξάμενος τοῦ πολέμου, είτε ό Λακεδαιμόνιος, είτε ό 'Αθηpaios, kal tà éfis. SCHOL.

7. ήν τε γνώτε, Λακεδαιμονίοις] "Αν τε πεισθητε, έξεστιν ύμιν Λακεδαιμονίοις φίλους γενέσθαι, χάριν δούσιν μάλλον, ήπερ βιασθείσιν ύπ' αυτών. SCHOL.

12. rà μέγιστα τιμήσει] Either, " will

OULKLAIDUL

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

- 2 terms, that the Lacedemonians, after trying in vain to be allowed to negociate of plenipotentiaries, instead of discussing the terms before the assembly of the peo-
- the negociation. 21, 22.

άνδρας αποδώσειν. οι δε τας μεν σπονδας, έχοντες τούς άνδρας εν τη νήσω, ήδη σφίσιν with a certain number ένομιζον έτοίμους είναι οπόταν βούλωνται ποιεισθαι πρός αὐτοὺς, τοῦ δὲ πλέονος ὡρέγοντο. μάλιστα δε αύτους ένηγε Κλέων ό Κλεαινέτου, 5 ple, at last break of anno δημαγωγός κατ' έκεινον του χρόνου ών

καί τω πλήθει πιθανώτατος και έπεισεν άποκρίνασθαι ώς χρή τὰ μέν ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῆ νήσφ παραδόντας πρώτον κομισθηναι 'Αθήνα(ε, έλθόντων δέ. άποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν καὶ Πηγὰς καὶ Τροιζηνα 10 και 'Αχαίαν, α ού πολέμω έλαβον άλλ' άπο της προτέρας Ευμβάσεως, 'Αθηναίων Ευγχωρησάντων κατά Ευμφοράς καί έν τω τότε δεομένων τι μαλλον σπονδων, κομίσασθαι τους άνδρας και σπονδας ποιήσασθαι υπόσον αν δοκή χρόνον XXII. οί δε πρός μεν την απόκρισιν ούδεν 15 άμφοτέροις. αντείπον, ξυνέδρους δε σφίσιν εκελευον ελέσθαι, οίτινες λέγοντες και ακούοντες περι εκάστου ξυμβήσονται κατα 2 ήσυγίαν δ τι αν πείθωσιν άλλήλους. Κλέων δε ένταῦθα δη πολύς ένέκειτο, λέγων γιγνώσκειν μέν και πρότερον ούδεν έν νφ έχοντας δίκαιον αύτους, σαφές δ' είναι και νυν, οίτινες τω 20

3. βούλονται F.H.c. πρός αύτούς ποιείσθαι G.h.m. 5. μάλλον L. KLeauvéra P. 7. πειθανώτατος Ε. kal] om. Q. είπεν αποκρίνεσθαι d. 9. πρώτον] om. d.i. 10. νίκαιαν Ρ 11. άλλα άπό C.F.H.K.V.c.f.g.h. Poppo. 10. vírauar P. τροίζηνα Β.Ε.Γ.G.Η. 8. opás E. K.V.h. 12. συγχωρησάντων C. κατὰ συμφορὰs e. κατὰ τὰs ξυμφορὰs L. om. A. 18. δη] om. d. δεῖ E.F. 19 14. δπόσων Ι. 16. ekerevor] 19. γινώσκειν V. kai] om. P. ovôč d. έν νφĵ] om. e. σαφεῖs d. σαφὲs εἰδέναι V. 20. exertas d.e.

"honour us in the highest degree;" or, " being inferior, will pay respect to " the greatest powers;" but the first interpretation is to be preferred.

Ι. τάς μέν σπονδάς-ήδη σφίσιν ένόμιζον κ. τ. λ.] Ποιείσθαι bis cogitandum, sic, τάς μέν σπονδάς ήδη σφίσιν ένόμιζον ετοίμους είναι ποιείσθαι δπόταν [σφείς, ol Άθηναίοι] βούλωνται ποιεί-σθαι πρός αὐτούς. Göller. But may not *troluous* be the feminine gender here, as according to a great majority of the best MSS. we have mes eroupou

Hon obras, VIII. 26, 1. and troipor βοηθείas Demosthen. Chersones. p. 93. Reiske. The sense would then be, " thinking that the peace lay ready " for them, i. e. was at their dis-" posal, whenever they chose to con-" clude it."

19. nolve evéreuro] " Sallust. Jugurth. " 84. Multus instabat." Göller. Compare Herodot. VII. 158, 1. Γέλων δέ πολλός ένέκετο. "Fell vehemently "upon them." "Attacked them ve-" hemently."

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

μεν πλήθει οὐδεν έθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δε ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι ἀλλὰ εἶ τι ὑγιες διανοοῦνται, λεγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. ὁρῶντες δε οἱ Λακεδαιμόνιοι οὖτε 3 σφίσιν οἶόν τε ὃν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἶ τι καὶ ὑπὸ τῆς ξυμ-5 φορᾶς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχωρεῖν, μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν εἰπόντες καὶ οὐ τυχόντες, οὖτε τοὺς ᾿Αθηναίους ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προὐκαλοῦντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν ᾿Αθηνῶν ἅπρακτοι. ΧΧΙΙΙ. ἀφικομένων δε αὐτῶν διε-

λύοντο εύθύς αι σπονδαί αι περί Πύλον, καί PYLUS. Rupture of the ar-10 mistice. The Athe Ta's vaus of Λακεδαιμόνιοι απήτουν, καθάπερ. nians refuse to re- ξυνέκειτο· οι δ' Αθηναίοι έγκλήματα έχοντες nian floot, and come έπιδρομήν τε τφ τειχίσματι παράσπονδον καί mence a strict blockάλλα ούκ άξιόλογα δοκούντα είναι ούκ άπεδίade of Sphacteria. δοσαν, ισχυριζόμενοι ότι δη είρητο, έαν και ότιουν παραβαθή, 15 λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγόν τε, και αδίκημα επικαλέσαντες το των νεων απελθόντες ές πόλεμον καθίσταντο. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων 2 κατά κράτος έπολεμείτο, 'Αθηναίοι μέν δυοίν έναντίαιν άεί την νησον περιπλέοντες της ημέρας, (της δε νυκτός καί 20 άπασαι περιώρμουν, πλην τα πρός το πέλαγος οπότε άνεμος

 ἰθέλωσιν Κ. δέ] om. b. 4. εἶ τε Poppo: libri omnes εἶτε. [Popponis emendationem receperunt Haack. Bekk. Goell.] καί τι ὑπὸ d. τὰς ξυμφορὰς P. τῆς συμφορᾶς C.e. 5. διαβληθῶσιν post εἰπόντες ponunt c.f. post τυχόντες g. 7. ἐπιμετρίως d.i. ποιήσαντας Α.B.F.P.h. προκαλοῦνται d. προύκαλοῦνται i. προκαλοῦντο V. 8. dθηναίων i. 9. διεκελεύοντο e. εὐθέως Κ. περὶ τὴν πύλον Ν. περὶ τὰν πύλον Κ. 13. ἀξιόλογα] όλίγα f.g. ἀπέδοσαν c.g. ἀπεδίδωσαν Ι. 14. καὶ] om. d.i. παραβασθῆ d. 16. τὰ τῶν ηῶν] om. R. ἐπελθόντες Q. 17. ἀπ᾽ I. ἀμφοτέροις c.f.g. 18. κατὰ κράτος] om. f.g. δυείν O. post δυούν cum A.B.E.F.H.h. omisi νεοῦν. [Haack. Poppo. Goell. Bekk.] ἐναντίαν B.F. 20. πλὴν τὰς i. πρός] περὶ L.O.P.

18. 'Αθηναίοι μὲν κ.τ.λ.] We have the nominative instead of the genitive ὑπ' 'Αθηναίων, because ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπολεμεῖτο is the same thing in sense as ἀμφότεροι ἐπολέμουν. Poppo well compares V. 70. ἡ ξύνοδος ῆν. 'Αργείοι μὲν --χωροῦντες. See Jelf, δ. 708, 1.

20. περιώρμουν] Περιορμείν est, ut ait Pollux, I. 122. τδ έν κύκλω περιπλείν νήσον, και προσκαθήσθαι πολιορκητικώς νήσφ άπδ νεών. Sic infr. cap. 26, 7. III. 6, 1. dicit περιορμίζεσθαι και περιορμισάμενοι το πρός νότον τῆς πόλεως. Duk.

πλήν τὰ πρός τὸ πέλαγος κ. τ. λ.] "Quoties ventus spirabat, non circum-"ibant τὰ πρός τὸ πέλαγος." Vide c. 26, 7. l. 97. DOBREE.

SICILY. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

είη καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς εἶκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν φυλακὴν, ὥστε αἰ πασαι ἑβδομήκοντα ἐγένοντο·) Πελοποννήσιοι δὲ ἐν τῆ ἠπείρφ στρατοπεδευόμενοι καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοποῦντες καιρὸν εἶ τις παραπέσοι ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι.

ΧΧΙΥ. Έν τούτφ δε οι εν τη Σικελία Συρακόσιοι και οι Εύμμαχοι, πρός ταις έν Μεσσήνη φρουρούσαις ναυσί τὸ άλλο ναυτικόν ο παρεσκευάζοντο προσκομί-SICILY. Renewed attempt of the Byracusaus and σαντες, τον πόλεμον έποιουντο έκ της Μεσtheir allies against σήνης, και μάλιστα ένηγον οι Λοκροί των 10 2 Rhegium. Έρηγίνων κατά έχθραν, καὶ αὐτοὶ δὲ ἐσεβεβλήκεσαν πανδημεὶ 3 ές την γην αύτων. και ναυμαχίας αποπειρασθαι έβούλοντο, όρωντες τοις 'Αθηναίοις τας μέν παρούσας όλίγας ναῦς, ταις δέ πλείοσι και μελλούσαις ήξειν πυνθανόμενοι την νησον 4 πολιορκείσθαι. εί γαρ κρατήσειαν τω ναυτικώ, το Υήγιον 15 ήλπιζον πεζη τε και ναυσιν έφορμουντες ραδίως χειρώσασθαι, και ήδη σφων ισχυρά τα πράγματα γίγνεσθαι. Εύνεγγυς γαρ κειμένου τοῦ τε Ρηγίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας τής τε Μεσσήνης τής Σικελίας, τοις 'Αθηναίοις τε ούκ αν s είναι έφορμειν και του πορθμου κρατείν. έστι δè ό πορθμὸs ή 20

3. έν τε τ<u>ŷ</u> C.F.G.H.K.N.V.a.c.e.f.g.h.i.m. Haack. Poppo. στρατενόμενοι f. 6. έν σικελία A.b. συβρακούσιοι R.V. καὶ ξύμμαχοι e. καὶ οἰ σύμμαχοι H.V.c.h. 8. ὅπερ ἐσκευάζοντο V. 9. ἐποιοῦντο τῆς A.B.F. 10. Λωκροί R. 11. ὑηγινῶν V. ἐσεβεβλήμεσαν B.F.H.K.L.N.O.P.V.a.h.m. Parm. Haack. Poppo. ἐσεβεβήκεσαν d.i. vulgo, Bekk, Goell. ἐσβεβλήκεσαν. 12. καὶ ναυμαχίαν V. 16. χειρώσασθαι A.B.F.H.I.Q.d.e.f.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri χειρώσεσθαι. 17. σφῶῖν g. 18. τοῦ ῥηγίου L. τῆς τε] καὶ τῆς Q. 19. ἀθγναίοις οἰκ L.O.P. ἀν είναι A.B.E.F.H.K.N.T.V.X.ag.m. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀνεῦναι. 20. ἐφορμήν E.

8. δ παρεσκευάζοντο] Compare IV. I, 4.

11. ἐσεβεβλήκεσαν] This is the reading of the best MSS. in this place, as of all the MSS. hitherto collated in IV. I, 3. It is true that the other form, ἐσβεβλήκεσαν, which Bekker and Göller have retained, is equally right in itself, as we have draβεβήκεσαν, III. 23, I. καταπεντόκει, IV. 90, 2. γεγένητο, V. 14, 2. See Matthiæ, Gr. Gr. §. 164. 0.84. I. But we have not only ἐσεβεβλήκεσαν, IV. 1, 4. but $\epsilon \sigma \epsilon \beta \epsilon \beta \lambda \eta \kappa \epsilon \iota$, III. 96, 3; so that there seems no reason for disregarding the authority of the best MSS. which in this place also follow the same form.

19. Tois 'Adyralous re] This also is an instance of the re being out of its place, as the sense is, idoppeiv re kai row $\pi \circ \rho \theta$ - $\mu \circ v$ $\kappa \rho arreiv$: "The Athenians would be "both unable to cruise against them, " and to be masters of the strait." See I. 49, 7. and Poppo, Prolegom. I. p. 300.

SIGILY. A. C. 418. Olymp. 88. 4.

μεταξύ 'Ρηγίου θάλασσα και Μεσσήνης, ήπερ βραχύτατον Σικελία της ήπείρου απέχει και έστιν ή Χάρυβδις κληθείσα τούτο, ή 'Οδυσσεύς λέγεται διαπλεύσαι' διά στενότητα δέ καλ έκ μεγάλων πελαγών, τοῦ τε Τυρστρυκοῦ καλ τοῦ Σικε-5 λικοῦ, ἐσπίπτουσα ή θάλασσα ἐς αὐτὸ καὶ ῥοώδης οὖσα εικότως χαλεπή ένομίσθη. ΧΧΥ. έν τούτφ ούν τφ μεταξύ

Indecisive naval action in the straits of Memina. Attempt of Nazos. They are de-

IO feated, and the Athethen make an equally against Manipa. The Athenians finally withdraw to Rhegium, and leave the filligians to mangst themselves.

οί Συρακόσιοι και οι Εύμμαχοι ναυσιν όλίγο πλείοσιν ή τριάκοντα ήναγκάσθησαν όψε της το Henrichter against ήμέρας ναυμαχήσαι περί πλοίου διαπλέοντος, άντεπαναγόμενοι πρός τε 'Αθηναίων ναῦς ἐκπου από τοτα καίδεκαι και βηγίνας όκτω. και νικηθέντες . unacconstal attempt υπό των Αθηναίων δια τάχους απέπλευσαν, ώς ξκαστοι ξτυχον, ές τα οικεία στρατόπεδα. τό τε έν τη Μεσσήνη και έν τφ 'Ρηγίφ, μίαν 15 carry on the war a- ναθν απολέσαντες και νύξ έπεγένετο τφ έργορ. μετά δε τούτο οι μεν Λοκροί άπηλθον έκ της 8

4. τοῦ τυρσηνικοῦ d. 5. ἡ θάλασσα] OB. R. 6. ἐν] καὶ I. τὸ B. 9. πλοίου δὲ διαπλέοντος L.O.P.e. 10. ἀντεπαγόμενοι A.B.F.H.L.N.V.h. Poppo. 11. ὑηγίας K. ὑηγίνων e. ὑηγινὰς V. 12. ὑπὸ ἀδηναίων N.V. 13. οἰκέια om. G. 14. ὑηγίνων g. 15. ἐγέκετο O.P. 16. δὲ] om. O. οἱ δὲ λοκροὶ μετὰ τοῦτο μὲν R. ἐκ τῆς ὑηγίνων A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.a. ἐκ τῶν ὑηγίνων d.f.g.i. Parm. ἐκ τῆς ὑηγινῶν V. valgo ἐκ τῆς τῶν ὑηγίνων.

3. dià στενότητα de κ. τ. λ.] " Cha-" rybdis appears to be an agitated wa-" ter, of from seventy to ninety fathoms " in depth, circling in quick eddies. " It is owing probably to the meeting " of the harbour and lateral currents " with the main one, the latter being " forced over in this direction by the "opposite point of Peszo. This agrees " in some measure with the relation of "Thucydides, who is the only writer " of remote antiquity, I remember to " have read, who has assigned this " danger its true situation, and not "exaggerated its effects." Captain "exaggerated its effects." Smyth, Memoir on Sicily, pp. 123, 124.

14. τό τε έν τη Μεσσήνη και έν τφ 'Ρηyiq] The Syracusans had a naval camp at Messina; the Locrians had one at Rhegium, as their army was besieging

the place. But immediately afterwards, when the Locrian army returned home, the Locrian ships crossed over to Pe-lorus, where the Syracusans joined them from Messina. This seems to be a sufficient explanation of the passage, without supposing it to be so wholly ungrammatical as that drewNeuous should not refer to support, but to Exacros. If this were so, not only would the words did rayous be unmeaning; for why should the Athenians sail away in haste, as they were victorious ? but also as exactor eruxer would have no force; for what chance or happening could there be in the matter, if both parties merely returned to their own proper stations ? Finally, Thucydides would not, I think, in that case have written ws exacros ervyor, but simply δκάτεροι διτέπλευσαν.

SICILY. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

⁶ Ρηγίνων, ἐπὶ δὲ τὴν Πελωρίδα τῆς Μεσσήνης συλλεγείσαι αἱ τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων νῆες ὥρμουν καὶ ὁ πεζος 4 αὐτοῖς παρῆν. προσπλεύσαντες δὲ οἱ 'Αθηναῖοι καὶ ⁶ Ρηγῖνοι ὁρῶντες τὰς ναῦς κενὰς ἐνέβαλον, καὶ χειρὶ σιδηρậ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβη- 5 5 σάντων. καὶ μετὰ τοῦτο τῶν Συρακοσίων ἐσβάντων ἐς τὰς ναῦς καὶ παραπλεόντων ἀπὸ κάλω ἐς τὴν Μεσσήνην, αδθις προσβαλόντες οἱ 'Αθηναῖοι, ἀποσιμωσάντων ἐκείνων καὶ

2. συββακουσίων V. 3. βηγινοί V. 4. ἐνέβαλλον V. 5. αὐτοὶ C.K.N. a.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. vulgo et Bekk. aὐτοῖs. 6. τῶν] καὶ i. om. d. συβρακοσίων R. συβρακουσίων V. ἐσβάντων A.B.C.E.F.G.H.I.K.N.O.P.V. a.b.e.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐμβάντων. ἐs ante τὰs om. K. 7. κάλωs P. 8. προσβάλλοντες Q. οί] om. c.g.

4. χειρί σιδηρậ] Vide Schefferi Milit. Naval. 1. 2. c. 7. HUDS.

5. aυτοl ἀπώλεσαν] The reading aυτοl is confirmed, in addition to the MSS. formerly collated, by the Laurentian MS. (C.) and one of those at Thenford. On the other hand, the MS. numbered 367, in the library of St. Mark at Venice, (X.) and that in the library at Parma, read aurois. But aurol is undoubtedly the true reading, as the exam-ple of III. 98, 1. referred to by Duker to justify aυτοîs, is nothing at all to the purpose; and aυτοί ἀπώλεσαν, "the "Athenians on their part lost a ship," is properly put with reference to the words just before, *µίav vaῦν ἀπολέσαν*res, applied to the Syracusans. The " iron grapple" was thrown by the Syracusans, from the shore, on one of the attacking ships of the Athenians; and the crew, unable to disengage themselves, escaped by swimming to the ships of their friends, leaving their vessel in the hands of the enemy. " avrol " malim (quomodo ni fallor Scholiast.) " ob έτέραν, (p. 33. l. 1.) ne quid dicam " de ἐπιβληθείση." DOBREE.

" de έπιβληθείση." DOBREE. 7. ἀπὸ κάλω] Pollux, I. 113. ἐπλέομεν ἀπὸ κάλων. et, ἐν χρῷ τῆς γῆς παραπλέοντες, ἐκ κάλων έλκοντες τὴν ναῦν. Polybius, Strabo, et Diodorus Sicul. dicunt ἐνμουλκεῖν, et ἐνμουλκεῖσθαι: Latini remulco trakere, et traki. Vid. Suid. in ἑνμουλκῷ, Sigon. ad Liv. XXV. 30. et Scheffer. II. de Milit. Nav. 5. Genitivus κάλως, quemadmodum est in Cod. Dan. fortassis nusquam alibi invenitur. K $\Delta \lambda \omega_0$, et $\kappa \Delta \lambda \omega \sigma s$ dixerunt Attici, teste Eustathio in Homer. Iliad. χ' . p. 1271. Unde nominativus $\kappa \Delta \lambda \omega \sigma s$ apud Apollon. Rhod. II. Argonaut. 727. Stephan. Append. ad script. al. de Dialect. p. 149. DUKER.

8. anoryworderwe] This word admits of various explanations: 1. From *supers*, "having a turn-up nose," comes the general notion of turning, twisting, &c.; so that arror would signify "to "twist or wind oneself away," mean-ing that the Syracusan ships "expli-"cuerunt sese," "wound themselves " out from between the Athenians and " the shore, and got out to the open "sea." And this sense of "moving in "an oblique direction" suits the passage in Xenophon, Hellenic. V. 4, 50. where the present reading is enoupeoas. 2. If Hesychius be correct in explaining *supprime* to mean "ground with " a steep ascent," the scholiast's explanation, μετεωρισάντων ταs raves, may be quite correct, and the word may signify no more than "getting their vessels out "into the open sea." 3. Hesychius also says that $\sigma(\mu \omega \sigma)$ signifies "a shore "into the open sea." " or beach," alyialós. If this be so, άποσιμοῦν may mean no more than "getting away from the shore." But, however derived, the sense of the word in this passage is clear; namely, that the Syracusan ships, seeing the Athenians preparing to attack them while they were towed along from the shore,

SICILY. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

προεμβαλόντων, έτέραν ναὒν ἀπολλύουσι. καὶ ἐν τῷ παρά-6 πλφ καὶ τῃ ναυμαχία τοιουτοτρόπφ γενομένη οὐκ ἐλασσον ἔχοντες οἱ Συρακόσιοι παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῃ Μεσσήνῃ λιμένα.

Καὶ οἱ μέν Ἀθηναῖοι, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι 7 5 Συρακοσίοις ύπ' Αρχίου και των μετ' αυτού, έπλευσαν έκεισε Μεσσήνιοι δ' έν τούτω πανδημεί κατά γην και ταις ναυσίν αμα έστράτευσαν έπι Νάξον την Χαλκιδικήν δμορον ούσαν. και τη πρώτη ήμέρα τειχήρεις ποιήσαντες τους 8 10 Ναξίους έδήουν την γην, τη δ ύστεραία ταις μέν ναυσι περιπλεύσαντες κατά τον Ακεσίνην ποταμον την γην έδήουν. τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλλον. ἐν τούτφ δὲ οἰ 9 Σικελοί ύπερ των ακρων πολλοί κατέβαινον βοηθούντες έπι τούς Μεσσηνίους. και οι Νάξιοι ώς είδον, θαρσήσαντες και 15 παρακελευόμενοι έν έαυτοις ώς οι Λεοντίνοι σφίσι και [οί] άλλοι Έλληνες ξύμμαχοι ές τιμωρίαν επέρχονται, εκδραμόντες αφνω έκ της πόλεως προσπίπτουσι τοις Μεσσηνίοις. και τρέψαντες απέκτεινάν τε ύπερ χιλίους, και οι λοιποι χαλεπώς απεχώρησαν έπ' οίκου και γαρ οι βάρβαροι έν ταις 20 όδοις επιπεσόντες τους πλείστους διέφθειραν. και αι νηες 10

έμβαλόντων d.i. προεμβαλλόντων G. άπολύουσι I.Q. άπολλύουσιν V.
 καὶ—γενομέτη] om. H.P. ἐν τῦ G. καὶ ἐν τῦ—γιγνομένῃ ε. τοιούτῷ τρόπῷ
 E.F.L. 3. συβρακόσιοι R. συβρακούσιοι V. εἰs τὸν C. τῦ] om. Q. 6. ὑπὸ ἀρχίου V.
 10. μἐν τεσσαράκοντα ναυσὶ e.
 11. ἀκεσσίνην F. ἀσεκίνην d.
 12. ἐσέβαλλον A.B.C.E.F.H.K.V.a.c. Haack. Goell. Bekk. †ἐσέβαλλον† Poppo, cui legendum videtur προσέβαλλον. vulgo ἐσέβαλου.
 15. αἰνοῖς P. καὶ οἰ E.G. καὶ ἀν ζονοῦς p.

and thus having no space to manœuvre, on a sudden threw off their towing ropes, made their way out to the open sea by a lateral movement, and then became the assailants, instead of waiting quietly to receive the attack of the enemy.

II. κατά τὸν 'Ακεσίνην] " In the di-" rection, or on the side, of the river " Acesines." Compare κατὰ τὸν 'Αχελῷον, III. 7, 3, and note. I2. ἐσέβαλλον] Ἐσβάλλειν Thucydidi

12. ἐσέβαλλον] Ἐσβάλλειν Thucydidi nunquam significat adoriri urbem, sed, irruptionem facere in terram: nec unquam cum $\pi\rho\delta s$ conjungitur. Scribe igitur $\pi\rho\sigma\sigma\epsilon\betaa\lambda\lambda\sigma\nu$, quæ verba jam II. 79, 9. in libris confusa vidimus. POPPo. If $\epsilon\sigma\epsilon\betaa\lambda\lambda\sigma\nu$ be genuine, it must mean, "They directed their movements in " their incursion towards the city;" as if $\epsilon\sigma\epsilon\betaa\lambda\lambda\sigma\nu$ $\pi\rho\delta s$ $\tau\lambda\nu$ more a condensed expression for $\epsilon\sigma\betaa\lambda\delta\nu\tau\epsilon s$ $\epsilon\chi\omega \rho\sigma\nu\nu$ $\pi\rho\delta s$ $\tau\lambda\nu$ more $\pi\delta\mu\nu$.

15. παρακελευόμενοι έν έαυτοις] That is, as Dr. Bloomfield rightly explains it, παρακελεύσεις έν σφίσιν αὐτοις ποιούμενοι. Compare V. 69.

THUCYDIDES, VOL. II.

SICILY. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

σχοῦσαι ἐς τὴν Μεσσήνην ὕστερον ἐπ' οἶκου ἕκασται διεκρί-11 θησαν. Λεοντίνοι δὲ εὐθὺς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ 'Αθηναίων ἐς τὴν Μεσσήνην ὡς κεκακωμένην ἐστράτευον, καὶ προσβάλλοντες οἱ μὲν 'Αθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν 12 ἐπείρων, ὁ δὲ πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησά- ς μενοι οἱ Μεσσήνιοι καὶ Λοκρῶν τινὲς μετὰ τοῦ Δημοτέλους, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν φρουροὶ, ἐξαπιναίως προσπεσόντες τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τῶν Λεοντίνων τὸ πολὺ καὶ ἀπέκτειναν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ 'Αθηναῖοι καὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν νεῶν ἐβοήθουν, καὶ κατεδίωξαν τοὺς 10 Μεσσηνίους πάλιν ἐς τὴν πόλιν, τεταραγμένοις ἐπιγενόμενοι: 13 καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν ἐς τὸ Ῥήγιον. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελία Ἔλληνες ἆνευ τῶν 'Αθηναίων κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους.

XXVI. Έν δε τη Πύλφ ετι επολιόρκουν τους εν τη νήσφ 15 Λακεδαιμονίους οι Άθηναιοι, και το εν τη ήπείρω στρατό-

PYLUS. πεδον τών Πελοποννησίων κατὰ χώραν ξμενεν. 2 Progress of the blockade. Various means practised by the Laceterminians to throw supplies into Sphace καὶ αῦτη οὐ μεγάλη, ἀλλὰ διαμώμενοι τὸν

[. ἕκασται] om. A.
 2. Λεοντίνοι] λατίνοι b. μετά τῶν ἀθηναίων Q.
 3. κεκακωμένοι f. κεκαμένην d.i. ἐστράτευσαν O.P.d.e.i. προσβαλόντες
 K.L.N.O.Q.V.f.i.
 5. ἐπείρων A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.V.a.C.f.g.h.i.
 Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπειρῶντο. ἀπεκδρομὴν g. ἐπεκδρομὴν
 ποιησάμενοι δὲ C.a.
 7. τέλος e.
 8. προσπεσύντες] om. A.
 13. οἱ ἐν e.
 14. ἀλήλοις Q.
 19. τε] om. d.i.
 καὶ ὕδατος ἀπορίφε e.

5. $\epsilon \hat{\pi} \epsilon i \rho \omega r$] Compare c. 43, 5. $\epsilon \hat{\pi} i \tau \hat{\gamma} \nu$ Σολύγειαν πειράσειν. In both instances πειράν seems almost to assume the sense of "making an attack;" into which indeed it runs naturally from "making "an attempt."

21. διαμώμενοι τον κάχληκα] The word διαμασθαι is not quite synonymous with διορύττειν, but seems to include the notion of shovelling, or clearing away, as well as that of penetrating. A dog scratching a hole with his paws seems to give exactly the picture of $\delta ia\mu\hat{a}\sigma\theta a.$ It is this notion of "clear-"ing away" which makes the word applicable to the mowing of grass or corn. $d\mu\eta$, $\sigma \kappa a\phi i o \pi \lambda a \tau i$: Schol. i. e. a shovel. Compare Euripid. Bacchæ, 665. $d\kappa\rho o i a \kappa \tau i \lambda o i a \mu \omega \sigma a \chi \theta o ra$ $Appian, Punica, c. 40. <math>\delta i a \mu \omega \sigma a \chi \theta o ra$ $<math>\sqrt{a}\mu \rho v$. Arrian, Expedit. Alexand. VI. 23, 5. 26, 12. $\delta i a \mu \omega \mu \sigma v o r \sigma r \kappa a \chi \lambda \eta \kappa a$, as in Thucydides.

PYLUS. A. C. 435. Olymp. 88. 4.

κάχληκα οι πλείστοι έπι τη θαλάσση έπινον οίον εικός ύδωρ. στενοχωρία τε έν όλίγφ στρατοπεδευομένοις έγίγνετο, καί 3 των νεων ούκ έχουσων δρμον αί μέν σίτον έν τη γη ήρουντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. ἀθυμίαν τε πλείστην ὁ 4 5 χρόνος παρείχε παρά λόγον επιγιγνόμενος, ους φοντο ήμερων όλίγων έκπολιορκήσειν έν νήσφ τε έρήμη και ύδατι άλμυρφ χρωμένους. αίτιον δε ήν οι Λακεδαιμόνιοι προειπόντες ές την 5 νησον έσάγειν σιτόν τε τον βουλόμενον άληλεμένον και οίνον και τυρον και εί τι άλλο βρώμα, οίον αν ές πολιορκίαν 10 ξυμφέρη, τάξαντες άργυρίου πολλού, και των Ειλώτων τώ έσαγαγόντι έλευθερίαν ύπισχνούμενοι. και έσηγον άλλοι 6 τε παρακινδυνεύοντες καὶ μάλιστα οἱ Είλωτες, ἀπαίροντες άπὸ τῆς Πελοποννήσου ὑπόθεν τύχοιεν καὶ καταπλέοντες έτι νυκτός ές τὰ πρός τὸ πέλαγος της νήσου. μάλιστα δέ 7 15 έτήρουν ανέμω καταφέρεσθαι· ράον γαρ την φυλακην των τριήρων έλάνθανον, όπότε πνεῦμα ἐκ πόντου εἶη απορον

2. έγένετο c. 4. πλείστην καὶ δ L.O.Q. 6. ἐρήμφ L.O.Q. ἀλμυρφ ῦδατι G. 7. ἦν λακεδαιμόνιοι Κ. 8. εἰσάγειν V. σῖτον τὸν Κ. ἀληλεμένον Α.C.F.K.a. Goell. Bekk. ἀληλεσμένον ceteri (Haack. Poppo.) præter E. qui ἀληλησμένον. 9. οἶον] οἶ G.I. om. d. 10. ξυμφέρη Α.F.H.h. Goell. Bekk. *ξυμφέρη* Poppo. ξυμφέρει C.E.R.a. ξυμφέρον e. vulgo et Haack. ξυμφέροι. οἶον ἀν om. N. qui mox ξυμφέρει habet. Ita V. τῶν] om. d.i. τῶν τριήρ. τὴν ψυλ. V. 11. εἰσαγαγώντι V. 13. ὅθεν Ο.Ρ. 16. τριηρῶν Η.Κ. εἶη] ἤει e.

5. $obs \phi or ro]$ This is a striking instance how completely the relative in Greek and Latin at the beginning of a sentence corresponds to the demonstrative pronoun, with such a conjunction as the sense requires, in English. Obs, properly speaking, has no antecedent; but by resolving it into its English equivalent, we see how naturally the subject to which it refers may be understood from the context: "The unexpected length of the siege "gave them great discouragement; "for they thought to reduce them in "a few days," &c. Compare VIII. 76, 6. kal obder danolance k. τ . λ .

αργύριον έτι είχον πέμπειν κ. τ. λ. 7. αίτιον δε ήν οί Λακεδαιμόνιοι] The construction might have been το τούς Λακεδαιμονίους προειπείν, οτ, ότι προ-

είπον οἱ Λακεδαιμόνιοι, or, aἶτιοι ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. But as in Latin, the number of the verb is suited to either nominative; and speaking logically, aἶτιον is more properly the subject of the proposition than οἱ Λακεδαιμόνιοι.

9. $olov dv - \xi v\mu \phi \epsilon \rho \eta$] The subjunctive mood is used, as being that which the Lacedæmonians themselves would use in their proclamation : "Any man "may carry in wine, cheese, and any "other article of provision, such as "may be useful against a siege." The old reading olov dv $\xi v\mu\phi\epsilon\rhoot$ violates the common rule of Greek construction, by which the optative mood after a relative is used without dv, the subjunctive with it. See Matthiæ, Gr. Gr. §. 527.

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

γαρ έγίγνετο περιορμείν, τοις δε αφειδής ό κατάπλους καθεστήκει επώκελλον γαρ τα πλοία τετιμημένα χρημάτων, και οί όπλιται περί τας κατάρσεις της νήσου έφύλασσον. όσοι 8 δε γαλήνη κινδυνεύσειαν, ήλίσκοντο. έσενεον δε και κατα τον λιμένα κολυμβηται υφυδροι, καλωδίω έν ασκοις έφέλ-5 κοντες μήκωνα μεμελιτωμένην και λίνου σπέρμα κεκομμένον. ο ών τὸ πρώτον λανθανόντων φυλακαὶ ὕστερον ἐγένοντο. παντί τε τρόπω έκάτεροι έτεχνωντο, οι μέν έσπέμπειν τα σιτία, οι δε μη λανθάνειν σφας.

XXVII. Έν δέ ταις 'Αθήναις πυνθανόμενοι περί της 10 στρατιας ότι ταλαιπωρείται και σίτος τοις έν τη νήσω ότι

ATHENS. Uneasiness feit at Athens on account of the length of the blockade : Cleon imputes it the generals of the common wealth.

έσπλει, ηπόρουν και έδεδοίκεσαν μη σφων χειμών την φυλακην έπιλάβοι, όρωντες των τε έπιτηδείων την περί την Πελοπόννησον κομιδην ούδ έν θέρει οιοί τε όντες ικανά περιπέμπειν,

1. καθειστήκει G.Q.c.d.f.g.i. et corr. F. 2. δκελλον i. επώκελον a. 3. อีฮา de] om. A.B.F.H.R.h. 4. ectivour d. entire margo N. et V. c.g. 5. κολυμβητοί A.B.C.E.F.G.H.K.R.a.c.d.e.f.g. 6. καταμεμελιττωμένην e. κεκκομένον V. καλώδια Suidas v. υφυδρος. 8. τε] γε Α.Ε. δέ Γ. τε τῷ Κ.b. έτεχνώντο] έχρώντο C.K.V.a.c.g. έκπέμπειν i. 10. &] om. P. 13. *ला*--14. περί πελοπόννησον C.G.P.a.d.e. 16. olóv I. λάβη R.c.g. τe om. G.

4. eréveor - Kekouméror] Suidas in υφυδρος. WASS.

6. μήκωνα μεμελιτωμένην] Laudat Eustathius ad Hom. Odyss. a. p. 1390. WASS. "Poppy seed mixed with ho-"ney." "Papaveris sativi tria genera: " candidum, cujus semen tostum in " secunda mensa cum melle apud an-" tiquos dabatur." Pliny, Histor. Natur. XIX. 8. Athenæus speaks of " poppy bread," i. e. bread sprinkled with poppy seeds on one side, and with sesamum, or parsley, on the other. Compare Athenæus, III. 75. Schweighæus. and Casaubon's note, with the passage of Pliny already quoted. The seeds of the nigellu damascena, or fennel flower, are used by the Greeks at this day in the same manner, together with sesamum. See Dr. Sibthorpe in Walpole's Memoirs, vol. I. p. 246.

 ¹5.
 ^δμα
 ^ϵν χωρίφ
 ^ϵρήμφ] 'The words of

 this sentence are confused, though the sense is clear. The setting in of bad weather would defeat the blockade in two ways, by rendering it impossible for them to feed their armament, and by hindering their ships from watching the island effectually : των τε επιτηδείων --τόν τε έφορμον. For provisions, to carry them round Peloponnesus by sea would be out of the question, and even in summer they could not send enough by this mode of conveyance; nor, again, could the men supply themselves, because they were in an uninhabited country. (Compare ch. 3, 2. $\tilde{t}\sigma\eta\mu\sigma\sigma$ ard re kal $\epsilon\pi$) $\pi\sigma\lambda$ $\hat{\tau}\eta$ $\hat{\tau}$ $\hat{\tau}$ $\hat{\tau}$ $\hat{\sigma}$ $\hat{\tau}$. This last difficulty is stated in four words, $\delta\mu$ a έν χωρίω έρήμω; where ές χωρίον έρη-μον, as Thucydides, according to Göller, ought to have written, would only

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

— τόν τε έφορμον χωρίων άλιμένων ὄντων οὐκ ἐσόμενον, άλλ' η σφῶν ἀνέντων την φυλακην περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας, η τοῖς πλοίοις α τον σῖτον αὐτοῖς ηγε χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσεσθαι. πάντων δὲ ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς 2 5 Λακεδαιμονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρον αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι· καὶ μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι. Κλέων δὲ γνοὺς αὐτῶν την ἐς αὐτὸν 3 ὑποψίαν περὶ της κωλύμης της ξυμβάσεως οὐ τἀληθη ἔφη λέγειν τοὺς ἐξαγγέλλοντας. παραινούντων δὲ τῶν ἀφιγμέ-10 νων, εἰ μη σφίσι πιστεύουσι, κατασκόπους τινὰς πέμψαι, ήρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ Θεογένους ὑπ' ᾿Αθηναίων. καὶ γνοὺς ὅτι ἀναγκασθήσεται η ταὐτὰ λέγειν οἶς διέβαλλεν 4 η τἀναντία εἰπῶν ψευδης φανήσεσθαι, παρήνει τοῖς ᾿Αθη-

2. ἀφέντων Κ. περιγενέσθαι g. 3. ἀ σίτον c. τηρήσαντες V. τὸν χειμῶνα L. 4. δὲ Α.F.H.L.N.O.Q.V.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τε. 6. μετεμέλλοντο I.d.e. 7. αὐτὸν] αὐτὸν Bekk. 8. κωλύμβης Ι. 11. θεαγένους G.L.O.c.d.f.g.m. Parm. Haack. Poppo. θεογένους Goell. Bekk. ὑπὸ ἀθην. V. Bekk. 12. διέβαλεν G.L.Q.d.e.i. 13. φανήσεσθαι] γενήσεσθαι B.h.

have led to worse confusion, as the reader might have then been tempted to join these words too closely with those immediately preceding them, as if the construction were $\tau \eta \nu$ κομιδην ės $\chi ωρίον ξρημον$: whereas the words dµa —έρήμφ are, in fact, almost parenthetical; and if expanded into a more grammatical sentence, the whole would run thus: όρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων τὴν κομιδην ἀδύνατον ἐσομένην, (dµa δὲ ἐν $\chi ωρίω ἑρήμφ στρατευομένοις οὐκ ἡν αὐ$ τόθεν πορίζεσθαι, καὶ οὐδ ἐν θέρει—περιπέμπειν,) τόν τε ἔφορμον—οὐκ ἐσόμενον.

πέμπευ,) τόν τε έφορμον-ούκ ἐσόμενον. 4. πάντων δὲ ἐφοβοῦντο κ. τ. λ.] "Above all, the conduct of the Lace-" dæmonians alarmed them, because " they thought that their abstaining " from any further overtures for peace " arose from their feeling themselves " on strong ground." Έχοντάς τι lσχυρόν " Having some strong point " in their game which made them sure " of winning." This is Göller's and Dr. Bloomfield's mode of interpreting the passage, and I think it on the whole the best. Yet ἐπικηρυκεύεσθαι will bear, I think, a future sense, " they " thought they would no more make

" overtures, as feeling their own " strength, and that the Athenians had " failed in obliging their men to sur-" render." And this was the interpretation of Portus. See Poppo, Prolegom. I. p. 154.

gom. I. p. 154. 11. Geoyévous] Why Haack and Poppo should have chosen to follow some of the worst MSS., in reading Osayévous, I am at a loss to understand. That Ocayévns is the more common name is surely the very reason why the copyists were unlikely to have altered it into Ocoyévys, if Ocayévys had been the original reading. But $\Theta e or y e v \eta s$ is a ge-nuine Athenian name, and occurs not only in Xenophon's Hellenics, I. 3, 13. II. 3, 2. but also in an inscription, of a date not later, certainly, than the Peloponnesian war, where it appears amongst the names of several other Athenians of the several tribes who had fallen in battle. See Böckh, Inscript. Græc. pars. II. cl. 3. p. 298. Possibly the Theogenes here spoken of is the very individual mentioned by Aristophanes in the Wasps, v. 1378. which play was first acted only three years after the affair of Sphacteria.

Θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ναίοις, δρών αύτους και ώρμημένους τι το πλέον τη γνώμη στρατεύειν, ώς χρή κατασκόπους μέν μη πέμπειν μηδέ διαμέλλειν καιρον παριέντας, εί δε δοκεί αυτοίς άληθη είναι 5 τὰ άγγελλόμενα, πλείν έπι τους ανδρας. και ές Νικίαν τον Νικηράτου στρατηγόν όντα απεσήμαινεν, έχθρός ών καις έπιτιμών, βάδιον είναι παρασκευή, εί ανδρες είεν οι στρατηγοί, πλεύσαντας λαβείν τούς έν τη νήσω, και αυτός γ' αν, εί ήρχε, ποιήσαι τοῦτο. XXVIII. ὁ δὲ Νικίας τῶν τε 'Αθηναίων τι ύποθορυβησάντων ές τον Κλέωνα, NICLAS, the first of the ten generals, ofότι ού και νυν πλεί, ει ράδιόν γε αυτφ φαίνεται, 10 fers to resign the command to Cleon. και αμα όρων αυτόν επιτιμώντα, εκέλευεν ην Cleon accepts it, but anding Niclas in ear. τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα το έπι σφας nest, wishes to resign είναι επιχειρείν. ό δε το μεν πρώτον οιόμενος 3 it. The people force him to keep it. and αυτόν λόγω μόνον αφιέναι έτοιμος ήν, γνούς he undertakes to conquer Sphacteria within δε τῷ όντι παραδωσείοντα άνεχώρει και οὐκ 15 twenty days. έφη αύτος άλλ' έκείνον στρατηγείν, δεδιώς ήδη

Δρμημένους το Α. τῆς γνώμης L.N.V. 3. διαμέλειν L.Q.V. δοκῆ Κ.
 τόν νικίαν νικηράτου Κ. 5. ἀπεσήμανεν ε. ἀπεσήμαινεν ante στρατηγόν ponunt O.P. 6. εἰ οἰ ἀνδρες Κ. εἰ οπ. ε. οἰ ἀνδρ. V. 7. πλεύσαντες O.g. aὐτός γὰρ V. 9. ὑποθορυβησάντων τι ε. 10. πλεῖ O.P. Bekk. ed. 1832. Poppo. "Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 220. et nos I. I. p. 230." POPPO. πλέοι d. vulgo, Haack. πλέει. ῥάδιον αὐτῷ G.O.P.d. αὐτῷ f. 11. ῆν τινα H.K.
 14. μόνω ε. 15. τῷ ὅντι] ὅτι Q. 16. αὐτὸν ἰ.

5. $d\pi e \sigma \eta \mu a u v v$] "He pointedly al-"luded to Nicias; his words were "pointed at Nicias." In Herodotus, V. 20, I. τούτου μέν πέρι αυτοί ἀποσημαvéere: "On this point yourselves will "signify, or express, what are your "wishes." ^Aποσημαίνειν és seems to resemble the expression ἀποβλέπειν és, "To point at a person." ^Yπδ αλδασκάλου χορδς ἀποσημήναντος, (Plato, Euthydemus, c. 5.) is, "at the signal "of the master or teacher." The sense given by Hesychius, ἀποσημανῶ, ἀποδιώξω, i.e. "to drive into banishment," occurs in Xenophon, Hellen. II. 4, 13. and II. 3, 21. τὰ χρήματα ἀποσημήνασθαι; i.e. "to mark out for public " sale." So ἀποσημαίνεσθαι, as applied to a person, seems to be, "to mark him " outto get rid of him;" as ἐπισημαίνεσθαι (Isocrat. Panathen. p. 233. b. and Æschines, fals. Legat. p. 230. Reiske) signifies "to mark with approbation."

nifies "to mark with approbation." 12. $\tau \partial \epsilon \pi i \sigma \phi \hat{a}s \epsilon i \nu a j$ "For all that "concerned them," i. e. "the gene-"rals." The accusative case occurs again in Dionysius, VII. 45. $\tau \partial \gamma \epsilon \pi i$ $\tau o \hat{v} \tau \sigma \epsilon i \nu a \mu \rho os$: and $\tau \delta \kappa \sigma \tau \delta \tau \sigma \hat{v} \tau \sigma \hat{v} \tau \sigma$ eivau $\mu \rho os$: and $\tau \delta \kappa \sigma \tau \delta \tau \sigma \hat{v} \tau \sigma \hat{v} \tau \sigma$ eivau occurs in Xenoph. Anabas. I. 6, 9. The dative, on the other hand, is used VIII. 48, 5. $\tau \delta \mu \hat{\epsilon} \nu \hat{\epsilon} \pi^{2} \hat{\epsilon} \epsilon i \nu os$ eivau. In all these cases the use of the infinitive eivau is similar to the expressions $\hat{\epsilon} \kappa \hat{\omega} \nu \hat{\epsilon} \nu a$, $\tau \delta \nu \hat{\nu} \epsilon \hat{\epsilon} \kappa a$, $\tau \hat{\tau} \mu \pi \rho \hat{\sigma} \tau \tau \mu$ eivau. See Hermann on Viger, nott. 177, 178. The same meaning is elsewhere expressed without eivau; as $\tau \delta \gamma^{2}$ $\hat{\epsilon} \pi^{2} \hat{\epsilon} \epsilon \hat{\epsilon} \hat{\nu} os$, Lysias against Simon, p. 160. $\tau \delta \kappa a \tau^{2} \hat{\mu} \hat{\epsilon}$, Demosth. ag. Polycles, p. 1210. Reiske.

ATHENS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

και ούκ αν οιόμενός οι αυτόν τολμησαι υποχωρήσαι. αυθις δε ό Νικίας έκέλευε, και έξίστατο της έπι Πύλφ αρχής, και μάρτυρας τούς Αθηναίους έποιείτο. οι δέ, οίον δχλος φιλεί 3 ποιείν, όσφ μάλλον ό Κλέων υπέφευγε τον πλούν και έξαν-5 εγώρει τὰ εἰρημένα, τόσφ ἐπεκελεύοντο τῷ Νικία παραδιδόναι την άρχην και έκείνω έπεβόων πλείν. ωστε ούκ έχων 4 ύπως των εἰρημένων έτι έξαπαλλαγη, ὑφίσταται τὸν πλοῦν, καί παρελθών ούτε φοβείσθαι έφη Λακεδαιμονίους πλεύσεσθαί τε λαβών έκ μέν της πόλεως ούδένα. Λημνίους δέ το και 'Ιμβρίους τους παρόντας, και πελταστάς οι ήσαν έκ τε Αίνου βεβοηθηκότες και άλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. ταῦτα δὲ ἔχων ἔφη πρὸς τοῖς ἐν Πύλω στρατιώταις ἐντὸς ήμερών είκοσιν η άξειν Λακεδαιμονίους ζώντας η αύτοῦ άποκτενείν. τοις δε Αθηναίοις ενέπεσε μέν τι και γέλωτος 5 15 τη κουφολογία αύτου, άσμένοις δ' όμως έγίγνετο τοις σώφροσι των ανθρώπων, λογιζομένοις δυοίν αγαθοίν του έτέρου τεύξεσθαι, η Κλέωνος απαλλαγήσεσθαι, ο μαλλον

Ι. οί] om. e. ἀποχωρήσαι d. 2. ἐκέλευσε Q. πύλου B.h. 4. δσα B. ἐξέφευγε P. 5. τόσου G.O.P.d.e.i. τόσοι C.a. ἐπικελέυοντι V. τόν νικίαν e. 6. ἐπεβόουν C.a. ὥστε] ὥσπερ C. 7. ἔτι] om. c. g. ὑπεξελλαγή e. ἐπαλλαγή c. ἐσαπαλλαγή Q. 9. ἐκ τής Q. Ιο. ἐμβρίους O. τε] τής O.P. 12. τοῖς—στρατιώτας A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τοὺς—στρατιώτας. 13. ἄξειν] ἔξειν Ι. ζῶντας] om. L.Q. 14. ἐνέπεσε τι K.c.e.g. ἐνέπεσεν τι C. 15. ἀσμένως d. δὲ ὅμως V. ἐγένετο G.O.m. 16. δυείν F.G.O. 17. μάλιστα B.h.

4. ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα] "Tried to "back out of what he had said," is a very exact though not a very elegant translation of these words; ἐξαναχωρεῖν is used with an accusative case, because it has simply the sense of "evading, "escaping from," just as Livy writes "egredi urbem," XXII. 55. because "egredi" is synonymous with "relin-" guere."

 οί ήσαν έξ Αίνου βεβοηθηκότες, και άλλοθεν τοξότας.

17. $\hat{\eta}$ Khéwros arahhayýrserbai, $\hat{\eta}$ haredaiµovíous ropísi xeipásrasolai Compare III. 46, 2. rapasrevisrasolai rohiopkía re rapareveisrbai, where, as in this place, the aorist has been rightly substituted for the future by the recent editors, on the authority of the best MSS. In àrahhayýrserbai there is the notion of a continued future circumstance, "they would get rid of Cleon " and be rid of him from thencefor-" ward," whereas xeipásrdai expresses one single action, with regard to which the time is unessential.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ήλπιζον, η σφαλείσι γνώμης Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώ-ΧΧΙΧ. και πάντα διαπραξάμενος έν τη έκκλησία, σασθαι.

καί ψηφισαμένων 'Αθηναίων αὐτῷ τὸν πλοῦν,

τών τε έν Πύλω στρατηγών ένα προσελόμενος

PYLUS.

He associates Demosthenes with himself in ceeds to Pylus. An accidental fire in Sphacteria had burnt the wood, and discovered

the command and pro- Δημοσθένην, την άγωγην δια τάχους έποιείτο. 5 τον δε Δημοσθένην προσέλαβε πυνθανόμενος την απόβασιν αυτόν ές την νησον διανοείσθαι. 3 to the Athenians the oi yap στρατιώται κακοπαθούντες τού χωρίου οπ prepares to make a τη απορία και μαλλον πολιορκούμενοι η ποenemy's position. Cledescent on the island. λιορκούντες ώρμηντο διακινδυνεύσαι. και αύτώ 10 29, 30. έτι ρώμην και ή νησος έμπρησθείσα παρέσχε.

4 πρότερον μεν γαρ ούσης αὐτῆς ὑλώδους ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ άτριβοῦς διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν ἐφοβεῖτο, καὶ πρὸς τῶν πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε μαλλον εἶναι πολλῷ γὰρ αν στρατοπέδφ αποβάντι έξ αφανούς χωρίου προσβάλλοντας αυτούς βλά-15 πτειν. σφίσι μέν γάρ τάς εκείνων άμαρτίας και παρασκευήν ύπο της ύλης ούκ αν όμοίως δήλα είναι, του δε αύτων στρατοπέδου καταφανή αν είναι πάντα τα άμαρτήματα, ώστε προσπίπτειν αν αυτούς απροσδοκήτως ή βούλοιντο.

 χειρώσασθαι A.B.F.H.I.N.Q.V.d.f. Poppo. Goell. Bekk. vulgo χειρώσεσθαι.
 διαπραξάμενος δ κλέων Ε. 4. τῶν ἐν Ο.Ρ. ἐν τῆ πύλφ d. 5. ἀγωγὴν Α.Β. Ε.F.G.H.N. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀναγωγήν. Conf. VI. 29, 3. τάχος Ρ. 7. αὐτὸν] om. b. τὴν] om. c. ΙΟ. αὐτῷ ἔτι] ἔτι τῷ ἔτι B. ΙΙ. παρ-έσχε A.B.C.E.F.H.K.L.N.V.a.b.c.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παρείχε. 12. μέν] om. c. ούσης αὐτῆς E.F.G. avrŷs ovons A.B.h. Bekk. Goell. ર્તનો πολύ Ο. 13. διατριβούς b. την έρημίαν h. έφοβείτο πρός Α.Β.Γ. 14. ένόμιζε μάλλον τοῦτο είναι c.g. τοῦτο ἐνόμιζεν είναι μάλλον Ο. βάνταs d.i. έξαποβάντι Ε. προσβαλόνταs G.L.O.Q.m. π 15. anoβάντας d.i. έξαποβάντι Ε. προσβαλόντας G.L.O.Q.m. πρ 17. άπο L.Q.c.g. είναι δήλα G.O.P.d.e.m. αὐτῶν] αὐτοῦ G. προσβαλοῦντας e. 17. а́ло̀ L.Q.c.g. 19. пропіятен F. αύτῶν Bekk. av] om. K.Q. airoùs] om. V.

5. την αγωγην] This reading has been received by the recent editors, in this place as well as in VI. 29, 3. instead of the common reading ἀναγωγήν. ἀγωγή refers to the voyage generally, ἀναγωγή to the commencement of it : the former therefore seems to suit best with the imperfect tense enouriro, "was proceed"ing to sail," or "was preparing for "his voyage." ἀγωγή, όδός. Hesychius.

14. πολλφ γάρ άν κ. τ. λ.] Brevius dictum pro autoùs yap στρατοπέδο άποβάντι, εί και πολύ ήν, όμως προσβάλλοντας έξ άφανοῦς χωρίου, βλάπτειν ἁν αὐτό. HAACK.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ἐπ' ἐκείνοις γὰρ ἂν εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν. εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ 5 χωρίον βιάζοιτο ὁμόσε ἰέναι, τοὺς ἐλάσσους ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας †κρείττους† ἐνόμιζε τῶν πλεόνων ἀπείρων λανθάνειν τε αν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον πολὺ ὃν διαφθειρόμενον,
5 οὐκ οὖσης τῆς προσόψεως ἡ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. XXX. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους, ὁ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο, οὐχ ῆκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐσήει. τῶν δὲ στρατιω-2 τῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς νήσου τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριστοποιεῦσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ 10 ἐμπρήσαντός τινος κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος καὶ ἀπὸ τούτου πνεύματος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὐτῆς ἕλαθε κατακαυθέν.

I. ar eirai A.B.F.H.f.h. Poppo. Goell. Bekk. eirai N.V. vulgo eirai ar. ér & ar és C. ei & ar ar jour K. 2. Biáfourro d.e. 3. kpeíosous e. Haack. Poppo. Goell. $\pi\lambda eiórwur L.$ 4. rd ar dr b. éaurdr A. éauroù O. 5. oùk om. b. $\pi\rho oifrews$ Bekker. in edit. 1832. éxpîr O. 7. eiorjei V. 9. $\pi\rho o$ ioxorras A.B.E.F.H. et γp . G. $\pi\rho oifoxorres$ N. $\pi\rho ooxforras$ V. douronoifraordai d.i. $\phi v \lambda ar js$ D. 10. $\sigma \mu u k \rho dv$ G. ris j om C.G.d.e. 11. karakavorder V. 14. tairoùt Poppo. róre [dè] és Poppo. quem secuti sunt Haack. et Goell. ró, re N.

6. $\mu \epsilon \rho os \tau i \epsilon \gamma \epsilon \nu \epsilon \tau o$] Is not the sense of $\mu \epsilon \rho os \tau i$ here the same as in I. 23, 4. $\mu \epsilon \rho os \tau i \phi \theta \epsilon \epsilon \rho a \sigma a$, and in VII. 30, 2. that is, does it not signify, "mainly, in a "great degree," rather than "partly?"

take one's meals in a state of guarding in advance,) compare δι' ἀνακωχῆς ἐγένεσθε, I. 40, 4. and the note there. " Whilst they were at their meals they " had outposts fixed, to guard against " surprise." Compare Xenophon, Hellen. VI. 2, 29. speaking of Iphicrates : Φυλακάς γε μὴν, εἰ τύχοι ἐν τῆ πολεμία ἀριστοποιούμενος, τὰς μὲν ἐν τῆ γῆ, ὅσπερ προσήκει, καθίστη, ἐν δὲ ταῖς ναυσὶν alpóμενος aŭ τοὺς ἰστοὺς ἀπὸ τούτων ἐσκόπει.

 κατὰ μικρὸν τῆς ῦλης] Compare ἐπὶ μέγα τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος, ΙΙ. 76,
 and the note there.

14. †ačrov†] It is not the omission of the subject in this clause that makes avrov most suspicious; but the apparent flatness and uselessness of the word itself in its present situation. Poppo therefore proposes to read avrovs; Dr. Bloomfield prefers avrovs.

†róre†] Poppo and Haack insert de after this word, in order to make the

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ναίους μαλλον σπουδήν ποιείσθαι, τήν τε νήσον εύαποβατωτέραν ούσαν, την έπιχείρησιν παρεσκευάζετο στρατιάν τε μεταπέμπων έκ των έγγυς ξυμμάχων και τα άλλα έτοιμά-(ων. Κλέων δε ἐκείνω τε προπέμψας άγγελον ώς ήξων, καὶ έχων στρατιάν ην ήτήσατο, άφικνειται ές Πύλον. και αμας γενόμενοι πέμπουσι πρώτον ές τὸ έν τῇ ἡπείρω στρατόπεδον κήρυκα, προκαλούμενοι εί βούλοιντο ανευ κινδύνου τους έν τη νήσω ανδρας σφίσι τά τε δπλα και σφας αυτους κελεύειν παραδούναι, έφ' φ φυλακη τη μετρία τηρήσονται, έως αν τι περί τοῦ πλέονος ξυμβαθή. ΧΧΧΙ. οὐ προσδεξαμένων δε 10 After summoning the αὐτῶν μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τη δ ὑστεenemy in vain to sur- ραία ανηγάγοντο μέν νυκτός έπ' όλίγας ναῦς render, Cleon effects a landing on Sphacteria. τους όπλίτας πάντας επιβιβάσαντες, προ δε rostion or the Lace-demonian garrison, της έω ολίγον απέβαινον της νήσου έκατέand disposition of the ρωθεν, έκ τε τοῦ πελάγους και προς τοῦ λιμέ- 15

 1. τ_n τε νησον Q.
 2. στρατειαν h.
 3. μεταπεμπόντων B.
 6. ές τδ]

 om. K.
 7. προκαλούμενον d.g.
 9. τηρήσωνται H.
 10. περὶ πλέο

 νος B.
 συμβαθη V.h.
 ξυμβασθη c.
 ξυμβιβασθη d.
 δεξαμένων g.
 11. αὐ

 των] αὐ C.E.K.Q.b.c.g.
 ύπέσχον f.
 12. ἀνηγάγοντο A.B.C.E.F.G.H.K.N.V.
 a.b.c.d.e.f.g. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀνήγαγον.
 13. αὐτοὺς

 όπλίτας C.e.
 14. ἐπέβαινον V.d.i. τὴν νῆσον O.
 15. πρὸς A.B.E.F.H.K.N.

sentence grammatical; as they say, that ποιείσθαι depends on υπονοών, or on rouidwr, which could be extracted from it. Another way of correcting the passage consists in reading to te-not- $\epsilon i\sigma \theta a$, referring thus the three clauses τούς τε Λακεδαιμονίους, — τό τε — τούς Αθηναίους — ποιείσθαι, — τήν τε νήσον, all to the same word κατιδών. "Per-" ceiving that the Lacedæmonians were " more numerous,-and perceiving the " increased anxiety of the Athenians, as " they considered the enterprise to be " now deserving of their serious efforts, " and (perceiving) the increased facility " of disembarkation on the island, he " prepared," &c. Dr. Bloomfield by his translation appears to understand the passage in this manner, but he has no note on it. It is seldom that the particle $\tau \epsilon$ occurs in three successive clauses, yet a similar instance is to be found, VIII. 96, 2. στρατοπέδου τε αφε-

στηκότος,—άλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν, αὐτῶν τε στασιαζόντων, for there seems no reason to follow the recent editors in inclosing the last τε in brackets.

5. $\tilde{a}\mu a \gamma \epsilon \nu \delta \mu \epsilon \nu o i$] This is an instance of the adverb $\tilde{a}\mu a$ used as the predicate of a sentence, as is frequently the case with the opposite adverbs $\delta i \chi a$ and $\chi \omega - \rho i s$. See Matthiæ, Gr. Gr. §. 308. Poppo, Prolegom, I. p. 169.

10. $\pi\epsilon\rho i$ roù $\pi\lambda\epsilon irros$] Tò $\pi\lambda\epsilon irrow$ is "summa rerum," or as Shakespeare calls it, "the main;" "Then let's make "haste away and look unto the main." Henry VI. part II. act I. scene I. Compare IV. 117, I. $\xi \nu \mu S \bar{\eta} \nu a_1$ $\tau \delta \pi \lambda \epsilon i \omega$.

15. πρός τοῦ λιμένος] This is undoubtedly the true reading, approved by Duker, and adopted by Haack, Poppo, and Dr. Bloomfield. Duker refers to III. 21, 2. IV. 130, I. Add also I. 62, I. and the note there.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

Athenians for attack vos, οκτακόσιοι μάλιστα όντες οπλίται, καί ing them. έχώρουν δρόμφ έπι το πρωτον φυλακτήριον 31, 32, της νήσου. ώδε γαρ διετετάχατο. έν ταύτη μέν τη πρώτη 2 Φυλακή ώς τριάκοντα ήσαν όπλιται, μέσον δε και όμαλώ-5 τατόν τε και περί το ύδωρ οι πλειστοι αυτών και Έπιτάδας ό αρχων είχε, μέρος δέ τι ου πολυ αυτό το έσχατον έφυλασσε της νήσου το προς την Πύλον, ο ην έκ τε θαλάσσης άπόκρημνον και έκ της γης ήκιστα έπίμαχον και γάρ τι και έρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν λίθων λογάδην πεποιημένον, ὃ 10 ένόμιζον σφίσιν ωφέλιμον αν είναι, ει καταλαμβάνοι άναχώρησις βιαιοτέρα. ούτω μέν τεταγμένοι ήσαν. XXXII. οί δε 'Αθηναίοι τους μέν πρώτους φύλακας, οίς επεδραμον, εύθυς διαφθείρουσιν έν τε ταις εύναις έτι αναλαμβάνοντας τα όπλα, και λαθόντες την απόβασιν οιομένων αυτών τας ναυς κατα 15 το έθος ές έφορμον της νυκτός πλείν. αμα δε έφ γιγνομένη 2

1. δντες] om. V. 6. είχε] ³/₁ρχε P.V.d.e. aὐτὸ Bekk. Goell. aὐτῷ f. ceteri aὐτοῦ. τὸ ἔσχατον A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.V.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. : vulgo omittunt articulum. Sed malim τοῦσχατον quod est III. 36. ΒΕΚΚ. 7. νήσου πρὸς K.d.i. τε τῆς θαλάσσης Q.F. 8. καὶ γὰρ καὶ τι καὶ f. 9. ἔρημα Η. λίθῷ K. δ] om. O.P. 10. ἑν] om. Q. καταλαμβάνει K.V.c.e.f.g. 11. βιaυοτέρα B.E.F.G.H.I.L.N.O.Q.V.e.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. et correctus A. vulgo βεβαυστέρα. 14. λαθόντας d. τῆς C. 15. ἐς] om. P.

4. $\mu \acute{e}\sigma \nu$ dè kaì $\delta\mu a\lambda \acute{\omega}rar \nu$] Poppo notices the omission of the article before $\mu \acute{e}\sigma \nu$. (Prolegom. I. p. 195.) "But," he observes, the MSS. omit it "in other similar passages, II. 81, 2. "IV. 96, 3. where the printed editions "insert it." [The later editors have again omitted it.] So also we have defude képas, IV. 93, 4. VI. 67, 1. The reason appears to be that the words $\mu \acute{e}\sigma \sigma s$, defuds, and the rest of the same nature, are in themselves so definite when used in describing the position of an army, that they have come nearly to resemble proper names, and thus the article is omitted or inserted apparently at pleasure. Thus $\beta \omega \alpha \lambda \epsilon v s$, as applied to the king of Persia, is used as a proper name, and in this instance the article is almost always omitted. 6. airò rò $\tilde{\epsilon}\sigma\chi arov$] This is Bekker's correction of the old reading airov $\tilde{\epsilon}\sigma\chi arov$; and the later editors have adopted it. He, however, would prefer rov $\sigma\chi arov$, as does Dobree, which has the advantage of best accounting for the common corrupt reading. No distinction of words being made in the oldest MSS. a copyist might easily have omitted a syllable in $airorov\sigma\chi arov$, which a subsequent copyist, by an unlucky attempt at correction, may have altered into $airove\sigma\chi arov$.

13. $\tilde{\epsilon}\nu$ re raîs $\tilde{\epsilon}\nu rais$ kal $\lambda a\theta \delta \nu res$ "Both because from the early hour "the men were not yet afoot, and be-"cause their landing had been effected "without observation." $\lambda a\theta \delta \nu res \tau i \nu$ $\delta n \delta \beta a \sigma \iota \nu$ is equivalent to $\tau i \nu$ $\delta n \delta \beta a \sigma \iota \nu$ où $\pi \rho o i \delta \delta \sigma \tau a$.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον, ἐκ μὲν νεῶν ἑβδομήκοντα καὶ ὀλίγῷ πλειόνων πάντες πλὴν θαλαμίων, ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι, τοξόται τε ὀκτακόσιοι καὶ πελτασταὶ οὐκ ἐλάσσους τούτων, Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατείχον, πάντες πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους 5 3 φυλάκων. Δημοσθένους δὲ τάξαντος διέστησαν κατὰ διακοσίους τε καὶ πλείους, ἔστι δ ἦ ἐλάσσους, τῶν χωρίων τὰ μετεωρότατα λαβόντες, ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ἦ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν †κεκυκλωμένοις,† καὶ μὴ ἔχωσι πρὸς ὅ τι ἀντιτάξωνται, ἀλλ' ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει, εἰ 10 μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπίοιεν, ὑπὸ τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ 4 τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων. κατὰ νώτου τε ἀεὶ ἕμελλον αὐτοῖς, ἦ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοὶ καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις

Ι. καὶ ἄλλος Ρ. ἐπέβαινον Α.Β.C.E.F.G.H.I.K.L.O.V.c.e.f.g.h.i.m. ἐπέβαινεν d. μὲν τῶν νεῶν Q. ἐγδοήκοντα G.I.O.P.d.e.i. 2. ἔκαστος ἐσκευασμένος d.i. 4. ἐλάττους O.e. τούτων] om. L. καὶ ἄλλοι Α.Β.Ε.F.G.H.N.Q.V.f.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo καὶ οἱ ἄλλοι. 6. δὲ] τε L.Q. 7. τε] om. C.O.P. 8. μετεωρότερα P. μετέωρα Q. ὅτι] ἔτι c.f.g. 9. πολεμίοις] ἐναντίοις G.P.d. κυκλω

κεκωλυμένοις C.E.F.H.K.N.a.b.c.g. Haack. Poppo. κεκωλυμένοις A.B. κυκλουμένοις O.P.V. Έχουσι A.B.C.E.G.I.K.Q.V.c.f.g.h.i. 10. δτι] δ i. αντιτάξονται i. τάξωνται Q. γίγνονται V. γίνονται L. γίνοιντο c.f.g. 11. βουλόμενοι f. 13. τε καλ αεί L.O.P.Q. ή] ολ d. 14. ψιλολ ἕσεσθαι Q.

2. $\pi \lambda \eta \nu \theta \alpha \lambda a \mu i \omega \nu$] The thalamii were the lowest rank of rowers, and consisted of the least efficient men, who were probably wholly unprovided with arms, and incompetent to go into action. Thus much appears from the joke in Aristophanes, Frogs, 1106. (1074. Dindorf.) and from the allusion in Æschylus, Agamem. 1607. (1628. Schütz.) But a clear understanding of their position and arrangement depends on the solution of that hitherto unconquerable problem, the construction of the ancient trireme.

[There is a relief representing a trireme in the museum at Naples; but it shews how little such representations can be depended on for giving us any real knowledge. The oars dip in the water almost perpendicularly, and by looking underneath, the points of two more rows may be observed, one within

the other, and the innermost row seemed to pass through the keel. But the oars of the outer row are made to touch one another along their whole length, and are made at such an angle with the ship's side, and so long in the blade, as to involve a physical impossibility of working them. No reliance therefore can be placed on the accuracy of any part of the representation.]

of any part of the representation.] 5. $\delta\sigma\sigma\iota \pi\epsilon\rho\iota$ IIúλον κατείχον] "All "who were on duty in guarding any "positions about Pylus;" or simpler perhaps, "the occupying force," i.e. the troops who held the country, or were quartered in it. Compare VIII. 28, 2. $\epsilon\pi\iota$ " Iarov $\epsilon\nu$ " Aμόργης κατείχε. 10. $\epsilon\mu\mu\rhoi\betao\lambdaoi] \epsilon\kappaar\epsilon \epsilon ρωθεν βαλλόμενοι.$ Sciuci Compare of a cond II for 2

10. ἀμφίβολοι] ἐκατέρωθεν βαλλόμενοι. SCHOL. Compare c. 36, 3. and II. 76, 3. 14. οἰ ἀπορώτατοι] Either " the most

14. of dropóraros] Either "the most "helpless," or "those who were most "difficult to deal with," i.e. the most

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

και λίθοις και σφενδόναις έκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν, οἶς μηδέ έπελθείν οδόν τε ην φεύγοντές τε γαρ έκράτουν και αναχωρούσιν έπέκειντο. τοιαύτη μέν γνώμη ο Δημοσθένης τό τε 5 πρώτον την απόβασιν επενόει και εν τφ εργφ εταξεν. 5 XXXIII. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, καὶ ὅπερ ἦν πλείστον

των έν τη νήσφ, ώς είδον τό τε πρωτον φυλακτήριον διε-Commencement of the φθαρμένον και στρατόν σφίσιν επιόντα, ξυνεaction : the Lacedzmontans are annoyed τάξαντο και τοις όπλίταις των 'Αθηναίων by the light troops of $\epsilon \pi \eta \epsilon \sigma a \nu$, $\beta o \nu \lambda \delta \mu \epsilon \nu o \iota \epsilon s \chi \epsilon \rho a s \epsilon \lambda \theta \epsilon \rho \nu \epsilon \xi$ out being able to re- έναντίας γαρ ούτοι καθεστήκεσαν, έκ πλαγίου

10 taliate on them with any effect.

δε οί ψιλοί και κατά νώτου. τοις μεν ούν 2 όπλίταις οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίξαι οὐδὲ τῆ σφετέρα έμπειρία χρήσασθαι· οι γαρ ψιλοι εκατέρωθεν βάλλοντες είργον, και αμα έκεινοι ούκ αντεπήεσαν άλλ' ήσύχαζον τους 15 δε ψιλούς, ή μάλιστα αὐτοῖς προσθέοντες προσκέοιντο, έτρεπον, και οι υποστρέφοντες ημύνοντο, ανθρωποι κούφως

1. ἔχοντος f. ols µn de V. 2. yàp] om. Q.d.i. έκρότουν Κ. 3. TOL-. 4. πρωτην L. 7. συνετάξαντο A.V.d.e. 14. ου κατεπήεσαν C.K. 15. επιθέσων 8. on λous c.g. αύτην μέν γνώμην L. 11. νώτον K. . ού κατεπήεσαν C.K. 15. επιθέοντες G.L.O.P.Q.d.f.. 16. καl οι υποστρέφοντες A.E.F. Haack. Poppo. Goell. ed. 2. προσεπιθέοντες R. και ύποστρέφοντες K. και οι ύποφεύγοντες e. vulgo, Bekk. και οι. κοῦφοί d.

harassing and most annoying. See the note of the Scholiast. The word itself, like $\phi_0\beta_{e\rho}$ (see II. 3, 4. and the note,) like ignarus in Latin, and many words in all languages, is undoubtedly capable of an active as well as a neuter signification. Poppo, Göller, and Dobree, prefer the latter sense given by the Scholiast, "most difficult to deal with." " They would have the enemy on their " rear, light armed, and the most diffi-" cult to deal with, arrows, darts, stones, " and slings making them strong at a " distance, nor was it possible so much "as to get near them." Thucydides says ols µnde enerbeiv olov re hv instead of oils oube $\epsilon \pi \epsilon \lambda \theta \epsilon i \nu$, because all the sentence may be considered as Demosthenes' reasons for the dispositions which he was going to make, and therefore as partaking of the character of the oratio obliqua. expárour is equivalent to κρατήσειν έμελλον, a well known signification of the imperfect tense. See III. 57, 3. and the note there.

οί απορώτατοι, τοξεύμασιν] Οί μέν έξηγήσαντο, οί αποροι όπλων και τοξεύμασι μόνοις χρώμενοι οί δε λέγουσιν, οί els απορίαν καθιστάντες τους αντιτεταγμένους τοις τοξεύμασιν. δ και βέλτιον. καί γάρ καί Όμηρος έχρήσατο τη τοιαύτη λέξει, χλωρόν είπων δέος [Il. vii. 479.] ούκ αυτό έχον την χλωρότητα, άλλ' έτέροις αύτην έμποιούν. και τον Διόνυσον φασί μαινόμενον, ούχ ότι αύτος μαίνεται, άλλ' ότι ποιεί μαίνεσθαι. SCHOL.

15. autois] Lege autois, i. e. Lacedæmonils. Vid. c. 34. init. *mpostimules*, sc. of *yilloi*. DBREE. That *airois* refers to the Lacedæmonians is un-doubted, but the necessity of the change to airois does not appear.

16. κal of υποστρέφοντες] I have followed Haack, Poppo, and Matthiæ, (Gr. Gr. §. 286.) in writing of instead of oi, because the word is here the old form of the demonstrative pronoun, from ôs, of. See Matthiæ, §. 484. c. and Hermann on Viger, note 28. Jelf, §. 816.3.

κούφως τε έσκευασμένοι κ. τ. λ.] On

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

τε ἐσκευασμένοι καὶ προλαμβάνοντες ῥαδίως τῆς ψυγῆς, χωρίων τε χαλεπότητι καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχέων ὅντων, ἐν οἶς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠδύναντο διώκειν ὅπλα ἔχοντες. ΧΧΧΙΥ. χρόνον μὲν οὖν τινὰ ὀλίγον οὕτω πρὸς

The Athenian light troops gradually become more confident, and the Lacedemonians more distressed and discouraged, till at last $\delta \psi \in I$ τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες πολ-

λαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυνειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι δει- 10 νοὺς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι, ὅτι οὐκ εὐθὺς αἕξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ὥσπερ ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῆ γνώμη δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, καταφρονήσαντες καὶ ἐμβοήσαντες ἀθρόοι ὅρμησαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔβαλλον

Ι. τε] om. Ο. προσλαμβάνοντες G.P.c.d.f. 3. ήδύναντο A.B.F.K.L.O. Poppo. Goell. ceteri έδύναντο. 5. ήκριβολογίσαντο Ε. 6. έπελθεϊν Q.d.e. 7. γνόντες δε αυτους Η. 8. αμύνεσθαι R.V. sed superscript. ασθαι. 11. όμοίους i. 12. επεπόθησαν Ρ. το πρώτον L.R.f. επέβαινον correctus A. et V. 13. καταφρονήσαντες οῦν αὐτῶν και Dionysius. 14. και ἐμβοήσαντες οm. Ο.P.e. και εκβοήσαντες d.i. και ἐμβοηθήσαντες C.L.b. ἀθρόοι] om. Q. εβαλον d.

the whole, the best way of understanding this sentence seems to be that followed by Haack and Poppo, who consider the words κούφως τε-χωρίων τε χαλεπότητι to be the main distinctions of the passage, and make the other conjunctions καὶ προλαμβάνοντες, —καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας,—merely serve to unite subordinate clauses to the principal members of the sentence. The sense then might be more clearly expressed thus, ήμύνοντο, αὐτοὶ μὲν κού-φως ἐσκευασμένοι καὶ δι αὐτὸ προλαμβάνοντες ραδίως της φυγης, των δε χωρίων χαλεπών όντων και ύπο της πριν έρημίας τραχέων. For προλαμβάνοντες rijs quyijs, compare Herodot. III. 105, 2. προλαμβάνειν της όδοῦ, " getting a " good way off in their flight before " the enemy could make any progress " in pursuing them." If χαλεπότητε is meant to be distinguished from τραχέων, it may allude to the ascents which the Spartans had to overcome in getting at the enemy; for their assailants occupied τὰ μετεωρότατα τῶν χω- $\rho(\omega v, c. 32, 3. or to the obstacles pre-$

sented by the late burning of the wood, such as the heaps of ashes, and the stumps and roots of the trees.

8. και αύτοι τη τε όψει κ. τ. λ.] Τη re öffet and kal Eureisticution answer to one another : " On the one hand, their " own eyes gave them most confidence, " by shewing them the great superi-" ority of their own numbers ; and, " besides, they were now become more "familiar with the sight of the Spar-" tans, and did not think them so ter-" rible as they had done at first." Tov θαρσείν το πλείστον : " The greatest " part of their confidence." The words ώσπερ ότε πρώτον κ.τ. λ. refer to μηκέτι dervous opoios daireadar : " Having by " habit learnt to regard them no longer "as so terrible as when they first " landed with spirits cowed like slaves " before their masters at the thought " of attacking Lacedæmonians." Aa-κεδαιμονίους, without the article, signifies, " such men as the Lacedæmoni-"ans, the bravest and most disciplined "soldiers in Greece." See note on III. 57, 2.

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῆ ἐπιδρομῆ ἕκπληξίς » τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης, καὶ ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώρει πολὺς ἄνω, ἄπορόν 5 τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. τό 3 τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις καθίστατο οὕτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων, εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρή-10 σασθαι ἀποκεκλημένοι μὲν τῆ ὅψει τοῦ προορậν, ὑπὸ δὲ τῆς

Ι. τι] τις ε. 3. τε] τις ε. 4. πολύς] πολλώ Ο. 5. πρό αὐτοῦ Ε.Η.Κ.L.Ν. Ο.Ρ.Υ. Ρορρο. ὑπό τοξευμάτων ε. 6. τό τε] τότε Q. 7. τοῖς Λακεδαιμονίοις χαλεπόν ε. καθίσταντο b. 8. ἔστεγον τοξεύματα C.e. ἐναπεκέκλαστο d. 9. είχον δὲ Q. 10. ἀποκεκλειμένοι Q.d. ἀποκεκλεισμένοι Ι.L.Ν.V.e. ἐναποκεκλημένοι c.f.g.

8. οί πίλοι] Πίλοί είσι τὰ έξ έρίου πηκτά ενδύματα, ώσπερ θωράκιά τινα ύπο τα στήθη, α ενδυόμεθα. SCHOL. The old interpretation of the word $\pi i \lambda o_i$ was "caps" or "hats." Levêque objected that there was no reason why the cap should be mentioned particularly rather than any other part of the soldier's defensive arms; and referring to the origin of the word as connected with the Latin villus, he understood it of cuirasses rather than of caps, the term itself being general, and signify-ing what is called in English "felt," whether this felt be used for a cap or for a cuirass. And Levêque has been followed by Poppo and Göller. On the other hand, $\pi i \lambda os$ is the well known term for the common hat or cap of the Lacedæmonians, such as is seen in the representations of Castor and Pollux, the Spartan heroes; who were drawn as wearing the mlos", who were unawn "fuerunt, quibus pileatis pugnare mos "est." Paullus Diaconus, Epitom. Fest. Göttling therefore, urging this and other arguments, insists that $\pi i \lambda o i$ in this passage of Thucydides can mean only caps or hats. Geschichte der Romischen Staatsverfassung, p. 13. not. 7. And there was a reason why the headpiece should be mentioned particularly, if we remember that the arrows were likely

to be shot up into the air, so as to fall down into the midst of the Spartan ranks; and under such circumstances the soldier's head was the part most exposed; and the insufficiency of his headpiece a point especially to be noticed.

δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων] "The enemies' missiles had broken off "in their armour and bodies, when "they had been exposed to their "shots." Βαλλομένων clearly refers to the Lacedæmonians, the substantive being understood from the preposition έν in έναποκίκλαστο: "had broken off "in them, when they were shot at." The inconvenience of the broken arrows and javelins thus sticking in the soldiers' armour is well illustrated by what is recorded of Marius; (Plutarch, Marius, c. 25.) that he ordered the shafts of his soldiers' pila to be fastened to the wood of the spear only by a wooden peg, in order that, when discharged, it might break off the more readily in the arms or body of the enemy.

10. $d\pi \delta \kappa \epsilon \kappa \lambda \eta \mu \epsilon \nu \sigma \iota$ $\pi \rho \delta \phi \epsilon \iota$ $\tau \sigma \tilde{\upsilon}$ $\pi \rho o o \rho \tilde{\mu} \nu$] "Prevented, as far as their "sight was concerned, from seeing "any thing before them, and unable "to hear," &c. Tŷ $\delta \psi \epsilon \iota$ cannot surely mean, as Göller interprets it, $\tau \eta s \delta \psi \epsilon \omega s$

PYLUS. A.C. 425. Olymp. 88. 4.

μείζονος βοής τών πολεμίων τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἐσακούοντες, κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθ ὅτι χρὴ ἀμυνομένους σωθήναι. XXXV. τέλος δὲ τραυματιζομένων ἦδη πολλῶν διὰ τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι, ξυγκλήσαντες ἐχώρησαν ἐς τὸ 5 they retreat to the ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ οὐ πολὺ ἀπεῖχε, extreme point of the kand, and there defend themselves with ἐνταῦθα ἦδη πολλῷ ἔτι πλέονι βοῆ τεθαρσηmore success, from having their rear covίων ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο, 10

ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πολλοὶ διαφυγόντες ἐς τὸ ἔρυμα μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων ἐτάξαντο παρὰ πῶν ὡς ἀμυνούμενοι ἢπερ ἦν 3 ἐπίμαχον. καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπισπόμενοι περίοδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐχ εἶχον, προσιόντες δὲ ἐξ 4 ἐναντίας ὅσασθαι ἐπειρῶντο. καὶ χρόνον μὲν πολὺν καὶ τῆς 15 ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι ἀμφότεροι ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου ἀντεῖχον, πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι, ῥậον ὅ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἠμύναντο ἡ ἐν τῷ πρὶν, οὐκ οὖσης σφῶν τῆς κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια. ΧΧΧΥΙ. ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον 20 Δ Messenian discovers ἦν, προσελθῶν ὁ τῶν Μεσσηνίων στρατηγὸς by which ho conducts Κλέωνι καὶ Δημοσθένει ὅλλως ἔφη πονεῖν

 έν αὐτοῖς] ἐαυτοῖς c. ἐν αὐτοῖς Bekk. 2. ἐσακούσοντες L.O.Q. 5. ἀναστρέφοντες B. ξυγκλείσαντες Q.V.d.e.i. ἐπὶ d.i. 8. πλίονι Α.C.E.F.H.I.K.L. N.O.V.c.e.f.g.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πλέον. τεθαρρηκότες A.B.F.G.H.L.O.P.Q.V.d.e.h. 9. ἐσέκευτο Ι.e. ἐνέκευτο L.O.P.Q. 10. ἐγκαταλαμβάνοντο V. 11. ἀποφυγόντες d.i. 12. φυλακῶν L.O. παράπαν Κ. ἀμυνόμενοι Α.B.E.F.H.L.N.O.R.V. ἀμυνούμενον c. 13. ἐπισπόμενοι Α.B.G.H.V. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπισπώμενοι. 14. προσιέντας P. προσιέντες L.O. 15. ὥσεσθαι I.e. 16. ὑπὸ τῆς P.i. 17. δίψης Ε.V.d.i. 18. ἐξελάσεσθαι P. ἐκ μετεώρου C.G.K.L.O.c.e.g. ῥάδιον c.g. ῥῶον δὲ οἱ V. 19. ἡμύναυτο Α.B.E. F.H.Q.V.f.h. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ἡμύνοντο. 20. ἐς] ὡς O. δὲ] om. H. ἀπήρατον b.

 $\tau \hat{y}$ κωλύσει, but is simply "in their "seeing;" i. e. their eyes were of no use, on account of the dust; nor their ears, on account of the clamours of the enemy. Compare III. 22, 2. "frustra laborare," i. e. exercitum totum. DOBREE in Indic. Thucydid. See V. 71, 3. note. But because the Messenian, although including himself in the Athenian army, yet did not consider himself as a principal person in

22. άλλως έφη πονείν σφάς] " Se

PYLUS. A. C. 435. Olymp. 88. 4.

· party of Athenians, σφάς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν and establishes them in a position com- τοξοτών μέρος τι καί τών ψιλών περιιέναι manding the enemy's κατα νώτου αυτοίς όδφ ή αν αυτός εύρη, δοκείν rear. βιάσασθαι την έφοδον. λαβών δε α ήτήσατο, έκ τοῦ ἀφανοῦς 2 5 δρμήσας ώστε μη ίδειν έκείνους, κατά το άει παρεικον του κρημνώδους της νήσου προσβαίνων, και ή οι Λακεδαιμόνιοι χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες οὐκ ἐφύλασσον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθών έλαθε, και έπι του μετεώρου έξαπίνης άνα-Φανείς κατα νώτου αυτών τους μέν τφ αδοκήτφ έξέπληξε, 10 τους δε ά προσεδέχοντο ιδόντας πολλφ μαλλον επέρρωσε. και οι Λακεδαιμόνιοι βαλλόμενοι τε αμφοτέρωθεν ήδη και 3 γιγνόμενοι έν τφ αυτφ Ευμπτώματι, ώς μικρόν μεγάλω εἰκάσαι, τῷ ἐν Θερμοπύλαις, ἐκεινοί τε γὰρ τῃ ἀτραπῷ περιελθόντων των Περσων διεφθάρησαν, ουτοί τε άμφίβολοι 15 ήδη όντες οὐκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς τε ὀλίγοι μαχόμενοι

I. aðr $\hat{\psi}$ E. 2. κal om. G. προϊέναι N.V. 5. έκείνους καl κατά L.O.P. παρεϊκον H.I.L.N.O.P.V.b.i.m. et correcti A.F. et C. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παρήκον. 6. προσβαίνων Α.Ε.Γ.G. προβαίνων B.d.g. Bekk. Goell. προ[σ]βαίνων Poppo. \hat{y}] om. L.O.P. 8. έπί] έκ c. 10. μάλλον παλλ $\hat{\varphi}$ R. 13. τε om. E. 15. ήδη] om. d.i. άλλά πω i. πολλοϊς δλίγοι d.i. όλίγα H.

it, the accusative $\sigma \phi \hat{\epsilon} s$ is used rather than the nominative $\sigma \phi \hat{\epsilon} s$, as if the persons spoken of were distinct from the speaker.

4. έκ τοῦ ἀφανοῦς ὅρμήσας] "He set " out from a point out of sight of the " enemy, that they might not observe " the movement; and getting on wher-" ever the cliffy shore of the island al-" lowed a passage, he, with great diffi-" culty, got round without their seeing " him, and suddenly appeared on the " summit of the cliff in their rear." I cannot understand why this passage should be considered difficult. Every one knows that there are many cliffs which it is very possible to ascend by a scrambling diagonal line of ascent, finding a footing wherever you can, κατὰ τὸ ἀεὶ παρείκον, and out of sight of any one on the top, unless they are standing on the very edge, on purpose to observe what is going on below. In this way the Meesenians gradually ad-

vanced along the side or face of the cliff, till, having got round to the rear of the enemy's position, they suddenly shewed themselves on the top of it. $\Pi \rho o\beta a i r \omega r$ is an unnecessary alteration; for $\pi \rho o\sigma \beta a i r \omega$ is, "getting on towards " " his object;" i. e. in this instance, "getting up." Compare III. 22, 4. IV. 129, 4. kard à rpaπóν rura roû λόφου πειρώμενος προσβήναι. and VII. 43, 3.

11. καὶ γυγνόμενοι κ. τ. λ.] This is another instance of a confusion of two different constructions. It would be regular, either if the $\tau\epsilon$ after ἐκείνοι, and the words ούτοι $\tau\epsilon$ immediately afterwards, were omitted; or else, by changing yuγνόμενοι into ἐγίγνοντο, and placing a colon at Θερμοπύλαιs, leaving all the rest of the sentence as it is.

 12. ώς μικρόν] Herodot. II. 10, 2. ώς είναι σμικρά ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν. Ubi pro καλεύμενον MS. Bodl. καλεόμενον: aliter Med. sed male. Vid. I. 6. 164. II. 14. WASS.

THUCYDIDES, VOL. II.

R

49

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

και ασθενεία σωμάτων δια την σιτοδείαν ύπεχώρουν, και οί Αθηναΐοι ἐκράτουν ήδη των ἐφόδων. ΧΧΧΥΠ. γνούς δέ The Athenian gene ό Κλέων και ό Δημοσθένης ότι εί και όποσοrals summon the La-cedermonians to sur νοῦν μαλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αύτους ύπο της σφετέρας στρατιάς, έπαυσαν 5 render. την μάχην και τους έαυτων απειρξαν, βουλόμενοι άγαγειν αὐτοὺς ᾿Αθηναίοις ζῶντας, εἶ πως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες επικλασθείεν τη γνώμη τα όπλα παραδούναι και ήσση-2 θείεν τοῦ παρόντος δεινοῦ. ἐκήρυξάν τε εἰ βούλοιντο τὰ όπλα παραδούναι και σφάς αυτούς 'Αθηναίοις ώστε βου-10 λεύσαι ό τι αν έκείνοις δοκή. XXXVIII. οι δέ ακούσαντες

ber of 292 men, of Spartans.

Το which they con- παρήκαν τας άσπίδας οι πλείστοι και τας sent, after some heat-tation, and are made χείρας ανέσεισαν, δηλούντες προσίεσθαι τα princem, to the num- κεκηρυγμένα. μετά δε ταῦτα γενομένης της whom about 130 were ανακωχής Ευνήλθον ές λόγους ο τε Κλέων και 15 ό Δημοσθένης και έκείνων Στύφων ό Φάρακος,

τών πρότερον άρχόντων τοῦ μέν πρώτου τεθνηκότος Έπιτάδου, τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφηρημένου ἐν τοῖς

3. όποσοῦν Q. όπόσον οὐν F.H. 1. σιτοδείαν F. 2. ipodiar L.O.P. 10. και σφάς άθηναίοις ώς αυτούς τε βουλ. Κ. 8. Kal tà ốπλα O. 12. 24-14. γινομένης Q. 15. ανακοχής V. 18. ύφηρημένου m. peixar R.d.

2. γrois — δτι — διαφθαρησομένους] Another confusion, between γrois δι-αφθαρησομένουs and γrois δτι διαφθαphorovrai. Compare c. 92, 7. deifai ori ---κτάσθωσαν.

9. εκήρυξάν τε εl βούλοιντο] In εκήputar is contained the sense of "they "sent a herald to ask." Compare Herodot. VII. 134, 4. A little below, in the words o ri av excircis dorij, excircis is accommodated to the general subject of the sentence, i.e. the Lacedæmonians, rather than to the subject of the particular verb Boulevoa. But the last clause is equivalent to Sore makeir & TL

ar excloses βουλευομένοις δοκή. 18. 'Ιππαγρέτου] This is clearly a proper name, like Hipparchus; and has nothing to do with the hippagreta, spoken of by Xenophon, the commanders of that chosen body of three hundred heavy armed soldiers, who used to act as the guard of the Spartan king in battle. (See Xenophon, Res-pub. Lacedæm. 4, 3. Hellenic. III. 3, 9. and Timæus, Lexicon Platon. in voce.) In the words that follow, τρίτος έφηρημένος ἄρχειν κατά νόμον, there seems to me, as I have already observed, to be an intimation that the Lacedæmonians usually appointed three staff officers, as they may be called, on any detached service, whose order of succession was regularly fixed; so that if any accident happened to the first, the second might take the command in chief, and so the third, if necessary; but that their staff went no further; and if all the three were disabled, the lochagi were then to settle which of

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

νεκροίς έτι ζώντος κειμένου ώς τεθνεώτος, αυτός τρίτος έφηρημένος άρχειν κατά νόμον, εί τι εκείνοι πάσχοιεν. έλεγε δέ » ό Στύφων και οι μετ' αυτού ότι βούλονται διακηρυκεύσασθαι προς τους έν τη ήπείρω Λακεδαιμονίους ό τι χρη σφάς ποι-5 είν. και έκείνων μεν ουδένα αφέντων, αυτών δε τών Άθη-3 ναίων καλούντων έκ της ηπείρου κήρυκας και γενομένων έπερωτήσεων δὶς ἡ τρὶς, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ των έκ της ήπείρου Λακεδαιμονίων άνηρ άπηγγειλεν ότι " οἱ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν ύμας αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν 10 " βουλεύεσθαι, μηδέν αισχρόν ποιούντας." οι δέ καθ έαυ. τούς βουλευσάμενοι τὰ ὅπλα παρέδοσαν καὶ σφῶς αὐτούς. και ταύτην μέν την ημέραν και την έπιουσαν νύκτα έν φυ-4 λακή είχον αύτους οι 'Αθηναίοι τη δ' ύστεραία οι μέν 'Αθηναίοι τροπαίον στήσαντες έν τη νήσω τα άλλα διεσκευ-15 άζοντο ώς ές πλούν, και τους ανδρας τοις τριηράρχοις διεδίδοσαν ές φυλακήν, οι δε Λακεδαιμόνιοι κήρυκα πέμψαντες τους νεκρούς διεκομίσαντο. απέθανον δ έν τη νήσφ και 5 ζωντες έλήφθησαν τοσοίδε είκοσι μέν όπλιται διέβησαν και τετρακόσιοι οι πάντες τούτων ζωντες εκομίσθησαν οκτώ 20 αποδέοντες τριακόσιοι, οι δε άλλοι απέθανον. και Σπαρτιαται τούτων ήσαν των ζώντων περί είκοσι και έκατόν. 'Αθηναίων δε ού πολλοί διεφθάρησαν ή γαρ μάχη ου σταδία ήν. ΧΧΧΙΧ. χρόνος δέ ὁ Εύμπας ἐγένετο, ὅσον οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τη νήσφ έπολιορκήθησαν από της ναυμαχίας μέχρι της έν τη

1. τεθνεώντος g. 4. ἀπείρω καὶ Λακεδαιμονίους P. 6. γενομένων ἐπερωτήσεων A.B.E.F.G.H.N.O.V.d.e.f.h.i. Poppo. Goell. Bekk. γενομένων ἐπ ἐρωτήσεως K.L.g. Haack. γενομένων ἐπερωτημάτων Q. γενομένων ἐπερωτήσεως C.P.b.c. vulgo γενομένης ἐπερωτήσεως. 9. αὐτῶν] om. d. 10. βουλείσεσθαι c.g. 12. καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα] om. K. 14. τρόπαιον Ε.V. τάλλα K. τάλλα Bekk. 15. ώς] om. i. τρηράρχαις I.L.O.P.V.d.g. et recens C. διέδοσαν d.i. 19. οἰ] om. Q.V.e. 21. ζώντων είκουι Dionysius. 23. δὶ ξύμπας K. οἱ ἄνδρες ἐν R.f. 24. ἀπὸ νωνμαχίας K.

their own number was to act for the and the same number in Acarnania, time as general. And this seems to and on other occasions, as already menagree with the mention of *three* Spartan tioned in the note on III. 100, 3. officers sent to command at Heracles,

PYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

2 lasted ten weeks and two days: and Cleon of bringing them to them.

The blockade had νήσφ μάχης, έβδομήκοντα ήμέραι καὶ δύο. τούτων περί είκοσιν ήμέρας, έν αίς οι πρέσβεις Autalled his promise περί των σπονδών απήεσαν, έσιτοδοτούντο, Athens within twenty tas δε άλλας τοις έσπλέουσι λάθρα διετρέdays after he took the command to act against φοντο. και ήν σίτος έν τη νήσω και άλλα 5 βρώματα έγκατελήφθη ό γαρ άρχων Έπιτάδας

3 ένδεεστέρως έκάστω παρείχεν η προς την έξουσίαν. Οι μέν δη 'Αθηναίοι και οι Πελοποννήσιοι ανεχώρησαν τώ στρατώ έκ της Πύλου έκάτεροι έπ' οίκου, και τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης ούσα ή υπόσχεσις απέβη. έντος γαρ είκοσιν ήμε- 10 ρών ήγαγε τους ανδρας, ώσπερ υπέστη. ΧΙ. παρά γνώμην General astoniahment τε δη μάλιστα των κατά τον πόλεμον τουτο the termination of this τοις Έλλησιν έγένετο. τους γαρ Λακεδαιμονίους οὖτε λιμῷ οὖτ' ἀνάγκη οὐδεμιậ ήξίουν affair. τὰ ὅπλα παραδοῦναι, ἀλλὰ ἔχοντας καὶ μαχομένους ὡς 15 2 έδύναντο αποθνήσκειν. απιστοῦντές τε μη είναι τοὺς παραδόντας τοις τεθνεώσιν όμοίους, καί τινος έρομένου ποτέ ύστερον των 'Αθηναίων Ευμμάχων δι' άχθηδόνα ένα των έκ

2. ήμέρας f. 3. ἐσιτοδοῦντο C.b.d.e.i. 4. ἐμπέλουσι S.O.P.Q. λάθρα Bekk. και τὰ άλλα Κ.N. 6. ἐγκατελήφθη C.E.F.G.H.I.N.V.b.d.e. Haack. Poppo. 5. και τά άλλα Κ.Ν. Ο. εγκατεληφυη Ο.Ε.Ε. στατικάταται το δεί έγκατεληφθη Goell. Bekk. vulgo έγκατελείφθη. Hæc sæpe permutantur: sed έγκατεληφθη hic non deterius est vulgato. Et sic Scholiastes quoque videtur legisse: nam 9. ekárepoi ek rýs núdov c.g. 12. re] om. g. dy] om. G.L.O.P.d.e.i. μ erd O. rovrov K. 13. rovs μ er ydo d.i. 16. antorov d.i. drumovi (1. drumovi 17. nore] om. d.i.

11. ήγαγε τούς ανδρας, δσπερ ύπέστη] Thomas Magister scribit, Poëtas up/σταμαι dicere, pro ύπισχνοῦμαι; sed tamen etiam Thucydidem eo semel sic uti hoc loco. Verum non solus Thu-cydides, quod Thomas videtur velle, sed etiam Plato idiorapas pro imi-ozrovipas dixit. Locum indicavit Budæus Commentar. Ling. Gr. p. 494. ex Alcib. II. non longe a principio : El δέ σε δρώη έλαττον δοκοῦντα έχειν, εl μη και πάσης Ευρώπης υποσταίη σοι, scil. τύραννον γενέσθαι. DUKER.

16. aπιστούντές τε κ. τ. λ.] Sæpissime participium in nominativo ponitur, ita ut scriptor verbum ei accommodatum

vel præcessisse putet, vel subjicere in mente habeat, pro quo deinde structura mutata aliud dictionis genus infertur, quo fit ut nominativus pro aliis casibus positus videatur. POPPo, Prolegom. I. p. 108. Poppo quotes similar instances from III. 34, 3. and IV. 80, 3. Thucydides may be supposed to have intended his sentence to end thus: "And it was " from not believing the prisoners to " be the same sort of men as those who " had been killed, that they gave occa-" sion to the famous answer of a Lace-" dæmonian," &c.

18. δι' αχθηδόνα] 'Αχθηδών vox apud Thucydidem poëtica, ut dicit DionyPYLUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

τῆς νήσου αἰχμαλώτων εἰ οἱ τεθνεῶτες αὐτῶν καλοὶ κἀγαθοὶ, ἀπεκρίνατο αὐτῷ πολλοῦ ἀν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον (λέγων τὸν ὀϊστὸν), εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε, δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι 5 διεφθείρετο.

XLI. Κομισθέντων δε των ανδρών οι 'Αθηναίοι εβούλευσαν δεσμοίς μεν αυτούς φυλάσσειν μέχρι ου τι Ευμβώσιν.

The prisoners are ην δ οί Πελοποννήσιοι προ τούτου ές την γην taken to Athena; and a garrison, consisting to chiedy of Memeriana Gordáλλωσιν, έξαγαγόντες αποκτείναι. της δε 2 to chiedy of Memeriana Πύλου φυλακην κατεστήσαντο, και οι έκ της placed in Pyha. The Ναυπάκτου Μεσσήνιοι ώς ές πατρίδα ταύτην Lacedermonians make an ineffectual attempt (έστι γαρ ή Πύλος της Μεσσηνίδος ποτε to obtain peace. ούσης γης) πέμψαντες σφών αὐτών τοὺς έπιτηδειοτάτους ἐλήζόν τε την Λακωνικην και πλείστα

I. el ol] ol ev c. $\hat{\eta}$ ol f. rebrykóres Q.R.f. kadol] om. A. kad dyabol F.H.Q.R.V.f. 2. $\hat{a}\nu$] om. Q.f. $\hat{a}\xi_{io\nu} \hat{a}\nu$ R. $\lambda \dot{\epsilon}\gamma \omega$ d. 3. $\hat{a}\epsilon e\gamma i \nu \omega \sigma \kappa \epsilon$ V. 7. $\hat{d}\epsilon \sigma \mu o \hat{s} \mu \dot{\epsilon}\nu$] $\mu \dot{\epsilon}\nu$ om. d. $\phi \nu \lambda \dot{a} r \epsilon v$ d. 3. $\hat{d}\epsilon e\gamma i \nu \omega \sigma \kappa \epsilon$ V. 7. $\hat{d}\epsilon \sigma \mu o \hat{s} \mu \dot{\epsilon}\nu$] $\mu \dot{\epsilon}\nu$ om. d. $\phi \nu \lambda \dot{a} r \epsilon v$ d. $\hat{o} r \epsilon$] o $\hat{o} r o \epsilon$ H.K. 8. $\hat{\eta}\nu$] e' d.i. ol] om. Q. 9. $\hat{e}\sigma \beta \hat{a} \lambda \omega \sigma \iota \nu$ A.B.C.F.H.I. Poppo. Goell. Bekk. $\hat{\epsilon}\mu$ - $\beta \hat{a} \lambda \omega \sigma \iota \nu$ L. G. et vulgo $\hat{\epsilon}\sigma \beta \hat{a} \lambda \omega \sigma \iota \nu$. $\hat{\epsilon} \xi \alpha \gamma a \gamma \delta \nu r a s$ e. 11. $\hat{\epsilon}$] om. L.O.P. 12. $\hat{r}\omega \mu a \sigma \sigma \eta \nu i \omega \nu$ V. 13. $\gamma \hat{\eta} s$] om. E. 14. $\hat{\epsilon} \lambda \eta \hat{\epsilon} \zeta \sigma r G.P.d.$ $r \epsilon$] r $\hat{\tau} \sigma \epsilon$ L.O.Q.

sius Halicarnasseus, tom. II. p. 133. Utitur tamen ea ipea Dionysius in Antiq. Rom. p. 572. HUDS. Etiam alios prosæ scriptores hoc vocabulo usos ostendit Wasse in Indice. Add. Lucian. Toxar. p. 37. μη πρός dχθηδόνα μου ἀκούσγs. DUKER. "For insult's sake; " to vex and annoy them." This must be the sense, although the more usual expression would be ἐπ' ἀχθηδόνι, or προὸς ἀχθηδόνα, as Göller rightly observes. Compare διὰ rờ περιέχειν αὐrὴν, c. 102, 4.

1. el ol reθreŵres aùrŵr καλοl κάγαdoi] Kaλoì κάγαθοì was the well known title by which the higher classes in Greece loved to designate themselves, corresponding, in the union which it expressed of personal qualities, with a certain superiority of birth and condition, more nearly with our word "gentleman" than with any other. The Spartans prided themselves on being

all $\kappa \alpha \lambda o i \kappa d \gamma \alpha \theta o i$; and the question, put probably by a democratical seaman, was intended to sneer at once at the pretension and at the name. Its drift seems to be, "You, who have " allowed yourselves to become the " prisoners of us low people, cannot " certainly be those boasted $\kappa \alpha \lambda o i \kappa d \gamma a$ -" $\theta o i$, of whom we hear so much; the " killed then, we presume, were all " $\kappa \alpha \lambda o i \kappa d \gamma a \theta o i..."$

2. τον ἄτρακτον] We are not to suppose that the Spartan used this word contemptuously, in the sense of "spin-"dle," or "a woman's weapon;" but that άτρακτος was one of the ordinary Spartan words to express what the other Greeks called οιστός. "Aδρακτος "is found for arrow," says Dr. Bloom-field, "in the Greek of the middle ages, "(see Dufresne, Gloss. in voce,) and "άδρακτι is found in the same sense in "modern Greek."

CORINTHIAN COAST. A. C. 435. Olymp. 88. 4.

3 ἕβλαπτον ὑμόφωνοι ὄντες. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀμαθεῖς ὅντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῷ ληστείας καὶ τοιούτου πολέμου, τῶν τε Εἰλώτων αὐτομολούντων καὶ φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τι νεωτερισθῆ τῶν κατὰ τὴν χώραν, οὐ ῥαδίως ἔφερον, ἀλλὰ καίπερ οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναις τοῖς ᾿Αθηναίοις ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς καὶ ἐπειρῶντο τήν 4τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ἀρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα.

XLII. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους μετὰ ταῦτα εὐθὺς 'Αθηναῖοι 10 ἐς τὴν Κορινθίαν ἐστράτευσαν ναυσὶν ὀγδοήκοντα καὶ δισχι-

CORINTHIAN λίοις ὑπλίταις ἐαυτῶν καὶ ἐν ὑππαγωγοῖς ναυσὶ COAST. Athenian expedition egainst the coast of ξυμμάχων Μιλήσιοι καὶ ^{*}Ανδριοι καὶ Καρύ-Corinth. The troops Iand near Solygia. στιοι, ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου τρίτος 15 2 αὐτός. πλέοντες δὲ, ἅμα ἔφ ἔσχον μεταξὺ Χερσονήσου τε

2. Kal TOLOÚTOU A.B.F.H.V.h. Poppo. 1. δμόφωνοι δντες] om. L.O.Q. Goell. Bekk. vulgo kal rov rowirov. 3. ye Q. 4. τών] om. c.e.i. [יי(ח 5. rainep of E.F. ένδηλον Q. εύδηλον f. εύδηλοι E.R. 6. map'] om. Q. 10. εύθύς μετά ταῦτα f. ol àby-9. περί την πύλον d.g.i. $\pi \rho \delta s e.$ 11. κόρινθον K.L.O.P.b. κορινθίων Q. vaîos Q. vavoi] om. b. 13. la-16. πλέοντος E.Q. δμα έσω V. πεῦσι διακοσίοις c.g. δη K.

8. καl πολλάκις φοιτώντων] Huc respicit Aristoph. Pace, v. 636, 637. Add. ibi Scholiast. DUKER.

16. πλέοντες δε άμα έφ έσχον] The words ana in must be taken with toxor, and not with $\pi\lambda$ for if the Athenians had set out from Piræus at daybreak, on a summer morning, they would not only have arrived on the coast of Corinth long before dark, but their fleet would have been visible for some hours before it landed; so that the Corinthians must have had ample time to prepare for its reception. But by leaving Pirzeus at night, or in the evening, their movements on the voyage were concealed from the enemy, and they made the shore while it was still dark, and ran their ships on the beach just at daybreak; so that the Corinthians knew nothing of their motions till they saw them already landed.

For the geography of this expedition, see the memoir accompanying the map.

[Poppo says that and runtos, (see §. 4.) cannot signify the same point of time, and therefore that dua io must be taken with πλέοντες, and that the arrival of the fleet on the coast of Corinth may have been delayed by the nature of the voyage. But ana in and rounds may refer to the same time, just as Thucydides calls the same time έτι νύκτα και αυτό το περίορθρον, II. 3, 4. The order and run of the words, however, are in favour of joining ana in with mhéorres, and it is possible certainly that the fleet may have left Athens in the cool of the morning, and have waited during the heat of the day between Salamis and the main land, so as not to come near the Corinthian coast till nightfall. But it appears from c. 43, 2. that the right wing of the AtheCORINTHIAN COAST. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

καὶ Ῥϵίτου ἐς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ χωρίου ὑπὲρ οῦ ὁ †Σολύγιος λόφος ἐστὶν, ἐφ' ὃν Δωριῆς τὸ πάλαι ἰδρυθέντες τοῖς ἐν τỹ πόλει Κορινθίοις ἐπολέμουν οὖσιν Αἰολεῦσι καὶ κώμη νῦν ἐπ' αὐτοῦ Σολύγεια καλουμένη ἐστίν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ 5 τούτου, ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη αῦτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει, ἡ δὲ Κορινθίων πόλις ἑξήκοντα, ὁ δὲ ἰσθμὸς εἶκοσι. Κορίνθιοι δὲ προπυθόμενοι ἐξ ᾿Αργους ὅτι ἡ στρα-3 τιὰ ἥξει τῶν ᾿Αθηναίων ἐκ πλείονος, ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν

I. βήτου correctus C.G.I.K.d.e.i. οδ F.H.Q.c.d. δν Κ. Σολύγεισε. Ob sequ. Σολύγεια ex Steph. Byz. cum Goell. recepimus. POPPO. 2. ύφ c.d. Δωριείς correcti C.E. et V. ἰδρύνθεντες Ε. 4. ἐστίν] om. L.O.P. ἀπὸ-κώμη] om. L.O.P. 7. είκοσι] είκοσι καὶ ἐκατὸν Palmerius. κορίνθιοι δὲ προπυθομενοι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.P.Q.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. κορίνθιοι δὲ πυθόμενοι Ο. vulgo προπυθόμενοι δὲ κορίνθιοι.

nian army was engaged with the enemy as soon as it had landed, $\epsilon i \partial i s \, i \pi \sigma \beta \epsilon$ - $\beta \eta \kappa \delta \sigma s$, and we cannot suppose that the army had been kept on board all night, after arriving on the coast in the evening or before midnight. It is more likely that the fleet left Piræus in the evening, arrived on the enemy's coast just at daybreak, and that the army was disembarked immediately.]

I. 'Peirou'] Alveos quosdam aquarum in Attica 'Peirous dictos memorat Thucydid. II. 19, 2. et Pausan. Attic. cap. xxxviii. et Corinth. xxiv. Hic quoque fortassis ejusmodi alveus designatur. Sed nihil de hoc 'Peiro apud alios invenio. Fr. Portus in Commentar. scribit esse oppidum, sed sine testimonio Scriptorum veterum. $\Sigma o\lambda \dot{v} \gamma s \lambda \dot{o} \phi o s$ Polyæno, I. 39, I. Pinedo ad Stephanum putat hic legendum $\Sigma o\lambda \dot{v} \gamma \epsilon_i o s$, ut in Stephano. DUKER.

3. οὖσιν Aἰολεῦσι] Compare Strabo, VIII. 1, 2. οἶτω δὲ τοῦ Aἰολικοῦ ἔθνους ἐπικρατοῦντος ἐν τοῖς ἐκτὸς ἰσθμοῦ, καὶ οἰ ἐντὸς Aἰολεῖς πρότερον ἦσαν, εἰτ ἐμίχθησαν, Ἰώνων μὲν ἐκ τῆς Ἀττικῆς τὸν Aἰγιαλὸν κατασχώντων, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν roὺς Δωριέσς καταγαγώντων. In the traditions of Greece, the Æolian was accounted the most ancient of the Hellenian nations, and to have constituted the earliest population of Peloponnesus and of the north of Greece. See the note on III. 2, 3. The Dorians, a people of the same original stock, had,

from the nature of their territory, so little kept pace with the advance of the Æolians in civilization, that their invasion of Peloponnesus was like the invasion of a foreign people. Compare the successive invasions of England by the Saxons, Danes, and Normans; all originally of the same race, but so altered by their various fortunes, that the Danish invaders had no national sympathy with the Anglo-Saxons of Alfred and Ethelred; and the Normans, having changed their language, as well as their habits, were regarded both by Saxons and Danes as not only a different nation, but actually a different race. The historians of Denmark speak of the Norman conquerors of England as a people of Roman or Latin race, and deplore the conquest as a triumph of the Roman blood and language over the Teutonic. See Thierry, Hist. de la Conquête de l'Angleterre, tom. I. pp.

391, 392. ed. 1ere. 4. άπὸ δè—κατέσχον] Thom. Magist. in προσέσχον: ubi excidit ένθα. DUK.

in προσέσχον: ubi excidit ένθα. DUK. 8. ἐκ πλείονος] Ἐκ πλείονος usitatum est Thucydidi VIII. 88. είδως, ὡς εἰκὸς, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνου γνώμην. Et cum supplemento χρόνου. Ibid. 91, 1. Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονος χρόνου ὁ Θηραμένης διεθρόει. DUKER. Dubium est, utrum ἐκ πλείονος construi voluerit cum προπυθόμενοι, an cum ἐβοήθησαν. v. Duk. et Abresch. p. 410. GOTTL.

CORINTHIAN COAST. A.C. 425. Olymp. 88. 4.

πάντες πλην των έξω ισθμού και έν Αμπρακία και έν Λευκαδία απήσαν αυτών πεντακόσιοι φρουροί οι δ αλλοι 4 πανδημει επετήρουν τους 'Αθηναίους οι κατασχήσουσιν. ώς δε αύτους έλαθον νυκτός καταπλεύσαντες και τα σημεία αὐτοῖς ἦρθη, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν ἐν Κεγκρειậ, 5 ην άρα οι 'Αθηναίοι έπι τον Κρομμυώνα ίωσιν, έβοήθουν XLIII. καί Βάττος μέν ό έτερος των στρακατὰ τάχος. The Corinthians come τηγών (δύο γαρ ήσαν έν τη μάχη οί παρόντες,) down to oppose them. After an obstinate bat. λαβών λόχον ηλθεν επί την Σολύγειαν κώμην the Athenians gain φυλάξων ατείχιστον ούσαν. Λυκόφρων δε τοις 10 2 apprehensive of the ar- άλλοις ξυνέβαλε. και πρώτον μέν τφ δεξιφ rival of a larger force to oppose them, they κέρα των Αθηναίων εύθυς αποβεβηκότι προ reimbark their men. της Χερσονήσου οι Κορίνθιοι επέκειντο, επειτα (43, 44.) δε και τώ άλλω στρατεύματι. και ην ή μάχη καρτερά και 3 έν χερσί πασα. και το μέν δεξιον κέρας των Αθηναίων και 15

Καρυστίων (ούτοι γάρ παρατεταγμένοι ήσαν έσχατοι) έδέ-

2. anyoar Bekk. Dobree. Libri omnes et Poppo, καὶ ἀμπρακίφ Ρ. anýerav. [anýerav in ed. 2. Goell.] 5. αὐτῶν V. αὐτῶν Bekk. κεγχρεία Ε. 6. кроннийна corr. F.Q.g. Poppo. Goell. in ed. 2. криннийна N.V. κεγχριά Q. κρομυώνα T. vulgo, Bekk. κρομμύωνα. 7. Báros d. et Parm. 8. Deest ol 9. σολύγειον θ. λοσύγειαν C. σολυγίαν Ε. 10. φυλάσσων g. Parm. πρώτον A.B.F.H.N.Q.V.c.g. Haack. 11. ξυνέβαλλεν A.B.E.F.G.H.h. Bekker. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πρώτα. 12. αθηναίων και καρυστίων εύθυς Ν.V. 13. χερρονήσου E.G. απέκειντο Parm. πρόs L.O. 16. maparerayéedéfanto toùs Q. ros L.O.

2. † anjerar †] In anjerar inest simul ἀπησαν, ut vicissim dicimus παραγίγνεσθαι 8178 παρείναι είς τινα τόπον. POPPO, Prolegom. I. p. 178. And he compares VIII. 11, 3. τὰ περί την ἐν τῷ Πειραιῷ καταφυγήν. The cases, however, are not quite parallel; and in an-other passage (IV. 128, 1.) Poppo has himself altered encouras into enouras, although eniorras is at least as defensible as $d\pi \eta \epsilon \sigma a \nu$ in the present instance. My objection to $d\pi j\epsilon \sigma a\nu$ is not only on account of the preposition er accompanying it, but because, if it were $\epsilon s'A\mu$ - $\pi \rho a \kappa i a x$, it would still appear not to be the word required by the sense; for it is not the *departure* at this precise period, but the absence of the 500 soldiers, that Thucydides means to speak of.

3. of karaoxýoovors Thomas Magist. 1. d. y karaox. Hæc etiam alibi permutantur. Vid. ad I. 136, 3. DUKER.

4. τὰ σημεία αὐτοῖς ήρθη] Λὐτοῖς (Φησι) τοῖς Κορινθίοις ήρθη τὰ σημεία παρὰ τῶν Φίλων αὐτῶν τῶν ἐν τῆ χώρα, σημαινόντων αὐτοῖς ὅτι πολέμοι ἐπῆλθον. δεί δὲ προσυπακούσαι τὸ ἡμέρας γενομένης. SCHOL. Articulum addit, significans signa, de quibus convenerat; scil. signa Corinthis ex illa regione ubi Athenienses noctu appulerant, a suis data. Sic infra, c. 111, 1. postquam scriptor dixit, Brasidam peltastas suos jussisse ὅπως ὑπότε—τὸ σημεῖον ἀρθείη δ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδράμοιεν, exeunte capite subjicit: ἔπειτα τὸ σημείον τοῦ πυρδς, ὡς εἶρητο, ἀνέσχον. CORINTHIAN COAST. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

ξαντό τε τούς Κορινθίους και έώσαντο μόλις οι δε ύποχωρήσαντες πρός αίμασιαν (ην γαρ το χωρίον πρόσαντες παν), βάλλοντες τοις λίθοις καθύπερθεν όντες και παιωνίσαντες έπήεσαν αύθις δεξαμένων δε των Αθηναίων έν χερσιν ήν 5 πάλιν ή μάχη. λόχος δέ τις των Κορινθίων ἐπιβοηθήσας 4 τῷ εὐωνύμφ κέρα έαυτῶν έτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὼν κέρας και έπεδίωξεν ές την θάλασσαν πάλιν δε άπο των νεών ανέστρεψαν οί τε 'Αθηναίοι και οι Καρύστιοι. το δέ 5 άλλο στρατόπεδον άμφοτέρωθεν έμάχετο συνεχώς, μάλιστα 10 δε το δεξιον κέρας των Κορινθίων, έφ' φ ο Λυκόφρων ών κατά τὸ εὐώνυμον τῶν ᾿Αθηναίων ἠμύνετο· ἦλπιζον γὰρ αύτους έπι την Σολύγειαν κώμην πειράσειν. ΧLIV. χρόνον μέν ούν πολύν άντειχον ούκ ένδιδόντες άλλήλοις. έπειτα (ήσαν γαρ τοις 'Αθηναίοις οι ιππής ώφέλιμοι ξυμμαχόμενοι, 15 των έτέρων ούκ έχόντων ίππους) έτράποντο οι Κορίνθιοι και ύπεχώρησαν πρός του λόφου και έθευτο τα όπλα και οὐκέτι κατέβαινον άλλ' ήσύχαζον. έν δε τη τροπη ταύτη κατά το 2

 1. έσώσαντο N.V. έφσαντο E.
 ύποχωρήσαντες B.C.E.F.G.H.I.K.N.T.V.b.

 c.d.o.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ύπερχωρήσαντες.
 2. πρός]

 ές d. Parm.
 έπάναντες E.
 3. παιανίσαντες corr. F.L.O.
 4. έπέ

 βησαν E.
 βν πάλιν A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.T.V.d.e.f. Parm. Haack. Poppo.
 Goell. Bekk.
 πάλιν αδ g. vulgo πάλιν βν.
 5. λόχιος f.
 λόγος E.
 έπε

 βοήσαν E.
 βν πάλιν αδ g. vulgo πάλιν βν.
 5. λόχιος f.
 λόγος E.
 έπε

 βοήσας A.B.E.F.H.N. prima manu, R.T.h.i. Parm.
 6. έατερεψαν d. δνέσ
 δ. δνέτοεψαν d. δνέστοτρεψαν C.g.
 και καρύστως Q.
 9. ξυνεχώς Bekk.
 10. κέρας] οπ.

 L.O.P.
 12. σολυγίαν E.
 σολύγειον d.e.
 Σολύγειγιον Parm.
 13. οὐ μὲν

 διδόντες Parm.
 ένδόντες Q.
 14. γὰρ ῆσαν f.
 οί] om. G.L.O.P.d.e.i. Parm.

3. $\tau o is \lambda i \theta o is$] "With the stones of "which the wall just mentioned ($a i \mu a$ -" $\sigma i a$) was built." This determines the sense of $a i \mu a \sigma i a$, if there could be any doubt about it.

12. έπὶ τὴν Σολύγειαν—πειράσειν] Poppo translates these words, "auf den "flecken einen versuch machen;" corresponding exactly with the English idiom, "to make an attempt upon the "village." But Göller, referring to I. 61, 2. and IV. 70, 2. says that in this sense πειράσειν would be followed by a genitive case. The Scholiast understands $\epsilon\lambda\partial\epsilon\omega$. But $\pi\epsilon\iota\rho\Delta\sigma\epsilon\iota\nu$ surely may very well imply $\epsilon\lambda\partial\epsilon\omega$, as in the English familiar idiom, "they expected that they "would try for Solygeia;" i. e. would try to get there.

16. čθεντο τὰ ὅπλα] "Piled their "arms;" i. e. set up their long spears in groups together, as hop-poles are piled in the fields during winter, and rested their shields upon them; a certain sign that they were not going to move again. See the note on II. 2, 5.

CORINTHIAN COAST. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

δεξιον κέρας οι πλείστοι τε αυτών απέθανον και Λυκόφρων ό στρατηγός. ή δε άλλη στρατιά τούτω τῶ τρόπω οὐ κατά δίωξιν πολλήν ούδε ταχείας φυγής γενομένης, έπει έβιάσθη, 3 έπαναχωρήσασα πρòs τὰ μετέωρα ίδρύθη. οἱ δὲ 'Aθηναίοι, ώς ούκέτι αύτοις έπήεσαν ές μάχην, τούς τε νεκρούς έσκύ-5 λευον καί τους έαυτων άνηρουντο, τροπαιών τε εύθέως 4 έστησαν. τοις δ' ήμίσεσι των Κορινθίων, οι έν τη Κεγχρειά. έκάθηντο φύλακες μή έπι τον Κρομμυώνα πλεύσωσι, τούτοις ού κατάδηλος ή μάχη ήν ύπο του όρους του Όνείου κονιορτον δέ ώς είδον και ώς έγνωσαν, έβοήθουν εύθύς. έβοήθησαν 10 δε και οι έκ της πόλεως πρεσβύτεροι των Κορινθίων, αισθό-5 μενοι το γεγενημένον. ιδόντες δε οι 'Αθηναιοι Εύμπαντας αύτους επιόντας, και νομίσαντες των εγγύς άστυγειτόνων Πελοποννησίων βοήθειαν επιέναι, ανεχώρουν κατά τάχος επί τάς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς 15 6 πλήν δυοίν ους έγκατέλιπον ου δυνάμενοι εύρειν. και άναβάντες έπι τας ναῦς ἐπεραιώθησαν ἐς τας ἐπικείμενας νήσους, έκ δ αυτών έπικηρυκευσάμενοι τους νεκρούς ούς έγκατέλιπον ύποσπόνδους ανείλοντο. απέθανον δέ Κορινθίων μέν έν τη μάχη δώδεκα και διακόσιοι, Αθηναίων δε όλίγω 20 έλάσσους πεντήκοντα.

I. adrów dnédavov A.B.C.E.F.G.H.K.N.P.T.V.d.e.f.g. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. adrów om. Q. vulgo dnédavov adrów. 4. npôs] és c.g. idpúrdn E. idpúrotn i. 5. ds] om. K.O. dnýevav e. roús re vekpods A.B. C.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo roús re ddlor vekpods. évrúlevvav L. 6. rpórauov V. eddls K. 7. rý om. G. 10. ds eldov kal žyvovav G.L.O.P.Q.T.d.e.f. edd's] adrois d. églipar b. 12. ol om. f. 13. adrods] om. F.K. 16. dvew F.L.O. évratélourov d. od A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo µń.

I. ol πλείστοι] "The most of those "who were killed at all were killed "on the right wing." Compare VII. 30, 2.

16. οὐ δυνάμενοι εύρεῖν] The old reading, μ) δυνάμενοι, would imply that "their not being able to find the bo-"dies" was only their own statement, for which Thucydides did not mean to pledge himself. See the note on IV. 130, 6. But as there seems no reason why the fact should be in any way doubtful, and as the character of Nicias is a sufficient warrant that he would have done his utmost to look for the bodies, the reading of the best MSS., où duráneous cipeir, is decidedly to be preferred.

COAST OF PELOPONNESUS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

XLV. * Αραντες δέ έκ των νήσων οι 'Αθηναίοι έπλευσαν αύθημερον ές Κρομμυώνα της Κορινθίας άπέχει δε της COAST OF PELO- πόλεως είκοσι και έκατον σταδίους και καθορ-PONNESUS. And after marging μισάμενοι την τε γην εδήωσαν και την νύκτα the coast near Crom-S myon, and that of ηυλίσαντο. τη δ ύστεραία παραπλεύσαντες 2 Epidaurus, and occuές την Έπιδαυρίαν πρώτον και απόβασίν τινα pying with a garrison the peninalia of Me- ποιησάμενοι άφίκοντο ές + Μεθώνην + την thone, the armament μεταξύ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζηνος, καὶ ἀποreturns home. λαβόντες τον της Χερσονήσου ισθμον ετείχισαν, έν φ ή 10 + Μεθώνη + έστι, και φρούριον καταστησάμενοι έλήστευον τον έπειτα χρόνον τήν τε Τροιζηνίαν γην και Αλιάδα και 'Επιδαυρίαν. ταις δε ναυσίν, επειδή εξετείχισαν το χωρίον, απέπλευσαν έπ' οίκου.

XLVI. Κατά δέ τον αύτον χρόνον ον ταυτα έγίγνετο, 15 και Εύρυμέδων και Σοφοκλής, έπειδη έκ της Πύλου άπηραν

CORCYRA. Eurymedon and 80phodes, after having ές Κέρκυραν έστράτευσαν μετά των έκ της Pytus, arrive at Corerra on their way to πόλεως έπι τους έν τῷ ὅρει της ἰστώνης Bielly. They assist the government to take Κερκυραίων καθιδρυμένους, οι τότε μετά την

2. ές έπὶ Ι. ἐπὶ G.L.O.P.e. ἀπέχει—σταδίους οm. E. 5. περιπλεύσαντες Q. 8. τροίζηνος B.E.F.H.K.L.N.O.P.V.g. Infra IV. 118. A.B. τροίζηνι. ἀποβάντες c. 9. ἐτείχησαν V. 11. ἀλίδα i. Parm. 12. ἐτείχισαν Parm. 14. χρόνον δν ταῦτα Poppo. Goell. χρόνον ταῦτα A.B.E.F.H. N.V.h. Bekk. vulgo χρόνον καθ δν ταῦτα. 18. τῆ Ιστώνη Dobree. Ιστόνης g.

2. Κρομμύωνα] Gr. passim Κρομμυŵνα, quomodo Strab. IX. p. 390. WASS. (Ita N. et V.)

9. $\tau \delta \nu \tau \eta s$ Xepsonfoou lodudv, $e \nu \phi$ $\eta \uparrow Med \delta \nu \eta \uparrow e \sigma \tau l$ There is an exceedingly good view of this peninsula, and of the whole line of the adjacent coast, as seen from a hill near Troezen, given in plate 25 of sir W. Gell's Argolis. The place is now called Médara, as the name is written by Pausanias and by Strabo, with the remark on the part of the latter, "that in some copies of Thu-"cydides it was written Meddwn, like "the town so called in Macedonia." As the Macedonian town was the more famous, the reading Meddwn probably prevailed more and more, and is now found in every MS. of Thucydides at present in existence.

14. $r \delta \nu$ air $\delta \nu$ $\chi \rho \delta \nu \sigma v \delta \nu$ raura $e \gamma i \gamma \nu e root$ I have followed Poppo and Göller in retaining this reading, as being at once most like Thucydides' usual manner of expression in similar cases, (see III. 17, I. 18, I. 94, I.) and also as accounting most easily for the variations in the MSS. as the $\delta \nu$ might have been accidentally omitted, from being confounded with the last syllable of the preceding word $\chi \rho \delta \nu \sigma \nu$, when the words were all written together, without any separation.

19. róre] "At the time I spoke of be-"fore." See VIII. 20, 1. 40, 3. 62, 3.

CORCYRA. A.C. 425. Olymp. 88. 4.

Istone, where the στάσιν διαβάντες έκράτουν τε της γης καί wreck of the aristo-

taken refuge.

(III. 85.)

The garrison of Istone surrender at discretion to the Athenians. popular party, to

be broken.

2 cratical party bad πολλά έβλαπτον. προσβαλόντες δε το μεν τείχισμα είλον, οι δε ανδρες καταπεφευγότες άθρόοι πρός μετέωρόν τι ξυνέβησαν ώστε τούς μέν επικούρους παραδούναι, περί δε σφών τα 5 Peridious trick of the δηλα παραδόντων τον 'Αθηναίων δημον δια-3 tempt them to try to γνώναι. και αυτούς ές την νησον οί στρατηγοί escape, in order that την Πτυχίαν ές φυλακην διεκόμισαν ύποσπόνδους, μέχρι ου 'Αθήναζε πεμφθώσιν, ώστε

4 αν τις άλφ αποδιδράσκων απασι λελύσθαι τας σπονδάς. οι 10 δέ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων, δεδιότες μη οί Αθηναίοι τούς έλθόντας ούκ αποκτείνωσι, μηχανώνται τοι-5 όνδε τι. των έν τη νήσφ πείθουσί τινας όλίγους, ύποπέμψαντες φίλους και διδάξαντες ώς κατ' εύνοιαν δη λέγειν ότι κράτιστον αυτοίς είη ώς τάχιστα άποδραναι, πλοίον δέ τι 15 αύτοι έτοιμάσειν μέλλειν γαρ δη τους στρατηγούς των 'Αθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δήμφ τῶν Κερκυραίων. XLVII. ώς δε έπεισαν και μηχανησαμένων το πλοιον έκπλέοντες έλήφθησαν, έλέλυντό τε αί σπονδαί και τοις

1. εκράτουν της γης και τα πολλα έβλαπτον προσβάλλοντες d. Parm. 4. ovré-1. εκράτουν της γης και τα πολλά ερλαπτου προσβαλλουτες θ. Parm. 4. συνε-βησαν Κ. 6. τον] τών A.B.F.L. Parm. 8. πτυχείαν f.g. 9. μέχρις R. δστε—σπονδάς] om. A.B.F.N. (sed add. marg.) h. 10. ἐάν d. Haack. Poppo. Goell. &ν Bekk. 11. δὶ δήμου L.O. oi] om. V. 12. ἀποκτείνουστ N.V. 14. δὴ A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.d.e.g.h.i. Parm. Poppo. Poell. Bekk. μὴ c. vulgo δῆθεν. 15. ἀποδρῶναι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O. N.Q.c.d.e.g.m. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἀποδράναι V. vulgo ἀποδι-δούτει. 16. έτοιμάσαι V. μέλειν F. δη] om. B.h. ηδη N.V. δράναι. 19. eren al d. Parm. 17. δήμφ κερκυραίων L.O.

73, 2. VII. 31, 3. 32, 1. 81, 2. For the statement here referred to, see III. 85.

10. ar ris άλφ] Because ar in the sense of έἀν occurs only in three other places in Thucydides, (VI. 13. 18, 6. VIII. 75, 3.) Poppo and Göller read ἐάν τις ἀλφ; as if those three other instances were not abundantly sufficient to justify a meaning of *av*, which occurs frequently in Demosthenes and Plato, and which is in perfect agreement with the original meaning of the word.

12. rows $\epsilon \lambda \theta \delta \mu ras$] "Lege $\mu \eta$ of 'A $\theta \eta$ -" ναίοι έλθόντας, sine τούς." DOBREE. Toùs idoras seems to be used as if it were rows $\pi \epsilon \mu \phi \partial \epsilon i \pi r a_s$, "lest the Athe-"nians should not put to death the "persons who were come to them," that is, "who were sent to them." If the text were to be altered, I should prefer μή 'Αθηναΐοι auroùs έλθόντας, as accounting more naturally for the present reading than the conjecture of Dobree.

CORCYRA. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

cyrmans are given up to the vengeance of and cruelly massacred. manders then pursue 5 their voyage to Sicily.

(47, 48.)

The adiatogratical Cor. Κερκυραίοις παρεδέδοντο οι πάντες. Ευνελά-2 βοντο δέ τοῦ τοιούτου οὐχ ήκιστα, ώστε the opposite party. ακριβή την πρόφασιν γενέσθαι και τούς The Athenian com. τεχνησαμένους άδεεστερον εγχειρησαι, οί στρατηγοί των 'Αθηναίων, κατάδηλοι όντες τους άνδρας μη αν βούλεσθαι ύπ' άλλων κομισθέν-

τας, διότι αύτοι ές Σικελίαν έπλεον, την τιμην τοις άγουσι προσποιήσαι. παραλαβόντες δε αύτους οι Κερκυραίοι ές 3 οίκημα μέγα καθειρξαν, και ύστερον έξάγοντες κατά είκοσιν 10 ανδρας διήγον δια δυοίν στοίχοιν όπλιτων έκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρός άλλήλους και παιομένους και κεντουμένους υπό των παρατεταγμένων, εί πού τις τινα ίδοι έχθρον έαυτοῦ μαστιγοφόροι τε παριόντες έπετάχυνον της όδου τους σχολαίτερον +προ[σ]ιόντας. + XLVIII. καί

1. παρεδέδοντο A.B.E.F.H.K.N.V.c.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παρεδίδοντο. 2. δέ] om. K. τοῦ] om. A. 4. και οι στρατηγοί L. 6. αλλων] ἀλλήλων b. 10. δυείν F.L.O. στίχοιν Ε.Q.T.e. προτεταγμένων Τ. προστεταγμένων R. 10. Sveir F.L.O. 12. KEPTOPÉPOUS E.F.R. 13. Ton Q. παριέντες Κ. έπετάχυναν Β. 14. σχολαιότερον Κ.Τ. ετάχυνον L.O.P.

1. παρεδέδοντο] This use of the pluperfect tense is worthy of notice. It occurs when the writer wishes to describe the first in time of two events, as not only preceding the other, but as preparing the way for it; so that in describing the second event he may place the prior event before the reader's mind at the same time, as that without which the notion of the second event would be incomplete. Hapedédorro must be taken with mapalaßorresradeiofar, a few lines below, as if the sentence ran, "You are now to sup-" pose the treaty broken, and the pri-" soners delivered up to the Corcyra-" ans. Upon their having been so " delivered, the Corcyrseans took them, " and shut them up in a large apart-"ment," &c. In Herodotus the pluperfect tense is employed very often at the conclusion of a story, to intimate that the writer has finished it entirely, and is now going on to something else. See VI. 22, Ι. Μίλητος μέν νυν Μιλησίων έρήμωτο. Σαμίων δε τοισί τι έχουσι κ . τ . λ . Compare also Matthiæ, Gr. G. §. 505. III. 2.

 δστε ἀκριβη την πρόφασιν γενέ-σθα! The word ἀκριβηs is here used in the sense in which Aristotle uses it, (Ethic. Nicom. V. 10, 8.) δ ακριβοδίκαιος επί το χείρου: "The pretence for killing " them was so strict and rigorous; so " going to the very letter of the bond." Nonne sensus est, ut summum jus exigeretur? vel, ut conditiones severæ statuerentur? DOBREE.

13. έπετάχυνον της όδοῦ] " Hastened " them on with respect to their going." Compare Hesiod, Works and Days, 577. (quoted by Matthiæ, Gr. Gr. §. 316.) ήώς τοι προφέρει μέν όδοῦ, προφέ-ρει δὲ καὶ ἔργου. Compare also c. 60, 2. of this book, τῆς ἀρχῆς προκοπτόντων exeivois.

14. †προ[σ]ιώνταs†] "Fortassis ali-" quis malit προϊόνταs : nam hæc inter-" dum permutantur. Vid. II. 21, 1." DUKER. Προσελθείν, προσβαίνειν, and προσιέναι, &c. are often used where the compounds of $\pi \rho \delta$ would seem

CORCYRA. A.C. 425. Olymp. 88. 4.

ές μέν ανδρας έξήκοντα έλαθον τούς έν τφ οικήματι τούτφ τῷ τρόπω έξαγαγόντες και διαφθείραντες (φοντο γαρ αυτούς +μεταστήσοντάς + ποι άλλοσε άγειν)· ώς δε ήσθοντο καί τις αύτοις έδήλωσε, τούς τε 'Αθηναίους έπεκαλούντο καί έκέλευον σφας, ει βούλονται, αυτούς διαφθείρειν, έκ τε τοῦ 5 οικήματος ουκέτι ήθελον έξιέναι, ουδ έσιέναι έφασαν κατά 2 δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα. οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατά μέν τὰς θύρας οὐδ αὐτοὶ διενοοῦντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος καὶ διελόντες την ὀροφην έβαλλον τώ 3 κεράμω και ετόξευον κάτω. οι δε εφυλάσσοντό τε ώς 10

2. diapoeiporres A.E.F.N.Q.R.T.V. 3. +µeraornovras+ Haack. Poppo. άλλοσ' έσάγειν Α.Γ. άλλο έσά-Goell. ed. 2. vulgo, Bekk. µeraornjoarras. γειν Β. άλλος επάγειν C.I.b. άλλοσ' επάγειν V. άλλοσε om. g. 4. črá-хойнто L.O. анекахойнто Q. 6. ессеран Рагт. čβaλov H.K.L.O.V.f.i. 9. ortéyos K.R. 10. εφύλασσον τότε L.O.V.

at first sight more natural, but where, notwithstanding, no correction is required. Here, however, 1 think that προϊόνταs is required; because, no object for the motion being specified or implied, προσιόντας, which signifies "going towards a certain object," and therefore, where that object is stated or implied, is equivalent to apoliorras, cannot in the present instance be used with propriety, as the prisoners were in fact going nowhere.

3. τμεταστήσοντάς + ποι άλλοσε άγειν] Such is the reading of Haack and Poppo: "That they were taking them " to remove them to some other place." The old reading can only be interpreted to mean, " that they had removed them " somewhere, and were going to trans-"port them elsewhere;" i.e. "that "they were but removed preparatory "to their being taken to some other "place of confinement, and not to be "massacred." Yet it seems so unnatural to separate not and alloore, peraστήσαντάς ποι, άλλοσε äyew, and the corruption of the future into the aorist is so easy, occurring again as it does, (V. 6, 2.) that I have followed Haack and Poppo in reading peraothorras. An allows efforcer? DOBREE.

5. abrovs] i. e. " the Athenians them-" selves;" " they called on the Athenians " themselves (abrovs) to put them to

" death, if they liked," diapoeipeur opâs εί βούλονται.

8. avasarres-repápp] Heec hudat Eustathius in Odyss. a'. p. 1421. omis-sis voculis roû olkýµaros. WASS. Male Gr. oréyos. Thomas Mag. oréyos dici jubet, réyos autem poëticum esse pronunciat. Verius est, quod addit, oréyos commune, réyos Atticum esse. Nam réyos dicunt omnes prose scrip-tores Attici. Vid. Stephan. Thesaur. Demosthenes in Androt. p. 395. 9 réyos ώs τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι. Ibi Ulnianus, τέγος τοῦ δώματος ὑπέρτερον µípos. DUKER.

9. dielovres the doophe " Having " broken through the roof;" i. e. " made " an aperture in it, through which they " might shower down their javelins," &c. Compare IV. 110, 3. 111, 2. V. 2,

4. 3, 2. VI. 51, 1. 10. οί δε εφυλάσσοντο κ. τ. λ.] The divisions of this sentence appear to be as follows : έφυλάσσοντό τε καὶ σφās αύτούς διέφθειρον. - διέφθειρον σφάς αυ-τούς διστούς τε καθιέντες-- και άπαγχόμενοι. παντί τρόπφ άναλουντες σφάς αύτούς, και βαλλόμενοι ύπο των άνω, diepháongran. There is a confusion in the sentence, which would be removed by reading, with Poppo, marri re roome; but I do not doubt that the common text is the genuine one. The participles kabiérres and drayyoperos made

CORCYBA. A. C. 425 Olymp. 88. 4.

ήδύναντο, καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, ὀϊστούς τε οὖς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν αἱ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι, παντὶ 5 τρόπῷ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι) ἀναλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω διε-

I. εδύκαντο R.V. Bekk. διέφθειραν K.R.d.e.f. 2. ols] om. A. 4. παραιωρήματα G.L.O.P.i.Parm. παρωρήματα I. 5. εγένετο ε. 6. αναλοῦντες Heilmannus post Vallam. Haack. Poppo. Goell. αναδούμενος Q. αναδοοῦντες R. vulgo αναδοῦντες. δινωθεν Q. έφθάρησαν g.

Thucydides forget that a verb had already preceded them; (opas avrovs diépleipor; he therefore goes on as if his principal verb were still to come, and finishes his sentence with the more general term παυτί τρόπφ διεφθάρησαν, forgetting that the same idea had been already expressed in a different form, έφυλάσσοντό τε-καί σφας αύτους διέobserver. In short, the sentence might be made grammatical, either by turning έφυλάσσοντο and διέφθειρον into participles, at the beginning of it, or doing the same thing with $\partial \omega \phi \theta \delta \rho \eta \sigma a t$ the end of it. In the intermediate clause, καl ἐκ κλινών τινών—ἀπαγχόμενοι, the construction is varied by the substitution of παραιρήματα ποιούντες instead of rois παραιρήμασι to correspond with rois σπάρτοις, "hanging themselves " with the cords from some beds, and " by making strips from their clothes." Παραιρήματα (παραιρέω) are "strips or " shreds torn off from their clothes."

[Göller in his second edition makes the two principal clauses of the sentence to be kai dµa ol $\pi \circ \lambda i \circ \sigma \phi \hat{a}s$ airoùs diépleipor—kai $\beta a \lambda \lambda \delta \mu e voi$ $rŵr dwo diepleipor kal <math>\delta m i \circ \sigma \phi \hat{a}s$ the three participles kalévres, $d \pi a \gamma \chi \delta$ µerou, and dva $\lambda \circ v res$ op $\hat{a}s$ airoús, to be so many illustrations of the general statement op $\hat{a}s$ airoùs diépleipor.]

2. ές τὰς σφαγάς] "Ηγούν εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἕνθα σφάττονται τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλείδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οῦ καθιῶσι τὰ σιδήpia οἱ θέλοντες έαυτοὺς ἀνελεῖν. ScHol: Suidas voc. σφαγὰς, Kai ὁῦστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγὰς, minus sincere. Pollux, II. 133. τὸ κοίλον οῦ διεστάσιν ai κλείδεs. at ibid. 165. τὸ ὑπὸ τὸ στέρνον ἔγκοιλον. Vide Hippocratem, p. 56. Aristot. Hist. Anim. IV. 4. Vense ju-gulares Celso σφαγιτίδες. Hinc σφαγίς cultrus Gloss. et ordáyior vas, quo recipitur victimarum sanguis, apud Eustath. Odyss. y. 1476. apud Lycophr. v. 196. σφαγείων. Aristoph. Thesmoph. 761. WASS. Gloss. σφαγη, jugulus, jugulum. Add. Hesych. et Etymolog. M. Lucian. Tyrannicid. p. 701. Ti de κατέλιπον το ξίφος έν τη σφαγή; ibid. 706. αποσπάσας δε της σφαγής, και του τραύματος έξελων το Είφος. et Phalar. I. 734. γυμνην υπέχειν την σφαγήν: ubi interpretem recte reprehendit Gronov. Plutarch. Galb. Thy σφαγήν προτείνας, δράτε, είπε : quod Sueton. Galb. XX. dicit, obtulisse ultro jugulum. Antonin. Liberal. cap. XXV. έπάταξαν έαυτας τη κερκίδι παρα την κλείδα, και ανήρρηξαν την σφαγήν. DUKER.

4. παραιρήματα ποιοῦντες] 'Ως ἀν εἰ ελεγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντες τῶν ματίων, ὥσπερ ζώνας ἐποίουν' καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιοῦντες ὥσπερ σχοινία, οῦτως αὐτοῖς ἐχρῶντο πρός τὸ ἀπάγχεσθαι. οὐδετέρως δὲ τὸ σπάρτον.— Schol.

6. draλοῦντες σφῶς αὐτοὺς] This reading has been adopted, from a conjecture of Heilman, by all the recent editors; partly on the authority of the grammarians, (Phavorinus, Suidas, and Zonaras,) who quote the word ἀναλοῦντες as occurring in Thucydides in the sense of ἀναιροῦντες, although it is not to be found in our present MSS.; and partly because "hanging themselves"

CORCYRA. A. C. 425. Olymp. 88.4.

4 Φθάρησαν. και αυτους οι Κερκυραίοι, επειδή ήμερα εγένετο, φορμηδον έπι αμάξας έπιβαλόντες απήγαγον έξω της πόλεως. τας δέ γυναικας, όσαι έν τῷ τειχίσματι έάλωσαν, ήνδραπο-5 δίσαντο. τοιούτω μέν τρόπω οι έκ του δρους Κερκυραίοι ύπο τοῦ δήμου διεφθάρησαν, καὶ ἡ στάσις πολλὴ γενομένη έτε-5 λεύτησεν ές τοῦτο, όσα γε κατά τον πόλεμον τόνδε ου γάρ 6 έτι ήν ύπόλοιπον των έτέρων ο τι και αξιόλογον. οι δε 'Aθηναΐοι ές την Σικελίαν, ίναπερ το πρώτον ώρμηντο, αποπλεύσαντες μετά των έκει ξυμμάχων έπολέμουν.

XLIX. Καὶ οἱ ἐν τῆ Ναυπάκτφ 'Αθηναῖοι καὶ 'Ακαρ- 10 νανες αμα τελευτώντος του θέρους στρατευσάμενοι 'Ανακτό-

WESTERN ριον Κορινθίων πόλιν, η κείται έπι τφ στόματι GREECE. Anactorium, a Corin-Anactorium, a Corin-thian dependency, is του 'Αμπρακικού κόλπου, έλαβον προδοσία. occupied by the Acarκαι έκπέμψαντες Κορινθίους αυτοι 'Ακαρνάνες nanians. οικήτορες από πάντων έσχον το χωρίον. και το θέρος 15 έτελεύτα.

L. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμώνος 'Αριστείδης ὁ 'Αρχίππου, είς των άργυρολόγων νεων 'Αθηναίων στρατηγός, αί

1. ἐπειδή A.B.E.F.G.I.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἐπεί δή C.N. vulgo ἐπειδάν. 2. ἀμάξαιs B.h. ἐπιβάλλοντες F. ἐπήγαγον T.h. 5. γινομένη L. 6. τόνδε] τοῦτον f. 7. δ τι] om. L.O.P. 12. κείται μέν T. τῷ] om. g. 13. τοῦ] om. F.P. 15. οἰκήτορες A.F.G.H.N.T.V. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. καὶ οἰκήτορας L.O.P.Q. vulgo οἰκήτορας. 17. ἐπιγενο-18. ό τŵν Parm. adnvalav] om. V. μένου g.

seems not to be properly opposed to " being shot by the men on the roof," inasmuch as they destroyed themselves by other means as well as by hanging. The authority of the grammarians is certainly a strong argument in favour of araboveres; but otherwise, supposing that most of the prisoners who had destroyed themselves had chosen this mode of death, there is no reason why Thucydides might not speak of them generally as "hanging themselves," although in fact some killed themselves in another manner, with the arrows shot at them by their enemies. 2. φορμηδόν] 'Ωs ἐάν τις πλέξη φορ-

μούς, τούς καλουμένους ψιάθους, τούς μέν κατά μηκος αύτων τιθέντες άλλους δε πλαγίως έπιβάλλοντες κατ' αύτων. έμφαίνει δε τοῦτο τῶν Κερκυραίων την ἀμότητα ές τούς αποθανόντας, ότι ούδε μετά τόν έκείνων θάνατον τοῦ πρός έκείνους

μίσους ἐπαύσαντο. SCHOL. 7. τῶν ἐτέρων] "Of one of the two " parties," i.e. "of the nobles," who had been almost exterminated by this last massacre.

14. entepyartes Kopurtious] "Having " turned out the Corinthians." Compare I. 56, 2. τούς έπιδημιουργούς έκπέμ-πειν: and V. 52, Ι. ήγησιππίδαν, ώς οὐ καλώς άρχοντα, έξέπεμψαν.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. IV. 49-51.

CHIOS. A. C. 425. Olymp. 88. 4.

A Pensian ambassawho send an embasy act their enemies' in-5 fluence with the king. xerxes just at this time fulfilling their mission.

έξεπέμφθησαν πρός τούς ξυμμάχους, Άρταdor, on his way to La-cedeemon, is intercept- φέρνην ανδρα Πέρσην παρά βασιλέως πορευόed by the Athenians, μενον ές Λακεδαίμονα Ευλλαμβάνει έν Ηιόνι to Persia to counter $\tau \hat{\eta}$ έπι Στρυμόνι. και αυτού κομισθέντος οί 2 'Αθηναίοι τὰς μέν ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι The death of Arta- έκ των Ασσυρίων γραμμάτων ανέγνωσαν, έν prevents them trom als πολλών άλλων γεγραμμένων κεφάλαιον ην προς Λακεδαιμονίους ου γιγνώσκειν ο τι βού-

λονται πολλών γαρ έλθόντων πρέσβεων οὐδένα ταὐτά 10 λέγειν εἰ οὖν βούλονται σαφές λέγειν, πέμψαι μετά τοῦ Πέρσου ανδρας ώς αὐτόν. τον δε Αρταφέρνην ὕστερον οί 3 'Αθηναΐοι αποστέλλουσι τριήρει ές Έφεσον, και πρέσβεις άμα οι πυθόμενοι αυτόθι βασιλέα Αρταξέρξην τον Ξέρξου νεωστί τεθνηκότα (κατά γάρ τοῦτον τον χρόνον ἐτελεύτησεν) 15 έπ' οίκου άνεχώρησαν.

LI. Τοῦ δ αὐτοῦ χειμώνος καὶ Χίοι τὸ τείχος περιείλον το καινον κελευσάντων Αθηναίων και υποπτευσάντων ές

ι. ἐπὶ τῷ στρυμῶνι Q. κομισθέντες c. πρέσβεα Parm. ταῦτα Ε.F. 10 3. er] er K. 4. έπι τφ στρυμώνι Q. 6. douplas h. 9. γάρ] om. Q.d.i. πρέσβεα Parm. ταῦτα Ε.F. 10. οῦν βούλονται Α.B. E.F.H.N.T.V.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οὖν τι βούλονται. Conf. IV. 98,8. σα-φῶς R. 11. ἀνδρός Α.B.F.H.N.T.V. ol] om. f. 13. πειθόμενοι V. 10. ούν βούλονται Α.Β. 13. πειθόμενοι V. ού τοῦ h.-τεθνηκόην G. ἀρτοξέρξην c. Bekk. τόν] τοῦ c. Parm. 16. τοῦ αὐτοῦ V. καὶ οἱ χῦοι Ο. 17. κελευσάντ ἀρταξέρξην G. 17. κελευσάντων των άθηναίων L.P. ros d.

P

6. ex row 'Acouplan ypauuáran] For-tassis hoc significat Thucydides, Persas non habuisse suas ac proprias litterarum formas, sed ad scribendum adhibuisse literas Assyrias, quas pro anti-quissimis habet Plinius H. N. VII. 56. et ab Assyriis ad Phœnices aliosque Orientis populos venisse Viri docti existimant. DUKER. "Out of the Assy-"rian character," as Duker rightly un-derstands it. The Persians, a semibarbarous people, had no written character of their own, and therefore borrowed that of the Assyrians; just as the Gauls used the Greek character, without understanding any thing of the Greek language; (compare Cæsar, Bell. Gallic. I. 29. VI. 13. and V. 46.) as the Russians have done in later times, at

least to a great extent; and as we have ourselves borrowed the Roman character. Herodotus also mentions the fact of the Persians employing the Assyrian character in their public inscriptions. IV. 87, 2.

17. ύποπτευσάντων ές αύτούς] The pronoun aurous must, I think, refer to the Athenians, as the Chians are the principal subject of the whole sentence; and it might have created confusion had opâs been applied to two different parties within two lines. But the greater difficulty lies in the following words, er uniculty nes in the tonowing words, ποιησάμενοι προς 'Αθηναίους πίστεις; where, however, Göller is clearly right in translating it, "pacti cum Atheni-" ensibus, ne de conditione sua quid-" quam novaretur." The expression is

THUCYDIDES, VOL. II.

COAST OF ASIA. A. C. 424. Olymp. 88. 4. (March.)

CHIO8. The Chians are obliged by the Athenians to 'Aθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα ἐκ τῶν δυpull down the wall of their city. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῷ ἐτελεύτα τῷδε ἱν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

LII. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς τοῦ τε ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς

ίσταμένου έσεισε. και οι Μυτιληναίων φυγάδες A. C. 424. 2 Olymp. 88. 4. και των άλλων Λεσβίων, όρμώμενοι οι πολλοί (March.) έκ της ηπείρου, και μισθωσάμενοι έκ τε Πελο-10 COAST OF ASIA. A party of Leabian ποννήσου επικουρικόν και αυτόθεν ξυναγείexiles surprise Rhotoum and Antandrus, paires, αίρουσι Ροίτειον και λαβόντες δισχιand establish themλίους στατήρας Φωκαίτας απέδοσαν πάλιν, selves there. 3 ούδεν άδικήσαντες. και μετά τουτο έπι Αντανδρον στρατεύσαντες προδοσίας γενομένης λαμβάνουσι την πόλιν. και ην 15 αυτών ή διάνοια τάς τε άλλας πόλεις τας 'Ακταίας καλουμένας, ας πρότερον Μυτιληναίων νεμομένων 'Αθηναίοι είχον,

 i davrovis K.Q.T. αύτούς Bekk. νεωτεριείν L.O.P. 4. και - ετελεύτα
 om. E. ετελεύτα τῷ πολ. Parm. 5. δν δ θουκυδίδης Κ. 6. επιγενομένου c. θέρος b. τε] om. G.L.O.P.i. 8. ίσταμένου] om. d. 12. ροίτειον A.B.
 H.N.V. Poppo. Goell. Bekk. ροίτινον Τ. vulgo et F.G. ροίτιον, ροιτίον Ε.
 14. οὐδèν A.B.C.E.F.H.K.N.Q.T.V.c.e.g.i. Poppo. Goell. Bekk. ceteri μηδèν.

a condensed form for πράξαντες πρός ^{*}Αθηναίους πίστεις σφίσιν αυτοῖς ἐποιήσαντο, as in V. 105, I. τῆς πρός τὸ θείον εὐμενείας is equivalent to ἐν τοῖς πρός τὸ θείον, τῆς ἀπ ἀὐτοῦ εὐμενείας οὐδ ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι. With this may be compared Livy, I. 22. "ut in eum " omnes expetant hujusce clades belli."

8. $\vec{e}\sigma\epsilon_i\sigma\epsilon_i$ "There was an earth-"quake." Einsley aptly compares the expressions $\vec{v}\epsilon_i$, $\nu i\phi\epsilon_i$, which are used impersonally in various languages. See his note on Euripid. Heraclid. 830. where $\hat{e}\sigma i\mu\eta\psi$ occurs in the same manner, without any nominative case. Compare also κωλύει έν ταῖς σπονδαῖς, I. 144, 2.

13. στατήρας Φωκαίτας] Of this coin nothing further is known than that it was of gold, and that silver coins were in circulation, called *éxrai* **D**oxaídes, that is, each being equal in value to one-sixth of the Phoczean stater. It is called by Hesychius rð *κάκιστον χρυ*σίον. See Böckh's Inscriptiones Græcæ, vol. I. Fascic. I. p. 236.; also his Public Economy of Athens, vol. I. p. 24. vol. II. p. 300. (vol. I. p. 34. Eng. Translat.)

17. Δε πρότερον, Μιτυληναίων νεμομένων, 'Αθηναίοι είχον] De his est III. 50, 4. Παρέλαβον δέ και τὰ ἐν τῦ ἡπείρφ πολίσματα οἰ 'Αθηναίοι, ὅσων Μιτυληναίοι ἐκράτουν. Has 'Ακταίαs vocatas dicit, haud dubie, quod in propinqua Lesbo ora Asize sitze erant. Strabo, lib. XIII. p. 605. ad sinum Adramyttenum dicit esse τὸν τῶν Μιτυληναίων alγιαλὸν κῶ μας τινὰς ἔχοντα τῶν κατὰ τὴν ἡπειρον τῶν Μιτυληναίων. Εἰ p. 607. Ἐν δὲ τῦ

OYTHERA. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

ἐλευθεροῦν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Αντανδρον, καὶ κρατυνάμενοι αὐτὴν (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν ξύλων ὑπαρχόντων καὶ τῆς Ἰδης ἐπικειμένης,) καὶ τῆ ἄλλῃ παρασκευῆ ῥαδίως ἀπ' αὐτῆς ὅρμώμενοι τήν τε Λέσβον sἐγγὺς οὖσαν κακώσειν καὶ τὰ ἐν τῆ ἠπείρῷ Αἰολικὰ πολίσματα χειρώσασθαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι4 ἔμελλον.

LIII. 'Αθηναίοι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει ἑξήκοντα ναυσὶ καὶ δισχιλίοις ὑπλίταις ἱππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν ξυμμάχων ¹⁰ Α.C. ΔΑ. Μιλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόντες, ἐστρά-Olymp. 89. 1. CYTHERA. τευσαν ἐπὶ Κύθηρα· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νι-Athenian exposition κίας ὁ Νικηράτου καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρέagainst Cythera. Δο owner of the inland. φους καὶ Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαίου. τὰ δὲ Κύθηρα 2 νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῷ Λακωνικῷ κατὰ Μαλέαν· Λακε-¹⁵δαιμόνιοι ὅ εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς

Ι. κρατησάμενοι d.i. 2. γάρ] om. B. ποιείν e. 4. σκευή A.B.C.E.F. H.I.K.N.B.T. V.c.d.e.f.g. Parm. éπ' Q. 5. κακώσαι N. 6. χειρώσασθαι A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo χειρώσεσθαι. 12. διοτρέφους Poppo. Goell. Bekk. Libri omnes διοτρεφούς. [διετρεφούς Ε.] 14. λακεδαιμόσιοι είσι C.

тарадія т $\hat{\eta}$ сфе $\hat{\xi}$ al та́м Митидлиа́ам кориа Корифантіс тє, каl 'Нра́кдена. Berkelius ad Stephan. v. 'Акт) hæc verba Thucydidis laudat inter loca Polybii et Diodori Sic. in quibus de Acte Peloponnesi agitur. Voluit, credo, hoc testimonio ostendere, omnia oppida in ora maris posita posse vocari 'Akraîa. De Æolicis oppidis continentis, quæ paulo post memorat, est etiam apud Melam, I. 18. Gargara et Asson Æoliorum colonias. Et apud Strab. XIII. p. 610. DUKER.

I. καὶ κρατυνάμενοι αὐτὴν] This is what is called a construction πρỏs rö σημαινόμενον; because in the preceding clause ἡν αὐτῶν ἡ διάνοια is equivalent to διενοοῦντο, the nominative of the participle follows, just as if διενοοῦντο had really preceded it. In the next words, ναῦς τε γὰρ-παρασκευῆ, Poppo conjectures (Observatt. Crit. p. 232.) that the true reading is τὴν ἀλλην παρασκευὴν, and Haack and Göller have followed him in including these words in the parenthesis. But it seems to me that the text is merely a mixture of two constructions, such as we have so often noticed in Thucydides; of which the one would run, vavor $\tau \epsilon$ (vaûs yàp eⁱmopia $\eta \nu$ moleiobla κ . τ . λ .) kai $\tau \eta$ ä $\lambda \eta$ mapaorkev η ; and the other would be, according to Poppo's correction, vaûs $\tau \epsilon$ yàp eⁱmopia κ . τ . λ . kai $\tau \eta \nu$ ä $\lambda \eta \eta$ mapaorkev $\eta \nu$. For mapaorkev η , it should be observed, all the best MSS. read orkev η ; but orkev η does not occur elsewhere in Thucydides in this signification.

5. Kakúoreiv—Xeipúorardas] Here again, as in c. 28, 5. the future tense is used to express a continued future action, and the aorist a single and definite action : "They would habitually annoy Lesbos, " but the Æolian towns would be taken " once for all."

15. κυθηροδίκης ἀρχή] For the relations between Sparta and the περίοικοι, see vol. I. Appendix 2.

Θογκγδιδογ

CYTHERA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὑπλιτῶν τε φρουρὰν 3 διέπεμπον ἀεἰ καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὑλκάδων προσβολὴ, καὶ λῃσταὶ ἅμα τὴν Λακωνικὴν ἦσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ἦπερ μόνον οἶόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι πασα γὰρ ἀνέχει 5 πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος. LIV. κατα-

Τhe Athenians take σχόντες ουν οἱ 'Αθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν it, and having estabished a garrison in it, proceed to ravage the neighbouring coast of Laconia. ροῦσι, τῷ δὲ ἄλλῷ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς 10 νήσου ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τετραμμένα ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν τῶν Κυθηρίων, καὶ εῦρον [εὐθὺς] αὐτοὺς 2 ἐστρατοπεδευμένους ἅπαντας. καὶ μάχης γενομένης ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ Κυθήριοι, ἔπειτα τραπόμενοι κατέψυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν, καὶ ὕστερον ξυνέβησαν πρὸς 15 Νικίαν καὶ τοὺς ξυνάρχοντας 'Αθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ 3 σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου. ἦσαν δέ τινες καὶ γενόμενοι τῷ Νικία λόγοι πρότερον πρός τινας τῶν Κυθηρίων, διὸ καὶ θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τό τε παραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα

2. έποιοῦντο ἐπιμέλειαν e. 3. αὐτῆς A.B.E.F.R.T. τῶν ἀπ' Q. 5. οἰόν τε ῆν C. πρὸς] ὡς Lex. Seguer. p. 400, 6. 8. ὅπλίταις μιλησίων R.T.f. 9. πόλει A.B. 11. ἐπὶ τὴν] ἐς τὴν ἰ. 12. κυθήρων L. εὐθὺς] om.V. αὐτοὺς] om. d.i. ante εὐθὺς ponit c. 13. γενομένης A.B.C.E.F.G.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo γιγνομένης. 14. χρόνων] om. d.i. ὑπέστησαν οἱ κορίνθιο P. 15. κατέφευγον C.E.K.g. 18. κυθήρων P. καὶ] om.corr. F. 19. θῶσσον ἐπιτηδ. Η.T.V. ἐπιτηδειότερον παραυτίκα L.O.P. τότε V.

5. $\pi \hat{a} \sigma a \gamma d\rho d \dot{a} \epsilon \chi \epsilon i$] i. e. "the whole "of Laconia runs out towards the Si-"cilian and Cretan sea:" in other words, Laconia has a narrow frontier by land, but a long line of sea-coast; for it is washed both by the Sicilian and by the Cretan seas. Its vulnerable side then is towards the sea; and here the island of Cythera was a most valuable protection to it, as it just covered the angle of the coast at its most exposed point. The importance of Cythera is well illustrated by the operations of Pharnabazus and Conon, as described by Xenophon, Hellenics, IV. 8, 7. Laconia being ill provided with harbours,

an enemy could not ravage its shores in security, without having first occupied Cythera, as a place of refuge in case of stormy weather, from whence they might renew their attacks as soon as it was practicable to put to sea again.

11. την έπὶ θαλάσση πόλιν τῶν Κυθηρίων] "The lower town of Cythera." 'Η πόλις τῶν Κυθηρίων is equivalent to Κύθηρα, as ή πόλις τῶν 'Αθηναίων means al 'Αθηναί. Cythera appears to have consisted, like Boulogne, of an upper town and a lower; the one built on the heights, the other on the edge of the sea, below it.

LACONIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

†τὰ † τῆς ὑμολογίας ἐπράχθη αὐτοῦς· ἀνέστησαν γὰρ †ἀν † οἱ ᾿Αθηναῖοι Κυθηρίους Λακεδαιμονίους τε ὅντας καὶ ἐπὶ τῆ Λακωνικῆ τῆς νήσου οὕτως ἐπικειμένης. μετὰ δὲ τὴν ξύμ-4 βασιν οἱ ᾿Αθηναῖοι τήν τε Σκάνδειαν τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόζωμα παραλαβόντες καὶ τῶν Κυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι ἔπλευσαν ἔς τε ᾿Ασίνην καὶ Ἔλος καὶ τὰ πλείστα τῶν περὶ θάλασσαν, καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οῦ καιρὸς ἕŋ ἐδήουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά.

10 LV. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἰδόντες μὲν τοὺς ᾿Αθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν LACONIA. ἀποβάσεις τοιαύτας ποιήσεσθαι, ἀθρόα μὲν Pank at Lacodemon, οὐδαμοῦ τῆ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν and general feeblenose and discouragement in χώραν φρουρὰς διέπεμψαν, ὅπλιτῶν πλῆθος, 15 the Spartan councils. ὡς ἑκασταχόσε ἔδει, καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῆ

 τλ] om. A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.T.V.d.e.f.g. Parm. γλρ δν of Heilmannus. Haack. Poppo. Goell. Bekk. libri omnes γλρ ol. 4. σκάδειαν
 Ε.F. 5. κυθηρίων R.T.f. κιθήρων L. 6. ἐπέπλευσαν Q. έλεος K.
 12. τοιαύτας ποιήσεσθαι A.B.C.F.H.K.N.T.V.c.d.e.g. Poppo. Goell. Bekk. Parm.
 β. α

ποιήσασθαι, omisso τοιαύτας, Q. ποιήσασθαι τοιαύτας G. vulgo ποιήσεσθαι τοιαύτας. άθρόως Q. 14. φρουρούς 1.e.f.g. 15. έδει] έδόκει d.

1. τὰ τῆς δμολογίας] A plerisque MSS. abest articulus τὰ, vitio, opinor, scribarum, quibus errandi causam præbuit ultima vocis præcedentis syllaba. Nam Attici articulum neutrius generis cum genitivo substantivi pro substan-tivo ponunt. Thucyd. IV. 18, 3. our είκος ύμας—το της τύχης οίεσθαι άει μεθ ύμων έσεσθαι, pro την τύχην. ΙΙ. 60, 1. τα της όργης ύμων, pro ή όργη ύμων. Sic rà τῆς όμολογίας, pro ἡ όμολογία, quam mox ἐύμβασιν vocat. Vid. Stephan. Append. ad Script. de Dialect. p. 178. DURER. Almost every MSS. omits the article rá. Duker suspects that the last syllable of the preceding word $\epsilon \pi \epsilon \iota \tau a$ misled the copyists, and that the omission is a mere mistake of theirs. Similar expressions to the the solution occur indeed frequently in Thucydides : Duker refers to two passages, II. 60, 1. and IV. 18, 3; to which may be added, rà rộs rúxns, IV. 55, 2. rà rộs rauµaxias, VIII. 43, 1. to the Euppopas, III. 59, 1.

Immediately below, av after arignment yàp is a correction of Heilman's, adopted by all the recent editors, and necessary to the sense of the passage. Thu-cydides means to say, "that had it " not been for the speedy surrender of " the town, owing to the secret corre-" spondence between Nicias and some " of the citizens, the Athenians would " have removed the whole people of " Cythera from their island, and sent "Athenian settlers to occupy it, as "they had done in Ægina." That they did not do so, in fact, is clear from the concluding sentence of c. 57. And the comparative lightness of the burden imposed on the Cytherians may be estimated from this, that they only paid four talents a year; while the Lesbians, who had forfeited the property of their lands, and cultivated them only as tenants, paid as much as ninety talents. See III. 50, 3.

θοικτσισοι

LACONIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

πολλή ήσαν, φοβούμενοι μή σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περί την κατάστασιν, γεγενημένου μέν τοῦ ἐπὶ τη νήσφ πάθους άνελπίστου και μεγάλου, Πύλου δε έχομένης και Κυθήρων, και πανταχόθεν σφας περιεστώτος πολέμου ταχέος και απροφυλάκτου, ώστε παρά το είωθος ίππεας τετρακοσίους 5 κατεστήσαντο και τοξότας, ές τε τα πολεμικα, είπερ ποτέ, μάλιστα δη όκνηρότεροι έγένοντο, ξυνεστώτες παρά την ύπάρχουσαν σφών ίδέαν της παρασκευής ναυτικώ άγωνι, και τούτω προς Αθηναίους, οίς το μη έπιχειρούμενον αει έλλιπες 2ην της δοκήσεώς τι πράξειν. και άμα τα της τύχης πολλα 10 και έν ολίγω ξυμβάντα παρά λόγον αυτοις έκπληξιν μεγίστην παρείχε, και τέδεδίεσαν τμή ποτε αύθις ξυμφορά τις αύτοις 3περιτύχη οία καὶ ἐν τῆ νήσφ. ἀτολμότεροι δὲ δι αὐτὸ ἐς τας μάχας ήσαν, και παν ο τι κινήσειαν φοντο άμαρτήσεσθαι, δια το την γνώμην ανεχέγγυον γεγενήσθαι έκ της πριν 15 άηθείας τοῦ κακοπραγείν. LVI. τοῖς δὲ Αθηναίοις τότε

1. πολλŷ om. E. τὶ νεώτερον R. 2. ἐπὶ A.B.E.F.G.H.N.T.V.f. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ἐr. 4. καὶ πανταχόθεν] πανταχόθεν γε L.O.P. περιεστώτος τοῦ πολέμου B.h. ταχέως A.B.E.F.K.V. 5. τριακοσίους L.O.P.d.e.i. Parm. 6. κατέστησαν L.O.P. τὰ μὲν Τ. 7. μάλιστα δὴ] δὴ μαλιστα f. 9. τοῦτο T.g. Parm. 10. πρῶξαι g. Haack. ὅμα τῆς L.O.P. Parm. 11. παραλόγων F.K. παράλογου Ν. 12. †έδεἰσαν Poppo. "Ιπο ἐδίδισαν. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 181." ἐδέδισαν Goell. αὐτοῖς] om. B.h. 13. σῶ F.T.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οἶα. ἀτολμώτεροι Q.T. 15. διὰ τὴν Κ. 16. τοῦς δὲ ἀθην. C.E.F.H.K.V.f.g. Poppo. vulgo et Bekk. τοῦς δ ἀθην.

4. πολέμου ταχέος] Compare II. 11, 5. where Archidamus says, άδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι' ὀργῆς ai ἐπιχειρήσεις γίγνονται.

 ols το μη έπιχειρούμενον κ. τ. λ.] The substance of these words occurs again, with a very slight variation, in c. 63, 1. το έλλιπές της γνώμης, δυ έκαστός τις φήθημεν πράξειν: "Whatever " they did not attempt seemed so much " lost out of their estimate of their in-" tended enterprises."

15. dveχéγγυον] "Giving no security." See Wasse's note on the word εχεγγύφ, III. 46, 1.

16. $\tau \circ is \delta \dot{\epsilon} \cdot A \theta \eta valors \kappa. \tau. \lambda.]$ Poppo and Göller refer the dative $\tau \circ is \cdot A \theta \eta - valors to <math>\gamma i \gamma v \circ i \tau \circ$. See Poppo, Prolegom. I. c. 10. p. 125.) I should rather imagine that an expression such as our derivatives intended to follow, and that how are being equivalent to it in sense, is made to retain the same construction. Compare Xenophon, Cyroped. I. 5, 1. invitry or of HARES strip, and Matthise, Gr. Gr. §. 381.

and Mathiae, Gr. Gr. §. 381. [I still think that if the words rois 'Adquaious had been meant to depend on the latter part of the sentence, the genitive would have been used rather than the dative; for rois 'Adquaious os yiyourof ris dividearis cannot certainly signify, "as any landing of the Athe-" nians took place," but must rather mean, "as the Athenians effected or " obtained a landing," as if it were a point of difficulty, the accomplishment of which was a thing acquired or

THYREA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

THYREA.

Descents of the Atheminns on various parts of the south and southeastern coasts of Peleponness. They attack Thyrea, where 5 the Æginetans had

been settled by the Lacedsmonians since the occupation of Ægins by the Athenians. (II, \$7.) την παραθαλάσσιον δηοῦσι τὰ μέν πολλὰ ήσύχασαν, ὡς καθ ἐκάστην φρουρὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις, πλήθει τε ἐλάσσους ἕκαστοι ήγούμενοι εἶναι καὶ ἐν τῷ τοιούτῷ· μία δὲ φρουρὰ, ἦπερ καὶ ἠμύνατο περὶ Κοτύρταν καὶ ᾿Αφροδισίαν, τὸν μὲν ὅχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῆ, τῶν δὲ ὅπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν, καὶ ανδρες τέ

τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι καὶ ὅπλα ἐλήφθη, τροπαίόν τε το στήσαντες οἱ ᾿Αθηναίοι ἀπέπλευσαν ἐς Κύθηρα. ἐκ δὲ αὐτῶν 2 περιέπλευσαν ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηρὰν, καὶ δῃώσαντες μέρος τι τῆς γῆς ἀφικνοῦνται ἐπὶ Θυρέαν, ἥ ἐστι μὲν τῆς Κυνουρίας γῆς καλουμένης, μεθορία δὲ τῆς ᾿Αργείας καὶ Λακωνικῆς. νεμόμενοι δὲ αὐτὴν ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν 15 ἐνοικεῖν, διά τε τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι γενομένας καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν εὐεργεσίας, καὶ ὅτι ᾿Αθηναίων ὑπακούοντες ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἕστασαν. LVII. προσπλεόντων οὖν ἔτι τῶν ᾿Αθηναίων οἱ Αἰγινῆται τὸ μὲν ἐπὶ τῦ θαλάσσῃ ὅ ἔτυχον οἰκοδομοῦντες τεῖχος ἐκλείπουσιν,

20 Thyrees is taken, and ές δε την άνω πόλιν, έν η φκουν, άπεχώρησαν, ts inhabitants put to death. A tribute is tmposed on Cythera. σης. και αυτοίς των Λακεδαιμονίων φρουρά 2

Ι. παραθαλασσίαν Ι.L.O.d.e.i. 5. ἡιπερ Ε. κοτύρταν Α.B.C.F.H.K.N.V.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. κοττύρταν f. κοττύραν T.e. κότυραν Ε. κο τυταν G. vulgo κορτύταν. 6. δαψιλῶν P. ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν] ἡμύνατο καὶ ἐσκεδασμένον δν ἐφόβησεν T.f. 8. τε] om. N.V.e. 10. ἐπιτλευσαν f. κύθηρα e. ἐς κύθηρα-περιέπλευσαν] om. T. 12. ἀφικιοῦντο d.i. ἐπι] ἐς G.h.i. θυραίαν B.E.F.G.H.N.Q.T.V.f.g.h. κυνοσουρίας Α.B.N.V.h. Bekk. κυνουρίας Ε.G. κυνουργίας P. Infra V. 14, 3. Α.B. κυνοσουρίαν et V. 41, 2. Α.B.h. κυνοσουρίας, d.i. κυνουργίας. [Vid. Herodot. VIII. 73, 4.] 13. μεθόρια B. 15. τῶν σεισμῶν g. 17. ὑπακούσωντες Q. ὅμως om. G. ἐστασι L.O. ἐστάσι Α.B.C. F.G.H.N.Q.V.e.i.g.h. et g. quidem ante alεί; ἐστῶσι Κ. ἐστάσαν Ι. ἔστασαν Ε. 8. είπερ Ε. 31. δέκα μάλιστα R.

gained. But Thucydides seems to speak merely of the simple occurrence of the descent, and this, together with the order of the words, determines my belief that rois ' $A \partial \eta \mu a (\omega s \ was meant to$ $depend on <math>\dot{\eta} \sigma \dot{\upsilon} \chi a \sigma a \omega$, and not on γi - $\eta \sigma \alpha r o.$] 4. ἐν τῷ τοιούτῷ] "In their actual " state of mind, distrusting themselves " in every thing." Compare VIII. 51, 2. ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς μέλλουσα, Σάμος βάσσον ἐτειχίσθη.

12. Oupear] De Thyrea Æginetis a Lacedæmoniis concessa idem, quod hic,

θογκγδιδογ

THYREA. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

μία των περί την χώραν, ήπερ και ξυνετείχιζε, ξυνεσελθείν μέν ές τὸ τεῖχος οὐκ ἠθέλησαν δεομένων τῶν Αἰγινητῶν, άλλ' αύτοις κίνδυνος έφαίνετο ές το τείχος κατακλήεσθαι, άναγωρήσαντες δε έπι τα μετέωρα, ώς ούκ ενόμιζον άξιό-3 μαχοι είναι, ήσύχαζον. έν τούτφ δε οι 'Αθηναιοι κατασχόντες 5 και γωρήσαντες εύθυς πάση τη στρατια αίρουσι την Θυρέαν. και την τε πόλιν κατέκαυσαν και τα ένόντα έξεπόρθησαν, τούς τε Αιγινήτας, όσοι μη έν χερσί διεφθάρησαν, άγοντες άφίκοντο ές τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τών Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τον Πατροκλέους έζωγρήθη 10 4 γαρ τετρωμένος. ήγον δέ τινας και έκ των Κυθήρων ανδρας όλίγους, ούς έδόκει άσφαλείας ένεκα μεταστήσαι. και τούτους μέν οι 'Αθηναίοι έβουλεύσαντο καταθέσθαι ές τας νήσους, και τούς άλλους Κυθηρίους οἰκοῦντας την έαυτῶν φόρον τέσσαρα τάλαντα φέρειν, Αιγινήτας δε αποκτείναι 15 πάντας όσοι έάλωσαν διὰ την προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν, Τάνταλον δέ παρά τους άλλους τους έν τη νήσω Λακεδαιμονίους καταδήσαι.

LVIII. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐν Σικελία Καμαριναίοις καὶ

1. Eurebleir G.I.L.O.P.d.e.i. Parm. 2. ές το τείχος-έφαίνετο] om. T. ξυνελθείν G.I.L.O.P.d.e.i. Parm.
 2. ἐς τὸ τεῖχος—ἐφαίνετο] om. T. ἡθέλησαν A. B. C.F.G. H. K. L. N.O.P.V. b. c.d.e.g. h.i. Parm. vulgo ἡθέλησεν. δεομένων δὲ τῶν K.
 3. αὐτοῖς A.B.E.F.G.H.I.K.L.N.O.V.c.d.f.g.h.i. Parm. vulgo αὐτοὺς.
 κατακλήεσθαι Ε. Poppo. Bekk. vulgo κατακλείεσθαι.
 4. ἀξιώμαχον g.
 6. θυραίαν Ν.Τ.V.
 7. τε] om. P. Parm.
 10. τὸν] om. T. παντοκλέους B.G.I.L.N.O.P.d.e.h.i. Parm. πατοκλέους C.E.K.g.
 11. γὰρ δ Ε. τινας ἐκ i.
 15. δὲ] τε Ο.
 17. παρὰ] περὶ b.
 τοὺς άλλους ἐν Α.
 κατα-δῆσσαι λακεδαιμονίους f.
 19. ἐν τῆ σικελία Τ.
 καὶ καμαριναίοις L.P. Parm.

etiam II. 27, 3. scripserat Thucydides. DUKER.

5, έν τούτφ—'Αθήνας] Dionys. Hali-earn. tom. II. pag. 142. DUKER. 17. παρά τους άλλους—καταδήσα] These words afford two instances of that condensed expression which has been already noticed in Thucydides. Παρά τούς άλλους καταδήσαι would, if put at length, be mapà rous allous ànayayórras karadîjoai: and in like manner, rovs ev rý výow must mean

rods $\epsilon v r \hat{\eta}$ νήσφ άλόντας, from the preceding verb $\epsilon \hat{\alpha} \lambda \omega \sigma a v$, or rods ϵv $r \hat{\eta}$ νήσφ δεθέντας from the following verb καταδήσαι. It is curious that in V. 34, 2. we have an instance of an exactly opposite kind with regard to these very same prisoners. They are there called, rous in this whoou hypeirras, that is, rous ex the vyoou houras airois (from hoorwer airois in the beginning of the chapter) $\lambda \eta \phi \theta$ ivras iv avnî.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. IV. 58, 59.

SICILY. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

Γελφοις ἐκεχειρία γίγνεται πρώτον προς ἀλλήλους· εἶτα καὶ sicily. οἱ ἄλλοι Σικελιώται ξυνελθόντες ἐς Γέλαν, General congress of ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις, ἐς λόγους at Gela to pat an κατέστησαν ἀλλήλοις, εἶ πως ξυναλλαγεῖεν. 5 quarrak καὶ ἄλλαι τε πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' 2 ἀμφότερα, διαφερομένων καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον· καὶ Ἐρμοκράτης ὁ Ἐρμωνος Συρακόσιος, ὅσπερ καὶ ἔπεισε μάλιστα αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιούτους δὴ λόγους εἶπεν.

LIX. "OYTE πόλεως ών έλαχίστης, ὦ Σικελιώται,
 "τοὺς λόγους ποιήσομαι, οὖτε πονουμένης μάλιστα τῷ
 вреесн ορ "πολέμω, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσάν μοι
 HERMOGRATES
 OF SYRACUBE.
 βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος τỹ
 It is tran no view of "Σικελία πάση. καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῦν, 2

 γελφοις Ε. Poppo. Goell. Bekk. vulgo γελώοις. πρώτον] om. R. 2. έξελθόντες Q. συνελθόντες i. 4. άλλήλους c. 5. ελέγοντο δη έπ' e. ελέγοντο ύπ' g. 6. άμφοτέροις i. ύπ' άμφοτέρων g. τι] om. c. g. 7. και δ έρμοκράτης δ B.h. 8. μαλλον d.i. Parm. τοιούτοις T.f. δε K. 9. λόγοις T.f. 14. τοῦ μεν L.

 εκεχειρία γίγν.] Vox εκεχειρία proprie significat cessationem ab opere, atque etiam festum diem; sive inducias, quæ fiebant ob celebrationem festi. Sic Polybius εκεχειρίαν τῶν 'Ολυμπίων dici. Vide Cassuboni notas ad Strabon. p. 343. HUDS. Add. Gell. I. Noct. Attic. 25. DUKER.

10. Οῦτε πόλεως ὡν ἐλαχίστης] Δημηγορία Ἐρμοκράτους Συρακουσίου. τὸ προοίμιον ἐκ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου. τέμνεται ἡ δημηγορία αῦτη τῷ δικαίφ καὶ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δυνατῷ, οῦτω. δίκαιον μέν γὰρ (φησί) πρὸς τοὺς ὅμοφύλους συμβῆναι καὶ πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους αἰρεῖσθαι πόλεμον, εἶτα δὲ καὶ συμφέρον μὴ έậν καταδουλωθῆναι Σικελίαν. τὸ δὲ δυνατὸν, ὅτι, ἐὰν ὅμονοήσωμεν, ῥαδίως τῶν ἐναντίων περιεσόμεθα. SCHOL.

Ούτε πόλεως ών ελαχίστης, ώ Σικελιώται] Οί περί καταλύσεως πολέμου παραινούντες, άει ύποπτεύονται, δια φόβου και μαλακίαν τόν πόλεμου φεύγοντες ταύτα παραινείν. διό και ό Έρμοκράτης τοῦτο ποιεί. ắμα δὲ καὶ αῦξει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν αὐτῷ οἱ λόγοι μετὰ παβρησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι. τὸ δὲ οὐ πονουμένης προσέθηκεν, ἕνα μή τις εἶπῃ ὡς ὅτι διὰ τοῦτο ἐρῷ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν καταπονείται. SCHOL.

11. οῦτε πονουμένης] Κατ' ἀμφότερα συνιστῷ ἐαυτὸν ὁ 'Ερμοκράτης, καὶ κατὰ τὸ εἶναι ἐνδόξου πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ πονεῦν τῷ πολέμῳ τὴν πόλιν αὐτοῦ. ὀi ἁ μάλιστα εἰώθασιν ἀπιστεῦν πρός τοὺς λέγοντας. Διὰ δύο αἰτίας εἰώθαμεν ἀπιστεῖν τοῖς συμβουλεύουσιν' ἡ διὰ τὸ είναι ἄδοξον τὸ πρόσωπον, ἡ διὰ τὸ είναι ἄδομον τὸ πρόσωπον, ἡ διὰ τὸ είναι ἀδοξον τὸ πρόσωπον, ἡ διὰ τὸ είναι ἀδοξον τὸ πρόσωπον, ἡ διὰ τὸ είναι ἀδοξον τὸ πρόσωπον, ἡ διὰ τὸ είναι ἀ χρειῶν λέγειν, τοῦ πρώτου παράδειγμα "Ομηρος' Δαιμόνι' ἀτρέμας ἡ οκαφ δῶρον ποτιδέγμενος αἶκε πόρησιν, καὶ τὰ ἑξῆς (Od. 11. 186.): ἀπερ ἀμφότερα μαρτυρεῖ ἐαυτῷ ὁ Ἐρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν. SCHOL.

14. καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν] Συμπέρασμα. τὸ γὰρ προοίμιον όμολογούμενον. SCHOL.

SICILY. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

the particular interest of Syracuse, nor from any consideration of the evils of war in the abstract, that I am now an advocate for our concluding a ge-'neral peace ; but at this time we have found that war has pectations, and per-3 haps negociation may, after all, better enable

" ην οίηται τι πλέον σχήσειν, αποτρέπεται " ξυμβαίνει δε τοις μεν τα κερδη μείζω5 " φαίνεσθαι των δεινών, οι δε τούς κινδύνους not answered our ex- " έθέλουσιν ύφίστασθαι πρό του αυτίκα τι " έλασσοῦσθαι αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ καιρφ " τύχοιεν έκάτεροι πράσσοντες, αι παραινέσεις us to obtain those ob-A jects which we sought " των ξυναλλαγών ώφέλιμοι. Ο και ήμιν έν 10

" ώς χαλεπόν, τί αν τις παν το ένον έκλέγων

" έν ειδόσι μακρηγοροίη; ούδεις γαρ ούτε

" ἀμαθία ἀναγκάζεται αὐτὸ δρậν, οὖτε Φόβφ,

to gain by arms.

" τω παρόντι πειθομένοις πλείστου αν αξιον (59-64.) " γένοιτο. τὰ γὰρ ίδια ἕκαστοι εἶ βουλευόμενοι δη θέσθαι " τό τε πρώτον επολεμήσαμεν και νυν προς αλλήλους δι " αντιλογιών πειρώμεθα καταλλαγήναι, και ήν άρα μη προ-

4. τις B. 5. συμβαίνει B. δέ] om. G. 7. τι] om. R.f. 8. καιρώ A.B. C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.e.g.h. Goell. Bekk. [er] καιρώ Poppo. vulgo er καιρφ. 12. βουλόμενοι b.c.d. διαλλαγήναι Κ. 13. πρότερον L.O.P. 14. αντιλογίαν Κ.

 τί αν τις παν το ένον] Το μέν "παν
 το ένον έκλέγων" πάντα δσα ένεστι πολέμω κακά, φησίν, επιλεγόμενος. ή δε διάνοια. περιττόν έν είδόσι διηγείσθαι ώς χαλεπόν έστι πόλεμος. ούτε γαρ έφίεται τις αύτοῦ δι άγνοιαν ούτε αποτρέπεται διά φόβον, αν γε δη σχήσειν πλέον έλ-Rioy. SCHOL.

5. ξυμβαίνει δε τοις μεν] Συμβαίνει δε τοις μέν έρωσι των χρημάτων, τα κέρδη ποιείν αύτούς καταφρονείν των δεινών των έν τφ πολέμφ. τοις δε ύπερ του μή πλεονεκτηθήναι παρά των άλλων και δουλεύσαί TIN. SCHOL.

6. of de Ol noreportes. Schol.

8. εί μή έν καιρφ] εί δε μή έν καιρφ έκάτεροι πολεμείν έθελοιεν, οι τε των έξ αύτοῦ κερδών δηλονότι έφιέμενοι και οί άγωνιζόμενοι μη έλασσοῦσθαι, ἀφελιμώτατα αν διαλλαγείεν. συνίστησι δε δια τούτων, δτι ού δεί τον περί εἰρήνης συμβουλεύοντα πολέμου κατηγορείν (εωλον γάρ) άλλά μαλλον τής κατ' αυτον άκαιρίας. SCHOL.

εί μη καιρφ τύχοιεν-πράσσοντες] For the omission of ev before καιρφ compare II. 40, 2. $\epsilon \rho \gamma \sigma \nu \mu a \lambda \lambda \sigma \nu \kappa a \rho \phi$, and the note there.

9. έκάτεροι πράσσοντες] Οί τε δια

κέρδος ίδιον πολεμούντες δηλονότι, και οί δια το μή αφαιρεθήναι τι των υπαρχόντων autois. SCHOL.

10. δ καὶ ήμῦν-γένοιτο] " Which " thing, namely recommendations of " peace, would be of most important " service to us also, &c." For this use of the neuter pronoun, when a feminine substantive has preceded it, see Poppo. Prolegom. I. p. 105.

12. rà yàp loia] Tò éfis, rà loia eð θέσθαι. SCHOL.

EKAOTOL TON ZIKELINTON. SCHOL.

θέσθαι] Οίκονομήσαι. SCHOL.

13. και νύν πρός άλλήλους] Τό μέν "δι' " αντιλογιών" το δι' αντιρρήσεων και λόκων δηλοί, τὸ δὲ "καταλλαγήναι" τὸ διαλλαγήναι "ίσον' δέ φησι το προσηκον έκάστω καὶ δίκαιον. τὸ δ " ώς ἐγῶ " κρίνω," ὡς ἐγῶ νομίζω. ἡ δὲ διάνοια νῦν (φησίν) ἐἀν μη προχωρήση ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης το νομίζειν ἕκαστον ἔχοντα το ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον άδικείσθαι, υστερον πάλιν πολεμήσομεν, άν δόξη, μετά το απελθείν τους 'Αθηναίους τέως δε νυν βέλτιον έστι το διαλλαγήναι, έν δσφ έπίκεινται ήμιν οι 'Αθηναίοι. SCHOL.

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" χωρήση ίσον έκάστω έχοντι άπελθείν, πάλιν πολεμήσομεν. " LX. καίτοι γνώναι χρή ὅτι οὐ περὶ τῶν ἰδίων μόνον, εἰ "σωφρονουμεν, ή ξύνοδος έσται, άλλ' εἰ ἐπιβουλευομένην

Above all, the common interest of all Si-S cily calls upon us to lay aside our internal quarrels; for the Ato watch their opporus all, when they have ly by our own mutual bostilities.

" την πάσαν Σικελίαν, ώς έγω κρίνω, ύπ' " 'Αθηναίων δυνησόμεθα έτι διασωσαι καί " διαλλακτώς πολύ των έμων λόγων άναγκαιthenians are here only " στέρους περί τωνδε 'Αθηναίους νομίσαι, οί tunity of conquering " δύναμιν έχοντες μεγίστην των Ελλήνων τάς weakened as aufficient. " τε άμαρτίας ήμων τηρούσιν, όλίγαις ναυσί "παρόντες, και ονόματι εννόμω Ευμμαχίας

" το φύσει πολέμιον εύπρεπώς ές το ξυμφέρον καθίστανται. " πόλεμον γαρ αἰρομένων ήμῶν καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς, 2 " ανδρας οι και τους μη έπικαλουμένους αυτοι έπιστρατεύ-" ουσι, κακώς τε ήμας αυτούς ποιούντων τέλεσι τοις οικείοις, 15 " και της αρχής αμα προκοπτόντων έκείνοις, εικος, δταν

2. περί την τών Κ. μόνων ε. 4. την] om. c. 5. δεησόμεθα i. 9. τηρούσιν ήμών R. 12. πόλεμον μέν γάρ Parm. αίρουμένων Ε.i. αὐ-τούς Ε.H.L.N.O.Q.T.V.g.m. Parm. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αὐ τοὺς. 13. τοὺς μ) ἐπικαλουμένους A.B.E.F.H.K.N.T. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τοῦς μὴ ἐπικαλου-Ι4. ποιούντων τέλεσι] τελοῦσι Ρ. ποιούντων om. G. olkeíois] idious d.i. Parm. 15. προσκοπτόντων L.O. Vide Coraën Isocrat. II. p. 121. ereurou L.O.P. ereuror d.

12. αίρομένων] Αίρεσθαι πόλεμον est etiam I. 80, 3. III. 39, 3. et apud alios. DUKER.

13. τοίς έπικαλουμένοις] Case. τούς έπιnalovuévous. Sie infra cap. 92, 5. Eléθασι-τον μέν ήσυχάζοντα-άδεεστερον επιστρατεύειν. Et Stephanus aliique ex Euripide adferent ol Thud encorpareu-our nolus. DUKER. Conf. Valckenar. ad Eurip. Phoen. vs. 292. et ad Hippol. **VB.** 526. p. 224. GOTTL.

τούς μή έπικαλουμένους] Vulgo dativas exhibetur. Vid. Valcken. ad Eurip. Phœniss. 292. Hippol. 526. p. 224. Conf. infra cap. 92, 5. rdr ήσυχάζοντα έπι-στρατεύειν. Adde quos laudat Poppo, Prolegom. I. p. 132. Fischer, Comment. ad Xenoph. Cyrop. p. 580. Porson. ad Eurip. Phoen. p. 267. et Matth. Gr. Gr. p. 532. Not. [6. 394. a. obs. I. Engl. Transl.] Göller. Dr. Bioomfield objects to this, that "the Syntax with the "accusative must necessarily imply hos" tility, which is not here meant." But surely hostility is meant : for Hermocrates always represents the Athenians as meditating to enslave alike their enemies and their allies; and he blames the latter for inviting over a power to enslave them, who would have been ready enough to come and do this, without any invitation.

[Poppo thinks that emorparevous rous un emuraloupérous merely signifies, " ad illos qui ipsos non accersunt ex-" peditionem faciunt," and that the words are not meant to convey any notion of hostility.]

15. της αρχής αμα προκοπτόντων έκεί-rois] " Paving the way for their dominion," literally, "clearing a road for 65 " them with respect to dominion." spoκόπτειν is a metaphorical term, borrowed from the cutting one's way through a forest, or in a mine. The word is used both actively and in a middle sense,

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89.1.

" γνώσιν ήμας τετρυχωμένους, και πλέονί ποτε στόλφ έλ-" θόντας αὐτοὺς τάδε πάντα πειράσασθαι ὑπὸ σφας ποι-" εῖσθαι. LXI. καίτοι τῆ ἑαυτῶν ἑκάστους, εἰ σωφρονοῦμεν,

Peace amongst ourselves is thus the common interest of us all; and not least of those who flatter themselves that as Ionians they have nothing to fear from Athens. Whereas in fact Athens cares nothing for distinctions 2 of race amongst us, but is ambitious of conquering us all equally. If then we make peace with one another, the Athenians, having no longer any pretence

ΧΙ. καιτοι τη εαυτων εκαστους, ει σωφρονουμεν,
" χρή τὰ μή προσήκοντα ἐπικτωμένους μάλλον
" ή τὰ ἑτοῖμα βλάπτοντας ξυμμάχους τε ἐπά- 5
" γεσθαι καὶ τοὺς κινδύνους προσλαμβάνειν,
" νομίσαι τε στάσιν μάλιστα φθείρειν τὰς
" πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν, ῆς γε οἱ ἐνοικοι
" ξύμπαντες μεν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις
" δὲ διεσταμεν. ἁ χρή γνόντας καὶ ἰδιώτην 10
" ἰδιώτη καταλλαγήναι καὶ πόλιν πόλει, καὶ
" πειρᾶσθαι κοινῆ σώζειν τὴν πῶσαν Σικελίαν,
" παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὡς οἱ μὲν Δωριῆς
" ἡμῶν πολέμιοι τοῖς ᾿Αθηναίοις, τὸ δὲ Χαλ-

Ι. έπελθόντας Q. 2. πειράσασθαι Α.Β.Γ.Η.Ν.Τ.V.f.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πειράσεσθαι. 6. προλαμβάνειν L.O. et corr. F. 7. φθείραι R. 8. ής] οίς d. γε] om. d.i. 13. μεν] om. Q.

according to the context: $is \tau \eta \nu d\rho \chi \eta \nu$ would be simpler than $\tau \eta s d\rho \chi \eta s$, (Compare Xenoph. Hellen. VII. r, 6. Magist. Equit. VI. 5.) yet the genitive may be defended, as the object to which the action of the verb relates is so frequently put in that case. See Matthiæ Gr. Gr. §. 316. and the note on Thucyd. IV. 47, 3. isciross Tois 'Abypalous. $\tau \delta \delta i$ "mpo-

έκείνοις] Τοις Άθηναίοις. το δέ "προ-"κοπτόντων," προσδοποιούντων και εὐτρεπιζόντων, ήγουν προκοπήν και ἐπίδοσιν ποιούντων ήμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. SCHOL.

3. καίτοι τῆ ἐαυτῶν] 'Ο νοῦς τῶν λεγομένων τοιοῦτος' χρη, εἰ σωφρονοῦμεν, ἐκάστους ἡμῶν τῶν Σικελιωτῶν, τὰ ἀλλότρια ἐπικτωμένους καὶ ἀρπάζοντας, μῶλλον τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, ἤπερ τὰ ἔτοιμα βλάπτοντας. τουτέστιν, ὅταν τῶν ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἐχόντων καὶ ἀδεῶς διακειμένων, βουλώμεθα κατὰ πλεονεξίαν ἀλλότρια ἐπικτήσασθαι, τότε δεῖ τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι καὶ τοὺς κινδύνους ὑφίστασθαι, καὶ μὴ ὅταν ὁ κίνδυνος περὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν γίγνηται. SCHOL.

καίτοι τῆ ἐαυτῶν ἐκάστους κ.τ.λ.] The sense seems to be, " If we must call in " allies and incur the dangers of war, " let us at least do it when it may rather "lead to our acquiring an increase of "dominion, than when, as now, it is "ruining what we possess already." $\pi\rhoo\sigma\lambda\mu\betadireur$ kurðórous, "to incur dan-"gers in addition to such as might "come unavoidably." The meaning of $\tilde{\gamma}s \gamma\epsilon$, a little below, is exactly "quippe "cujus. "Internal quarrels are the "ruin of Sicily, for its inhabitants are "collectively the object of foreign am-"bition while they are severally fight-"ing with one another."

5. τὰ ἔτοιμα βλάπτοντας] Τὰ ἔτοιμα, sua, opponit roîs μὴ προσήκουσι, alienie. I. 70, 4. ὑμεῖs δὲ τῷ ἐπελθεῖν (οἶεσθε) καὶ τὰ ἔτοιμα ἀν βλάψαι. Vide ibi Scholizsten. DUKER.

11. καὶ πειρῶσθαι] μὴ νομιζέτωσαν διὰ τὸ συγγενεῖς (φησίν) εἶναι τοῖς Άθηναίοις οἱ Χαλκιδεῖς, ἐν ἀσφαλεία καθεστάναι. σὐ γὰρ διότι πολέμιών ἐστι τὸ Δωρικὸν γένος τῷ Ἰωνικῷ, διὰ τοῦτο ἐχθροὶ ὅντες οἰ ᾿Αθηναῖοι τοῖς Δωριεῦσιν ἐπίασιν, ἀλλ ἐψιέμενοι τῶν ἐν τῇ Σικελία ἀγαθῶν. τὸ δὲ αὐτοὶ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης παρέσχοντο, ἀντὶ τοῦ, προθυμότερον ἤπερ ἐχρῆν κατὰ συμμαχίαν, ἐβοήθησαν. SICILY. A. C. 424. Olymp. 89.1.

or footing in Bielly. "κιδικόν τη 'Ιάδι ξυγγενεία ἀσφαλές. οὐ γὰρ 3 will of noceenity aban. "τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι δίχα πέφυκε, τοῦ ἑτέρου don their designe. "ἔχθει ἐπίασιν, ἀλλὰ τῶν ἐν τη Σικελία " ἀγαθῶν ἐφιέμενοι, ἃ κοινη κεκτήμεθα. ἐδήλωσαν δὲ νῦν 4 5 "ἐν τη τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει. τοῖς γὰρ οὐδε-

"πώποτε σφίσι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοὶ " τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. " καὶ τοὺς μὲν ᾿Αθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προ-5

1. láði] iðia I.K.O. 2. τοίs] om. g. 3. ἀπίασιν Ρ. τŷ] om. V.d.i. 4. ἀγαθῶν] καλῶν i. et Parm. 5. τοίs] τοίσδε f. οὐδεπώποτε B.C.E. F.G.H.I.K.L.N.O.T.V.f.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οὐδέποτε. 6. κατὰ ξυμμαχικόν Q. 8. τε] om. d.i. et Parm.

2. $\tau o \hat{v}$ érépou $\xi \chi \partial \epsilon_i \kappa. \tau. \lambda.$] I have followed Haack, Poppo, and Göller in placing the comma after $\pi \epsilon \dot{\phi} \nu \kappa \epsilon$, and omitting it after $\epsilon \dot{\tau} \epsilon \dot{\rho} o v$: $\tau o \hat{v} \dot{\epsilon} \dot{\rho} o v$ $\xi \chi \partial \epsilon_i$ seems opposed to $\tau \hat{w} v \dot{\sigma} u \dot{\sigma} \hat{w} \dot{\epsilon} \dot{\phi} i \dot{\epsilon}$ *µeros* $\delta \kappa o u \hat{\eta} \kappa \epsilon \kappa \tau \dot{\eta} \mu \epsilon \partial a$. "It is not a "national quarrel on account of a dis-"tinction of races, which makes them "invade us because one of our races "is their natural enemy." $\tau o \hat{v} \dot{\epsilon} \epsilon \dot{\rho} o v$ $\xi \chi \partial \epsilon_i$ is, "from their hatred of one of "our two races," i. e. of the Dorian.

[Poppo and Göller however strike out the comma before on méduke, and translate, "quod Sicilia in duas gentes, " (propr. gentibus eam habitantibus in " duas partes) divisa est;" thus making η Sike λia the nominative case to $\pi \epsilon \phi_{\nu \kappa \epsilon}$. This makes the construction of rois threas apparently easier, inasmuch as it may be called an incorrect-ness to make it depend on entiaouv, for the Athenians did not attack both of the nations of Sicily, but one only. Yet I believe that this is, notwithstanding, the true construction, and that τοις έθνεσιν ότι δίχα πέφυκεν επίασιν means the same thing as or rù čôvy δίχα πέφυκεν, επίασιν τῷ ετέρφ δι **ξ**χθος.]

5. $\delta \tau \eta$ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει] "Upon the invitation of the "Chalcidian race." Compare III. 86. where the Chalcidian states of Sicily and Italy are represented as calling in the Athenians to their aid. For the following clause, compare the speech of Nicias, VI. 13. ξυμμάχους—ols κακῶς

μέν πράξασιν άμυνοῦμεν, ἀφελείας δ αύτοι δεηθέντες ού τευξόμεθα. The words $\tau \partial \delta i \kappa a \omega v - \pi a \rho i \sigma \chi o \nu \tau o$, are understood by Dobree (Adversar. vol. I. p. 66.) to mean, that the Athenians offered to the Chalcidians all that they had a right to claim, " rather in the " spirit of an ally, than according to " the letter of a treaty." He should have rather said, " the treaty;" for $\tau \hat{\eta} s$ ξυνθήκηs, according to Dobree's interpretation, refers to the malaiar Euppaxiar, on the strength of which the Chalcidian states appealed to Athens for assistance, III. 86, 4. μάλλον τῆς ξυνθή-κης, for μάλλον ἡ κατὰ τὴν ξυνθήκην, is something like I. 85, 2. ἔξεστι δ ἡμῶν μαλλον έτέρων, that is, μαλλον ή έτέροις. Compare also Matthiæ Gr. Gr. §. 454. But I am by no means certain that the interpretation of Portus is not after all mainly the true one. " Ipsi fœderis jus " libentius præstiterunt." Not, however, that $\mu \hat{a} \lambda \lambda \sigma \nu$ is to be taken with $\pi \rho \sigma \delta' \mu \omega s$, but applies to the whole sentence. "Instead of receiving or re-" quiring aid from the Chalcidians, they "themselves rather were forward to " offer to them the full benefit of the " treaty." το δίκαιον της ξυνθήκης is, " that to which the treaty of alliance en-" titled them," namely, " assistance in " time of need :" and this he says they were rather forward in offering, than anxious themselves to receive their due share of it. Compare, for the construction and order, ch. 68, 5. dopáleia de αύτοις μάλλον εγίγνετο της ανοίξεως.

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89, 1.

" νοείσθαι πολλή ξυγγνώμη, και ού τοις αρχειν βουλομένοις " μέμφομαι άλλα τοις ύπακούειν έτοιμοτέροις ούσι πέφυκε " γαρ το ανθρώπειον δια παυτος αρχειν μέν του είκοντος, 6 " φυλάσσεσθαι δε το έπιόν. όσοι δε γιγνώσκοντες αύτα μη " ορθώς προσκοπουμεν, μηδέ τουτό τις πρεσβύτατον ήκει 5 " κρίνας τὸ κοινῶς Φοβερὸν απαντας εἶ θέσθαι, ἁμαρτά-7 " νομεν. τάχιστα δ' αν απαλλαγή αυτού γένοιτο, et πρός " άλλήλους ξυμβαίημεν ου γαρ από της αυτών όρμωνται 8" 'Αθηναίοι, άλλ' έκ της των έπικαλεσαμένων. και σύτως ού " πόλεμος πολέμω, εἰρήνη δε διαφοραὶ ἀπραγμόνως παύ-10 " ονται, οι τ' επίκλητοι εύπρεπως άδικοι ελθόντες ευλόγως

 συγγνώμη Κ.Q. άρχοις c. 3. διαπαυτός V. ελκότος Κ.Ρ. 5. σκο-τοῦμεν h. μηθε] μήτε Κ. μή δε L.O.V.m. πρεσβύτερον c.f.g. 6. κοινόν f. άπαντες Parm. 7. αὐτοῦ ἀπαλλαγή c.g. 8. αὐτῶν E.F.H.K.L.M.N.O.R.V.m. Poppo. 9. οἱ ἀθηναῖοι g. οὐ] ὁ I.O.P.T.d.e. οἰχ ὁ L. 10. πολέμφ] οὐ πολέμφ I. διαφοραὶ A.B.F.G.L.N.O.T.V.d.f.h.i. Parm. Poppo. Goell. Bekk. ai διαφοραί Ι. διαφορά g. vulgo διαφορά.

2. érouvorépois ovour] Bauer understands the comparative here as if it were equivalent to alla pépopar pâl-Nor rois éroluois odour inacoveur, and he refers to II. 40, 2. where mi) diaperver aloxion is to be resolved into µâhhor de τό μ) διαφεύγειν αίσχρόν. The cases, however, do not seem to me exactly parallel : and I should rather resolve έτοιμοτέροις ύπακούειν into έτοίμοις ύπακούειν μάλλον ή αντιστήναι, or understand it simply as érouporépous rou déor-ros; "too ready to obey." Compare Matthiæ, Gr. Gr. §. 457. 2. Jelf, §. 784.

6. φοβερόν απαντας εδ θέσθαι] Κοινώς Φοβερόν ή δούλωσις ή παρά των 'Αθηναίων επιβουλευομένη πασιν όμοίως. ώς και 'Ιπποκράτης' δύο πόνων δμα γινομένων δ σφοδρότερος άμαυροι τον έτερον (Aphor. II. 46.). το δε έξης, πρεσβύτατον ει θέσθαι. τουτέστιν, έν πρώτοις τοῦτο φυλάξασθαι καὶ εὐ διαθέσθαι. τουτέστι την δούλωσιν. SCHOL.

7. τάχιστα δ αν απαλλαγή] Εί πρός άλλήλους (φησίν) είρηνεύσαιμεν, τάχιστα άν ή των Αθηναίων επιβουλή άδεεστέρα έσται. και την αιτίαν επιφέρει, διότι ούχι άπό της ίδίας γης όρμώνται πρός ήμας (οὐ γάρ είσιν ἀστυγείτονες) ἀλλ' ἐκ τῆς τών έπικαλεσαμένων. και εί τοῦτο ποιήσομεν ούτως, ούκέτι πόλεμος πόλεμον διαδέξεται, άλλ' είρήνη την διαφοράν. σκόπει δε πως τον πόλεμον ευφήμως διαφοран калеї. Всног.

αύτοῦ] Τοῦ κοινῶς φοβεροῦ δηλαδή. SCHOL

9. των επικαλεσαμένων] "Ηγουν των Xalkidéer. Schol.

ούτως] Ούτω δηλαδή, ώς είπεν. ήτοι εί πρός αλλήλους ξυμβαίημεν. SCHOL. 11. οι τ' επίκλητοι] Οι 'Αθηναίοι δη-

λονότι. Schol.

οι τ' επίκλητοι εύπρεπώς κ. τ. λ.] Generally in Thucydides, as here, evape-Two signifies "speciously, with a fair "show;" and $ei\lambda dynas,$ "justly, with "good reason." See IV. 86, 4. 87, 1. VI. 76, 2. 79, 2. The future sense of the present tense of elu in Attic writers is well known; (see Matthise, Gr. Gr. §. 504. 3. Poppo, Prolegom. tom. I. p. 153.) but here παύορται as well as ariaoi takes a future signification, because the future time is assumed as present in the word ourses.

εύπρεπώς άδικοι ελθόντες] Οι 'Αθηναίοι μετά προφάσεως εύπρεπούε έλθόντες, ώς δηθεν συμμαχούντες τοις ενθάδε Χαλκιδεύσιν, εύλόγως απρακτοι απελεύσονται, διαλλαγέντων ήμων. SCHOL.

εύλόγως] Εύλόγως φησί δια το ξυμ-Binnal. SCHOL.

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89.1.

" απρακτοι απίασι. LXII. και το μέν προς τους 'Αθηναίους " τοσοῦτον ἀγαθον εὐ βουλευομένοις ευρίσκε-Buildes, independently of the danger from the " ται την δε υπό πάντων όμολογουμένην Athenians, war is al-" αριστον είναι ειρήνην πως ού χρη και έν ways an uncertain game; and it is wiser " ήμιν αυτοίς ποιήσασθαι; ή δοκείτε, εί τώ τι 5 to avoid its fatal losses than to trust to its " έστιν αγαθον η εί τω τα έναντία, ούχ ήσυχία deceltful prospects of FOCCESS. " μαλλον η πόλεμος το μέν παύσαι αν έκα-" τέρφ, τὸ δὲ ξυνδιασώσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας " ακινδυνοτέρας έχειν την ειρήνην, άλλα τε όσα έν μήκει ιο κόγων αν τις διέλθοι ώσπερ περί του πολεμείν; α χρή " σκεψαμένους μη τους έμους λόγους ύπεριδείν, την δε αύτου

" τινά σωτηρίαν μάλλον άπ' αὐτῶν προϊδείν. καὶ εἶ τις 2 " βεβαίως τι η τῷ δικαίφ η βία πράξειν οἶεται, τῷ παρ'

1. eniages T. eilóyws deest in textu, N. sed in margine additur. mpòs àltaναίους Τ. 5. ή δοκείται C. ή εί τφ] ή τω Κ. 7. παύσαι άν-ξυνδιασώσαι Heilm. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παυσαι-ξυνδιασώσαι. 8. και τας λαμπρό-τητας Κ. 9. ακινδύνως d.i. ακινδυνοτέρας F.V.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo åκινδυνωτέρας. 10. λέγων B. qui mox cum h. διεξέλθοι. B.F.H.K.L.N.O.V. Poppo. 12. εί τι βεβαίως τις L.O.P. II. αὐτοῦ

5. 1 doneire κ. τ. λ.] Ut hic, ita I. 3, 2. post verbum donci oratio ex verbo finito in verbum infinitum transit : dokeî dé μοι, ούδε είχεν, άλλα ουδε είναι ή επί-κλησις αυτη. Göller. That is to say, doscire is first taken as wholly parenthetical, and then is made to affect the construction : "Would not peace ra-"ther than war, think ye, abate the "one, and continue the other; and " think ye not that the honours and "glories which peace gives are freer "from danger?" Another confusion arises from the absence of the negative before exew, as if the preceding ov had been joined with doseirs instead of with μάλλον. Göller rightly compares I. 71, 1. οιεσθε την ήσυχίαν ου τούτοις-άρκειν, οι αν πράσσωσι άλλ' επί τῷ μη λυπείν -To loov repere, where all d repere is put for and, of an neumon; just as if he had written before our oleofe-rourous - apreir, instead of oleobe -- où rourous--άρκείν. The optative παύσαι-ξυνδιασώoat has been properly restored by the recent editors instead of the infinitive Tevora-Evodiar arai.

12. καὶ εἴ τις βεβαίως] 'Η διάνοια' είτις βεβαίως τι καὶ πάντη πάντως οίεται πράξειν καὶ κρατήσειν τῶν ἐναντίων, ήτοι διά το δικαίως αυτοίς επιέναι νομίζειν, ή διά το ίσχυρος οίεσθαι τυγχάνειν, μη χαλεπαινέτω, εί παρά την οίκείαν οίησιν τε και ελπίδα σφαλλόμενος ελέγχεται ύπ έμου, ένθυμηθείς ότι πολλοί δικαίως τιμωρήσασθαι τούς άδικήσαντας διανοηθένres, οὐ μόνον οὐκ ἡμύναντο αὐτοὺs, ἀλλὰ καί αυτοί προσαπώλοντο. και έτεροι δι' ίσχὺν έλπίσαντες πλεονεκτήσειν τῶν πέλας, πρός τῷ μη σχείν πλείον, καὶ τὰ έαυ-τῶν ἀπώλεσαν. διὰ τούτων δε τὸ μη δείν αύτούς έλεγχομένους χαλεπαίνειν συνάγε-TRI. SCHOL.

13. βίφ] Ισχύϊ. SCHOL. τῷ παρ ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλ-λέσθω] Göller supposes from the Scholiast's interpretation of this passage that his copy contained a different reading from that of our present MSS. But I believe that $\mu\eta$ xademainere el orgaddoμενος ελέγχεται υπ' εμού is merely his paraphrase of μη χαλεπώς σφαλλέσθω, " Let him not be disappointed, taking " it ill;" i. e. " let him not take it ill if

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνοὺς ὅτι πλείους ἤδη
" καὶ τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ ἐλπίσαντες
" ἔτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν, οἱ μὲν οὐχ ὅσον οὐκ
" ἤμύναντο ἀλλ' οὐδ ἐσώθησαν, τοῖς δ ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν
3 " προσκαταλιπεῖν τὰ αὑτῶν ξυνέβη. τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ 5
" δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· οὐδὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ
" εὖελπι. τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ πλεῦστον
" κρατεῖ, πάντων τε σφαλερώτατον ὅν ὅμως καὶ χρησιμώ" τατον φαίνεται· ἐξ ἴσου γὰρ δεδιότες προμηθεία μᾶλλον
" ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα. LXIII. καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε 10

For every reason " τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος καὶ διὰ τὸ therefore let us make pace amongst our. " ἦδη φοβεροὺς παρόντας 'Αθηναίους, κατ'

4. ἐσώσθησαν g. τοὺς C.G.I.L.O.d.e.i. Parm. 5. προκαταλιπείν Κ.V. αὐτῶν Ε.F.H.K.L.M.N.O.V. Poppo. 6. δικαίφ βία Τ. ὅτι Ν. (prima manu) g. 7. εὕελπις Ε.F.H.Q. ὡς] οm. Q. 8. τε] δὲ Ο. καὶ ὅμως καὶ Κ. 9. προμηθία A.B.E.F.H.K.N.V.h. Bekk. προμηθεία G. 10. τε] om. d.i. 12. κατὰ ἀμφότερα C.

"he be disappointed." Compare où yahenŵs ànaviorarro, I. 2, 2. "They did "not care about leaving their homes." Tŷ $\pi a \rho$ ihniða is like rŷ $\pi a \rho a \lambda \delta \gamma \varphi$, and is used completely as a single substantive, "unlooked-for evil." Compare VII. 66, 3.

3. οί μέν] Οι μετιόντες σύν δίκη τούς αδικούντας. SCHOL.

ούχ όσον ούκ ημύναντο] "Ηγουν ού μό-

5. προσκαταλιπείν] Προσζημιωθήναι. SCHOL.

τιμωρία γαρ ούκ εὐτυχεῖ δικαίως] Οὐχ ὅτι ἀδικείται, εὐτυχεῖ δικαίως. οὐ γαρ ἐπειδὴ ὁ τιμωρούμενος προηδίκηται, διὰ τοῦτο ἐπεξιών εὐτυχήσει. δίκαιον μὲν γαρ τὸν ἀδικηθέντα εὐτυχήσαι κατὰ τὴν εἶσπραξιν τῆς τιμωρίας, οὐ μὴν καὶ ἀποβαῖνον οῦτως. οὐδὲ ὁ ἰσχυρὸς (Φησί) διὰ τὸ ἐλπίζειν ἐκ τῆς δυνάμεως κρατήσειν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ βέβαιον ἔχει. SCHOL.

oùr εὐτυχεί δικαίως] "Does not suc-" ceed as of right it should."

7. τὸ δὲ ἀστάθμητον] Τὸ δὲ ἄστατον τῆς τύχης καὶ τὸ ἄθηλον ὡς ἐπιτοπλεῖστον πέφυκε κρατείν. ἔστι γὰρ πολλάκις νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς, ἐκτὸς τύχης. Schol.

τὸ δὲ ἀστάθμητον κ. τ. λ.] "The " uncertainty of the future has mostly " the greatest control over events." Τὸ άστάθμητον τοῦ μέλλοντος is equivalent nearly to ή τύχη. Compare I. 140, 3. τὴν τύχην ὄσα ἀν παρὰ λόγον ξυμβη είώθαμεν αἰτιᾶσθα. "Capricious fortune is "generally the mistress" seems to be the exact meaning of Thucydides' words. [Compare Sophocl. CEd. Tyr. 977. Dindorf.

τί δ αν φοβοίτ' ανθρωπος φ τα της τύχης κρατεί, προνοία δ έστιν οὐδενός σαφής;]

8. κρατεί] Την ίσχυν έχει. SCHOL.

9. προμηθεία] Προγνώσει, σκέψει. Schol.

10. καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου] 'Η διάνοια. καὶ νῦν τῆς μἐν πρὸς ἀλλῆλους διαφορῶς ἐπιλαθώμεθα δι' ἀμφότερα, διά τε δηλαδή τὸ ἄδηλον τυγχάνειν, εἰ πεισόμεθά τι ὑπ' ἀλλῆλων, καὶ διὰ τὸ τοὺς Άθηναίους ἦδη φοβεσοῦς ἡμῦν εἶναι παρόντας, ἰκανὰ νομίσαντες αἶτια τῆς ἀποτροπῆς ταῦτα. SCHOL.

II. dià tà doßepoùs mapórtas 'Abyraious] A confusion between two modes of expression, dià 'Abyraious doßepoùs mapórtas and dià tà mapéirau 'Abyraious. Compare V. 7, 2. 9, 4. Immediately after, tà èllimes tîs yrównys elpzbîrau is a condensed expression for trip yrównyw elpzbîrau borte ellim y yrównyw i for it is not properly " the deficiencies" of their designs that were restrained. but

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. IV. 6_3 .

SICILY. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

possible period ; shunning that continuance of hostilities in which victory over our neighbours would only throw us more surely into the power of our worst and common enemy.

seives for the longest " αμφότερα έκπλαγέντες, και το έλλιπες της " γνώμης, ών έκαστός †τι† φήθημεν πράξειν, " ταις κωλύμαις ταύταις ικανώς νομίσαντες " εἰρχθηναι, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ της " χώρας αποπέμπωμεν, και αυτοι μάλιστα μέν " ές αίδιον Ευμβώμεν, εί δε μη, χρόνον ώς " πλείστον σπεισάμενοι τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς

" αὐθις ἀναβαλώμεθα. τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν πειθόμενοι 2 " μέν έμοι πόλιν έξοντες έκαστος έλευθέραν, άφ' ής αύτο-10 " κράτορες όντες τον εθ και κακώς δρώντα έξ ίσου άρετή " αμυνούμεθα ην δε απιστήσαντες αλλοις ύπακούσωμεν, ού " περί τοῦ τιμωρήσασθαί τινα, ἀλλὰ καὶ ẳγαν εἰ τύχοιμεν,

ri B.C.E.F.H.M.O.d.h.i. Goell. Bekk. ri[s] Poppo. vulgo 2. ພ້າ] ພໍຣ h. τις. ωιηση μέν Α.Υ.Η. πράξαι G.P.e. Parm. om. d.i. 3. ταύταις] om. Q. νομίζοντες Q. 5. χώρας πλείστον σπεισάμενοι τας loias T. αποπέμπομεν Α.Β.Ε.F.Η.T.d.f. και-ξυμβώμεν om. pr. G. 7. πλείστον-loias] om. T. 8. αναβαλλώμεθα Τ.e. αναλαβώμεθα d. Parm. 10. και] ή L.O.P.Q.e. κακώς] καλώς h. 11. αμυνόμεθα Q. ήν δ απισ. C. Bekk. διαπιστήσαντες Ε. αποστή-σαντες L.d.e.i. αποστάντες Ο.P. αλλήλοις F.L. αλλήλων P. αλλήλοις άλλους g. αλλήλων άλλους Ο.

rather their designs were checked and restrained, so as to be rendered defective; that is, to fall short of what they were originally. Or $\tilde{\epsilon}\kappa a\sigma\tau\delta \tau i$ $g\dot{\eta}\theta\eta\mu\epsilon\nu$ $\pi \rho \acute{a} \xi \epsilon \iota r$: "In those thoughts which we " severally entertained of great achieve-"ments." Τι πράξειν (compare τι πραξαι, III. 45, 7. and τι πράξειν, IV. 55, 1.) seems to contain the notion of enterprise or achievement, of doing something that should deserve the name of a deed. Compare the Latin word "facinus." With regard to the reading, 7: has been adopted by Bekker and Göller, and has the best MSS. in its favour. But we should rather expect φήθημέν τι πράξειν than τι φήθημεν And as exactos tis makes a πράξειν. very good sense, and is supported by several good MSS., I have marked 71 as of doubtful authority, although I have still retained it in the text.

1. καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης] Kaì τοῦτο (φησὶν) ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἀ προσεδοκήσαμεν πράξαι (τουτέστι κρατήσαι κατά τον πόλεμον) ελλιπώς εγένετο και ού κατά τάς ήμετέρας γνώμας απέβη.

ταῦτα οὖν αὐτὰ μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην γενόμενα, ἰκανὰ κωλύματα ἡμῶν καὶ ἐμπόδια γεγενῆσθαι νομίσωμεν καὶ τούτοις εἰρχθέντες εἰς τὸ μὴ προβῆναι ήμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβουλόμεθα, τοὺς έπικειμένους ήμιν πολεμίους απράκτους αποπεμψώμεθα. SCHOL.

8. τὸ ξύμπαν τὲ δὴ γνῶμεν] Τὸ σύνολον δε είδέναι (φησί) χρή, ότι πεισθέντες μέν έμοι τας πατρίδας έλευθέρας οική-σομεν. SCHOL.

9. πόλιν έξοντες έκαστος] Την ίδίαν. SCHOL.

11. οὐ περί τοῦ τιμωρήσασθαι κ. τ. λ.] The old reading in this passage was γιγνώμεθα, which Bekker has altered, on the authority of all the best MSS. to γιγνόμεθα. But Poppo and Göller, considering that the indicative mood with a cannot be tolerated under such circumstances, read γιγνοίμεθα. Hermann, in his Dissertation on the particle av, book I. sect. 9. defends the indicative yiyroueda, by supposing the sentence to be altogether condensed, and that if fully expanded it would run in this manner, ου περί του τιμωρή-

THUCYDIDES, VOL. II.

θοικλυγοι

SICILY. A.C. 424. Olymp. 89.1.

" φίλοι μέν αν τοις έχθίστοις, διάφοροι δε οις ου χρη κατ' " ανάγκην †γιγνόμεθα. † LXIV. και έγω μεν, απερ και In urging peace, let " αρχόμενος είπον, πόλιν τε μεγίστην παρεme repeat that I am " αρχόμενος είπον, πόλιν τε μεγίστην παρεmot speaking for the " χόμενος και επιών τω μαλλον η αμυνούμενος poculiar interest of " αξιώ προειδόμενος αυτών ξυγχωρείν και μη 5 common interest of " τους εναντίους ούτω κακώς δράν ώστε αυτός

I. καὶ διάφοροι L.O.P. 2. γιγνόμεθα A.B.F.H.I.K.L.M.N.O.T.V.f.g. Bekk. γινόμεθα Parm. γιγνόμεθα Poppo. Goell. vulgo γιγνώμεθα. 3. εἶπον] om. Q. 4. ή] om. R. αμινούμενος A.B.C.F.H.K.M.N.T.V.b.e.f.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. cetari αμινόμενος. 5. προειδόμενος-αὐτός Reisk. Bekk. Goell. Dobree. probante Poppon. Libri omnes προειδομένους αὐτούς.

σασθαι άλλήλοις φίλοι γενησόμεθα, άλλα και άγαν, εί τύχοιμεν, φίλοι μέν αν τοίς έχθίστοις γιγνοίμεθα, διάφοροι δε οίς ου $\chi \rho \eta$ $\gamma_1 \gamma_2 \nu \delta \mu \epsilon \theta a$. It will be seen, by his manner of stopping the sentence, that Hermann understands it throughout differently from the common inter-preters. But kal dyar el rúxouper may well signify, "even if we were to suc-" ceed to the uttermost;" " succeed," that is, "in obtaining the revenge that "we wish for," as the Scholiast explains it. On the other hand, the expression ayar pilos yspoined ar, "we "should become much too close friends "to those who are our worst enemies," seems exactly in the tone of Thucydides, and to be supported by a passage in another speech of Hermocrates, (VI. 78, 1.) where he says that the object of the Athenians in attacking Syracuse is Thy excisor (scilic. of the Athenian allies of Athens) φιλίαν ούχ ήσσον βεβαιώσασθαι. The words el τύχοιμεν would, however, on this arrangement be rather difficult to interpret. On the whole I prefer the common pointing, and am inclined to follow Poppo and Göller in preferring the optative yiyvoi- $\mu \epsilon \theta a$ to the indicative, because $\phi (\lambda) \epsilon$ µèv and diápopoi dè must be opposed to one another, and there can be no reason why the latter clause should be asserted more positively than the former; why yiyvoiµsta should be understood with pilos wir av, and yeyropeda expressed with diapopos. In the words ού περί του τιμωρήσασθαί τινα Thucydides was going probably to add o dyor toral, and then altered the subsequent

part of the sentence, so that the construction of the first part is incomplete.

[Poppo in his notes on this passage, pars. III. volum. III. p. 205, 206. accedes to Hermann's opinion, and defends yiyvóµeθa. But it is quite clear that the stress of the sentence does not lie in the last clause merely, diápopos δε ols où χρη κατ ανάγκην γεγνόμεθα, and still clearer that the clause, φίλοι μèr àr rois expiorous, is not meant to contain a possible alleviation of the Sicilians' condition, (as Poppo sup-poses, paraphrasing it thus, "forsitan "Atheniensibus inimicissimis amici fi-" amus, quamquam ne id quidem cer-"tum et exploratum est,") but one of its inevitable and worst evils. The contingent success, ayar el rúxouper, relates, as I have said in my original note, to revenge obtained by any one state through the Athenians' help upon its particular enemies. If the text therefore be in other respects sound, I should still prefer yyvoipeda. But if here, as in some other places, our present MSS. exhibit only a patched reading, intended to hide a gap in the older MSS. from which they were copied, then various conjectures might be made as to its restoration, but till older and better MSS. come to light, we must be contented to leave it in uncertainty.]

5. προειδόμενος airós] This correction of Reiske's and Bekker's, instead of the common reading προειδομένους airoix, is so certainly right, that I have not hesitated to adopt it with Göller. 'Εγώ μέν-άξιῶ is clearly opposed to rois άλλους δικαιῶ rairo μοι ποιήσαι, SICILY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

us all I advise mu. "τὰ πλείω βλάπτεσθαι, μηδὲ μωρία φιλονειtual concessions to one another, lest we have all alike to yield to Athena. Let us, by restoring peace at home, secure also our 5 national independence. " δικαιῶ ταὐτό μοι ποιῆσαι †ὑψἰ † ὑμῶν αὐτῶν,

καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν. οὐδὲν γὰρ 3
ἀἰσχρὸν οἰκείους οἰκείων ἡσσᾶσθαι, ἡ Δωριέα τινὰ Δωριέως ἡ Χαλκιδέα τῶν ξυγγενῶν, τὸ δὲ ξύμπαν γείτονας
ὄντας καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας καὶ περιρρύτου, καὶ ὄνομα
τον κεκλημένους Σικελιώτας· οἱ πολεμήσομέν τε, οἶμαι, ὅταν
ξυμβŷ, καὶ ξυγχωρησόμεθά γε πάλιν καθ ἡμᾶς αὐτοὺς
ἀδγοις κοινοῖς χρώμενοι, τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας

4. ήττασθαι A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Parm. Sic et infra F.K.L.O.Q.e. 5. ταυτά g. αὐτῶν] om. H. 6. οὐδὲ e.g. 7. οἰκείων οἰκείους K. τινος Ν.Q.V. 8. συγγενῶν Κ. ΙΙ. ξυγχωρησώμαθα Ι. correct. C. συγχωρησ. V. πάλω] μαλλον L. 13. ἀθρόοι ἀεἰ ἡν B.C.E.F.G.H.L. N.O.P.T.V.d.e.f.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἀθρόοι ἀεἰ ἡν b.c.h. ἀθρόοι ἀεἰ eἰ K. ἀθρόοι ἀεἰ Parm. vulgo omittunt ἀεί. σωφρωνοῦμεν Ε.F.H.K.

and distinguishes what Hermocrates thinks should be done by others, from what he was prepared to do himself. The accusative $\pi \rho ostdop \acute{e} \rho ous could only$ therefore be justified by referring it to $<math>\dot{\eta} \mu \hat{\alpha}$ s understood, rather than $\dot{\eta} \mu \hat{\alpha}$ s; but in this case abroi, rather than $\dot{\eta} \mu \hat{\alpha}$ s; but in this case abroi, rather than abrois, would seem to be required, and détion, besides, would be differently placed twice in the same sentence, once with a new subject intervening between it and the verb, détion ($\dot{\eta} \mu \hat{\alpha}$ s) $\pi \rho ostdop \acute{e} \rho ous,$ $\xi v \gamma \alpha \rho s \hat{\mu}$, and $d \xi i \hat{\omega} - \dot{\eta} \gamma s i \sigma \partial \alpha d\alpha$. For the sentiment $\mu \omega \rho i \hat{\alpha} \phi \lambda \partial \sigma v i \kappa \partial \sigma \omega - \kappa \alpha l$ $\dot{\eta}_s$ oùt $\delta \rho \chi \infty \tau i \chi \eta_s$, compare VI. 78, 2. où $\gamma d \rho o \dot{\delta} \omega$ re $\dot{\delta} \mu \alpha \tau \eta s$ re $\dot{\epsilon} \pi i \theta \nu \mu \dot{\alpha} s \gamma \omega d \tau \eta s$

TVX7s row airow duoises rapian yiwooda. 5. \dot{t} \dot{t}

know no instances of such an expression.

8. το δέ ξύμπαν κ. τ. λ.] " For it is "no shame for men to give way to " their own blood, whether Dorians to " Dorians, or Chalcidians to their own "kinsmen; and, in short, it is no " shame for us to give way, for the "mere reason of our being locally con-" nected with each other, living all to-" gether in one land, and that too an " island, and all called by one common "name, Sicilians." Hermocrates introduces the latter clause, to de Euman - Sikeliáras, because he was not only urging Dorians to give way to Dorians, but Dorians to Chalcidians, and Chalcidians to Dorians : so that the local connexion afforded the only argument that was universally applicable to every part of his case.

13. ἀμυνούμεθα- ἐπαξόμεθα] These words both refer to the relative of in of πολεμήσομεν: "And, being Sicilians, "we will fight, make peace, repel "foreign invaders unanimously, and "never call in any allies or mediators "in our quarrels."

SICILY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" έκάστους βλαπτόμενοι ξύμπαντες κινδυνεύομεν ξυμμάχους
4 " δε ούδέποτε το λοιπον επαξόμεθα ούδε διαλλακτάς. τάδε
" γαρ ποιοῦντες έν τε τῷ παρόντι δυοῦν ἀγαθοῦν οὐ στερή" σομεν τὴν Σικελίαν, 'Αθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι καὶ οἰκείου
" πολέμου, καὶ ἐς τὸ ἔπειτα καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευθέραν 5
" νεμούμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἦσσον ἐπιβουλευομένην."

LXV. Τοιαῦτα τοῦ Ἐρμοκράτους ἐἰπόντος πειθόμενοι οἰ Σικελιῶται αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς Ἐυνηνέχθησαν The Biellian Greeks γνώμῃ, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου accordingiy conclude a general peace, and ἔχοντες ἁ ἕκαστοι ἔχουσι, τοῖς δὲ Καμαριναίοις 10 the Athenian floet retires from Biely. Its commanders are punished on their return to Athena, as having been bribed to abandon the sub-2 jugation of Biely. 2 jugation of Biely. # σονται κἀκείνοις κοιναί. ἐπαινεσάντων δὲ αὐ- 15 τῶν ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν, καὶ αἱ νῆες τῶν

3' Αθηναίων ἀπέπλευσαν μετὰ ταῦτα ἐκ Σικελίας. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῆ πόλει ᾿Αθηναῖοι τοὺς μὲν ψυγῆ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σοφοκλέα, τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελία ∞ 4 καταστρέψασθαι δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν. οὖτω τῆ [τε] παρούση εὐτυχία χρώμενοι ἠξίουν σφίσι μηδὲν

Ι. κινδυνεύσομεν Ο. 2. οἰδέπω τε Η. 3. γἀρ] οπ. Q. ποθοῦντες Ρ. έν τῷ d. δυεῖν L.O.P. στερησόμεθα ε. 7. πυθόμενοι R.f. 8. κατὰ τὰ σφῶς Q. ευνήχθησαν d.i. 9. ἀπαλλάξεσθαι Q. 10. ἔχοντες ἕκαστοι ἀ ἔχουσι Parm. 11. μοργατίνην Β. 17. μετὰ ταῦτα ἀπῆλθον Ν.V. 19. εἰθυμέθοντα d.i. 20. ἐν τῆ σικελία L.P. 21. ἀπεχώρησαν d. 22. τῆ τε παρούση A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.R.T.V.b.d.e.h.i. Parm. Haack. Poppo. sed hic uncis inclusum. τῆ παρούση Bekk. Goell. [an τῆ τότε? Bekk. in ed. 1832.]

11. Mopyartingr] Vide Cluverii Siciliam, lib. II. p. 335. et Casauboni notas ad Polybium, p. 127. ed. Amst. HUDS. Quum oppidum inter Syracusas et Catanen situm Camarinæi tenere non potuerint, aut in nomine vel Morgantines vel Camarinæorum, pro quibus Catanæos expectaveris, necesse est erratum sit, aut præter notissimam illam Morgantinen alius obscurior ejusdem no-

minis locus inter Syracusas et Camarinam fuerit oportet. POPPo, Prolegom. II. p. 508. The latter is the more probable supposition, as the Morgetes were a tribe who once occupied a considerable tract of country in the interior of Sicily; so that more than one place may very naturally have been called after their name.

22. Tŷ stapovoy evruxia] Almost all

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

έναντιούσθαι, άλλα και τα δυνατά έν ίσω και τα άπορώτερα μεγάλη τε δμοίως και ένδεεστέρα παρασκευή κατεργάζεσθαι. αίτία δ' ην ή παρά λόγον των πλειόνων εύπραγία αὐτοῖς ύποτιθείσα ισχύν της έλπίδος.

LXVI. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Μεγαρῆς οἱ ἐν τῆ πόλει 5 πιεζόμενοι υπό τε Αθηναίων τω πολέμω, άει κατά έτος

MEGARA. Revolution of Megara. The distress of the the war and the plun-10 dering hostility of some encourages the friends for their recall. The popular leaders, in

έκαστον δίε έσβαλλόντων πανστρατιά ές την χώραν, και ύπο των σφετέρων φυγάδων των whole city, owing to έκ Πηγών, οι στασιασάντων έκπεσόντες ύπο τοῦ πλήθους χαλεποί ήσαν ληστεύοντες, εποιaristocratical exiles, ουντο λόγους έν άλλήλοις ώς χρη δεξαμένους of these exiles to press τους φεύγοντας μη άμφοτέρωθεν την πόλιν φθείρειν. οι δε φίλοι των έξω τον θρούν 2 tear for thermolives, aiσθόμενοι φανερώς μάλλον η πρότερον καί

1. απορώτατα L.O.P. 3. παραλόγον F.H.K. παραλόγως L.O.P.e.i. τŵν πλειών. πα. λόγ. R. των πλειώνων om. e. 6. πιεζόμενοι post del ponunt N.V. 7. έμβαλλόντων L. έμβαλόντων b. έκβαλόντων f. έμβάντων Ο. 13. φέρειν Parm. θροῦν] ροῦν Ι. 14. μάλιστα Q. tros om. G. II. λόγον g. 13. φέρειν Parm.

the best MSS. read τη τε παρούση εὐ-τυχία, which Haack has adopted, and translates it, "Ita, et præsenti felicitate "usi, postulabant." It seems almost ridiculous to make such a distinction; but the particle $\tau \epsilon$ so often occurs in Thucydides in places where it is equally unnecessary, according to our present notions of language, that I cannot but follow the MSS. in inserting it, although unquestionably it would be much better away.

Bekker's conjecture, Tŷ Tóre, seems probable as well as plausible.]

 4. ίσχῦν τῆs ἐλπίδος] Compare II. 62,
 5. ἐλπίδι-ἦs ἐν τῷ ἀπόρῷ ἡ ἰσχύς. "A
 "strength of hope" appears to mean,
 a strength not arising from reality, or from resources now in existence, but from the hope of gaining such. Com-pare also III. 45, 5. ή έλπις-την εύπο-ρίας τῆς τύχης ὑποτιθεῶσα.

6. del κατά έτος έκαστον κ. τ. λ.] Compare Aristophanes, Acharn. 761. where a citizen of Megara complains that these annual invasions had left him not so much as a single plant of garlick standing in his garden :

ποία σκόροδ'; ύμες των del, δκκ' έσβάλητε, τως άρωραιοι μύες, πάσσακι τας αγλίθας έξορύσσετε.

The play of the Acharnians was first acted about eighteen months before the period at which we are now arrived, that is, in February, 425. See Clinton's Fasti Hellenici.

7. Erat decreto publico cautum, ut στρατηγοί Atheniensium, patrium jusjurandum jurantes, insuper jurarent, öre καί δis ανά παν έτος eis την Μεγαρικήν έμβαλούσι. Plutarch. in Pericle, p. 306.

DUKER. Compare II. 31, 5. 13. τον θρούν alσθόμενοι] Lexicon MS. Bibl. Coislin. Montfauconii, p. 483. (Lex. Seg. p. 99, 7.) Opoûs, Oouwolions 8. sine interpretatione. Scholiastes editus hic exponit aloyor: corrupte, sine dubio. Cass. melius σύλλογον; quae vox ut plurimum quidem circulos et cœtus sermones inter se serentium, sed nonnumquam etiam ipsos sermones no-Vid. Græv. ad Lucian. Revivisc. tat. p. 391. Rursus ita Thucyd. V. 7, 2. et 30, 1. DUKER.

θοτκγδιδογ

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. 1. αύτοι ήξίουν τούτου τοῦ λόγου έχεσθαι. γνόν-3 communicate with the Athenians, offering to τες δε οί τοῦ δήμου προστάται οὐ δυνατον τον give up the city to δημον έσόμενον ύπο των κακών μετά σφών them, and first to put them in pomension of καρτερείν, ποιούνται λόγους δείσαντες πρός the long walls connectτούς των 'Αθηναίων στρατηγούς, Ίπποκράτην 5 ing Megara with its τε τον 'Αρίφρονος και Δημοσθένην τον 'Αλκιport of Nisca. σθένους, βουλόμενοι ένδοῦναι την πόλιν, και νομίζοντες έλάσσω σφίσι τον κίνδυνον η τους έκπεσόντας ύπο σφων 4 κατελθείν. Ευνέβησάν τε πρώτα μέν τὰ μακρὰ τείχη έλειν 'Αθηναίους (ἦν δὲ σταδίων μάλιστα ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πόλεως 10 έπι την Νίσαιαν τον λιμένα αὐτῶν), ὅπως μη ἐπιβοηθήσωσιν έκ της Νισαίας οι Πελοποννήσιοι, έν η αυτοί μόνοι έφρούρουν βεβαιότητος ένεκα των Μεγάρων, έπειτα δε και την άνω πόλιν πειρασθαι ένδουναι ράον δ ήδη εμελλον προσχωρήσειν τούτου γεγενημένου. LXVII. οι ουν Αθηναίοι, έπειδη 15 Accordingty an expo- από τε των έργων και των λόγων παρεσκεύdition is sent from Aαστο αμφοτέροις, ύπο νύκτα πλεύσαντες ές thens, under Hippoerates and Demosthe- Μινώαν την Μεγαρέων νήσον δπλίταις έξακοnes, and the long walls σίοις ων Ιπποκράτης ήρχεν, έν ορύγματι έκαare delivered up to the aro ueuverou up to the Athenians by their θέζοντο, δθεν επλίνθευον τα τείχη και απείχεν 20 ού πολύ οι δε μετά του Δημοσθένους του friends in Megara. έτέρου στρατηγοῦ Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ξτεροι περίπολοι

2. δήμου] μήδου g. 9. πρώτον i. Parm. 11. ές την Νίσαιαν Parm. 12. μόνοι αυτοί c.g. 13. μεγαρέων d.i. 14. ράδιον Q. παραχωρήσειν c.g. προχωρήσ. V. 15. έπει Parm. 16. και τών λόγων] om. P. 18. μίνωιαν Ε. μεγάρων Κ. τών μεγαρέων V. 20. έπλινθεύοντο H.I.L.O.P.R.T.f. Parm. et prima manu N. έπλινθευον ^{το} (ι ex η facto, ν a correctore in litura posito F.) 12. τοῦ] om. Κ. 22. πλαταιεῖς V. περίπολοι] πολλοῖ Κ.

3. µerd offer kapreper. "To conti-"nue to hold with them;" that is, distress was likely so to irritate, and at the same time to depress, the minds of the poorer citizens, that they would be anxious at all events to purchase quiet, even by recalling the aristocratical exiles, and thus abandoning their own leaders to certain ruin.

22. περίπολοι] Τών φυλάκων οί μέν ίδρυμένοι καλοῦνται, οί δὲ περίπολοι ἱδρυμένοι μέν οὖν εἰσιν οἱ ἀεὶ παρακαθεζόμενοι καl πολιορκοῦντες, περίπολοι δὲ ol περιερχόμενοι καl περιπολοῦντες τὰ φρούρια ἐν τῷ φυλάττειν. SCHOL. Suidas h. v. Vid. Petitum ad leges Atticas, p. 547. Nostrum p. 519. Dionys. Halicarn. p. 618. Hesychium, Schol. Sophochis, p. 261. et Xenophontem, p. 929. WASS. Agunt de περιπόλοις Atheniensium etiam Maussacus ad Harpocration. h. v. et Valesius ad Notas Maussaci. Adnotant hi ex Ulpiano ad Demosth. Olynth. III. et Artemidoro I. Oneiro-

MEGARA. A.C. 424. Olymp. 89. 1.

ένήδρευσαν ές †τον Ἐνυάλιον,† ὅ ἐστιν ἕλασσον ἄποθεν. καὶ ἦσθετο οὐδεὶς εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἶς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι τὴν

I. την f. ένάλιον P.Q. έλασσον] om. N. 2. οί] om. Parm. είδέναι] om. R.T.f.

crit. 56. περιπόλουs non fuisse eductos ad bella inepópia, id est, externa, quæ extra fines Atticæ gerebantur. Si de his agit Thucydides, quid ergo est, quod cum cetero exercitu in Megaridem profecti fuerunt? Nimirum quia Minoa jam ante ab Atheniensibus occupata, in eaque præsidium positum erat, ut est III. 51, 4. ibi quoque περιπό-λους videntur habuisse. DUKER. The περίπολοι of Athens formed a part of the force employed for the defence of the country, and which at the beginning of the war had amounted to sixteen thousand men. Of this number the $\pi \epsilon \rho i \pi o \lambda o i$ were employed as a moveable force, and confined exclusively within the walls of fortified places, but disposable for the defence of any point that might be particularly threatened. If we could safely assume that the institutions recommended by Plato in his Dialogue on Laws were borrowed from those actually existing in Attica, (as those propounded by Cicero in his Dialogue de Legibus, are little more than a transcript of the actual laws of Rome,) we should conclude that the $\pi\epsilon\rho(\pi\sigma\lambda\omega)$ of each tribe were stationed in the several parts of Attica in rotation, in order to make every citizen familiar with every part of his country. See Plato, de Legibus, VI. p. 760. (185. Tauchnitz.) The service of the $\pi\epsilon\rho i$ πολοι commenced at eighteen years of age, and lasted till twenty. (Pollux, VIII. 105. Æschines, de falsa Legat. p. 50. Compare also Plato, as quoted above, and Harpocration in $\pi\epsilon\rho i \pi o \lambda o s$.) But it would seem from a passage of Aristotle quoted by Harpocration, and from the words of Artemidorus, quoted by Valois in his notes on Maussac's Commentary on Harpocration, p. 318. (p. 491. ed. Leipzig, 1824.) that during the first of these years the $\pi \epsilon \rho i \pi \sigma \lambda \sigma$ were employed only in Athens itself; and it was not till the second that they commenced their actual service all over Attica; a service too, which, as appears from the present passage of Thu-

cydides, was extended occasionally to posts occupied by the Athenians, even beyond the frontier of Attica. Although employed as a moveable force, the $\pi \epsilon \rho i$ - $\pi \circ \lambda \circ s$ carried the regular arms of the phalanx, the round shield and the long spear. See Harpocration, as above quoted; and compare Xenophon, Memorab. III. 5, 27. where he recom-mends the use of lighter arms for such duty. They had stations or barracks in different parts of the country, called περιπόλια. See Thucyd. VI. 45, 2. VII. 48, 5. and Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. IX. 56. Göller refers his readers to a work of Platner, Beitragen zur Kenntniss des Attischen Rechts, p. 173, &c. for the best information about the περίπολοι; but with this work I have no acquaintance. The περιπόλαρχος, spoken of in VIII. 92, 2. may have been the commander of those περίπολοι who were in their first year of service, and thus employed only in Athens: or there may have been one or two $\pi\epsilon\rho\iota$ πόλαρχοι as there were two iππαρχοι, and the commanders of the $\pi\epsilon\rho(\pi o\lambda os)$ of each tribe may have been distinct and subordinate officers, like the $\phi \dot{\nu}$ - $\lambda a \rho \chi o t$ of the cavalry.

I. ές †τον 'Evualion] Notus veterum usus est, Deum pro Dei templo ponere. Letronne, Topographie de Syracuse, Letronne, Τομοκισμικό αυ γιατά p. 40. "Τύχη, Génie de la ville, se di-" sait pour τύχειον, temple du Génie " public. Par une métonymie sembla-"ble, le fameux temple de Diane à " Ephèse était appelé tout simplement ^a ^A Λρτεμις: celui de Jupiter Ammon,
 ^b ^A Λμμων, métonymie qui a passé
 ^c dans plusieurs langues modernes. Göller. (on Thucyd. I. 128, 3.) Compare IV. 118, 3. των πυλών των παρά τοῦ Nígov, where some editors would needlessly read row Nioraíov. But the difficulty of the present passage consists in the preposition is, because it is not true that the name of the God is used as absolutely synonymous with his temple: nor do either of the passages quoted by Letronne and Göller [Ar-

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

2 νύκτα ταύτην. καὶ ἐπειδὴ ἔως ἔμελλε γίγιεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων οὕτοι τοιόνδε ἐποίησαν ἀκάτιον ἀμφηρικὸν ὡς λησταὶ, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν, εἰώθεσαν ἐπὶ ἁμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου κατακομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ 5 ἐκπλεῖν καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῦ ἁμάξῃ κομίσαντες ἐς τὸ τεῖχος κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς Μινώας ᾿Αθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη ἡ φυλακὴ, μὴ 3 ὅντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις ἦδη ἦν ἡ ἅμαξα, καὶ ἀνοιχθεισῶν κατὰ τὸ 10 εἰωθὸς ὡς τῷ ἀκατίῷ οἱ ᾿Αθηναῖοι (ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον) ἰδόντες ἔθεον δρόμῷ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκληθῆναι πάλιν τὰς πύλας καὶ

2. οδτοι τών μεγαρέων Q. 3. ἀφηρικόν V. λησταί] om. Parm. 4. εἰώθεσαν] ἐνέθεσαν L.O. ἀνέθησαν P. 4. ἀμάξη Q. 5. κομίζειν d.i. την] om. g. 7. τὰς] om. C.K.c.g. 8. ἀθηναίοις] om.d. εἶη ή] πôη K. 10. ῆδη ῆν A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.Q.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ῆν ῆδη. 11. εἰκός prima manu T. τὸ ἀκάτιον Ι. 13. ξυγκληθήναι Bekk. ed. 1832. ξυγκλησθήναι Ε. Poppo. Goell. vulgo ξυγκλεισθήναι. ξυγκληθήναι H.

rian. Exped. Alexand. III. 3. Xenoph. Hellen. I. 2, 6.] bear them out in attaching such a meaning to expres-sions of that kind. In speaking of religious worship paid to the God, or of visits to his temple to obtain from him an oracular answer, he is naturally spoken of as a person; but then the language is framed accordingly, and the preposition $\pi a \rho d$ is used instead of is, to denote the approach to the actual presence of the God. See Herodot. I. 46, 2. οί δέ τινες ἐπέμποντο παρά τε Άμφι-άρεων και παρά Τροφώνιον. Until there-fore it can be shewn that the name of the God is applied to denote the mere locality of the temple, I shall believe, with Poppo, that evidence or tor 'Ervaluor is wrong : and that it should be either is to 'Ervaleior (Comp. Lobeck on Phrynich. p. 370.) or mapà rdr 'Ενυάλιον.

 οἱ προδιδόντες] Οἱ προδιδόντες δηλαδή τοῖς ᾿Αθηναίοις τὰ Μέγαρα, πλοῖον κατέφερον ἐκάστης νυκτός ἐπὶ θάλατταν, τεθεραπευκότες τὸν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἄρχοντα ὅπως αὐτοὺς μὴ κωλύη, ὡς ὅῆθεν ἐπὶ ληστείας ἐκπλέοντας τῶν ᾿ Λθηναίων τῶν ἐν τῆ Μινώα ψυλαττόντων, καὶ αὐθις πρὸ ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸ τείχος, ὅπως ἀφανές ὅῆθεν ἦ τοῖς ᾿ Λθηναίως, τί χρὴ ψυλάττεσθαι. οὐ γὰρ ὅντος οὐδενὸς ἐν τῷ Μεγαρικῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ, διὰ τὸ ἐντὸς τειχῶν μεθ ἡμέραν κρύπτεσθαι τὸ ἀκάτων, ὅπορον ἦν γνῶναι τοῖς ᾿ Λθηναίοις, ὑψ Ἐν τινῶν ληστεύονται. SCHOL.

2. dráriov duppikôv] II λ oidpiov ékarépublev épecrópievov, év ϕ ékaoros rûv é λ aurórræv dikomias épérrei. SCHOL. The vessel was carried down in the trench that it might be more concealed than if carried on the open plain. And it was launched from the open shore on the outside of the harbour of Nisæa, because otherwise it might have been intercepted by the Athenians, whose position at Minoa enabled them to command the entrance of the harbour.

MBGARA. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

έως έτι ή αμαξα έν αύταις ήν κώλυμα ούσα προσθειναι· και αύτοις άμα και οι Ευμπράσσοντες Μεγαρής τους κατά πύλας φύλακας κτείνουσι. και πρώτον μέν οι περί τον Δημοσθένην 4 Πλαταιής τε και περίπολοι έσεδραμον ου νυν το τροπαιόν 5 έστι, και εύθυς έντος των πυλων (ήσθοντο γαρ οι έγγύτατα Πελοποννήσιοι) μαχόμενοι τούς προσβοηθούντας οι Πλαταιής έκράτησαν, και τοις των Αθηναίων δπλίταις έπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον. LXVIII. ἔπειτα δὲ καὶ The compired to two 'Aθηναίων ήδη ο άει εντος γιγνόμενος tected, however, by the 10 aristocratical party, in χωρεί έπι το τείχος. και οι Πελοποννήσιοι 2 time to prevent the φρουροί το μέν πρώτον άντισχόντες ήμύνοντο όλίγοι, και απέθανόν τινες αυτών, οι δε πλείους itself. ές φυγήν κατέστησαν φοβηθέντες, έν νυκτί τε πολεμίων προσπεπτωκότων και τών προδιδόντων Μεγαρέων άντιμαχο-15 μένων νομίσαντες τους απαντας σφας Μεγαρέας προδεδωκέναι. Ευνέπεσε γαρ και τον των Άθηναίων κήρυκα αφ' 3 έαυτοῦ γνώμης κηρῦξαι, τὸν βουλόμενον ἰέναι Μεγαρέων μετά Αθηναίων θησόμενον τα όπλα. οι δ ώς ήκουσαν, οὐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῷ ὅντι νομίσαντες κοινη πολεμείσθαι 20 κατέφυγον ές την Νίσαιαν. αμα δε έω, εαλωκότων ήδη των 4 τειχών καί τών έν τη πόλει Μεγαρέων θορυβουμένων, οί πρός τους Αθηναίους πράξαντες και άλλοι μετ' αυτών, πλήθος ο Ευνήδει, έφασαν χρήναι ανοίγειν τας πύλας και

1. έτι] om. B. 2. αότοῖς A.B.C.E.F.H.I.K.L.N.O.P.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αὐτολ. κατὰ τὰς πύλας G.H.L.N.O.P.R. T.V.f. Parm. Haack. Poppo. κατὰ πύλας Bekk. 3. ἀποκτείνουσι Ο. 4. πλαταιεῖς καὶ V. 5. ἦσθοντο καὶ γὰρ T. 7. ὁπλίταις] om. g. 8. βεβαίως c.g.G. δε] om. g. 9. ὁ] om. P. 10. ἐγώρει I.L.N.O.P.R.T.V.d.f.i. Parm. 11. ἡμύ ναστο A.B.E.F.R.T.f.h. ἡμύνοντο Bekk. 16. τὸν] om. F. 17. καὶ μεγαρέων T. 19. ἀνέμειναν R. 22. ἀλλο Q. 23. ἔφθασαν P.

I. προσθείναι] Locus Herodoti est lib. III. cap. 78, 5. in quo Suidas προσθείναι interpretatur ἀποκλείσαι. Pollux. X. 25. προσθείναι τὴν θύραν. DUKER.

5. godorro yào] The conjunction yào is intended to explain the word µayoµeros. "Notwithstanding the surprise, "the Athenians did not win the gates "without fighting, for the Peloponne-"sian garrison discovered the attempt "in time to offer some resistance to "it."

10. χωρεί έπι το τείχος] Confer Diodorum XII. 320. WASS.

18. θησόμενον τὰ δπλα] See the note on II. 2, 5.

MEGARA. A.C. 424. Olymp. 89. 1.

5 έπεξιέναι ές μάχην. ξυνέκειτο δε αυτοις, των πυλων άνοιχθεισών έσπίπτειν τους Αθηναίους, αυτοι δε διάδηλοι έμελλον έσεσθαι· λίπα γαρ αλείψεσθαι, όπως μη αδικώνται. άσφάλεια δε αύτοις μαλλον εγίγνετο της ανοίξεως και γαρ οί από της 'Ελευσίνος κατά το ξυγκείμενον τετρακισχίλιοι 5 όπλιται των 'Αθηναίων και ιππής έξακόσιοι [οί] την νύκτα 6 πορευόμενοι παρήσαν. άληλιμμένων δε αύτων και όντων ήδη περί τας πύλας καταγορεύει τις Ευνειδώς τοις έτέροις το έπιβούλευμα. και οι Ευστραφέντες άθρόοι ήλθον και ούκ έφασαν χρήναι ούτε έπεξιέναι (ούδε γαρ πρότερόν πω τουτο 10 ίσχύοντες μάλλον τολμήσαι) οὔτε ἐς κίνδυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγείν εί τε μη πείσεται τις, αύτου την μάχην έσεσθαι. έδήλουν δε ούδεν ότι ίσασι τὰ πρασσόμενα, άλλ ώς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες ισχυρίζοντο, και αμα περί τὰς πύλας παρέμενον φυλάσσοντες, ώστε οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπι- 15 βουλεύουσι πράξαι δ έμελλον. LXIX. γνόντες δε οι των Upon this the Athe. 'Αθηναίων στρατηγοί ότι εναντίωμά τι εγένετο niane attack Niera καὶ τὴν πόλιν βία οὐχ οἶοί τε ἔσονται λαβεῖν, nestan garrison of the $\tau \eta \nu$ Nioralav evolus $\pi \epsilon \rho \epsilon \epsilon \epsilon i \chi i \langle 0 \nu, \nu 0 \mu i \langle 0 \nu \tau \epsilon s, \epsilon i$ long walls had taken retuge, and after two πριν έπιβοηθησαί τινας έξέλοιεν, θασσον αν 20 days take it. και τὰ Μέγαρα προσχωρήσαι, (παρεγένετο δε 2

1. ξυνέκειντο Parm. 3. αλείψασθαι Ρ. 4. μαλλον αὐτοῖs R. 6. ol] om. L.N.O.P.V.d.i. Uncis inclusit Poppo. ol T. 7. παρῆσαν] ἦσαν R.T. ἤθη ὅντων Ο.c.g. 8. περὶ] ἐπὶ Ο. ἐταίροις A.B.E.F.h. 9. καὶ ol N. Haack. Poppo. vulgo, Bekk. Goell. καὶ ol. καὶ oờκ] καὶ om. R.T. 10. σῦτε] οὐκέττ K. 11. φανερὰν L.O. 12. πείθεται d.i. Parm. ἦν πείσηται R. 13. ἰδήλου T. οὐδὲ E.K.c.g. εἶσασι K. αλλὰ ὡς C.F.H.L.O.P.R.V.d.e.h.i. Poppo. αλλ ὡς Bekk. 14. περὶ] παρὰ g. 15. ἔμενον T. 18. οὐχ οἶοί τε ἔσονται βία c.g. βία οὐχ οἶόν τε ἔσονται Ι. 19. νομίσαντες g. 21. τὰ] κατὰ Ο.Ρ.

2. airol de duid $\eta\lambda o_i \kappa. \tau. \lambda$.] The rubbing themselves over with oil was so common, as preparatory to any great bodily exertion, that it would excite no suspicion.

6. [ol] τὴν νύκτα πορευόμενοι] The article here seems quite indefensible. "The goers by night," cannot be a term applied to any portion of the Athenian cavalry, and the sense required by the passage being merely, " that six hundred cavalry marched all " night to reinforce the Athenians," I have followed several MSS. and the authority of Reiske, Poppo, and Dobree, in enclosing the word of in brackets.

12. αἰτοῦ τὴν μάχην ἔστσθαι] They should fight it out first on the spot, there, in Megara, before they came to any fighting with or against the Athenians. MEGARA. A.C. 424. Olymp. 89.1.

σίδηρός τε ἐκ τῶν ᾿Αθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τἆλλα ἐπιτήδεια,) ἀρξάμενοι ὅ ἀπὸ τοῦ τείχους ὃ εἶχον, καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἑκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τάφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἡ 5 στρατιὰ, ἐκ τε τοῦ προαστείου λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην ἀπεσταύρουν εἶ πῃ δέοιτό τι· καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ προαστείου ἐπάλξεις λαμβάνουσαι αὐταὶ

2. οἰκοδομήσαντες Κ. 4. τε] om. Τ. 5. τε] om. L.O. 6. είποι c.g. είπου R.T.e.f. δέοιτό τοι Τ. 7. προαστίου F.H. αὐταὶ A.B.C.F.H.L.N. O.T.V. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αὖται.

2. αρξάμενοι δ' από τοῦ τείχους κ.τ.λ.] Poppo and others make aneoraupour the principal verb, which cannot be, I think, because "the fortifying with "stakes or palisades such points as "might need it" can in no sense be considered the principal idea of the whole sentence, to which the preceding clauses are subordinate, but is in fact coordinate with them, expressing one part only, as they express other parts, of the general notion contained in $\pi\epsilon\rho$ ereixion. And the amended stopping, in which I have followed Bekker's edit. of 1832, makes the whole construction clear, which is as follows :περιετείχιζον-νομίζοντες-αρξάμενοι δέ, -καί διοικοδομήσαντες,-τάφρον τε διελομένη ή στρατιά, — έκ τε τοῦ προαστείου χρώμενοι. With regard to the last clause, και κόπτοντες τα δένδρα-άπεσταύρουν, I am not sure whether we should regard the finite verb ancoraúpour as used by confusion instead of the participle; or whether it would not be better to make the former sentence end at xpóperos, and to make what follows from και κόπτοντες to υπηρχον έρυ- μa another sentence by itself. $d\pi \partial \tau o\hat{v}$ reixous & elxor, i.e. "the long walls," here spoken of as one, because they were so close together, that with a view to the operations here described, they were but as a single wall, from each side of which the circumvallation branched off. And probably the space between them was filled up by a cross wall and rampart, so that in fact they would be only one wall at the point where the circum-

vallation walls joined them. Compare the note on II. 13, 9. diouxodounforarres τό πρός Meyapéas, building a cross wall or countervallation on the side towards Megara, to prevent succour from thence being thrown into Nissea. $\tau\eta s$ Nisaías depends upon ékarépuler, according to most of the editors; and it may be taken I suppose as explaining the term έκατέρωθεν; but is it not possible that it may depend on $\tau \partial \pi \rho \partial s M \epsilon$ yapéas? "Having built a cross wall on "both sides from the long walls to the " sea on the side of Nissea looking to-" wards Megara." According to any construction the words rijs Nisaias are out of their proper place. τάφρον τε καλ τείχη διελομένη ή στρατιά, "the army "having divided amongst themselves "the several parts of the trench and " walls that were to be made." Compare II. 78, Ι. διελόμενοι κατά πόλεις τό χωρίον.—τὰ δένδρα καὶ ῦλην, that is, " the fruit trees which they would na-" turally find in the gardens of the " προαστείον, and timber from forest "trees wherever they could meet with "them." Compare II. 75, 1. and the note there. The $\pi poa \sigma reiov$ of a Greek city was not what we call a suburb, but rather an open space like the parks in London, partly planted with trees, and containing public walks, colonnades, temples, and the houses of some of the principal citizens. It was used as a ground for reviews of the army, and for public games. At Rome the Campus Martius was exactly what the Greeks call προαστείον.

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

ύπηρχον έρυμα. και ταύτην μέν την ήμέραν όλην ειργάζοντο. 3 τη δ' ύστεραία περί δείλην το τείχος όσον ούκ απετετέλεστο, και οι έν τη Νισαία δείσαντες, σίτου τε απορία (έφ' ήμέραν γαρ έκ της άνω πόλεως έχρωντο) και τους Πελοποννησίους ού νομίζοντες ταχύ επιβοηθήσειν, τούς τε Μεγαρέας πολε-5 μίους ήγούμενοι, ξυνέβησαν τοις 'Αθηναίοις ήητου μέν έκαστον ἀργυρίου ἀπολυθηναι ὅπλα παραδόντας, τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις, τώ τε άρχοντι και εί τις άλλος ένην, χρησθαι « Αθηναίους δ τι αν βούλωνται. «πì τούτοις δμολογήσαντες έξηλθον. και οι Αθηναίοι τα μακρά τείχη απορρήξαντες 10 άπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως καὶ τὴν Νίσαιαν παραλαβόντες τάλλα παρεσκευάζοντο.

LXX. Βρασίδας δὲ ὁ Τέλλιδος Λακεδαιμόνιος κατὰ τοῦτον τον χρόνον ετύγχανε περί Σικυώνα και Κόρινθον ών. επί

who was then near his march into Thrace, assembles a large force dermon, in order to upon the Megareans to receive him within their city.

Meantime Brasidas, Θράκης στρατιάν παρασκευαζόμενος. και ώς 15 wno was snen near ήσθετο των τειχών την άλωσιν, δείσας περί τε τοις έν τη Νισαία Πελοποννησίοις και μή of the allies of Lace $\tau \dot{a}$ Méyapa $\lambda \eta \phi \theta \eta$, $\pi \epsilon \mu \pi \epsilon \iota$ es $\tau \epsilon$ toùs Bouaroùs are Megara, and calls κελεύων κατά τάχος στρατις απαντήσαι έπι Τριποδίσκον, (έστι δε κώμη της Μεγαρίδος 20 όνομα τούτο έχουσα ύπο τῷ όρει τη Γερανία), και αυτός έχων ήλθεν έπτακοσίους μέν και δισχιλίους Κοριν-

2. δ] τε d. τη δε ύστερ. C.E.F.H.K.R.c.e.f.g.i. Poppo. παρά O.P. το τείχοι] τοῦ τείχους τοσοῦτον b.E. οὐκ] οῦπω e. ἀποτετελεστο F.L.O.Q. τείχος] τοῦ τείχους τοσοῦτου b.Ε. οὐκ] οὅπω e. ἀποτετέλεστο F. Bekker. ed. 1832. ἀπετετέλεστο A.B.E.G. τετέλεστο e. 3. ἐφ΄ ἡμ 4. Deest ἐκ Parm. 5. ἐπιβοηθεῖν Κ. 7. ἀργύριον Ρ. παραδόι παραδιδόντες d. τοῦς δὲ A.B.F. Bekk. Goell. Dobree. ceteri τοῦς τε. om.g. 11. τῶν] om. N.V. 12. παρασκευάζοντο F. 13. τε i. 3. ė¢' ήμερίαν Č. παραδόντες T.g. 9. åv] δ] om. c. τέλλιος d.i. 14. ετύγχανε γάρ περί i. καί επί θράκης L.O. 15. στρα-τείαν Haack. Poppo. 17. λακεδαιμονίοις R. 20. τριποδίσκον A.B.C.E.F.G.H. I.N.T.V.c.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. το τριποδίσκον K. ceteri υ. 21. γερανία E.F.H.Q.R.f. Poppo. Bekker. ed. 1832. vulgo γερα-22. δλθεν έχων f. χιλίους c. δισχιλίων T. τριποδίσκου. veia.

7. rois de Aakedaupovious] It appears now from Bekker's smaller edition that three of the best MSS. support his correction of de instead of re. There can therefore be no longer any hesitation as to admitting it into the text. The $d\rho\chi\omega\nu$ here spoken of was the Spartan commander of the Peloponnesian garrison, like Tantalus at Thyrea, c. 57, 3. Pasitelidas at Torone, V. 3, I. Menedæus and his colleagues in Acarnania, III. 100, 3.

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

θίων όπλίτας, Φλιασίων δε τετρακοσίους, Σικυωνίων δε έξακοσίους, και τους μεθ αυτού όσοι ήδη ξυνειλεγμένοι ήσαν, οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον. ώς δε επύθετο, (έτυχε γαρ νυκτός επί τον Τριποδίσκον 2 s έξελθών,) απολέξας τριακοσίους τοῦ στρατοῦ, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, προσηλθε τη των Μεγαρέων πόλει λαθών τους 'Αθηναίους όντας περί την θάλασσαν, βουλόμενος μέν τφ λόγφ και αμα, ει δύναιτο, έργφ της Νισαίας πειρασαι, το δέ μέγιστον, την τών Μεγαρέων πόλιν είσελθών βεβαιώσασθαι. 10 καὶ ἡξίου δέξασθαι σφας, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν. LXXI. αί δε των Μεγαρέων στάσεις φοβού-They. however, μεναι, οί μεν μή τούς φεύγοντας σφίσιν έσαthought it safest to wait the event, and γαγών αυτούς έκβάλη, οι δε μη αυτό τοῦτο ό see whether he could δημος δείσας επιθηται σφίσι και η πόλις έν 15 the Athenian army. μάχη καθ αύτην ούσα έγγυς έφεδρευόντων 'Αθηναίων απόληται, ούκ έδέξαντο, αλλ' αμφοτέροις έδόκει ήσυχάσασι το μέλλον περιιδείν ήλπιζον γαρ και μάχην έκάτεροι έσεσθαι των τε 'Αθηναίων και των προσβοηθησάντων, και ούτω σφίσιν ασφαλεστέρως έχειν, οις τις είη εύνους, 20 κρατήσασι προσχωρήσαι. ό δε Βρασίδας ώς οὐκ ἔπειθεν, 2 άνεγώρησε πάλιν ές τὸ άλλο στράτευμα.

LXXII. ⁴ Αμα δὲ τῆ ἔφ οἱ Βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενοημένοι μὲν καὶ πρὶν Βρασίδαν πέμψαι βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα ^{The Becotlans come} ὡς οὐκ ἀλλοτρίου ὅντος τοῦ κινδύνου, καὶ ἦδη up to aid Braddae,

σικυωνίων δέ] και σικυωνίων L. om. C.G.I.O.P.d.e.i. cum ipso έξακοσίους.
 και] om. L. έαυτοῦ G.H.N.O.P.T.V.c.d.e.f.g.i.m. Poppo. aὐτοῦ Bekk.
 ἐτύγχανε Ν.V. 5. ἐξελθεῖν Q. ἀπολέξας τριακοσίους τοῦ στρατοῦ] om.c.g.
 μεγάρων Κ. 8. πειρᾶσθαι e. cum Prisciano 18. p. 1198, 30. πειρᾶσαι Ε. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πειράσαι. 12. ἐξαγαγὼν Parm. 13. εἰ δέ f. τὸ αὐτὸ τοῦτο i. Parm. 14. ἐπιθῆται Ε.F.H. Goell. Bekk. vulgo ἐπίθηται. 15. ἑαυτὴν N.V. 16. ἀπολείται Α.B.Ε.F.H.Q.T.h. ἀπολληται e. ἀπολλυται b. ἐπεδέξαντοε. 18. ἐκάτεροι] om. N. 19. ols C.d.e.i. Poppo. Goell. Bekk. corr. N. vulgo ös. τις εἶη εῦνους τι είη εῦνους d.i. τισιν εῦνους e. 20. προχωρῆσαι L.O.P.

17. περιδείν] Thomas Mag. in περιο- et adfert ex hoc loco, αλλ' αμφότεροιςρώ, περιδείν και αντί του περισκοπήσαι, περιδείν. DUKER.

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. L.

and their cavalry skir. Οντες πανστρατιά Πλαταιάσιν, έπειδη δε καί mishes with the Athen ηλθεν ο άγγελος, πολλφ μάλλον ερρώσθησαν, decisive result. και αποστείλαντες διακοσίους και δισχιλίους όπλίτας και ίππέας έξακοσίους τοις πλείοσιν απηλθον πάλιν. 2 παρόντος δε ήδη Εύμπαντος του στρατεύματος, όπλιτων ούκ 5 έλασσον έξακισχιλίων, και των Αθηναίων των μέν όπλιτων περί [τε] την Νίσαιαν όντων και την θάλασσαν έν τάξει, των δε ψιλων ανά το πεδίον έσκεδασμένων, οι ιππης οι των Βοιωτών απροσδοκήτοις επιπεσόντες τοις ψιλοις ετρεψαν έπι την θάλασσαν έν γαρ τφ πρό του ουδεμία βοήθειά πω 10 3 τοις Μεγαρεύσιν ούδαμόθεν έπηλθεν. άντεπεξελάσαντες δε και οι των Αθηναίων ές χειρας ήεσαν, και έγένετο ιππομαχία 4 έπι πολύ, έν ή άξιουσιν έκατεροι ούχ ήσσους γενέσθαι. τον μέν γαρ ίππαρχον των Βοιωτών και άλλους τινας ού πολλούς πρός ταυτή τη Νισαία προσελάσαντες οι 'Αθηναίοι 15 και αποκτείναντες έσκύλευσαν, και των τε νεκρών τούτων κρατήσαντες ύποσπόνδους απέδοσαν και τροπαίον έστησαν.

I. πλαταιάσιν Α. πλαταίασιν Β. πλαταιεῦσιν G.L.Q. om. O.P. πλατιεῦσι C. ἐπεὶ c. καὶ ἦδη ἦλθεν d. 3. διακοσίους δὲ καὶ Κ. χιλίους Ν. (prima manu) Q.d.i. 6. ὅλαττον Α.Β.C.Ε.F.G.N.T.V.b.d.e.f.h.i. 7. περί τε Ε.G. περὶ τὴν Α.Β.F.c. Bekk. Goell. τὴν om. Parm. 8. παιδίον ἐσκεθασμένον Ε. 2. ἀπροσδοκήτως Q.V. 10. ἐν δὲ c. ἐν τῷ γὰρ πρὸ τοῦ T. μηδεμία Κ. πω] om. C.G.L.O.e. 11. οὐδαμόθεν] om. N. prima manu. ἀπῆλθεν Q. ἐπῆλθον Parm. ἀντεξελάσαντες h. Parm. 14. ὑπαρχον Parm. 15. πρὸς †αὐτῷ τῷ Νισαίą†. Libri omnes et edd. αὐτὴν τὴν Νίσαιαν.

6. $i\lambda a \sigma \sigma \sigma r$] Etsi autem hoc tantum unius Cod. MS. auctoritate nititur, tamen vel sine ea in contextum admitti potuisset; quum Grammatici veteres testentur, Thucydidem numquam in talibus gemino τ usum fuisse, quod supra plus semel monitum est. Dux.

10. εν γάρ τῷ πρὸ τοῦ κ. τ. λ.] Hæc verba rationem reddunt cur in ἀπροσδοκήτους inciderint. ΗΛΑCK.

15. προς †αὐτῦ τῦ Νισαία†] The sense requires the dative, "close under the "walls of Nisæa." Portus's conjecture, προσελάσαντας, although approved by Dobres, is inconsistent, as Poppo rightly observes, with the conjunction καl immediately following. Nor can

mpòs abriv riv Nícaux mposelásames be taken to signify, as Poppo seems to understand it, "Athenienses prope Ni-"sæam consulto se recepisse:" for mposelásames, when expressing the movements of cavalry, can only mean, "charging the enemy." The Bosotians had chased the Athenians down to Nisæa; then the Athenians faced about, charged them in return, and cut some of them off. In c. 92, 4. where all the MSS. read rovrous, the later editors have restored the accusative rovrous, as the sense required; and here, on the other hand, I have no hesitation in substituting, for the same reason, the dative for the accusative. MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

ου μέντοι έν γε τῷ παντὶ έργφ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες απεκρίθησαν, άλλ' οι μέν Βοιωτοί πρός τούς έαυτών, οί δε έπι την Νίσαιαν.

LXXIII. Μετά δέ τοῦτο Βρασίδας καὶ τὸ στράτευμα 5 έχώρουν έγγυτέρω της θαλάσσης και της των Μεγαρέων

Brasidas then, being aware that the Megareans were waiting to prove victorious, offens the enemy battle; but

πόλεως, και καταλαβόντες χωρίον επιτήδειον παραταξάμενοι ήσύχαζον, οἰόμενοι σφίσιν έπιnew which aldo would έναι τους 'Αθηναίους, και τους Μεγαρέας έπιστάμενοι περιορωμένους ὑποτέρων ἡ νίκη έσται. 10 they, being interior in καλώς δε ενόμιζον σφίσιν αμφότερα εχειν, αμα 2 μέν το μη έπιχειρείν προτέρους μηδε μάχης και

numbers, decline it.

κινδύνου έκόντας αρξαι, επειδή γε εν φανερφ έδειξαν ετοιμοι όντες άμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὦσπερ ἀκονιτὶ τὴν νίκην δικαίως αν τίθεσθαι έν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς 15 ξυμβαίνειν. εἰ μέν γὰρ μη ὄφθησαν ἐλθόντες, οὐκ αν έν 3 τύχη γίγνεσθαι σφίσιν, άλλα σαφώς αν ώσπερ ήσσηθέντων στερηθήναι εύθύς τής πόλεως νυν δε κάν τυχείν αυτούς 'Αθηναίους μη βουληθέντας άγωνίζεσθαι, ώστε άμαχει αν

Parm. παντί] παρόντι e. 4. τοῦτο δὲ Κ. e. 7. ἡσύχαζον] om. L.O.P. 9. π 10. καλῶs] καὶ ὡs Ρ. μὴ δὲ C.V. ἔχει 6. επιτήδειον καλ 1. év] om. Parm. παραταξάμενοι ε. 9. περιορωμένους] om. pr. μή δè C.V. man. N. έχειν] om. E. ΙΙ. τὸ έπιχειρείν e. τῷ μὴ F. Parm. 12. ἄρξασθαι T.Q.f. ἐπειδὴ ἔδειξαν] om. C.G.I.L.O.P.e. 13. ἀκονειτὶ C.I.K. ἀκονητὶ E.F.f. ἀκοντὶ d. ἀνονητὶ e. τὴν νίκην δικαίως ἐν τίθεσθαι A.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.c.d.e.f.g.h.i.m. Parm. Poppo. Goell. Bekk. αντίθεσθαι C. αντιθέσθαι B.E.F. αντιτίθεσθαι Q. vulgo et Haack. δικ. αν την νίκην τίθεσθαι. 15. oùr âv] om. O.P. 16. ήσση-18. duaxel A.B.E.F.H.N.T.V. Haack. θέντες V. 17. αθηναίους αὐτούς G. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀμαχητί.

9. βεβaios should be taken with re-heurigraures, "with a decided result."

10. καλώς δε ενόμιζον κ. τ. λ.] The word aupórepa is explained by what follows, αμα μέν το μη επιχειρείν-έν τφ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. In the last clause, the words όρθῶs ξυμβαίνειν are a mere repetition of ratios exerv, but added again to make the meaning more palpable. The words rai autois-riberbai seem to be parenthetical, and to depend upon evópu(or at the beginning of the chapter.

15. οὐκ ἀν ἐν τύχη κ. τ. λ.] " They " would have had not a chance of suc-

" cess, but would clearly have lost the " city at once, being considered to have " been as good as beaten." The genitive absolute ήσσηθέντων is remarkable, referring as it does to the subject of the verb $\sigma \tau \epsilon \rho \eta \theta \hat{\eta} \nu a i$; so that $\dot{\eta} \sigma \sigma \eta \theta \dot{\epsilon} \nu \tau a s$ or journéeres might seem more natural. But compare V. 33, I. VI. 7, 2. VII. 57, II. Herodotus, VIII. 108, 6. IX. 58, 4. and Poppo, Prolegom. I. c. x. p. 119. Jelf, 710.

17. καν τυχείν — μη βουληθέντας] "Might chance to be unwilling." For this use of rvyxaver with a participle, see Matthiæ, Gr. Gr. §. 533. 4. Jelf, 694.

Θογκγδιδογ

MEGARA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

4 περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον. ὅπερ καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ Μεγαρῆς—ὡς οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν παρὰ τὰ μακρὰ τείχη ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ μὴ ἐπιόντων, λογιζὕμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ μὴ ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς προεκεχωρήκει, 5 ἄρξασι μάχης πρὸς πλείονας αὐτῶν ἡ λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα ἡ σφαλέντας τῷ βελτίστῷ τοῦ ὑπλιτικοῦ βλαφθῆναι, τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων μέρος ἕκαστον κινδυνεύειν εἰκότως ἐθέλειν τολμậν. χρόνον δὲ ἐπισχόντες, καὶ ὡς οὐδὲν ἀφ᾽ ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον 10 πρότερον οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν καὶ αὖθις οἱ Πελοπον-

I. δσπερ i. 2. περί L.O.P. μικρά c.g. 4. καί ἐκείνων Q. 5. προκεχωρήκει P. 6. ἄρξασθαι d.i. αὐτῶν Ε.Η.Κ.L.Ν.Ο.V. 7. βελτίστω πλείστω c.f.g. 8. της] om. prim. man. N. της δὲ ξυμπάσης d.i. μέρος ἐκατόν C. ἐκάστων Poppo. Goell. ἐκάστου κινδυνεῦον Dobiee. 10. σὐδένα ἐφ' ἐκάτερον d.i.

1. of yap Meyaphs κ . τ . λ .] The verb to this nominative case is to be found in what, according to the common division, is the following chapter; so little could the author of this division have understood the construction of the passage. The construction, if so it may be called, is as follows: οι γάρ Μεγαρής-τοῦτ' ἔστιν, ἀκριβέστερον είπόντι, οί των φευγόντων φίλοι Μεγαρής, - ἀνοίγουσί τε τὰς πύλας καὶ ἐς λόγους έρχονται. The subject, which was at first stated to be of Meyapηs, is, after a long parenthesis of twelve lines, stated again more accurately to be of two devγόντων φίλοι Μεγαρής. Compare a somewhat similar passage in Herodotus, VI. 137. where the nominative case Ilehaoyol at the beginning of the chapter is separated by an interval of half a page from its verb ελόχησαν, which occurs, according to our present division, in the following chapter. So that Aristotle had good reason to notice this sort of carelessness, Rhet. III. 5, 2. where he says, dei dè, eus µéµvητai, duταποδιδόναι άλλήλοις, και μήτε μακράν απαρτάν, μήτε σύνδεσμον πρό συνδέσμου αποδιδόναι τοῦ αναγκαίου.

5. $\epsilon \pi \epsilon \epsilon \delta \eta$ kai tà $\pi \lambda \epsilon \omega$ k. t. λ .] "Since " in more than half of their object they " had succeeded; having taken Nisza, " and thus completely shut out the " Megareans from all communication " with the sea."

8. τοις δε ξυμπάσης κ. τ. λ.] That something here is corrupt, seems evident. Various corrections are proposed, of which Dobree's first seems to me one of the neatest, ols de-indorov Kurδυνεύοι. One might correct also έκάστο simply, and insert either ydp after Euunaons, or our after elkorws. For the sense is clear, namely, that the enemy might naturally be willing to risk a battle, seeing that each general among them staked only a part of his whole national force, ξυμπάσης της δυνάμεως, and also a part only of the force actually engaged, Tŵr παρόντων. So that if the whole army were cut off, still the loss of each state would be but small: and still farther, the army might be defeated without being destroyed, and the loss might fall wholly or chiefly on one wing, so that as the soldiers of each state occupied only a part of the line of battle, the loss to any one state might possibly, even in the event of a defeat, be next to nothing. The expression έθελειν τολμάν resembles I. 71, 7. βουλομένων ύμων προθύμων είναι.

MEGARA. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

νήσιοι όθεν περ ώρμήθησαν-ούτω δη τφ μέν Βρασίδα αυτφ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν οἱ τῶν φευγόντων φίλοι Μεγαρής, ώς έπικρατήσαντι και των Αθηναίων οὐκέτι έθελησάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μαλλον ανοίγουσί τε τας 5 πύλας και δεξάμενοι καταπεπληγμένων ήδη των πρòs [τουs] 'Αθηναίους πραξάντων ἐς λόγους ἔρχονται. LXXIV, καὶ

Upon this the Megareans admit Brasidas into their city. The principal popular leaders fly to Athens, and the aristocratical exiles

10 are recalled, under solemn oaths to forget all past differences. But as soon as they returned, they treacherously seized and put to death about one hundred of the 15 popular party, and

changed the government into a very strict and exclusive oligarchy.

ύστερον ό μέν, διαλυθέντων των Ευμμάχων κατὰ πόλεις, έπανελθών καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόρινθον την έπι Θράκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ίνα περ και το πρωτον ωρμητο οι δε έν τη πόλει Μεγαρής, άποχωρησάντων και των 'Αθηναίων έπ' οίκου, όσοι μέν των πραγμάτων προς τους 'Αθηναίους μάλιστα μετέσχον, είδότες ὅτι ὦφθησαν εὐθὺς ὑπεξηλθον, οἱ δὲ ἀλλοι κοινολογησάμενοι τοις των φευγόντων φίλοις κατάγουσι τους έκ Πηγών, δρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδέν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δέ τη πόλει τα άριστα. οι δε έπειδη έν ταις άρχαις έγένοντο 2 και έξέτασιν δπλων έποιήσαντο, διαστήσαντες τους λόχους 20 έξελέξαντο των τε έχθρων και οι έδόκουν μάλιστα ξυμπράξαι

μμησησταν Γ. περ om. e. 3. σύκ, omisso έτι, Α. 5. roùs] om. H.K.L.N.O.V.g. 3. συμμάχων κατά deest Parm 1. περ ώρμήθησαν] περιορμήθησαν P. περ om. e. د.N.O.V.g. 7. συμμάχων 10. δρμηντο d.e.m. Parm. . re] om. prim. man. N. B.C.F.Q.V.c.d.e.g. 8. karà deest Parm. 13. έσχον C. ex ras. δρκίσαντες L.O.P.Q. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 361. έκ των πηγών Τ. 17. μεγάλοις c.g. 20. τών] om. Q. 19. δχλουs d. λόγουs Parm. 18. rà] om. Parm.

19. έξέτασιν ὅπλων] A similar proceeding, with a similar object, is de-scribed by Xenophon, Hellen. II. 4, 8, 9, 10. when the thirty tyrants of Athens wanted to arrest some suspected persons at Eleusis. The review first of all brought the whole population, from whom the victims were to be selected, into one place; and then, as the Greek soldiers always piled their arms before their generals addressed them, an opportunity was thus afforded of seizing the arms, and of securing

any obnoxious individual without resistance, as he must appear before his commander without his spear and shield. A small body either of mercenary troops, or of the aristocracy themselves or their dependents, were the instruments employed in this service; and the citizens themselves were reviewed in different parts of the town, διαστήσαντες τούς λόχους, that they might be the more easily overpowered, and deprived of the means of cooperating with each other.

THUCYDIDES, VOL. II.

COAST OF ASIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

τὰ πρòs τοὺς Ἀθηναίους ἄνδρας ὡς ἐκατὸν, καὶ τούτων πέρι ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν, καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν τὰ μάλιστα 3 κατέστησαν τὴν πόλιν. καὶ πλεῖστον δὴ χρόνον αὕτη ὑπ ἐλαχίστων γενομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινεν. **5**

LXXV. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, τῆς 'Αντάνδρου ὑπὸ τῶν Μυτιληναίων, ὥσπερ διενοοῦντο, μελλούσης κατασκευάζε-COAST OF ABLA. σθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων 'Αθηναίων στρα-The settlement of the Loublan exiles at An- τηγοὶ Δημόδοκος καὶ 'Αριστείδης, ὅντες περὶ tandrus, (see ch. 62.) is 'Ελλήσποντον (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν Λάμαχος 10 δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει), ὡς ἤσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι, μὴ ὥσπερ τὰ "Αναια ἐπὶ τῆ Σάμφ γένηται, ἕνθα οἱ φεύγοντες τῶν Σαμίων καταστάντες τούς τε Πελοποννησίους ὡφέλουν ἐς τὰ ναυτικὰ κυβερνήτας πέμποντες καὶ τοὺς ἐξιόντας ἐδέχὸντο, οὕτω δὴ ξυναγείραντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιὰν καὶ

Ι. τούς] om. g. 2. φανεράν ψήφον c. 5. γενομένη A.E.F.G.H.K.N.c.f.g.h. Haack. Poppo. Bekk. Goell. νεμομένη B.C.T.V. (vulgo νεμομένη.) συνέμεινεν H.K. 8. άθηναῖοι νεῶν Ε. 9. δημόδηκος L. δημοδόκος καὶ βιστίδης Ε. IO. λαμάχας c.g. II. ἐπεπεπλείκει d. ἐσπεπλεύκει R. I2. δεινάν] δίκαιον e. I3. τὰ ἄναια] ἄνω Q. I4. τε] om. d.i. 17. ἀπό-πλεύσαντες] om. B.E.F.h. et prima manu N. στρατίας C.e.

2. ψήφον φανεράν διενεγκείν] Compare Lysias against Agoratus, p. 467. Reiske: οί μέν γάρ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων. δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριάκοντα ἐκείσθην. τὴν δὲ ψήφον οἰκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταντας ἔδει τίθεσθαι τὴν μέν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν.

5. $\forall n^* \epsilon \lambda a \chi (\sigma \tau \omega n \gamma e r o \mu \epsilon \tau n \gamma)$ Because probably not all of the restored exiles, and still less of their friends who had been left in Megara, were concerned in the perfidy of this revolution, any more than the whole aristocratical party at Athens approved of the crimes of Critias. But a few daring men effected the revolution, tacitly countenanced probably by the aristocratical party in general, who thought the worst oli-

garchy better than the ascendency of the popular party. What Thucydides notices as remarkable is the long duration of a government which owed its existence to a violent revolution, and that too a revolution effected by a very small number of active instruments: in itaxiorus yerouing is oráoreus µeráoraors. I have therefore followed Duker and the later editors in adopting the reading yerouing instead of veµoµing.

6. $\tau\eta s$ 'Artárôpou] Confer Diodorum, lib. XII. p. 322. ubi pro 'Apiorteiôŋu sal $\Sigma i \mu a \chi o v$ lege omnino 'Apiorteiôŋu sal $\Delta \eta \mu o \delta o s o v$. WASS. De hoc consilio exsulum Mitylenzeorum et aliorum Lesbiorum est supr. cap. 52, 4. DUKER.

13. rà đraia] Vid. ad lib. III. cap. 19, 2. et 32, 2. DUKER.

COAST OF ASIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

πλεύσαντες, μάχη τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς ἀΑντάνδρου ἐπεξελθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. καὶ οὐ πολὺ 2 ὕστερον ἐς τὸν Πόντον ἐσπλεύσας Λάμαχος, ἐν τῆ Ἡρακλεώτιδι †ὑρμήσας† ἐς τὸν Κάληκα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς s ναῦς ὕδατος ἄνωθεν γενομένου καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος. αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῆ διὰ Βιθυνῶν Θρα-3 κῶν, οί εἰσι πέραν ἐν τῆ ἀΑσία, ἀφικνεῖται ἐς Χαλκηδόνα τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου Μεγαρέων ἀποικίαν.

2. $i\pi\epsilon\xi\epsilon\lambda\theta \delta \mu$ ras B.h. $i\pi\epsilon\lambda\theta\delta \mu$ ras d. $\kappa al i\kappa$ f. 3. $\tau \delta \mu$] om. d. $\kappa al i\kappa$ $\tau \eta$ e. 4. $\delta\rho\mu\eta\sigma as$ A.B.E.F.H.K.N.Q.T.V.d.f.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo $\delta\rho\mu \delta \sigma as$. [Quod ad N. attinet, hodie in textu habet $\delta\rho\mu\delta\sigma as$: videtur autem rasuram in charta factam esse, et ubi nunc est ϵ , aliam olim literam extitisse.] $\kappa\delta\lambda \kappa a$ d. $\kappa\delta\lambda \kappa a$ L.O. $d\pi\delta\lambda v \sigma \epsilon$ V. 5. κal] om. L.O.P.Q. $al\phi\mu\delta\delta \delta v$ F. 7. $\chi a\lambda\kappa\delta\delta\sigma a$ g. $\kappa a\lambda\kappa\epsilon\delta\delta\sigma a$ d. $\tau \eta\nu$] om. d.

2. οὐ πολὺ ὕστερον—ἐσπλεύσας Λάμαχος—ἀπόλλυσι. The words οὐ πολὺ ὕστερον refer to the loss of the ships, and not to their entrance into the Euxine, for that had taken place before Antandrus was recovered. Λάμαχος ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει.

4. $t\delta\rho\mu\eta\sigma\alpha st$] This is undoubtedly the reading of the best MSS. and Poppo objects to the use of the active $\delta\rho\mu\mu\sigma\alpha s$ instead of the middle $\delta\rho\mu\mu\sigma\alpha s$. Yet the words $\delta\rho\mu\alpha$ and $\delta\rho\mu\ell\epsilon s$ are so frequently confounded in the MSS. that their authority is of little weight; as, for instance, in VIII. 34. the best MSS. read $\delta\rho\mu\mu\sigma\alpha\sigma\alpha s$, where $\delta\rho\mu\eta\sigma\alpha\sigma\alpha s$ is certainly the true reading; and again in VIII. 43, I. there is a similar mistake. And with the accusative τds so following so immediately afterwards, $\delta\rho\mu\ell-\sigma\alpha s$ for $\delta\rho\mu\mu\sigma\sigma\alpha s$ seems sufficiently excusable. On the other hand, $\delta\rho\mu\ell\epsilon s$ $ds \tau ds Kadyaca$ is more correct than $\delta\rho-\mu$ $\mu\omega s$ $\tau ds Kadyaca$. I have accordingly marked the word as doubtful.

Κάληκα] Hujus fluvii nomen apud Auctores multum variat. Arrianus in Periplo Κάλητα vocat, Diodorus Κάχητα. Sed Memnon cui magis credendum, utpote Heraeleotse et Bithynise vicino, Κάλλητα nominat. Hodie etiam Chelit dicitur, ut ait Belonius in suis Observationibus. Palmerius in Exercitat. p. 51. HUDS. Κάλητα vocat Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 703. Thraces Bithynise incolas memorat ibid. ex Herodot. VII. 75, 2. Add. Strab. XII. p. 541. DUKER. The river Calex, or Cales, is hardly more than a mountain torrent; or at least has its source in the mountains at so short a distance from the sea, that its floods must be exceedingly sudden and violent; and, like the *fumare* in Sicily, they would come down with such a body of water, sweeping trees and rocks along with them in their course, that vessels drawn up on the shore, just at the mouth of the river, might very easily have been swamped or dashed to pieces.

5. Vdaros árader veropérou] Poppo understands árader to mean "cœlitus," but is there any instance in the early Greek writers in which vdap árader veropéror is used as synonymous with vdap éf ovparoù veropéror? Thucydides uses the word árader often, but never in the sense of éf ovparoû. I believe that the words mean, "Rain having "fallen in the interior," "in the upper "country." It is well known that árader does not always strictly signify "from above," but also "above" simply, as in III. 68, 4. IV. 108, I. VII. 63, 2. That vdap érévero will signify "there was rain," without any addition of éf ovparoû or árader, may be seen from Herodotus VIII. 12, 1. érévero de vdap árderor ded náors ris vertos.

7. Χαλκηδόνα] The true name of this city, as given universally on its coins, is Καλχήδονα. See Eckhel, de Doctr.

BCEOTIA. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

LXXVI. Έν δε τφ αὐτφ θέρει καὶ Δημοσθένης 'Aθηναίων στρατηγός τεσσαράκοντα ναυσίν άφικνείται ές Ναύ-

BŒOTIA. Plan for effecting a 2 popular revolution in Overtures Borotia. made to Athens for aid. Demosthenes is sent to Naupactus, to enter Borotia on the side of Phocis, while Hippocrates, with the whole force of Athens, was to attack it simul-2 taneously from Attica,

DAGTA.

πακτον, εύθύς μετά την έκ της Μεγαρίδος άναχώρησιν. τῷ γὰρ Ἱπποκράτει καὶ ἐκείνω τα Βοιώτια πράγματα από τινων ανδρών έν 5 ταις πόλεσιν έπράσσετο, βουλομένων μεταστήσαι τον κόσμον και ές δημοκρατίαν ώσπερ οί 'Αθηναΐοι τρέψαι και Πτοιοδώρου μάλιστ' άνδρος φυγάδος έκ Θηβών έσηγουμένου τάδε αύτοις παρεσκευάσθη. Σίφας μεν εμελλόν τινες 10 ana occupy une post of Delium, near Ta- προδώσειν ai δε Σίφαι εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς έν τῷ Κρισαίφ κόλπφ ἐπιθαλασσίδιοι Χαιρώνειαν δέ, η ές Όρχομενον τον Μινύειον πρότερον καλούμενον νυν δέ Βοιώτιον ξυντελεί, άλλοι έξ Όρχομενου έν-

7. τον κόσμον] την πολιτείαν Κ. 10. παρεσκευάσθη τι σίφας Ρ. 11 5. Boiwreia h. 8. ποιοδώρου G.I.K. πτιοδώρου Ρ. 11. προδώσεω B.E.F.H.N.T. V.d.f.h.i. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παραλώσει». Σύφαι Β 12. κροισαίω Τ. κρισσαίω Ν.V. έπιθαλάσσιοι Τ. χερώνει 13. rov] om. b. μινύιον Η. μινύιον Α.Ε.F.Q.T. 14. βοιώ N.Q.T.V.e.f.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo βοιώτειον. Lipa Bekk. nîs] om. i. χερώνεια Τ. (ερώνειαν F. 14. BOLÉTION A.B.E.F.H.K.

Numor. vol. II. p. 411. And so it is written in Herodotus, IV. 144, 2. But the Attic writers, or at least the existing MSS. of them, have adopted the form $Xa\lambda \kappa\eta \delta \partial \nu$, and the Romans followed them in writing "Chalcedon," and not " Calchedon."

13. és 'Opxouevov-Eurredei] The Bootian confederacy consisted of a The number of free and sovereign states, each of which elected its Bœotarch, or member of the supreme executive government of Bœotia, with the exception of Thebes, which, on account of its preeminence in rank and power, elected two Bœotarchs. In the Peloponnesian war these states appear to have been either ten or twelve in number, as the Bœotarchs are said to have been either eleven or thirteen, according to the va-rious interpretations of IV. 91. and two of these were Thebans. Their names were, Thebes, Orchomenus, Coronea, Copæ, Tanagra, Thespiæ, Haliartus, and, according to Müller's con-

jecture, Lebadea, Onchestus, and Okalea; but this last place seems hardly entitled to rank amongst the sovereign states, as Strabo classes it among the dependencies of Haliartus. However this may have been, the sovereign states, whichever they were, had each a number of smaller states subject to their authority; as, Chæronea was de-pendent upon Orchomenus; Leuctra and Siphæ on Thespiæ; Acræphia, Glisas, Therapne, and others, on Thebes. These smaller states were called Eugμοροι, or ξυντελείς, to the larger ones; and were obliged to furnish troops and money, to make up the contingent of the state to which they belonged, to the general confederacy of Bœotia. [All the existing information respect-

ing the constitution and magistrates of Bœotia may be found in Böckh's Introduction to the Bœotian Inscriptions, in his Corpus Inscription. Græcar. p. 726—732. or in a shorter compass, in Hermann's Politic. Antiquit. of Greece,

BCEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

εδίδοσαν, και οι Ορχομενίων φυγάδες ξυνέπρασσον τα μάλιστα, καί ανδρας έμισθούντο έκ Πελοποννήσου έστι δέ ή Χαιρώνεια έσχατον της Βοιωτίας πρός τη Φανότιδι της Φωκίδος και Φωκέων μετειχόν τινες. τους δε 'Αθηναίους 4 **5 έδει** Δήλιον καταλαβείν τὸ ἐν τῆ Ταναγραία πρὸς Εύβοιαν τετραμμένον 'Απόλλωνος ίερον, αμα δε ταυτα έν ήμερα ρητή γίγνεσθαι, όπως μη ξυμβοηθήσωσιν έπι το Δήλιον οι Βοιωτοι άθρόοι, άλλ' έπι τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενα. καὶ εἰ κατορθοῖτο ή πεῖρα καὶ τὸ Δ ήλιον τειχισθείη, ἑαδίως 5 10 ήλπιζον, εί και μη παραυτίκα τνεωτερίζοι τι των κατά τας πολιτείας τοις Βοιωτοις, έχομένων τούτων των χωρίων καί ληστευομένης της γής και ούσης έκάστοις δια βραχέος αποστροφής ου μενείν κατά χώραν τα πράγματα, άλλα χρόνω, των 'Αθηναίων μέν προσιόντων τοις άφεστηκόσι, τοις δέ 15 ούκ ούσης άθρόας της δυνάμεως, καταστήσειν αυτά ές το έπιτήδειον. ή μέν ουν έπιβουλή τοιαύτη παρεσκευάζετο.

3. χερώνεια V. φανώτιδι H.g. ἀφανώτιδι b. φότιδι Ι. 4. φωκίων V. 5. τό] τῶν A.B. τῷ Ε. παναγραία Ι. 7. γενέσθαι c. 8. ἐκαστος Κ. κινούμενα A.B.F.H. Poppo. Goell. Bekk. vulgo κινούμενοι. 9. καὶ] om. A.B.F. εἶ τι κατορθοίτο c.f.g. εἰ δὲ Ν. 10. νεωτερίζοιτο F.Q.T. Haack. Poppo. Goell. νεωτερίζοι Bekk. νεωτερίζειν d.i. 11. τούτων] om. b. 12. διὰ βραχέως Ε.F. βαί 13. μένειν A.E.F.K.N.P.T.V.g. μενεῖν G. βαίνειν d.i. 16. ἐπιβολή Η. παρε-

13. μενείν Α.Ε.Γ.Κ.Ν.Ρ.Ι. V.g. μενείν G. βαίνειν α.ι. 10. επιβολή Π. πάρεσκενάζετο] om. d.i.

§.179. Böckh supposes that Lebadea, Anthedon, and Chalia, were the three sovereign states of the league in the Peloponnesian war which Thucydides has not mentioned. The statement of Strabo, referred to in my original note respecting Okalea, is represented by Poppo to be a mistake; but it will be found IX. p. 410. or IX. 2, 26. of Siebenkee's and Tzschucke's edition, Ikrrèw de τῆs 'Aλuaprías, κal Medeèw, κal' Qκαhéa.]

3. Φανότιδι] Vide de hac Palmerium Græc. Antiq. VI. 15. DUKER.

4. Φωκέων μετείχόν τινες] Amongst whom perhaps was that Nicomachus, who afterwards betrayed the whole intrigue to the Lacedæmonians.

10. † rewrepi(ou †] Duker, Haack, Poppo, and Göller, all agree in preferring rewrepl(ouro, which doubtless would be the best Greek, and which is the reading of three MSS. But is it impossible that the nominative case to rewrepl(ou should be $\dot{\eta} \pi \epsilon i \rho a$? "even if "the attempt should not effect any "immediate alterations in the govern-"ment of Bœotia." Or if τ_i be the nominative, may not rewrepl(ou be used in a neutral sense, like our own verb "change?" "should nothing change "immediately in the constitution of "Bœotia."

12. καὶ οῦσης ἐκάστοις κ.τ.λ.] "The "several partisans of democracy having "a refuge ready at hand within a short "distance, in case of failure, if Siphæ, "Chæronea, and Delium, on three se-" veral sides of Bœotia, were all occu-" pied by Athenian garrisons."

THESSALY. A. C. 494. Olymp. 89.1.

LXXVII. ο δε Ίπποκράτης αυτός μεν έκ της πόλεως δύναμιν έχων, όπότε καιρός είη, έμελλε στρατεύειν ές τούς Demosthenes arrives Bolistoùs, του δέ Δημοσθένην προαπέστειλε at Naupactus, and organises the forces ταις τεσσαράκοντα ναυσίν ές την Ναύπακτον. of the Athenian con-tederacy in that neigh-on contract of the tederacy in that neighbourhood, to be ready $\lambda \in Eas$ 'A Kapvávwy te kai tŵy a law Eugfor his attack on Beμάχων πλέοι έπι τας Σίφας ώς προδοθησοotia. μένας ήμέρα δ' αύτοις είρητο ή έδει άμα ταυτα πράσσειν. 2 καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, Οἰνιάδας δὲ ὑπό τε 'Ακαρνάνων πάντων κατηναγκασμένους καταλαβών ές την 10 'Αθηναίων Ευμμαχίαν, και αυτος άναστήσας το Ευμμαχικον το έκείνη παν έπι Σαλύνθιον και Άγραίους στρατεύσας πρώτον και προσποιησάμενος, τάλλα ήτοιμάζετο ώς έπι τας Σίφας, όταν δέη, απαντησόμενος.

LXXVIII. Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ 15 θέρους πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὑπλίταις ἐς τὰ

THEBOBALY. BRASIDAS ests out on his famous expedition to the north of Greece. By the aid of some of the Themalian chiefs, and the rapidity Meritian to fission of the themalian chiefs, and the rapidity Meritian trips 'A ratas Πάναιρός τε και Δώρος

2. στρατεύσειν G. 3. δημοσθένη e. 4. ταῖs] om. d.e. την] τὸ d.i. 5. συλλέξας V.b.c.d.e.g. 6. συμμάχων c.g. 7. Omnia a Σίφας usque ad σταν δέη om. N. sed prima manu in marg. adscripta sunt: om. etiam E.F.b. habent autem E.F. man. recent. ad marg. script. προθησομένας G. 8. ταῦτα άμα g. 9. δẻ] om. Q. τε e. 10. ήναγκασμένους E. 12. ἐκείνου L.P. ἐκείνων O. σαλύνθειον g. ἀγραούς C.K.c.g. 13. τάλλα] πολλά A.B. et marg. F. ές] om. B.c.g. 18. τραχίνη Ε.Ι. τραχίνη F. 19. καὶ ἀξιοῦντος L.O.P. 48. 20. βλθεν V. 21. μελητίαν i. πάραιρος c.g.

9. $i\pi \delta$ re 'Axapráres — sal airds — $\pi poorso: poáperos]$ The meaning is, that Demosthenes was enabled to prepare for his Bœotian expedition with every advantage, as all the enemies of the Athenians in the west of Greece were already put down before he commenced it: Ceniadæ he found had been reduced by the combined forces of the Acarnamians; and he had himself attacked and subdued the only remaining ene-

my of Athens, Salynthius, king of the Agræans. How Dr. Bloomfield can translate $\pi poorway a d \mu poor a d m p$

I. 8, 4. 38, 4. 55, I. III. 70, I. 21. MeAtriar $\tau \eta s$ 'Axaias] Achaia Phthiotis, which is the country here spoken of, was believed to be the carliTHESSALY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

of his marches, he is enabled to pass through Themshy without in πρόξενος ŵν Χαλκιδέων, τότε δη ἐπορεύετο. terruption, although the balls of the Thesmilian people was friendly to Athena. 5 την γαρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εῦπορον ἦν δμιέναι ἄνευ άγωγοῦ, καὶ μετὰ ὅπλων γε δη καὶ τοῖς πασί γε ὑμοίως "Ελλησιν ῦποπτον καθεστήκει την τῶν πέλας μη πείσαντας διιέναι τοῖς τε 'Αθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πληθος τῶν Θεσσαλῶν εῦνουν ὑπῆρχεν. ὥστε εἰ μη δυναστεία μᾶλλον η̃ 3 10 ἰσονομία ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοὶ, οὐκ ἄν ποτε

Ι. στρώφακος 48. 3. θεσσαλοι d. 4. λαρίσης Ε.F.H. Bekk. ed. 1832. Poppo. Goell. vulgo, Haack. λαρίσσης. λικονίδας Κ. περδίκκας V. 6. τοις] om. Q. πασιν όμοίως Τ. 7. καθειστήκει Q.c.g. καθεστήξειν Τ. 8. αθηναίοις οις del d. 9. ύπηρχον 47. 10. έγχώριον] χωρίον B.h.

est seat of the Hellenian race, (Thucyd. I. 3, 2. Herodot. I. 56, 4.) and extended originally from the Asopus (a small river running into the Malian bay, near Thermopylæ, Herodot. VII. 190. 200.) to the Enipeus. (Kruse, Hellas, vol. I. p. 475.) In the time of Herodotus and Thucydides, however, the Sperchius seems to have been considered as the southern boundary, (Herodot. VII. 198.) and the country to the south of the Sperchius was reckoned to belong to the Meliensians, or Maliensians. (Thucyd. III. 91. Herod. VII. 198.) But both the Achaians and Maliensians, in the time of the Peloponnesian war, were subject to the Theessalians. (Thucyd. VIII. 3, I. III. 93.)

4. Λαρίσης] "On all the coins of "Larissa the name of the town is "written with one s only." Dodwell, Class. Tour, vol. II. p. 103. Compare Eckhel, Doctr. Numm. Vet. vol. II. p. 140.

6. καl μετά ὅπλων γε δή κ. τ. λ.] I have retained the stopping of this passage as given by Bekker, as I do not think that καl μετά ὅπλων γε δή can properly terminate a sentence. Had it been καl μετά ὅπλων γε δή οὐχ ῆκιστα, the case would have been different; but as the words now stand, they are as abrupt a close to a sentence as it would

be in English to say, "For Thessaly, "generally speaking, is not easy to " pass through without a conductor, "and with arms at any rate;" or, "and with arms certainly." It appears to me that the words kal $\mu \epsilon \tau a \delta \pi \lambda \omega \nu$ duévau are all meant to correspond to the preceding clause, and we to our etπορον κ. τ. λ. "Brasidas required an "escort through Thessaly for three " reasons : 1. Thessaly could not easily " be passed through without one under " any circumstances : 2. Under the ac-" tual circumstances, as Brasidas was "at the head of an armed force, his " passage, without previous permission " asked and obtained, would have been " objected to not only by the Thessali-"ans, but by any nation in Greece "whatsoever: 3. The commons of "Thessaly were well disposed towards "Athens." "And when it was with " an armed force especially, it was a " thing ill looked upon among all the "Greeks without distinction, to pass " through a neighbour's country, with-"out first having obtained his con-" sent."

[Göller in his second edition has restored the common stopping. I am still inclined to follow Bekker in connecting the words kal μ erà $\delta\pi\lambda\omega\nu$ ye $\delta\eta$ with what follows. But see, on the other hand, Poppo's note p. 254.]

THESSALY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

προήλθεν, ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένφ αὐτφ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τἀναντία τούτοις βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ ἐκώλυον, καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ 4πορευόμενον. οἱ δὲ ἄγοντες οὕτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν, αἰφνίδιόν τε παραγενόμενον ξένοι ὄντες κομίζειν. ἐλεγε δὲ 5 καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τῆ Θεσσαλῶν γῆ καὶ αὐτοῖς φίλος ῶν ἰέναι, καὶ ᾿Αθηναίοις πολεμίοις οὖσι καὶ οὐκ ἐκείνοις ὅπλα

Ι. προήλθου Q. απαντήσαντες] om. c.g. 2. τούτοις] om. i. 4. διώξειν c. 5. παραγενόμενοι A.h. 6. αὐτοῖς] αὐτὸς d.

2. έπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ] The geography of Thessaly is even yet far from accurately known. The situation of Melitæa itself is uncertain, but I should think it plain from this passage of Thucydides that it did not stand in the valley of the Enipeus, but rather on the same ridge of hills on which Thaumacia stands, and some distance to the east of that town, probably near to La-mia, or Zeitoun. There is nothing said of Brasidas crossing the Enipeus; nor was it a stream capable of affording any obstacle to his progress in the middle of summer: but it seems that the valley of the Enipeus was the first point at which he entered Thessaly; the hills above, on which I suppose Melitæa to have stood, being in Achaia Phthiotis. On his first descent into the valley, therefore, the Thessalians were going to stop him; and after their departure he seems to have marched down it as far as Pharsalus, and a little beyond, to its junction with the valley of the Apidanus. From thence he descended the valley of the Apidanus as far as Phacium, which was situated at its lower extremity, where it joins the valley of the Peneus. From Phacium, instead of following the Peneus to Larissa, he seems to have crossed immediately into Peræbia, and to have marched diagonally across that country in a straight line towards Dium, where he would rejoin the ordinary coast road which led from Macedonia to Larissa, through Tempe. Brasidas possibly avoided Tempe, and crossed the Pie-rian mountains into lower Macedonia, by nearly the same route which the army of Xerxes had followed, when

moving in the opposite direction, and with the same object, of avoiding the pass of Tempe. (Herodot. VII. 128, I. 131, I.) It appears from Strabo (IX. 5, 6.) that Melitæa was not on the side of the river, but rather on the high ground above it; for he speaks of the people of Hellas leaving their own town on account of its low situation, and removing to Melitæa. Possibly its territory may have extended some way down the valley; and then the words of Thucydides, $e\pi i \tau \hat{\varphi}$ 'Em $\pi \hat{e}_i$, would merely mean that Brasidas was still in the valley of the Enipeus when the Thessalians stopped him; that is, that he was stopped at his first entrance into their country.

3. "Ανευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμε-νον] Id est: sine voluntate et consensu τοῦ κοινοῦ Thessalorum ; ut recte Pet. Faber II. Semestr. 18. qua significatione aver etiam apud Demosthenem in Oratione de Corona, in Epistola Philippi, p. 148. poni, alii ostenderunt : Kal ταῦτα συνετάχθη τῷ ναυάρχω άνευ μέν τοῦ δήμου τῶν Αθηναίων, ὑπὸ δέ τινων αρχόντων και έτέρων ιδιωτών. Sic jam ante Homerus loquutus fuerat, Iliad o'. v. 213. ανευ εμέθεν και 'Αθηναίης. Et Od. 0'. 530. οδ τοι άνευ θεου έπτατο δεξιός δρυις. Poterat hoc quo-que, ut Faber e Xenoph. 4. 'Απομν. in fin. adnotat, dici ανευ της του πάντων κοινοῦ γνώμης' quomodo etiam Plutarch. in Vita Lycurgi Rhetoris, arev The Tou προτέρου δεσπότου γνώμης. Quid το κοινόν, Commune alicujus gentis sit, nemo ignorat. To KOLED OFOTAL MEmorat etiam Callistratus in l. XXXVII. D. de Judic. DUKER.

THESSALY. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

έπιφέρειν, Θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις
έχθραν οὖσαν ὥστε τῆ ἀλλήλων γῆ μὴ χρῆσθαι, νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἀν προελθεῦν (οὐδὲ γὰρ ἀν δύνασθαι), οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἶργεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἀκούσαντες ταῦτα 5
5 ἀπῆλθον, ὁ δὲ κελευόντων τῶν ἀγωγῶν, πρίν τι πλέον ξυστῆναι τὸ κωλῦσον, ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχῶν δρόμφ. καὶ ταύτῃ μὲν τῦ ἡμέρα, ὅ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφώρμησεν, ἐς
Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ἐπὶ τῷ ᾿Απιδανῷ ποταμῷ, ἐκείθεν δὲ ἐς Φάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐς Περαιβίαν.
το ἀπὸ δὲ τούτου ἤδη οἱ μὲν τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ πάλιν 6
ἀπῆλθον, οἱ δὲ Περαιβοὶ αὐτὸν ὑπήκοοι ὅντες Θεσσαλῶν κατέστησαν ἐς Δῖον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὅ ὑπὸ τῷ ᾿Ολύμπφ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται.
LXXIX. τούτῷ τῷ τρόπῷ Βρασίδας Θεσσαλίαν φθάσας

2. οδσαν ξχθραν g. $\gamma \hat{\eta} \mu \hat{\eta}$ γνώμη K. τε] δε B. 4. γε] om. T. 5. πρίν] πλήν A.B.C.E.F.G.K.P.h.i. 47, 48. 6. ξυνστήναι Η. ξυστήσαι R. 9. φάσκιον G.I.L.O.Q. 47. παρεβίαν L.O.P. 47, 48. παραιβίαν e. et mox παρεβοί P. 48. παραιβοί e. 10. ήδη μεν θεσσαλών V. ήδη οι μεν τών A.B.F. Poppo. Goell. Bekk. ήδη οι μεν C.E.G.H.K.L.N.O.R.T.b.c.d.e.f.g. 47, 48. Haack. vulgo ήδη μεν τών. 11. περραιβοί E. αυτόν F.G.H.T. 47, 48. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αυτών. 12. κατέστησαν ές A.B.C.E.F.G. H.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo κατέστησαν αυτόν ές. δίον A.E.F.K.N.V. 47, 48. et A. infra quoque c. 109, 3. præzcute. 13. πόλις καλείται Q. 14. τοιούτφ τρόπφ R.f. τοιούτφ μεν τρόπφ T. 15. κωλύσειν d.i.

11. of $\delta i \Pi \epsilon \rho a \beta o l$ The Peræbians, or Perrhæbians, had in early times possessed a large part of the plain of Thessaly, including the valley of the Peneus in its whole length, to its junction with the sea. From thence they were driven by the Lapithæ, and retired to the mountains, some taking refuge in the chain of Pindus to the west, and others in that of Olympus and the other chains to the North of the Peneus. The remnant who stayed behind in the plains became as usual the slaves or rather the villains of the conquerors; and were one of the chief elements out of which the Penestæ of Thessaly, who answered exactly to the Helots of Sparta, derived their origin. Those who retired to the mountains maintained perpetual hostilities for a long period with the Thessalians, but at length were rendered tributary to them, and followed their standard in war, yet without losing altogether their distinct existence as a people. This continued till the growth of the Macedonian power, when the Thessalians and their dependent states all fell alike under the dominion of the kings of Macedon. See Strabo, IX. 5, 19, 20, 22. Aristotle, Politics, II. 7. [II. 9, 2, 3. Oxford ed. 1837.] Müller, Dorier, II. p. 65.

MACEDONIA. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

MACEDONIA. He arrives in Macedonia, having been originally invited to undertake the expedition by Perdiccas and the revolted Chalcidians. who both dreaded the resentment of Athens.

ώς Περδίκκαν και ές την Χαλκιδικήν. έκ γαρ τής Πελοποννήσου, ώς τὰ των 'Αθηναίων εύτύχει, δείσαντες οι τε έπι Θράκης άφεστωτες 'Αθηναίων και Περδίκκας έξήγαγον τον στρατόν, οι μέν Χαλκιδής νομίζοντες έπι σφας 5 πρώτον δρμήσειν τούς 'Αθηναίους (και άμα αι πλησιόχωροι πόλεις αυτών αι ουκ αφεστηκυίαι ξυνεπήγον κρύφα), Περδίκκας δε πολέμιος μεν ούκ ων έκ του φανερου, φοβούμενος δε και αύτος τα παλαια διάφορα των 'Αθηναίων καὶ μάλιστα βουλόμενος 'Αρριβαΐον τον Λυγκηστών βασιλέα 10 παραστήσασθαι. LXXX. ξυνέβη δε αυτοις, ώστε ράον έκ

LACED EMON. And the Lacedsemonians eagerly adopted the plan, as the means of effecting a diversion in their own favour, and at the same time of employing on foreign service some of their Helots, of whom they stood in such fear, that they about this time 2 treacherously mur-

της Πελοποννήσου στρατόν έξαγαγείν, ή των Λακεδαιμονίων έν τῷ παρόντι κακοπραγία. τών γαρ 'Αθηναίων έγκειμένων τη Πελοποννήσφ καὶ οὐχ ἦκιστα τῃ ἐκείνων γῃ ἦλπιζον 15 άποστρέψαι αὐτοὺς μάλιστα, εἰ ἀντιπαραλυποιεν πέμψαντες έπι τους ξυμμάχους αυτών στρατιάν, άλλως τε και ετοίμων όντων τρέφειν τε και έπι άποστάσει σφας έπικαλουμένων. καί άμα των Είλώτων βουλομένοις ην έπι 20

1. έs] om. L.R.T. 3. ηὐτύχει Q.c.g. 10. ἀρρίβαιον Α.F.G.H.L.N.O.V. τον] α Q.c.g. 7. al G. τον] των Α.Ν.Ο.Τ.V. 8. περδίκκας μέν Τ. λυγκιστών Η.Q. 13. έν τῷ παρόντι] oin. Κ. παραυτίκα R. 16. αποτρέψαι C.G.H.T.b.d.e.f.i. 19. έπι αποστάσει Α.B.C.E.F. αποτρέψειν L.O.P. 18. TPÉGELV Kal E.R.T. H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. en anorrágeis G.I. vulgo en i ri anorrárei.

έξήγαγον] Dobree, (Adversaria, p. 68.) wishes to read ennyáyorro, and understands rows Aakedaupovious as the subject of the infinitive efayayeiv at the beginning of ch. 80. I believe that, however unusual, it invariant is the true reading, and that *¿Eayayeiv* also refers to Perdiccas and the Chalcidians. It is true that ¿ξηγάγοντο would be more natural than the active voice ; yet $\epsilon \pi \dot{a}$ year is used in Thucydides where $\epsilon \pi \dot{a}$ yeo ba would be more usual, (I. 107, 6.) and in this very chapter we have Eure-

niyor, applied to the Chalcidians, and not Euvennyouro. As to the use of effa-year instead of enarger, it is applied with great propriety in the present case, for the getting the Peloponnesians to move out of Peloponnesus was the great difficulty.

20. βουλομένοις ην εκπέμψαι] i.e. έβούλοντο εκπέμψαι. Compare II. 3. 2. ού βουλομένο ην αφίστασθαι, and, as there referred to, Matthiæ, Gr. Gr. §. 391. e. Jelf 599. 3. See also Koen, on Gregor. Corinth. p. 376. ed. Schæfer. and

LACED. MON. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

dered two thousand of προφάσει έκπεμψαι, μή τι πρòs τὰ παρόντα the bravest of them, to whom they had pre- της Πύλου έχομένης νεωτερίσωσιν έπει και tended to give their τόδε έπραξαν φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα και τὸ πληθος (ἀει γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς s Είλωτας της φυλακής πέρι μάλιστα καθεστήκει·) προείπον αύτων όσοι άξιουσιν έν τοις πολεμίοις γεγενήσθαι σφίσιν άριστοι, κρίνεσθαι, ώς έλευθερώσοντες, πειραν ποιούμενοι καί ήγούμενοι τούτους σφίσιν ύπο φρονήματος, οίπερ και ήξίωσαν πρώτος έκαστος έλευθερούσθαι, μάλιστα αν και έπι-10 θέσθαι. και προκρίναντες ές δισχιλίους, οι μεν έστεφανώ-3 σαντό τε και τα ίερα περιηλθον ώς ήλευθερωμένοι, οι δε ού πολλφ υστερον ήφανισαν τε αυτούς και ουδεις ήσθετο ότφ τρόπφ έκαστος διεφθάρη. και τότε προθύμως τῷ Βρασίδα 4 αυτών Ευνέπεμψαν έπτακοσίους όπλίτας, τους δ άλλους έκ 15 της Πελοποννήσου μισθώ πείσας έξήγαγεν. αὐτόν τε Βρα-5 σίδαν βουλόμενον μάλιστα Λακεδαιμόνιοι απέστειλαν, LXXXI. προύθυμήθησαν δέ και οι Χαλκιδής, ανδρα έν τε

3. τάδε N.V.c.f.g. αὐτῶν τὴν σκαιότητα B.h. Bekk. in ed. 1832, αὐτῶν τὴν νεότητα A. τὴν νεότητα αὐτῶν e. νεότητα E.F.G., F quidem post deletas tres quattuorve. 4. τὰ] om. L.O. λακεδαιμονίους A.E.h. 5. καθειστήκει Q.R.c.g. 8. ἀξίωσαν b. 10. χιλίους O. καὶ οἱ μὰν T. 11. παρῆλθον h. 12. ἦσθετο] ἔγνω d. 13. βρασίδα αὐτῷ V. 15. τε τὸν βρασίδαν N.Q.V. 17. προυθύμησαν A.B.E. F.H.L.O.P.Q.T.V.h.

D'Orville on Chariton, p. 467. as referred to by Göller. $\tau \hat{w} \neq E \lambda \hat{w} \tau \hat{w} \hat{\kappa} \tau \hat{\tau} \mu \psi \alpha_i$, "to send out some of the "Helots." This is exactly what is called the partitive article in French: "des Helotes."

4. $dei \gamma d\rho \ rd \pi \sigma \lambda \lambda d \ \kappa. \tau. \lambda.$] "For at " all times most of the institutions of " Lacedæmon were framed specially " with a view to the Helots, to guard " against their insurrections." This sentence is a complete illustration of the view given of the constitution of Lacedæmon, vol. I. Appendix II. where the situation of the Spartans is compared to that of an army of occupation in a conquered country, perpetually on its guard to prevent the inhabitants from breaking out into insurrection.

10. και προκρίναντες, οί μέν κ. τ. λ.]

A similar construction occurs III. 34, 3. $\delta \delta i \pi \rho o \kappa \alpha \lambda e \sigma i \mu \epsilon v \epsilon \xi \eta \lambda \theta \epsilon \kappa.\tau.\lambda$. The nominative case seems so appropriately to express the subject of a proposition, that it is used in every clause of the chapter, because the subject is continually the same; and the introduction of a new subject in the words ol $\mu i \nu \epsilon \sigma r \epsilon \phi a \nu i \sigma \sigma \sigma r \tau$. λ is so subordinate to the general sense of the passage that it does not interrupt the construction. Otherwise, as Göller observes, the more natural construction would be, $\pi \rho o \kappa \rho i \nu a \nu \sigma \epsilon \sigma \sigma \epsilon \phi a \nu \omega \theta \epsilon \nu \pi a \sigma \sigma \sigma \epsilon$.

τ7. προύθυμήθησαν δε και οι Χαλκιδής]
 ε. προύθυμήθησαν ἀποσταλήναι αὐτὸν,
 ος, ὅστε ἀποσταλήναι αὐτόν. Compare
 VII. 86, 3. τοὺς ἀνδρας—προύθυμήθη—
 ὅστε ἀφεθήναι.

MACEDONIA. A. C. 484. Olymp. 89.1.

τη Σπάρτη δοκούντα δραστήριον είναι ές τὰ πάντα καί έπειδή έξηλθε πλείστου άξιον Λακεδαιμονίοις As for Brasidas, he obtained the command γενόμενον. τό τε γαρ παραυτίκα έαυτον παρα-2 chiefly at his own desire, and the ability σχών δίκαιον και μέτριον ές τας πόλεις απέand liberality which στησε τὰ πολλά, τὰ δὲ προδοσία είλε τῶνς he displayed in this expedition were of imχωρίων, ώστε τοις Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι mense subsequent benefit to the Lacedsξυμβαίνειν τε βουλομένοις, ὅπερ ἐποίησαν, monians, by conciliάνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων, καὶ τοῦ ating to them public opinion throughout πολέμου από της Πελοποννήσου λώφησιν ές Greece. τε τον χρόνφ ύστερον μετά τά έκ Σικελίας πόλεμον ή τότε 10 Βρασίδου άρετη και ξύνεσις, των μέν πείρα αισθομένων των

δὲ ἀκοῆ νομισάντων, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς ἀΑθη-3 ναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. πρῶτος γὰρ ἐξελθών καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσιν.

MACEDONIA. LXXXII. Τότε δ' οὐν ἀφικομένου αὐτοῦ The Atheniana doclare war against Perdicess, and bestow a stricter attention on their dependencies in the north of Greece. Ευμμάχων φυλακὴν πλέονα κατεστήσαντο. 20

LXXXIII. Περδίκκας δε Βρασίδαν και την στρατιάν εύθυς λαβών μετά της έαυτοῦ δυνάμεως στρατεύει έπι 'Αρριβαίον Perdicas employs Brasidas and his army

against Archiberus, an δμορον όντα, διαφοράς τε αύτῷ οῦσης καὶ

2. $\hat{e}f\tilde{\eta}\lambda\theta\sigma\nu$ e. $\pi\lambda\hat{e}i\sigma\tau\sigma\nu$ A.F. 3. $\tau \dot{\sigma}\tau e$ H.K.L.O.V. 4. $\hat{e}s$ τds] ral ràs d. 9. $\tilde{e}s$ τe] sorte i. sorte $\pi\epsilon\rho$ i d. 10. $\chi\rho \dot{\sigma}\nu\varphi$ B.C.E.F.G.H.K.R. (marg.) V. b.c.d.e.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo $\chi\rho \dot{\sigma}\nu\sigma\nu$. τd] $\tau \partial\nu$ A.B.F.H.N.T.V.e.h. 12. $d\theta\eta\nu a(\omega s e. 15. ol]$ om. C.Q. 18. $\pi\omega - o\hat{\nu}\nu\tau a$ C. 19. $\tau \hat{\omega}\nu$ $\tau \dot{\sigma}\tau e$ V. 22. $\dot{e}\pi \lambda$] $\dot{e}s$ $\tau \partial\nu$ d.i. $d\rho\mu\beta a\hat{u}\sigma\nu$ T. 23. $\lambda\nu\gamma\kappa\iota - \sigma\tau \hat{\omega}\nu$ Q.T.f. 24. $a\dot{\sigma}\tau \hat{\omega}\nu$ Q.

10. μετά τὰ ἐκ Σικελίας] Dixit scriptor in mente habens μετὰ τὴν ἐκ Σικελίας ἀναχώρησιν. GÖLLER. Is it not rather, " after what befell them from Sicily;" the disasters which the Sicilian expedition brought upon them. See on this

use of $\epsilon \kappa$, the note on I. 64, 1. and III. 21, 1.

23. Λυγκηστών Μακεδόνων] Compare II. 99, 2. τών γαρ Μακεδόνων είσι και Λυγκησταί. enemy of his own; but Brasidas listening to the proposals of Arrhibeus, and withdrawing his army, Perdiceas is highly offended, and reduces

5 the subsidy which he gave to the Peloponmesians, from one half to one third of the whole expense of their maintenance.

βουλόμενος καταστρέψασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο 2 τῷ στρατῷ μετὰ τοῦ Βρασίδου ἐπὶ τῦ ἐσβολῦ τῆς Λύγκου, Βρασίδας λόγοις ἔφη βούλεσθαι πρῶτον ἐλθῶν πρὸ πολέμου ᾿Αρριβαῖον ξύμμαχον Λακεδαιμονίων, ῆν δύνηται, ποιῆσαι. καὶ γάρ τι καὶ ᾿Αρριβαῖος ἐπεκηρυκεύετο, 3 ἑτοῦμος ῶν Βρασίδα μέσῷ δικαστῦ ἐπιτρέπειν καὶ οἱ Χαλκιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες ἐδί-

1. καταστρέψαι Q. ἐπειδη A.F.e. L.O.P.c.d.e.f.g. ἔφη λόγοις T.c.g.

2. επί τη εσβολη της Λύγκου] This pass into the country of the Lyncestæ from lower Macedonia, is the same with that described by Livy, XXXII. 39. as leading from the valley of the Erigonus into Eordæa. It was probably the line of the great Roman road, the via Egstatia; which, according to Strabo, passed through the country of the Lyncestse and the Eordsei to Edessa and Pella, Strabo, VII. 7, 4. The pass was over the chain of mountains which divides the valley of the Æstræus from that of the Erigonus; and the narrow gorge spoken of by Thucydides, IV. 127, 2. as leading into the country of Arrhibæus, was probably a spot where the road having crossed the ridge followed the course of one of the streams that run down into the Erigonus. In crossing a mountain chain, the worst parts of the road are never where it goes over the summit of the ridge, but in the narrow torrent valleys or gorges, which it follows on both sides of it, in order to arrive at its foot. Such are the gorges of the Via Mala in the upper valley of the Rhine leading to the Splugen and Bernardin passages of the Alps; of the Devil's Bridge, in the valley of the Reuss, just under the S. Gothard; and of Primolano, in the valley of the Brenta, on the direct road from Venice to the upper valley of the Adige, by Monte Pergine. That the pass into Lyncus included the crossing of a mountain range, as well as the passage of a defile, is proved by the expression of Polybius, XVIII. 6. where he calls it tas els the 'Eopdaíav únep2. τοῦ] om. c. 3. τῆs] τοῦ C.I.K. 5. ποιήσειν d. 6. τοι V.e.g.

 β ola's, and still more by Thucydides himself, who, when describing the retreat of Brasidas, IV. 128, 3. says, that after forcing the defile, "he gained the "heights," i.e. the top of the ridge, and then proceeded safely. See Cramer's Anc. Greece, vol. I. p. 193. 202.

7. μέσφ δικαστη] 'Αντί τοῦ μεσίτη καὶ διαιτητη. 'Η τῶν προὐχόντων ἀρετὴ ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται το υπήκοον και των έναντίων ποιεί μη καταφρονείν. έν μέν τοις Έλ-λησι τον Βρασίδαν και την αυτού στρατιάν, έν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παρα-βάλλομεν. SCHOL. μέσφ δικαστῆ i.e. "an arbitrator," or "one to judge be-" tween them as a third party inter-" posing to settle their quarrel." Com-pare Aristotle, Ethics, V. 4, 7. ζητοῦσι δικαστήν μέσον και καλούσιν ένιοι μεσιδίους, ώς έαν τοῦ μέσου τύχωσι τοῦ δι-καίου τευξόμενοι. Thus Aristotle, accommodating his etymology to his doctrine about the µέσον. But it may be doubted whether the sense both in μέσος δικαστής and in μεσίδιος, be not as much that of interposition as of impartiality : expressing the stepping in between two parties to separate and pacify them, as well as the equal settlement of the dispute, or the judges standing equally aloof from the interest of either. This latter sense, however, is probably mixed up with that of interference; as ἄρχων μεσίδιοs in Aristotle, Politics, V. 6, 13. seems to mean, "a commander who belonged to nei-" ther party."

MACEDONIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

δασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξελεῖν τῷ Περδίκκα τὰ δεινὰ, ΐνα 4προθυμοτέρῷ ἔχοιεν καὶ ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι. ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν τοιοῦτον οἱ παρὰ τοῦ Περδίκκου ἐν τῆ Λακεδαίμονι, ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα ποιήσοι, ὥστε ἐκ τοῦ τοιούτου κοινῆ μᾶλλον ὁ Βρασίδας τὰ g 5 τοῦ ᾿Αρριβαίου ἠξίου πράσσειν. Περδίκκας δὲ οὖτε δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων, ἀδικήσειν τε εἰ αὐτοῦ τρέφοντος τὸ ἡμισυ τοῦ στρατοῦ ξυνέσται ᾿Αρριβαίφ. 6 ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορῶς ξυγγίγνεται, καὶ πεισθεἰς τοῖς 10 λόγοις ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδίκκας δὲ μετὰ τοῦτο τρίτον μέρος ἀνθ ἡμίσεος τῆς τροφῆς ἐδίδου, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

Ι. αὐτῷ Τ. ὑπεξελεῖν Α.Β.Ε.Γ.G.Η.Κ.L.Ν.Ο.Q.T.c.f.g. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ὑπεξελθεῖν. 2. αὐτῶν R. 4. περὶ c. αὐτῶν Bekk. 5. ποιῆσαι Ι.P.e. et correct. C. 7. διαφορῶν] om. L.O.P. 10. συγγίνεται F.H.L.O.g. ξυγγίνεται C.V. 11. ἐπήγαγε d. πρὶν] πλὴν c.g. 12. περί τι μέρος Τ. ἡμίσεος A.B.G.Q.T.h. vulgo ἡμίσεως.

I. μὴ ὑπεξελεῦν τῷ Περδίκκα τὰ δεινά] "Not to remove from out of the way "of Perdiccas every object of his ap-" prehension." Compare Herodotus, VII. 8, 3. οῦτε πόλιν οῦτε ἔθνος ὑπολείπεσθαι τουτέων ὑπεξαραιρημένων. Demosth. de falsa Legat. p. 365. Reiske. τῶν ἰδίων τι κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. Sophocles, Œdip. Τγr. 227. τοὐπίκλημ ὑπεξελῶν Αὐτὸς καθ αὐτοῦ.

Keiske. τών ίδιων τι κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. Sophoeles, Œdip. Tyr. 227. τοὐπίκλημ ὑπεξελών Λύτός καθ αύτοῦ. [Plato, Republic. VIII. p. 567. b. ὑπεξαιρεῦν δὴ τούτους πώντας δεί τὸν τύραινον, εἰ μέλλει ἄρξειν, ἔως ἀν μήτε φίλων μήτ ἐχθρῶν λίπη μηδένα.] 5. ὅστε ἐκ τοῦ—πρώσσειν] "So that " on this ground Brasidas thought " bimself entitled to deal jointing with

5. Sorre èx roi— $\pi p \acute{a} \sigma \sigma \epsilon w$] "So that "on this ground Brasidas thought "himself entitled to deal jointly with "Perdiccas in the matters of Arrhi-"besus, rather than leave Perdiccas to "manage them as he pleased." This must surely be the meaning of $\kappa \alpha w \hat{\eta}$ rd roi 'AppBalov $\pi p \acute{a} \sigma \sigma \epsilon w$. Perdiccas had promised the Lacedsemonians that he would procure them some new allies in his neighbourhood: Brasidas therefore thought that now there was an opportunity to ensure the fulfilment of this promise, by gaining the alliance of Arrhibeus, and he accordingly claimed the right of negociating with him as a principal party in conjunction with Perdiccas; whereas Perdiccas insisted that he was not a principal in the quarrel, but merely engaged to act as his auxiliary.

[Dr. Bloomfield and Poppo understand *kowji* to signify "impartially," as if Brasidas professed to regard Arrhibæus no less than Perdiccas as one entitled to just and friendly treatment on the part of Lacedæmon. This suits the sense of the passage well, but it appears to me a forced interpretation of the word *kowji*.]

10. $i\kappa \delta i a \phi o \rho \delta s$] "Post altercationem "et diasensionem haud amicam cum "Perdicca." Bauer, approved by Poppo. The expression appears to me rather to resemble that of $i\kappa \beta i a s$, or $i\kappa \pi a \rho a \sigma \kappa v \eta s$, $i\kappa \pi a \rho a r i f \epsilon s s$, where the sense is very nearly that of an adverb. $i\kappa \delta i a \phi o \rho \delta s f v \gamma i \gamma v r a$ seems to mean, "Brasidas has an interview with "Arrhibseus in decided opposition to "Perdiccas," "in actual quarrel with "him." See Kühner, Gr. §. 543: 3. ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

LXXXIV. Έν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐθὺς ὁ Βρασίδας, ἔχων και Χαλκιδέας, έπι Άκανθον την Ανδρίων αποικίαν όλίγον

ACANTHUS. Brasidas attempts Athenian dependent al-Б lies. At his request, him an audience within their city.

προ τρυγήτου έστράτευσεν. οι δε περί του 2 canthas, one of the A. δέχεσθαι αὐτὸν κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον, οί τε μετά των Χαλκιδέων Ευνεπάγοντες και ό the Acanthians sive δημος. δμως δέ, δια του καρπου το δέος έτι έξω όντος πεισθέν το πληθος ύπο του Βρασίδου δέξασθαί τε αὐτον μόνον καὶ ἀκούσαντας βουλεύσασθαι δέχεται και καταστάς έπι το πληθος, (ην δε ούδε 10 αδύνατος, ώς Λακεδαιμόνιος, είπειν) έλεγε τοιάδε.

LXXXV. " H MEN έκπεμψίς μου και της στρατιάς " ύπο Λακεδαιμονίων, & 'Ακάνθιοι, γεγένηται την αιτίαν " ἐπαληθεύουσα ην ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου SPEECH OF BRASIDAS. " προείπομεν, 'Αθηναίοις έλευθεροῦντες την (85-87.) I am come hither as " Έλλάδα πολεμήσειν εἰ δὲ χρόνφ ἐπήλθο-15 your deliverer, and marvel therefore that " μεν, σφαλέντες της από τοῦ ἐκεί πολέμου you do not at once receive me. Your "δόξης, ή δια τάχους αυτοί άνευ του υμετέρου hesitation implies a " κινδύνου ήλπίσαμεν 'Αθηναίους καθαιρήσειν. doubt either of my νονα α α μηδείς μεμφθη νυν γαρ ότε παρέσχεν άφι-20 Vet my power was " γμένοι και μετά ύμων πειρασόμεθα κατερshown at Megara, " γάζεσθαι αὐτούς. Θαυμάζω δὲ τῆ τε άπο-2 when the whole force of Athens feared to " κλήσει μου τών πυλών, και ει μη ασμένοις

 δέ] om. L.O. 2. καί] om. d. την των Δ.
 δλίγφ Ν.V. 3. πρό τοῦ τρυγήτου Q. τρυγητοῦ Ε. 4. ἀλλήλων L.O. 6. ἔξω
 δντος ἔτι Ο.Ρ. 8. καὶ ἀκούσωτας καταστὰς om. Τ. ἀκούσωντες e. 9. ἐπὶ] ἐς c.g.
 τ2 Δ ἀκάνθωι] om. c.g. 16. τοῦ ἐκεί τοῦ πολέμου R.f. 17. και δόξης Q. 18. άθηναίοις c. 19. μέμφη Ε. 21. τ Ε.F.H.K.c.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀποκλείσει. 21. υποκλήισει A.B.C.

2. The article anouclar] The article is apparently added to distinguish this Acanthus from other towns of the same name, of which there was one near Cnidus in Asia Minor, and another in Athamania. See Stephanus Byzant. in voce.

10. és Aaredaupóros] Vid. Ælianum, Var. Hist. XII. 50. Livius, XXXII. 33. "Vir, ut inter Ætolos, facundus," et ad ea verba Gronovium. WASS. Dionys. Halic. X. 36. de L. Siccio Dentato : είπειν τε, ώς στρατιώτης, ούκ άδύνατος. Cornel. Nep. Epamin. cap. V. " Satis " exercitatum in dicendo, ut Thebanum " scilicet." DUKER.

14. προείπομεν 'Αθηναίοις] Τὸ έξης, 'Αθηναίοις πολεμήσειν. SCHOL.

19. νῦν γὰρ, ὅτε παρέσχεν] Νῦν γὰρ δτε τὰ πράγματα παρουσίας ημίν έξουσίαν παρέσχεν. SCHOL.

ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

3" ὑμίν ἀφίγμαι. ἡμείς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι οἰόμενοί τε " παρὰ ξυμμάχους καὶ πρὶν ἔργῷ ἀφικέσθαι τῆ γοῦν γνώμη " ἥξειν, καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε ἀνερ-" ρίψαμεν διὰ τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες " καὶ πâν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι' ὑμεῖς δὲ εἶ τι ἄλλο ἐν 5 " νῷ ἔχετε, ἡ εἰ ἐναντιώσεσθε τῆ τε ὑμετέρα αὐτῶν ἐλευθερία 4" καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἶη. καὶ γὰρ οὐ μόνον

1. γdρ] om. L.O.e. 2. ἀφικεῖσθαι Q. γ C.E.F.K.L.M.R.b.c.e.f.g. ἀνερρ. Bekk. σασθαι T. τε] om. Ο. 7. ἀν] γὰρ Q.

γνώμη μὴ ήξειν Β. 3. ἀπερρίψαμεν 6. el] om. L.O.P.d. εναντιώ-

Ι. ήμεῖς μὲν γὰρ οἱ Δακεδαιμόνιοι] 'Ημεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικοῦτον κατέστημεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας ὁδοιπορή σαντες, καὶ προθυμίαν ἀπασαν ἐνεδεξάμεθα, ἐλπίσαντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀσμένοις ὑμῶν ἔσεσθαι, οῦς γε καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῆ γοῦν προαιρέσει φίλους είναι ἕξειν τε ὁπότε βουλοίμεθα, ὡς παρὰ φίλους ἀφικέσθαι. SCHOL. οἰόμενοί τε—δεινόν ἀν εῦη] The first

part of this sentence is thus explained by Göller. " Credideramus fore ut "veniremus ad eos qui prius, quam " reapse veniremus, voluntate certe so-" cii essent." And he adds, " ad " γνώμη supplendum όντας, prorsus " ut, III. 70, 8. οί δέ τινες τῆς αὐτῆς " γνώμης τῷ Πειθία, et I. 122, 3. εἰ μὴ " καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον " ἄστυ μιậ γνώμη ἀμυνούμεθα αὐτούς." [The latter quotation seems to me inapplicable.] "We thought that we " should find ourselves amongst men "who were our allies in heart at least, " even before our actual arrival." The conjunction $\tau \epsilon$ after olóµ ϵrot might be explained by supposing it to be misplaced, as if the sense were, olópevoiήξειν τε-καί βουλομένοις έσεσθαι. But the construction of the second $\tau \epsilon$ after *kirdurov* is more difficult. Poppo cuts the knot by inclosing it in brackets. Haack, and apparently the Scholiast, suppose that mapexómeros is a careless manner of writing for παρειχόμεθα. There is doubtless a confusion in the sentence somewhere, but perhaps it may pervade the whole of it, and may be explained by repeating after $\eta \mu \epsilon is$ of Λακεδαιμόνιοι either the verb αφίγμεθα or $\pi a \rho \epsilon \sigma \mu \epsilon \nu$, or some similar word, and

then making the three several clauses olduevoi $\tau\epsilon_i$ —*kivduvóv* $\tau\epsilon$ —*dreppityaµev*, and *ka*l—*mapexóµevoi*, all dependent on this principal statement; the finite verb *dreppityaµev* being introduced between the two participles oldµevoi and *mape-* $\chi óµevoi$; as in VIII. 45, 4. it follows by a similar carelessness after the participle ωs of µèv Xîoi *draioxveroi* eler, *mhousiwaran ortes* $\tau \tilde{\omega} v$ 'Ehhýrow, $e\pi i$ *kovaja* de *dµevoi* afiovor. $d_i = \lambda_i$.

The above explanation is disapproved of both by Poppo, vol. III. p. 272, and by Göller in his second edition; but I do not see what they would offer in place of it. Unless we decide that the text is corrupt, and proceed at once to correct it, there is no remedy but that the explanations of this and many other similar passages must be harsh and open to objection, because the text is not to be made out according to the common rules of language. We have therefore but a choice of anomalies, and it is much easier to see what is clearly wrong than to determine what is right. It is possible that the conjunction re in the words kirdurór re τοσόνδε ανερρίψαμεν was meant to have its corresponding conjunction in the following clause in some such way as this, ύμας τε αξιούμεν μη έναντιώσασθαι τη τε ύμετέρα αυτών έλευθερία κ.τ.λ. and that the form of that subsequent clause being altered, the preceding clause became ungrammatical.]

5. καὶ πῶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι] Ex hoc loco Ammonius ostendit discrimen inter παρέχειν et παρέχεσθαι. DUKER. ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" ὅτι αὐτοὶ ἀνθίστασθε, ἀλλὰ καὶ οἶς ἀν ἐπίω, ἦσσόν τις " ἐμοὶ πρόσεισι, δυσχερὲς ποιούμενοι εἰ ἐπὶ οὖς πρῶτον " ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιόχρεων παρεχομένους καὶ ξύν-" εσιν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ ἐδέξασθε καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ 5 " ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύναι, ἀλλ' ἡ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν " ἐπιφέρειν, ἡ ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς " ᾿Αθηναίους, ἦν ἐπίωσιν, ἀφῖχθαι. καίτοι στρατιậ γε τῆδ 5

2. πρόσεισι δυσχερές A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.T.V.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πρόσεισι και δυσχερές. εί]η Ε. 3. παρασχομέrous A. 4. δέξεσθε K.R.c.f.g. έδέξεσθε Α.F. δέξασθε C. οὐκ ἔχω Η. 3. πίστιν Ε. 7. ἀφίγμαι Ρ.

6. $\epsilon \pi \iota \phi \epsilon \rho \epsilon \iota v - d\phi i \chi \theta a \iota$] These infinitives depend upon $a i \tau i a v \epsilon \xi \omega$, " I shall " be charged with," repeated from the words, though of a different signification, $\tau i v$ $a i \tau i a v o \chi \xi \xi \omega \pi \iota \sigma \tau i \gamma v d \pi o \delta \epsilon \iota$ $s \sigma v \sigma a u \tau i a v o \chi \xi \xi \omega \pi \iota \sigma \tau i \gamma v d \pi o \delta \epsilon \iota$ $s \sigma v \sigma a u \tau i v o t z v i v d n o t join-$ " ing me I shall never be able to make" out to men's satisfaction, but I shall" be charged either with offering you a" false liberty, or with having come" hither too weak and helpless to aid" you against the Athenians."

7. καίτοι στρατιậ γε κ. τ. λ.] Poppo has properly remarked, that the common division of the chapters is very ill placed after anortika; for Brasidas is now replying to the two supposed charges against him, want of power or want of honesty. To the first he replies from στρατιậ ye down to anooreiλαι; and to the second from aυτός τε down to baponoras. A third supposed charge is then noticed, that, namely, of favouring one particular party in Acanthus; and to this he replies throughout the rest of chap. 86. down to $\delta\mu o los \delta s \epsilon l \pi o v$. In reply to the first charge there is much confusion and obscurity; for the point of the conclusion is left to be supplied by the reader. The sense is as follows: "As for my power, the force under "my own command, without reckon-"ing your aid, was one which the "Athenians, though superior in num-"bers, were on a late occasion un-" willing to fight with; so that you " cannot suppose that now, when they " must come by sea, they will send " against you such a force as they did

" then against me; and if not, we know " that they will not venture to meddle " with us." These last words, which are the real conclusion meant by the $\delta \sigma \tau \epsilon$, are left to be supplied by the reader; and what is in fact only an additional consideration, from which the conclusion follows, is put as if it were itself the main thing to be proved. I know of no other instance of wiry being used as an adverb, without either στόλφ or στρατφ being added. Can it be then that the words τφ έν Νισαία are an unlucky insertion of some copyist, who, not understanding the passage, thought to explain what orpards Thucydides was speaking of? If they be omitted, the sense is plain; "So " that it is not likely that now, when " their force must come by sea, they " can send against you numbers suffi-"cient to cope with you." "Ioor I should understand as equivalent to άξιόμαχον, " a force fairly competent to " contend with you." Compare a cu-rious sense of the same word in VII. route sense of the same word in via. 27, 4. ris lors $\phi povpas$, "the regular "garrison j" i. e. "the garrison pro-"perly fitted for the duties of the "place." Compare also the expression justus exercitus" in Latin. Since the " above was written, I see that Dobree suggests the same correction.

[Compare, however, V. 14, 3. and the note there. Poppo says that $\sigma\tau\rho\sigma\tau\tilde{\varphi}$ may be so easily understood with $\nu\eta\tilde{\tau}\tau\eta$ as it follows almost immediately, that it is not necessary to strike out the words $\tau\tilde{\varphi}$ \dot{e} Nicrafa. And certainly the indirect nature of the argument, in which

THUCYDIDES, VOL. II.

θογκγδιδογ

ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89.1.

" ην νῦν ἐγὼ ἔχω ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος οὐκ " ήθέλησαν 'Αθηναΐοι πλέονες όντες προσμίξαι, ώστε οὐκ " εἰκὸς νηΐτη γε αὐτοὺς †τῷ ἐν Νισαία † στρατῷ ἴσον 6 and my integrity is "πληθος έφ' ύμας αποστείλαι αυτός τε ούκ shewn by the solemn " επί κακφ, επ' ελευθερώσει δε των Έλλήνων 5 guarantee which I have procured from " παρελήλυθα, όρκοις τε Λακεδαιμονίων καταthe Spartan government, that every state " λαβών τὰ τέλη τοις μεγίστοις η μην ους that accedes to my so-" αν έγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχους έσεσθαι licitation shall become the independent ally " αὐτονόμους, καὶ ἅμα οὐχ ΐνα ξυμμάχους of Lacedmmon. Above ^{all, I} disciaim most " ύμας έχωμεν η βία η απάτη προσλαβόντες, 10 solemnly all thought " άλλα τουναντίον ύμιν δεδουλωμένοις ύπο of abusing your compliance to the exalta-" `Αθηναίων ξυμμαχήσοντες. ούκουν άξιω ούτ' 7 tion of one party among you, and the de- " αυτός υποπτεύεσθαι, πίστεις γε διδούς τας pression of the other; " μεγίστας, οὕτε τιμωρος ἀδύνατος νομισθηναι, for this were to deserve your hatred, and "προσχωρείν τε ύμας θαρσήσαντας." not your gratitude. 15

LXXXVI. " Kai εἶ τις ἰδία τινὰ δεδιώς ắρα, μη ἐγώ " τισι προσθώ την πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα 2" πιστευσάτω. οὐ γὰρ συστασιάσων ἦκω, οὐδὲ ἀσαφη την

1. ην νων έχω έγω Q.T.e. ην νων έχω C.G.I.d.i. ην έγω έχω Κ. ην έχω Ο. ησ έγω νων έχω V. 2. έθελησαν V. οι 'Δθηναίοι Κ. 5. ελευθερία L. 7. η μην] om. d. αύτούς V. νηίτη δε d. τῷ ἐκεῖ στράτφ Ε. **4. ήμâs Η.** καταλαβών τα τέλη λακεδαιμονίων ο. 6. παραγέγονα Q. προσαγάγωμαι καὶ ξυμμάχους c.f.g. 9. συμμάχους C.V.e.h. 11. ἀπὸ ἀθην 8. & om. G. έσεσθαι-ξυμμάχους 11. από άθηναίων C. συμμάχους C.V.e.h. 11. από άδηναίων C. 12. συμμαχί-13. γε Haack. Poppo. Bekker. libri τε. om. L.O.P. 15. τε] δε om. E. OOVTES Q. Bekk. in ed. 1832. 19. dorpahý F.M.N. Conf. Hemsterhus. ad Luc. Necyom. 7.

the main conclusion is left to be supplied by the reader, is exactly paralleled in the passage referred to, V. 14, 3.]

4. abrós $\tau\epsilon$ oùx $\epsilon\pi$! $\kappa\alpha\kappa\phi\kappa$. τ . λ .] I have placed only a colon before these words, in order to shew their close connexion with what precedes them, as containing the reply to the second and more personal suspicion, that Brasidas would not deal honestly with the Acanthians. To this his answer is twofold; first, grounded on his own personal conduct, in having obtained from his government a solemn pledge, that all whom he individually should win to the Lacedæmonian alliance should be independent; and secondly, drawn from the nature of the case, that the Acanthians had more need of the Lacedæmonians than the Lacedæmonians of them.

19. obde doraphi ripe (Levoleplan K. r.).] If the text be right, Kistemacher's interpretation, quoted by Poppo, (Observatt. Critic. p. 202.) and adopted by

ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ τὸ πάτριον παρεὶς τὸ πλέον
" τοῖς ὀλίγοις ἢ τὸ ἐλασσον τοῖς πᾶσι δουλώσαιμι. χαλε-3
" πωτέρα γὰρ ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἰη, καὶ ἡμῶν τοῖς
" Λακεδαιμονίοις οὐκ ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καθίσταιτο, ἀντὶ
⁵ δὲ τιμῆς καὶ δόξης αἰτία μᾶλλον· οἶς τε τοὺς ᾿Αθηναίους
" ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, αὐτοὶ ἂν φαινοίμεθα ἐχθίονα
" ἡ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι. ἀπάτῃ γὰρ 4
" ἐψφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιώσει, ἢν ἡ τύχη ἔδωκεν,
10[°] ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῆ. οὕτω πολλὴν

I. τδ] om. C. 2. έλαττον e. δηλώσαιμι e. χαλεπώτερον d. χαχεπώτερα g. 3. ἀρχῆς ἀν εἶη Τ.f. 4. καθίστατο B.F. 6. φαινώμεθα A.B.C.E. F.G.H.L.N.O.T.V.d.e.f.h.i. φαινόμεθα Κ. 7. οἱ μὴ ὑποδείξαντες Ν. δείξας Q. ἀρχὴν M.Q.b. 8. αἶσχιόν τι τοῦς Stobæus. γε] τε A.B.C.E.F.H.K.M.P.T. d.e.g. om. L.O. ἀξιώμασι e.g. 10. ὑπέρχεται b.

him, as well as by Haack and Göller, must be considered as the true one: "Nor am I minded to offer you a dim " and doubtful liberty, by making the " many the slaves of the few, or the " few of the many." For the use of $ro\mu i (\omega \text{ in the sense of } ro\mu i (\omega \chi \rho \eta r a,$ see Lobeck, Parerga ad Phrynichum,c. VI. p. 753. and the note on Thucyd.II. 42, 5. in this edition. And for thebrevity of expression, by which ei douhervity and expression in the douhervity of expression, by which ei douhervity and hervity of expression, by whichin the MSS. in c. 125, I. and he seemsinclined to adopt Hauer's conjecture,out is oraph. To this I object, that ifsuch had been Thucydides' meaning,the order of the words would ratherhave been, out is not so in the form of the secondoraph of the words is in the secondoraph of the words would ratherhave been, out is not so in the secondoraph of the words is in the secondoraph of the words is in the secondhave been of the words would ratherhave been of the words would ratherhave been of the words is in the secondoraph of the second of the words would ratherhave been of the words would rather have been of the second of the secon

5. ols re rooks 'Adynalous κ . r. λ .] "And the very charges wherewith we "are bearing down the Athenians, we "should ourselves be found to incur "in more hateful measure than they "who had shewn no glimpses of ho-"nesty at all." The $\delta \mu \eta$ imodeifas aperip is illustrated by the scandalous avowals made by the Athenians on sundry occasions, that might made right. See I. 76. V. 89. 105. VI. 83. 85. For the sense of $i\pi odei[as]$, see the note on I. 77, 7; and for the sentiment that follows, $d\pi dxy \gamma \partial \rho - i\pi \eta \beta ou \lambda \beta$, compare also I. 77, 5. and the quotations from Aristotle and Xenophon given in the note on that chapter.

10. ούτω πολλήν περιωπήν κ. τ. λ.] These words should be closely connected with the following clause, sal out av pello be entry, and the chapter should end at elnov instead of at now- $\mu\epsilon\theta a$. Brasidas here sums up all that he had been saying in proof of his own sincerity and that of his government: "Over and above the solemn " pledges which my government has " given me, honesty is clearly our best " interest; for none would suffer so "much as we should by being de-"tected in any departure from it. Thus " then," he concludes, "we are greatly " careful about matters which concern "us so nearly: nor can you receive "any stronger assurance, over and " above the oaths already sworn, than " from those who, if you compare their " words with the actual facts, you must " needs be convinced are interested in " acting even as they have told you." Περιωπή, "a looking about us," i.e. " circumspection, care, anxious thought " about a thing." Kaleî de περιωπήν

ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" περιωπὴν τῶν ἡμῦν ἐς τὰ μέγιστα διαφόρων ποιούμεθα[.] " καὶ οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε ἡ οἶς " τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα δόκησιν ἀναγκαίαν " παρέχεται ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον.

LXXXVII. "Εί δ' έμοῦ ταῦτα προϊσχομένου ἀδύνατοι 5 " μέν φήσετε είναι, εύνοι δ όντες άξιώσετε μη κακούμενοι But If you retuee my " διωθείσθαι και την έλευθερίαν μη ακίνδυνον offers of liberty thus " ύμιν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε είναι, οίς και δυrecommended to you, I cannot suffer your " νατον δέχεσθαι αυτήν, τούτοις και έπιφέρειν. bad example to ob-" ακοντα δε μηδένα προσαναγκάζειν, μάρτυρας 10 struct the independence of other states, " μέν θεούς και ήρωας τούς έγχωρίους ποιήσοand to thwart the generous purposes of μαι ώς ἐπ' ἀγαθῷ ῆκων οὐ πείθω, γῆν δὲ τὴν Sparta; I shall therefore treat you as ene- " υμετέραν δηών πειράσομαι βιάζεσθαι, και οὐκ mies, and endeavour " άδικειν έτι νομιώ, προσειναι δέ τι μοι καί to force you to join us.

 1. περιοπὴν Κ.i.
 διαφόρων g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo et Haack. διαφορών.

 2. πρός] om. c.g.
 λάβητε g.
 3. ἀναθεωρούμενα e. ἀφοριούμενα K.

 8. ἡμῶν A.B.E.F.H.Q.T.f.h. Bekk.
 καὶ] om. G.L.O.P.R.d.e.i.
 9. αὐτοῖς f.

 12. τὴν] om. f.
 13. ἡμετέραν d.
 14. τε] om. K.

τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς "Ομηρος. Photius Lexic. in περιωπή. The construction of the following words seems to be, † ἀπ' ἐκείνων οἶς κ. τ. λ. "than from those for whom "facts, compared with their words, "convince us that they state their real "interest truly." So Dobree interprets this passage, observing that εἰπον is the third plural, not the first person singular. Ois would thus be masculine, and not neuter; for if it were neuter, the preposition ἐν could hardly be omitted. The dative depends on ξυμφάρει.

5. εἰ δ ἐμοῦ ταῦτα] Εἰ δ ἐμοῦ ταῦτα προτείνοντος καὶ ἐπαγγελλομένου, φήσετε μὴ δύνασθαι ἤτοι ἐλευθερωθῆναι ἡ συμμαχεῖν, μενούσης δὲ τῆς φιλίας ἀξιώσετε ἡμῶς διωθείσθαι, ὑφορώμενοι μὴ ẵρα οὐκ ἀκίνδυνος ὑμῶν ἡ ἐλευθερία γένηται ἔτι δὲ εἰ λέγοιτε ὡς δίκαιον τούτους ἐλευθεροῦν, οἱ καὶ δύνανται δέξασθαί τε καὶ κατασχεῖν τὴν ἐλευθερίαν, ἄκοντα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθεροῦσθαι, μάρτυpas μὲν θεοῦς καὶ ἦρωας, καὶ τὰ ἑξῆς. SCHOL.

7. μη ακίνδυνον ύμίν] Both Poppo and Göller have rightly retained the common reading, for which Bekker, on the authority of some of the best MSS. had substituted huir. But hueis and vueis are, in all their cases, so often confused by the copyists, that the authority of MSS. on this point is of very little value. 'Huir would be much too dramatic for the style of Thucydides, who does not, like Herodotus, when describing in a speech the sentiments of others, introduce them as expressed by the parties themselves in the first person. Besides, as Göller has well remarked, $\eta \mu \bar{\mu} \nu$ is utterly inconsistent with the infinitive $\phi_{aise\sigma\theta ai}$. In what follows, $\mu \dot{a} \rho \tau \nu \rho as$ $\mu \dot{\epsilon} \rho - \gamma \hat{\eta} \nu \delta \dot{\epsilon}$, the two conjunc-tions seem to express merely order and division, without any distinction or contrast: "I will first appeal to the " gods, and then will try to force you " to join us by ravaging your land."

11. θεούς και ήρωας τούς έγχωρίους] Sic. II. 71, 6. et 74, 2. Aristoph. Equit. 573. τη πόλει αμίνειν και θεοίς έγχωρίos. In lege Draconis apud PorphyACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89.1.

"κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὖλογον, τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, "ὅπως μὴ τῷ ὑμετέρῷ εὖνῷ, εἰ μὴ προσαχθήσεσθε, τοῖς ἀπὸ "ὑμῶν χρήμασι φερομένοις παρ' Αθηναίους βλάπτωνται, οἱ "δὲ Ἐλληνες ἶνα μὴ κωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλ-5" λαγῆναι. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν, οὐδὲ 2 " ὀφείλομεν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινοῦ τινὸς ἀγαθοῦ αἰτία " τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν. οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα, 3 " παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρους σπεύδοντες τοὺς πλείους ἂν

κατὰ τὰs δύο G.L.O.P.i.
 ὑπὸ N.V.e.
 6. αἰτίφ] om. e.
 7. οἰδ' ἀρχῆs T.R.
 8. πλείοναs R.f.

rium, IV. de Abstinent. 22. θεούς τιμậν καὶ ἦρωας ἐγχωρίους. Vid. Salmas. ad Solin. p. 51. et Stanlei. ad Æschyl. Sept. Theb. v. 14. DUKER.

I. κατὰ δύο ἀνάγκας] i. e. " consider-" ing that there are two reasons which "make it impossible for me to act "otherwise." Compare III. 40, 9. δ $\mu\eta$ fiv arays $\tau_i \pi a\theta\omega r$: "He who "suffers with nothing to make his " having avoided suffering impossible." The genitive των Λακεδαιμονίων refers to araymy understood, as if Thucydides had written την μέν των Λακεδαιμονίων την δε των Έλληνων; but in the latter clause he varied the construction by substituting the nominative of "E $\lambda\lambda\eta\nu\epsilon_s$. Ή ἀνάγκη τῶν Λακεδαιμονίων ὅπως μη βλάπτωνται is, " the necessity with re-" spect to the Lacedæmonians; namely, " of preventing them from sustaining "hurt." In the words that follow, it may be doubted whether $\tau \hat{\varphi} \, i \mu \epsilon \tau \epsilon \rho \varphi$ evrop is the dative expressing the instrument, or simply the circumstances accompanying the action, "with all "your good will; while you are wish-"ing us well all the time." If, as is more probable, it be meant to express the instrument, the words τοιs από ύμων ---φερομένοιs are added to explain the τῷ ὑμετέρφ εῦνφ, which is equivalent to όπως μη ύμιν, καίπερ εύνοις, ώς προφέ-ρετε, ούσιν. Compare III. 47, 5. το Κλέωνος το αύτο δίκαιον και ξύμφορον, where to Khéwros is equivalent to 8 προφέρει Κλέων.

5. où yàp ồn κ . τ . λ .] The connexion is as follows: "And this second ne-"cessity for my doing as I am doing

"-the necessity of not suffering you " to hinder the common deliverance of "the Greeks-is that which actuates "me most of all. For otherwise, cer-" tainly, we could with no good grace " be thus dealing with you; nor is it "the duty of the Lacedæmonians to " force freedom upon any, were it not " on account of some common good. "And again, as we are not striving "after dominion, but labouring rather " to abate the dominion of others, we " should wrong the general interest, if, "when offering independence to all, "we should suffer you to set your-"selves against it." He means to say, that the common interest of Greece, more than the private right of the Lacedæmonians, to stop a conduct which was in fact strengthening their enemies, justified him in not tolerating the neutrality of Acanthus. [Compare the arguments used in defence of the expedition against Denmark in 1807.] "Nay," he continues, " our own in-" terest in this war is the common in-" terest ; for our objects in undertaking "it are not selfish : and therefore in "not allowing you to support our "enemies, we are in fact hindering " you from supporting the enemies " of Greece." In the words out av αρχής έφιέμεθα the sense is as if it were written και οὐδ ἀρχής αῦ ἐφιέμενοι -παύσαι δέ σπεύδοντες : or else, καί έπει οὐδ ἀρχῆς αὖ ἐφιέμεθα, παῦσαι δὲ -σπεύδομεν. After παῦσαι must be repeated doxns, or, what is the same in point of sense, apxovras, from the preceding doxns.

θουκασισου

ACANTHUS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

άδικοιμεν εἰ ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες ὑμᾶς τοὺς
εναντιουμένους περιίδοιμεν. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ,
καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἐλλησιν ἄρξαι πρῶτοι ἐλευθερίας
καὶ ἀἰδιον δόξαν καταθέσθαι, καὶ αὐτοὶ τά τε ἰδια μὴ βλαφθῆναι καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ κάλλιστον ὄνομα περι- 5

LXXXVIII. Ό μέν Βρασίδας τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ 'Ακάνθιοι πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ' ἀμφότερα, κρύφα The Acanthians, havtag made Brasidas plodge himself that Bρασίδαν καὶ περὶ τοῦ καρποῦ φόβῷ, ἔγνωσαν 10 they shall be the indepondensi allies of Bparthe, receive him, and revolt from Athena σαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις, οῦς τὰ τέλη τῶν

1. ἐπιφέροντες—ἀγωνίσασθε] om. P. ἀποφέροντες T. 2. ἐναντίους T.f. ὑπερίδοιμεν L. 3. ἀγωνίζεσθε V. τοῖς ἕλλησιν ἄρξαι πρῶτον c.g. πρῶτοι et Thomas M. v. βούλομαι. 4. τὰ δὲ ἴδια T.g. 5. τὸ] om. A. 7. μὲν οῦν βρασίδας L.P. 9. διαψηφισάμενοι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V. c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ψηφισάμενοι.

9. diatynpioráperoi] The force of the preposition in this word is doubted. " Constat nunc," says Poppo, " diayn-" φίζεσθαι significare omnes deinceps " suffragia ferre." And so Schneider interprets it in his Lexicon. The older critics, Abresch, for instance, and Reiske, in his Index Demosth., understand the dia as expressing division : " ferre suffragium suum alterutram in " partem." But the first of these explanations will not suit the word when it is used in the singular number; e.g. Demosth. Timocrat. p. 747. Reiske ; διαψηφιούμαι περί αυτού οδ αν ή ή δίwhile is the latter, when the word is applied to the voting all on the same side, as Demosth. Aphob. p. 842. Reiske ; ή δίκαιον έστι, ταύτη διαψηφί-σασθε. The truth is, that διαψηφίζεordau seems to contain both notions, and is, strictly speaking, applicable only to a number of persons giving their several votes on a question; but when applied to an individual it is used, improperly, merely to signify "giving a "vote," from the frequency of its use to express the voting of a body. The meaning of *kpipa* seems to show that

the votes were taken by ballot, and not, as was the usual way, by a show of hands. At Athens the term $\sqrt{\eta \eta \phi i}$ $\langle e\sigma \partial u$ was constantly used, even where the votes were given by the show of hands, and not by ballot; and hence the word $\kappa \rho \phi \phi a$ was added by Thucydides, to shew that in this particular instance the voting was, for the sake of greater secrecy, conducted by ballot. See Schömann, De Comitiis Atheniensium, pp. 122-125.

12. Tà ré $\lambda\eta$ — $\delta\mu\delta\sigma\sigma\sigma$ ra abrèv étémeuyar] The order of the words is in favour of Dobree's opinion, that $\delta\mu\delta\sigma\sigma\sigma$ ra agrees with abrév : the sense requires the common interpretation, which refers $\delta\mu\delta\sigma\sigma\sigma$ ra to rà ré $\lambda\eta$; for there was no conceivable reason why the Spartan government should have required such an oath from Brasidas, and we have already seen that he had in fact required it of them. c. 85, 6. Tà ré $\lambda\eta$ being a masculine noun in sense, though neuter in form, has a plural verb, according to a well known rule. See Porson on Hecuba, 1141. and Poppo, Prolegom. vol. I. p. 97.

BCEOTIA. A. C. 484. Olymp. 89. 1.

The people of stagt Λακεδαιμονίων όμόσαντα αυτόν έξεπεμιναν, ή rus follow the examμην έσεσθαι Ευμμάχους αύτονόμους ούς αν pie. προσαγάγηται, ούτω δέχονται τον στρατόν. και ού πολλώ? ύστερον και Στάγειρος 'Ανδρίων αποικία ξυναπέστη. ταυτα **5 μέν σύν** έν τῷ θέρει τούτφ έγένετο.

LXXXIX. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμώνος εὐθὺς ἀρχομένου, ώς τῷ Ἱπποκράτει και Δημοσθένει στρατηγοις οδσιν

BŒOTIA. Demosthenes proceeds to make the concerted (see ch. 77.) but owing pocrates was not ready and the enterprise يعتلدك

'Αθηναίων τὰ έν τοις Βοιωτοις ένεδίδοτο, καί έδει τον μέν Δημοσθένην ταις ναυσίν ές τας 10 attempt upon Barotia; Σίφας απαντήσαι τον δ' έπι το Δήλιον, γενοto some matales Hip- μένης διαμαρτίας των ήμερων ές ας έδει άμφοto cooperate with him τέρους στρατεύειν, ο μέν Δημοσθένης πρότερον on the side of Delium, πλεύσας πρός τας Σίφας, και έχων έν ταις ναυσίν 'Ακαρνάνας και των έκει πολλούς ξυμ-

15 μάχων, απρακτος γίγνεται, μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ύπο Νικομάχου άνδρος Φωκέως έκ Φανοτέως, δς Λακεδαιμονίοις είπεν, εκείνοι δε Βοιωτοίς και βοηθείας γενομένης πάντων Βοιωτών (ού γάρ πω Ιπποκράτης παρελύπει έν τη γη ων) προκαταλαμβάνονται αί τε Σίφαι και ή Χαιρώνεια. 20 ώς δε ήσθοντο οι πράσσοντες το άμάρτημα, ούδεν εκίνησαν 2

1. έξέπεμψεν Q. 2. μην] μη Ι. 3. προσάγηται G.P. στρα πολύ C.G.I.K.L.O.P.c.d.e.g.i. 4. υστερον στάγειρος Ν.Ο.V.c.g. κράτει d.i. 8. τοῖς] om. O. ενεδίδοντο d. 9. δημοσθένη G.P.e. στρατόν. οὐ Η. 7. ὑπο-10. 70] τόν Q. om. L.O.P. 11. ήμερων ds R.T. 15. βουλεύματος Κ. τέως Q. φανοτέρου c. 18. πάντων των Βοιωτών d.i. 19 16. *фач*оτέως Q. φανοτέρου c. χερώνεια V. 20. ο 10. Sida Bekk. 20. oùde ekunton av L.O.P.

9. ές τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι] Νου video, quid sibi voluerit Portus interpolanda versione Vallæ, addito pronomine ei. 'Anarrar sæpe est certo tempore, vel loco adesse, præsto esse, ut anarran eni the dikny, eni the kuplan, eni to dikaothoion, eni the diaitan. De quibus Budæus in Commentar. p. 40. et ad I. 2. D. de Orig. Jur. Supr. c. 70, I. Κελεύων κατά τάχος στρατιβ άπαν-τήσαι έπι Τριποδίσκον. Latini occurrere dicunt. Cicero, I. Philipp. 4. "Non "quo me ad tempus occursurum puta-"rem." "Occurrere conoilio," Liv. XXXI. 29. "Occurrere ad vadimo-"nium," Sueton. Cal. XXXIX. DUK.

20. ol πράσσοντες] Habet hæc vox in universum significationem clandestina molitionis, et studii partium. Unde etiam illi, qui id agunt, ut alios sibi concilient, et in suas partes pertrahant, quique aliorum rebus student ac favent, dicuntur, πράσσειν. Thucyd. I. 57, 3. δε-διώς τε έπρασσει, ές τε την Λακεδαίμονα πέμπων, όπως πόλεμος γένηται αυτοϊς πρός Πελοπουνησίους. ΙV. 1, 1, 2. ἀπέστη Μεσσήνη 'Αθηναίων. ἔπραξαν δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ Συρακούσιοι. Εἰ IV. 83, 4.

BCEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

ΧC. ο δέ Ιπποκράτης άναστήσας τών έν ταις πόλεσιν. 'Αθηναίους πανδημεί, αύτούς και τούς μετοί-A few days afterwards, Hippocrates sets out κους καί ξένων όσοι παρήσαν, ύστερος άφιfrom Athens to exeκνείται έπι το Δήλιον, ήδη των Βοιωτων άναcute his part of the original plan, and ocκεχωρηκότων από των Σιφών και καθίσας 5 cupies and fortifies Dehum; after which he τον στρατον Δήλιον ετείχιζε τοιφδε τρόπφ, το commences his return 2 homewards. ίερον τοῦ Ἀπόλλωνος. τάφρον μέν κύκλω

περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεών ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, καὶ σταυροὺς παρακαταπηγνύντες, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν ἐσέβαλλον, 10 καὶ λίθους ἅμα καὶ πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῷ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέστησαν ϳ καιρὸς ἦν καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν. ἦπερ γὰρ ἦν στοὰ, καταπεπτώκει. 3 ἡμέρα δὲ ἀρξάμενοι τρίτῃ ὡς οἶκοθεν ὥρμησαν, ταύτην τε 15

Ι. ἀναστήσας] om. V. 2. τούς] om. e. 3. ὕστερον G.e.f. 5. ὑπό d. 8. τῶν νεῶν Ε.F. 9. ἀνέβαλον R.e.f. ἀντὶ τοῦ τείχους c.g. καταπηγνύπτες B.F.H.N.R.T.f.h. et, præpositione in litura posita, A. Sed marg. N. παρακαταπηγνύντες. 10. ἐσέβαλον C.G.R. 11. πλίνθους O.Q. 12. ὅρυγμα Q. 14. ἦπερ A.I. Haack. Poppo. Goell. Dobree. Bekk. εἶπερ F.K.T. ἦπερ B.E. vulgo ἦπερ. 15. ἑως οἴκοθεν Τ. τε] om. A.B.F.i.

ώστε ἐκ τοῦ τοιούτου κοινῆ μαλλον δ Βρασίδας τὰ τοῦ ᾿Αρριβαίου ἠξίου πράσσειν. DUKEB.

8. περί τὸ ἰερὸν καὶ τὸν νεὼν] 'ἰερὸν et νεὼν hic distingui, quum alioqui sæpe pro eodem dicantur, observat in Thes. Stephanus. Distinguuntur etiam a Pausan. V. 6. qui locus Interpretes torsit, τέμενος, καὶ ἰερὸν, καὶ ναὸν 'Αρτέμιδι ἀκοδομήσατο Ἐφεοία. Et ab Anton. Liberal. cap. 6. καὶ ἰερὸν καὶ ναὸν 'Αρτέμιδι ἀκοδομήσατο Ἐφεοία. Et ab Anton. Liberal. cap. 6. καὶ ἰερὸν, inquit, ναοῦ διαφέρει. ἰερὸν μὲν αἰτὸς ὅ προσιερωμένος τόπος τῷ δεῷ νεὼς δὲ ἕνδα ἰδρυται αἰτὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ δεοῦ. Ammonius ἰερὰ τοὺ περιβόλους τῶν ναῶν èsse dicit. Vid. etiam Interpretes Pollucis, I. 6. et IX. 40. In Pausania τέμενος potest esse lucus, quomodo sæpe apud alios sumitur, et apud Thucydidem, III. 70, 5. DUKER.

dem, III. 70, 5. DUKER. 9. και σταυρούς παρακαταπηγρύντες κ. τ. λ.] A rampart was made, con-

sisting chiefly of the earth thrown up from the ditch, with a palisade set along it; but they threw in besides other materials, such as brushwood obtained from the vines which grew round the temple, and stones and bricks procured by pulling down the adjacent houses. That the vines were used in building the rampart or wall, appears from ch. 100, 3. and their use appears to have been to form a sort of wattling to keep the earth together; as at Platzea the clay for the besiegers' mound was rammed into flat cases or frames of reeds. rapoois kalápov éveillovres, and as the earth was inclosed besides in a wooden frame, όπως μή διαχέοιτο έπι πολύ το χŵμα. II_75, 2. 76, 1.

14. $\eta\pi\epsilon\rho \gamma d\rho \eta\nu \sigma rod$] " I say, where "there was no part of the temple "buildings already subsisting; for on "one side this was the case, the cloister "or covered walk, which did formerly "exist, having previously fallen down."

BGEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

εἰργάζοντο καὶ τὴν τετάρτην καὶ τῆς πέμπτης μέχρι ἀρίστου.
 ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον 4
 προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἶον δέκα σταδίους ὡς ἐπ'
 οἶκου πορευόμενον, καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι εὐθὺς ἐχώ 5 ρουν, οἱ δ ὑπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα ἡσύχαζον. Ἱπποκράτης
 δὲ ὑπομένων ἔτι καθίστατο φυλακάς τε καὶ τὰ περὶ τὸ
 προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ἐπιτελέσαι.

XCI. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρῆ10 But the whole force σαν καὶ ἠσθάνοντο τοὺς ᾿Αθηναίους προχωof Borotia being now σῶν καὶ ἠσθάνοντο τοὺς ᾿Αθηναίους προχωof Borotia being now σῶν καὶ ἠσθάνοντο τοὺς ᾿Αθηναίους προχωof Borotia being now σῶντας ἐπ᾽ οἶκου, τῶν ἄλλων βοιωταρχῶν, οῖ resist him, and finding εἰσιν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, retreating, the generale hostiate whother or no to pursue him γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς ἘΩρωπίας οἱ ᾿Αθηναῖοι and force him to give ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὅπλα,) Παγώνδας ὁ Aἰολάδου βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν μετ' ᾿Αριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου, καὶ ἡγεμονίας οὖσης αὐτοῦ, βουλόμενος τὴν μάχην

1. apíστου. έπειτα] Hæc post πλείστα ponunt C.I.L.O.P.d.i. et, suffectis illi Encera his enel dè, e. 2. αποτετέλεστο 8. απεστέλλετο f. $\tau \partial \mu \hat{\epsilon} \nu$] om. P. 6. φυλακάς τε F.G. Bekker. ed. 1832. Poppo in annott. 5. οί δε όπλιται V. p. 295. Vulgo φύλακάς τε. G.L.O.P.e. 10. προ ύλακάς τε. τείχισμα Q.g. 7. ἀποτελέσαι c.g. ὑποτελέσαι 10. προχωροῦντας Α.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.T.V.c.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προσχωρούντας. ΙΙ. καὶ τῶν ὅλλων Τ. . ΔΕΔΑ. Υμικο προσχωρουντας. ΙΙ. και των άλλων Τ. 12. ούν ξυνεπαιν. Q. Ι3. έτι] om. B. ante έν ponunt ωτία έτι f. Ι4. γάρ] δέ Ο. τοῦς ώρωπίοις Τ. ήσαν 15. δτι έθεντο Τ. παγόνδας Q. αλλάδου Ρ. βοιωτάρχῶν G. Q.T.e. Eri er ri Bouwria Eri f. oi adyvaioi Q.R.T.f. 15. 16. διανθίδου A.B.F.h. διαντίδου 17. αὐτφ T. sed superscript. οῦ. ριαντίδου Κ. άριστολάνθου T. αἰολάνδου i. λυσιμάχου Q.d.i.

II. of elow ëvdexa] Müller [See his "Orchomenos," p. 404. note 2.] understands these words to refer to "the "other Bœotarchs," as if the whole number, including Pagondas, had been twelve. And Wesseling, in his note on Diodorus, II. p. 45. (as quoted by Schneider, note on Xenoph. Hellen. V. 4, 2.) is of the same opinion. But if the words do refer to "the other "Bœotarchs," and not simply to "the "Bœotarchs," the whole number must have been thirteen, for the present tense elow shew that $\tau \partial \nu \lambda \partial \nu \sigma$ cannot be meant in distinction to the individual Pagondas, but to the Bœotarchs of Thebes. It is, however, the general opinion, supported by the Scholiast on Thucyd. II. 2, 1. that the relative of refers to $\beta ou or a \rho \chi \hat{o} \nu$ simply, without any reference at all to the words $\tau \hat{o} \nu \tilde{a} \lambda \lambda \omega \nu$. But as the number of the Bœotarchs varied at different periods, there having been only seven in the time of Epaminondas, [See Diodorus, XV. 52, 53. p. 185. Rhodoman.] it is impossible now to determine whether in the Peloponnesian war they were eleven or thirteen.

θογκγδιδογ

BOBOTIA. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

ποιήσαι καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι, προσκαλῶν ἑκάστους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς ᾿Αθηναίους καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων τοιάδε.

XCII. " XPHN μέν, & ανδρες Βοιωτοί, μηδ ές έπίνοιαν s " τινα ήμων έλθειν των αρχόντων ώς οὐκ εἰκὸς 'Αθηναίοις,

PAGONDAS, the " ην αρα μη έν τη Βοιωτία έτι καταλάβωμεν Theban Besotarch, urges the pursuit, and that they should fight such invetarate enemiss as the Athenians wherever they could find than, whether in or out of Besotia. " καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμμα ἔδρασαν. νυνὶ " δ εἶ τῷ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι, μεταγνώτω. οἰ " γὰρ τὸ προμηθὲς, οἶς αν ἄλλος ἐπίη, περὶ της σψετέρας

2. λόχους] τάχος Κ. 4. τάδε G.I.L.O.P. 5. χρη L.P. έχρην K.d.i. μεν οῦν & P. 7. εἰ ἄρα Q. τη] om. L.O.d.e.i.m. 9. ελθώντες καὶ τείχος c. 10. διαφθείρειν g. 12. νῦν Q. 13. εἶπω I.G. 14. āλλως G. επίοι Q.R.

2. όπως μη άθρόοι έκλίποιεν τα όπλα] This confirms and illustrates what has been said in the note on II. 2, 5. as to the practice of the Greek soldiers piling their arms the moment they halted in a particular part of the camp, and always attending the speeches of their general without them. Had then all the sol-diers gone to hear Pagondas at once, the arms would have been left with none to guard them, and in case of a sudden attack, the whole army would have had some distance to run before they could arm themselves, nor could so many men have taken up their spears and shields at once in the hurry of such an alarm without great confusion. See the note already alluded to II. 2, 5.

5. ἐs ἐπίνοιἀν τωνα ἡμῶν ἐλθεῖν] Τινὰ pro τινὸs. Nihil interest inter phrasin, qua hic utitur Thucydides, εἰs ἐπίνοιἀν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν, et eam, qua III. 46, 5. Χρὴ—προκαταλαμβάνευ, ὅπως μηδ ἐs ἐπίνοιαν τούτου ίωσι, prævenire, ut ne guidem in cogitationem hujus rei vemiant. DUKER. 13. el rep sal dorpaléorepor s. τ . λ .] The force of the conjunction sal is expressed in English by laying an emphasis on the auxiliary verb. "No one should "have ever entertained the notion at " all; but if any have entertained it, " let them now change their minds." Compare I. 07. 2. Somes sal ñwaro.

Compare I. 97, 2. δσπερ και ήψατο. ού γὰρ τὸ προμηθές] Sententiam pulchre exponit Scholion Cod. Cass. Η προμήθεια τοῦ μέλλουτος, καὶ ἡ πρόνοια οὐχ ὁμοίου χρήζει διαλογισμοῦ τῶν τε ὑπερμαχούντων τῆς ἰδίας γῆς, καὶ τῶν ἐχόντων μὰν τὴν ἰδίαν, ὀρεγομένων δὲ γῆς ἀλλοτρίας, καὶ ἐπιόντων. ἐμΦαίνει δὲ, ὅτε χρὴ ἡμῶς ὑπερμαχοῦντως τῆ ἡμῶν αἰτῶν τόλμη χρήσασθαι, καὶ ἀπονοίας μῶλλον, ἤπερ λογισμῷ. DUKER.

où yào to $\pi po\mu\eta \theta \dot{\epsilon} s \kappa. \tau. \lambda.$] "Pru-" dence when men are invaded by " others, does not so much allow them " to deliberate, when their own coun-" try is at stake, as it allows those " whose own country is in no danger, " but who out of mere ambition are " wantonly invading others." In other words, " In our case, invaded as we

2

BOROTIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

⁶ όμοίως ἐνδέχεται λογισμον, καὶ ὅστις τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει,
⁶ τοῦ πλείονος δὲ ὀρεγόμενος ἑκών τινι ἐπέρχεται. πάτριόν 3
⁶ τε ὑμῶν στρατον ἀλλόφυλον ἐπελθόντα καὶ ἐν τῆ οἰκεία
⁶ καὶ ἐν τῆ τῶν πέλας ὁμοίως ἀμύνεσθαι. ᾿Αθηναίους δὲ καὶ
⁵ προσέτι ὁμόρους ὅντας πολλῷ μάλιστα δεῖ. πρός τε γὰρ 4
⁶ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθί⁶ σταται, καὶ πρὸς τούτους γε δὴ, οἱ καὶ μὴ τοὺς ἐγγὺς ἀλλὰ
⁶ καὶ τοὺς ἄποθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι, πῶς οὐ χρὴ καὶ
⁶ ἐσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν ; (παράδειγμα δὲ ἔχομεν
⁶ πολὺ ὡς αὐτοῖς διάκειται) καὶ τρῶς ἄλλοις
⁶ ⁶ κλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται, ἡμῶν

1. άλλως e. μέν] om. K. 2. τοῦ πλείονος δὲ A.B.C.E.F.H.K.T.V.c.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri τοῦ δὲ πλείονος. δὲ om. G. 3. ἡμῶν στρατὸν ἀλλότριον T.V.c.g. οἰκία C.G.K.P.V.g. 4. ἀμύνασθαι G.d.i. 5. μᾶλλον Ο. 7. τούτους A.B.F. Poppo. Goell. Bekk. valgo et Haack. τούτοις. 9. ἀγῶνας T. δὲ] om. A.B.F.H.Q. τούς τε ἔχομεν Κ. 10. εὐβοίας L.M.O.Q.

" are by others, prudence itself bids us " be bold and decisive, rather than to "waste time in deliberation." [The construction is τούτοις of a aλλος έπίη σύχ όμοίως ένδέχεται λογισμόν καὶ τούτω όστις τὰ μέν έαυτοῦ ἔχει κ. τ. λ. " Does not allow or admit of delibera-"tion for those who are invaded by "others," &c. i.e. "does not so much " allow them to deliberate, as those "who are themselves the invaders." Dobree wishes to strike out the word λογισμόν; but the Scholiast on the Cassel MS. clearly acknowledges it, as well as the text of every known MS. Compare besides the words of Demosthenes at Pylus, IV. 10, 1. dora yap έs απάγκην αφικται λογισμόν ηκιστα ένδεχόμενα κινδύνου τοῦ ταχίστου προσdeira.

7. oi kai μ) roùs éyyds k. r. λ .] Mỳ hoc loco est son dicam, pro quo alibi usitatius dicitur μ) δr_i : de qua formula vid. Viger. p. 458. ibique Herman. p. 804. [not. 267.] Göller. But if Hermann be right, the true explanation is not " non dicam," but " ne dicas." " Who are trying to enslave, you must " not say their neighbours, but even " those who live at a distance."

II. $\dot{\omega}s$ airois diáxeirai] These words are variously interpreted, "airois refero "ad Athenienses, ut sit pro $\dot{\upsilon}n'$ aur $\dot{\upsilon}v$, "qua per illos conditione utatur max-"ima Græciæ pars.' Patet enim Paren-"thesin illam adjectam esse ad illus-"trandam vim infinitivi doukoiofau." HAACK. "Ut puto, $\dot{\omega}s$ airoi diaxeiurau "[sic] ut $\dot{\omega}d'$ $\tilde{t}_{\chi ei}$ µoi- $\dot{\omega}d'$ $\tilde{t}_{\chi w}$, &c." DOBREE. I am inclined to prefer the explanation of the Scholiast, "in what "sort of a relation it stands towards "them," i. e. towards the Athenians. airois instead of $\pi\rho ds$ airois.

διάκειται] 'Ως έχει πρός αὐτούς. SCHOL.

και γνώναι, ότι τοῖς μὲν ἀλλοις κ. τ. λ.] Compare I. 122, 3. εἰ μὲν ἡμῶν ἡσαν ἐκάστοις πρός ἀντιπάλους περί γῆς ὅρων διαφοραὶ, οἰστὸν ἀν ῆν. And Herodot. VII. 8, 12. γῆν τὴν Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διός αἰθέρι ὁμουρέουσαν οὐ γὰρ δὴ χώρην γε οὐδεμίην κατόψεται ὅ ῆλιος ὅμουρον ἐοῦσαν τῆ ἡμετέρῃ, ἀλλά σφεας πάσας ἐγῶ ἅμα ὑμῶν μίαν χώρην ὅησω.

BCBOTIA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

" παγήσεται εἰσελθόντες γὰρ βία τὰ ἡμέτερα έξουσι. " τοσούτφ επικινδυνοτέραν ετέρων την παροίκησιν τωνδε 5" έγομεν. εἰώθασί τε οἱ ἰσχύος που θράσει τοῖς πέλας, " ώσπερ 'Αθηναίοι νυν, επιόντες τον μεν ήσυχαζοντα και έν . " τη έαυτου μόνον αμυνόμενον αδεέστερον επιστρατεύειν, τον 5 "δε εξω δρων προαπαντώντα και ην καιρός η πολέμου 6" άρχοντα ήσσον έτοίμως κατέχειν. πείραν δε έχομεν ήμεις " αὐτοῦ ἐς τούσδε νικήσαντες γὰρ ἐν Κορωνεία αὐτοὺς, ὅτε " την γην ήμων στασιαζόντων κατέσχον, πολλην άδειαν τη 7" Βοιωτία μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. ὧν χρή μνησθέντας 10 " ήμας τούς τε πρεσβυτέρους όμοιωθήναι τοις πριν έργοις, " τούς τε νεωτέρους πατέρων των τότε αγαθών γενομένων " παίδας πειράσθαι μή αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς, " πιστεύσαντας δε τῷ θεῷ πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, οῦ τὸ ἱερὸν " ανόμως τειχίσαντες νέμονται, και τοις ιεροις α ήμιν θυσα- 15 " μένοις καλὰ φαίνεται, ὑμόσε χωρησαι τοῦσδε, καὶ δείξαι " ότι, ών μεν εφίενται, προς τους μη αμυνομένους επιόντες " κτάσθωσαν, οις δε γενναίον τήν τε αύτων άει έλευθερούν

I. έσελθόντες Bekk. 2. τοσοῦτον ἐπικίνδυνον Q. τοσοῦτο F. ἐπικινδυνοτέραν E.T. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπικινδυνωτέραν. 3. ol] om. c. τοὺς πέλας d. 4. ὅσπερ ol ἀθηναῖοι B.Q.h. 5. αὐτοῦ Q. ἀμυνούμενον L.O.e. τῶν δὲ T. 6. δὲ καὶ ἔξω Stobœus. προαπατῶντα Κ. 7. αὐτοῦ ἡμεῖς c.g. 8. κορωνία I. 9. τῆ Βοιωτία A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐν τῆ βοιωτία. 12. τότε] πώποτε L.O.P. γενομένους d.e.f.g.i. 14. πιστεύσαντες H.M. 17. ὅτι] om. L. μὴ] om. c. ἐπιόντας Κ. 18. αὐτῶν Ε.F.G.K.L.N.O.V. Poppo. αὐτῶν Bekk.

2. ἐπικινδυνοτέραν ἐτέρων τὴν παροίκησιν κ. τ. λ.] i. e. ἐπικινδυνοτέραν τῆς ἑτέρων.

3. εἰώθασί τε οἰ ἰσχύος που κ.τ. λ.] Compare VI. 34, 7. τους προεπιχειροῦντας, η τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας ὅτι ἀμύνονται, μῶλλον πεφόβηνται. The words ἡσσον ἐτοίμως κατέχειν seem to signify, " are less forward to meddle " with," κατέχειν being " to lay hold " on a man in order to overpower him. " To try to get him down." Compare VII. 60, 2. τῷ ναυτικῷ ῷπερ πάντα κατέσχον. " With which they were carry-

"ing all before them, getting the better "of every thing." See also Herodotus, VI. 129, 2. where $\kappa ar \epsilon \chi \omega \nu$ mollow robs $a \lambda \lambda o u s$ 'Inmonletight is probably, "thinking greatly to overbear the "others." See Schneider's note on Xenoph. Hellen. IV. 6, 10.

16. δείξαι ὅτι—κτάσθωσαν] Conjunctio duarum locutionum; nam vel και δείξαι ὅτι—κτήσονται scribere poterat, vel omissis δείξαι ὅτι, scribere καl κτάσθωσαν. Jam utrumque ita conjunxisse putandus est, ut se præmisisse illa oblitum simulet. Göller. BCEOTIA. A. C. 424, Olymp. 89. 1.

" μάχη καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως, ἀνανταγώ-" νιστοι ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι."

ΧCIII. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖς Βοιωτοῖς παραινέσας ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τοὺς ᾿Αθηναίους, καὶ κατὰ τάχος ἀναστήσας ⁵ Ine Beotians accord-^{πy, aud} form them-^{solves th} order of batthe. ^λ order of batστρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καθίσας ὅθεν λόφου ὄντος μεταξὺ οὐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους, ἔτασσέ τε καὶ παρεσκευάζετο ὡς ἐς μάχην. τῷ δὲ Ἱπποκράτει ὄντι περὶ τὸ 2 ¹⁰ Δήλιον ὡς αὐτῷ ἡγγέλθη ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται, πέμπει ἐς τὸ στράτευμα κελεύων ἐς τάξιν καθίστασθαι, καὶ αὐτὸς οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπῆλθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἱππέας περὶ τὸ Δήλιον, ὅπως φύλακές τε ἅμα εἶεν εἶ τις ἐπίοι αὐτῷ, καὶ τοῖς Βοιωτοῖς καιρὸν φυλάξαντες ἐπιγένοιντο ἐν τῇ μάχῃ. ¹⁵ Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμυνουμένους, 3 καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτῶς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου καὶ ἕθεντο τὰ ὅπλα τεταγμένοι ὥσπερ ἔμελλον, ὅπλῖται ἑπτα-

1. άλλην G.L.O.e.f. άλλω Q. των άλλων d.i. άνανταγώνιστοι A.B.F.H.I. N.Q.T.V. d. Haack. Poppo. Goell. Bekk. άνταγώνιστοι f.i. vulgo άναγώνιστοι. 2. ύπ' i. άπίασιν Q. Bekk. Goell. 4. ήγε τον στρατον άναστήσας f. 6. ήν όψε e. έπει δε C.L.O. Bekk. Goell. και έπει δε A.B.F.G.H.N.V.d.h.i. προσέμιζαν B.f. 9. παρασκευάζετο b. ώς] om. G.L.O.P.e.f. 10. ώς αυτών ήγγελθη T. έγελθη O. έρχονται T. 11. κελεύων] om. L. 12. άπηλθε T. 13. εί τις A.B.C. E.G.I.K.L.O.P.e.f.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo, Haack. είτι. 15. τούτοις T. άντεκατέστησαν B.C. τους—έθευτο] om. L. άμυνουμένους Bekker. ed. 1832. Dobræus. Vulgo άμυνομένους.

9. τῷ δὲ Ἱπποκράτει — πέμπει] Duplex structura confusa τῷ Ἱπποκράτει ὡς ἡγγέλθη, et ὁ Ἱπποκράτης, ὡς aὐτῷ ἡγγέλθη, πέμπει. Similia sunt verba I. 114, I. καὶ ἐς aὐτὴν διαβεβηκότος ἦδη Περικλόους στρατία ` Αθηναίων, ἡγγέλθη aὐτῷ. VI. 82, 2. ἡμεῖς γὰρ ^{*}Ιωνες δυτες Πελοποννησίοις Δωριεῦσι καὶ πλείοσιν οὖσι καὶ παροικοῦσιν ἐσκεψάμεθα, ὅτῷ τρόπῷ ἦκιστ ἐν aὐτῶν ὑπακουσόμεθα. Conf. Poppon. ad Xenoph. Cyrop. IV. 3, 19. et interpretes ad Xenoph. Œconom. VII. 23. GölLEE.

 is aởrφ ἡγγελθη] Abundat aởrφ, ut sæpe apud alios. Turbam locorum congesserunt viri docti ad Matth. iv. 16. v. 40. et xxi. 41. DUKER.

17. $\tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \epsilon \nu \alpha i$ $\delta \sigma \pi \epsilon \rho \tilde{\epsilon} \mu \epsilon \lambda \lambda \sigma r$] i. e. $\delta \sigma \pi \epsilon \rho \tilde{\epsilon} \mu \epsilon \lambda \lambda \sigma \nu \tau \dot{\alpha} \sigma \sigma \epsilon \sigma \delta a$, and so Krüger (ad Dionys. p. 118.) and Göller understand it. Compare VIII. 51, 2. δs $\mu \epsilon \lambda \lambda \sigma \sigma \sigma s$ $\tilde{\epsilon} \mu \sigma \sigma \sigma \sigma \tilde{\epsilon} \epsilon \epsilon \chi (\sigma \sigma \eta)$, where Æmil. Portus rightly translates it, " quæ alioquin munienda erat." The meaning is in the present passage, " that the Bœotians were not at all " taken by surprise and compelled to " alter their order on the spur of the " moment, but executed on the field of " battle the same disposition of their " forces which they had previously " resolved on."

θοικλυγοι

BOEOTIA. A.C. Olymp. 89.1.

κισχίλιοι μάλιστα καὶ ψιλοὶ ὑπὲρ μυρίους, ἱππῆς τε χίλιοι 4 καὶ πελτασταὶ πεντακόσιοι. εἶχον δὲ δεξιον μὲν κέρας Θηβαῖοι καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς μέσοι δὲ 'Αλιάρτιοι καὶ Κορωναῖοι καὶ Κωπαιῆς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην τὸ δὲ εὐώνυμον εἶχον Θεσπιῆς καὶ Ταναγραῖοι καὶ 'Ορχομένιοι. 5 ἐπὶ δὲ τῷ κέρῃ ἑκατέρῷ οἱ ἱππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἶκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο, οἱ δὲ ἄλλοι ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν. XCIV. 'Αθηναῖοι δὲ οἱ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ ὀκτὰ ^{Hippomis duaws up} πâν τὸ στρατόπεδον ἐτάξαντο, ὄντες πλήθει 10 ^{bis army to receive} ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις, ἱππῆς δὲ ἐψ' ἑκατέρῷ τῷ κέρῃ. ψιλοὶ δὲ ἐκ παρασκευῆς μὲν ὡπλισμένοι οὖτε τότε

I. μάλιστα—χίλιοι] om. H. τε] δὲ Bekk. 2. μὲν] om. f. 3. ξύμμαχος E.K.d.i. 4. κωπεεῖς N.V.Θ.i. 5. εἶχον οἱ θεσπιῆς B.h. καὶ οἱ ὀρχομένιοι K. 6. ἐπὶ τῷ κέρα T. ἐκάστῷ K. ἐπ᾽ ἀσπίδας μέν T. 7. δὲ] om. P. εἶκοστ θηβαῖοι. A.B.C.E.F.G.H.K.N.P.T.V.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo εἴκοσιν οἰ θηβαῖοι. 9. μὲν οἱ δὲ C.e. ἐπὶ] om. T. ἀκτὼ] om. c.g. II. Ισοπολεῖς C.

3. of $\xi i \mu \mu \rho \rho \alpha$] That is, "those who "inhabited the same $\mu o \hat{\rho} a$, or division "of Bœotia with the Thebans," as for instance the Parasopii, Therapnenses, and Peteonii. (See Strabo, IX. 2, 24, 26.) See the note on chap. 76, 3.

posed to the Thebans at Leuctra and elsewhere, adopted a deeper order of battle. (Xenoph. Hellen. VI. 4, 12.) The causes of this difference are probably to be found in the circumstance, that the phalanx at Athens and in Sparta was formed entirely out of citizens of the same class and similarly armed; whereas in Bœotia and Macedonia, as at Rome, it contained a large admixture of poorer citizens, who being unable conveniently to furnish themselves with the full equipment of the heavy armed soldier, were less fitted for the front of the line, and were therefore stationed in the rear of their better armed comrades, to add weight to their charge by the mere force of numbers. The same tactics would also be adopted where the population, as at Syracuse, was unused to the service of the phalanx, and ill disciplined; and this was the reason, I believe, which led the French, at the early part of the revolution war, to adopt the system of charging in columns.

BCEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

παρήσαν οὔτε ἐγένοντο τῆ πόλει οἶπερ δὲ ξυνεσέβαλον δντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἄοπλοί τε πολλοὶ ήκολούθησαν ἅτε πανστρατιᾶς ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γενομένης, καὶ ὡς τὸ πρῶτον ὥρμησαν ἐπ' οἶκου, οὐ παρεγέ-5 νοντο ὅτι μὴ ὀλίγοι. καθεστώτων δὲ ἐς τὴν τάξιν καὶ ἦδη 2 μελλόντων ξυνιέναι, Ἱπποκράτης ὁ στρατηγὸς ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων παρεκελεύετό τε καὶ ἕλεγε τοιάδε.

XCV. " ⁹Ω AΘΗΝΑΙΟΙ, δι όλίγου μέν ή παραίνεσις το " γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρός τε τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται and makes a short " καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει ἡ ἐπικέλευσιν. address to ble men, to remember what was " παραστή δὲ μηδενὶ ὑμῶν ὡς ἐν τῃ ἀλλοτρία 2 due to the glory of " οὐ προσήκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναρριπτοῦ-Athens. " μεν. ἐν γὰρ τῃ τούτων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται"

I. έγένοντο τη A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.V.c.d.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έγένοντο ἐτ τῆ. συνεσέβαλον B.C.F.H.K.h.i. συνεισέβαλον c.g. συνέβαλον N.T.V.d.f. 2. ἄσπλοί-- ηκολούθ.] om. N. sed in marg. adscript. habet. 4. σῦτε ε. 5. την] om. N.V. και ήδη A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.V.c.d.e.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ήδη και. 6. συνιέναι Κ. 7. παρεκέλενέ Κ. τε] om. O.e. 10. δέ] τε Ε. 11. ξχειν e. 12. ημῶν N.V. 13. τσοσῦτον Q. 14. τῆ γὰρ Κ. ημετέρας A.B.C.F.G.H.K.L.M.N.O.T.V. d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ὑμετέρας.

I. οῦτε ἐγένοντο τῆ πόλει] It is to be remarked, in illustration of what is here said, that, in the statement of the Athenian military force made by Pericles at the beginning of the war, (II. 13.) there is no mention made of any $\psi_i \lambda_0 i$; that in the first expedition to Sicily, a hundred and twenty $\psi_i \lambda_0 \lambda_0$ are spoken of, meaning of course yiloi in παρασκευής ωπλισμένοι, but it is added that they were Megarean exiles: (VI. 43.) and that in the second expedition the dartmen, accorrional or yead, who served on board the Athenian ships in the last decisive battle, are said to have been either Acarnanians or foreigners of some other country. (VII. 60, 4.) Is the fact to be attributed to the great extent of the Athenian naval service, which would give employment to all the citizens of the poorer classes ? and may not the attention paid at Athens

to archery, as one particular branch of the light armed service, to the exclusion of the dartmen and slingers, who are principally meant by the term $\psi \lambda \partial d$, have contributed to produce the same result? For the circumstance où mapeyévovro, compare what had been said in ch. 90, 4. ol µèv $\psi \lambda \lambda ol$ of $\pi \lambda \epsilon i o \sigma ro a vi$ dùs éxépour (éπ oixou.)6. 'Ιπποκράτης ό στρατηγός] HuicHipponicus Callize filius erat adjunctus,

 ⁶ ¹πποκράτης ό στρατηγός] Huic Hipponicus Calliæ filius erat adjunctus, ut patet ex Andocidis oratione contra Alcibiadem. *Palmerius* Exercitat. pag. 52. HUDS.

10. $\pi\rho\delta s$ re rovs dyabovs dwaboas] The conjunction is here again out of its place; the sense being $\pi\rho\delta s$ derives dyabovs dwabas ro loov re divarau, kal $\delta\pi\delta\mu\eta\sigma v$ dyae. So Haack and Göller understand the passage. See also at ch. 109, 1.

BCEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

καὶ ἡν νικήσωμεν, οὐ μή ποτε ὑμῦν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν
χώραν ἄνευ τῆς τῶνδε ἴππου ἐσβάλωσιν, ἐν δὲ μιậ μάχῃ
τήνδε τε προσκτᾶσθε καὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐλευθεροῦτε.
χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως, ἡν ἕκαστος
πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἐλλησιν ἀγάλλεται, καὶ 5
τῶν πατέρων, οἱ τούσδε μάχῃ κρατοῦντες μετὰ Μυρωνίδου
ἐν Οἰνοφύτοις τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον."

ΧΟΥΙ. Τοιαῦτα τοῦ Ἱπποκράτους παρακελευομένου, καὶ μέχρι μέν μέσου τοῦ στρατοπέδου ἐπελθόντος τὸ δὲ πλέον ούκ έτι φθάσαντος, εί Βοιωτοί, παρακελευσα - 10 BATTLE OF DELIUM, μένου και σφίσιν ώς δια ταχέων και ένταθθα OR OROPUS. The Athenians are de-feated, and the re-feated, and the re-2 mains of their army λόφου. αντεπήεσαν δε και οι Άθηναιοι και return by sea to Aπροσέμιξαν δρόμφ. και έκατέρων των στραthens. τοπέδων τὰ έσχατα οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ 15 έπαθε ρύακες γαρ εκώλυσαν το δε άλλο καρτερά μάχη και 3 ώθισμφ ασπίδων Ευνεστήκει. και το μεν ειώνυμον των Βοιωτών καὶ μέχρι μέσου ήσσατο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ έπίεσαν τούς τε άλλους ταύτη και ούχ ήκιστα τους Θεσπίεας. ύποχωρησάντων γαρ αυτοίς των παρατεταγμένων, και κυκλω-20

 1. ήμῶν
 Q.e.
 2. ἐσβάλλωσιν L.N.O.T.V.c. ἐσβάλλουσιν Q.
 3. τε] om. L.

 6. τῶν] om. c.
 8. ἱπποκράτεος N.
 9. τοῦ μέσου Q.
 10. οὐκέτι V.

 βοιτὰ E.
 παρακελευσάμενοι B.E.h.
 11. καὶ] om. Q.
 12. παιωνίσαντες

 A.B.C.E.F.G.H.I.K.N.P.T.V.b.c.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk.
 παιωνίσαντες

 Λ.Β.C.Ε.F.G.H.I.K.N.P.T.V.b.c.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk.
 παιωνίσαντες

 σαντες L.O. vulgo παιωνίσαντος.
 ἀπήεσαν d.
 13. οἰ] om. K.
 14. ἐκατίρω

 τῷ στρατοπέδφ f.
 15. ήλθον C.G.I.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.g.
 16. ἐκώ

 λυον K.
 17. ξυνειστήκει Q.
 καὶ τὸ ἐὐώνυμον T.
 τῶν] om. i.
 18. μέχρι

 μέσου A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.T.V.c.f.g.h.i. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μέ 19. ἐπίεσαν A.E.F.G.H.I.L.O.P.Q.V.d.h.i. Haack. Poppo.

 Goell. Bekk. ceteri ἐπjεσαν.
 [correcti C. and N. ἐπίεσαν.]
 20. καὶ] om. P.

17. δθισμφ dσπίδων] Umbonibus se propellentes. Valla. "Umbonum im-"pulsu," Valer. Max. III. 2. 23. Vid. Lipsium III. de Milit. Rom. 2. DUK.

18. $\mu \epsilon \chi \rho \iota \mu \epsilon \sigma \sigma v$] The omission of the article here in all the best MSS. is confirmed by the passage already noticed, ch. 31, 2. and may be explained perhaps by the reason there assigned for it. 20. $i\pi o \chi \omega \rho \eta \sigma \acute{a} r \omega r \gamma d\rho a \acute{o} r o is \kappa. r. \lambda.]$ It is strange that the Scholiast, Haack, and Göller, should all agree in referring airois to the Athenians, as if $r \check{\omega} r \pi a \rho a$ -rerayµérwur could possibly signify those oppoued to them. On the contrary it can only mean "those drawn up next "to them in the line, whether on the "right or left." Compare V. 71, I. 72, 4.

BCEOTIA. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

θέντων έν όλίγφ, οίπερ διεφθάρησαν Θεσπιέων, έν χερσίν άμυνόμενοι κατεκόπησαν καί τινες και των 'Αθηναίων δια την κύκλωσιν ταραχθέντες ηγνόησάν τε και απέκτειναν άλλήλους. το μέν ούν ταύτη ήσσατο των Βοιωτών και πρός 4 5 το μαχόμενον κατέφυγε το δε δεξιον, ή οι Θηβαίοι ήσαν, έκράτει των 'Αθηναίων, και ώσάμενοι κατα βραχύ το πρωτον έπηκολούθουν. καὶ ξυνέβη Παγώνδου περιπέμψαντος δύο 5 τέλη των ιππέων έκ του άφανους περί τον λόφον, ώς έπόνει το εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, το νικῶν 10 των Αθηναίων κέρας νομίσαν άλλο στράτευμα έπιέναι ές φόβον καταστήναι και άμφοτέρωθεν ήδη, υπό τε του τοιούτου και ύπο των Θηβαίων έφεπομένων και παραρρηγνύντων, φυγή καθειστήκει παντός του στρατού των 'Αθηναίων. και οι μέν πρός το Δήλιόν τε και την θάλασσαν δρμησαν, 6 15 οι δε έπι του 'Ωρωπου, άλλοι δε πρός Πάρνηθα το όρος, οι δέ ώς ἕκαστοί τινα είχον έλπίδα σωτηρίας. Βοιωτοί δέ έφε-7 πόμενοι έκτεινον, και μάλιστα οι ιππης οι τε αυτων και οι Λοκροί, βεβοηθηκότες άρτι της τροπης γιγνομένης νυκτός

2. αμυνούμενοι P. 4. οδν] om.i. 5. θηβαĵοι] άθηναĵοι Κ. 6. ἐκράτησαν Τ. 7. πάγωνδα Τ. δύο τέλη περιπέμψαντος c.g. 8. των ίππέων] om. c. έκ τοῦ] αὐτοῦ g. 12. καὶ τῶν θηβ. Τ. 13. καθειστήκει Α.B.C.F.G.H.K.L. N.O.T.V.c.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri καθεστήκει. 14. τε] om. c. 15. πάρνηθον c. 17. οἱ ἴππης οἶ τε αὐτῶν Α.B.E.F.G.H.K.L.O.P. c.e.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. οἱ τε ἰπτεῖς Τ. οἱ ἰππεῖς αὐτῶν C. vulgo οἱ τε ἰπῆς αὐτῶν. 18. γενομένης c.

abrois refers to the Thespians, and the sense of the passage is, "for being ex-"posed by the retreat of those sta-"tioned next to them, and being sur-"rounded in a narrow space, the men "whom they lost were cut down in "their ranks while continuing to de-"fend themselves." The same subject is continued through the whole sentence, and the dative abrois is used, according to the rule given in the note on III. 98, I. to represent the retreat of the other Bosotians with reference to its effect upon the Thespians, and not as a mere fact by itself. The sense therefore of abrois imogeoprime $\kappa.\tau.\lambda$.

is exactly, "the Thespians being ex-"posed by the retreat of their neigh-"bours."

12. παραρρηγνύντων] "Breaking off "one part of the line from the other." The Athenian right was rather advanced beyond its original position, and thus, when their left was forced back from its ground by the Thebans, the Athenian line was broken, and the soldiers on the right being exposed in flank and even in the rear, gave way and fled. The same thing is described in the battle of Mantinea by the expression παρερρήγνυντο flon dµa κal $\dot{\epsilon}\phi^{*}$ έκάτερα.

THUCYDIDES, VOL. II.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

BCEOTLA. A. C. 424. Olymp. 89.1.

δε επιλαβούσης το εργον ράον το πλήθος των φευγόντων 8 διεσώθη. και τη υστεραία οι τε έκ του 'Ωρωπου και οι έκ τοῦ Δηλίου φυλακὴν έγκαταλιπόντες (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως έτι) απεκομίσθησαν κατά θάλασσαν έπ' οίκου. XCVII. και The Barotians refuse of Βοιωτοί τροπαίον στήσαντες και τους έαυτων 5 to give back the Athenian dead for bu- ανελόμενοι νεκρούς, τούς τε των πολεμίων rial, till the Atheσκυλεύσαντες, καὶ φυλακὴν καταλιπόντες, nians should have evaconted Delium, which ανεχώρησαν ές την Τάναγραν και τῷ Δηλίφ they had, according to 2 the Bootiana, sant. $\epsilon \pi \epsilon \beta o \dot{\nu} \lambda \epsilon v o \nu$ ώς προσβαλουντες. $\epsilon \kappa \delta \dot{\epsilon} \tau \hat{\omega} \nu$ legiously profaned by 'Αθηναίων κήρυξ πορευόμενος έπι τους νεκρούς 10 fortifying it. άπαντα κήρυκι Βοιωτώ, δε αυτόν άποστρέψας και είπων ότι ούδεν πράξει πριν αν αυτός αναχωρήση πάλιν, καταστάς επί Αθηναίους έλεγε τὰ παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τα νόμιμα των Έλλήνων πασι γαρ είναι καθεστηκός ιόντας επί την αλλήλων ιερών των 15 ένόντων απέχεσθαι, Αθηναίους δε Δήλιον τειχίσαντες ένοικείν, και όσα άνθρωποι έν βεβήλφ δρώσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι, ὕδωρ τε ὃ ἦν αψαυστον σφίσι πλην προς τὰ ἰερα 3 χέρνιβι χρήσθαι, άνασπάσαντας ύδρεύεσθαι ωστε ύπέρ τε τοῦ θεοῦ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτοὺς, ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμωγέτας 20

2. τε] τ' Bekk. 3. γλο αὐτῷ T. 8. τῷ] om. g. 9. προσβαλόντες T. 11. βοιωτών G.N.P.Q.T. 12. ἀναχωρήσει Κ.V. ἐπὶ ἀθηναίους A.B.F.H.N.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους. [N. articulum habet superscriptum.] 13. ἐλεγε παρὰ c.d.g.i. 16. δὲ καὶ δήλιον B. 17. ἄνθρωποι] ἄλλοι Q. 19. χέρνιβα T. τε] om. T. 20. τοῦ] om. N.V. καλουμένους όμωχέτας e.

7. σκυλεύσαντες] Diodor. ἐκ τῆς τῶν λαφύρων τιμῆς τήν τε ΣΤΟΑ Ν τὴν μεγάλην ἐν ἀγορậ κατασκευώσαι, και χαλκαῖς ἀνδριᾶσι κοσμῆσαι etc. Confer Pausaniam, V. 398. de porticu, p. 752. vid. Plutarch. Cim. 489. WASS.

Plutarch. Cim. 489. WASS. 19. χέρνιβι] De voce χέρνιψ ita Athenzeus, lib. IX. c. 18. Έστι δε ύδωρ, els δ άπέβαπτον δαλόν έκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οδ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν, και τούτφ περιρραίνοντες, τοὺς παρόντας ἤγνιζον. Vide Casauboni notas. HUDS. Et eumdem ad Theophrasti Character. cap. 16. ubi hæc adfert ex Euripidis Hercul. Fur. 928. Μέλλων δὲ δαλόν χειρὶ δεξιῷ φέρειν, Els χέρνιβ ὡς

βάψειεν 'Αλκμήνης τόκος. Similiter Aristophanes Pace, 956. Περίωβι τόν βωμόν ταχέως ἐπὶ δεξιά. Φέρε δὴ τὸ δάδιον τόῦ ἐμβάψω λαβών. Nec minus tamen extra usum sacrorum χέρνιψ dicitur τὸ κατὰ χειρός ὕδωρ, que ante prandium, vel cœnam manibus adfundebatur, ut in illo plus semel repetito in Odyssea Homeri, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχύω ἐπέχενε φέρουσα. Vid. Eustath. in II. ω'. p. 1351. et Odyss. α'. p. 1400. Polluc. II. 149. Sed ad prius genus pertinet hic locus Thucydidis. DUKER.

20. τούς όμωχέτας] 'Ομωχέται οι συμμετέχοντες των αύτων ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν Ιερών. Schol.

BCEOTLA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

δαίμονας και τον Άπόλλω, προαγορεύειν αυτούς έκ του ίερου απιόντας αποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αυτών. XCVIII. το-The Atheniane allege. σαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος οἱ Αθηναίοι πέμthat the right of conψαντες παρά τούς Βοιωτούς έαυτων κήρυκα quest conferred a lawfal possession of sacred τοῦ μέν ίεροῦ οὖτε άδικησαι ἔφασαν οὐδέν 5 as well as of profane ούτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψειν οὐδὲ γὰρ property; and therefore refuse to evacuate την άρχην έσελθειν έπι τούτω, άλλ ίνα έξ Delium. αύτου τους άδικουντας μάλλον σφάς άμύνωνται. τον δέ 2 νόμον τοις Έλλησιν είναι, ών αν ή το κράτος της γης 10 έκάστης ην τε πλέονος ην τε βραχυτέρας, τούτων και τα ίερα άει γίγνεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα οις αν προς τοις ειωθόσι και δύνωνται. και γαρ Βοιωτούς και τούς πολλούς των 3 άλλων, όσοι έξαναστήσαντές τινα βία νέμονται γην, άλλοτρίοις ίεροις το πρώτον επελθόντας οικεία νυν κεκτήσθαι. 15 και αυτοί ει μεν επι πλέον δυνηθήναι τής εκείνων κρατήσαι 4 τοῦτ αν ἔχειν νῦν δὲ ἐν ῷ μέρει εἰσιν, ἑκόντες εἶναι ὡς ἐκ σφετέρου ούκ απιέναι. ύδωρ τε έν τη ανάγκη κινησαι, ην 5 ούκ αύτοι ύβρει προσθέσθαι, άλλ' έκείνους προτέρους έπι

 1. προσαγορεύειν e.
 3. of] om. G.L.O.P.d.e.i.
 4. έαυτῶν κήρυκα] om. Q.

 5. ἕφασαν άδικῆσαι e.
 7. ἐπελθεῖν K.T.
 iva] in margine F. om. A.B.E.h.

 8. ἀμύνονται A.B.E.F.i.
 12. γὰρ] om. f.
 13. τὴν γῆν T.
 15. δυνηθῆναι

 Α.B.C.E.F.G.H.K.N.T.V.c.e.f.g.
 Haack. Poppo. Goell.
 Bekk.
 vulgo δυνηθεῖεν.

 16. νῦν ở ἐν V. Bekk.
 ἐκόντων T.
 18. προθέσθαι d.

5. obre dducioral—obre informes $\beta\lambda \dot{a}$ yew. The distinction between the words $\dot{a}\partial ux \dot{e}u$ and $\beta\lambda \dot{a}mreu$, so familiar to the readers of Aristotle's Ethics, is here strictly observed. The Athenians had done no *injury* to the temple; for there can be no *injury* where men are not the aggressors, but are merely repelling wrong offered to themselves: and what *karm* they might do to the temple would be wholly involuntary, because it was necessity which compelled them to apply sacred things to profane uses.

11. ofs an discoveral The sense of these words is, that the temples become the lawful possession of an invader, not only when all their accustomed rites are kept up, but also when such are kept up as are practicable.

All that is required to satisfy the gods, is, that their temples should be respected as far as was possible. This, no less than the performance of all the usual observances, would be sufficient to avoid the guilt of profanation. The construction is equivalent to θ -parevoµera rois re elublost rpómous kal ols dr kal diverra.

εἰ μἐν - δυνηθήναι] Compare I. 91,
 5. ὅσα αὐ μετ' ἐκείνων βουλεύεσθαι. Η. 102,
 7. ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν, and the note on
 this last passage quoted from Göller.

16. $\epsilon \kappa \delta \nu \tau \epsilon s \epsilon l \nu a \kappa \tau \cdot \lambda$.] "But as it " was, the portion which they did oc-" cupy, they would not, if they could " help it, stir from it, as they consider-" ed it to be their own property." For the expression $\epsilon \kappa \delta \nu \epsilon l \nu a$, see the note on II. 89, 10.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

BCEOTIA, A.C. 484. Olymp. 89.1.

6 την σφετέραν έλθόντας άμυνόμενοι βιάζεσθαι χρησθαι. παν δ εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῷ καὶ δεινῷ τινὶ κατειργόμενον ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγην εἶναι τοὺς βωμοὺς, παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθηναι, καὶ οὐκ 5 γ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασι. τούς τε νεκροὺς πολὺ μειζόνως ἐκείνους ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι ἀσεβεῖν ἡ τοὺς μὴ ἐθέλοντας ἱεροῖς τὰ μὴ πρέποντα κομί-8ζεσθαι. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἰπεῖν, μὴ " ἀπιοῦσιν ἐκ " τῆς Βοιωτῶν γῆς" (οὐ γὰρ ἐν τῦ ἐκείνων ἔτι εἶναι, ἐν ἦ δὲ 10 δορὶ ἐκτήσαντο), ἀλλὰ " κατὰ τὰ πάτρια τοὺς νεκροὺς σπέν-" δουσιν ἀναιρεῖσθαι." XCIX. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο,

2. τὸ πολέμω corr. F.N. κατειργασμένον d. ξύγγνωμόν τι om. E. 4. έκουσίων A.B.F.T.b.e.h. 5. οὐκ—ξυμφορῶν]μὴ ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν g. 6. τι] om. A.B.T.d. τολμῶσι I.L.O.P.Q.e. 7. καταδιδόναι b. 8. εἰσεβεῖν L. O.P.Q. ἐθέλοντας ὅσπερ τιμήματι ἰεροῖς g. τὰ μὴ πρέποντα G.H. Schol. Poppo. Goell. Bekk. τὰ μὴ προσήκοντα Q. Taur. vulgo τὰ πρέποντα. [N. habet τὰ πρέποντα, sed τὰ ex rasura ubi olim plures literæ extabant.] 9. ἀπιοῦσιν] ἀπιέναι κελείειν Q. 10. τῆς τῶν βοιωτῶν c. οὐδὲ γὰρ Ἐν Q. 11. δορεκτήσαυτο Ε. καὶ τὰ πάτρια Τ. τὰ om. A.

I. πâν δ εἰκὸς εἶναι κ. τ. λ.] I am inclined to read τὸ πολέμφ—κατειργόμενον, which Göller also prefers. "And " every thing, it was likely, which was " done under the pressure of war and " some instant danger, would come to " be something pardonable even in the " judgment of the God." In this manner ξύγγνωμον keeps the sense which it has in III. 40, 2. ξύγγνωμον δ ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. For πρὸς τοῦ θεοῦ, " in the " judgment of the God," see Poppo's note, p. 322. and compare I. 71, 6.

3. $\tau \hat{\omega} \nu d\kappa o v \sigma i \omega \nu \dot{\alpha} \mu \alpha \rho \tau \eta \mu \dot{\alpha} \tau \omega \nu \kappa$, τ , λ .] As in the case of accidental homicide, where the slayer fled to the altars for protection, and remained there till he could get some one to administer to him the rites of purification. See the well known story of Adrastus in the first book of Herodotus.

7. ἐκείνους] Τοὺς Βοιωτούς. τοὺς Θηβαίους ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἰερὸν τὸ ἐπὶ Δηλίου, ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῦς ᾿Αθηναίοις, ἀσεβεῖν μᾶλλον ὅπερ τοὺς ᾿Αθηναίους μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῦς ἰεροῖς

μηδέ νεκρούς θεών αντικαταλλάττεσθαι. SCHOL.

9. $\sigma a \phi \hat{\omega}_S \tau r \epsilon \kappa \epsilon \lambda \epsilon_{1007} \kappa. \tau. \lambda.$] "The "Athenians desired the Bosotians to "tell them at once to bury their dead, "without its being necessary for them first to evacuate Bosotia; for in fact "they were not in Bosotia, but in a "spot which their arms had fairly con-"quered." The answer which the Athenians wanted the Bosotians to give them was this: "that they might bury "their dead without being required to "leave the territory of the Bosotians."

12. of de Bouwrol dreepinarro κ . τ . λ .] The Bosotians wished not to give up the Athenian dead till the Athenians should have evacuated Delium. Accordingly, finding that the Athenians had answered their charge of sacrilege and profanation of the temple, they now varied their ground, and tried to evade the Athenian request in this manner: "If, as you say, you are not "in our country, but in your own, "then you can bury your dead without "asking permission of us: but if you BCEOTIA. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

Upon which the Bac éἰ μèν ἐν τῆ Βοιωτία εἰσὶν, ἀπιώντας ἐκ τῆς ottans on their aldo εαυτῶν ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα, εἰ δὲ ἐν τῆ dead.
ἐκείνων, αὐτοὺς γιγνώσκειν τὸ ποιητέον, νομίζοντες τὴν μὲν ὑΩρωπίαν, ἐν ἥ τοὺς νεκροὺς (ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης) κεῖσθαι ξυνέβη, Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ οὐκ ἀν αὐτοὺς βία σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν· οὐδ aủ ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων· τὸ δὲ " ἐκ τῆς ἑαυτῶν"
ἐπαιτοῦσιν." ὁ δὲ κήρυξ τῶν Ἀθηναίων ἀκούσας ἀπῆλθεν

C. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ εὐθὺς μεταπεμψάμενοι ἔκ τε τοῦ Μηλιέως κόλπου ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας, καὶ βεβοηθηκότων aὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην Κορινθίων τε δισχιλίων the fort of Delium, ὅπλιτῶν καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθότων and take t.
Πελοποννησίων φρουρῶν καὶ Μεγαρέων ἅμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Δήλιον καὶ προσέβαλον τῷ τειχίσματι, ἄλλφ τε τρόπφ πειράσαντες καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ὅπερ εἶλεν αὐτὸ, τοιάνδε. κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες ἐκοί-2 λαναν ἅπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς ὥσπερ αὐλὸν,

2. αὐτῶν Ν.Q. αὐτῶν V. 3. γινώσκειν—μάχης] om. P. 5. συνέβη B.F. V.c.f.g. 6. αὐτὸς Ρ. σφῶν βία Τ.f. 7. τῶν ἐκείνων V. αὐτῶν Ν.V. 8. ἀποκρίνεσθαι V. ἀπιόντας] ἀπαντας Ρ. ἀ om. F. 11. μηλίως Ρ. 12. σφενδονήστας Ε. βεβοηκότων Τ. 17. ἦιπερ είλον K.d.e.i. 18. είλεν αὐτῷ T. sed ab ead. manu τὸ ο superscriptum habet. 19. πάλιν] om. g.

" are in our country, then first go out " of it, and afterwards you shall have " your dead." The Bœotians knew all the time that this was merely vexatious; for the Athenians could not bury their dead without their leave, whether the ground which they occupied belonged to Attica or to Bœotia. Oùd að écrnérdorro $\kappa. r. \lambda$. " Nor, according to their " own statement, did they like to grant " a truce for a country which did not " belong to them;" i.e. they pretended that the land being alleged to be out of their dominion, there was no need for them to grant a truce for any thing done in it.

16. $\Delta \eta \lambda \iota o \nu$] Hunc locum spectat Harpocration in $i \pi i \Delta \eta \lambda i \varphi$. WASS.

18. κεραίαν] Talem fere machinam ita depingit Apollodorus Poliorcet. p. 21. Γίνονται χύτραι, ή όστράκινοι σιδηραΐε λεπίσι δεδεμένοι ἀπὸ τοῦ πυθμένος, δακτυλιαία τρυπήματι, ἀνεφγότες οἶτοι πίμπλανται ἀνθρακος λεπτοῦ, καὶ ἔχουσι σύριγγα σιδηρῶν, εἰς ἡν ἄλλη ἐντίθεται σύριγζ ἀσκώματα ἔχουσα. πῦρ δὲ λαβῶν δ ἀνθραξ ἅπτεται ἐμφυσώμενος καὶ πληγὴν ὅμοίαν ἐργάζεται φλογί, καὶ ἐπεμβαίνει τῷ λίθφ, καὶ ὀρύσσεται ὅξους, ἡ ἄλλου τῶν δριμίων ἐγχεομένου. Confer Æneæ Com. Tacticum, 32, 34. et Julium Africanum, cap. XLIV. WASS. Inter alia exempla ἐκφράσεως etiam hunc locum proponit Theon Progymnasm. cap. XI. DUKER.

OOTKTAILOT

BOSOTIA. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

και έπ' ακραν λέβητά τε ήρτησαν άλύσεσι, και ακροφύσιον άπο της κεραίας σιδηρούν ές αυτον νεύον καθείτο, και έσε-3 σιδήρωτο έπι μέγα και τοῦ άλλου ξύλου. προσήγον δε έκ πολλοῦ ἀμάξαις τῷ τείχει, ἡ μάλιστα τῆ ἀμπέλφ καὶ τοῖς ξύλοις φκοδόμητο και όπότε είη έγγυς, φύσας μεγάλας 5 4 έσθέντες ές τὸ πρὸς έαυτων ἄκρον τῆς κεραίας ἐφύσων. ή δέ πνοή ιούσα στεγανώς ές τον λέβητα, έχοντα άνθρακάς τε ήμμένους και θείον και πίσσαν, φλόγα εποίει μεγάλην και ήψε τοῦ τείχους, ώστε μηδένα ἔτι ἐπ' αὐτοῦ μεῖναι, ἀλλὰ άπολιπόντας ές φυγήν καταστήναι και το τείχισμα τούτω 10 5 τῷ τρόπφ άλῶναι. τῶν δὲ φρουρῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δε ελήφθησαν των δε άλλων το πλήθος ές τας ναύς έσβαν απεκομίσθη έπ' οίκου.

CI. Τοῦ δὲ Δηλίου ἐπτακαιδεκάτη ἡμέρα ληφθέντος μετα την μάγην, και του άπο των Αθηναίων κήρυκος, ούδεν 15 Atter which they ro- έπισταμένου των γεγενημένων, έλθόντος ου store the bodies of those Athenians who πολύ ύστερον αύθις περί των νεκρών, απέδοbed fallen in the best σαν οί Βοιωτοί και ουκέτι ταυτά άπεκρίναντο. tle. Number of slain απέθανον δε Βοιωτών μεν έν τη μάχη όλίγο 2 on both sides. έλάσσους πεντακοσίων, Άθηναίων δε όλίγω έλάσσους χιλίων 20 και Ίπποκράτης ό στρατηγός, ψιλών δε και σκευοφόρων πολύς άριθμός.

Μετά δε την μάχην ταύτην και ό Δημοσθένης όλίγω 3 ύστερον, ώς αὐτφ τότε πλεύσαντι τὰ περί τὰς Σίφας τῆς

1. re] om. L.O.P. ήρτυσαν V.f. άκροφύγιον Ο. 2. es] des N.V. 3. ξύλου το πλέον L.Q. aird G.1. έσεσιδήρωντο Ι. λου το πλέον L.Q. 4. άμάξας g. 9. ἔτι ἐπ' αὐτοῦ Α.B.C.E.F.G.H.L.N. 6. θέντες Κ. 7. έχωντά τε άνθρακάς g. 9. έτι έτι αυτοῦ Α.Β.C.E.F.G.H.L.N. O.T.V.c.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έτι αὐτοῦ ἔτι. 11. τῷ om. A.E.F.H.h. 13. ἐσβάν ἀπεκομίσθη A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.V.c.d. e.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἐσβάν ἀπεκομίσθησαν Τ. vulgo ἐμβάν έσβὰν ἀπεκομίσθησαν Τ. vulgo ἐμβὰν 21. ψιλοῦ c. 23. δέ] om. d. 18. ταῦτα C.H.K.V. άπεκομίσθησα». 24. TOTE TE 8.

the note on II. 76, 4. 7. πνοή] Agnoscit Pollux, II. 77. WASS.

20. 'Adyralar] Diodorus, lib. 12. tantum cæsorum numerum fuisse scribit,

3. en péya sal rou allou Eulou See ut Thebani ex manubiis ingentem in foro porticum construerent, templa spoliis armorum replerent, Deliorumque solemnem conventum ex pecuniis prædæ instituerent. HUDS.

21. yelan - rolis doubyde] But Thu-

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

WESTERN GREECE. scent on the coast of 5 8kcyon.

προδοσίας πέρι ου προυχώρησεν, έχων τον After the failure of his στρατον έπι των νεών των τε 'Ακαρνάνων και attempt on Borotia, 'Αγραίων, και 'Αθηναίων τετρακοσίους ὑπλί-21 mauccesstul do- τας, απόβασιν έποιήσατο ές την Σικυωνίαν. και πριν πάσας τας ναυς καταπλεύσαι βοηθή-4

σαντες οι Σικυώνιοι τους αποβεβηκότας έτρεψαν και κατεδίωξαν ές τας ναῦς, καὶ τοὺς μέν ἀπέκτειναν τοὺς δὲ ζῶντας έλαβον. τροπαίον δε στήσαντες τούς νεκρούς ύποσπόνδους THRACE. Death of Sitalkes. His απέδοσαν. απέθανε δε και Σιτάλκης 'Οδρυσών 5 nephew Beuthes suc- βασιλεύς ύπο τας αυτας ήμέρας τοις έπι Δη-IO ceeds him. λίφ, στρατεύσας έπι Τριβαλλούς και νικηθεις μάχη. Σεύθης δε ό Σπαραδόκου άδελφιδοῦς ῶν αὐτοῦ έβασίλευσεν Όδρυσων τε και της άλλης Θράκης ήσπερ και έκεινος.

CII. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Βρασίδας ἔχων τοὺς ἐπὶ 15 Θράκης Ευμμάχους έστράτευσεν ές Άμφίπολιν την έπι Στρυ-COABTS OF μόνι ποταμφ 'Αθηναίων αποικίαν. το δε χω-2 MACEDONIA and ρίον τοῦτο ἐφ' οῦ νῦν ἡ πόλις ἐστιν ἐπείρασε THRACE. Brasidas proceeds to attack ΑΜΡΗΙΡΟ- μέν πρότερον και 'Αρισταγόρας ο Μιλήσιος

1. προύχώρησεν B.C.E.K.L.N.O.T.V.b.c.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. προχώρησεν Κ.Η. vulgo προύχώρησαν. 3. τετρακισχιλίουs d. 4. ἐποιήσωντο L.O.P.i. ἐπὶ Κ. 5. τὰς ναῦς] οπ. V. 6. ἐς σικυωνίαν Τ. 11. τριβαλούς L.O.Q.V.g. et in textu N. sed alterum λ. superscript. 12. σπαραδίκου d. περ-σίδου Q. σπαρδόκου Haack. ἀδελφιδούς Α.g. ἑαυτοῦ Β. ἐβασίλευεν f. σίδου Q. σπαρδόκου Haack. ἀδελφιδούς A.g. ἐαυτοῦ Β. ἐμ 14. τοῦ δὲ αὐτοῦ V. 15. συμμάχους ὅσπερ καὶ ἐκεῖνος ξυμμάχους Κ. 18. µnλίσιος Ε.Γ.

cydides had said before that the light troops had set off for their homes before the Bœotian army came up, so that not many of them were present at the battle. See ch. 90, 4. and 94, 1. où παρεγένοντο ότι μη όλίγοι. Dr. Bloom-field explains this by supposing that they were overtaken and cut off by the Bœotian cavalry in the pursuit, not having got far enough to be out of reach of the enemy after the battle.

3. και 'Αθηναίων τετρακοσίους όπλίτας] I have put a comma before these words, to shew that the " four hundred heavy "armed men" were only the epibatæ of the forty Athenian ships already mentioned as being under the command of Demosthenes in the Corinthian gulf. chap. 77, 1. We have already seen that the number of epibatæ on board an Athenian ship at this period was probably about ten men. See the note on III. 95, 2.

15. έs 'Aμφίπολιν] The first unsuc-cessful attempt of Aristagoras to effect a settlement at Amphipolis took place A. C. 497; the second was made Å. C. 465; and the colony of Agnon was planted A. C. 437. See Fynes Clinton, Fasti Hellen. Append. IX.

AMPHIPOLIS. A. C. 434. Olymp. 89. 1.

LIS. Origen of the 00- φεύγων βασιλέα Δαρεΐον κατοικίσαι, άλλα ύπο lony and description 'Ηδώνων έξεκρούσθη, έπειτα δε και οι 'Αθηof its site. ναΐοι έτεσι δύο και τριάκοντα ύστερον, εποίκους μυρίους σφων τε αύτων και των άλλων τον βουλόμενον πέμψαντες, οι διε-3 Φθάρησαν έν Δραβήσκω ύπο Θρακών. και αιθις ένος δέοντι 5 τριακοστώ έτει έλθόντες οι 'Αθηναίοι, Αγνωνος του Νικίου οικιστοῦ ἐκπεμφθέντος, ἘΚδώνας ἐξελάσαντες ἔκτισαν τὸ ▲ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. ὡρμῶντο δε έκ της Ηιώνος, ην αυτοί είχον έμπόριον έπι τώ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον, πέντε καὶ εἶκοσι στα- 10 δίους απέχον από της νυν πόλεως, ην Αμφίπολιν Αγνων ώνόμασεν, ότι έπ' άμφότερα περιρρέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ το περιέχειν αυτήν τείχει μακρώ απολαβών έκ ποταμού ές ποταμόν περιφανή ές θάλασσάν τε και την ήπειρον φκισεν. CIII. ἐπὶ ταύτην οὖν ὁ Βρασίδας ἄρας ἐξ ᾿Αρνῶν τῆς Χαλ-15 κιδικής έπορεύετο τῷ στρατῷ. καὶ ἀφικόμενος περὶ δείλην He effects the parameter $\epsilon \pi i \tau \partial \nu$ Aula kai Bround Kov, $\tilde{\eta} \eta$ Bólan of the Strymon. λίμνη έξίησιν ές θάλασσαν, και δειπνοποιη-2 σάμενος έχώρει την νύκτα. χειμών δε ην και υπένειφεν ή και μαλλον ώρμησε, βουλόμενος λαθείν τους έν τη 'Αμφι-20 πόλει πλην των προδιδόντων. ήσαν γαρ Αργιλίων τε έν

I. κατοικήσαι E. άπό G.L.O.P.d.e. 2. ήδώνων Η.Κ.Ρ. Μοχ ήδώνας L.N. O.g. ήδωνας Κ. ήδωνούς Ι. Infra IV.108. ήδωνες F.H.K. ήδώνες L.O. ήδώνες g. et V. 6. ήδώνας L.N.O.g. ήδονας Η. ήδονας Κ. 3. άποίκους τε μυρίους σφών αὐτών Τ. σφών τε αὐτών V. 4. καὶ τῶν] Om. V. μεταπέμψαντες T.f. 5. δραβησκῷ B.F.G.H.K.L.O.V. θεαβησκῷ g. δρασβήσκῷ C. [sic]. δέοντι Α. B.E.F.H.N.T.V.h. Poppo. Goell. Bekk. δέον Priscianus, p. 1181. vulgo δέοντος. [sed N. ex rasura.] 7. ήδωνας G. 8. δ πρότερον G.I.L.O.P.d.e. έκαλοῦντο Α.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. νυλος άτοι μαρ. Bekk. vulgo έκαλείτο. 9. έπι στόματι τοῦ ποταμοῦ ἀ. τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῷ στόματι c.g. 14. ῷκησεν Ι. 15. ἐξ ἀρνῶν τῆς χαλκιδικῆς ἀρας ε. 16. περὶ c.g. δήλην Ε. 17. βρομίσκον A.B.F.G.h. Goell. Bekk. vulgo βρωμίσκον. βολβὴ V. 18. δείπνον ποιησάμενος d.g. 19. ὑπένειφεν A.B.C.F.G.H.I.K.L. O.P.T.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ὑπένιφεν . [ὑπένιφεν N. sed ex rasura] 20. στο] στο Ο. 27. ἀσυλίωτασι] στο Ι.Ο 21. doyιλίων-ol] om. L.O. rasura.] 20. rai] om. Q.

at the end of the volume, accompany- the tompativ.

II. h^{ν} 'Aμφίπολιν ώνόμασεν] For ing the map. For the sense of the every thing connected with the topo-graphy of Amphipolis, see the memoir δι' ἀχθηδόνα, ch. 40, 2. and V. 53. διὰ

AMPHIPOLIS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

αὐτῆ οἰκήτορες, (εἰσὶ δὲ οἱ ᾿Αργίλιοι ᾿Ανδρίων ἄποικοι,) καὶ ἄλλοι οἱ ξυνέπρασσον ταῦτα, οἱ μὲν Περδίκκα πειθόμενοι, οἱ δὲ Χαλκιδεῦσι. μάλιστα δὲ οἱ ᾿Αργίλιοι ἐγγύς τε προσ-3 οικοῦντες καὶ ἀεί ποτε τοῖς ᾿Αθηναίοις ὄντες ὕποπτοι καὶ ἐπι-5 βουλεύοντες τῷ χωρίφ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς καὶ Βρασίδας ἦλθεν, ἔπραξάν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας σφῶν ἐκεῖ ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις, καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν τῆ πόλει καὶ ἀποστάντες τῶν ᾿Αθηναίων ἐκείνῃ τῆ νυκτὶ κατέστησαν τὸν στρατὸν πρόσω ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ 10 ποταμοῦ. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως, καὶ 4 οὐ καθεῖτο τείχη ὥσπερ νῦν, ψυλακὴ δέ τις βραχεῖα καθειστήκει ἡν βιασάμενος ῥαδίως ὁ Βρασίδας ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὕσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὅντος καὶ ἀπροσδόκητος

καὶ ἀλλοι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i. Haack. Goell. Bekk.
 vulgo καὶ οἱ ἀλλοι. 2. πειθόμενοι περδίκκα e. 3. πρόσοικοι T. 5. ἐπεὶ δὲ
 N.Q.T.V. παρέσχεν g. καὶ ὁ βρασιδας N.V.
 δ. ἔπραξάν A.B.C.E.F.G.
 I.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Bekk. Goell. vulgo ἐπραξέν.
 8. ἐκείνη
 A.B.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.g.h.i. Haack. Bekk. Goell. vulgo ἐν ἐκείνη
 probatum Schæfero ad L. Bos. Ellips. p. 701.
 9. πρόσω G. πρὸ ἕω γρ. Η. Bekk.
 Goell. προεωι Ε. 11. τύχη Ν. καθεστήκει c.g. 12. ὁ βρασίδας ἡ.V.

9. πρόσω] Bekker and Göller have received into the text the marginal reading of the Cassel MS. [H.] $\pi\rho\delta \tilde{\epsilon}\omega$; but I agree with Poppo in thinking the old reading $\pi\rho\delta\sigma\omega$ by no means inde-fensible. It signifies, "set him on, or "forward, on his way;" as if the Argilians, not contented with having entertained Brasidas in their own city, were anxious also to guide and assist him on his way beyond it. It appears that Brasidas performed the march from Arnæ to Amphipolis in something less than twenty-four hours, with no other helt than at Bromiecus where other halt than at Bromiscus, where the men had their supper. The distances are not easy to ascertain. Bromiscus (Bormiscus in Steph. Byzant.) is the traditional scene of the death of Euripides. In the Jerusalem Itinerary, there occurs the corrupt name "Pe-"ripidis," as distant twenty miles from Amphipolis; with the remark subjoined, "Ibi positus est Euripides poeta." Ammianus Marcellinus is speaking of the same place, when he mentions "Arethusa convallis et statio, in

"qua visitur Euripidis sepulchrum." XXVII. p. 330. ed. Vales. The "Are-"thusa convallis et statio" of Ammianus is evidently the "Aulon and Bro-"miscus" of Thucydides; the very name "Aulon" being descriptive of the place, a valley through which the lake Bolbe discharges itself into the sea. But we have no means of ascertaining the distance between Arnæ and Bromiscus, as the situation of Arnæ is altogether unknown.

10. $d\pi \epsilon \chi \epsilon i$ $\delta \epsilon$ $\tau \delta \pi \delta \lambda i \sigma \mu \alpha \kappa. \tau. \lambda.]$ "The town is further off than the pas-"sage of the river:" i. e. when Brasidas had crossed the Strymon, he was not yet come to Amphipolis, but was so far distant from it, that he was enabled to effect his passage unobserved. The town, as we shall see, stood on the hill above; and the bridge was probably near the south-eastern end of the reach of the Strymon, which flows round Amphipolis; just where the coast road, keeping at the foot of the hill of Cerdylum, would first come upon the river.

θογκγδιδολ

AMPHIPOLIS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

προσπεσών, διέβη την γέφυραν, και τα έξω των Αμφιπολιτων οικούντων κατά παν το χωρίον εύθυς είχε. CIV. της δε The people of Amphi. διαβάσεως αυτοῦ ἄφνω τοις ἐν τη πόλει γεpolis are thrown into great agtistion. The γενημένης, και των έξω πολλων μέν άλισκοfriends of the Atheniμένων των δε και καταφευγόντων ές το τειχος, 5 an connexion summon Athenian commander άλλως τε και άλλήλοις υποπτοι όντες. και on the coast of Thrace, λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν to their amistance.

τῷ στρατῷ τραπέσθαι άλλ' εὐθὺς χωρησαι πρὸς τὴν πόλιν, 3 δοκείν αν έλειν. νυν δε ό μεν ιδρύσας τον στρατον επί τα 10 ξω επεδράμε, και ώς ούδεν αυτφ άπο των ενδον ώς προσεδέχετο απέβαινεν, ήσύχαζεν οι δ εναντίοι τοις προδιδούσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει ὦστε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετά Εύκλέους τοῦ στρατηγοῦ, ὅς ἐκ τῶν Αθηναίων παρήν αυτοίς φύλαξ του χωρίου, έπι τον έτερον στρα- 15 τηγον †τον † έπι Θράκης, Θουκυδίδην τον Όλόρου, δε τάδε ξυνέγραψεν, όντα περί Θάσον (έστι δε ή νήσος Παρίων άποικία, απέχουσα της Άμφιπόλεως ήμίσεος ήμέρας μάλιστα 4 πλούν), κελεύοντες σφίσι βοηθείν. και ό μεν ακούσας κατα τάγος έπτα ναυσίν αι έτυχον παρούσαι έπλει, και έβούλετο 20 φθάσαι μάλιστα μέν ούν την Αμφίπολιν, πρίν τι ένδουναι, εί δε μη, την Ηιόνα προκαταλαβών. CV. εν τούτω δε ό

I. τα] om. O. 3. τοîs] τῆs A.B.d.f. τοὺs F. γεγετημένοις T. 5. καί] om. G.L.O.P.T.d.e.i. 8. βρασίδαν A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.e.f. Haack. Poppo. Goell. Bekk. βρασίδαs d.h.i. vulgo τον βρασίδαν. έθέλησε e. 9. Tpéгорро. Goell. Векк. Враσідая d.h.i. vulgo ròr βраσідаг. $d\theta$ Алоге е. 9. гре́-πеогдаи С.G.I.L.O.P.d.e.i. 10. е́теі rà tấw С. 11. dπόδραμε Т. каl ойдѐн A.B.E.F.H.K.T.c.f.g. 12. oí dè èvartíot C.E.F.H.K.L.O.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Poppo. vulgo dè èvartíot. 14. μετὰ rois èvkλεοῦς Ε. έκ] om. g. 'λθηναίων] "an "'λθηνῶν ?" ВЕКК. in ed. 1846. 15. е́πì ròr—περì θάσον] om. T. quorum loco leguntur oí dè èvartíot roîs προδιδοῦσι κρατοῦντες τῷ πλήθει ἡσύχαζον. 16. τῶν ἐπὶ A.B.E.F.h. Bekk. Goell. τὸν G. ròr] αὐτὸν B. 17. ή] om. f. 18. ἡμίστος F.G. ἡμιστείας A.B.h. correct. N. Bekk. Goell. om. Q. ἡμίστως Ε. σφίσι] φίσι Ε.F. 22. προκαταλαβών A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.T.V.b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πορσαταλαβωίν Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προκαταλαβείν.

16. $\dagger \tau \partial \nu \dagger \epsilon n i$ $\Theta \rho \alpha \kappa \eta s$] Bekker and Göller read $\tau \hat{\omega} \nu$, as if Thucydides meant that himself and Eucles were joint commanders of " the parts Thrace-" ward," Tŵr en Opánys, the wellknown term used to designate the various colonies and dependencies of "in and about Thrace."

Athens on the northern coast of the Ægean. And this perhaps is the best sense of the words. The end Opanys would express Thucydides himself; "the other commander, namely, the " one who was employed in the parts

AMPHIPOLIS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

Brasidas, dreading the effects of his arrival, offers very moderate terms to induce the people of Amphipolis to surrender immedistely.

s the Βρασίδας δεδιώς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν trai, state νεῶν βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος τὸν Θουκυspote δίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων nedtέργασίας ἐν τῆ περὶ ταῦτα Θράκη καὶ ἀπ'

5 αύτου δύνασθαι έν τοις πρώτοις των ηπειρωτων, ηπείγετο προκατασχείν, εί δύναιτο, την πόλιν, μη άφικνουμένου αύτου ΄ τὸ πληθος των 'Αμφιπολιτων, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικόν και από της Θράκης αγείραντα αυτόν περιποιήσειν σφας, ούκέτι προσχωροί. και την ξύμβασιν μετρίαν έποι-2 10 είτο, κήρυγμα τόδε άνειπων, 'Αμφιπολιτων και 'Αθηναίων των ένόντων τον μέν βουλόμενον έπι τοις έαυτου της ίσης και όμοίας μετέχοντα μένειν, τον δε μη έθελοντα απιέναι τα έαυτοῦ ἐκφερόμενον πέντε ἡμερῶν. CVI. οἱ δὲ πολλοὶ ἀκού-They receive his pro- σαντες άλλοιότεροι έγένοντο τας γνώμας, άλposals, and open their 15 gates to bim. Thu- λως τε και βραχύ μεν Αθηναίων έμπολιτεύον, cydides arrives that same evening at Rion, το δε πλείον ξύμμικτον. και των έξω ληat the mouth of the φθέντων συχνοι οικείοι ένδον ήσαν και το Strymon. κήρυγμα προς τον φόβον δίκαιον είναι υπελάμβανον, οι μεν

 θάσου] θαλάσσης L.O.P.
 καὶ] om. e.
 χρυσίων Η.T.e.
 πρώτοις] Fortasse legendum πρώτον. Bekk. εἰπείγετο Τ.
 δ. ἀφικομένου
 L.O.
 γ. ἐλπίσας Ι.
 συμμαχικὸν B.C.F.T.V.c.d.e.g.
 δ. ἐγείραντα Κ.
 ο. οἰκέτι] om. G.
 προσχωρεί d.g. προχωρεί H.c. προχωροί A.B.C.F.Q. προχωροί Ν. sed οἰ ex rasura, et σ primæ syllabæ superscriptum habet. προχωροί η Ε.
 τόν κήρυγμα τόδε] κήρυκα δὲ d.
 τοις] της O.V.
 της δράβανον H.L.N.O.P.Q.T.V.d.f.i. Poppo. vulgo, Haack. Bekk. Goell. ἐλάμβανον.

5. $\dot{e}r$ rois $\pi\rho\dot{w}rois$] Bekker proposes to read $\dot{e}r$ rois $\pi\rho\dot{w}ror$, a conjecture, as it seems to me, worse than needless. But does Thucydides mean to call himself "one of the people of the Thracian "main land," so that $\delta\dot{v}ra\sigma\thetaai-\dot{\eta}\pi ei$ purâw is to be interpreted, "was one of"the first persons on the main land in"point of influence?" or does he notrather in this place, as elsewhere, limit $the term <math>\dot{\eta}\pi eipurâv$ to the native barbarians? and does not $\dot{\delta}\dot{v}ra\sigma\thetaai$ $\dot{e}rois$ $\pi\rho\dot{\omega}rois$ signify what is more commonly expressed by $\delta\dot{v}ra\sigma\thetaai$ $\pi\rho\dot{\omega}$ rois, i.e. "he had influence with, or " amongst, the chief persons of the " main land ?"

11. $\tau\eta s$ ions kal $\delta\mu o(as)$ In allusion to the various degrees of freedom enjoyed by different classes of inhabitants in the Greek cities. This article stipulated that the inhabitants of Amphipolis who were not Athenians should be full citizens, enjoying the political and religious rites of citizenship, as well as those of a personal and private nature.

18. $\pi\rho\delta s \tau\delta \nu \phi d\beta o \nu$] "When mea-"sured by the standard of their fear." Compare III. 11, 1. and the note there.

θογκγδιδογ

AMPHIPOLIS. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

Άθηναιοι δια το άσμενοι αν έξελθειν, ήγούμενοι ούκ έν όμοία σφίσιν είναι τὰ δεινὰ καὶ ἅμα οὐ προσδεχόμενοι βοήθειαν έν τάχει ό δε άλλος δμιλος πόλεώς τε έν τφ ίσφ ου στερισκό-2 μενοι και κινδύνου παρά δόξαν άφιέμενοι. ώστε των πρασσόντων τώ Βρασίδα ήδη και έκ του φανερού διαδικαιούντων 5 αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πληθος ἑώρων τετραμμένον καὶ τοῦ παρόντος 'Αθηναίων στρατηγοῦ οὐκέτι ἀκροώμενον, ἐγένετο ή 3 δμολογία και προσεδέξαντο έφ' οιs εκήρυξε. και οι μέν την πόλιν τοιούτφ τρόπφ παρέδοσαν, ό δέ Θουκυδίδης και αι νηες ταύτη τη ήμέρα όψε κατέπλεον ές την Ηιόνα. και την μεν 10 'Αμφίπολιν Βρασίδας ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ 'Ηιόνα παρὰ νύκτα έγένετο λαβείν εί γαρ μη έβοήθησαν αι νηες δια τάχους, αμα έω αν είχετο. CVII. μετα δε τουτο ό μεν τα εν τη Brasidas attacks Eion, 'Ηιόνι καθίστατο, όπως καὶ τὸ αὐτίκα, ἡν ἐπίη but is repaised. Myr- ό Bpaσídas, και το έπειτα άσφαλως έξει, δε- 15 ξάμενος τους έθελήσαντας έπιχωρησαι άνωθεν come over to him. 2 κατά τάς σπονδάς. ό δε πρός μεν την Ηιόνα κατά τε τον ποταμόν πολλοις πλοίοις άφνω καταπλεύσας, εί πως την προύχουσαν άκραν άπο του τείχους λαβών κρατοίη του έσπλου, και κατά γην αποπειράσας αμα, αμφοτέρωθεν απε-20

2. rà đeurà elvai C.G.L.O.P.d.e.i. καὶ μα—ráχει] om. T. 5. flờŋ ἐκ roῦ V. 6. rerapayµérov L.O.P. 7. οὐở ἔτι A.B.F. ἀκροώµενοι T. 11. Articulum ante βρασίδας omisi cum A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ắρτ K. ἔτι d.i. 12. εἰ μὴ yàp N.V. 13. δἐ] om. K. 14. καθίσταται f. ἀπίῃ P. 15. δεξαμένους B.h. 16. θελήσαντας c. ἐπιχωρῆσαι A.B.C.E.F.G.H.K.N.O.P.T.V. d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell, Bekk. vulgo ἀποχωρῆσαι. 17. κατὰ] om. L.O.P. 19. ἀπὸ] ἐκ h.

11. παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν] Compare VIII. 33, 3. παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αἰτῷ μὴ περιπεστεῦν τοῦ ἐ Λθηναίοιs. VII. 71, 4. παρ' ὅλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλ λυντο. Herodot. IX. 33, 4. παρὰ ἐν πάλαισμα ἔδραμε νικῶν ὅλυμπιάδα: where see Valckenaer's note on the passage. Παρὰ νύκτα answers to the English expression " within a night," or, " his " taking the town happened all but a " night." Yet the origin of the phrase is not easy to trace out, unless it be that παρὰ νύκτα is literally, " just miss"ing one night;" $\pi \alpha \rho \lambda$ signifying, "that which is near a thing," sometimes as distinguished from the thing itself, in which case it expresses diversity, or even opposition; and sometimes, and more commonly, as distinguished from what is at a distance. Thus $\delta \pi \alpha \rho' \dot{\eta} \mu \epsilon \rho \alpha \pi \nu \rho e \tau \delta$; "a fever "that misses a day," i. e. "that re-"turns every other day." See Viger, chap. IX. sect. 6. and Hermann's notes, 414. COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

κρούσθη, τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. καὶ Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν ἘΗδωνικὴ πόλις, Πιττακοῦ τοῦ ἘΗδώνων βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παίδων καὶ Βραυροῦς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ 5 ὕστερον καὶ Οἰσύμη. εἰσὶ δὲ αὖται Θασίων ἀποικίαι. παρὼν δὲ καὶ Περδίκκας εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν ξυγκαθίστη ταῦτα.

CVIII. Έχομένης δε της 'Αμφιπόλεως οι 'Αθηναίοι ές μέγα δέος κατέστησαν, άλλως τε καί ότι ή πόλις αὐτοῖς ήν 10 The Atheniansalarmed ώφελιμος ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπή καί at the loss of Amphiχρημάτων προσόδφ, και ότι μέχρι μέν τοῦ polis, and at the general disposition of Στρυμόνος ην πάροδος Θεσσαλών διαγόντων their allies to revolt, send garrisons to the eni τους ξυμμάχους σφών τοις Λακεδαιμονίοις, several cities of the της δε γεφύρας μη κρατούντων, ανωθεν μεν Thracian coast. Bra-15 sidas requests rein-forcements from Sparμεγάλης ούσης έπι πολύ λίμνης του ποταμού, ta, but cannot obtain τα δέ προς Ηιόνα τριήρεσι τηρουμένων, ούκ them. άν δύνασθαι προσελθείν τότε δε ραδία ήδη

1. μυρκῖνός K.L.O.P.Q. μύρκυνός g. μυρκυνός E. 2. τοῦ] τῶν L.O. 3. γοάξιδος d. 4. γαυροῦς f. γατψηλὸς g. γαληψὸς Haack. Poppo. Goell. Bekk. ed. 1832. vulgo γάψηλος. 5. καὶ ἡσύμη K.g. οἰσύμη E.G. 9. αὐτοῖς ħν A.B.F.G.h. Goell. Bekk. vulgo ħν αὐτοῖς. 12. στρυμόνος ποταμοῦ Ν. 14. μὲν] καὶ K. om. V. 17. προσελθεῖν A.B.C.E.F.H.K.N.T.V.f.g.h. Haack. vulgo, Poppo. Bekk. Goell. προελθεῖν. δὲ] om. C.L.O.Q.d.e. ῥάδια Bekk. ed. 1832. ħδη] om. B.Q.

4. $\Gamma a \lambda \eta \psi \delta s$] I have followed Haack, Poppo, Göller, Hudson, and Duker, in reading $\Gamma a \lambda \eta \psi \delta s$ in this place, instead of $\Gamma a \psi \eta \lambda \delta s$. For almost all the MSS. read $\Gamma a \lambda \eta \psi \delta s$ in another passage, V. 6, I. where the same place is clearly meant; and $\Gamma a \lambda \eta \psi \delta s$ also is the reading of Diodorus, XII. p. 321; of Strabo, Fragm. VII. §. 16; and of Stephanus Byzantius, who quotes the very words of Thucydides. But Gatterer is right in distinguishing this place from the Galepsus on the coast of Sithonia. The latter was passed by the fleet of Xerxes on its coasting voyage from Torone to Olynthus. (Herodot. VII. 122, 2.) But the Galepsus here spoken of is expressly said by Strabo to have been situated to the east of the Strymon : and so it appears from the account of Thucydides, V. 6, I. where it is stated, that Cleon, after having recaptured Torone, sailed towards Amphipolis, and during his stay at Eion reduced both Stagirus and Galepsus by detachments from his main force; both being towns near the mouth of the Strymon, the first a little to the south, and the other a little to the east of it.

15. $\lambda i \mu \nu \eta s$ roù $\pi \sigma r a \mu o \hat{v}$] "A lake "formed by the river," i.e. formed by the waters of the river spreading on either side over the adjacent country. Compare V. 7, 4. rd $\lambda \mu \mu \nu \hat{\omega} \partial s$ roù $\Sigma r \rho \nu$ $\mu \delta \nu o s$. Colonel Leake speaks of it as "a considerable marsh or lake," like that formed by the Mincio at Mantua. In the following line, $\tau \eta \rho o \nu \mu \delta \nu w r$, as

θογκγδιδογ

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

2 ένομίζετο γεγενήσθαι. και τους ξυμμάχους έφοβουντο μή άποστώσιν. δ γαρ Βρασίδας έν τε τοις άλλοις μέτριον έαυτον παρείχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς 3 έλευθερώσων την Έλλάδα έκπεμφθείη. και ai πόλεις πυνθανόμεναι αί των 'Αθηναίων υπήκοοι της τε 'Αμφιπόλεως 5 την άλωσιν και α παρέχεται, τήν τε εκείνου πραότητα, μάλιστα δη επήρθησαν ές το νεωτερίζειν, και επεκηρυκεύοντο πρός αύτον κρύφα, επιπαριέναι τε κελεύοντες και βουλόμενοι 4 αύτοι έκαστοι πρώτοι άποστήναι. και γαρ και άδεια έφαίνετο αὐτοῖς, ἐψευσμένοις μὲν τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦ- 10 τον όση ύστερον διεφάνη, το δε πλέον βουλήσει κρίνοντες άσαφει η προνοία άσφαλει, εἰωθότες οι άνθρωποι, ου μεν έπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτφ διδόναι, δ δὲ μὴ προσί-5 ενται, λογισμφ αύτοκράτορι διωθεισθαι. άμα δε των Άθηναίων έν τοις Βοιωτοις νεωστί πεπληγμένων, και του 15 Βρασίδου έφολκα και ού τα όντα λέγοντος, ώς αύτω έπι Νίσαιαν τη ξαυτού μόνη στρατιά ούκ ήθέλησαν οι 'Αθηναίοι Ευμβαλείν, εθάρσουν, και επίστευον μηδένα αν επί σφας

 ἐνομίζετο Α.Ε. ἐνόμιζε Β.C. (ex rasura) F.G.H.K.L.N.O.P.T.V.b.c.e.f.g. ἐνόμιζον d. [recte, opinor, modo ῥάδια scribas pro illo ῥαδία. ΒΕΚΚ.] 3. αὐτὸν vel αὐτὸν C.G.K.L.O.g.i. ἐαυτῷ T. 4. ai] om. P. 6. παρέρχεται P. 7. ἀπεκηρυκεύοντο G. 9. καὶ γὰρ ἄδεια d. 10. ἐψευσμένης Α.Ν.Q.V. ἐψευσμένοι Ε. μὲν] om. d. τῆς] τῶν P. ἐπὶ] om. g. 11. κρίναντες d. 16. ἔφολκα Α. 17. οἰ ἀθηναῖοι οὐκ ἡθέλησαν e. 18. ἐθάρσουν Poppo. Bekk. ed. 1832. vulgo ἐθάβρουν.

Poppo has rightly observed, refers to the Lacedæmonians: "Watched as "they were by a naval force." I have followed the best MSS. in substituting $\pi\rho\sigma\sigma\epsilon\lambda\theta\epsilon$ for $\pi\rho\sigma\epsilon\lambda\delta\epsilon$, two words which are for ever confounded with one another. Ilpoorthe is, "to get "at the place," namely, Amphipolis; $\pi\rho\sigma\epsilon\lambda\theta\epsilon$ signifies merely "to ad-" vance."

rero adroîs are in sense as if it had been êrôµi (or âdeux elrai êarroîs. Compare Herodot. IV. 11, 5. roîs: de Bas- $\lambda e \hat{v} o t de contrasta de contrasta de contrasta$ euro de contrasta de contrasta de contrastaer roine éort) où dicauo elrai Aérorres. Inthe following words, elædóres ol ârôpæros, the sentence changes suddenlyfrom a particular to an universal expression; what is first ascribed to theAthenian allies in particular, being themstated of all mankind generally. A similar instance of a contrary transitionoccurs in I. 49, 4. al'Arrucai ries-págysoùn <math>h p xor, de dures ol orparyyol ripspóponour rûr 'Adnyalar.

14. λογισμφ αὐτοκράτορι] "With rea-"soning that will hear nothing on the "other side; sovereign, arbitrary." COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 494. Olymp. 89. 1.

βοηθήσαι. τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι τὸ πρῶτον Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῷ ἐτοῦμοι ἦσαν. ὧν αἰσθό- 6 μενοι οἱ μὲν ᾿Αθηναῦοι Φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χει-5 μῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις, ὁ δὲ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος στρατίαν τε προσαποστέλλειν ἐκέλευε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο. οἱ δὲ ໆ Λακεδαιμόνιοι τὰ μὲν καὶ φθόνῷ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τούς τε 10 ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι.

CIX. Τοῦ δ αὐτοῦ χειμῶνος Μεγαρῆς τά τε μακρὰ τείχη, ἁ σφῶν οἱ ᾿Αθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος, Breatdas wins most of kai Bρασίδας μετὰ τὴν ᾿Αμφιπόλεως ἅλωσιν 15 the cities of the peninsula of mount Athos. καλουμένην. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως διο-2

ρύγματος έσω προύχουσα, καὶ ὁ * Αθως αὐτῆς ὅρος ὑψηλὸν τελευτậ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν 3

I. έν] om. d. 2. δργόντων Q.g. πειράσασθαι Q. 3. αλσθόμενοι B.L. O.P.h. Bekk. αλσθανόμενοι A.F. 4. φύλακας V. ώς] om. g. 6. ἀφιέμενος I. τε] om. O.P. 8. καλ] om. d. 12. χειμώνος] θέρους Q. τά τε] immo τε τὰ Bekk. ed. 1832. 15. συμμάχους B.C.F.K.V.e. καλουμένην ἀκτήν Q. 16. διωρύγματος B.E.F. 17. άθος V. 18. σάμην A.V. et infra σάμη B.E.F.K.P.b.c.e.f.g.h.

I. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον] i. e. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχειν, nam vel sic scribere potuerat, vel omittere διὰ τὸ, quo facto ἔχον absolute positum esset, ut ἐξὸν, δῆλον ἕν. Conf. IV. 63, I. διὰ τὸ ἦδη φοβεροὺs παρόντας ᾿Αθηναίους. GÖLLER.

2. δργώντων] Schol. Cass. hic ώρμημένων, προθυμουμένων. DUKER.

6. $\epsilon \phi_i \epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$] Mandans, legatis cum mandatis Spartam missis. HAACK. Compare Hesychius, $\epsilon \phi_i \epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$. Compare Hesychius, $\epsilon \phi_i \epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$. Compare Hesychius, $\epsilon \phi_i \epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$. Compare Hesychius, $\epsilon \phi_i \epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$. Compare Hesychius, $\epsilon \phi_i \epsilon \nu \sigma s$. Compare Hesychius, $\epsilon \mu \epsilon \nu \sigma s$. Ducas, the modern Greek translator of Thucydides, has rendered it, $\epsilon \sigma r \epsilon i \lambda \epsilon$ $\mu \epsilon r \lambda \pi \delta \sigma \eta s$: $\epsilon \phi \epsilon \sigma \epsilon \sigma s$. But we have in Æschylus, Prometh. 4. ἐπιστολάς 'As σοι πατήρ ἐφείτο. See also the Persæ, 226. ed. Schütz.

12. τά τε μακρὰ τείχη—καὶ Βρασίδαs] Here again the conjunction τε has been transposed from its proper place: for the connexion is, Meyapηs τε τὰ μακρὰ τείχη—καὶ Βρασίδαs κ. τ. λ. Compare ch. 95, 1.

15. έπλ την 'Ακτην] Tota etiam Attica olim Acte fuit appellata, quia littoralis esset maximam partem, ut docent Strabo et Stephanus Byzant. Vide Meursium de Regno Athen. l. I. c. 3. HUDS. Acten, quæ circa Athon est, e Demetrio memorat Stephanus in 'Ακτή. DUKEE.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 424. Olymp. 89. 1.

'Ανδρίων ἀποικίαν παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὕβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας Θύσσον καὶ Κλεωνὰς καὶ 'Ακροθώους καὶ 'Ολόφυξον καὶ Δῖον· αὶ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων, καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἕνι βραχὺ, τὸ δὲ πλεῖστον Πελασγικὸν, τῶν καὶ ς Λῆμνόν ποτε καὶ 'Αθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρηστωνικὸν, καὶ "Ηδωνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. καὶ οἱ μὲν πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασίδҳ, Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη, καὶ αὐτῶν τὴν χῶραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδήου. CX. ὡς δ οὐκ ἐσήκουον, εὐθὺς στρα- 10

He proceeds to at τεύει έπι Τορώνην την Χαλκιδικην, κατεχοtempt the city of TO. RONE. A party in μένην ύπο 'Αθηναίων' και αυτον ανδρες ολίγοι the town agree to be έπήγοντο, έτοιμοι οντες την πόλιν παραδούναι. tray it to him, and in-2 troduce some of he και άφικόμενος νυκτος έτι και περι όρθρον τφ men into it. στρατφ έκαθέζετο προς το Διοσκούρειον, δ 15

3 ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς μάλιστα σταδίους. τὴν μὲν οὖν ^{*} ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων καὶ τοὺς ᾿Αθηναίους τοὺς ἐμ-

1. διώρυγα B.h. 2. θύσον Q.d. θάσσον e. καl ante κλεωνάs om. c. ante άκροθώους d. 3. κλεονάς Ε. 4. συμμίκτοις B.C.Q.V.e. ακροώθους B.h. ακροθόους O. dior N. καί-βραχύ] ένι δέ τι και χαλκιδικόν Dionysius. 5. ένι καὶ βραχὺ Τ. 6. οἰκησάντων τυβρήνων ral] om. i. πελαγικόν F. 7. 10000 V. Dionysius; θυρσηνον οίκησάντων e. οίκισάντων Ν. βιλσατικόν Ϋ. δίον Ϋ. 9. σάμη B.C.E.F.K.L.O.P.b.c.e.f.g.h. 10. στρατεύει] om. V. 11. τίθωνην Κ. 13. έτοιμοι] om. B. 15. διοσκούριον Α.Κ.L.O.Q.T.g. 17. τούς φρουρούντας έλαθεν άθηναίους e. τούς άθ. τους έμφορούντας έλαθον Α.Β.Γ.Ι. 15. διοσκούριον A.K.L.O.Q.T.g.

4. διγλώσσων] Diodor. p. 321. c. διγλώττων Βισσαλτικών. Vid. Nostrum infra VIII. 85, 2. WASS. "Who spoke "habitually both Greek and their own "native language." Compare VIII. 85, 2.

5. rd dè $\pi\lambda\epsilon$ iorov $\Pi\epsilon\lambdaa\sigma\gamma\mu\lambda\sigma$] It is the opinion of Niebuhr, that the Tyrrheno-Pelasgians, who are noticed in Grecian history, came immediately from Italy, from whence they had been expelled by the Tuscans, a barbarian tribe who came into Italy over the Rhætian Alps. But in coming to Greece, they only returned to the country which had been the seat of their race in early times, and from whence it had spread westward into Italy. They were re-

garded, however, as barbarians by the Greeks, because the Hellenian name and language had long since prevailed over the Pelasgian, and the Tyrrheno-Pelasgians were therefore as strangers in the land of their forefathers. Something similar to this was the flight of the Britons into Gaul, after the Saxon conquest, and their establishment in Armorica. Gaul had anciently been occupied by their race; but the Roman and German conquests had introduced other customs and another language, so that the Britons in Armorica, like the Tyrrheno-Pelasgians in Greece, were as foreigners in the country which had once belonged to their race.

TORONE. A. C. 424. 3. Olymp. 89. 1.

φρουρούντας έλαθεν οι δε πράσσοντες αυτώ ειδότες ότι ήξοι, και προσελθόντες τινές αυτών λάθρα όλίγοι, ετήρουν την πρόσοδον, και ώς ήσθοντο παρόντα, έσκομίζουσι παρ αύτους έγχειρίδια έχοντας άνδρας ψιλούς έπτα (τοσούτοι γαρ 5 μόνοι ανδρών είκοσι το πρώτον ταχθέντων ού κατέδεισαν έσελθείν ήρχε δε αυτών Λυσίστρατος Όλύνθιος), οι διαδύντες δια του προς το πέλαγος τείχους και λαθόντες τούς τε έπι του ανώτατα φυλακτηρίου φρουρούς, ούσης της πόλεως πρός λόφον, άναβάντες διέφθειραν και την κατά Καναστραίον 10 πυλίδα διήρουν. CXI. ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλω στρατῷ They open the gates to ήσύχαζεν όλίγον προελθών, έκατον δέ πελthe rest of the army. ταστάς προπέμπει, όπως οπότε πύλαι τινές άνοιχθείεν και το σημείον άρθείη ο Ευνέκειτο, πρώτοι έσδράμοιεν. και οι μεν χρόνου εγγιγνομένου και θαυμάζοντες κατα 2 15 μικρον έτυχον έγγυς της πόλεως προσελθόντες οι δε των Τορωναίων ένδοθεν παρασκευάζοντες μετά των έσεληλυθότων, ώς αύτοις η τε πυλίς διήρητο και αι κατά την άγοραν πύλαι τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος ανεφγοντο, πρώτον μέν κατά την πυλίδα τινάς περιαγαγόντες έσεκόμισαν, όπως κατά 20 νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν τῆ πόλει οὐδὲν εἰδότας έξαπίνης Φοβήσειαν, έπειτα το σημείόν τε του πυρος, ώς είρητο, ανέσχον, και δια των κατα την αγοραν πυλων τους 2. ήξει P.Q.T.V.c.e.g. καὶ] om. G.L.O.P.e.i. προσελθόντες Α.G. προελ-θόντες B.E.F. Bekk. λάθρα Bekk. τινές] om. K. 5. μόνοι Α.B.C.E.F.G.H. I.K.L.N.O.Q.T.V.f.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μόνον. κατέδυσαν G. 6. ήρχε--δλύνθιος] om. A.B.E.F.H.h. et N. sed hic in marg. adscript. habet.

7. λαθόντες βαλόντες i. 8. ἀνώτατα G. ἀνωτάτω T.i. ἀνωτάτου L.O.P.h. 9. προς λόφον A.B.C.E.F.G.H.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προς τον λόφον. κατὰ jom. L. et prima manu N. κανάστραιον F.H.L.O.P. την κανάστραιον Q. κατὰ νάστραιον T.f.i. κατακαναστραΐον V. 11. δλέγω N.V.d.e. 13. ἐσδράμοιε T. 17. πόλις C.K.c.d. κατὰ] περὶ d. 19. ἐσεκόμισαν G.N.Q.d.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἐξεκόμισαν A.B.C.F.H.I. K.L.O.T.V.c.e.f.g.h. vulgo ἐσεκομίσαντο. 20. νώτον e. 22. είρηται b.

2. καl προσελθόντες] "And some of "them having privately visited him." Προελθόντες, which Bekker and Göller have adopted, would signify, that "they "went out of the city to some distance, " and there watched for Brasidas's ap-" proach;" a sense wholly different, I

think, from Thucydides' meaning; for he does not represent them as watching for Brasidas without the city, but within it, after they had once gone to his camp, $\pi \rho o \sigma \epsilon \lambda \delta \delta \sigma \tau \epsilon s$, and there concerted their plans with him.

THUCYDIDES, VOL. II.

θοικτσισοι

TORONEL A. C. 424. 3. Olymp. 89. 1.

λοιπούς ήδη των πελταστών έσεδέχοντο. CXII. και ό They enter the town Bravibas ίδων το ξύνθημα έθει δρόμφ, άναon every side. στήσας τον στρατόν έμβοήσαντά τε άθρόον 2 καὶ ἕκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντα. καὶ οἱ μέν κατά τάς πύλας εύθύς έσεπιπτον, οι δε κατά δοκούς 5 τετραγώνους, αι έτυχον τῷ τείχει πεπτωκότι και οικοδομου-3 μένω πρός λίθων ανολκήν προσκείμεναι. Βρασίδας μέν οδν και το πληθος εύθυς ανω και έπι τα μετέωρα της πόλεως έτράπετο, βουλόμενος κατ' άκρας καὶ βεβαίως έλειν αὐτήν ό δε άλλος δμιλος κατά πάντα όμοίως έσκεδάννυντο. 10 CXIII. των δέ Τορωναίων γιγνομένης της άλώσεως το μέν πολύ ούδεν είδος έθορυβείτο, οι δε πράσσοντες και οις ταυτα 2 Most of the Athenian ήρεσκε μετά των είσελθόντων εύθυς ήσαν. οί sarrison escape to the δè 'Aθηναίοι, (έτυχον γαρ έν τη άγορα όπλιται adjoining fort of Leκαθεύδοντες ώς πεντήκοντα,) έπειδη ήσθοντο, 15 cythus. οί μέν τινες όλίγοι διαφθείρονται έν χερσίν αὐτῶν, τῶν δέ λοιπών οι μέν πεζη οι δε ές τας ναῦς, αι εφρούρουν δύο, καταφυγόντες διασώζονται ές την Λήκυθον το φρούριον, δ

εἶχον αὐτοὶ καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θά-3 λασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. κατέφυγον δὲ καὶ 20

3. έμβοήσαντά—παρασχόντα A.B.E.F.H.K.N.Q.T.V.c.f.g.h.i. Poppo. Goell. Bekk. vulgo et Haack. έμβοήσαντας—παρασχόντας. 5. έπιπτον T. έσπέπιπτον B. δολούς g. 8. εὐθύς] om. e. 9. καί] om. L.O.P. 10. έσκεδάνουτο L.O. 16. έτ] ταΐς c. 18. λήκυνθον Η.Ε. λίκυνθον T.

3. $\epsilon\mu\betao\eta\sigma\mu ra-\pi a\rho a\sigma\chi\delta\mu ra$] Such is the reading of the best MSS. which has been adopted by Bekker, Poppo, and Göller. Poppo objects to the use of $\epsilon\theta\rho\delta\sigma\mu$ as an adverb, observing, "nec "prosa oratio veterum scriptorum, si "pauca notissima adjectiva excipimus, "talem singularis neutrius generis ad-"jectivorum usum fert. Conf. Butt-"mann. Gr. Med. §. 102. 4. V. 58, 4.

"VI. 49, 2."
5. κατὰ δοκοὺς τετραγώνους] i.e.
" planks," which formed an inclined plane from the ground to the top of the broken wall, for the purpose of drawing up stones. Thus queen Nitocris laid ξύλα τετράγωνα, or planks, across the

piers of her bridge at Babylon, έπ' δυ την διάβασιν έποιεῦντο οἱ Βαβυλώνιοι. Herodot. I. 186, 6.

Herodot. I. 186, 6. 9. κατ' ἄκρας] "From top to bottom; "thoroughly." Compare Herodot. VI. 18. 82, 3. An expression borrowed from the seizure of the citadel, always situated in ancient towns in the highest part of the city, and the consequent easy reduction of the whole place.

16. ol $\mu \epsilon \nu$ rives $\delta \lambda (\gamma o (-a \delta r \omega))$ Pronomen trajectum est. Propter Haackium moneo, qui jungit cum $\epsilon \nu \chi \epsilon \rho \sigma i \nu$. Conf. I. 21, I. καὶ rà πολλὰ imờ χρόνου aừ cŵ, ubi aừ cŵr ad rà πολλὰ spectat. Göller.

IQ. ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον]

TORONE. A. C. 434. 3. Olymp. 89. 1.

των Τορωναίων ές αύτους όσοι ήσαν σφίσιν έπιτήδειοι. CXIV. γεγενημένης δε ήμέρας ήδη και βεβαίως της πόλεως έχομένης ό Βρασίδας τοις μέν μετά των Αθηναίων Τορω-Brasidius semures the valous καταπεφευγόσι κήρυγμα έποιήσατο τον people of Torone of 5 του triendeling of Bear- βουλόμενον έπι τα έαυτου έξελθόντα άδεως ta, and invites those τος and invites inose πολιτεύειν, τοις δε 'Αθηναίοις κήρυκα προσ-Bed to Lecythes to πέμψας έξιέναι έκέλευσεν έκ της Αηκύθου rejoin their countrymen, promising them υποσπόνδους και τα ξαυτών ξχοντας ώς ούσης the same treatment Χαλκιδέων. οι δε έκλείψειν μεν ούκ έφασαν.2 with the rest. 10 σπείσασθαι δε σφίσιν εκέλευον ήμεραν τους νεκρούς ανελέσθαι. ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτώς τε τὰς έγγὺς οἰκίας ἐκρατύνατο καὶ Ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα. καὶ ξύλ-3 λογον τών Τορωναίων ποιήσας έλεξε τοις έν τη 'Ακάνθω παραπλήσια, ότι ου δίκαιον είη ούτε τους πράξαντας πρός 15 αύτον την ληψιν της πόλεως χείρους οὐδὲ προδότας ήγεισθαι (ούδε γαρ έπι δουλεία ούδε χρήμασι πεισθέντας δράσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερία τῆς πόλεως), οὖτε τοὺς μη μετασχόντας οίεσθαι μη των αντων τεύξεσθαι άφιχθαι γαρ ού διαφθερών ούτε πόλιν ούτε ίδιώτην ούδένα. το δέ 4 20 κήρυγμα ποιήσασθαι τούτου ένεκα τοις παρ' 'Αθηναίους καταπεφευγόσιν, ώς ήγούμενος οὐδὲν χείρους τη ἐκείνων φιλία ούδ αν σφων πειρασαμένους αύτους των Λακεδαιμονίων

2. τῆς πόλεως βεβαίως L.O.P. 3. μἐν] om. G. 4. κήρυκα B. ἐποιήσαντο N. ex rasura, ubi quid olim exstiterit hodie definiri non potest. 6. τοῖς ở ἀθηναίοις V. κήρυγμα O.P. προπέμψας A.B.F.H.N.P.T.g. 7. ἐκέλευσεν A.B.F.H.N.V.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐκελευεν. 8. ὑποσπόνδως c.g. 9. ἔκλειψω B. 12. ἐγγιὸς ἐν τῷ τῷ c.g. ἐκρατύνετο P. καὶ ἀθηναίοι τὰ σφέτερα] om. K. καὶ οἱ ἀἰ τὰ σφ. Q. 13. ἐν τοῖς ἀκάνθω T. 15. αὐτὸν Bekk. 16. οὐ γὰρ] C.K.L.O.P.c.d.e.g. Haack. ἀουλείαν Α.B.F.V.c.g. χρήματι C.G.I.L.O.P. 17. ἀλλὰ ἐπὶ V. 18. κατασχόντας T. 19. ἰδιότην V. 20. ἀθηναίοις N.Q. d.fi. 22. αὐτοὺς αὐτῶν Q.

i.e. ἐς τὴν θάλασσαν ἀνέχον, καὶ ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. For the expression ἀπειλημμένον ἐν ἰσθμῷ, compare VI. 1, 2. ἐν είκοι σταδίων μάλιστα μέτρφ—διείργεται: and IV. 120, 3. quoted by Haack, τῆς Παλλήνης ἐν τῷ δσθμῷ ἀπειλημμάνης. The notion seems to be, that the cause of the cutting off or separation in one instance of Lecythus from Torone, and in the other of Sicily from the main land, consisted *in* the narrow isthmus, and *in* the narrow strait, which respectively intervened between them.

ίσθμώ ἀπειλημμάνηε. The notion seems 22. σφῶν—τῶν Λακεδαιμονίων] Into be, that the cause of the cutting off stances of similar pleonasms occur, I.

θογκγδιδογ

TORONE. A. C. 434. 3. Olymp. 89. 1.

δοκείν ήσσον, άλλα πολλφ μαλλον, δσφ δικαιότερα πράσσουσιν, εύνους αν σφίσι γενέσθαι, απειρία δε νυν πεφοβή-5 σθαι. τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι εκέλευσεν ώς βεβαίους τε έσομένους ξυμμάχους, και το άπο τουδε ήδη δ τι άν άμαρτάνωσιν αιτίαν έξοντας τα δε πρότερα ου σφείς 5 άδικείσθαι, άλλ' έκείνους μαλλον ύπ' άλλων κρεισσόνων, και ξυγγνώμην είναι εί τι ήναντιούντο. CXV. και ό μέν τοι-He attacks Locythus, αῦτα εἰπών καὶ παραθαρσύνας διελθουσῶν τῶν and the accidental fall of a towar throwing σπουδών τας προσβολας έποιείτο τη Ληκύθω. the garrison into conοί δε 'Αθηναίοι ημύναντό τε έκ φαύλου τειχί- 10 fusion, 2 σματος καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. καὶ μίαν μὲν ἡμέραν απεκρούσαντο τη δ' ύστεραία μηχανής μελλούσης προσάξεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσιώντος ήδη τοῦ στρατεύματος, ή φοντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομιεῶν την 15 μηχανήν και ήν έπιμαχώτατον, πύργον ξύλινον έπ' οικημα άντέστησαν, και ύδατος άμφορέας πολλούς και πίθους άνεφόρησαν και λίθους μεγάλους, ανθρωποί τε πολλοι ανέβη-3 σαν. το δε οίκημα λαβον μείζον άχθος έξαπίνης κατερράγη, καί ψόφου πολλού γενομένου τούς μέν έγγυς και όρωντας 20 των 'Αθηναίων έλύπησε μαλλον η έφόβησεν, οι δε άποθεν, και μάλιστα οι δια πλείστου, νομίσαντες ταύτη ξαλωκέναι ήδη το χωρίον φυγή ές την θάλασσαν και τας ναυς ώρμησαν. CXVI. και ό Βρασίδας ώς ήσθετο αυτούς απολείποντάς τε

Ι. δικαιότερον c.g. 2. ἀπειρία δὲ νῦν πεφοβῆσθαι] om. K. νῦν om. h. 3. ἐκέλευσεν Α.Β.F.H.N.V.h. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ἐκέλευεν. 4. τὸ] om. L.O.P.d.i. 5. αἰτίαν] om. c. πρότερον Ν.V. σφῶs e. 6. ἄλλων] ἄκρων Η. ἀλλήλων d.i. 7. συγγνώμην Η.V. εἴ τι] ὅτι F. η τι Ε.f.i. ὅ,τι Τ. ταῦτα L. 8. παραθρασύνας P. 9. προβολὰς P.T. 10. ἠμύναντο Α.B.E.F.G.H.V.f.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἡμύνωντο. 12. τῆ ὑστεραία L.O.P. τὴν ở ὑστεραίαν c.g. 13. προσάξασθαι Η. πράξασθαι d.i. 14. παραφρυάγματα Ε. 16. πύργων δὲ ξύλινων B.h. 17. ἀντικατέστησαν h. καὶ πίθους] om. V. 20. τοὺς μὲν ἐγγὺς ὅντας Τ. 22. ταύτη] om. f. 23. τὸ χωρίον ἦδη V. 24. τε] om. V.

144, 2. V. 65, 4. 83, 1. Compare Poppo, Prolegomena, I. p. 205. 13. από των έναντίων] Compare the

13. άπὸ τῶν ἐναντίων] Compare the note on I. 17, I. ἐπράχθη ἀπ' αὐτῶν : and on III. 82, 13. τὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς

λεγόμενα. The preposition has a mixed meaning, partly signifying, "brought " up by the enemy," and partly, "from " the side of the enemy," or "from " where the enemy were."

A. C. 423. Olymp. 89. 1.

τὰς ἐπάλξεις καὶ τὸ γιγνόμενον ὑρῶν, ἐπιφερόμενος τῷ takes ti, and pots all στρατῷ εὐθὺς τὸ τείχισμα λαμβάνει, καὶ ὅσους of the garrison whom be caught to the smart έγκατέλαβε διέφθειρε. καὶ οἱ μὲν 'Αθηναίοι 2 τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσὶ τούτῷ τῷ τρόπῷ ἐκλιπόντες 5 τὸ χωρίον ἐς Παλλήνην διεκομίσθησαν ὁ δὲ Βρασίδας (ἔστι γὰρ ἐν τῆ Ληκύθῷ 'Αθηνᾶς ἱερὸν, καὶ ἔτυχε κηρύξας, ὅτε ἔμελλε † βάλλειν,† τῷ ἐπιβάντι πρώτῷ τοῦ τείχιους τριάκοντα μνῶς ἀργυρίου δώσειν) νομίσας ἄλλῷ τινὶ τρόπῷ ἡ
10 θεῷ ἀπέδωκεν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ τὴν Λήκυθον καθελών καὶ ἀνασκυάσας τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. καὶ ὁ μὲν τὸ λοιπὸν τοῦ χειμῶνος διελθόντος ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμφ.

15 CXVII. Λακεδαιμόνιοι δε και Αθηναίοι αμα ήρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον, Δ. C. 433. OL 89.1. νομίσαντες Αθηναίοι μεν οὐκ αν ἔτι τὸν Βρα-Beasons which induced σίδαν σφῶν προσαποστήσαι οὐδεν πρὶν παραchude a truce for a year. σκευάσαιντο καθ ήσυχίαν, καὶ ἅμα εἰ καλῶς •σφίσιν ἔχοι, καὶ ξυμβήναι τὰ πλείω, Λακεδαιμόνιοι δε ταῦτα

2. τό] om. K.N. 5. τό] om. E. παλήνην V. 7. βάλλειν A.B.F.H.T.h. Goell. Bekk. προσβαλείν E. Vulgo προσβάλλειν. 8. ήι άνθρωπίω E. 9. τη θεώ έπεδωκεν Q. 12. δ τε είχε T. 13. έπεβούλευσε Ε. 14. τώ πολεμω τώδε f. 18. προαποστήναι L.O.P. παρεσκενάσαντο C.G.P.d.e.i. 19. εί] of f.g. 20. έχειν g. έχει P.V.d.e.i. ευμβη H.V. συμβήναι e. δε] τε A.B.C.F.H.K.e.g. ταντας T.

6. $\delta re \ \tilde{\epsilon} \mu \epsilon \lambda \lambda \epsilon \ \dagger \beta \delta \lambda \lambda \epsilon \iota r \dagger]$ If this be the true reading, we can only supply $r \psi \ \pi \upsilon \rho \lambda$, as the machine had been contrived $\pi \tilde{\upsilon} \rho \ \epsilon r \eta \sigma \epsilon \iota r$. But I believe that Poppo is right in restoring the old reading $\pi \rho \sigma \sigma \beta \delta \lambda \epsilon \iota r$; at any rate, $\beta \delta \lambda - \lambda \epsilon \iota r$ cannot have the same signification as the compound verb.

as the compound verb. 10. àwaoxeváoas] "Having cleared "the spot." DOBREE. Compare I. 18, 3. and the note there. [Poppo and Göller understand the word to mean, "Having taken all the furniture out of "the houses." And this is supported by III. 68, 4. where the Thebans are said to have taken away in the same manner all the furniture out of the houses of Plateea.] $T\epsilon\mu\epsilon\nu\sigma s dx\eta\kappa\epsilon\nu d\pi\alpha\nu$ signifies, "gave up or consecrated the "whole to be sacred ground." Compare Herodotus, II. 65, 3. $\tau\bar{\alpha}\nu$ $\epsilon\bar{i}\nu\epsilon\kappa\epsilon\nu$ due frau τd $l\rho d$, scil. $\theta\eta\rho\mu a$: "Why the "sacred animals are set apart or de-"voted to the gods," &c.

20. ξυμβήναι τὰ πλέω] "That they "might conclude a general peace." Compare IV. 30, 4. ἔως ἄν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαδή, where the Scholiast rightly explains it by ἔως τέλειαι σπονδαὶ γένωνται καὶ παντός τοῦ πολέμου ἀπαλλαγή.

θοτκτδιδοτ

A. C. 423. Olymp. 89. 1.

τοὺς ᾿Αθηναίους ἡγσύμενοι ἄπερ ἔδεισαν φοβεῖσθαι, καὶ γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας μαλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς πειρασαμένους ξυναλλαγῆναί τε καὶ τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ ἐς τὸν πλείω 2χρόνον. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομί- 5 σασθαι, ὡς ἔτι Βρασίδας εὐτύχει· καὶ ἔμελλον ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος τῶν μὲν στέρεσθαι, †τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν καὶ 3κρατήσειν. † γίγνεται οὖν ἐκεχειρία αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἦδε.

CXVIII. "Περὶ μέν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ

I. τοις άθηναίοις A.B.F.h. έδεδίεσαν corr. F.H.T.f. 2. ἐπιθυμῆσαι V. 3. πειρασομένους c.d. συναλλαγῆναί e. 4. πλείστον G. 5. πλείονος] πλείστου G. 6. ώς ἔτι] ἔως ὅ τε Schol. Aristophan. ad Pac. 478. ἔως utique amplectendum. Bekker. εὐτυχεί K. ηὐτύχει f. μείζον] πλείστον Ο. 8. τοὐς δ' ἐκ d.e. κινδυνεύειν A.B.E.F.H.V.d. Poppo. Goell. Bekk. vulgo κινδυνεύσειν. 9. τε] om. d.i. 11. τοῦ μαντείου ἀπολλωνος b.

4. is row $\pi\lambda\epsilon i\omega \chi\rho\delta vov$] "The longer "time" means the period of several years, generally stipulated in a treaty of peace, as opposed to the brief interval of a mere truce.

6. ώs έτι Βρασίδαs εὐτύχει] Bekker and Reiske wish to read έωs: "Nam "sane ώs non potest significare dum. "Vid. adnot. ad VIII. I, 3. Si germa "num, debet quis valere, ut c. 79, 2. " ώs τὶ τῶν Ἀδηναίων εὐτύχει, δείσαντες " ἐξήγαγον." POPPO.

8. trois 8 ek rou toou-kpathoeurt] This clause is clearly corrupt, and various corrections have been proposed, but none of them appears to me to be entirely satisfactory. The sense required must be something of this sort, "If "Brasidas were still more successful, "the consequence would be that they " would lose their men taken at Sphac-" teria, and after all would run a risk " of not being finally victorious." Co-ray's correction approaches I think most nearly to the true reading, KIPδυνεύει» (ΟΓ κινδυνεύσει») και μή κρατήoeir. But the words rois de appear to be corrupt also; for it does not appear who are meant by rois de, nor is there any obvious construction for the dative case. Göller makes it to be the Latin

ablative, and understands it of the other soldiers of the Lacedæmonians, as opposed to those who had been taken at Sphacteria. "They would lose "some of their men, and with the rest "they would run a risk of not being "victorious."

11. περί μέν τοῦ ίεροῦ κ. τ. λ.] Dobree supposes that all the articles of this treaty were drawn up by the Athenians, and are successively agreed to by the Lacedæmonians; after which follows the general ratification of the whole by the Athenians, in the words coofe re δήμφ. Most commentators, on the contrary, think that all the truce was framed by the Lacedsemonians, and its several articles ratified by them; after which they sent it to Athens, to receive the ratification of the Athenians. Accordingly they consider the whole, from the beginning of the chapter down to enauror ecorras, to be the treaty drawn up and regularly executed by the Lacedæmonians; after which follow the ratifications on the part of Athens. And this last opinion is confirmed by the passage just preceding the Athenian ratification, εί δέ τι ύμιν είτε καλλιον είτε δικαιότερον τούτων δοκεί είναι, ίδντες es Aakedaípora didáokere. But the case

٠

A. C. 483. Olymp. 89. 1.

" 'Απόλλωνος τοῦ Πυθίου δοκεῖ ήμιν χρησθαι τον βουλό-TERMS OF " μενον άδόλως και άδεως κατά τους πατρίους THE TRUCE, "νόμους. τοις μέν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεί proposed by the Lacedemonians to the A-" καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι Βοιωτοὺς then is no. 5" δε καί Φωκέας πείσειν φασίν ές δύναμιν προσκηρυκευό-

" LEVOL

" Περί δε των χρημάτων των του θεου έπιμελείσθαι όπως 2 " τούς άδικούντας έξευρήσομεν, όρθως και δικαίως τοις πα-" τρίοις νόμοις χρώμενοι και ήμεις και ύμεις και των άλλων 10" οι βουλόμενοι, τοις πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες. περί

2. Kal adews] om. A.B.C.E.F.K.c.o.g.h. 5. paolo] opâs I.O.P.i. opeie d. 7. περί μέν Q. των χρημάτων τοῦ A.B.E.F.H.Q. 8. έξευρήσομεν A.B.E.G.L.O.T.V. Poppo. Goell. Bekk. προκηρυκευόμενοι L.O.P. T.V.f.h. Poppo. εύρίσωμεν Q. vulgo έξευρήσωμεν. χρώμενοι] om. G.I.K.L.O.P.d.e. πατρώοις G.I.L.O.P.d.e.f. καὶ ἡμεῖς και ύμεις και ήμεις Q.T.c.g.

seems to have been thus. The first proposals for a truce came from the Athenians, as may be implied, I think, from ch. 117, 1. Ambassadors, not vested however with full powers, were sent to Sparta to treat there, and the terms were agreed upon between them and the Spartan government. Having been thus approved of by the Spartans, the treaty was sent back to Athens, to receive the ratification of the Athenians; with a request, that if the ratification were refused, ambassadors with full powers might be sent to Sparta, in order to save the delay of sending the treaty first back to Sparta, to be reconsidered there, and then being obliged to send it back to Athens, for the approbation of the Athenian people. And as the terms had been in the first instance settled at Lacedsemon. and were thence sent to Athens as the proposals of the Lacedæmonian government, the articles were put into the mouth of the Lacedæmonians, as the use of the term Coryphasium to denote Pylus, and of the words huas and aurous in the clause about Cythera, seem sufficiently to prove. With regard to the first article about Delphi, it was a concession to Athens, as the Delphians were always so strongly attached to Lacedsmon, that the Athenians would find it difficult during the war to have access to

the temple at all. Dr. Bloomfield asks, how the Phocians can be here named amongst the allies of Lacedæmon, after having been up to the sixth year of the war the allies of Athens. This however is merely an oversight of his own. for the Phocians are numbered amongst the allies of Sparta at the beginning of the war, II. 9, 3. having been lost to Athens ever since the battle of Coronea, which gave the aristocratical party a decided ascendency, not only in Bosotia, but in the neighbouring countries. The second article, about the sacred treasures, is well understood by Dr. Bloomfield as being intended to prevent the Lacedæmonians from converting the money at Delphi to their own use, as we find they had proposed to do at the beginning of the war. See I. 121, 3. In short, the object of the two first articles of the truce is to declars the temple of Delphi to be common to the whole Hellenic nation, and not, as the Lacedæmonians were always wishing to make it, the property of the Do-

rian race only. 8. πατρίοις] De discrimine inter πατρώοs et πάτριοs vid. Greev. ad Luciani Soloccisten, p. 376. DUKEB.

10. περί μέν τούτων κ. τ. λ.] I have not hesitated to introduce into the text the reading of the MS. which I have marked T, supported as it is by a va-

θοτκτδιδοτ

A. C. 423. Olymp. 89. 1.

" μέν ούν τούτων έδοξε Λακεδαιμονίοις και τοις αλλοις ξυμ-" μάχοις κατα ταυτα.

" Τάδε [δε] έδοξε Λακεδαιμονίοις και τοις άλλοις ξυμμά" χοις, έαν σπονδας ποιώνται οι 'Αθηναίοι, έπι της αυτών
" μένειν έκατέρους έχοντας άπερ νῦν ἔχομεν, τοὺς μεν ἐν τῷ 5
" Κορυφασίω ἐντὸς της Βουφράδος και τοῦ Τομέως μένον" τας, τοὺς δε ἐν Κυθήροις μη ἐπιμισγομένους ἐς την ξυμ" μαχίαν, μήτε ήμας πρὸς αὐτοὺς μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμας,
" τοὺς δε ἐν Νισαία και Μινώα μη ὑπερβαίνοντας την ὅδον
" την ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν παρὰ τοῦ Νίσου ἐπὶ τὴν γέφυραν
" τὴν ἐς Μινώαν, (μηδε Μεγαρέας και τοὺς ξυμμάχους ὑπερ-

Ι. τοῦς ξυμμάχοις ἐἀν Α.Β.C.Κ.c.e.g. Bekk. Goell. τοῦς ἄλλοις ξυμμάχοις κατὰ ταῦτα· τάδε ἄδοξε λακεδ. καὶ τοῦς ἄλλοις ξυμμάχοις ἐἀν Τ. 4. ἐπὶ τῆς αὐτῶν V. τῆς] τοῦς Η.Q. ut c. 105, 2. τὸν μὲν βουλόμενον ἐπὶ τοῦς ἐαυτοῦ μέγειν. τῶν ἰ. ἐαυτῶν g. αὐτῶν ἰ. 6. τῆς] τοῦ β. B.h. τομέρος L. 7. τοῦς Τ.f.i. ἐν τοῦς κυθήροις O. ἐν κυθηρίοις f.i. μὴ] om. F.P. ἐπιμασγομένοις f. 10. παρὰ] ἀπὸ F.H.I.T.d.e.f.i. νυσαίου F.H.Q.T.d.f.i. ποσειδώνειον Q. ποσιδώνιον Ε. 12. μίνωα c.g. μίναν i.

rious reading noticed in the MSS. F. and f. The recurrence of the same words, Λακεδαιμονίοις τε και τοις άλλοιs, or τοιs ξυμμάχοιs, within two lines caused the omission; of which there are frequent instances, I believe, in all manuscripts, and certainly in all that I have myself examined. In the present instance, the omission became more general, because the sentence was still to a certain degree intelligible, unless to a very attentive reader. Haack joins the words έπι της αυτών έκατέρους with σπονδàs—ol 'Aθηναΐοι, and understands the sense to be, that the Lacedæmonians would grant the two articles about Delphi, on condition that the Athenians would agree to treat on what is called the basis of uti possidetis, that is, of each party keeping what they had acquired. But, I think, in that case we should have had ei mosourro, and not έαν ποιώνται.

5. $\tau o \dot{v} s \mu \dot{v} \dot{v} \tau \hat{q} Kopv \phi a \sigma i \phi \kappa. \tau. \lambda.]$ The three following clauses refer to the lines of demarcation to be observed by the Athenian garrisons occupying three several points in or near Peloponnesus:

1st, Coryphasium, or Pylus; 2d, Cythera; 3d, Nissea and Minoa. Mi) enμισγομένους ές την ξυμμαχίαν signifies, that the Athenians in Cythera should hold no intercourse with any part of the territory of the Peloponnesian con-federacy. The clause about Nissea is obscure, from our want of a detailed knowledge of the particular spots mentioned. The line of demarcation between Nissea and Megara is the road from the gates leading from the temple of Nisus, or simply from Nisus, the hero himself being spoken of to signify his temple; and therefore the preposition $\pi a \rho \dot{a}$, which signifies, from the presence of a person, being properly used. Perhaps a statue only of Nisus is meant, and not a temple; in which case the whole difficulty of the words would vanish. See, however, the note on IV. 67, 1. and Göller de Situ Syracusarum, p. 60. From the temple of Neptune the road then passed on to the head of the causeway leading across the shallow intervening lagoon to Minoa. See III. 51, 3.

A. C. 423. Olymp. 89. 1.

" βαίνειν την δδον ταύτην,) και την νησον, ηνπερ έλαβον οι " 'Αθηναίοι, έχοντας, μηδε έπιμισγομένους μηδετέρους μηδε-" τέρωσε· και τα έν Τροιζηνι, δσαπερ νῦν έχουσι και οἶα " Ευνέθεντο προς 'Αθηναίους.

5

" Καὶ τῆ θαλάσση χρωμένους, ὅσα αν κατὰ τὴν ἑαυτῶν 4

2. μηδέ Poppo. vulgo et Bekk. μήτε. επισγομένους Ε. επισμιγομένους Q. μηδετέρους] om. K. 3. εν τη τροιζηνι K. 5. αν] om. K.

3. Kal tà év Tpoi($\hat{\eta}$ vi K. T. λ .] The sense of this passage is very doubtful. It is very true that the Athenians were in possession of the peninsula of Methana, on the coast of Argolis, and ap-parently in the territory of Træzen; (see IV. 45, 2.) but then ola furéderro $\pi\rho\delta s$ 'Abyvalous must be wrong; and though Dr. Bloomfield chooses to read 'Aργείουs for 'Aθηναίουs, his conjecture, I think, has not much to recommend it. But we should remember the clause in the thirty years' peace, I. 115, 1. by which the Athenians gave up Niszea, Pegze, Trozzen, and Achaia to the Peloponnesians. These four points they had insisted on regaining, when the Lacedæmonians sued for peace after their first defeat at Pylus; and the negociation failed on account of the positive refusal of the Lacedæmonians to cede them. (IV. 21, 3.) Since that time the Athenians had recovered Niszea by force of arms, and instead of Pegæ and Achaia, they were in possession of Pylus and Cythera. Thus they had three points in or near Peloponnesus, and the question turned on the fourth point, Treezen. But the principle of the uti possidetis was resorted to, as the readiest method of settling the difficulty: and thus the Athenians kept the three places which they were in possession of, and the Lacedæmonians on the same principle kept Træzen; both parties retaining δσαπερ νῦν ἔχουσι, i. e. the Athenians keeping the peninsula of Methana, and the Peloponnesians all the rest; κal ola $\xi v \kappa i \theta \epsilon v \tau o \pi \rho \delta s' A \theta \eta v a lovs, " and$ " according to the treaty with the Athe-" nians;" i. e. the thirty years' peace, which combined with the principle of the uti possidetis in confirming the possession of Træzen to the Peloponnesians. For the construction, as the clause at the beginning is couched in

general terms, yet so as to specify particularly the Peloponnesians, exarcípous έχοντας άπερ νῦν έχομεν, not έχουσι; 80 έκατέρους έχειν should be understood after $\tau \dot{a}$ in Troisform, yet with a particu-lar reference to the Lacedæmonians, as appears by the following words, kai ola funifierro mods 'Abyvalous. In fact, in Trezen the principle of the uti possidetis did apply to both parties; the Peloponnesians keeping the town, and the Athenians the peninsula of Methana. [Poppo supplies of Toos (note from the ev Tpoi(nu as the nominative case to Euvédevro; supposing that a treaty had been made between the Troezenians and the Athenian garrison in Methana, fixing the limits within which each should confine themselves, in order to prevent a perpetual desultory warfare.]

5. Kal $\tau \hat{\eta}$ $\theta a \lambda a \sigma \sigma \eta \kappa. \tau. \lambda.$] There is no doubt that Haack and Poppo have rightly corrected the stopping here, by connecting this clause with Aakedaupovious πλείν μη μακρά νηί κ. τ. λ. The sense is, "And though they may sail "the sea, that is, along their own "coasts and the coast of their confede-" racy, yet that the Lacedæmonians " may not sail in ships of war, but in "other vessels, rowed by oars, and " not carrying more than five hundred " talents tonnage." A similar restriction was imposed upon the Persians, and considered so essential to the naval dominion of Athens, that even when they were in the greatest need of the Persian aid, the Athenians would not consent to take it off. See VIII. 56, 4. But by inserting the words κωπήρει $\pi\lambda oi\varphi$, and by limiting the permitted amount of tonnage, as also by confining the allowed navigation to the coasts of Peloponnesus and its allies only, there seems to have been a further object in

θοικτγιγοι

A. C. 423. Olymp. 89. 1.

" καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμά-" χους πλεῖν μὴ μακρậ νηῒ, ἄλλφ δὲ κωπήρει πλοίφ, ἐς " πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα.

5 "Κήρυκι δὲ καὶ πρεσβεία καὶ ἀκολούθοις, ὅπόσοις ἀν " δοκῆ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν ἐς Πελο- ϛ " πόννησον καὶ ᾿Αθήναζε σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι " καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. τοὺς δὲ αὐτομόλους " μὴ δέχεσθαι ἐν τούτφ τῷ χρόνφ, μήτε ἐλεύθερον μήτε " δοῦλον, μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς. δίκας τε διδόναι ὑμᾶς τε " ἡμῦν καὶ ἡμᾶς ὑμῦν κατὰ τὰ πάτρια, τὰ ἀμφίλογα δίκη 10 " διαλύοντας ἀνευ πολέμου.

6 "Τοῖς μέν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ταῦτα
"δοκεῖ εἰ δέ τι ὑμῶν εἶτε κάλλιον εἶτε δικαιότερον τούτων
"δοκεῖ εἶναι, ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε· οὐδενὸς γὰρ
"ἀποστήσονται, ὅσα ἀν δίκαια λέγητε, οὖτε οἱ Λακεδαιμόνιοι 15
" οὖτε οἱ ξύμμαχοι. οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων,
" ἦπερ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν

 1. κατὰ ξυμμαχίαν d. κατὰ τὴν ξυμμαχίδα T.
 2. πλέν] πλήν Q.
 μὴ] οὐ

 G.d. om. I.K.P.e.i. qui μικρậ.
 3. ἄγοντα T.
 4. πρεσβείαν G.
 ἐὰν B.C.

 E.F.G.H.I.N.T.V.c.g.h.i.
 5. καταλύσεως πολέμου Q.
 δοκείν T.
 6. καὶ

 ἀπιοῦσι] om. O.P.
 7. θάλατταν L.P.
 9. μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς E.G.
 μήτε

 ἡμᾶς μήτε ὑμᾶς g. Bekk.
 10. ἡμᾶς] om. A.B.E.F.h.
 κατὰ πάτρια C.E.G.K.g.

 καὶ τὰ ἀμφ. L.O.P.
 11. διαλύονται V.
 13. κάλλιον A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.

 O.P.Q.b.c.d.e.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk.
 κάλλειον V. vulgo καλλιότερον.

 14. διδάσκεσθε H.
 διδάσκετε καὶ διδάσκεσθε T.
 καὶ οὐδενδο γὰρ H.

 σm. d.i.
 λέγητε J
 ἄνητε g.
 16. οδτε ξύμμαχοι T.
 17. ƒ καὶ ὑμεῖε V.

 al δε al σπονδαὶ E.
 Ε.
 16. οδτε ξύμμαχοι T.
 17. ƒ καὶ ὑμεῖε V.

view, namely, to stop the commerce of Peloponnesus, and particularly their trading voyages eastward to Egypt and Phœnicia, which could only be performed in $\delta\lambda\kappa d\delta\epsilon$ s worked by sails. As to the amount of tonnage, the word $\mu \epsilon r \rho a$ would seem to shew that it was calculated according to the form and dimensions of the vessel, as with us. If mere weight were meant, five hundred talents would be about twelve tons avoirdupoise.

2. ἐς πεντακόσια τάλαντα] Magnitudo navium frumentariarum modiis æstimabatur, vinariarum amphoris, quze alias merces vehebant, in ponders consistentes, talentis vel centumpondiis siva centenariis; quintalia vulgo appellant; dicit Salmasius in Observat. ad Jus Attic. et Roman. p. 734. Sed vitio memorize, ut puto, pro *mercafora*, quod hic in Thucydide est, acribit *merrixorra*. DUKER.

16. τέλος έχοντες] Τέλος pro summa et libera potestate, ut apud Hesiodum "Εργ. 669. Έν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ἐμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε. DUKER.

A. C. 423. Olymp. 89.1.

" ΕΔΟΖΕ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

" 'Ακάμαντις επρυτάνευε, Φαίνιππος εγραμμάτευε, Νικιάδης επε-Λάχης είπε, τύχη άγαθη τη 'Αθηναίων, ποιείσθαι την έκεχει-" στάτει. Form of accortance " ρίαν καθά ξυγχωρούσι Λακεδαιμόνιοι και οι Εύμμαχοι 5 and ratification of them " αυτών και ωμολόγησαν έν τφ δήμφ την έκεχειρίαν by the Athenians. " είναι ένιαυτον, άρχειν δε τήνδε την ήμέραν, τετράδα " έπι δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιώνος μηνός. ἐν τούτφ τῷ χρόνφ ἰόντας ὡς " άλλήλους πρέσβεις και κήρυκας ποιεισθαι τους λόγους, καθ ότι ξσται " ή κατάλυσις του πολέμου. ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς 10 " και τούς πρυτάνεις πρώτον περί της ειρήνης βουλεύσασθαι 'Αθηναίους, " καθ ότι αν έσίη ή πρεσβεία περί της καταλύσεως του πολέμου. σπεί-

2. ἀκαμαντὶς Κ.V. Poppo. Bekk. ἀκαμάντις g. ἐπρυτάνευσα ἐγραμμάτευε] om. K. ἐγγραμμάτευε F. 3. τŷ] τῶν K.Q. γενέσθαι i. 4. οἰ λακεδαιμόνιοι G.L.O.P.d.e.i. 6. ἀρχήν C b.c.d.e.f.g.h.i. ἄρχει L. 7. δεκάτου ἐλαφ. A.B.F. ὡς] ἐς ἀ ἀληθῶς Q. 9. ἐκκλησίας d.i. 10. πρῶτον μὲν περὶ g. 11. ἐσίŋ] om. T. sed hiatu inter voces relicto. πείσασθαι B.H έπρυτάνευσε Q. φαίνιππος ποιεῖσθαι] 6. αρχήν C.E.F.G.I.K.M.V. ŵs] es d. 8. άλλήλους] mîs om. i. πείσασθαι Β.Γ.Η.

 τόδοξε τῷ δήμφ] Sic in lege apud Andocidem Orat. de mysteriis, p. 220. [#]Εδοξε τη βουλη και τφ δήμφ. Alartis έπρυτάνευε, Κλεογένης έγραμμάτευε, Bo-ηθός επεστάτει. Vid. de his præter Sigon. quos hic laudat Hudsonus, II. de Republ. Athen. 3. et Petit. ad Leg. Attic. et Vales. ad Harpocrat. in $\gamma \rho a\mu$ -

ματεύς, έπιστάτης, et πρυτάνεις. DUK. 2. ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε] That is to say, it was the month in which the fifty counsellors of the tribe Acamantis held the office of prytanes. Of these fifty, ten, with the title of proedri, were especially on duty for seven days; the whole fifty thus coming in in succes-sive weeks, as the whole month, if so it may be called, consisted of five weeks, or thirty-five days. Of these ten proedri, one in succession held the office of president, or epistates, day by day, being entrusted for that day with the keys of the citadel and of the trea-The proedri presided at the assury. semblies of the people, convened them on extraordinary occasions, and put the question to the vote, if it were such as might be put legally. For full information on all these points, Schömann's little book, De Comitiis Atheniensium, particularly deserves to be consulted.

eypappáreve] This seems to have been the officer called by Pollux ypappareve & kard mouravelay, that is, ap-

pointed by lot with the counsellors of each tribe in succession, whose business it was to register and keep the acts of the council and the decrees of the people. See Pollux, VIII. 98. His name is affixed to this treaty, because he was answerable for its being drawn

The was answerable for its being drawn up correctly. $\epsilon \pi e \sigma \tau \delta \tau \epsilon i$ Vide Petiti Leges At-ticas, p. 186, 187, &c. et Sigonium de Rep. Athen. 1. 2. HUDS. 3. $\Lambda \delta \chi \eta s \epsilon \delta \pi \epsilon$ "Populum rogavit." " Laches moved, that they do conclude " the truce." Compare II. 24, I. VIII. 67, 1, 2. He is spoken of again, (V. 43, 2.) as having been principally concerned in concluding the peace which was made between Athens and Peloponnesus two years afterwards.

6. αρχειν δε τήνδε την ήμεραν] " And " that the truce do begin to be in force " from this present day, being the " fourteenth day of the month Elaphe-"bolion." A clause to this effect was usually attached to every new law, to declare the time when it should begin to take effect. See Demosth. Timo-crat. p. 713. Reiske. I may remark by the way, that the present passage in Thucydides seems to prove, that in the words ovriva dei appeir in Demosthenes örruva refers to χρόνον, and not, as Schäfer understands it, to αρχοντα. 11. καθ ότι αν έσίη] " The generals

7

θοτκτδιδοτ

A. C. 424. Olymp. 89. 1.

" σασθαι δε αίτίκα μάλα τας πρεσβείας εν τώ δήμω τας παρούσας η μην " εμμενείν εν ταίς σπονδαίς τον ενιαυτόν."

CXIX. Ταῦτα ξυνέθεντο Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὦμοσαν καὶ οἱ ξύμμαχοι, ᾿Αθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις μηνὸς ἐν Λακε-² Names of those who signed the trues on καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε, Ταῦetther ada. ρος Ἐχετιμίδα, ᾿Αθήναιος Περικλείδα, Φιλο-

I. μάλα] om. H. μην έμμενείν Ε. 3. οἱ λακεδαιμόνιοι i. καὶ ὅμοσταν B.C.K.c.o.f.g. Poppo. καὶ ὅμοσταν λακεδαιμόνιοι G.H.I.L.O.P.Q.T.d. om. F.N. καὶ ὑμολόγ. om. V. vulgo, Bekk. Goell. καὶ ὑμολόγησταν. 5. ξυνέθεντο Ν.Ο.V. ξυνετίθεντο καὶ Τ. 6. ἔσπενδον e. οἶδε] om. i. 7. ἐχετιμίδα] om. pr. E. ἐχεμενίδα Ο. ἀθηναίος Ε.Κ.

" and prytanes shall summon an as-"sembly of the people, and the people " shall first determine on the manner " in which the negociators from Lace-" dæmon shall be admitted;" that is, whether a select number of persons shall be appointed, with full powers, to treat with them, (which the Lacedæmonians wanted to obtain in the negociations during the siege of Sphacteria, (IV. 22, 1.) or whether they should address their proposals to the whole assembly. Compare Demosthenes, Timocrat. p. 706. Reiske : rois προέδρουν $\chi pηματίζευ περί τῶν νομοθετῶν καθ ὅτι$ καθεδοῦνται. [Poppo rightly observesthat ἐσίω: is here required, and notἐσίŋ.]

4. $\mu\eta\eta\vartheta$ s in Aasedaiµoni Γεραστίου $\kappa. \tau. \lambda.$] It appears that this truce was signed two days later in the month at Athens than at Lacedæmon; and the peace concluded two years afterwards was signed two days later at Lacedæmon than at Athens. (V. 19, I.) Further, the Spartan month Gerastius here corresponds with the Attic month Elaphebolion : but there we find that Elaphebolion corresponds with the Spartan Artemisius. At least such is the first appearance of the two passages. I believe that we do not possess sufficient knowledge of the Spartan calendar to enable us to explain these points fully, but the system of intercalation, so universally adopted amongst the Greeks, will account for very great irregularity; and as its details varied

in different places, the same months at Athens and Sparta might no longer correspond with each other, after an interval of two years. But if the days of the month were the same, although the months were different, so that the 12th day of Gerastius was really two days earlier than the 14th of Elaphebolion, and again, the 25th of Elaphebolion two days earlier than the 27th of Artemisius, it may perhaps be thus accounted for. The present truce was drawn up at Sparta, and sent to Athens to be there ratified by the Athenians. The peace two years later seems to have been finally ratified at Sparta. Is it possible then that in the first case the Spartan government, and in the latter the Athenian, might have sworn to the treaty in their own cities, to the ambassadors of the other power, before it was sent off to the other city, for acceptance there ? And from Herodotus, VI. 106, 1. it is clear that on occasions of great dispatch two days were a sufficient period for performing the distance between Athens and Sparta. The names of the persons who swore to the second treaty, V. 19, 2. shew that the oaths were taken both at Athens and at Sparta; for as on the one hand we know that the ephori, and still less both the kings, (V. 24.) would not have gone to Athens, so we cannot suppose that the Athenians would have sent as many as seventeen of the principal citizens of the commonwealth on an embassy to Sparta.

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 423. Olymp. 89. 1.

χαρίδας Ἐρυξιδαίδα, Κορινθίων δὲ Αἰνέας ἘΩκύτου, Εὐφα μίδας ᾿Αριστωνύμου, Σικυωνίων δὲ Δαμότιμος Ναυκράτους, ἘΟνάσιμος Μεγακλέους, Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης ᾿Αμφιδώρου, Ἐπιδαυρίων δὲ ᾿Αμφίας Εὐπαίδα,
5᾿Αθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ, Νικόστρατος Διτρέφους, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία 3 αῦτη ἐγένετο, καὶ ξυνήεσαν ἐν αὐτῆ περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν διὰ παντὸς ἐς λόγους.

CXX. Περί δè τàs ήμέρας ταύτας ais έπήρχοντο, Σκιώνη 10 έν τ² Παλλήνη πόλις ἀπέστη ἀπ' ᾿Αθηναίων πρòs Βρασίδαν. COASTS OF φασι δε οι Σκιωναίοι Πελληνής μεν είναι έκ MACEDONIA. Πελοποννήσου, πλέοντας δ από Τροίας σφών dec. Scione revolts to Braτούς πρώτους κατενεχθήναι ές το χωρίον τοῦτο nidea τῷ χειμῶνι ῷ ἐχρήσαντο 'Αχαιοί, καὶ αὐτοῦ οἰκησαι. ἀπο-2 στασι δ' αύτοις ό Βρασίδας διέπλευσε νυκτός 15 He goes in person to ές την Σκιώνην, τριήρει μέν φιλία προπλεούση, Scione, promises to protect them, and praises their spirits in auto's δε έν κελητίω αποθεν έφεπόμενος, όπως the highest terms. εί μέν τινι τοῦ κέλητος μείζονι πλοίω περιτυγχάνοι, ή τριήρης άμύνοι αυτώ, αντιπάλου δε άλλης τριή-

 ἰρυξιλαίδα Valckenarius. ἐνέας B.F.H.K.Q.c.g. ἐννέας T.f. εἰνέως d.i.
 ἀκύπου e. ἀκύου K. εἰφαμ. ἀριστ.] om. L.O.P.d.e.i. 2. δειμότιμος g. 3. μεγάρεω c. 4. ἀμφιδόρου V. εἰπλιαίδα E. 5. ἀθηναίοι L.O. διοτρεφούς Q. 7. ἐν αὐτῆ] αὐτοἱ Q. 9. σικυώνη d.e.i. 10. παλλήνη Æm. Port. Duk. Haack. Poppo. Goell. vulgo et Bekk. πελλήνη. 11. σικυώνιοι d.e. πεληνῆς K. 12. ἀπδ] ἐκ h. 14. χειμῶνι τούτῷ ῷ K. 16. προσπλεούση E.G.L.O.P. c.d.e. f.g.h. πλεούση Q. 17. αὐτδ δ ἐν V. 18. πλοίφ] πλείονι c. περιτυγχάνει d.i. 19. ἀμύνη A.B.E.F.H.Q.T.V.h. αὐτὴ Bened. Hermann. Poppo. αὐτῆ A.B.C.E.F.H.K.N.T.V.c.d.e.f.g.h.i. vulgo, Bekk. Goell. αὐτῷ.

9. ήμέρας als ἐπήρχοντο] "The days " in which the Athenians and Lacedæ-" monians were going backwards and " forwards into each other's country " about the truce." Έπέρχεσδαι, as applied to two persons or parties, denotes an interchange of visits; as ἐπιγαμία is intermarriage, ἐπεργασία and ἐπινομία, the right of tillage and pasturage on each other's lands.

19. ἀμίνοι ἀνῆρ] Most of the best MSS. read αἰνῆ, whilst Poppo, following Benedict and Hermann, reads αἰνη, which Hermann interprets "solue tri-"remis aspectus." Poppo, however, rightly doubts the justice of this interpretation, and is disposed to strike out the pronoun altogether. If $a\dot{v}r\gamma$ be the true reading, I should understand it to mean "ultro." "Against a small "vessel the trireme would come of "herself to help him: against a large "one she would be compelled to fight, "because it would attack her." See Hermann on Viger, not. 123. b. §. 4. [I beheve, however, that $a\dot{v}r\dot{\phi}$ is the

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 423. Olymp. 89. 1.

ρους επιγενομένης ου πρώς το έλασσον νομίζων τρέψεσθαι 3 άλλ' έπι την ναυν, και έν τούτω αυτόν διασώσειν. περαιωθείς δε και ξύλλογον ποιήσας των Σκιωναίων έλεγεν ά τε έν τη 'Ακάνθφ και Τορώνη, και προσέτι φάσκων άξιωτάτους αύτους είναι έπαίνου, οίτινες της Παλλήνης έν τώ ίσθμώς ς άπειλημμένης ύπο των Αθηναίων Ποτίδαιαν έχόντων, καλ όντες ούδεν άλλο η νησιώται αύτεπάγγελτοι έχώρησαν πρός την έλευθερίαν και ούκ ανέμειναν ατολμία ανάγκην σφίσε προσγενέσθαι περί τοῦ φανερώς οἰκείου ἀγαθοῦ· σημεῖόν τ' είναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἁν αὐτοὺς τῶν μεγίστων ἀνδρείως 10 ύπομειναι, εί τεθήσεται κατά νοῦν τὰ πράγματα πιστοτάτους τε τη άληθεία ήγήσεσθαι αύτους Λακεδαιμονίων φίλους και τάλλα τιμήσειν. CXXI. και οι μεν Σκιωναιοι έπήρ-The people of Belone θησάν τε τοις λόγοις, και θαρσήσαντες πάντες pay him in return the ομοίως, και οις πρότερον μη ήρεσκε τα πρασ- 15 hopes to excite Mende σόμενα, τον τε πόλεμον διενοούντο προθύμως οίσειν και τον Βρασίδαν τά τ' άλλα καλώς revolt. έδέξαντο καὶ δημοσία μὲν χρυσφ στεφάνω ἀνέδησαν ὡς έλευθερούντα την Έλλάδα, ίδία δε έταινίουν τε και προσ-2 ήρχοντο ώσπερ αθλητη. ό δε τό τε παραυτίκα φυλακήν 20 τινα αύτοις έγκαταλιπών διέβη πάλιν, και ύστερον ου πολλφ

Ι. τρέψασθαι A.B.C.E.F.H.I.K.N.Q.T.V. [sed super a inscript. e] c.d.e.f.g.h.i. 2. αὐτὸν A.H.K.N.O.g. 4. τŷ] om. O. αὐτοὐν ἀξιωτάτουν Q.T. 5. εἴτινες O.P. παλλήνης Poppo. Goell. vulgo et Bekk. πελλήνης. 6. ὑπὸ τῶν ἀθηναίων A.B.F.N.Q.V. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt articulum. 7. ὅντως Q. ἀλλφ, omisso ἡ, H. 8. ἀνάγκη C.G.I.H. 9. προγενέσθαι L.O. γενέσθαι Thomas M. v. βούλομαι. ở Q. 10. τοῦ ἀλλο τι Τ. 12. ἡγήσεσθαι αὐτοὺς τŷ ἀληθεία ε. ἡγήσασθαι Τ. 15. πραττόμενα ε. 16. προθύμως] ταχέως C.g. 17. κακῶς P. 19. ἰδία τε d. ἐταινίουν καὶ Τ. ἐτενίουν τε καὶ προσήργοντο Ε. 20. τότε Η.Κ.L.O.V. παρ' αὐτίκα V.

true reading, notwithstanding the agreement of so many of the MSS. in $a\dot{v}r\hat{\eta}$, and therefore I have restored it to the text.]

6. ἀπειλημμένης] Scylax, p. 62. ed. Gron. Ποτίδαια, ἐν τῷ μέσφ τὸν ἰσθμὸν ἐμφράττουσα. DUKER.

19. προσήρχοντο &σπερ άθλητη] "Came "about him; came to salute him." The admiration paid to distinguished excellence in the different games among the Greeks, is well shewn by the story told in Herodotus of Democedes, the Persian king's runaway physician, who sent him word, in order to give the king a high idea of his consequence in his own country, that he was engaged to marry the daughter of Milo the wrestler. Herodot. III. 137, 6.

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 423. Olymp. 89.1.

στρατιάν πλείω επεραίωσε, βουλόμενος μετ' αυτών της τε Μένδης και της Ποτιδαίας αποπειρασαι, ήγούμενος και τους 'Αθηναίους βοηθήσαι αν ώς ές νήσον, και βουλόμενος φθάσαι καί τι αντώ και επράσσετο ές τας πόλεις ταύτας 5 προδοσίας πέρι. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις· CXXII. έν τούτφ δε τριήρει οι την εκεχειρίαν

The conclusion of the truce is officially re-

Scione shall not be inrevolted after it was signed; and prepare it by arms.

περιαγγέλλοντες άφικνοῦνται παρ' αὐτὸν, 'Αθηναίων μέν 'Αριστώνυμος, Λακεδαιμονίων ported to Brasidas and the revolted cities. The δε 'Αθήναιος. και ή μεν στρατια πάλιν διέβη 2 10 Athenians insist that is Τορώνην, οι δέ τω Βρασίδα ανήγγελλον etuded in it, as having την ξυνθήκην, και έδεξαντο πάντες οι έπι Θράκης ξύμμαχοι Λακεδαιμονίων τα πεπραimmediately to recover γμένα. 'Αριστώνυμος δε τοις μεν άλλοις 3 κατήνει, Σκιωναίους δε αισθόμενος έκ λογι-

15 σμού των ήμερων ότι ύστερον άφεστήκοιεν, ούκ έφη ένσπόνδους έσεσθαι. Βρασίδας δὲ ἀντέλεγε πολλὰ, ὡς πρότερου, και ούκ αφίει την πόλιν. ώς δ' απήγγειλεν ές τας 4 'Αθήνας ό 'Αριστώνυμος περί αὐτῶν, οἱ 'Αθηναῖοι εὐθὺς έτοιμοι ήσαν στρατεύειν έπι την Σκιώνην. οι δε Λακεδαι-20 μόνιοι πρέσβεις πέμψαντες παραβήσεσθαι έφασαν αὐτοὺς τας σπονδας, και της πόλεως αντεποιούντο Βρασίδα πιστεύοντες, δίκη τε έτοιμοι ήσαν περί αὐτῆς κρίνεσθαι. οἱ δὲ δίκη $_{5}$ μέν ούκ ήθελον κινδυνεύειν, στρατεύειν δε ώς τάχιστα, όργην ποιούμενοι εί και οι έν ταις νήσοις ήδη όντες άξιουσι σφων 25 αφίστασθαι, τη κατά γην Λακεδαιμονίων ισχύι ανωφελεί πιστεύοντες. είχε δε και ή άλήθεια περί της αποστάσεως 6 μάλλον ή οι 'Αθηναίοι έδικαίουν δύο γαρ ήμέραις ύστερον

3. ωs] om. E.O.P.e. 4. kal τ_1 aðr \tilde{w} kal A.B.C.E.F.G.H.N.Q.V.c.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. kal τ_1 aðr \tilde{w} L.N.O.P.d.e. vulgo kal τ_1 kal aðr \tilde{w} . 6. $\tau_p m \rho_p s$ K. $\tau_p \iota_p \rho_{esc}$ C.e.f.g. 9. $\sigma \tau_p \sigma_{esc} \lambda \mu^2 \nu$ K. 10. $d\nu_p \gamma_{esc} \lambda a u$ d. 16. $d\sigma r \epsilon \lambda e \gamma_{esc} \epsilon$ d. 17. $\eta \phi let e. d \pi \eta \gamma_{esc} \lambda v A.B.F.H.T.V.h.$ $Poppo. Goell. Bekk. <math>\epsilon \pi \eta \gamma_{esc} \lambda \epsilon v$ i. vulgo $\delta \pi \eta \gamma_{esc} \lambda \epsilon v$ A.B. ϵ H.T.V.h. 0. Q. 25. $l \sigma_x \tilde{u}$ on. g. $\delta \nu \omega \phi \epsilon \lambda \epsilon$ of 0. d. 26. η 0. M.N. 27. $\delta \epsilon$ K.g. Poppo. Goell. Bekk. $\delta V.m. vulgo \eta$. of 0. ω $\delta \eta \nu a l \omega v$ K. $\eta \mu \epsilon \rho a s$ N.V. d.i.

θογκγδιδογ

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 423. Olymp. 89. 1.

ἀπέστησαν οἱ Σκιωναίοι. ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο, Κλέωνος γνώμη πεισθέντες, Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῦναι καὶ τἆλλα ἡσυχάζοντες ἐς τοῦτο παρεσκευάζοντο.

CXXIII. Έν τούτω δε Μενδη αφίσταται αυτών, πόλις έν τη Παλλήνη, Έρετριέων αποικία. και αυτούς έδέξατο ός Βρασίδας, ου νομίζων άδικειν, ότι έν τη έκε-COASTS of MACEDONIA, &c. χειρία φανερώς προσεχώρησαν έστι γαρ α καί Mende also revolts, and is received by autos everaler tois 'Adyvaiors mapa Baiver tas Brasidas. He puts a 2 Peloponneelan garri. σπονδάς. διο και οι Μενδαίοι μαλλον ετόλson into both Mende μησαν, τήν τε τοῦ Βρασίδου γνώμην δρωντες 10 and Scione, and removes the woman and ετοίμην, τεκμαιρόμενοι και από της Σκιώνης children of both to a ότι οι προιδίδου, και άμα των πρασσόντων place of safety. σφίσιν όλίγων τε όντων και ώς τότε εμέλλησαν οὐκέτι άνέντων, άλλα περί σφίσιν αυτοίς φοβουμένων το κατάδηλον 3 καὶ καταβιασαμένων παρὰ γνώμην τοὺς πολλούς. oi de is Αθηναΐοι εύθὺς πυθόμενοι, πολλῷ ἔτι μαλλον ὀργισθέντες. 4 παρεσκευάζοντο έπ' άμφοτέρας τὰς πόλεις. καὶ Βρασίδας προσδεχόμενος τον επίπλουν αυτών υπεκκομίζει ές Ολυνθον την Χαλκιδικήν παίδας και γυναικας των Σκιωναίων και Μενδαίων, και των Πελοποννησίων αυτοις πεντακοσίους 20 όπλίτας διέπεμψε καὶ πελταστὰς τριακοσίους Χαλκιδέων. αρχοντά τε των απάντων Πολυδαμίδαν. και οι μέν τα περι σφάς αύτους ώς έν τάχει παρεσομένων των Αθηναίων κοινή ευτρεπίζοντο.

4. de µévôn] µèv ôn O. 2. efealeir b. re] om. i. 5. éperpiéer E.G. έρετριών A.B.F. Bekker. ed. 1832. έρετρίων Κ. Bekk. 8. rds] om. Q. 10. rov] om. A.P. 13. έμελλησ 7. yào sai à sai F.H. 13. έμελλησεν i. 16. 771] om. I.d. καὶ τῶν μενδαίων Q. 19. καλχιδικήν Κ. σικιωνέων g. 20. autous B.F.h. 21. τριακοσίων d. 22. τε] om. Q. άπάντων] ἀπ' αὐτῶν C.K.g. πολυδα-23. ev] om. Q. µlar d.i.

12. Kal dµa tŵr πρασσόντων κ.τ. λ.] "And also because those of their num-" ber who were the contrivers of the " revolt were few in number, and hav-" ing, as I mentioned before, (c. 121, 2.) " once set about the matter, did not

" like afterwards to give it up." 'Ωs rớr ἐμέλλησαν: " Since, at the time I " spoke of, they made preparations, or " had formed the intention of doing the " thing." For this sense of rớre, see the notes on VII. 31, 3. VIII. 62, 3. 73, 2.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. ΙV. 123, 124.

INTERIOR OF MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

CXXIV. Βρασίδας δè καὶ Περδίκκας ἐν τούτφ στρατεύουσιν αμα έπι 'Αρριβαίον το δεύτερον ές Λύγκον. και ήγον

INTERIOR OF MACEDONIA. Olymp. 89. 2.

Perdiccas and Brasi-They defeat him; and to retreat, wishing to Mende. to

ό μέν ων έκράτει Μακεδόνων την δύναμιν, καί των ένοικούντων Έλλήνων όπλίτας, ό δέ πρός 5 Becond expedition of τοις αυτού περιλοίποις των Πελοποννησίων reruiceas and Brasi-das against Arrhibeus, Χαλκιδέας και 'Ακανθίους και των αλλων κατά prince of Lyncom δύναμμν ξκάστων. ξύμπαν δε το όπλιτικον των Brasidas then proposes Έλλήνων τρισχίλιοι μάλιστα, ίππης δ' οί be at hand to protect πάντες ήκολούθουν Μακεδόνων Ευν Χαλκιδευσιν όλίγου ές χιλίους, και άλλος δμιλος των βαρβάρων πολύς. έσβαλόντες δε ές την Αρριβαίου και 2

ευρόντες αντεστρατοπεδευμένους αυτοις τους Λυγκηστας αντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. καὶ ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον 3 έκατέρωθεν, πεδίου δε τοῦ μέσου όντος, οι ιππης ές αὐτὸ 15 καταδραμόντες ίππομάχησαν πρώτα αμφοτέρων, έπειτα δέ και ό Βρασίδας και ό Περδίκκας, προελθόντων πρότερον από τοῦ λόφου μετὰ των ἱππέων των Λυγκηστών ὑπλιτών καὶ έτοίμων δντων μάχεσθαι, άντεπαγαγόντες και αύτοι ξυνέβαλον, και έτρεψαν τους Λυγκηστάς, και πολλούς μέν διέ-

2. ἀρριβαΐου A.B.F.H. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀἀβάβαιου. ἡγου] ἡττου A.B.F. 6. καὶ ἀκαυθίουs] om. c.g. 7. σύμπαυ B.C.F.H.K.Q.d.e.f.h.i. 9. σύν C.F.H.K.Q.V.c.d.e.f.g.h.i. 10. δλίγου Priscianus 18. p. 1192. Haack. Poppo. Goell. Bekk. codices enim όλίγφ. 12. αντεστρατευομένους d. αυτοΐς Bekk. 14. πεδίον Α. ές το αυτό V. 16. προσελθόντων Ο. πρότερον Α.Β.Ε.Γ.Η. N.Q.V.e.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προτέρων. 17. τοῦ] om. d.i. 18. ἀντεπάγοντες i.

3. Maredórwr-ral των ένοικούντων Έλλήνων] The Macedonians are here plainly distinguished from the Greeks, as in ch. 126, 3. they are even classed among barbarians. The royal family were of Hellenian and Dorian blood, but not the people.

10. δλίγου ές χιλίους] "Almost amount-"ing to a thousand." So in VIII. 35, 3. λίγου ελον, and the instances given by Matthiæ Gr. Gr. §. 332. and by Viger, ch. III. sect. vii. §. 11. It is commonly said that ohiyou is merely an abridgment of the expression $\delta\lambda i\gamma o v$ deiv; but I cannot understand how one

of two words can be so omitted, when its presence is absolutely essential to the sense, and cannot be implied from the sense, and cannot be implied from the other. ' $\partial \lambda i \gamma o v$ is equivalent to $\pi a \rho$ ' $\partial \lambda i \gamma o v$, and to the expression in the Acts, $\mathbf{x} \mathbf{x} \mathbf{i}$. 28. $\mathbf{i} \mathbf{r} \partial \lambda i \gamma \mathbf{o}$. Is not the literal meaning of $\partial \lambda i \gamma o v \mathbf{e}^{i} \lambda o \mathbf{v}$, "they took it with a little space inter-"vening;" i. e. "Their taking it was "initial or more little "Computer the "within a very little." Compare the use of the genitive, when relating to time, as rurros itow, &c.

17. Λυγκηστών] Vide ad II. 99, 2. DUKER.

THUCYDIDES, VOL. II.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

INTERIOR OF MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

φθειραν, οι δε λοιποι διαφεύγοντες πρός τα μετέωρα ήσύ-4 χαζον. μετά δε τουτο τροπαίον στήσαντες δύο μεν η τρείς ήμέρας έπέσχον, τους Ιλλυριους μένοντες, οι έτυχον τώ Περδίκκα μισθοῦ μέλλοντες ήξειν. έπειτα ὁ Περδίκκας έβούλετο προϊέναι έπι τας του Αρριβαίου κώμας και μής καθήσθαι, Βρασίδας δε τής τε Μένδης περιορώμενος μή των 'Αθηναίων πρότερον έπιπλευστάντων τι πάθη, καί αμα τών Ιλλυριών ου παρόντων, ου πρόθυμος ήν, αλλα αναχωρείν μάλλον. CXXV. καὶ ἐν τούτω διαφερομένων αὐτῶν ήγγέλθη ὅτι καὶ οἱ ἰλλυριοὶ μετ' Ἀρριβαίου προδόντες Περ- 20

been engaged to join Perdiccas, are per-Arrhibeus. Upon this can. Brasidas prederly retreat.

The Illyrians, who had δίκκαν γεγένηνται ώστε ήδη αμφοτέροις μέν δοκούν άναχωρείν δια το δέος αυτών όντων suaded to side with ανθρώπων μαχίμων, κυρωθέν δε ούδεν έκ της the Macedonians re- διαφοράς όπηνίκα χρή όρμασθαι, νυκτός τε treat hastily in the $\epsilon \pi i \gamma \epsilon \nu o \mu \epsilon \nu \eta s$, oi $\mu \epsilon \nu$ Makedoves kai to $\pi \lambda \eta \theta o s$ 15 might, leaving their $\epsilon \pi i \gamma \epsilon \nu o \mu \epsilon \nu \eta s$, oi $\mu \epsilon \nu$ allies to escape as they $\tau \hat{\omega} \nu$ $\beta a \rho \beta \dot{a} \rho \omega \nu$ $\epsilon \dot{\nu} \theta \dot{\nu} s$ $\phi o \beta \eta \theta \dot{\epsilon} \nu \tau \epsilon s$, $\delta \pi \epsilon \rho$ $\phi \iota \lambda \epsilon \tilde{\epsilon}$ pares to effect an or μεγάλα στρατόπεδα ασαφώς έκπλήγνυσθαι και νομίσαντες πολλαπλασίους μέν η ήλθον έπιέναι, όσον δε ούπω παρείναι, καταστάντες ές αιφνίδιον

φυγήν έχώρουν έπ' οίκου, και τον Περδίκκαν το πρώτον ούκ 20 αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἡνάγκασαν πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδειν

e. 4. μισθοῦσθαι Κ. 8. οὐ] om. I. 10 11. ἦðŋ] om. L.O. σε à i. 6. δε] μεν d.e.i. A.E.F.G. δτι ε ΡΟ 1. λοιποί] πολλοί L.O.P.d. čπειτα 10. **ότι κ**αὶ οἱ 12. อีหาเมง μαχιμωτάτων Q. 13. δέ] om. e. 14. τε] om. c.g. 16. ώσπερ Q. 17. ασαφώε Η.Τ. corr. F. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo σαφώε. εκπληγνεσθαι d.e. έκπλήττεσθαι L.O.P.Q. έκπήγευσθαι V. 18. πολλαπλουσίους G. ήλθεν I. 19. ούπω A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.P.V.d.e.g.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. 20. àrexúpour d. 21. aigtoureror L.O.P. vulgo oùdéno.

6. περιορώμενος] Φροντίζων exponit Thom. Mag. h.v. DUKER.

10. ότι καί οι 'Ιλλυριοί κ. τ. λ.] "That, " besides all other reasons for a retreat, " the Illyrians had actually joined Ar-" rhibæus." There seems no reason, with Bekker and Göller, to strike out the ral after or.

16. όπερ φιλεί μεγάλα κ. τ. λ.] Compare VII. 80, 3. οίον φιλεί και πάσι στρα-τοπέδοις-φόβοι και δείματα εγγίνεσθαι. The words drap is introduce are added to explain the relative ower, as in the other passage, VII. 80, 3. \$6800 καὶ δείματα ἐγγίνεσθαι are the explana-tion of olov. So also in V. 6, 3. ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αυτόν, έπι την 'Αμφίπολιν αναβήσεσθαι.

21. πρίν τον Βρασίδαν ίδειν] 'Αττικώς, ut Scholiastes dicit, pro cum Brasida colloqui. Stephanus in Append. ad Script. de Dial. p. 198. putat, hujus

INTERIOR OF MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

(ἄποθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐστρατοπεδεύοντο) προαπελθείν. Βρασίδας δὲ ἅμα τῆ ἔφ ὡς εἶδε τοὺς Μακεδόνας προκεχωρη- 2 κότας τοὑς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τὸν ᾿Αρριβαῖον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὑπλίτας 5 καὶ τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν διενοεῖτο ἀναχωρεῖν. ἐκδρόμους δὲ, εἶ πῃ προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεω-8 τάτους, καὶ αὐτὸς λογάδας ἔχων τριακοσίους τελευταῖος γνώμην εἶχεν ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι. καὶ πρὶν τοὺς πολε-4 10 μίους ἐγγὺς εἶναι, ὡς διὰ ταχέων παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις τοιάδε.

CXXVI. "ΕΙ μέν μη υπώπτευον, ανδρες Πελοποννήσιοι, " υμας τῷ τε μεμονῶσθαι καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἐπιόντες καὶ αν ὅμοίως δι-IS BRASIDAS to bis soldiers, encouraging them to reiv on their babitual provess and discipline, and to despise the empty terrors of the barbariana. " πείθειν. ἀγαθοῦς γὰρ εἶναι ὑμῦν προσήκει τὰ 2

 προσελθείν b.
 προσκεχωρηκότας L.O.P.
 καὶ ἀμῥίβαιον V.
 εί
 ποι c.e.g. προσβάλοιεν Q.V.c.e.g. νεωτέρους Ο.
 αμύνασθαι Q.
 10. ώς]
 οπ. c.
 11. τάδε K.d. λέξας τοιάδε Ν.
 14. δμοίαν L.
 δμοίων Ο.
 16. ἀπόληψιν d.

Atticismi etiam exemplum exstare apud Lucianum Dial. Deor. p. 201. ubi Neptuno interroganti, Έσταν & Έρμη έντυχeir τῷ Διι; Mercurius respondet, Oudaµŵs, et, quibusdam interjectis, &ore ούκ αν ίδοις αύτον έν τω παρόντι: nam ibi ίδειν τον Δία idem esse, quod έντυ-χείν τῷ Διί. Et in Evangel. Lucæ viii. 20. Η μήτηρ του και οι άδελφοι σου έστήμασι έξω, Ιδείν σε θέλοντες: hic enim iδείν σε itidem haud dubie poni pro tecum colloqui, quia Matthæus xii. 46. de eadem re dicit (proveres avro Aaligons. Mihi nondum satis de hoc Atticismo liquet. Nam lociv omnibus his locis, ut et in eo, quod hic habet Scholiastes, ldeiv ri (i. e. diá ri) σε έβουλόμην, dici potest per figuram, qua antecedens pro consequente ponitur : quemadmodum et ipsum errvyxáreir, quod

proprie non est cum aliquo colloqui. DUKER.

16. $\pi\rho\delta s \ \mu \delta \nu \ \tau \eta \nu \ \delta \pi \delta \lambda esquares \kappa. \tau. \lambda.]$ The answering conjunction to the $\mu \delta \nu$ in these words is to be found several lines below, in the words $\beta a\rho\beta\delta \rho_{00} s \delta \delta$. There were three things which alarmed the soldiers; first, their being abandoned by their allies; second, the superior numbers of the enemy; and, third, that their enemies were barbarians. To the two first of these Brasidas replies briefly; but the third he notices at length, from the words $\beta a\rho \beta \delta \rho ovs \delta \delta$ to the end of the speech. Ta $\mu \delta \gamma v \sigma r a signifies, "the main or prin-$ " cipal points." "Few words should" remind you of what it most concerns" you to remember."

M 2

θοικλυγοι

INTERIOR OF MACEDONIA. A.C. 423. Olymp. 89. 2. " πολέμια ού δια Ευμμάχων παρουσίαν εκάστοτε άλλα δι' " οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πληθος πεφοβησθαι ἑτέρων, οί " γε μηδέ από πολιτειών τοιούτων ήκετε, έν αις ού πολλοί " όλίγων αρχουσιν, άλλα πλειόνων μαλλον έλάσσους, ούκ " άλλφ τινί κτησάμενοι την δυναστείαν η τφ μαχόμενοι 5 s" κρατείν. βαρβάρους δè, οὒς νῦν ἀπειρία δέδιτε, μαθείν χρη, " έξ ων τε προηγώνισθε τοις Μακεδόσιν αυτών και αφ' ών " έγω εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοῦ ἐπίσταμαι, οὐ δεινοὺς ἐσο-4 μένους. και γαρ όσα μεν τφ όντι ασθενή όντα των πολε-" μίων δόκησιν έχει ἰσχύος, διδαχη ἀληθης προσγενομένη 10 " περί αὐτῶν ἐθάρσυνε μαλλον τοὺς ἀμυνομένους οἶς δὲ " βεβαίως τι πρόσεστιν άγαθον, μη προειδώς τις αν αυτοις 5 " τολμηρότερον προσφέροιτο. ούτοι δέ την μέλλησιν μέν " έχουσι τοις απείροις φοβεράν και γαρ πλήθει όψεως δεινοι " και βοης μεγέθει άφόρητοι, ή τε δια κενης έπανάσεισις των 15

3. $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}$] $\mu\eta\partial\dot{\epsilon}\nu$ e. $\mu\dot{\eta}$ f. 6. $\delta\dot{\epsilon}\partial\epsilon\iota\tau\epsilon$ E. 8. $\epsilon\dot{\epsilon}\kappa\dot{\epsilon}(\omega r A.B.E.F.G.H.K.N.V. c.e.g. Haack. Poppo. [Sed Poppo in annott. "nunc <math>\epsilon\dot{\epsilon}\kappa\dot{\epsilon}(\omega$ scribendum esse vix "dubito."] $\epsilon\dot{\epsilon}\kappa\dot{\epsilon}(\omega$ Bekk. $\tau\epsilon$] om. d.i. 9. $\gamma\dot{\epsilon}\rho$] om. d.i. 10. $\pi\rho\sigma\sigma\gamma$ yeroµ $\epsilon\eta\eta$] "Aptius videtur $\pi\rho\sigma\gamma\epsilon\nu\rho\mu\dot{\epsilon}\eta\eta$." Bekk. $\pi\rho\sigma\sigma\gamma\epsilon\nu\rho\mu\dot{\epsilon}\eta\eta$ Bekk. ed. 1846. 12. $\pi\rho\sigma\sigma\dot{\epsilon}\omega\nu$ K. 13. $\tau\sigma\lambda\mu\eta\rho\dot{\sigma}s$ f. 14. $\delta\psi\epsilon\dot{\omega}s$ elou deurol e. 15. $\dot{\epsilon}\pi\alpha\mu\dot{\alpha}\sigma\tau\alpha\sigma$ ISK.

2. οί γε μηδε άπο πολιτειών τοιούτων ήκετε] "Dele vel μηδε vel ου." DOBREE. The sense is clearly this, "Fear not " any superiority of numbers in others, " for neither are you come from such " forms of government as have many " ruling over few, but rather the small-"er number ruling over the greater." And therefore according to all the rules of language, one of the two negatives, as Dobree and others have seen, ought to be omitted. But if we compare the expressions, oùo elkos χαλεπώς φέρειν αὐτῶν μάλλον η οὐ κηπίον-νομίσαντας όλιγωρησαι, II. 62, 3. and again, ωμόν τό βούλευμα-έγνωσθαι, πόλιν όλην διαφθείραι μάλλον ή ου τούς aitious, III. 36, 3. we may perhaps doubt whether the present text, however ungrammatical, is not genuine; and whether the confusion or carelessness is not to be ascribed to Thucydides rather than to his copyists.

7. $\hat{\epsilon}\hat{\xi}$ we re *προηγώνισθε* κ. τ. λ.] Heilman and Göller seem to understand this passage rightly. "From the "trial of strength which you have had "with those of their number who are "Macedonians;" that is, with the Lyncestæ, whom Brasidas had just defeated, and who were reckoned properly Macedonians, (II. 99, 1.)

14. καὶ γὰρ πλήθει öψεωs δεισοὶ] Ita Manlius Cos. adversus Gallos cohortans apud Livium, XXXVIII. 17. "Procera," inquit, "corpora, promis-"sse et rutilatæ comæ, vasta scuta, " prælongi gladii : ad hoc cantus in-" euntum prælium, et ululatus et tri-" pudia, et quatientium scuta in pa-" trium quendam morem horrendus " armorum crepitus : omnia de indus-" tria composita ad terrorem." Acacius. Add. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. DUKER.

πλήθει δίγεως — βοῆς μεγέθει] The word πλήθει seems to refer at once to the multitude of the enemy, and perhaps also to their large stature individually.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ. ΙV. 126, 127.

INTERIOR OF MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89. 9.

" όπλων έχει τινα δήλωσιν απειλής. προσμίξαι δε τοις ύπο-" μένουσιν αύτὰ οὐχ ὑμοῖοι' οὖτε γὰρ τάξιν ἔχοντες αἰσχυν-" θειεν αν λιπείν τινα χώραν βιαζόμενοι, ή τε φυγή και ή " έφοδος αὐτῶν ἶσην έχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ ἀνεξέλεγκτον 5 "και το άνδρειον έχει (αυτοκράτωρ δε μάχη μάλιστ αν και " πρόφασιν τοῦ σώζεσθαί τινι πρεπόντως πορίσειε) τοῦ τε " ές χείρας έλθειν πιστότερον το έκφοβήσειν ύμας ακινδύνως " ήγουνται έκείνω γαρ αν πρό τούτου έχρωντο. σαφως τε 6 " παν το προϋπάρχον δεινον απ' αυτων ορατε έργω μεν 10 " βραχὺ ον, όψει δὲ καὶ ἀκοῆ κατασπέρχον. ο ὑπομείναντες " επιφερόμενον, καὶ ὅταν καιρὸς ἢ, κόσμω καὶ τάξει αὖθις " ὑπαγαγόντες, ές τε τὸ ἀσφαλές θασσον ἀφίξεσθε, καὶ " γνώσεσθε το λοιπον ότι οι τοιούτοι όχλοι τοις μέν την " πρώτην έφοδον δεξαμένοις αποθεν απειλαίς το ανδρείον 15 " μελλήσει έπικομπούσιν, οι δ αν είξωσιν αυτοίς, κατά " πόδας τὸ εὖψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται."

CXXVII. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραινέσας ὑπηγε τὸ στράτευμα. οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες πολλη βοη καὶ θορύβφ

3. αν δοπερ ήμεις οί λακεδαιμόνιοι λιπείν d.i. και έφοδος Κ. 4. ανεξελεκτον V. 7. ύμας A.B.C.E.F.G.H.K.L.O.c.f.g.h.i. Bekker. ed. 1832. vulgo ήμας. 8. έκεινο E.F.H. 9. παν τε τό h. 12. θαττον c.g. 14. μελλήσει τό ανδρείον V. 15. έξωσιν Α.Ε. έξωσιν Β.Γ. ήξωσιν C.G.e. 16. έμψυχον Β. 17. έπηγε Q.

2. οῦτε γὰρ τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθεῖεν] "For they have no regular order, to "make them ashamed of leaving any "particular station, when hard press-"ed." The words τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθεῖεν form one compound notion, to the whole of which the negative σὅτε applies equally. Göller refers to two similar passages, I. 12, 1. ὅστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι, and I. 141, 6. ὅταν μήτε βουλευτηρίψ ἐνὶ χρώμενοι παραχρῆμά τι ὀξίως ἐπιτελῶσι, in both of which the participle and verb equally form one idea, and therefore only one negative is required.

5. αὐτοκράτωρ μάχη] "Their inde-"pendent way of fighting; their fight-"ing as if each man were his own "master." I have followed Poppo in inclosing the words αὐτοκράτωρ-πορίσειε in a parenthesis; so that the regular divisions of the sentence are, ούτε — αἰσχυνθείεν ἀν, ή τε φυγη—ἔχει, τοῦ τε—ἐλθείν—ἡγοῦνται.

17. υπήγε το στράτευμα] Thomas Magister υπάγειν hic exponit προάγειν, et vetat υπάγειν dici pro ἀπέρχεσθαι. Non dubium est, quin υπάγειν εεφερ ponatur pro προάγειν, i. e. els roöμπροσθεν πορεύεσθαι, quod etiam Harpocration e Demosthene, Ammonius ex Eupoli, et Schol. Demosthenis ad Chersonesiac. p. 62. docent. Sed sententia hujus loci non patitur, ut ὑπάγειν aliter accipiatur, quam pro ὑποχωρεῖν. Hoc apparet ex ils, quæ in fine cap. 125. dicit Thucydides, ὑποχωρῶν rois τῶν ἐναντίων πρώ τοιs προσκεισομένοιs, et quæ mox cap. seq. νομίσαντες φεύγειν αὐτὸν, et ἡσυχαζώτων δὲ αὐτοὶ ὑπεχώρουν. Nam hæc

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

INTERIOR OF MACEDONIA. A.C. 423. Otymp. 50.2.

The retrest is 000- προσέκειντο, νομίσαντες φεύγειν τε αύτον καί the Lowlands of Masidas must retreat, in him off.

ancied in good order. 2 The Hyrians stiempt καταλαβόντες διαφθείρειν. και ώς αυτοίς αί to occupy the poss into τε έκδρομαί όπη προσπίπτοιεν απήντων, καί entonia, by which Bra- autos έχων τουs λογάδαs επικειμένουs υφίname muse retreat, in the hope of cutting στατο, τη τε πρώτη όρμη παρά γνώμην s αντέστησαν και το λοιπον επιφερομένους μέν δεχόμενοι ήμύνοντο ήσυχαζόντων δε αύτοι ύπεχώρουν, τότε δή των μετά τοῦ Βρασίδου Ελλήνων έν τη ευρυχωρία οι πολλοί των βαρβάρων απέσχοντο, μέρος δέ τι καταλιπόντες αυτοίς έπακολουθούν προσβάλλειν, οι λυιποί χωρήσαντες 10 δρόμω επί τε τούς Φεύγοντας των Μακεδόνων, οις εντύχοιεν, έκτεινον, και την έσβολην, η έστι μεταξύ δυοίν λόφοιν στενή ές την Αρριβαίου, φθάσαντες προκατέλαβον, είδότες ούκ ούσαν άλλην τῷ Βρασίδα άναχώρησιν. καὶ προσιώντος αύτοῦ ἐς αὐτὸ ἦδη τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται ὡς 15 αποληψόμενοι. CXXVIII. ὁ δὲ γνοὺς προείπε τοις μεθ Ho dialodges them, and αύτου τριακοσίοις, ον φετο μαλλον αν έλειν effects his escape into Lower Macedonia. His των λόφων, χωρήσαντας πρός αὐτὸν δρόμφο, eoldiers plunder the ws τάχιστα εκαστος δύναται, ανευ τάξεως,

2. λαβόντες L. 4. τους] om. Q. 6. κατέστησαν b. 7. αυτοί] αυτών c. 8. μετ' αυτοῦ L.O.P.i. βρασίδα d.e.g.i. 9. ἀπέσχον b. καταλιπόντας A.B.E.F. 10. οί λοιποί] om. d.i. 12. ή ἐστὶ Ε. 17. αὐτοῦ A.B.E.F.H.Q.b. Poppo. ἐαυτοῦ K.L.O.P.e. μετ' αὐτοῦ V. 18. τὸν λόφον G.I.L.O.i. 19. ἐκαστος] is exactor C.G.c.d.e.g. is exactor K.L.O.

plane ostendunt, Brasidam cum suis non progredi, sed paullatim retro ce-dere voluisse. Eadem est significatio hujus verbi in iis, quæ paullo superius leguntur, κόσμφ και τάξει αδθις υπαγαyoures, et V. 10, 3. Unayeur ent ris 'Hi-oros. Apud Aristophanem quoque Nubib. 1301. Ymaye, τί μέλλεις; υπαγε est, abi, discede : ut intelligitur ex eo, quod præcedit, ούκ αποδιώξεις σαυτόν έκ της olkías ; είς ύπαγωγή pro αναχώρησις, Thucyd. III. 97, 4. Καὶ ἦν ἐπιπολύ τοι-εύτη ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί. DUKER.

2. al exdpopai] The Scholiast rightly explains this by of rerayménos mode rd

expexues, that is, " the parties of ex-" dopuol," mentioned ch. 125, 3. Thus in the following chapter (128, 1.) The κύκλωσιν is equivalent to rows rerayuéκους πρός το κυκλοῦσθα. And again in V. 23, 4. ή δουλεία is " the body of " δοῦλοι." VIII. 64, 4. φυγή, " a body " of φυγάδες." VIII. 102, 2. τῷ φωλίφ $e^{\pi i \pi \lambda \varphi}$ is "the fleet of their friends " who were entralientes."

11. ení re rous peuyopras] "Trajecta "est particula. Nam sic debebant se " membra orationis excipere, ol lorrol " χωρήσαντές τε---εκτεινον, και την έσβο-" λην-προκατελαβον." Göller.

INTERIOR OF MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

the desertion of the conduct from the Peloponnesian came.

country in revenge for πειρασαι απ' αυτού έκκρούσαι τους ήδη έπόν-Las assertion of the Tas βαρβάρους, πριν και την πλείονα κύκλωσιν cas is altenated by this σφών αυτόσε προσμίζαι. και οι μεν προσ-2 πεσόντες εκράτησαν τε των επί του λόφου. 5 και ή πλείων ήδη στρατιά των Έλλήνων ράον πρός αυτόν έπορεύοντο οι γάρ βάρβαροι και έφοβήθησαν της τροπής αύτοις ένταθα γενομένης σφων από του μετεώρου, και ές το πλείον οὐκέτ ἐπηκολούθουν, νομίζοντες καὶ ἐν μεθορίοις εἶναι αύτους ήδη και διαπεφευγέναι. Βρασίδας δε ώς άντελάβετο 3 10 τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν μαλλον ἰων αὐθημερον άφικνείται ές Άρνισσαν πρώτον της Περδίκκου άρχης. και 4

1. ἐπόνταs Poppo, Dobree, Goeller in ed. 2. Libri omnes et Bekk. ἐπιόντας. 6. γàρ] δè L.Q. wai] om.e. 7. γιγνομένης e. ànd] er h. 8. oùkéti έπηκολούθουν V. νομίσαντες e. 11. aprio av d.f.

1. τούς ήδη έπόντας βαρβάρους] This is Poppo's reading, which certainly affords an easier sense. Dobree proposes the same correction, which is confirmed by ch. 131, 2. where enderas is undoubtedly the true reading, although every MS. has intópras. Dr. Bloomfield defends the common reading, by supposing that the Lyncestians were only advancing towards the hill when Bra-sidas told his men to set off, but that some of them had reached the top before the Peloponnesians could arrive there. And to support this, he interprets $\pi \rho o \kappa a \tau \epsilon \lambda a \beta o \nu$ in the preceding chapter, "they began to preoccupy," had the same meaning. This however, had the same meaning. The movements just as if the aorist and the imperfect seem to have been as follows. The pass was a gorge where the stream was pent in closely between the hills, by their advancing at this point unusually near to each other. The Lyncestians occupied this pass, and prepared, as Brasi-das approached, to line the hills on both sides, and then to close upon his rear. Part of their forces were already on the high ground, and more were ascending from the valley by the stream side, when Brasidas by a sudden attack carried the height, and thus reached the top of the country. See note on

ch. 83, 2.] The Lyncestians finding that he had thus broken out of the valley by scaling one of its sides, instead of advancing up it towards its head, desisted from any further attempts to follow him.

2. την πλείονα κύκλωσιν σφών] That is, as the Scholiast rightly explains it, τούς πλείους των κυκλούν τούς Δακεδαιμονίους μελλόντων παρείναι. σφών must refer to the Lacedæmonians. Compare ch. 131, 2. ούκ εγίγνετο σφών περιτείχισις.

6. της τροπης-σφων] This is a remarkable instance of that use of the dative already explained in the note on III. 98, 1. autois yevopévys is exactly equivalent to loortes yevouévny, or, in English, "finding their men dislodged " on this point from the height;" and thus avrois being virtually the subject of the proposition, σφών properly follows as referring to it.

11. ^{*}Αρνισταν] Hujus oppidi nullus veterum meminit, præter nostrum et Ptolemæum, qui in Taulantiis reposuit; at alii rectius ad Erigonum fluvium, qui per Paconiam fluens in Axium editur. WASS.

και αύτοι δργιζόμενοι] " The soldiers " of themselves in their anger," i. e. without any orders, or any one instigating them to it.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

COASTS OF MACEDONIA, &c. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

αυτοί δργιζόμενοι οί στρατιώται τη προαναχωρήσει των Μακεδόνων, όσοις ένέτυχον κατά την όδον ζεύγεσιν αυτών βοεικοîs, η εί τινι σκεύει έκπεπτωκότι, οία έν νυκτερινή καί φοβερά άναχωρήσει είκος ην ξυμβήναι, τα μεν υπολύοντες 5 κατέκοπτον, των δε οικείωσιν εποιούντο. από τούτου τε 5 πρώτον Περδίκκας Βρασίδαν τε πολέμιον ένόμισε και ές το λοιπόν Πελοποννησίων τη μέν γνώμη δι' Αθηναίους ού Εύνηθες μῦσος είχε, των δὲ ἀναγκαίων Ευμφόρων διαναστάς έπρασσεν δτφ τρόπφ τάχιστα τοις μὲν ξυμβήσεται των δὲ άπαλλάξεται.

CXXIX. Βρασίδας δε άναχωρήσας έκ Μακεδονίας ές Τορώνην καταλαμβάνει 'Αθηναίους Μένδην ήδη έχοντας, και

COASTS OF MACEDONIA, &c. Meanwhile the Athestrong force to recover retaken it before Brasidas returned from the the expedition. The Athenians are at first unsuccessful.

αύτοῦ ήσυχάζων ἐς μέν την Παλλήνην ἀδύνατος ήδη ένόμιζεν είναι διαβάς τιμωρείν, την δε 2 niana had sent a Τορώνην έν φυλακή είχεν. ύπο γάρ τον αύτον 15 MENDE, and had χρόνον τοις έν τη Λύγκω έξέπλευσαν επί τε την Μένδην και την Σκιώνην οι 'Αθηναίοι, Interior. Account of ωσπερ παρεσκευάζοντο, ναυσί μεν πεντήκοντα. ών ήσαν δέκα Χίαι, όπλίταις δε χιλίοις έαυτών και τοξόταις έξακοσίοις και Θραξι μισθωτοις 20 χιλίοις και άλλοις των αυτόθεν Ευμμάχων πελτασταίς.

αἰτῷ Ι. 3. ἢ] om. K. εί] om. N.V. 4. ἀπολύοντες G.I.L.O.P.Q.d.
 τε] om. c.d.f.g. 8. ξυμφορῶν Ε. 9. τάχιστα] μάλιστα Ν. 12. μένδην]
 μέν i. 13. αὐτὸς d.i. 14. ἤδη] om. d. δέ] om. A.E.F.K. 19. ἐαυτῶν χιλίοις] om. V. 21. ἄλλων i.

4. ύπολύοντες] Sic etiam Thomas: Υπολύω τον βούν, ήγουν ύπο τον ζυγόν δυτα δεδεμένου λύω. Θουκυδίδης τη τε-τάρτη. τὰ μὲν ὑπολύοντες ἐποιοῦντο. Homer. Iliad. ψ. v. 513. Ο δ έλυεν ύφ' ίππους. DUKER.

6. καί ές το λοιπον Πελοποννησίων, κ. τ. λ.] Göller, Poppo, and others, understand these words as follows: "And " for the time to come he cherished a " hatred of the Peloponnesians, which " was a feeling strange to his mind, as " he had been so long used to hate the "Athenians; and departing from his

" natural interests, he was contriving " how with all speed he might make " peace with the Athenians, and get "rid of the Peloponnesians." I can offer nothing more satisfactory than this, yet one would suppose that the words των δε αναγκαίων ξυμφόρων διαναστάς must answer to τη μέν γνώμη ού ξύνηθες μίσος είχε; which according to the above interpretation they do not, and the particle $\mu \dot{e} \nu$ has nothing to answer to it.

21. τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων] From the neighbourhood of Mende and Scione;

10

MENDE. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

έστρατήγει δε Νικίας δ Νικηράτου και Νικόστρατος δ Διιτρέφους. αραντες δε έκ Ποτιδαίας ταις ναυσί και σχόν-3 τες κατά το Ποσειδώνιον έχώρουν ές τους Μενδαίους. οι δέ. αύτοί τε καί Σκιωναίων τριακόσιοι βεβοηθηκότες Πελοπον-5 νησίων τε οι επίκουροι, Εύμπαντες δε επτακόσιοι όπλιται, καί Πολυδαμίδας ό αρχων αυτών, έτυχον έξεστρατοπεδευμένοι έξω της πόλεως έπι λόφου καρτερού. και αυτοίς Νικίας μέν,4 Μεθωναίους τε έχων είκοσι και έκατον ψιλούς και λογάδας των 'Αθηναίων όπλιτων έξήκοντα και τους τοξότας απαντας 10 κατά άτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προσβήναι, καί τραυματιζόμενος ύπ' αὐτῶν, οὐκ ήδυνήθη βιάσασθαι Νικόστρατος δε άλλη εφόδω έκ πλείονος παντί τω άλλω στρατοπέδω έπιών τω λόφω όντι δυσπροσβάτω και πάνυ έθορυβήθη, και ές ολίγον αφίκετο παν το στράτευμα των Αθηναίων 15 νικηθήναι. και ταύτη μέν τη ήμέρα, ώς ούκ ένέδοσαν οί 5 Μενδαίοι και οι ξύμμαχοι, οι 'Αθηναίοι αναχωρήσαντες έστρατοπεδεύσαντο, και οι Μενδαίοι νυκτός έπελθούσης ές την πόλιν απήλθον. CXXX. τη δ ύστεραία οι μέν 'Αθη-But afterwards, vaîoι περιπλεύσαντες ές το προς Σκιώνης τό through some disagree-20 ment between the Pe- τε προάστειον είλον και την ημέραν απασαν loponnesian garrison and the citizens, they έδησυν την γην ούδενος έπεξιόντος ην γάρ τι force their way into the tota the town, and lay siege και στασιασμού έν τη πόλει οι δε τριακόσιοι

 δ νίκοστρατος Κ.
 κατὰ ποσειδώνιου Θ. κατὰ τὸ ποσειδώνειου Ο.
 ές τοὺς μενδαίους έχώρουν V.
 οἱ δ αὐτοὶ V. Bekk.
 4. τριακοσίοις Ρ.
 6. ἐστρατοπεδευμένοι Β.Ε.h.
 κρατεροῦ Κ.
 αὐτὸς g.
 ό νικίας Κ.
 καὶ τοξότας d.g.i.
 τοι ἐσβῆναι g.
 11. ἐδυνήθη V.
 12. τῷ] om. G.I.L.O.P.e.
 13. δυσπροβάτψ F.H.
 δυσβάτω C.b.c.e.g.
 14. ἐς δλίγον] δλίγα Ν.V.
 δλίγω Η.
 15. ὡς οὐκ— Αθηναῖοι] om. Ε.
 19. πρὸ Α.Ε.F.H.Κ.V.
 22. στασιασμὸς V.

i.e. from the "country towards Thrace," as it was called. *airtober* "from the "country where the action was going "on." Compare III. 7, 4.

"on." Compare III. 7, 4. 3. sara ro Horedovior] Non puto significari promontorium Posideum, sed Neptuni templum, prope Mendam et Potidæam versus situm. DOBREE.

Ποσειδώνιον] Vide Diodorum, p. 323. WASS. 13. καl πάνυ έθορυβήθη] "Was even "completely beaten back in disorder." Compare III. 30, 2. κατὰ μὲν θῶλασσων καl πάνυ—εἰκδε δὲ καl τὸ πεζῶν—ἀμελέστερον—διεσπάρθαι. For the following words ἐς δλίγον ἀφίκετο, see the note on ch. 124, 1. "It came as far as left "only a little space intervening be-" tween it and the actual accomplish-" ment."

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

MENDE. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

to the citadel. Having των Σκιωναίων της επιούσης νυκτός απεχώblockaded it with a 2 Hneof circumvaliation, ρησαν έπ' οίκου. και τη έπιγιγνομένη ήμέρα they move to Belone, Νικίας μέν τῷ ημίσει τοῦ στρατοῦ προϊών άμα and lay siege to that ές τα μεθόρια των Σκιωναίων την γην έδήου, place. Νικόστρατος δέ τοις λοιποις κατά τας άνω πύλας, ή έπις 3 Ποτιδαίας έρχονται, προσεκάθητο τη πόλει.
ό δέ Πολυδαμίδας (έτυχε γαρ ταύτη τοις Μενδαίοις και επικούροις έντος τοῦ τείχους τὰ ὅπλα κείμενα) διατάσσει τε ὡς ἐς μάχην, καὶ 4 παρήνει τοις Μενδαίοις έπεξιέναι. και τινος αυτώ των άπο τοῦ δήμου ἀντειπόντος κατὰ τὸ στασιωτικὸν ὅτι οὐκ ἐπέξει- 10 σιν ούδε δέοιτο πολεμείν, καί, ώς αντείπεν επισπασθέντος τη χειρί ύπ' αύτου καί θορυβηθέντος, ό δημος εύθυς άναλαβών τὰ ὅπλα περιοργής ἐχώρει ἐπί τε Πελοποννησίους καὶ τοὺς

3. δμα προϊών ε. περιών άμα i. 10. απειπόντος G. στασιαστικών G.L.O. P.c.d.e.i. στασιωτικών habet etiam Thomas et melius esse dicit. 11. έπισπασθέντος τη A.B.E.F.G.H.V. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έπισπ. τε τη. 13. περί] ύπό K.f.g. vulgo enim περί όργης. correctionis auctor Photius Lex. p. 308. έπὶ τούς πελοπ. Q.

7. *čruxe ydp raúry*—rà *önla keiµeva*] During a siege the arms of the citizens were kept constantly piled in one or more of the open spaces within the walls, that on any sudden alarm they might assemble there, and at once arm themselves, and be marshalled in their proper divisions. In fact the city for the time became a camp, and therefore, like a camp, had a place where the arms were regularly piled, and which served all the purposes of a parade. Compare VIII. 69, 7, 2. and Xenoph. Anabas. II. 2, 20. III. 1, 3. 10. karà rò oracuorusòr] " In the

10. $\kappa ar \dot{a} r \dot{c} \sigma rac u \sigma u \kappa \dot{v}$] "In the "spirit of party;" i.e. thinking more of the differences between the aristocratical and democratical parties, than of the quarrel of the whole state with a foreign enemy. For $\partial \dot{\epsilon} o r \sigma$ immediately after, Poppo proposes to read $\partial \dot{\epsilon} o z$: but he acknowledges that the two words appear in some instances to be used indiscriminately for one another. Nor indeed is it wonderful that it should be so, as their significations run so easily into each other. Thus in IV. 60, 2. we have el $\partial \dot{\epsilon} o r \sigma r$, and in Herodot. IV. II, 3. We have $\mu \eta \partial \dot{c} - \partial c \phi \mu r \sigma r$ sub-

većew. So again in Sophocles, Œdip. Colon. 570. Gaisford. $\beta \rho a \chi i' i \mu o i dei$ orda choacat. and in Thucyd. VIII.43, 4. ovder deiorda roochirs. In factdeiv in one of its senses, as when it isused with a genitive following, eidow- $<math>\lambda i as dei$. [Soph. Antig. 1098.] envrexwirews dei [Thucyd. I. 71, 3.] is entirely synonymous with deiorda, and the difference is only perceivable when it assumes the secondary meaning of necessity or propriety. But ovde deiorro $\pi o \lambda e \mu e i v$ dei $\pi o \lambda e \mu e v$, seem to me exactly the same thing, namely, "that the city did not want to go " to war," ovde deior $\pi o \lambda e \mu e v$ would be, " nor were they obliged to go to " war."

12. $\theta o \rho v \beta \eta \theta \acute{v} r \sigma s$] In the preceding chapter we had $N_{i\kappa} \acute{\sigma} \sigma \rho \sigma s \kappa a \pi \acute{a} v \acute{e} \theta o \rho v \beta \acute{\eta} \theta \eta$, that is, " was beaten back " in disorder," and here I understand it of a rude and violent interruption to the person speaking, not confined to mere noise and uproar, (in which sense $\acute{e} \theta o \rho v \beta \acute{\eta} \eta$ is frequently used of speakers at Athens,) but proceeding either to a blow, or to dragging him by force from the place where he was speaking.

MENDE. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

τὰ έναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. καὶ προσπεσόντες 6 τρέπουσιν, αμα μέν μάχη αιφνιδίω, αμα δέ τοις 'Αθηναίοις των πυλων άνοιγομένων φοβηθέντων φήθησαν γαρ άπο προειρημένου τινός αύτοις την επιχείρησιν γενέσθαι. και οί 5 μεν is την ακρόπολιν, όσοι μη αυτίκα διεφθάρησαν, κατέ-Φυγον, ήνπερ και το πρότερον αυτοι είχον οι δε 'Αθηναίοι (ήδη γαρ και ό Νικίας έπαναστρέψας πρός τη πόλει ην) έσπεσόντες ές την Μένδην πόλιν άτε ούκ από ξυμβάσεως άνοιχθείσαν άπάση τη στρατιά, ώς κατά κράτος έλόντες 10 διήρπασαν, καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ώστε μὴ καὶ τούς άνθρώπους διαφθείρεσθαι. και τούς μέν Μενδαίους η μετά ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον ὦσπερ εἰώθεσαν, αὐτοὺς κρίναντας έν σφίσιν αύτοις εί τινας ήγουνται αιτίους είναι της αποστάσεως τους δ έν τη ακροπόλει απετείχισαν 15 έκατέρωθεν τείχει ές θάλασσαν, καὶ φυλακὴν †έπικαθίσταντο. † έπειδη δε τα περί την Μένδην κατέσχον, έπι την Σκιώνην έχώρουν. CXXXI. οι δε άντεπεξελθόντες αυτοί Most of the Pelopon- καί Πελοποννήσιοι ίδρύθησαν έπι λόφου καρnesians effect their escape, and cut their τερού πρό της πόλεως, όν εί μη έλοιεν οι ένανway through the A. 20 themian besieging ar. τίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις. προσ-2 βαλόντες δ' αὐτῷ κατὰ κράτος οἱ 'Αθηναῖοι, my into Scione.

4. αὐτοῖs τοῦ λοιποῦ τὴν Κ. τὴν om. B. 5. ἐs ἀκρόπολιν Β. 7. ἐπανατρίψας c. ἐν τŷ πόλει c.d.i. 8. ὅτε] οῦτε Ρ. ἀπὸ] ἐκ h. 13. κρίναντες A.B.C.E.V.g. κρίναντες G. 15. τείχη V. †ἐπικαθίσταντο† Poppo. Haack. et Goell. in edd. 2. ἐπεκαθίσταντο L.O. corr. E. ἐπεκαθήσαντο Q. vulgo, Bekk. ἐπεκαθίσαντο. 16. ἐπειδὴ A.B.C.E.F.V. b.d.e.f.g.h.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπειδάν. τὸ περὶ G. 17. αὐτοί τε καὶ c.i. 18. ἰδρύνθησαν Ε. λόφου καρτεροῦ A.B.C.E.F.G.H.L.O.P.Q.V. c.f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ὑψηλοῦ λόφου, d.i. λόφου, omisso epitheto, K. vulgo καρτεροῦ λόφου. 20. περιτείχησις Ε. 21. κράτος] τάχος Κ.

3. $\phi o \beta \eta \theta \dot{\epsilon} r \tau \omega r$] The genitive absolute, instead of the accusative $\phi o \beta \eta \theta \dot{\epsilon} r r a s$. See the note on VI. 7, 2.

8. Are obx drad $\xi \nu \mu \beta \dot{a} \sigma \epsilon \omega s \, d \nu o \chi \partial \epsilon \hat{a} \sigma a \omega$ The use of obx here signifies that the fact was really so, and that the gates had been opened without any previous concert. Had it been $d \tau \epsilon \mu \eta - \dot{a} \nu o \chi \partial \epsilon \hat{c} - \sigma \omega$, the meaning would have been, that the Athenians wrged this as their plea, but it would have left the truth of the fact uncertain.

20. οἰκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις] "They were safe from being walled "round." Literally, "there was going "to be no walling them round." For this future sense of the imperfect, see the note on III. 57, 3. οἴτινες – ἀπωλλύμεθα. and for σφῶν περιτείχισις, compare την κύκλωσιν σφῶν, ch. 128, 1.

OOTKTAIAOT

MACEDONIA. A. C. 423. Olymp. 89.2.

και μάχη έκκρούσαντες τους έπόντας, έστρατοπεδεύσαντό τε και ές τον περιτειχισμον τροπαιον στήσαντες παρεσκευά-3 ζοντο. και αυτών ου πολύ ύστερον ήδη έν έργφ όντων οι έκ της ακροπόλεως έν τη Μένδη πολιορκούμενοι επίκουροι βιασάμενοι παρά θάλασσαν την φυλακήν νυκτός άφικνουν - 5 ται, και διαφυγόντες οι πλειστοι το έπι τη Σκιώνη στρατόπεδον έσηλθον ές αὐτήν.

CXXXII. Περιτειχιζομένης δε της Σκιώνης Περδίκκας τοις των 'Αθηναίων στρατηγοις έπικηρυκευσάμενος δμολο-

MACEDONIA. Perdiccas makes peace with the Athenians, ence with the Themapassage of some reinforcements which the was sending to Brasidas.

γίαν ποιείται πρός τούς 'Αθηναίους δια την 10 τοῦ Βρασίδου έχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου and, through his influ- άναχωρήσεως, εύθύς τότε άρξάμενος πράσσειν. ence with the income-2 han chiefs, stops the καί, (ετύγχανε γάρ τότε Ισχαγόρας ο Λακεδαιμόνιος στρατιάν μέλλων πεζη πορεύσειν ώς Bpartan government Βρασίδαν) ο δε Περδίκκας αμα μεν κελεύ-15 οντος του Νικίου, επειδή ξυνεβεβήκει, ενδηλόν τι ποιείν τοις 'Αθηναίοις βεβαιότητος πέρι, αμα δ αύτος οὐκέτι βουλόμενος Πελοποννησίους ἐς την αύτοῦ ἀφικνείσθαι.

παρασκευάσας τους έν Θεσσαλία ξένους, χρώμενος άει τοις πρώτοις, διεκώλυσε το στράτευμα και την παρασκευην, ώστε 20

σάμενοι B. 6. διαφεύγοντες B.E.F.H.Q.V.h. τδ] om. B. 10. τους] om. i. 11. τπς] του e. το ζοττία τδ] om. B. eπόνταs Poppo. Haack. Goell. Bekk. vulgo eπιόνταs. 5. Burσάμενοι Β. **றி om. f.g.** 10. τούs] om. i. 11. τής] τοῦ e. 13. ἰσαγόρας f. et hic et infra. 14. πο-ρεύειν Ο. ώs] ές e. 16. ἐπειδή A.B.E.F.G.V. b.c.d.e.f.g.h.i. Haack, Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπειδάν. ἐπει δή C. 18. αὐτήν e. αὐτοῦ E.F.G.H.K.L.O.V. peveur O. Poppo. 19. Eévois del xpómeros 0.

13. каl, (етиухане удр-bs Вратідан) 6 де Пердікказ] " And, as Ischagoras " happened to be on the eve of march-" ing some troops to reinforce Brasi-" das, Perdiccas accordingly effectually " put a stop to the expedition." The conjunction de is here used in the apodosis after a parenthesis, as in I. 11, 2. έπειδη έκράτησαν (δήλου δε κ. τ. λ.) φαίνονται δ ουδ ένταῦθα κ. τ. λ. Com-pare also VIII. 29, 2. Έρμοκράτους δε αντειπόντος δ γάρ Θηραμένης μαλακός ην περί τοῦ μισθοῦ) όμως δὲ κ.τ.λ. The

true interpretation of this passage was first given by Poppo, Observatt. Critic. p. 173.

14. στρατιάν μ. π. πορεύσειν ώς Βρα- $\sigma(\partial a r)$ Hinc bene confirmatur scriptura, quam Viri Docti in Ælian. V. H. VIII. 2. restituerunt, rejecta Tanaq. Fabri conjectura. DUKER.

16. ενδηλόν τι ποιείν] Scholion Cod. Cass. ita exponit : Ἐπειδή φίλος ἐγεγώνει τοῖς ᾿Αθηναίοις, ἡξίουν αὐτὸν τεκμήριών τι ποιώνια φλία παρέχειν φιλίας. DUKER.

ARGOS, SCIONE, &c. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

μηδέ πειράσθαι Θεσσαλών. 'Ισχαγόρας μέντοι καὶ 'Αμεινίας 3 καὶ 'Αριστεὺς αὐτοί τε ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμψάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης ὥστε τῶν 5 πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμου καθίστησιν ἐν 'Αμφιπόλει, †Πασιτελίδαν † δὲ τὸν Ἡγησάνδρου ἐν Τορώνη.

CXXXIII. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει Θηβαῖοι Θεσπιέων 10 τείχος περιείλον, ἐπικαλέσαντες ἀττικισμον, βουλόμενοι μὲν ARGOB, BOIONE, ἀc. The temple of Juno at προς ᾿Αθηναίους μάχη ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος Argoe is barnt down by the careicemenes of ἀπολώλει. καὶ ὁ νεῶς τῆς Ἡρας τοῦ αὐτοῦ 2

2. ἀφίκοιντο A.B.h. 3. τῶν ἡβώντων] τῶν σπαρτιατῶν ἡβώντων L. τῶν σπαρτιατῶν O.P.Q. 5. καθεστώναι c. εὐτυχοῦσιν e. 6. λεαρίδαν d.i. καθιστῶσιν corr. G. 7. Πασιτελίδαν Dobree. vulgo ἐπιτελίδαν. 9. θεσπεσίων b. 10. τὸ τεῖχος L.O.P. διείλον Ε. 13. ἀπωλώλει A.B.F.G. ναὸς c.i.

3. και τών ήβώντων αὐτῶν παρανόμως] ⁶Ως οὐκ ὅντος νομικοῦ ἐξάγειν τοὺς ήβῶντας. ἡ οἰκ ὅντος νομικοῦ ἀρχοντας καθιστάνειν ταῖς πόλεσι τοὺς ἡβῶντας, ἀλλὰ τοὺς προβεβηκότας καθ ἡλικίαν. SCHOL. 4. παρανόμως] ⁶Ηγουν παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἔθος. SCHOL.

παρανόμως — $\epsilon \xi \hat{\eta} \gamma o \nu$] I understand this, not of any direct law, but as a measure at variance with the general spirit of the Spartan institutions, which tended to intrust political power only to men who had attained the full prime of manhood. In this general sense παρανομία and παρανομία ές την δίαιταν are used, I. 132, 1. VI. 15, 4. to express a manner of living inconsistent with republican equality. The practice to which Thucydides alludes in the text, marks the first transition of the Lacedæmonian constitution from an aristocracy, in Aristotle's sense of the word, to an oligarchy. The young men taken out by Ischagoras were not old enough to have imbibed the true spirit of the Spartan institutions in their better points; while their birth and youth

filled them with all the oppressive and insolent notions of an oligarchy. At the same time the severity of the discipline to which they had been subjected at home, made the recoil of their passions, when released from restraint, more dangerous : and led them to indulge in the worst excesses of pride and tyranny [see I. 77, 7, 8.] towards their allies, and to be disobedient to their own government. Such was the conduct of Clearidas, [V. 21, 2.] whom Brasidas made governor of Amphipolis, and afterwards of the Harmoste, or governors set up in the different cities of Greece by Lysander. [Plutarch. Lysand. 13, 21.]

sand. 13, 21.] [Compare Herodot. VII. 205, 3. where he says that Leonidas selected his three hundred men from rows *kareoreeras*, *kal roiot ervyxavor mailes everse*.] 7. †*Haosrelidas*†] Dobree is the only

7. †Haourelliart] Dobree is the only person who has pointed out the necessity of this correction, instead of the common reading 'Emurelliar. See V. 3, I.

θοτκτδιδοτ

ARCADIA. A. C. 423. Olymp. 89. 2.

the priories, who files θέρους ἐν ᾿Αργει κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς her country in consoiepeias λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ erestas her country in consoiepeias λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ erestas de bedoes is completed. στέμματα καὶ ἐπικαταδαρθούσης, ὥστε ἐλαθεν 3 ἁφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα. καὶ ἡ Χρυσὶς μὲν εὐθὺς τῆς νυκτὸς δείσασα τοὺς ᾿Αργείους ἐς Φλιοῦντα φεύγει· οἰ 5 δὲ ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο Φαεινίδα ὄνομα. ἔτη δὲ ἡ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέ-4 λαβεν ὀκτὼ, καὶ ἕνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. καὶ ἡ Σκιώνη τοῦ θέρους ἦδη τελευτῶντος περιετετείχιστό τε παντελῶς, καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπ' αὐτῆ φυλακὴν καταλιπόντες 10 ἀνεχώρησαν τῷ ἄλλφ στρατῷ.

CXXXIV. Έν δε τῷ ἐπιόντι χειμῶνι τὰ μεν Αθηναίων . και Λακεδαιμονίων ήσύχαζε διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Μαντινής δε

ARCADIA. καὶ Τεγεάται καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐκατέρων ξυνέ-Petty war between the βαλον ἐν Λαοδικίω τῆς † Όρεσθίδος, † καὶ νίκη 15 Tegenne and Mantiauφιδήριτος ἐγένετο· κέρας γὰρ ἐκάτεροι τρέ-

3. έπιδαρθείσης Q. 4. καl χρυσίς Q. 5. δείσαντα Ι. φιλιοῦντα F.H.I.f. 7. έτι Ε. δὲ ἡ χρυσίς B. Bekker. ed. 1832. Vulgo δὲ χρυσίς. 8. ἕνατον B.F. ένα τον Ε. ἐν ατον G. 9. τε] om. V.c.d.i. 10. αὐτὴν Κ.V. 12. λακεδαιμονίων και ἀδηναίων L.O.P. 14. ξυνέλαβον d.i. 15. λαοδικίφ A.B.C. Ε.F.G.H.K.N.V.f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. λαοδικείφ b. λαοδικία A.B.C. λαδικία c.d. vulgo λαοδικεία. όρεσθίδος A.B.C.E.F.G.I.L.V.b.d.f.g.h. Poppo. Goell. Bekk. όρεθίδος c. έρεσθίδος e. vulgo όρεστίδος. 16. ἀμφιδήρητος V. έγεγόνει g. γὰρ] δὲ L.O.

I. ἐν Αργει] In Argolide dicit Pompon. Mela II. 3. Situm designat Pausanias in Corinth. cap. 17. Μυκηνῶν δὲ ἐν ἀριστερῷ πέντε ἀπέχει καὶ δέκα στάδια τὸ Ἡραῶον. Et paullo post: Λὐτὸ δὲ τὸ ἰερόν ἐστιν ἐν χθαμαλωτέρῳ τῆς Εἰβοίας. τὸ γὰρ δὴ ὅρος τοῦτο ὀνομάζουσιν Εὕβοιαν. Strabo VIII. p. 368. decem stadüs a Mycenis, quadraginta ab Argis abesse scribit. DUKER.

3. enucaradapoovons] "Falling asleep "after what she had done."

15. *iv Aaodukia rijs 'Operfildos*] The situation of these places, as well as their orthography, is very uncertain. Oresthasium is described by Pausanias as a town lying to the right of the road from Megalopolis to Tegea, and Orestheium is spoken of by Thucydides,

V. 64, 3. as being on the road from Sparta to Tegea. Further, Pausanias, VIII. 44. speaks of Ladoceia as a place close by the town of Megalopolis; and Polybius, II. 51. describes it as in the district of Megalopolis. Colonel Leake supposes Oresthasium to have stood on the summit of mount Trimbará, "on which conspicuous point there are "still some remains of an Helleaie "fortress." Morea, vol. ii. p. 318. Mount Trimbará overhangs the valley of the Alpheus, in which Euripides places "Oresteium," for such is his manner of spelling the word, according to our present copies. [Orestes v. 1642. Electra v. 1274.] The battle then would be fought in the valley of the Alpheus, near the spot where MegaloPOTIDÆA. A. C. 422. Olymp. 89. 2.

ψαντες το καθ αύτους τροπαιά τε αμφότεροι έστησαν και σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν. διαφθαρέντων μέντοι πολ-2 λών έκατέροις και άγχωμάλου της μάχης γενομένης και άφελομένης νυκτός το έργον οι Τεγεαται μέν έπηυλίσαντό τε 5 και εύθυς έστησαν τροπαίον, Μαντινής δε άπεχώρησάν τε ές Βουκολίωνα και ύστερον αντέστησαν.

CXXXV. 'Απεπείρασε δε τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ Βρασίδας τελευτώντος και πρός έαρ ήδη Ποτιδαίας. προσελθών A.C. 422. 01. 80. 2. γαρ νυκτός και κλίμακα προσθεις μέχρι μεν POTIDÆA. Brasidas makes + τούτου έλαθε του γάρ κώδωνος παρενεχθέντος 10 fruitless attempt to ούτως ές το διάκενον, πρίν έπανελθείν τον surprise Potidsea. παραδιδόντα αὐτὸν, ή πρόσθεσις έγένετο έπειτα μέντοι εύθὺς αἰσθομένων, πρὶν προσβῆναι, ἀπήγαγε πάλιν κατὰ τάχος την στρατιάν και ούκ ανέμεινεν ήμέραν γενέσθαι. και 15 ο χειμών έτελεύτα, καὶ ένατον έτος τῷ πολέμφ ἐτελεύτα τώδε δν Θουκυδίδης Ευνέγραψεν.

I. καθ έαυτοὺς V. 2. έπεμψαν d. 4. reyeastal K. 6. βουκολιώνα F.H. ανέστησαν c.i. 12. παραδόντα d. πρόθεσις A.E.H.P.g. µaros E.

polis was afterwards built; and, as Thucydides tells us in another place, (if the 'Opé $\sigma\theta\epsilon_{i\sigma\sigma}$ of V. 64, 3. gave name to the district here called 'Ope $\sigma\theta(s_i)$ in the country of Mænalia. See Müller, Dorier, vol. II. p. 442 and 445. of the original German edition.

10. τοῦ γὰρ κώδωνος κ. τ. λ.] It appears from this passage that the bell was passed on from one sentinel to another round the walls : though others say that the governor used to carry it with him when he went his rounds, to try the watchfulness of his sentinels, who were bound to answer as soon as

they heard it. [Scholiast. on Aristoph. Birds, 843, 1160. Lysistrat. 486.] But Æneas Tacticus, ch. 22. best illustrates the present passage, when he tells us that in ordinary times a scytale or truncheon was handed round from one sentinel to the other, with the order, that if the next sentinel were off his post, the scytale was to be carried by the man, who had last received it, immediately to the governor, that he might ascertain who had been the delinquent. Such seems to have been the practice at Potidæa, the bell being substituted for the acytale.

έγένετο της κλί-

Θογκγδιδογ Ξγγγραφης

E.

ΤΟΥ δ ἐπιγιγνομένου θέρους αἰ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῦ ἐκεχειρία ᾿Αθηναίοι Δ. C. 422. Olymp. 89. 2. 3. DELOS. The truce expires. During its continuance the Athenians expet the Delians from their island. ἐνέλόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δήλιοι ᾿Ατραμύττιον Φαρ-

I. τοῦ δὲ C. ἐπαίσιαι i. 2. διελύοντο d.e. ol ἀδηναῖοι B.h. 3. δήλια c.i. 5. ἰερᾶσθαι K.f. ἐλλειπὲς f. εἶναι τοῦτο σφίσι e. 6. ỷ] ἡν Reiskius. ή Benedict. Dobree. 8. ἀτραμύττιον A.G.I.L.O.P.e.k. Goell. Bekk. ἀτραμύτιον c.d.i. ἀδραμύντειον Ε. [In numis ἀδραμύτιον. Vid. Eckel. vol II. p. 448.] vulgo, Haack. Poppo. ἀτραμύττειον. φαρνάκου B.G.L.O. Poppo. Goell. Bekk. φαρμάκα c.d.i. vulgo φαρνάκους. Conf. I. 129, 1. VIII. 58, 1.

2. $\delta\iota\epsilon\lambda\epsilon\lambda\nu\nu\tau\sigma$ $\mu\epsilon\chi\rho$. $\Pi\iota\theta\iota\omega\nu$] For the interpretation of this passage and the date of the Pythian games, the reader is referred to the article on the subject in the Appendix.

6. $\frac{2}{9}$ πρότερόν κ. τ. λ.] "Reiskius "emendavit $\frac{1}{9}$ ν πρότερον. Male. Nam, "ut fieri solet, casus pendet ex parti-"cipio, et ad ποιῆσαι supplendum αὐ-"τὴν. Conf. II. 44, 3. λύπη—οῦ ἀν ἐθὰs "γενόμενος ἀφαιρεθῦ. VI. 11, 1. VII. 5, "4. I. 105. extr. τοῖς ἄλλοις ξυμβαλόντες "ἐκράτησαν. I. 20, 3. 144. et alibi multis "locis, quos indicat Krüger. ad Dio-"nys. p. 110." Göller. The general rule is elsewhere, on VIII. 52. extr. thus given by Göller. "Græci, ubi partici" pium cum verbo finito diversi regi-" minis conjungitur, eo casu utuntur " quem participium postulat." But this does not always hold, for instance, III. 59, 1. $\phi \epsilon i \sigma a \sigma a s \cdots \sigma i \kappa p \sigma s m \rho o m \lambda a - \beta \delta \nu \tau a s$, where the case is accommodated to the verb, and not to the participle. Is it not rather, that a word depending on different actions, whether they are expressed by a participle and verb according to the Greek idiom, or by two verbs, as in our own, is put in the case required by that one which comes first in the sentence, and which generally, but not always, is expressed by the participle ? TORONE. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

νάκου δόντος αὐτοῖς ἐν τῆ ᾿Ασία ῷκησαν, οὕτως ὡς ἕκαστος ὥρμητο.

II. Κλέων δὲ ᾿Αθηναίους πείσας ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία
 ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, ᾿Αθηναίων μὲν ὑπλίτας ἔχων
 ⁵ Οlymp. 88. 8.
 διακοσίους καὶ χιλίους καὶ ὑππέας τριακοσίους,
 ⁵ TORONE.
 Expedition of CLEON τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα.
 ¹⁶ to recover the revolted towns in Macedonia, σχῶν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον ἔτι πολιορκου-2
 ¹⁶ μένην, καὶ προσλαβῶν αὐτόθεν ὅπλίτας τῶν

φρουρών, κατέπλευσεν ές τον Κολοφωνίων λιμένα τών ¹⁰ Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτοῦ, 3 αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων ὅτι οὖτε Βρασίδας ἐν τῆ Τορώνη οὖτε οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῆ μὲν στρατιậ τῆ πεξῆ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα [ἐς] τὸν He basieges and takes λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα 4 ¹⁵ against Ampbipolis. ὁ Βρασίδας ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προ-

 φκισαν f. 7. πρώτην Q. πρ. ἔτι πολιορκ.] om. d.i. 8. αὐτόθεν] om. c.d.i. όπλίτας τε καὶ φρουρούς Phavorin. in προσλαμβάνω. 9. τῶν κολοφωνίων V. et C. prima manu. κολοφώνιον f. 11. οὕτε Haack. Poppo. Goell. Bekk. Libri omnes οὐδέ. 12. στρατιậ πείῦ b. 13. περιίπεμψαν A.C.E.I.c.d.e.h.i.k. δέκα [ἐς] Bekk. Ed. min. Poppo. Libri omnes om. ἐς. περιπλείν τόν λιμένα Κ. 14. τείχισμα Q. 15. προπεριέβαλε P. 16. προάστιον F.H.I.k.

I. ώs ἕκαστος ἕρμητο] "Prout sin-"guli venerunt." GöLLER. It means that the Delians did not go all together as regular settlers; but that Atramyttium was a place where any Delian who chose might find an asylum on his arrival. The literal translation, I apprehend, is, "as each had set out to " on thither " Commare VII 22. 1.2.

To any the second statistical statistical and the second statistical and the second statistical and set out to "go thither." Compare VIII. 23, 1, 3. 9. is $\tau \partial \nu$ Koloopwolw $\lambda \iota \mu i \sigma a$ $\pi \partial \nu$ Topwalar] "The port of the Colopho-"nians" was only a harbour so called in the territory of Torone, and had nothing to do geographically with Colophon in Asia Minor. So the Thieves' Harbour near Athens would naturally be described as $\tau \partial \nu \phi \phi \rho \omega \nu \lambda \iota \mu i \nu a$ $\lambda \partial \eta \nu a i \omega \nu$, only indicated the name of the harbour, and not its possessors. Why one of the harbours of the Toromeans should have been named from

the Colophonians, there is no information, so far as I am aware, to explain.

13. [$\dot{\epsilon}s$] ròw $\lambda_i\mu\dot{\epsilon}va$] The preposition here seems absolutely required; for the ships were sent, not to sail round the harbour of Torone, but round the intervening point of land, from Colophonians' Harbour to the Harbour of Torone. Compare ch. 3, 1. περιάπλεον $\dot{\epsilon}s$ rôv $\lambda_i\mu\dot{\epsilon}va$ περιπεμφθείσαι. And though one or two similar passages may be found, where the MSS. omit the same preposition, as VIII. 38, 2. $\partial_{ia}\beta\epsilon\beta_{i}\pi\dot{\epsilon}r\dot{\epsilon}r$ $r\hat{i}v$ Xiov. Herodot. IV. 118, 7. $\partial_{ic}\beta_{i}\eta$ r $\dot{\eta}v\dot{\delta}e$ $r\hat{i}v$ factor, yet the latest editors seem rightly to have restored it, as the sense is in all these passages undoubted, and can only be expressed by the insertion of the preposition. Compare, however, III. 6, 1. περιορμισάμενοι rô πρòs vórow $r\hat{\eta}s$ πόλεωs, and the note there.

THUCYDIDES, VOL. II.

}

θοτκτδίδοτ

TORONE. A.C. 422, Olymp. 80.3.

άστειον, και διελών του παλαιού τείχους μίαν αυτήν εποίησε πόλιν. III. βοηθήσαντες δε ές αυτό Πασιτελίδας τε ό Λακεδαιμόνιος ἄρχων και ή παρούσα φυλακή προσβαλόντων των Αθηναίων ήμύνοντο. και ώς έβιαζοντο και αι νήες άμα περιέπλεον ές τον λιμένα περιπεμφθείσαι, δείσας ο Πασιτε-5 λίδας μη αι τε νηες φθάσωσι λαβούσαι έρημον την πόλιν και του τειχίσματος άλισκομένου έγκαταληφθή, απολεπών 2 αὐτὸ δρόμφ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι φθάνουσιν 🤺 οί τε από των νεών έλόντες την Τορώνην, και ό πεζος έπισπόμενος αύτοβοεί κατά το διηρημένον του παλαιού τείχους 10 ξυνεσπεσών. και τους μέν απέκτειναν των Πελοποννησίων και Τορωναίων εύθυς έν χερσί, τους δε ζωντας έλαβον, και 3 Πασττελίδαν τον άρχοντα. Βρασίδας δε έβοήθει μεν τη Τορώνη, αισθόμενος δε καθ όδον εαλωκυίαν ανεχώρησεν, άποσχών τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μη φθάσαι έλθών. 15 4 ο δε Κλέων και οι Αθηναίοι τροπαίά τε έστησαν δύο, το μέν κατά τον λιμένα το δέ προς τω τειχίσματι, και των Τορωναίων γυναϊκας μέν και παίδας ήνδραπόδισαν, αύτους δέ και Πελοποννησίους και εί τις άλλος Χαλκιδέων ήν, ξύμπαντας ές έπτακοσίους, απέπεμψαν ές τας Άθήνας και αυτοίς 20

3. λακεδαιμονίων G. λακεδαιμονίων L.O.P.Q.e.k. προσβαλλόντων V.g. 4. καl rifes B.h. 5. [al] έs Haack. Poppo. περιπεμφθήναι c. 7. άλομένου Q. έγκαταλειφθή f. 8. δρόμον P. πρόs f. φθάνωσιν c.i. 9. τε] τινες P. dπό] έκ h. έπισπόμενος A.B.F.Q. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έπισπώμενος. 10. και κατά K. διηρημένον τοῦ] εἰρημένον κατά τοῦ c.d.i. τείχους τοῦ παλαιοῦ A.B.E.F.G.V.h. Bekk. 11. ξυνέπεσον E.d.i. ἀπέκτεινον d.i. τῶν] om. d. 14. έαλωκτίαν καθ δόδον V. ἀπεχώρησεν i. 16. δύο] om. K. τά μέν g. 19. άλλος τῶν χαλκιδέων B.h.

20. kal $airois - d\pi\eta\lambda\theta\epsilon$] This is a remarkable illustration of the principle laid down in the note on III. 98, 1. in explanation of this use of the dative. Without airois, the sentence would have simply stated the fact of the fate of the prisoners: with it, it states it with reference to the Athenians; so that $airois dn\eta\lambda\thetae - isouico\theta\eta$, signifies nearly, "They afterwards lost them, " some, by being released at the peace, " others, by the Olynthians effecting " their return home through an ex-

"change of prisoners." Dr. Bloomfield says, that "it is not easy to see "how the Olynthians came to have so "many Athenian prisoners." But Athenian prisoners may have fallen into their hands after the defeat of Xenophon near Spartolus, II. 79, 6. or after their recovery of Eion. IV. 7. Nor would it follow that the men thus exchanged were Athenian citizens: they may have been some of the partisans or allies of the Athenians, who had fallen into the hands of the Olynthians

SICILY AND ITALY. A. C. 432. Olymp. 89. 8.

το μέν Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθε, το δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ολυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρος λυθείς. είλον δὲ καὶ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις 5 τεῖχος Βοιωτοὶ ὑπο τον αὐτον χρόνον προδοσία. καὶ ὁ μὲν 6 5 Κλέων, φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης, ắρας περιέπλει τον Ἄθων ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

IV. Φαίαξ δè ό Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτὸς Ἀθηναίων πεμπόντων ναυσὶ δύο ἐς Ἱταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτὴς

ύπο τον αυτον χρόνον έξέπλευσε. Λεοντίνοι 2 SICILY and ITALY. 10 Embany of PH.EAX to Bletty and Italy to organize an Athenian interest in those parts αgainst Syracuse. σθαι. οἱ δὲ δυνατοι αἰσθόμενοι Συρακοσίους 3

τε ἐπάγονται καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δημον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανή-15 θησαν ὡς ἕκαστοι, οἱ δὲ δυνατοὶ ὁμολογήσαντες Συρακοσίοις καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ ἐρημώσαντες Συρακούσας ἐπὶ

Ι. πελοποννησίων P.i. 2. ἀπῆλθον Q. 3. εἶχον R.V. 5. περιπλεί B.F. N.V.g.h.k. περιπλείε Ι. περιήει e. 6. ἄθων Α.B.E.F.G.H.R.V.g.h. Poppo. Goell. Bekk. άθωνα L.O.P. άθων & k. άτων C. vulgo άθω. 7. φάλαξ c. qui sic et infra. ἐρεσιστράτου B.h. 8. ἐς ἰταλίαν ναυσὶ δύο V. 11. ἐγράψαντο V.g.

at different times, since the first breaking out of the war.

11. πολίτας τε ἐπεγράψαντο-καl-τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθα!] So when an additional number of citizens was wanted at Cyrene, settlers were invited from all parts of Greece ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. Herodot. IV. 159, 2. It was a clause in the oath taken by the jurymen of the court of Helizea at Athens, that they would never allow τῶν χοεῶν τῶν ἰδιων ἀποκοπὰς, οἰδὶ γῆς ἀναδασμὸν τῆς ᾿Αθηπαίων. [Demosthen. Timocrat. p. 746. Reiske.] These two things were the usual accompaniments of a revolution, or violent disturbance of the existing state of things. [Demosth. de Fæder. cont. Alexand. p. 215. Reiske. Isocrates, Panathensic. p. 287. b. Aristot. Politic. V. 5, 5. 7, 4.] The principle on which this ἀναδασμὸς γῆς was demanded, was this, that every citizen was entitled to his portion, κλῆρος, of

the land of the state; and that the admission of new citizens rendered a redivision of the property of the state a matter at once of necessity and of justice. It is not probable that in any case the actual khipos of the old citizens were required to be shared with the new members of the state; but only, as at Rome, the Ager Publicus, or land still remaining to the state itself, and not apportioned out to individuals. This land, however, being beneficially enjoyed by numbers of the old citizens, either as being common pasture, or as being farmed by different individuals on very advantageous terms, a division of it amongst the newly admitted citizens, although not, properly speaking, a spoliation of private property, yet was a serious shock to a great mass of ex-isting interests, and was therefore always regarded as a revolutionary measure.

OOTETAILOT

SICILY AND ITALY. A. C. 422. Olymp. 80. 3.

4πολιτεία φκησαν. και ύστερον πάλιν αυτών τινές δια το μή άρέσκεσθαι απολιπόντες έκ των Συρακουσων Φωκέας τε της πόλεώς τι της Λεοντίνων χωρίον καλούμενον καταλαμβάνουσι καί Βρικιννίας όν έρυμα έν τη Λεοντίνη. και των του δήμου τότε έκπεσόντων οι πολλοι ήλθον ώς αύτους, και κατα-5 5 στάντες έκ των τειχων έπολέμουν. α πυνθανόμενοι οί 'Αθηναΐοι τον Φαίακα πέμπουσιν, εί πως πείσαντες τους σφίσιν όντας αυτόθι ξυμμάχους και τους άλλους, ην δύνωνται, Σικελιώτας κοινή ώς Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων έπι-6 στρατεύσαι, διασώσειαν τον δημον των Λεοντίνων. ο δε 10 Φαίαξ άφικόμενος τους μέν Καμαριναίους πείθει και 'Ακραγαντίνους, έν δε Γέλα αντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος ούκέτι έπι τους άλλους έρχεται, αισθόμενος ούκ αν πείθειν αύτους, άλλ' άναχωρήσας δια των Σικελών ές Κατάνην, και αμα έν τη παρόδφ και ές τας Βρικιννίας έλθων και παραθαρ-15 σύνας απέπλει. V. έν δε τη παρακομιδη τη ές την Σικελίαν και πάλιν άναχωρήσει και έν τη Ιταλία τισι πόλεσιν έχρημάτισε περί Φιλίας τοις 'Αθηναίοις, και Λοκρών έντυγχάνει τοις έκ Μεσσήνης εποίκοις έκπεπτωκόσιν, οι μετά την των Σικελιωτών όμολογίαν στασιασάντων Μεσσηνίων και έπα-20

Ι. πολυετεία ε. τολυτεία κ. 2. έκλιπόντες Q. φωκέας Ε.F.G. φωκαίας Α.B.h. Bekk. Goell. φωκεάς και βρικινιάς τε τῆς πολεώς τι τῶν λεοντίνων V. 3. τι τῶν λεοντίνων c.d. 4. βρικινίας Κ. βρικινίας Q. βρυκινίας d. ἔρημα V. 8. αὐτόθεν V. 9. κοινῆ] om. K. ώς] om. K.b. 12. γέλα] γέλωτι Ι. γέλει V.c. 15. παραθαρούνας Α.B.E.F.H.O.g. Hasck. Poppo. Goell. Bekk. παραθρασύνας C.G.I.K.L.N.P. vulgo παραθαβόνας. 10. τοῦς ἐν μεσήνοις c.d.i. τῆν] om. d.i. τῶν] om. C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.R.V.b.c.e.f.h.k. Poppo. 20. μεσσηνίων] ἀθηναίων d.i. ἐπαγομένων Η.V.d.e. pr. G.

2. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν] Compare III. 10, 2. ἀπολιπόντων ὑμῶν ἐκ πολέμου.

5. καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν] Portus et Acacius καταστάντες de munitione Bricinniarum interpretantur. Sed phrasis καταστάντες ἐπολέμουν hic fortassis non aliam significationem habet, quam II. 1. καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν. DUKER.

18. περὶ φιλίας τοῦς ᾿Αθηταίοις] Substantivis interdum adjungitur casus verbi val adjectivi cognati, ut quemadmodum $\sigma \nu \mu \mu a \chi e \hat{\nu}$ et $\sigma \acute{\nu} \mu \mu a \chi o s$ Bousrois dicitur, ita etiam dicatur $\sigma \nu \mu \mu a \chi i$ a Bousrois. Sic Thucyd. IV. 23, I. éntôpouù rŷ reixloµan, et V. 35, 2. karà riv rùv $\chi w \rho i w a \lambda h i \lambda o s où k ar ó doors. I dem$ genus loquendi Duker. ad V. 46, 4.docet in Latinis scriptoribus observariviris doctis ad Sallust. Catilin. 32. quodneque insidiæ consuli procedebant. Conf.Herodot. VII. 169, 2. Matth. Gr. Gr.§. 396. et Poppon. Prolegom. I. p. 125.GÖLLER.

180

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

γαγομένων των έτέρων Λοκρούς έποικοι έξεπέμφθησαν, καί έγένετο Μεσσήνη Λοκρών τινά χρόνον. τούτοις ούν ο Φαίαξα έντυχών †τοις† κομιζομένοις ούκ ηδίκησεν έγεγένητο γαρ τοις Λοκροις πρός αὐτὸν ὑμολογία ξυμβάσεως πέρι πρός 5τούς 'Αθηναίους. μόνοι γαρ των ξυμμάχων, ότε Σικελιωται 3 ξυνηλλάσσοντο, ούκ έσπείσαντο 'Αθηναίοις' ούδ αν τότε, εί μη αύτους κατείχεν ό προς Ίτωνέας και Μελαίους πόλεμος όμόρους τε όντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς 'Αθήνας χρόνφ ύστερον άφίκετο.

VI. Ο δέ Κλέων ώς από της Τορώνης τότε περιέπλευσεν IO έπι την 'Αμφίπολιν, δρμώμενος έκ της 'Ηιόνος Σταγείρω μέν προσβάλλει 'Ανδρίων αποικία, και ούχ είλε, AMPHIPOLIS. CLEON proceeds arainet Amphipolia He Γαληψον δέ την Θασίων αποικίαν λαμβάνει waits at Eion for reinκατά κράτος. και πέμψας ώς Περδίκκαν πρέ-2 forcements from his 15 allies. Brasidas takes σβεις, όπως παραγένοιτο στρατιά κατά το post at Cerdylium to Ευμμαχικών, και ές την Θράκην άλλους παρα protect Amphipolis.

Πόλλην των 'Οδομάντων βασιλέα, άξοντα μισθού Θράκας ώς

2. οὖν φαίαξ Κ. 3. τοῖς κομιζομένοις] προσκομιζομένοις COTT. F. Immo ἀποκομι-ζομένοις Bekk. ἐγένετο G. 5. ὅτε] οἶτε A.B.E.F. 6. ξυνηλάσσοντο V.E.F.G. ἐπείσαντο k. τοῖς ἀδηναίοις Q. 7. ἰτωναίας F.Q.e.f. ἰωνέας c.d.i. μελέους K. 9. ἀλλήλους c. 10. ὡς A.B.E.G.K.L.O.V.c.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk, Vulgo δς. ἀπὸ τῆς τότε τορώνης G.K. ἐκ τῆς τορώνης τότε h. τότε ἀπὸ τῆς τορώ-νης C.d.e. τότε ἀπὸ τορώνης K.c.i. 11. ηόνος C. et infra ηόνι. 12. ἀνδρείων F. εἰλε] οἶοι c.d.i. aίρεῖ margo d.i. 13. γαψηλὸν L.O.P. θασίαν Α. λαμβάνει] om. Q. 14. ὡς] ἐς c.d.i. 17. πόλλην B. πολλῆν Α.F.V. Bekk. Goell. πολ-λὴν K.N.c. πολῦν G.I. πολῦν Q.e. πόλλυν correct. C. τὸν Ε.L.O.P.Q.c.e.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τῶν. ἀδομώντων F. ἀδομώντων Ε. ἄξοντα Α.B. F.G.Q.d. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τῶν. F.G.Q.d. Poppo. Goell. Bekk. vulgo et Haack. afarra.

Thomam Mag. et Suidam h. v. Duk.

3. †rois rom (outrois †] "Articulus," says Poppo, "ferri nequit." Bekker wishes to read anoromicopirous. But the simple verb has the same meaning, "being on their way home." Comp. I. 5², 3. 114, 3. VIII. 56, 4. As to the ar-ticle it would certainly be better away, as it is more natural to say, " meeting " these men on their way home," than, " meeting these men, namely, the party "who were on their return home." Dobree also objects to the article.

7. ITOVÉAS KAL MELAÍOUS] These people are unknown. Dr. Cramer mentions

)

I. EROLKON] Vid. Scholiast. ad II. 27, I. a place called Melle in the farther Calabria, half way between Scilla and Gerace, where some remains of an ancient town have been discovered. "Ancient Italy," vol. II. p. 438.

10. ώς από της Τορώνης] Conf. VIII. 31, 1. δ δε Αστύοχος, ώς τότε εν τη Χίφ ετυχε κ. τ. λ. ΙΙΙ. 69, 1. al δε νηες, ώς τότε φεύγουσαι-κατενέχθησαν. V. 10, 9. ό Κλέων, ώς τὸ πρώτον οὐ διενοείτο μέ-νειν. Göller. " Cursum hunc ipsum " jam supra c. 3. extr. demonstraverat. " Ergo ús, quod eo spectat, aptius est " quam ôs, quod pronomen rem tan-" quam novam indicat." HAACK.

17. aforra] This reading has been

OULKLAIDOL

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. St. 3.

8πλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῆ Ἡιώνι. Βρασίδας δέ πυνθανόμενος ταῦτα ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίω. έστι δε το χωρίον τοῦτο Αργιλίων ἐπὶ μετεώρου πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς ᾿Αμφιπόλεως, καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν, ώστε οὐκ αν έλαθεν αὐτόθεν ὁρ-5 μώμενος δ Κλέων τῷ στρατῷ. ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αύτον, έπι την Αμφίπολιν, ύπεριδόντα σφών το πληθος, τη 4 παρούση στρατιά αναβήσεσθαι. άμα δε και παρεσκευάζετο Θρậκάς τε μισθωτούς πεντακοσίους και χιλίους, και τούς Ηδωνας πάντας παρακαλών, πελταστάς και ιππέας και 10 Μυρκινίων και Χαλκιδέων χιλίους πελταστάς είχε πρός τοις 5 ev ' Αμφιπόλει, το δ οπλιτικον ξύμπαν ήθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, και ίππης Ελληνες τριακόσιοι, τούτων Βρασίδας μέν έχων έπι Κερδυλίω έκάθητο ές πεντακοσίους και χιλίους. οί δ' άλλοι έν 'Αμφιπόλει μετά Κλεαρίδου έτετάχατο. 15 VII. Ο δε Κλέων τέως μεν ήσύχαζεν, επειτα ήναγκάσθη 2ποιήσαι όπερ ό Βρασίδας προσεδέχετο. των γάρ στρατιω-Chom, must by the Tŵr αχθομένων μέν τη έδρα, αναλογιζομένων diers, advances against δε την εκείνου ηγεμονίαν πρός οίαν εμπειρίαν murmum of his sol-Amphipolis, and halts και τόλμαν μετα οίας ανεπιστημοσύνης και 20 on the hill just under μαλακίας γενήσοιτο, και οικοθεν ώς ακοντες its walls. αύτφ ξυνήλθον, αισθόμενος τον θρούν, και ού βουλόμενος αύτους δια το έν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβών

2. κερδυλλίφ Q. κερδαλίφ f. 3. άργυλίων P. άργυλλίων Q. 4. έπέχων Q. καὶ] om. K. 5. αὐτόθεν] αὐτὸν K. om. c.d.i. 7. ὑπεριδόντας B.F.R.V. 8. δὲ παρεσκευάζετο K. 9. θρậκας μισθωτούς B.c.h.i. μισθῶι τοὺς E. 10. καὶ ππέας πελταστάς] om. A.B.h. 11. μυρικινίων P. μιρκινίων V. πελταστάς μυρικινίων Ρ. μιρκινίων V. πελταστός
 πρός τούς C. πρός τη V. 12. έν] om. Q.
 14. ἐκάθητο ἐπὶ κερδυλίω V. 17. ποιησαι] χιλίους 6. χιλίους πεντακοσίους Q. τό δε όπλιτικόν V. όπλητικόν Ε.Γ. 17. тойоа!] δπερ βρασίδας Ρ. 23. Kathyueros F. om. A. στρατιωτικών h.

adopted by Elmsley, Bekker, Poppo, and Göller, and was approved of by Duker, instead of the common reading afarra, which is suspicious, both from the unusual form of the word, and from the difficulty of its meaning. 6. δπερ προσεδέχετο κ. τ. λ.] See the

note on IV. 125, 1. 22. ξυνήλθον] " Malim ξυνεξήλθον." DOBREE. But surely οίκοθεν ξυνήλθον may be perfectly well tolerated, although $\xi v \nu \epsilon \xi \eta \lambda \theta o \nu$ might be equally good, or even more expressive.

23. dià tò βαρύπσθαι] Commixte

AMPHIPOLIS. A. C. 428. Olymp. 89.3.

ήγε. καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῷ ῷπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυ- 3 χήσας επίστευσε τι φρονείν ες μάχην μεν γαρ ούδε ήλπισεν οί επεξιέναι ούδένα, κατά θέαν δε μαλλον έφη αναβαίνειν του χωρίου, και την μείζω παρασκευην περιέμενεν, ούχ ώς τώ 5 ασφαλεί, ην αναγκάζηται, περισχήσων, αλλ' ώς κύκλω περιστας βία αιρήσων την πόλιν. έλθών τε και καθίσας έπι 4 λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν αὐτὸς έθεατο το λιμνώδες του Στρυμόνος και την θέσιν της πόλεως

I. εντυχήσαs] om. K. 2. τι] τε C. 3. το χωρίον L.O.P. et corr. E. 4. περιάμενεν A.B.E.F.G.Q.V.c.d.g.h.i.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo περιάμεινεν. 5. παραστάs R.h. 6. βιαιρήσων Ε. 7. κρατεροῦ Κ.f.i. πρό τῆς ἀμφιπόλεως] om.i. τόν στρατόν-πόλεως] om. Ρ. αὐτόν d. αὐτός δὲ ἐθεῶτο Κ. 8. ἐθεάσατο Ε.

sunt duze formulæ, έν τῷ αὐτῷ καθημένους, et dià rò er rý αυτή καθησθαι. Conf. IV. 63, 1. Göller.

Ι. εχρήσατο τώ τρόπω κ. τ. λ.] Ι understand these words, as Haack does, of the temper and habits of Cleon's mind; and also, with the Scholiast, of the rash and confident spirit with which he embarked on the enterprise. For though it be true that the execution of the attack on Pylus was ably conducted by Demosthenes, yet the reference here is to the spirit with which Cleon undertook it, that is, with a blind confidence of success; and as this confidence had not been disappointed at Pylus, he imagined that it was a penetrating ability, which enabled him to anticipate victory when weaker minds doubted of it. The construction seems rather confused, the pronoun $\phi \pi \epsilon \rho$ referring more naturally to χρησάμενοs under-stood than either to ευτυχήσαs or to entorevoe, and the preposition is the Πύλον suiting better with this view of the sentence. As it is, I should refer efπερ to eπίστευσε. "On which he "relied, as he had succeeded also at " Pylus, as a proof that he was a man " of some ability."

4. ούχ ώς τῷ ἀσφαλεῖ, ην ἀναγκάζηται] Ούχ ως τῷ πλήθει τῶν εναντίων κρατήσων, εί αναγκάζοιτο πολεμείν (δε ούδε τή παρούση στρατιά τούς πολεμίους φετο άντιτάξασθαι) άλλ' ώς μετά τών έπελευσομένων αὐτῷ συμμάχων πάσαν ἐν κύκλφ περιστήσων την στρατιάν, και βία έκ-πολιορκήσων την Αμφίπολιν. SCHOL.

ούχ ώς τῷ ἀσφαλεί — περισχήσων] "Not with the view of conquering " without risk, should he be compelled " to fight, but to have men enough to " place all round the city, and so take " it by assault." Tộ đơ paleî is, " with " safety." Compare VI. 55, 3. πολλφ τῷ περίοντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. And for περισχήσων, compare VIII. 105, 1. τῷ ἔργῷ πολύ περισχόντες. 5. περισχήσων] 'Αντί τοῦ ὑπερσχήσων καὶ νικήσων. Schol.

8. την θέσιν-έπι †τη Θράκη †] Whe-ther this or έπι την Θράκην be the true reading, is not perhaps easy to deter-mine; but the sense of the passage is to me clear, i.e. that Cleon, who on his way from Eion must have had a good view of the situation of Amphipolis towards the sea, now, by having ascended to the crown of the hill on which it was built, commanded the view of its situation towards the lake and the land side, or, as Thucydides here expresses it, towards Thrace. And ent Opaky may signify, "on the con-"fines or neighbourhood of Thrace;" "against," or, "commanding the ap-"proaches of Thrace;" "Thracise im-"minentem," a character which belonged truly to Amphipolis, but was not, I think, the point which Thucy-dides here meant to insist on. I am inclined therefore to prefer the old reading, in? Opiny, "its situation to-"wards Thrace," or, as Thucydides expresses it, IV. 102, 4. és tip freipor.

θοτκτδιδοτ

AMPHIPOLIS. A.C. 422. Olymp. 88.3.

5 ἐπὶ † τῆ Θράκῃ † ὡς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὅπόταν βούληται, άμαχεί και γαρ ούδε εφαίνετο ούτ επί του τείχους ούδεις ούτε κατά πύλας έξήει, κεκλημέναι τε ήσαν πάσαι. ώστε και μηγανας ότι ου κατήλθεν έχων, αμαρτειν έδόκει έλειν γαρ αν την πόλιν δια το ερημον. VIII. O δέ 5 Brasidas thrown him- Bpassidas εύθυς ώς είδε κινουμένους τους Άθηeelf into the town, and valous, καταβάς και αυτός από τοῦ Κερδυλίου έσερχεται ές την Αμφίπολιν. και έπεξοδον 2 Cleon by surprise. μέν και αντίτα ειν ούκ έποιήσατο πρός τους 'Αθηναίους, δεδιώς την αύτοῦ παρασκευήν και νομίζων υποδεεστέρους 10 είναι, οὐ τῷ πλήθει (ἀντίπαλα γάρ πως ἦν) ἀλλὰ τῷ άξιώματι (των γαρ Αθηναίων όπερ έστράτευε, καθαρόν έξηλθε, και Λημνίων και Ίμβρίων το κράτιστον), τέχνη δέ 3παρεσκευάζετο επιθησόμενος. εί γαρ δείξειε τοις εναντίοις τό τε πλήθος και την δπλισιν άναγκαίαν ούσαν των μεθ 15 έαυτοῦ, οὐκ αν ήγεῖτο μαλλον περιγενέσθαι η ανευ προόψεώς 4 τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὅντος καταφρονήσεως. ἀπολεξά-

1. τη θράκη A.B.C. (prima manu) E.F.H.K.N.V.f.g.h. Haack. Poppo. Bekk. vulgo et Goell. in ed. 2. την θράκην. 3. κεκλειμένει A.B.E.F. κεκλημέναι Poppo. Goell Bekk. vulgo κεκλεισμέναι. 4. ώστε μηχανάς Q. ού κατηλθεν] malim οὐκ ἀνηλθεν. Bekk. oùs ἀπηλθεν K.L.O.k. ἀμαρτεῦν B.E.F.G.H.I.Q.V.c.f.g.h.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀμαρτῶνειν. 6. εὐθὺς] om. Q. 7. καὶ καταβὰς καὶ R. 10. την αὐτοῦ V. παρασκευὴν νομίζων e. ὑποδεέστερος Poppo. 11. ἀντίπταλον L.O.P.Q. 12. τῶν] τῆς c.d. ἐστράτευσε K.g. 13. λιμνίων E. 14. δείξοιεν A.B.E.F.H.g. δείξοιε K.V. δείξοι h. 15. δπλησιν G. 16. ἑαντῶν A.B.F.h.

4. $\kappa a \tau \eta \lambda \theta e \nu$] Because the walls of Amphipolis did not reach up to the summit of the hill, so that Cleon in approaching the town descended from the higher ground from whence the view of it had first opened on him. See Appendix to this volume.

12. καθαρόν $i\xi\tilde{\eta}\lambda\theta\epsilon$] This seems to be equivalent to the expression VI. 31, 3. τό πεζόν χρηστοίς καταλόγοις έκκριθέν: that is, there were neither Thetes no Metics in the army, nor citizens either beyond or not having yet attained to the vigour of manhood. In Herodot. I. 211, 2. Περσίων ό καθαρός στρατός is opposed to what is called τ \hat{r} άχρηψ. Compare also Herodot. IV. 135, 2. and Wesseling's note. 15. την όπλισιν ἀναγκαίαν οδσαν] i. e. not such as they would have wished, but such as they could get. Compare II. 70, I. βρώσεως περί ἀναγκαίας, and I. 61, 2. ξύμβασιν ἀναγκαίαν.

17. καl μη άπο τοῦ örros καταφρονήorews] Göller explains this passage by supposing that σύσηs should be supplied after καταφρονήστως, because the sense of άνευ προόψεως. Dobree says "An subaudiendum e contrario μετά? " ut plena phrasis sit, καl μη μετά κα-" ταφρονήστως άπο τοῦ örros." Poppol professes that he can give no satisfactory explanation of the construction, nor do 1 think that any can be given according to the rules of the language, AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

μενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἐκατὸν ὅπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδα προστάξας, ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους, οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὅμοίως ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα 5 αὐτοῖς ἡ βοήθεια. ξυγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας, 5 καὶ βουλόμενος παραθαρσῦναί τε καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι, ἔλεγε τοιάδε.

IX. "ANΔPEΣ Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἶας χώρας
" ῆκομεν, ὅτι ἀεὶ διὰ τὸ εῦψυχον ἐλευθέρας, καὶ ὅτι Δωριῆς
IO BPEECH OF "μέλλετε Ίωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσ-BRABIDAS
to bis soldiers, to en. "σους εἶναι, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον
courage them and ex. plain to them his plan
of attack. " την δὲ ἐπιχείρησιν ῷ τρόπφ διανοοῦμαι ποιof attack. " εἶσθαι, διδάξω, ἶνα μη †τό τε † κατ' ὀλίγον
" καὶ μη ἅπαντας κινδυνεύειν ἐνδεὲς φαινόμενον ἀτολμίαν
15 " παράσχη. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε 2

I. avros] om. N.V. 2. Kreapile P. Kreapilas Q. Kreapilous C. Kreapila E.

ἐβούλετο I.L.O.P.c.d.k. 3. ἐπελθεῖν Α. νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως Α.B.E.F.H. K.V.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. νομίζων ὁμοίως αὐτοὺς C.L.O.P.c.d.e.g.k. vulgo ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων. 4. ἀποβαλεῖν Α.Ε.F. αὖτις Α.C.E.F.G.V.d.e. α̈ν τις c. καὶ el Q. τύχη K. τύχοιεν c. 5. ή] om. L. συγκαλέσας C.F.K.Q.V.e.g. 6. καὶ] om. R. 9. ἐλευθερίας I. II. ἀρκεῖ τὸ Α.B.Ε.F.H.N.Q.g.h. 12. ໑ Α.B.C.E.F.G.H.I.K.L.O.P.Q.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. τῷ Ν. vulgo ὅτφ. 13. μὴ om. G. τῷ Α.B.Ε.F.H.K. om. I. τε] om. L.O.k. κατ ἀλίγους V. 14. ἐνδεὶς ὑμῖν φαινόμενον d.

although both Göller and Dobree have given the meaning of the passage rightly. Compare, for the general meaning, IV. 126, 4. δσα μέν τῷ δντι ἀσθενῆ δντα τῶν πολεμίων, δόκησιν ἔχει ἰσχύοs, διδαχὴ ἀληθὴς προσγειομένη περὶ αὐτῶν ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους.

13. $\dagger r \sigma r \epsilon \dagger \kappa \alpha r' \delta \lambda (\gamma \sigma \nu)$ I have marked the two first words with obeli, because Bekker and Göller have enclosed the $\tau \epsilon$ in brackets, and some of the best MSS. read $\tau \phi$ instead of $r \sigma$. Kar' $\delta \lambda (-\gamma \sigma \nu \tau \epsilon \kappa a) \mu \eta$ dimerras seems indeed a strange distinction, as they are not two different things, but one; yet there are other instances of similar distinctions in Thucydides, and the question still returns, how can we possibly account

for the gratuitous insertion of a superfluous word in almost every existing MS.? And would not such extraordinary instances of attempted antithesis as that given by Aristotle from Epicharmus, Rhetor. III. 9. extr.) $r\delta\kappa a$ $\mu^{\delta\nu} \dot{v} r\dot{\eta} rois \dot{\epsilon}\gamma \dot{a}\nu \ddot{\eta}\nu$ roka $\partial\dot{\epsilon} \pi a \rho \dot{a} \tau\dot{\eta}$ rois $\dot{\epsilon}\gamma \dot{a}$, lead us to suppose that this sort of false taste was not uncommon in the earlier writers, or rather in those who flourished, like Thucydides, when attention first began to be paid to style; that is, between the time of the simplicity of mere nature, and that of the simplicity of good sense and perfected taste? For $\kappa a \tau' \dot{\delta} \lambda' \rho \sigma$, " a little, " or a small part, at a time," see IV. IO, 3.

θοτκτδίδοτ

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

" ήμων και ούκ αν έλπίσαντας ώς αν έπεξελθοι τις αύτοις " ές μάχην, αναβήναι τε πρός το χωρίον και νυν ατάκτως 3" κατὰ θέαν τετραμμένους όλιγωρεῖν. ὅστις δὲ τὰς τοιαύτας " άμαρτίας των έναντίων κάλλιστα ίδων και άμα προς την " έαυτοῦ δύναμων την έπιχείρησιν ποιείται μη άπο τοῦ προ-5 " φανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαραταχθέντος ἡ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ " παρον Ευμφέροντος, πλείστ' αν ορθοίτο και τα κλέμματα " ταῦτα καλλίστην δόξαν έχει α τον πολέμιον μάλιστ' αν τις 4" απατήσας τους φίλους μέγιστ' αν ώφελήσειεν. έως ούν έτι " απαράσκευοι θαρσούσι και του υπαπιέναι πλέον η του 10 " μένοντος, έξ ων έμοι φαίνονται, την διάνοιαν έχουσιν, έν " τῷ ἀνειμένῷ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι " μαλλον την δόξαν, έγώ μέν έχων τους μετ' έμαυτου καί " Φθάσας, ην δύνωμαι, προσπεσοῦμαι δρόμφ κατα μέσον το " στράτευμα· σύ δέ, Κλεαρίδα, υστερον, όταν έμε όρας ήδη 15 "προσκείμενον και κατά το είκος φοβούντα αυτούς, τους

 if έλθοι Q. ὑπεξέλθοι V.d. ὑπεξέλθη f. ri d. 2. ἀτάκτους O. 3. δ∂ καὶ τὰς K. 4. μάλιστα L.d.i. 5. αὐτοῦ G.L.O.P.b.e.k. riŋe] om. K. ἀπὸ] ἐκ h. 6. ἐκ τοῦ] om. d. 7. συμφέροντος B.C.H.K.V.c.d.e.f.g.i.k. 8. πόλεμου A.B.E.F. μάλιστ K.L.O.P. 11. μέτειν d. φαίνωνται F. 12. συνταχθήναι B.C.F.H.K.Q.V.c.d.e.f.g.h.i.k. 13. ἐγὰ μὲν ἔχων] om. d. ἔχω Ι. 15. κλεαρίδαν P. όρῆς ἐμὲ G.L.O.P.c.d.e.i.k.

3. κατὰ θέαν τετραμμένους] "Set on "looking about them." Compare Herodot. V. 11, 3. κατὰ τὰ ελοντο ἐτράποντο: "Set themselves about, or betook "themselves to, the objects of their "choice." So again, Thucyd. VI. 30, 2. δ $d\lambda\lambdaos$ $\delta\chi\lambdaos$ κατὰ θέαν ήκεν. In all these cases the true meaning of κατὰ appears to be, is the way of. Hermann rightly explains it by secundum. (ad Viger. not. 401.)

4. $\pi\rho\delta s$ $\tau\eta\nu$ éavroû dóvaµw] "Con-"sulting, or considering his own "power;" i.e. when it is deficient in actual strength, making up for it by art and by rapidity of movement.

art and by rapidity of movement. 7. κλέμματα] Schol. Cass. στρατηγήματα exponit. Notum est illud Alexandri ad amicos suadentes, ut noctu Darium inopinantem adgrederetur, ού κλέπτω την νίωτρ. Sic furta, furta

belli, furta insidiarum apud Scriptores Latinos szepissime. DUKER.

δ τον πολέμιον-- ἀπατήσαs] Sequitur verbum ἀπατῶν analogiam locutionis ή ἀδικία ἡν ἡδίοησαν αὐτὸν, et simillium, de quibus vid. Matth. Gr. Gr. p. 566.
 [§. 415.] Göllær. Jelf. 583, 17.

10. πλέον ή τοῦ μένοντος] Participium substantivi instar est. Vid. Matth. Gr. Gr. p. 834. [§. 570.] Compare VI. 24, 2. το άποθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν. III. 10, 1. τὸ διαλλάστον τῆς γνώμης. VII. 68, 1. τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον. Vid. Poppon. I. I. p. 100, 149. Göller. Jelf, 436, γ. II. ἐν τῷ ἀνειμένω τῆς γνώμης] Compare Xenoph. Hell. VII. 5, 22. δόξαν

II. ἐν τῷ ἀνειμένω τῆς γνώμης] Compare Xenoph. Hell. VII. 5, 22. δόξαν παρείχε τοῦς πολεμίοις μὴ ποιήσεσθαι μάχην ἐν ἐκείνη τῆ ἡμίρα—τοῦτο δὲ ποι-ήσας [Epaminondas at Mantinea] ἐλυσε μὲν τῶν πλείστων πολεμίων τὴν ἀ ταῦς ψυχαῶς πρός μάχην παρασκινών.

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89.3.

" μετά σεαυτοῦ τούς τ' Αμφιπολίτας και τους αλλους ξυμ-" μάχους άγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν, καὶ " ἐπείγεσθαι ὡς τάχιστα Ευμμίξαι. ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐ- 5 " τούς ούτω φοβηθήναι το γαρ έπιον ύστερον δεινότερον 5 " τοις πολεμίοις του παρόντος και μαχομένου. και αυτός τε 6 " άνηρ άγαθος γίγνου, ώσπερ σε είκος όντα Σπαρτιάτην, καί " ύμεῖς, ὦ ανδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ " νομίσατε είναι τοῦ καλῶς πολεμείν τὸ ἐθέλειν καὶ αἰσχύ-" νεσθαι και τοις άρχουσι πείθεσθαι και τηδε ύμιν τη ήμέρα 10 " η άγαθοις γενομένοις έλευθερίαν τε υπάρχειν και Λακεδαι-" μονίων Ευμμάχοις κεκλησθαι, η 'Αθηναίων τε δούλοις, ην " τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἡ θανατώσεως πράξητε, " και δουλείαν χαλεπωτέραν η πρίν είχετε, τοις δε λοιποις "Ελλησι κωλυταίς γενέσθαι έλευθερώσεως. άλλα μήτε η 15 " ύμεις μαλακισθήτε, δρώντες περί όσων ό άγών έστιν, έγώ " τε δείξω ου παραινέσαι οιός τε ῶν μαλλον τοις πέλας η " και αυτός έργω έπεξελθειν."

1. τε αμφεπολίτας V. 2. έπελθεῦν G.d.e.g. 3. ἐπεὶ γετέσθαι Q. Ευμμίξαιμαλιστα om. E. συμμίξαι V. 4. θορυβηθῆναι L.O.P. φορυβηθῆναι k. βηθῆναι G. 5. τε] om. e. 6. σε] om. e. 8. νομίσατε τρία εἶναι Stobæus. [τδ] αἰσχύνεσθαι Poppo. "Deleverim articulum." Bekker. [et delevit ed. 1832.] "καὶ τὸ αἰσχύν reσθαι codices: correxit Reiskius." BEKK. ed. 1846. 9. ἡμῦν L.Q. 10. ἡ] om. d.e. γινομένοις L. λακεδαιμονίων τε δούλοις C. 11. συμμάχοις P.e. ευμμάχους k. τε] om. Q.f. 12. πράξησθε K. 13. ἡι E. ἔχετε B. 15. δσου Q. δ ἀγών] ἀγών b. ἀγαθῶν c.d.i. 16. δὲ K. παραινέσαις Ι. ῶν τοῖς Ο.V. 18. παραινεύζετο Q. 19. κλεαρίδου Ο.Q. καθίστει Ε. 20. τῆς θρακίας Q.

4. τὸ γὰρ—μαχομένου] Stobeus, p. 364. WASS. Æneas in Poliorcet. cap. 38. τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμιοι φοβοῦνται τοῦ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ήδη. Sumsit a Thucydide. Vid. ibi Casaubonum. DUKER.

11. doi/loss-drev drdpanodispi \hat{v}] A good instance of the distinction between these two words. $\Delta o \hat{v} \lambda o s$ is the

general term, applying equally to political and to domestic slavery; andpámodor applies exclusively to the latter.

20. $\epsilon \pi i \tau ds \Theta \rho \mu i as - \tau \tilde{\omega} \mu \pi v \lambda \tilde{\omega} \nu$] For the topography of Amphipolis, the reader is referred to the memoir accompanying the map, at the end of the volume.

θοικατίσοι

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

Athenians into con- γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάντος fusion by his sudden attack, and is killed καὶ ἐν τỹ πόλει ἐπιφανεῖ οὖσῃ ἔξωθεν περὶ τὸ in the action. Chom iερὸν τῆς ᾿Αθηνᾶς θυομένου καὶ ταῦτα πράσ-Athenians are defated. σοντος, ἀγγέλλεται (προὐκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θέαν) ὅτι ἥ τε στρατιὰ ἅπασα φανερὰ τῶν πολε- 5 μίων ἐν τỹ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἶππων τε πόδες πολλοὶ 3 καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. ὁ δὲ ἀκούσας ἐπῆλθε· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρίν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ῆκειν, καὶ οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν καὶ παρήγ- 10 γειλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον 4 οἱόν τ΄ ἦν, ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ἡιόνος. ὡς δ αὐτῷ ἐδόκει σχολὴ γίγνεσθαι, αὐτὸς ἐσιστρέψας τὸ δεξιὸν καὶ τὰ γυμνὰ πρὸς 5 τοὺς πολεμίους δοὺς ἀπῆγε τὴν στρατιάν. κἀν τούτῷ Βρα-

6. $i\pi\delta$ $r\Delta s$ $\pii\lambda as$ — $i\pi\sigma\phiairorrai$] It should be remembered that none of Brasidas's men were on the walls; so that the Athenians, having nothing to dread from missile weapons, might venture up under the very walls of the town: and if we suppose, as Mr. Hawkins has suggested to me, that the middle of the road was worn hollow, so as to have admitted an opening of several inches under the gates, there would have been little difficulty in seeing the feet of the men and horses, in the manner described in the text.

10. $\pi a \rho \eta \gamma \gamma \epsilon i \lambda \epsilon \ rois \ d \pi i o \partial \sigma i \nu \kappa. \tau. \lambda.]$ Dr. Bloomfield's translation of this passage, agreeing with Göller's, appears to me to be substantially correct: "He gave orders to the retreaters "[rather, 'to the army in moving off'] "to draw off to Eion, [or rather, 'in "the direction of Eion,'] moving on

" their left wing." The army was drawn up in line fronting Amphipolis, and as the left was nearest Eion, the movement would naturally begin with that part of the army. Meantime the right wing should have maintained their position, and continued to face the enemy, in order to check pursuit till the other part of the army was fairly on its march to Eion; but instead of this, Cleon, uneasy at remaining so long exposed to the attack of the enemy, ordered the right wing to abandon its ground prematurely, and to move off towards the left, with its right flank necessarily presented to the enemy during the movement.

13. τὰ γυμνά] Thucyd. III. 23, 4. και ἐτόξευόν τε και ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. Schol. μέρη. Vid. Stephanum Append. ad Scripta de Dialect. p. 116. DUKER.

AMPHIPOLIS. A. C. 429. Olymp. 89. 8.

σίδας ώς δρậ τον καιρον και το στράτευμα των Αθηναίων κινούμενον, λέγει τοις μεθ έαυτου και τοις αλλοις ότι "οί " ανδρες ήμας ου μένουσι δήλοι δε των τε δοράτων τή " κινήσει και των κεφαλων οις γαρ αν τουτο γίγνηται, ούκ 5 " εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τάς τε πύλας τις " ανοιγέτω έμοι αs είρηται, και έπεξίωμεν ωs τάχιστα θαρ-" σοῦντες." καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας καὶ 6 τας πρώτας του μακρού τείχους τότε όντος έξελθων έθει δρόμω την δδον ταύτην εύθείαν, ηπερ νυν κατά το καρτερώ-10 τατον τοῦ χωρίου ἰόντι τροπαῖον ἔστηκε καὶ προσβαλών τοις 'Αθηναίοις πεφοβημένοις τε αμα τη σφετέρα αταξία καί την τόλμαν αύτου έκπεπληγμένοις κατά μέσον το στράτευμα τρέπει. και ό Κλεαρίδας, ώσπερ είρητο, αμα κατά τάς Θρα-7 κίας πύλας έπεξελθών τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε τῷ8 15 αδοκήτω και έξαπίνης αμφοτέρωθεν τους 'Αθηναίους θορυβηθήναι, και το μέν ειώνυμον κέρας αυτών, το προς την Ηιόνα, όπερ δη και προκεχωρήκει, εύθυς απορραγέν έφυγε. και ό Βρασίδας ύποχωρουντος ήδη αυτού έπιπαριών τω δεξιώ τιτρώσκεται και πεσόντα αυτόν οι μεν Αθηναίοι ουκ αισθά-20 νονται, οι δέ πλησίον άραντες απήνεγκαν. το δέ δεξιον των 9 'Αθηναίων έμενε [τε] μαλλον, και ό μεν Κλέων, ώς το

i. &s] om. c.i.
 2. αἰτοῦ g.
 3. δῆλοι τῶν Κ. δηλοῖ Ε. δοράτων κινήσει
 c.d.i.
 5. ἀνοιγέτω τις Q. ἀνοιγνύτω legisse Mærin monet Piersonus p. 31.
 7. κατὰ] μετὰ B.h.
 τῷ σταυρώματι Q.
 8. πρώτας] πόρτας f.
 δντως V.
 δντας G.
 9. ήπερ G.
 τὸ] om. d.
 10. ἔστηκεν V. h. Bekker. in edit. min.
 12. ἐκπεπληγμένους B.h.
 15. ἀδοκήτῷ ἐξαπίνης H.K.
 16. αὐτῶν κέρας Q.
 17. προῦκεχωρήκει d.
 ἔψυγε A.B.h. Poppo. Goell. ἔψυγεν Bekk. ceteri ἔψευγε.
 20. πλησίον αὐτοῦ (sic) ἄραντες V.
 τε] om. corr. F.H.g. Poppo. Goell. ἐς τὸ c.

9. κατά τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου] This must mean, I think, the steepest part of the hill. Others understand it "of the strongest part of the town." But see the memoir on the map of Amphipolis.

18. έπιπαριών] Transiens ad—ut IV. 94. fin. VI. 67. fin. VII. 76. init. Do-BEEE. The construction with the dative is remarkable, inasmuch as the word generally occurs with the accusative. But in its general meaning it is, "advancing along;" here it is, "advancing along towards," or, "in "order to arrive at." Έπιπαριών τό στράτευμα is, "advancing along the "line of the army,"—έπιπαριών τῷ δεξιῷ is, "advancing along the line of "battle in order to get at the right "wing." Schol. πλησιάζων ἐπετίθετο τῷ δεξιῷ.

21. There [re] mailor] Some of the

θογκγδιδογ

AMPHIPOLIS. A. C. 432. Olymp. 89. 3.

πρώτον ου διενοείτο μένειν, εύθυς φεύγων και καταληφθείς ύπο Μυρκινίου πελταστοῦ αποθνήσκει, οι δε αύτοῦ συστραφέντες δπλιται έπι τον λόφον τόν τε Κλεαρίδαν ημύνοντο και δις ή τρις προσβαλόντα, και ου πρότερον ένέδοσαν πριν ή τε Μυρκινία και ή Χαλκιδική ίππος και οι πελτασταί 5 10 περιστάντες και έσακοντίζοντες αυτούς έτρεψαν. ούτω δέ το στράτευμα παν ήδη των 'Αθηναίων φυγον χαλεπώς και πολλάς όδους τραπόμενοι κατά δρη, δσοι μη διεφθάρησαν ή αυτίκα έν γερσιν ή ύπο της Χαλκιδικής έππου και των 11 πελταστών, οι λοιποι απεκομίσθησαν ές την Ηιώνα. οι δέ 10 τον Βρασίδαν άραντες έκ της μάχης και διασώσαντες ές την πόλιν έτι έμπνουν έσεκόμισαν και ήσθετο μέν ότι νικώσιν 12 οί μεθ έαυτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλεπών ἐτελεύτησε. καὶ ή άλλη στρατιά άναχωρήσασα μετά τοῦ Κλεαρίδου έκ τῆς διώξεως νεκρούς τε έσκύλευσε και τροπαίον έστησε. ΧΙ. μετά δέ 15 Braddes is honourably ταῦτα τον Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι πάντες ξὺν buried in the marketphone of Amphipothe υπλοις επισπόμενοι δημοσία εθαίναν εν τη Loss on both sides in πόλει πρό της νύν άγορας ούσης και το the battle. λοιπόν οι 'Αμφιπολίται, περιέρξαντες αυτού το μνημείον,

φείγων καταληφθείς Q.d.i.
 θνήσκει V. Ευστραφέντες Poppo.
 ήμίναντο d.i.
 ή δίς ή και τρίς Ι. και τρίς Q. † και δίς ή † Poppo.
 μυροινία c.d.i.
 άκοντίζοντες d.i.
 διεφθάρησαν αιτίκα L.O.P.
 μικαι διασώσαντες om. Ε. 12. ἐκόμυσαν K.c.d.g.i.
 μεθ έαυτοῦ Α.B.K.Q.
 Bekk. Goell. μεθ αύτοῦ Ε.F.H.R. Poppo. vulgo μετ' αὐτοῦ. και ή] ή δὲ c.d.
 ίτι πατμάμενοι Ε.G.g.
 περιείρξαντες d. μνήμα Q.g.

best MSS. omit the particle $\tau\epsilon$, and are followed by Bekker, Poppo, and Göller. Yet it appears to me defensible, on the ground that $ol-\delta\pi\lambda\hat{\tau}ra$ are exactly the same subject with $\tau \delta \delta\epsilon f i \delta \tau \tau \delta \sigma + \delta \delta \eta$ raion, so that i part $\tau \mu a \lambda \lambda o \nu, -\kappa a - \eta \mu \nu \nu \nu \sigma r \sigma$ answer to one another. "The "right wing not only kept its ground "better, but, though Cleon himself "field, and was killed, the soldiers "formed in a ring, and repulsed Clea-"ridas in two or three attacks."

17. $\partial \partial \alpha \psi a \psi \tau \hat{\eta} \pi \delta \lambda \epsilon_i$] This was a distinguished honour, as the ordinary burial-places were always outside the walls. Ser. Sulpicius, the friend of

Cicero, in the height of the Roman power, "ab Atheniensibus impetrare "non potuit ut M. Marcello locum "sepulturæ intra urbem darent, quod "religione se impediri dicerent; neque "tamen id antea cuiquam concesse-"rant." Cicero, Epistol. ad Divers. IV. 12. So, at Rome, the Twelve Tables forbade to bury within the walls; but there were some few individuals, says Cicero, "qui hoc, ut C. Fabricius, "virtutis causa, soluti legibus, conse-"cuti sunt." De Legibus, II. 23.

19. περιέρξαντες αυτού το μινημείον] "Semper monumenta suorum sepio-"bant veteres; tenuiores quidem maAMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 89. 3.

ώς ήρωί τε έντέμνουσι καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας, καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Αγνώνεια οἰκοδομήματα καὶ ἀφανίσαντες εἶ τι το Athenian arms- μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως 5 ment rotarna homo. περιέσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασίδαν σωτῆρά τε σφῶν γεγενῆσθαι καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβφ τῶν ᾿Αθηναίων θεραπεύ-

3. αγνώμονα c. 4. ἕμελλεν] ἐκέλενεν f.g. οἰκήσεως A.B.F.G.H.K.L.N.O. R.V.c.d.e.f.g.i.k. 5. περιθέσθαι c.i. νομίσαντες—γεγενήσθαι] om. Q.

" ceria, aut humili aliqua levique ma-" teria; honestiores vero lorica e silice " vel saxo aut marmore. Virgilius in " Culice,

- " Tumulus formatum crevit in orbem,
- "Quem circum lapidum lavi de mar-"more formas
- " Conserit, assidute ourse memor."

CASAUBON. (ad Sueton. Neron. 33.) Compare also the Digest. XI. Tit. 7. §. 37. "Monumentum sepulchri id "esse Div. Adrianus rescripsit, quod "munimenti, id est, causa muniendi "ejus loci factum sit, in quo corpus "impositum sit." See also Digest. XVIII. Tit. 1. §. 73. I. ώs ήρωί τε εντέμνουσι κ. τ. λ.]

Errépreur and évayifeur are the words properly used to express the offerings made at the tombs of the dead; errépreir, according to the Scholiast on Apollonius Rhodius, I. 587. (quoted by Dr. Bloomfield,) being opposed to σφάζειν; because offerings to the dead, or to the powers beneath the earth, had their heads cut off so as to fall on the ground, by a blow on the back of the neck ; while opá(ew, "jugulare," " to cut or stick in the throat," denotes the manner of sacrificing a victim to the gods of heaven, holding back the head that it might look upwards in its death. And the distinction of bieur, as applied to offerings made to the gods, and evaryifew, as expressing those made to heroes, is often clearly insisted upon. See Herodot. II. 44, 6. Etymolog. Mag. in evayi (w and evropa. Hesych. in eva-yi (eu and evropuso. Pollux, III. 102. VIII. 91. Pausanias, II. 11, 7. Aristotle, however, uses the term biew to

express the offerings paid to Brasidas; (Ethic. Nicom. V. 7, 1.) though it does not necessarily follow that the ernotous buoías, here spoken of by Thucydides, mean sacrifices to Brasidas; it would rather seem that there was a yearly holyday or festival kept in honour of him, which was celebrated by games, and by sacrifices to the different gods. But the games thus celebrated in ho-nour of heroes (see also Herodot. I. 167, 3. VI. 38, 2.) were urged by Varro as a proof of their divinity, "quod non " soleant ludi nisi numinibus celebrari." (Apud Augustin. Civitat. Dei, VIII. 26.) The whole chapter here referred to in Augustine's great work, as well as the one which follows it, is well worthy of our attention, because the writer is labouring to distinguish between the hero-worship of the heathens and the Christian commemoration of departed saints. But all that Augustine says of the latter, to distinguish it from worship, was the original doctrine with regard to the former: and just as the grateful commemoration of heroes degenerated in time into hero-worship, so the grateful commemoration of saints was corrupted into saint-worship; in both cases through the inability of the human mind to hold any communion with beings of another world, without its soon assuming the character of re-

ligious worship. 4. οἰκίστως] Videatur Pollux, IX. 7. WASS. Ubi etiam libri scripti habent οἰκηστως, ut hic οἰκήστως. Sed res ipsa docet, hic οἰκήστως, ibi οἶκισις legendum esse. Vid. Jungermann. ad Poll. I. d. DUKER.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

AMPHIPOLIS. A. C. 422. Olymp. 88. 3.

οντες, τον δέ Αγνωνα κατά το πολέμιον των Αθηναίων σύκ αν όμοίως σφίσι ξυμφόρως ουδ αν ήδέως τας τιμας έχειν. 2 καί τους νεκρούς τοις Αθηναίοις απέδοσαν. απέθανον δέ 'Αθηναίων μέν περί έξακοσίους, των δ' έναντίων έπτα, δια το μή έκ παρατάξεως από δε τοιαύτης Ευντυχίας και προεκ-5 3 Φοβήσεως την μάχην μαλλον γενέσθαι. μετα δε την άναίρεσιν οι μεν επ' οίκου απέπλευσαν, οι δε μετά τοῦ Κλεαρίδου τὰ περί την 'Αμφίπολιν καθίσταντο.

XII. Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος 'Ραμφίας και Αύτοχαρίδας και 'Επικυδίδας Λακεδαιμό-10

strengthen Brasidas set out from Sparta and but finding their furand hearing of the battle of Amphipolis, they return to Sparta.

Reinforcements to vioi és τα έπι Θράκης χωρία βοήθειαν ήγον ένακοσίων όπλιτων, και αφικόμενοι ές Ηράartive at Heracies; κλειαν την έν Τραχινι καθίσταντο ό τι αυτοίς 2 ther progress difficults, έδοκει μη καλώς έχειν. ένδιατριβόντων δε αύτων έτυχεν ή μάχη αύτη γενομένη, και το θέρος 15 έτελεύτα.

XIII. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμώνος εὐθὺς μέχρι μέν Πιερίου της Θεσσαλίας διηλθον οι περί τον 'Ραμφίαν, κωλυόντων δε των Θεσσαλών, και άμα Βρασίδου τεθνεώτος φπερ ήγον την στρατιάν, απετράποντο έπ' οίκου, νομίσαντες ού- 20 δένα καιρον είναι έτι των τε Αθηναίων ήσση απεληλυθότων

 πολέμων corr. F. 4. μεν] om. f. 5. ξυντυχίας] ξυμμαχίας A.B.F.h.
 προεκφονήσεως Q. 8. τά περί] om. e. 10. ρομφία P. επικύδας Ι. 11. θράκην Q.
 12. εννακοσίων Ε.G. 14. αυτών αὐτοῦ ετυχεν f. αὐτῶν ετύχχανεν A. 18. περίου Ε. 1. πολέμιον cort. F. θεσσαλίας] θαλασσίας d. την όρμφαιο Ρ. την ραμφίαν c. 19. δσπερ B.h. 20. ές οίκου Κ. νομίσαντες δε Q. 21. είναι έτι A.B.h. Bekk. vulgo έτι είναι.

4. των δ έναντίων έπτα] So in the great battle of Corinth, fought A. C. 394, only eight Lacedæmonians were killed. Xenoph. Hellen. IV. 3, 1. For such was the Spartan skill and discipline, that, till their ranks were broken, they fought almost without risk. See Müller's Dorians, II. 12. §. 9.

12. 'Ηράκλειαν] Recte addit er Tpa-χίνι, sunt enim ejusdem cognominis urbes XXII quas enumerat Stephanus. WASS.

Πιερίου της Θεσσαλίας] This place

is called by Livy, Piera and Pieria. XXXII. 15. XXXVI. 14. It was a town of Thessaly, not far from Metropolis, and from the road leading from Pellinæum and Athamania to Larissa. I should be inclined to place it in the valley of the Peneus, not much above its junction with that of the Apidanus; supposing Rhamphias and his col-leagues to have followed the track of Brasidas, and to have descended by the valleys of the Enipeus and Apidanus into that of the Peneus.

A. C. 433. Olymp. 89. 3.

και ούκ άξιόχρεων αυτών όντων δράν τι ών κάκεινος έπενόει. μάλιστα δε απηλθον είδότες τους Λακεδαιμονίους, ότε έξήεσταν, προς την ειρήνην μαλλον την γνώμην έχοντας. ΧΙΥ. ξυνέβη τε εύθύς μετά την έν Αμφιπόλει μάχην καί 5 την Pauφίου άναχώρησιν έκ Θεσσαλίας ώστε πολέμου μέν Both parties seel dis-posed for peace. μηδέν έτι άψασθαι μηδετέρους, πρός δέ την ειρήνην μάλλον την γνώμην είχον, οι μέν Αθηναίοι πληγέντες έπι τῷ Δηλίω και δι ολίγου αθθις έν Αμφιπόλει, και ούκ έχοντες την έλπίδα της ρώμης πιστην έτι, ήπερ ού 10 προσεδέχοντο πρότερον τας σπονδας, δοκούντες τη παρούση ευτυχία καθυπέρτεροι γενήσεσθαι και τους ξυμμάχους αμα † έδεδίεσαν † σφών μη δια τα σφάλματα επαιρόμενοι επί πλέον αποστώσι, μετεμέλοντό τε ότι μετά τα έν Πύλφ καλώς παρασχόν ου ξυνέβησαν οι δ αδ Λακεδαιμόνιοι παρά 2 15 γνώμην μέν αποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, έν δ φοντο όλίγων έτων καθαιρήσειν την των Αθηναίων δύναμιν, εί την γην τέμνοιεν, περιπεσόντες δε τη έν τη νήσφ ξυμφορά, οία ούπω γεγένητο τη Σπάρτη, και ληστευομένης της χώρας έκ

2. ότι f. 5. βομφίου P. θετταλίας V. πολεμουμένη E. 6. οὐδέν B. 7. την γνώμην είχον L.O.P. οί πληγέντες R. 8. έπι τῷ A.B.E.F.H.N.V.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπί τε τῷ. δλίγον O.e. ἀμφιπόλει οὐκ L.O.P.k. 9. ηπερ προσεδέχοντο e. 12. †ἐδεδίεσαν†] Ιπο ἐδέδισαν sicut Goell. Vid. ad IV. 55, 2. ἐδεδίεσαν Bekk. 13. ἀπιστῶσε I.Q. μετεμέλλοντο G.O.e. τὰ] om. d. 14. παρασχών E.F. περι b. 18. τῆς χώρας] om. f. χώρας ἐκ κυθήρων O.

I. δv kakeivos énevée.] The kal here seems to be superfluous, or to suit ill with the negative in the preceding part of the clause: for though it is sense to say, d£idxpews δv dpậv r: δv kakeivos énevée, " competent to do something " of what he also was designing;" i. e. he, as well as the other person spoken of; yet it is nonsense to say, " not " competent to do what he also was " designing," as the two parties are then put in opposition to each other, and " also" becomes absurd when applied to things not alike, but different.

4. ξυνέβη τε-δοτε-άψασθαι μηδετέpous-είχου δέ] We may observe here, first, the transition from the infinitive to the indicative; as again, VIII. 76, 5. (quoted by Poppo,) και πρότερον-κρατεῶν, καὶ νῶν καταστήσονται : and secondly, the use of ὥστε after ξυνέβη; for which compare Herodot. III. 14, 7. συνήνεικε ῶστε ἄνδρα παριέναι; and Matthiæ, Gr. Gr. §. 531. obs. 2. Jelf, 669. obs. 1. Another and more correct construction occurs, IV. 80, 1. ξυνέβη αὐτοῖς ὥστε ἐξαγαγεῶν, ἡ τῶν Λακεδαιμονίων κακσπραγία. "Usus particula-" rum ὑs et ὅστε in plurimis formulis " cum anacolutho conjunctus est : unde " abrupta post has particulas construc-" tione, oratio recta infertur." HER-MAN. ad Viger. not. 352. b.

18. γεγένητο] Pro έγεγένητο. Atticis usitatum est omittere augmentum in hoc tempore. Multa hujus generis collegit Jungermann. ad Polluc. III. 102, DUKER.

THUCYDIDES, VOL. IL.

θογκγδιδογ

A. C. 422. Olymp. 89. 3.

της Πύλου καὶ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἰλώτων, καὶ ἀεὶ προσδοκίας οῦσης μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες τοις ἔξω πίσυνοι πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν ὥσπερ καὶ πρότερον νεωζτερίσωσι. ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς ᾿Αργείους αὐτοις τὰς † τριακονταέτεις † σπονδὰς ἐπ' ἐξόδφ εἶναι, καὶ ἄλλας οὐκ 5 ἤθελον σπένδεσθαι οἱ ᾿Αργείοι εἰ μή τις αὐτοις τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει ὥστ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο ᾿Αργείοις καὶ ᾿Αθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοποννήσφ πόλεων ὑπώπτευόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς ᾿Αργείους ὅπερ καὶ ἐγένετο. Χ. Υ. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοις λογι- 10 ζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἦσσον τοις Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου

Ι. κυθηρίων V. αὐτομολούντων] ἀτολμούντων i. 2. καὶ ὑπομένοντες Q. 4. τὰς τριακονταετεῖς αὐτοῖς g. αὐτοῖς τὰς τριακονταέτις Α. αὐτοῖς τὰς τριακονταέτεις B. αὐτοῖς τὰς τριακοντούτεις e. αὐτοῖς τὰς τριακοντετεῖς f. τριακονταετεῖς E. F.G. 5. ἐξόδων O.P. 6. κυνοσουρίαν A.B.V. Bekk. 10. άσπερ G.I.L.O. c.d.e. ἀμφοτέροις λογιζομένοις g.

2. $\tau \circ is \tilde{t} \xi \omega$] Airouolýozot dyladý. SCHOL. Compare IV. 66, 2. ol $\phi i \lambda ot$ $\tau \omega r \tilde{t} \omega$, i. e. $\tau \tilde{\omega} r \phi vy \dot{a} \partial \omega r$. The hope was, that the Helots who had escaped to Pylus might form a sufficient force to occupy some other places in Messenia, and become the foundation of a national Messenian army.

3. πίσυνοι] Inter Auctoris hujus rà γλωττώδη recense. Suidas in περιωπή. Est vox Homerica. D. Halic. Ant. VIII. 86. ol δὲ πολέμιοι τῷ τότε πλήθει τῶψ σφετέρων ἐκεῖ ΠΙ ΣΥΝΟΙ-καὶ ἐπαρθένres, ἀνέβαινον. Theognis, qui vocabulis vulgari usu tritis utitur, v. 75. παύροισιν ΠΙ ΣΥΝΟΣ μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει. WASS. Aristoph. Nub. 940. τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισιν λόγοισιν. Æschyl. Sept. adv. Theb. 218. πίσυνος δεοῖs. Theognis rursum, v. 69. et 284. Vid. supr. II. 89, 7. DUKER. [See also Herodot. VII. 10, I. and Poppo Proleg. I. p. 240.]

 $\pi\rho\delta s$ rà $\pi\alpha\rho\delta ra$] "Availing them-"selves of the actual state of affairs;" literally, "looking to it," and influenced by their view of it.

6. el μή τις—ἀποδώσει] "Unless Cy-" nuria should be restored to them." The passive in English is expressed in Greek, as in French, by the indefinite pronoun ("on" in French) with the active verb.

rip Kuroupiar yîp] Vid. IV. 56, 2. Eum agrum possidebant Lacedarmonii, Argivi autem suum esse dicebant : infra cap. 41, 2. DUKER.

7. sor — equivero] The reasoning here is curiously condensed: it is as follows, if developed: "So that, as "they thought it impossible to main-"tain a war at once against Athens " and Argos, of which there was great " danger, they were disposed to make "peace with Athens." Compare the note on IV. 85, 5; and observe that the present passage tends to support the reading of the MSS there, which I have considered as suspicious.

10. ταῦτ'-καταλύεσθαι] Schol. Aristoph. ad Pacem 478. qui ταῦτα, ἡττον, οὕπω θέλοντες. ibi pro φησὶ legendum σφίσι. WASS.

12. ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν—κομίσασθαι] i.e. κομίσασθαι αυτούs. A striking instance of the principle mentioned in the note on V. 1. that "a word depending "on two different actions is put in the "case required by that one which "comes first in the sentence." Poppo

A. C. 429. Olymp. 89. 3.

κομίσασθαι ήσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὑμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ήρξαντο μέν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ 2 τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν, ἀλλ' οἱ ᾿Αθηναῖοι οὖπω ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῷ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν s ἐπὶ τῷ Δηλίῷ παραχρῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν †ἐνδεξομένους,† ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ῇ ἔδει ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλεύεσθαι. XVI. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ᾿Αμφιπόλει ἡσσα τοῖς ᾿Αθηναίοις ἐγεγένητο καὶ ἐτεθνἤκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, το two teating men at οἶπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῷ

 πρώτοι και d. 2. " an όμοίοις ?" Bekker. ed. 1832. 3. πράττειν L. ούπω E.K.L.N.P.V. c.d.e.f.g.i. Schol. Aristoph. Bekker. ed. 1832. Vulgo ούπως.
 εἰνφορούμενοι Ε. γρ. h. 5. ἐν δηλίφ g. ἐπὶ τῶν ἐν δηλίφ f. 6. μᾶλλον ἐνδεξομένους K.d. μᾶλλον δεξαμένους Ο.Ρ. μᾶλλον ἂν ἐνδεξαμένους G. Thomas M.
 ν. ἐνδέχεται. 7. περὶ πλείονος e. 8. ἐπειδὴ καὶ L.O.P.k. ἐπεὶ δὲ V. 9. γεγένητο h. ἐγένετο K. 10. ἡναντιοῦντο εἰρήνη k. ἡναντιοῦτο c.

(Prolegom. I. p. 127.) quotes a similar passage from Plato, Crito, 14. οὐδ ἐπιθυμία σε άλλης πόλεως οὐδ άλλων νόμων ελαβεν εἰδέναι.

2. όμοίως σφίσι ξυγγενείς] Müller translates this, "related to one an-"other;" like σφίσι δε όμόγλωσσοι in Herodotus, I. 57, 4. But, first of all, the men sent over to Sphacteria had been taken by lot from the different Lochi, IV. 8, 9. so that they could scarcely be related to one another; and secondly, as of Aakedaupóvioi is the general subject of the whole passage, σφίσι in a subordinate clause is referred to it, as in VII. 70, 2. πανταχόθεν σφίσι των Συρακοσίων έπιφερομένων, a passage explained by Blume on this same principle, (as quoted by Göller on V. 49, 1.) The real meaning of the words is, however, by no means easy to ascertain. "The Spartans taken at Sphacteria " were both of the highest class, $\pi\rho\hat{\omega}$ -" rot, and alike related to themselves," δμοίως σφίσι ξυγγενείς. As to the πρώros, I agree with Müller, (Dorier, II. p. 83.) that it is not a mere vague term, but refers to a particular and acknowledged rank. But what this rank was, I believe we can only conjecture. Is it possible that the families of the Hyllsean tribe enjoyed any precedence over those

of the other two tribes, similar to that of the Ramnenses at Rome over the Titienses and Luceres? Again, we do not know exactly who are meant by opíoi, because we do not know who composed the Lacedæmonian govern-ment, rà réhy rôw Aakeaupoview; nor is the exact force of $\delta \mu o i \infty$ very clear. Does it mean, "equally related," i.e. "all without distinction?" or rather does it signify, that as they were $\pi\rho\hat{\omega}$ -TOI, SO in like manner were they Evyyeveis; as if their being the latter was a natural consequence of their being the former? or can buoiws be corrupt, and was there any mention made in the original text of the Spartan Spoio, or peers ? a term itself, it may be observed, of doubtful signification. So much obscurity is there in every passage relating to the internal state of Sparta, from our want of any connected information respecting it.

6. $\delta_{\nu} \dagger i \nu \delta \epsilon \xi_{0} \epsilon i \nu \delta v \delta \epsilon \xi_{0}$ Thomas Magister reads $i \nu \delta \epsilon \xi_{0} \epsilon i \nu \delta v \delta \epsilon \delta \epsilon$ And Dobree proposes corrections for several other passages in Thucydides, where the present text exhibits δ_{ν} joined to the future tense, in violation of a well known rule of the grammarians. Poppo and Göller defend the present reading, and even Bekker retains it.

θοτκτδίδοτ

A. C. 429. Olymp. 89. 3.

Brarta and Athens, εἰρήνη, ὁ μέν διὰ τὸ εὐτυχεῦν τε καὶ τιμῶσθαι PLEISTOANAX έκ τοῦ πολεμείν, ὁ δὲ γενομένης ήσυχίας καταand NICLAS. φανέστερος νομίζων αν είναι κακουργών και απιστότερος διαβάλλων, τότε δε [οι έν] εκατέρα τη πόλει σπεύδοντες τα μάλιστα την ηγεμονίαν Πλειστοάναξ τε ό Παυσανίου βασι-5 λεύς Λακεδαιμονίων και Νικίας ό Νικηράτου, πλείστα των τότε εὐ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῷ δὴ μαλλον προεθυμοῦντο, Νικίας μέν βουλόμενος, έν 🖗 ἀπαθης ην και ήξιούτο, διασώσασθαι την εύτυχίαν, και ές τε το αυτίκα πόνων πεπαύσθαι και αυτός και τους πολίτας παύσαι, και τώ μέλ- 10 λοντι χρόνω καταλιπείν όνομα ώς ούδεν σφήλας την πόλιν διεγένετο, νομίζων έκ του ακινδύνου τουτο Ευμβαίνειν και όστις έλάχιστα τύχη αυτον παραδίδωσι, το δε ακίνδυνον την ειρήνην παρέχειν Πλειστοάναξ δε ύπο των έχθρων διαβαλλόμενος περί της καθόδου, και ές ένθυμίαν τοις Λακεδαιμο- 15 γίοις αεί προβαλλόμενος ύπ αυτών, υπότε τι πταίσειαν, ώς δια την εκείνου κάθοδον παρανομηθείσαν ταυτα Ευμβαίνοι. 2 την γάρ πρόμαντιν την έν Δελφοίς επητιώντο αυτόν πείσαι μετ' 'Αριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ ὥστε χρήσαι Λακεδαιμονίοις έπι πολύ τάδε θεωροίς άφικνουμένοις, Διός υίου ήμιθέου το 20

3. νομίζων είναι B.h. 4. διαβαλών A.B.E.F.h. δε] δη L.O. δε οι εν K.R.f.g. 5. την] om. Q. ηγεμονίαν] " όμολογίαν L. Dindorfius, ήσυχίαν vel όμόνοιαν "Reiakius." Bekk. ed. 1846. λακεδαιμονίων βασιλεύς c. 7. πολλών A.C.E. G.c.d.e.h.i.k. 8. ήξίου το F.H.K.g. 9. ές τε Q. έσται R. 10. καὶ εν τῷ K. 11. οἰδενα G. 13. αὐτόν E.F.H.K.Q.V.g. 15. εὐθυμίαν A.B.e. ἀθυμίαν c.d. 16. ἀεἰ] om. g. όπότε πταίσειαν g. 17. ξυμβαίνοι A.B.C.E.F.G.H.I.L.V. b.c.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ξυμβαίνει. 10. μετὰ ἀριστοκλέους F.H.V.c. Poppo. 20. τάδε εἰπεῖν δεωροῖς K.R.f.g. ἀφικνούμενος A.C.F. ἀφικομάνοις L.O.P. νιοῦ] δεοῦ c.i.

4. róre dè [ol év] éxarépa $\kappa. r. \lambda.$] In these words begins the apodosis of the sentence, dè occurring in it, as in II. 11, 7. I. 65. IV. 132, 2. &c. The words ol év I have inserted from three MSS. with Haack, Poppo, Göller, and Dobree, as being absolutely necessary to the sense. He had before spoken of the two people generally as being inclined to peace; he now states particularly what caused this same feeling in the principal members of the two governments.

8. και ήξιούτο] Vide Porson. ad Hecub. 319. DOBREE.

12. Kal $\delta\sigma\tau s = \pi a \rho a \delta (\partial \omega \sigma t)$ i. e. $\epsilon \kappa \tau \sigma \tilde{\nu} = \pi a \rho a \delta i \delta \nu a u$. The concrete form for the abstract, as in II. 44, 2. and in the other passages there quoted.

20. $\theta \epsilon opois$ $d \phi u croup éross]$ These words are added as an explanation or specification of what is meant by Aaxedau or is a solution of what is meant by Aaxedau or is a solution of the second of the second " give this answer to the Laced semo-" nians, when they came on the public " behalf to consult the oracle;" or as

A. C. 422. Olymp. 89. 3.

σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν, ει δὲ μὴ, ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν χρόνφ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακε-3 δαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δοκοῦσαν ἀναχώρησιν, καὶ ἥμισυ τῆς

 is την Ε.F.H.Q.V.f. Haack. Poppo. vulgo eis.
 àργυράι Α. àργυραί
 B.F.h. àργύραιε Κ. àργυρέαν g. àργυραίa b.c.d.e.i.k. àργυρειε Ε. àργυραίa
 G.I. et correct. C. εὐλάχα Vet. marg. N. ευλα καὶ Α.Β.F. εὐλὰ καὶ Κ. εὐλακα καὶ h. εῦλακα g. εὐλάχα G. εὐλάζειν Α.Β.Κ.V.g. et marg. N. περιτρείψαι P.
 δοκοῦσαν] δόκησιν H.I.N.P.Q.c.d.f. et corr. F.G. Poppo. cum Suida v. δώρων.
 δωκοῦσαν Ε. δοκοῦσαν A.B. omnes addito ἕως tanquam fuerit δοκησέως Bekk. ed. 1846.
 ἀναχώρησιν] ἕως ἀναχώρησιν A.B.C.E.F.G.e.h. ἐς (vel eἰs) ἀναχώρησιν I.c.d.i.k.

 $\theta_{\epsilon\omega\rhooi}$. On a former occasion, when the Pythoness was bribed by the Alcmæonidæ to inculcate on the Spartans the duty of delivering Athens from the Pisistratidæ, Herodotus says, that she repeated this charge not only to the θ empol, who came on the public behalf, but also to any Lacedæmonian who consulted the oracle on his own private affairs. The duties of $\theta \in \omega \rho ol$ at Sparta were performed by the four $\Pi i \theta_{i0i}$, two being nominated by each of the kings, who were maintained with the kings at the public expense, and who together with them read the answers which the oracle returned. See Herodot. VI. 57, 2, 4. Xenoph. Rep. Laced. 15.

Διός υίου ήμιθέου το σπέρμα] ήμιθέου μέν τοῦ Ηρακλέους λέγει, σπέρμα δὲ τὸν ἀπόγονον οῦτος ὅ ἡν ὁ Πλειστοάναξ. ἀναφέρειν δὲ τὸ κατάγειν. εὐλάκαν δὲ την ύνιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν ένιοι δέ, τήν δίκελλαν, ἀπό τοῦ λακαίνειν, ὅ ἐστι σκάπτειν. εὐλάξειν δὲ ἀρόσειν. τοιοῦτο δέ τι λέγει, ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν, τουτέστι λιμόν έσεσθαι και πολλοῦ σφόδρα τόν σίτον ώνήσεσθαι, ώσπερ άργυ-ροις έργαλείοις χρωμένους. Ένιοι δε ού λυσιτελήσειν φασίν αυτοϊς την γην γεωρ-γείν, δοπερ εἰ ἀργυροϊς ἐργαλείοις ἐ-χρώντο. SCHOL. The Heraclidæ at Sparta were believed to hold the kingly power by an unalienable right, derived from the original compact made between their ancestors and the Dorians when they jointly invaded Peloponne-sus. By this it was agreed that the land of the conquered countries should be divided amongst the Dorians as perfectly allodial; not held of the king, and subject to no tithe to him: while the Heraclidæ on their part should be for ever the kings of the Dorians, with

prerogatives as independent of the popular will, as the liberties of the people were independent of them. And therefore any outrage against the person of one of the Heraclid kings, and much more the expulsion of the race from the throne as was done in Messenia, was liable to be represented as a breach of faith solemnly plighted, and consequently as an act of impiety against the gods. See particularly the "Archida-" mus" of Isocrates, p. 120. or p. 157. Ed. Bekker, Oxford.

2. ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξεω] See the note of the Scholiast. Bauer compares the expression of Augustus Cæsar, recorded by Suetonius, c. 25. "aureo "hamo piscari," that is, to gain a small profit at a large cost.

profit at large cost. 3. Λύκαιον Montem Arcadiæ dicit, puto, in quo Jovis Λυκαίου ἰερόν. Strabo VIII. 388. et Plinius IV. 6. DUKER.

4. μετὰ δώρων δοκοῦσαν ἀναχώρησιν] Poppo and Göller think that the true reading is that whose vestiges are preserved in the margin of N, and in the text of A, B, and C, namely, µerd dópow donnorews. But whether we read donnour or dornorws, the word, it seems, is connected not with dorie and dofa, but with δέχομαι and δέκω : δώρων δόκησις being no other than dwpodoxia, "the "receiving of bribes." And dwpodoκημα is a well known word, though I am not aware of the existence of $\delta \omega \rho \sigma$ - $\delta \delta \kappa \eta \sigma \iota s$, or still less of the words $\delta \delta$ κημα and δόκησιs in an uncompounded state, derived from δέκω or δέχομαι. And although Suidas read δώρων δόκη- $\sigma_{i\nu}$, and understood it to mean $\delta_{\omega\rho\rho}$ doniar, yet the same Suidas supposes $\beta ov\lambda \hat{\eta}s$, III. 70, 6. to be a nominative case; as if there were such a word as

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

οικίας του ίερου τότε του Διός οικούντα φόβφ των Λακεδαιμονίων, έτει ένος δέοντι είκοστώ τοις όμοίοις χοροίς και θυσίαις καταγαγείν ώσπερ ότε το πρώτον Λακεδαίμονα κτίζοντες τούς βασιλέας καθίσταντο. ΧVΙΙ. άχθόμενος ούν τη δια-

A. C. 421. concluded for FIFTY YEARS, including ties, except the Booqans, and Megarians.

βολη ταύτη, και νομίζων έν ειρήνη μέν ούδενος 5 υιγπορ. 18. 1. PBACE is accordingly σφάλματος γιγνομένου και αμα τών Λακεδαιμονίων τους ανδρας κομιζομένων καν αυτός the allies of both par- TOIS έχθροις άνεπίληπτος είναι, πολέμου δέ tians, Corinthians, Elo. καθεστώτος άεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προύχοντας άπο των ξυμφορών διαβάλλεσθαι, προύθυμήθη 10

και τόν τε χειμώνα τουτον ήεσαν ές λόγους. 2 την ξύμβασιν. και πρός το έαρ ήδη παρασκευή τε προεπανεσείσθη άπο των Λακεδαιμονίων περιαγγελλομένη κατά πόλεις ώς ές έπιτει-

1. To C.E.F.G.H.L.V.f. Haack. Bekker. Goell. 2. Fre B.F.G.L.O.P.Q.V. d.e. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ers 3. ore nperov H. 7. auros] 9. dváyn A.B. 12. Kai] om. C. evrois K. autol c. πρòs] és g. 13. περιαγγελλομένην Ι. περιαγαλλομένη θ. προανεσείσθη Q. έπι τειχισμόν K.V. Bekk. Goell. Poppo. vulgo entretxtophor.

βουλη̂s, η̂ros, "a councillor." I am inclined to think, with Duker, that the common reading donovorar is the true one; for this reason, amongst others, that it is much more agreeable to the caution of Thucydides, to say, that a man was "considered to have been "bribed," than to venture to assert that "he had been bribed;" and in fact this is the way in which he does actually speak of this very charge against Pleistoanax, when he mentions it on another occasion. II. 21, 1.

δοκοῦσαν] Hoc præferendum videtur. Propler suspicionem acceptæ ob discessum pecuniæ non male vertit Acacius; de qua Thucyd. II. 21, 1. dud dr) και ή φυγή αύτφ έγένετο έκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθήναι την αναχώρησιν. Eodem modo III. 10, 1. dicit dperiju dokoûrar, opinionem virtutis. DUK.

ήμισυ της olklas—olkouvra] Sensus esse videtur, "habitantem in ædibus, " quarum dimidia pars sita erat in Jo-" vis luco." DOBREE. " Having half " of his house in the sacred ground of "Jupiter." Literally, "living in half " of his house in the sacred ground." The reason was, that he might be in

sanctuary at an instant's notice, and yet might be able to perform some of the common offices of life without profanation, which could not have been the case had the whole dwelling been within the sacred precinct. See IV. 97, 2. 'Αθηναίους δε Δήλιον ενοικείν, και όστα άνθρωποι έν βεβήλο δρώσι, πάντα γί-γνεσθαι αυτόθι. The adverb τότε belongs, I believe, to olkourra, and not to rou lepou, as if the limits of the sacred ground had been subsequently altered.

10. προύθυμήθη την ξύμβασιν] The construction of this verb with the accusative is rather unusual. But it means no more than "ardently de-" sired." See, however, V. 39, 3. VIII. 1, 1.

 13. ώς ἐπιτειχισμόν] ⁶Ως μελλόντων φρούρια επιτειχίσειν έν τη Άττικη των Aakedaupovier. SCHOL.

ws test entreixion por] This was Poppo's conjecture in his Observatt. Criticse, p. 222. note; but he has since retained Bekker's reading is in treat-outly, on the ground that restorates simply is used, VIII. 34. to express the preparations for a siege. But surely the Peloponnesians were not dreaming

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

χισμὸν, ὅπως οἱ ᾿Αθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ξυνόδων ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις ξυνεχωρεῖτο ὥστε αἑκάτεροι πολέμῷ ἔσχον, ἀποδόντας τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, Νίσαιαν δ΄ ἔχειν ᾿Αθηναίους (ἀντα-5 παιτούντων γὰρ Πλάταιαν, οἱ Θηβαῖοι ἔφασαν οὐ βία ἀλλ' ὁμολογία αὐτῶν προσχωρησάντων καὶ οὐ προδόντων ἔχειν τὸ χωρίον, καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῷ τὴν Νίσαιαν), τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένων πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων 10 καὶ ᾿Ηλείων καὶ Μεγαρέων τῶν ἄλλων ὥστε καταλύεσθαι (τούτοις δὲ οὐκ ἦρεσκε τὰ πρασσόμενα), ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους καὶ ὥμοσαν, ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τάδε.

XVIII. Ι. " ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποιήσαντο ᾿Αθηναίοι καὶ Λα-15" κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ὦμοσαν κατὰ ΤΕΕΑΤΥ ΟΓΡΕΛΟΒ " πόλεις. Περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, for FIFTY YEARS between Athens and μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν μασάμπου. " κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον καὶ κατὰ " γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς.

μάλλον] om. B.h.
 ξυνόδων Haack. Poppo. vulgo, Bekk. Goell. συνόδων.
 θηβαῖοι] άθηναῖοι K.b.
 δ. αὐτῷ e.
 10. μεγαρέων καὶ άλλων Q.
 16. μὲν]
 om. c.i.

of besieging Athens, but simply of raising a fort in Attica, as they afterwards did at Decelea. And this is not re*xurubs* generally, but *intrexurubs*. Exactly the same confusion in the MSS. occurs I. 50, 6. where they all read *is intrinvow*, but where both Bekker and Poppo have not hesitated to substitute *is is intravov*.

9. $\pi\lambda_{\mu\nu}$ Bouerâr] Hine lux hisce Comici verbis Pac. 463. ubi pacem funibus in antrum deductam fingit. Ela $\mu \alpha \lambda_{\alpha}$. 'AAÀ' oùy i Akovo' dudpes $\delta\mu \alpha \delta \omega s.$ Oùy où $\xi \nu \lambda \lambda_{\mu} \psi e \sigma \theta$; ol $\delta \mu \kappa \lambda_{\lambda} \sigma \theta$; olubie od Boueroi. WASS. Scholiastes ibi eadem e Philochoro adnotat, quæ hic scribit Thucydides. DUKER.

17. Kal léval "Quid hoc?" DOBREE. I suppose the difficulty consists in the word following they instead of preceding it. But surely no great stress can be laid on this. And though the word is implied in all the other three; for in order to sacrifice, or consult the oracle, or see the games, a man must have gone to the temple; yet in all formal instruments many words are inserted to prevent the possibility of evasion, which in ordinary language would be deemed superfluous. Besides, the word *lévas* may not be superfluous, as it stipulates for the non-interruption of the parties spoken of on their way to the temple, as well as in performing their religious offices when there. The "common temples" were those of Delphi, Olympia, Nemea, and the Isthmian Neptune, at which the four great national festivals of games were celebrated : that of Jupiter at Dodona,

θοτκτδίδοτ

A. C. 421. Olymp. 89.3.

2. "Τὸ ὅ ἱερὸν καὶ τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ ᾿Απόλ * λωνος καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ
 * αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν κατὰ τὰ
 * πάτρια.

3. " Έτη δε είναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα 'Αθηναίοις 5 " καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς 'Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ " τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς " καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

4. "Όπλα δε μη εξέστω επιφέρειν επι πημονη μήτε " Λακεδαιμονίους και τους ξυμμάχους επ' Άθηναίους και 10

 redv k. 3. και αύτών] om. E. αὐτών H.K.O.V.g. yῆs ἐαντών κατὰ K.d. yῆs κατὰ f. 5. ἔτι Ε. 6. τοῦs ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων Q.R.c.d.g.i. 7. τοῦs λακεδ.] τῶν λακεδ. C.I.K.L.N.O.P.V.d.e.g.k. 8. και κατὰ yῆν] om. c.d.e.k. θάλατταν Κ. 9. ἐξέστω] om. h. ἐπιφέρειν] φέρειν Q. om. B. τỹ πημονỹ V. 10. ἀθήναs L.O.k.

possibly of Abæ in Phocis, and any others at which oracles were delivered. By $\theta \epsilon \omega \rho \epsilon \hat{\nu}$ I understand "spectatum "ire," as in VIII. 10, 1. The exclusion from the games was considered an especial grievance, as it implied an unworthiness in the persons excluded to appear before the god in whose honour the festival was celebrated. See V. 50, 2. and Livy II. 37, 38.

2. Δελφούς αυτονόμους elsa! That the Delphians should be independent, and not subject to the Phocians, was the general wish of the Greeks, on religious grounds, (Xenoph. Vectig. V. 9.) and of the Lacedæmonians in particular, because the families of the leading citizens, who formed the aristocracy at Delphi, appear to have been of the Dorian race. See Thucyd. I. 112, 5. Böckh. Staatshaushalt, II. p. 146. not. and Müller, Dorier, I. 102. 211. II. 184.

Müller, Dorier, I. 192. 211. II. 184. advoredeis] "Receiving themselves "all revenues and duties arising from "their own territory and every thing "contained in it." advodicous is rightly explained by Suidas, draw advods de éauroù res ducáferau. A citizen then was advóducos, because he could sue and be sued in his own name; a foreigner or sojourner in the Greek commonwealths was not, because he could only sue through his *mpoordarys*. And that state was advóducos, which was a sovereign state, and answerable itself for any in-

juries that it might commit, and capable of claiming satisfaction for any injury done to itself by others. But a subject state was not auródukos, for it could neither give nor claim satisfaction, all its rights and all its actions being considered as merged in those of the state to which it was subject. Thus when the Latins attacked the Samnites just before the great Latin war, the Samnites not considering the Latins to be avróducos, applied to Rome for satisfaction; because the Romans, as the chiefs of the Latin confederacy, were answerable for the actions of their dependent allies. See Livy, VIII. 2. So the Plateans urge their not being avréducos as a reason why they should not be punished for their alleged offences against the liberty of Greece, III. 55, 5. α δε εκάτεροι έξηγεισθε τοις ξυμμάχοις, ούχ οι έπόμενοι αίτιοι, εί τι μή καλώς έδρατε, αλλ' οι άγοντες έπι τα μη ορθώς ξχοντα.

7. dbblovs sal dblaßeis] The same expressions, a little amplified, occur in a form of truce concluded between the English and Scotch, A. D. 1357. declaring, "Que sont prises Treves et "Soeffrance de guerre generales, sauns "nul mal, damage, ou grevance, faire "de l'un à l'autre, en aucune manere, "(dblaßeis) et sans fraude ou mal en-"gyn," (dbblow). See Rymer, Fœdera, vol. III. p. 138. Edit. Hag. A. C. 421. Olymp. 89. 3.

τούς ξυμμάχους μήτε Αθηναίους και τούς ξυμμάχους ἐπι
 Λακεδαιμονίους και τούς ξυμμάχους, μήτε τέχνη μήτε
 μηχανή μηδεμιά. ην δέ τι διάφορον ή προς άλλήλους,
 †δικαίφ † χρήσθων και δρκοις, καθ ὅτι αν ξύνθωνται.

5. " `Αποδόντων δὲ `Αθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ "ξύμμαχοι `Αμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακε-" δαιμόνιοι `Αθηναίοις, ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται " αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας τὰς δὲ πόλεις φερούσας τὸν " φόρον τὸν ἐπ' `Αριστείδου αὐτονόμους εἶναι. ὅπλα δὲ μὴ
¹⁰ " ἐξέστω ἐπιφέρειν `Αθηναίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ " κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο.
" εἰσὶ δὲ ^{*}Αργιλος, Στάγειρος, ^{*}Ακανθος, Σκῶλος, ^{*}Ολυνθος,
" Σπάρτωλος. ξυμμάχους δ΄ εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακε-" δαιμονίων μήτε `Αθηναίων ἢν δὲ `Αθηναῖοι πείθωσι τὰς
¹⁵ " πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι " αὐτοὺς `Αθηναίοις. Μηκυβερναίους δὲ καὶ Σαναίους καὶ

3. τι] τι καὶ Ο.Ρ. που καὶ L. δίκαις K.L.f.g. 6. δὲ om. E. 7. ὅπη N.d.e.i. βούλωνται A.B.C.E.F.G.H.I.L.O.V.d.e.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo βούλονται. 8. πόλεις τὰς φερούσας G.I.L.O.P.Q.c.k. 10. μήτε Β. 12. εἰσὶ δὲ ἀργιλος B.C.E.F.G.H.L.N.O.P.R.V.d.e.h.i. Haack. Poppo. vulgo, Bekk. Goell. εἰσὶ δὲ αίδε, ἀργιλος. 13. συμμάχους K. qui mox μήτε ἀθηναίων, μήτε λακεδ. 14. πείθουσι F. 15. συμμάχους K. 16. ἀθηναίους Ε. μηκυβερνίους Q.

3. ³/_γν δè—' Δμφίπολιν] Thomas Mag. in χρήσθων intermissis vocibus καὶ όρκ. κ. ἀ. ξ. et καὶ οἱ ξύμμαχοι. WASS. Δίκαις huic loco magis convenire videtur, quam δικαίφ. Et Thucydides etiam alibi δίκην, δίκας et διάφορα conjungit I. 78, 3. τὰ δὲ διάφορα δίκη λύεσθαι. Et I. 140, 5. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι. DUKER.

 $\dagger \delta \iota \kappa a \ell \phi \dagger \chi \rho \eta \sigma \theta \omega r$] Duker and Haack wish to read $\delta \iota \kappa a \iota s$, which appears to have been the reading of the Scholiast. Göller defends $\delta \iota \kappa a \iota \phi$, by saying, "Quidni Thucydides, licet se-" mel vel raro, diceret Jure utuntor " ($\delta \iota \kappa a \iota \phi$) pro Judicio disceptanto f" But is $\delta \iota \kappa a \iota \phi$ to be translated "Jus?" If it were $\tau \phi \delta \iota \kappa a \iota \phi$, Göller's defence would be perfectly sound, but I do not see how the article can be omitted, and therefore I suspect that $\delta \iota \kappa a \iota s$ is the true reading. 8. rdv \$\phi \phi \phi v \vert v \vert \vert \Lambda \Lambda \vert \vert

book III. ch. 15. 12. $\Sigma \kappa \tilde{\omega} \lambda \sigma s^2$] A town near Olynthus, according to Strabo, IX. 2, 23. and probably to the east of it, as Gatterer conjectures, from the order of the names in this passage. Poppo, Prolegom. II. p. 359.

gom. II. p. 359. 16. αὐτοὺς ᾿Αθηναίοις] Expectes pronomen pro ᾿Αθηναίοις, nam αὐτοὺς ᾿Αθηναίοις dixit pro αὐτοῦς ἐαυτοῖς. Conf. VI. 105, 2. οἰ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεθαιμονίοις ῆδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν aἰτίαν ἐς τοὺς ᾿Αθηναίους τοῦ ἀμῦνεσθαι ἐποιήσαν. Göller. Compare also Poppo, Prolegom. I. p. 164.

θογκτδιδογ

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

^α Σιγγαίους οἰκεῦν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ ἘΟλύνθιοι " καὶ ᾿Ακάνθιοι. ἀποδόντων δὲ ᾿Αθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ " οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον.

6. " 'Αποδόντων δὲ καὶ 'Αθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον καὶ Κύθηρα καὶ †Μεθώνην† καὶ †Πτελεον† καὶ 5
" 'Αταλάντην, καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν
" τῷ δημοσίφ τῶν 'Αθηναίων ἢ ἄλλοθί που ὅσης 'Αθηναῖοι
" ἄρχουσιν ἐν δημοσίφ καὶ τοὺς ἐν Σκιώνη πολιορκουμέ" νους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι Λακε" δαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκιώνη εἰσὶ καὶ ὅσους Βρασίδας 10
" ἐσέπεμψε, καὶ εἴ τις τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων ἐν
" ᾿Αθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίφ ἢ ἄλλοθί που ℌς 'Αθηναῖοι

7. " Αποδόντων δε και Λακεδαιμόνιοι και οι ξύμμαχοι

I. στγγέους Ε.Κ.g. συγγαίους Η. ξυγγέους Q. 2. δέ] om. Q. qui καl λακεδ. habet. καl ξύμμαχοι b.c. 4. καl άθηραῖοι B.C.E.F.G.H.I.K.L.O.V.b.c.d.e.f. g.h.i.k. et, correctus fortasse, A. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo και οἰ ἀθηραῖοι. 7. τŵρ] τῷ B.C.E.F.H.I.g. Haack. Poppo. Bekk. τŵr A.E.G. $\frac{1}{7}$ δημοσίφ om. F. όσοις Η. 8. πολιορκουμένους] καθημένους g. 10. ἐν τῷ σκιώνη L. 11. ἐξέπεμψε d. τŵν] om. Κ. 12. ἀθηραίοις Η. $\frac{1}{7}$ - δημοσίφ om. F. Δλλο δή που Q. 13. ἐν τῷ δημοσίφ Q. 14. ἀποδιδάντων d. ἀποδόντες h.i. καl] om. R. καl οἱ Λακεδαιμόνιοι B.d.h.i.

Mysuffeptions di sal Zavalous s. τ . λ .] These people had probably given such indications of their disaffection towards Athens, that, had it not been for this clause, the Athenians might have imposed some penalty on them for their dispositions, although unaccompanied by any overt act: or might even have ejected them from their country, as they would have done to the people of Cythera, unless they too had been saved by the terms of their capitulation. See IV. 54, 3.

IV. 54, 3. 5. $\dagger Me\theta \omega \eta v \dagger$] See IV. 45, 2. and for the orthography of the word see the note.

†IreAcdor†] Of this place no previous mention has been made, and Poppo suspects that the text is corrupt. Dr. Bloomfield supposes that it was the "Pteleon" mentioned by Strabo, as lying on the confines of Messenia and Elis; which the Athenians may

have occupied, as they did some years afterwards, another peninsula on the coast of Laconia, opposite Cythera, VII. 26, I. And the occupation may have taken place during that period when the Athenians were making frequent descents on the Peloponnesian coast, IV. 54. 56. Yet the order of the places is against this supposition, and Thucydides seems to have related all the operations of the Athenians at that time on the coast of Peloponnesus, in such detail, that we can hardly suppose him to have omitted the permanent occupation of any port on the enemy's territory. I can therefore offer no satisfactory explanation, and have followed Poppo in noting the word with obeli.

10. δσους Βρασίδας ἐσέπεμψε] Inter quos Chalcidenses aliquot. Vid. IV. 123, 4. DOBRES. A. C. 421. Olymp. 89. 3.

" ούς τινας έχουσιν Αθηναίων και των ξυμμάχων κατά " ταυτά.

8. "Σκιωναίων δε και Τορωναίων και Σερμυλίων και "εί τινα αλλην πόλιν έχουσιν 'Αθηναίοι, 'Αθηναίους βου-5" λεύεσθαι περι αὐτῶν και τῶν αλλων πόλεων ὅ τι ἀν δοκῆ " αὐτοῖς.

9. "Όρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαι-"μονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὀμνύντων δὲ "τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἐκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης 10" πόλεως. ὁ ὅ ὅρκος ἔστω ὅδε ' ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ " ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως.' ἔστω δὲ " Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταὐτὰ ὅρκος πρὸς " Ἀθηναίους, τὸν δὲ ὅρκον ἀνανεοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφο-" τέρους. στήλας δὲ στῆσαι 'Ολυμπίασι καὶ Πυθοῖ καὶ

I. ούς] εί K.g. 5. δοκῶ Q. 9. ἐκάτεροι] om. d. 10. ἐμμενῶ Fr. Portus, Poppo. Goell. Bekker. in ed. 1832. vulgo ἐμμένω. καὶ ταῖς σπονδαῖς] om. e. 12. ξυμμάχοις καὶ κατὰ B.F.H.R.V. ταὐτὰ g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ταῦτα. 14. ὀλυμπίασι Haack. Poppo. Goell. Bekk. ὀλυμπ πιᾶσι E. vulgo ὀλυμπιάσι.

9. δρκον-τον μέγιστον] In formulis jurisjurandi, varii et confirmandi et fidem dandi gradus erant. Præter usi-tatum testium juejurandum aliud erat sanctius, quod magis quam alia fidem obstringere videbatur, quale præstant Areopagitæ, dum et se et omnem progeniem divis devovent, quodque ut præcipua gravitate et vi præditum me-moratur. Imprimis illam formulam obligare putaverunt, qua per liberos jurabant. Vid. Platner, die Proz. und die Klagen bei den Athen. t. I. p. 223; and Valckenar. de Ritibus Jurisjur. in Opusculis, t. I. Ed. Lips. Göller. Compare also St. Matth. xxiii. 16-22. Herodot. IV. 68, 2. and the superstition of Louis XI. of France, that only those oaths were binding upon him, which he swore on the cross of St. Leu of Angers. How all these facts illustrate Christ's words, "that whatsoever is " more than yea, yea, nay, nay, cometh " of evil."

13. rdv di Sonov drancoùrstau nar' énaurdw] This arose partly from the feeling that all laws and public acts required to be solemnly confirmed from time to time, to prevent them from becoming obsolete, and partly lest the succeeding magistrates might think themselves not bound by the acts of their predecessors, unless they themselves incurred the obligation. So the Veientes are said to have attacked Ser. Tullius, on the ground that their treaty with his predecessor Tarquinus Priscus did not extend to him. See Dionys. Halic. Antiqq. Rom. IV. 27.

άκανεοῦσθαί] Fædus Hierapytn. et Herm. inter Marmora Oxon. fol. μ. 61. l. 37. Ακαγινωσκοντων δε ταν σταλαν κατ ενιαντον οι το κ' αει κοσμοντες παρ εκατεροις εν τοις Υπερβωιοις, και προ παραγγελλαντων αλλαλοις προ αμεραν δεκα η κα μελλοντι αναγινωσκεν. Vid. infra cap. 23, 5. WASS.

θογκτδιδοτ

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

'Ισθμφ καὶ ἐν 'Αθήναις ἐν πόλει καὶ ἐν Λακεδαίμονι ἐν
'' Ἀμυκλαίφ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὅποτεροιοῦν καὶ ὅτου
'' πέρι, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εῦορκον εἶναι ἀμφοτέροις
'' ταύτη μεταθεῖναι ὅπη ἂν δοκῆ ἀμφοτέροις, 'Αθηναίοις καὶ
'' Λακεδαιμονίοις.

ΧΙΧ. " ^{*} Αρχει δε τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας
" ᾿Αρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος, ἐν δε ᾿Αθήναις
" ἄρχων ᾿Αλκαῖος Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος.
² ὥμνυον δε οἴδε καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μεν [Πλει" στοάναξ, ^{*} Αγις], Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μετα- 10
" γένης, ^{*} Ακανθος, Δάϊθος, ᾿Ισχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευ" ξίδας, ^{*} Αντιππος, Τέλλις, ᾿Αλκινίδας, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς,
" † Λάφιλος † ᾿Αθηναίων δε οἴδε, Λάμπων, Ἱσθμιόνικος,

1. καὶ ἀθήναιs A.B.C.E.F.H.I.K.N.Q.V.c.d.e.f.h.i.k. conf. c. 23. extr. ἀθήνησιν g. 2. ἀμυκλέφ C.K.g. ἀμνημονοῦσι καὶ ὁποτεροιοῦν g. ὅτου Q. Poppo. Goell. Bekk. οἱ τοῦ A.B.C. (prima manu) E.F.K. τοῦ h. vulgo εἰ του. 3. χρωμίνους—ἀμφοτέρους K.g. 4. ταίτη] om. L.O.P. μεταθήναι E.Q. ἀσκεῖ Q. 6. τῶν] om. L. εὐφορος Q. 7. ἀρτεμησίου Q.V. τετάρτη—ἴκτη F. 9. οἶδε] οἶδε λακεδαιμονίων A.B.h. αἰτοὶ i. [πλειστοάναξ, ὄγις] addidi, propter cap. 24, 1. vid. ibi annotat. 10. δαμαγήτου d. χιώνης I.e. χίονος d. κίονος i. 11. δάίθος K. δαιδος g. δάῖος L. 12. ἀστεππος A.B.E.F.H.K. N.f.g. Poppo. Goell. Bekk. ἀνθιππος G.L.O. vulgo ἀνθίππος. τελλις A.B.C.E.F.G. H.I.K.L.N.V. b.c.d.e.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. τέλλιος O.P. vulgo τελλης. sed τέλλις et c. 24, 1. βρασίδας ὁ τέλλιδος II. 25, 2. III. 60, 1. IV. 70, 1. αλκιντίης b.c. ἀκινίδας g. ἐνπέδίους c. μίνας C.G.I.K.d.e.g.i.k. μίνης g. 13. †λάφιλος † Poppo. vid. c. 24, 1. vulgo, Bekk. Goell. λάμψιλος.

1. [']Ισθμ $\hat{\varphi}$] Veram puto conjecturam Porti 'Ισθμ $\hat{\omega}$: nam sic et alii Scriptores, Lucian. de Gymnas. p. 272. et Neron. p. 802. DUKER.

res. Lucian. de Cymans. p. 2/2. στα. ron. p. 802. DUKER. έν πολεi] In arce. Sic Thucyd. II. 15, 4, 8. V. 23, 5. et 47, 11. Aristoph. Equit. 1000. καί μοι δόκει αὐτὴ ἐκ πόλεως λθείω. Schol. ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. De Amyclæo rursus infr. cap. 23, 5. Polyb. V. 19. DUKER.

ir 'Aμυκλαίφ] This, according to Polybius, was twenty stadia distant from Sparta. V. 19. Dodwell states that what he considers to be the ruins of Amyclæ are at least four miles from the ruins of Sparta: (Travels, vol. II. p. 413.) and sir W. Gell appears to agree with him. (Itinerar. of the Mores, p. 222, 225.) But col. Leake is in-

clined to place Amyclæ on the hill of Aia Kyriaki, where some ruins are also to be met with, and which is not more than two miles and a half to the south of Sparta. (Travels in the Morea, vol. I. p. 135—145.) The temple of Apollo at Amyclæ might as well be called at Sparta, as the temple of Juno was said to be at Argos, Thucyd. IV. 133, 2. although it was forty stadia distant from the city. Strabo, VIII. 6, 2. Herodot. I. 31, 4.

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

Κικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλής, Πυθόδωρος, Άγνων,
Μυρτίλος, Θρασυκλής, Θεογένης, Άριστοκράτης, Ἰώλκιος,
Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης."

XX. Αυται αι σπονδαι έγένοντο τελευτώντος τοῦ χει-5 μῶνος ἄμα ἦρι, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν, αὐτόδεκα Computation of the ^êτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρεlength of the first νεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἡ ἐς was, now concluded τὴν ᾿Αττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπείτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν 2

I. πατροκλήs L.O. ἄγων K.g. 2. μιρτυλος i. θεογένης A.B.C.E.F.G.I.V. c.e.f.g.k. Bekk. vulgo, Poppo. θεαγένης. vid. IV. 27, 3. αριστοκράτης Poppo. Goell. vid. c. 24, I. άριστοκίτης A.B.C.E.F.G.H.I.K.N.Q.V. c.d.e.f.g.h.i.k. vulgo et Bekk. άριστοκοίτης. Ιώλαιος e. 3. δημοκράτης c. 4. αυται δή σπονδαί V. τοῦ χειμῶνος] om. E. 5. ἀστυκῶν Q.c.e. ἀττικῶν K. αὐτόδεκα ἐτῶν g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αὐτοδεκαετῶν. 6. ἀλίγων ἡμερῶν e. 7. ὡς] ἐς d.e.i. τὸ πρότερον Q. ἡ ἐς A.B.E.F.G.H.V.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt articulum. 8. τοῦδε] om. d. 9. μὴ τὸν c.

5. ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν] Vide Palmer. Exerc. p. 505. et 617. Casaubon. in Athenæum, p. 446. et in Theophrast. p. 131. Meurs. Athen. Att. p. 150. Scaligerum I. de Emendat. Temp. p. 29. et Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 310. ἀστικὸς et ἀστικὸς scribi tradunt Stephanus in Thes. et Jungermann. ad Polluc. IX. 17. DUKER.

αυτόδεκα έτων διελθόντων κ. τ. λ.] The reckoning is not by months, but by summers and winters; for Thucydides has given the events of ten summers and ten winters, and the treaty was signed in the beginning of the eleventh summer. Although, in fact, the calculation by months would not present such difficulties as are commonly imagined. For the actual descent into the plain of Attica in the first year of the war did not take place later than the latter end of June; and this was eighty days after the Theban attack on Platzea. But immediately after that attack, the Lacedsemonians summoned their allies to the field, II. 10, 1; and it was only owing to the delays of Archidamus, first at the Isthmus, and then on his march, and before Enoë, that the actual ravaging began so late. Now reckoning "the invasion of At-"tica and the beginning of the war" from the time when the Peloponnesian army began to take the field to assemble at the Isthmus, we must carry it back at least to the very end of April; and the treaty was signed on the 4th of April, according to Göller, ten years afterwards. So then from the beginning of the war to the signing of the treaty, there ware ten years, with a difference of only a few days; that is, the war lasted from April to April, though not exactly to the same day of April as that on which it began. For $\eta\mu\epsilon\rho\omega\nu \delta\lambda(\gamma\omega\nu \pi a\rho\epsilon\nu\epsilon\gamma\kappaousine \eta$ is $\eta \epsilon is (\beta \delta \lambda \eta) - \epsilon i \gamma \epsilon is (With a$ "variation of a few days from the"day on which the invasion took"place." See Schneider's Lexicon in $<math>\pi apa \phi \epsilon \rho \omega$.

9. $\sigma\kappa\sigma\pi\epsilon i\tau\omega \, \delta\epsilon \, \tau is - \mu \hat{a}\lambda \lambda \sigma \nu$] To translate this passage as it now stands is impossible. Göller transposes the word $\sigma\eta\mu auv \delta\sigma\tau\omega\nu$, and puts it after $dro \, \tau\mu\eta\hat{s}s$ $\tauuv\deltas$. "Audacissime transposuit," says Poppo, who retains the common order. Dobree, after various suggestions, concludes with saying, "Usque adeo in " certa hic sunt omnia." The sense notwithstanding is perfectly clear, and Göller's transposition makes the words properly express it. $\Sigma\kappa\sigma\pi\epsilon i\tau\omega \, \delta\epsilon \, \tau is$ $\kappaar a \, \tau ovis \, \chi\rho\delta vous, \kappa al \, \mu h [\kappaar d] \, \tau h \mu$ $d\pia \rho i \theta \mu \sigma v \, \bar{\omega}\nu \, \delta vo\mu a \tau \omega \tau \, \bar{\omega}\nu \, \delta \kappa \sigma \tau a <math>\chiou \, h \, d\rho\chi\delta \sigma \omega \, r \, h \, dr \, \tau u h s \, \tau u v h s \, \tau u v h s \, \tau u v h \sigma$

A. C. 421. Olymp. 88. 3.

έκασταχοῦ ἡ ἀρχόντων ἡ ἀπὸ τιμῆς τινὸς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαινόντων πιστεύσας μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν, οἶς καὶ ἀρχομένοις καὶ 3 μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τῷ, ἐπεγένετό τι. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὑρήσει ἐξ ἡμι- 5 σείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῷ πολέμῷ τῷδε γεγενημένους.

XXI. Λακεδαιμόνιοι δε (έλαχον γαρ πρότεροι αποδιδόναι a είχον) τούς τε ανδρας εύθυς τους παρά σφίσιν αιγμαλώτους 10 Difficulties in the way achievar, και πέμψαντες ές τα έπι Θράκης of the execution of the πρέσβεις Ισχαγόραν και Μηνάν και Φιλοtreaty. Amphipolis is not restored to the χαρίδαν εκέλευον τον Κλεαρίδαν την 'Αμφί-Athenians: and the distike shown towards πόλιν παραδιδόναι τοις 'Αθηναίοις, και τους the peace by the allies une ponce by the alles αλλους τας σπουδας, ώς είρητο εκάστοις, δε-15 duces the Lacedæmoχεσθαι. οι δ ούκ ήθελον, νομίζοντες ούκ nians to conclude a οραπιο τουις τι έπιτηδείας είναι ουδε ό Κλεαρίδας παρέδωκε Athens. την πόλιν, γαριζόμενος τοις Χαλκιδεύσι, λέγων

3 ώς οὐ δυνατὸς εἶη βία ἐκείνων παραδιδόναι. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβεων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς 20 τὴν Λακεδαίμονα, ἦν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἱσχαγόραν ὅτι οὐκ ἐπείθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετα-

I. έκαστοῦ Q. ἀπὸ] ἐκ h. 2. πιστεύσας σημαινόντων V. 3. οὐ γὰρ] om. V. 4. ἐπεγίνετό τε e. 7. πρώτω] om. A. τῷδε] om. d. 9. ἐλαχον πρότεροι f. ἀποδιδόντες d.i. 10. εὐθύς post aἰχμαλώτους ponit g. aἰχμαλώτας i. 12. μίκαω C.K.e. μίμαν g. μηραν c.d.i. 13. κλεαρίδα d.f.i. 14. παραδοῦναι Q. 17. ἐπττηδείους K.c.d.f. 19. δυνατόν L. ἐκείνην g. αὐτὸς καὶ κατὰ e. 20. αὐτόθ R. ἀπολογησάμενός A.B.C.E.F.K.V.h.

νόντων, [ταύτγ] ἐς τὰ προγεγενημένα πιστεύσας μᾶλλον. Or I would rather place τὴν ἀπ. τῶν ἀνομάτων after σημαινόντων, so that ἐς τὰ προγεγεν. σημαινόντων would signify, "serving as a mark "for past events;" or, as the Scholiast expresses it, ἐπωνύμους τοῖς ἔτεσι γεγενημένους. By τῶν ἀπὸ τιμῆς τινὸς σημαινόντων Thucydides alludes to offices like that of the priestess of Juno at Argos. See II. 2, 1. 4. δπως έτυχέ τφ] "Who were in the "beginning of their office, and in the "middle of it, and at any period of it "that may be named, when each partidiately afterwards, if μμοτίας - ξχοστος is, "Each summer and winter being "equivalent to half a year;" or, literally, "having the virtue of the year in "half measure." And so it is rendered by Dobree and Göller.

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

κινητή έξη ή όμολογία, ἐπειδή εῦρε κατειλημμένας, αὐτὸς μὲν πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων καὶ κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, ὁπόσοι Πελοποννησίων ἐνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο. 5 XXII. οἱ δὲ ξύμμαχοι ἐν τῆ Λακεδαίμονι αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῆ αὐτῆ προφάσει ἦπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπεώσαντο, οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἦν μή τινας δικαιοτέρας τούτων ποιῶνται. ὡς δ αὐτῶν οὐκ ἐσή-2 10 κουον, ἐκείνους μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιοῦντο, νομίζοντες ἦκιστα ἂν σφίσι

Ι. είη όμολογία Ρ. 4. και κατά R. 6. τους μέν Ε. 7. ποιείσθαι] δέχεσθαι Q.f. οίπερ g. 8. και] om. Κ. το πρότερον e. et omisso articulo d.i. και ούκ L.O.P.Q.R.c.k. 10. πρός άθηναίους Η. 11. έποιουντο Α.Β.Ε.Γ.Ι.Ν.

Q.V. c.d.h.i. Poppo. Goell. Bekk. enoingarro G. vulgo enoingarro.

I. εδρε κατειλημμένας] i.e. τας σπουδάς. Κατειλημμένας signifies " made " fast, or secured," so as not to be broken.

5. adrol éruxor örres] "Happened to "be of their own accord at Lacedæ-"mon;" so that there was no need to send for them, or to them, as the Lacedæmonians had sent to Amphipolis. Compare IV. 128, 4. rai adrol ópyugóµeros ol orpariora, and the note there.

8. ovr éparar défardari, and the how there. scribere cum Markland. ad Lysiam, p. 454. Vid. I. I. p. 138. et Lobeck ad Phrynich. p. 749. POPPO.

11. ropiforres fixiora de ordioi $\kappa. \tau. \lambda.$] Few sentences in Thucydides exhibit a more extraordinary specimen of anacoluthon than this. The clause ropiforres — Apyeious is repeated after the parenthetical clause $\epsilon \pi \epsilon a \delta \eta$ — $\epsilon \pi i a \sigma \epsilon \sigma \delta \sigma \delta a$, but in different words, ropiforarres— $\delta \delta a \sigma \delta a$, but in different words, ropiforarres— $\delta \delta a \sigma \delta a$, but in different words, ropiforarres— $\delta \delta a \sigma \delta a \delta a$ clause itself refers only to the name of the Argives, explaining the reason why they in particular had been separately mentioned. In order to make the construction grammatical, the words ropiforarres abrobs and the negative ob must be omitted. The sense is as follows: "Thinking that the Argives, whose

L

" hostile intentions were manifested by " their late refusal to renew the truce, " would cease to be formidable, if de-" prived of the aid of Athens; and that "the other states of Peloponnesus " would, from the same cause, be most "disposed to remain quiet; as the "Athenian alliance would thus be " closed against them, under which "they would otherwise have ranged "themselves." Such also is Dobree's interpretation of the passage, and Poppo's, as given in his Prolegom. I. p. 199. Göller is in this instance, I think, completely mistaken. He refers rouisarres to the Argives, and arrows to the Lacedæmonians. But when had the Athenians ever taken part with Sparta against Argos, or when were they likely to do so? If the Spartans were not formidable to Argos, unless aided by the Athenians, they never had been, and never were likely to be formidable to it. The refusal of the Argives to renew the treaty with Sparta had been noticed, ch. 14, 3. άλλας οὐκ ήθελον σπένδεσθαι οἱ 'Αργείοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει.

[Göller in his second edition still adheres to his original interpretation. His most important objection to my

OULKLUDOL

A. C. 421. Olymp. 89. 3.

τούς τε 'Αργείους, ἐπειδη οὐκ ἦθελον 'Αμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ 'Αθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι, καὶ την ἄλλην Πελοπώννησον μάλιστ' ἀν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἀν τοὺς 'Αθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. 3παρόντων οὖν πρέσβεων ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων καὶ γενομένων5 λόγων ξυνέβησαν, καὶ ἐγένοντο ὅρκοι καὶ ξυμμαχία ἦδε κατὰ τάδε.

TREATY of ALLIANCE for FIFTY XXIII. " EYMMAXOI ÉCOVTAL YEARS between ATHENS and LA-CED EMON. " AAKEÕALµÓVIOI TEVTÝKOVTA ÉTI.

2. " ^{*}Ην δέ τινες ίωσιν ές την γην πολέμιοι την Λα-10 " κεδαιμονίων και κακώς ποιώσι Λακεδαιμονίους, ώφελειν " 'Αθηναίους [Λακεδαιμονίους] τρόπφ όποίφ αν δύνωνται " ἰσχυροτάτω κατὰ το δυνατόν. ην δε δηώσαντες σίχωνται, " πολεμίαν είναι ταύτην την πόλιν Λακεδαιμονίοις και 'Αθη-" ναίοις και κακώς πάσχειν ύπο ἀμφοτέρων, καταλύειν δε¹⁵ " ἅμα ἅμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ είναι δικαίως και προθύμως " και ἀδόλως.

3. "Καὶ ἦν τινες ἐς τὴν ᾿Αθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι "καὶ κακῶς ποιῶσιν ᾿Αθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους " τρόπῷ ὅτῷ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῷ κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν 20 " δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν " Δακεδαιμονίοις καὶ ᾿Αθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' " ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ " εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως.

2. νομίσαντες άνευ Α. 3. οὐ δεινοὺς] οὐδενὸς e. 4. πρὸς ἀθην. Q. γὰρ τοὺς L.V. 5. ἀπὸ] ἐκ b. 6. ξυμμαχία κατὰ d.i. ἡιδέ Ε. 9. λακε δαιμονίοις corr. F. 10. ίωσιν] ίωντες c. τὴν λακεδ.] τῶν λακεδ. Q.c.d. 11. καὶ] om. P. ποιήσωσι Ο. 12. λακεδαιμονίοις P.m. οἶω G.I.L.O.e.k. & d.i. ὑποίω bis est c. 47, 3, 4. 15. ἀμφοτέρω g. 16. τῶκ Ε. 17. ἀδούλως h. àδόλως καὶ προθ. V. 18. καὶ ῆν—πόλεε] om. L.O. καὶ ῆν—ἀδόλως] om. P. τὴν ἀθηναίων B.G.c.d.f. Bekk. Goell. vulgo τὴν τῶν. πολέμως] om. d. 23. ἅμα om. E.

interpretation arises from the change "peti," an of tense from νομίζοντες to νομίσαντες. But Poppo observes that "post inter-"positiones sæpe non idem, sed simile "vocabulum vocabulive flexionem re-

" peti," and he refers to Xenoph. Cyropæd. VII. 2, 24. ἀγνοῶν ἄρα ἐμαυτὸν —raῦτ' οὖν ἀγνοήσας δικαίως, ἔψη, ἔχω τὴν δίκην.] A. C. 421. Olymp. 89.3.

4. " ^{*}Ην δέ ή δουλεία ἐπανιστήται, ἐπικουρείν ^{*}Αθηναίους " Λακεδαιμονίοις παντί σθένει κατά το δυνατόν.

5. " 'Ομοῦνται δὲ ταῦτα οἶπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς " ὅμνυον ἐκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν Λακε-5 " δαιμονίους μὲν ἰόντας ἐς ᾿Αθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, " ᾿Αθηναίους δὲ ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. " στήλην δὲ ἑκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι παρ' " ᾿Απόλλωνι ἐν ᾿Αμυκλαίω, τὴν δὲ ἐν ᾿Αθήναις ἐν πόλει " παρ' ᾿Αθηνậ. ἢν δέ τι δοκῆ Λακεδαιμονίοις καὶ ᾿Αθηναίοις 10 " προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ τι ἂν δοκῆ, " εὖορκον ἀμφοτέροις εἶναι."

 ΧΧΙΥ. Τον δε όρκον ώμνυον Λακεδαιμονίων μεν οιδε
 Πλειστοάναξ, "Αγις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, "Ακανθος, Δάϊθος, 'Ισχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξί-15 δας, "Αντιππος, 'Αλκινάδας, Τέλλις, 'Εμπεδίας, Μηνας, Λάφιλος, 'Αθηναίων δε Λάμπων, 'Ισθμιόνικος, Λάχης, Νικίας, Εὐθύδημος, Προκλης, Πυθόδωρος, "Αγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλης, Θεογένης, 'Αριστοκράτης, 'Ιώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

 i. ἐπανιστῆται A.B.F.G.H. Poppo. Goell. Bekk. ἐπανίσταται K.Q. vulgo ἐπανίστηται.
 3. καὶ] διὰ B.
 4. δὲ κατ' A.B.C.E.F.H.K.N.V.e.f.g. [Haack. Poppo. Goell. Bekk.] ceteri δὲ ταῦτα κατ'.
 7. παρὰ ἀπόλλωνι V.
 8. ἀμυκλέφ H.P. et correctus C.
 ἐν] om. Q.
 9. δοκεῖ R.d. καὶ ἀθηναίοιs om. E.
 12. μὲν σἶδē] οἱ μὲν K.N.
 13. μεταγενέπης Ε.
 14. φιλοχαρίδης L.
 ζευλας δια δ.
 κοιδια Ο.
 Δικιδάμας Q.
 δλεικόδας Ο.
 μινας C.I.K.c.d.e.g.i.k.
 λάμφιλος P.
 λύμφυλος L.
 Δίωνολης
 13. μένοξος Ο.
 17. πυθόδ.

I. ή δουλεία] "The slave popula-"tion." Compare VIII. 64, 4. ψυγή αὐτῶν ἔξω ην.

δουλεία] Τὸ πληθος τῶν οἰκετῶν sic dici ex hoc loco docet Pollux, III. 75. DUKER.

13. Illiteoroáraf, "Ayıs] As no reason can be assigned why the names of the kings should not have appeared amongst those who swore to the first treaty with Athens, as Pleistoanax in particular would hardly have omitted such a proof of his attachment to it, and as the second treaty provides especially, "that no reason and induced h as at once hea not heading it.

"it shall be sworn to by the same per-"sons who swore to the former one," I have ventured to insert the names $II\lambda\epsilon toro diva\xi$, "Ayis, in ch. 19, 2. at the head of the Lacedæmonians who took the oaths. Possibly the words at the beginning of the chapter, ill understood, $d\rho\chi\epsilon\iota \, d\epsilon \, r \hat{\omega}\nu \, \sigma m \nu \sigma \delta \hat{\omega} \, i\phi o \rho os \, II\lambda\epsilon tor \tau \delta \lambda as,$ may have misled an ignorant copyist, and induced him to omit the kings" names, for fear of the apparent contradiction, if Pleistolas were represented as at once heading the treaty, and yet not heading it.

THUCYDIDES, VOL. II.

P

θοτκτδιδοτ

A. C. 421. Olymp. 89. 3. 4.

Αυτη ή ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῷ The prisoners taken υστερον, καὶ τοὺς ẩνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου at Biphacteria are rostored by the Athoniana. καὶ τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γενόμενος 5 γέγραπται.

XXV. Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἶ ἐγένοντο μετὰ τὸν

δεκαετή πόλεμον έπι Πλειστόλα μέν έν Λακε-A. C. 421. Olymp. 89. 3. 4. Beginning of fresh δαίμονι έφόρου Άλκαίου δ άρχοντος Άθήνησι, 10 troubles, which after τοις μέν δεξαμένοις αυτάς ειρήνη ην, οι δέ a few years led to a renewal of the war. Κορίνθιοι καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσω πόλεών Thucydides gives some notices of his TIVES διεκίνουν τα πεπραγμένα, και εύθυς αλλη own peculiar means ταραχή καθίστατο των ξυμμάχων πρός την of information. 2 Λακεδαίμονα. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι 15 προϊόντος τοῦ χρόνου υποπτοι έγένοντο, έστιν έν οίς ού 3ποιουντες έκ των Ευγκειμένων α είρητο. και έπι εξ έτη μεν και δέκα μηνας απέσχοντο μη έπι την έκατέρων γην στρα-

1. ξύμβασιε L.O.P. έγίνετο c.d. 3. o[] om. R.f. 4. δεκάτου h. ταῦτα τὰ L.O. 5. γιγνόμενος i. γινόμενος c. 6. ἐπιγέγραπται R. 9. ἐνδεκαετῆ c.i. ἐπὶ] om. e. 13. διενόουν B.h. 14. καθίσταται f. 16. προϊόντες c. οὐ ποιοῦντες] ἐκπιοῦντες, in margine ἐκλιπόντες, c. 17. συνκειμένων K. εἰρηται Q.f. 18. μῆνας δέκα Q.V. τὴν] om. K.c. τὸ μὴ c. τὸ τὴν μὴ i. ἐκατέραν A.B.E.F.

17. en it i in pir kai bika µîras] Auctoris computatio annorum progreditur usque ad annum Olymp. 91. 2. (A. C. 414.) et mensem Februarium, quo tempore Lacedæmonii ab Alcibiade exstimulati rursus ad bellum aperte cum Atheniensibus gerendum se accinxerunt. Vid. Thucyd. VI. 93, 1, 2. Exceunt ipsi sex anni et menses decem; nam nunc Aprilis agitur. Göller.

nam nunc Aprilis agitur. GÖLLER. [To this Poppo objects, "At quis "initium belli ab iis quae homines "cogitent et parent, non ab iis quae "gerant hostiliter, numerabit?" He therefore follows Acacius and Dodwell in thinking that the present text is corrupt, and in proposing to read érra érry sal dúo µŋwas; as he holds that the

date of the renewed war should be fixed at the descent made by the Athenians on the Laconian territory, in the summer of the eighteenth year of the war, mentioned by Thucydides VI. 105, I. This would perhaps have been a more reasonable way of reckoning; but as the date afforded by the present text coincides exactly with the meeting at Lacedæmon in the winter of the seventeenth year, at which meeting it was determined that the war should be renewed with vigour and Attica invaded, I cannot but think that Thucydides meant to take the determination as equivalent to the act, and calculated the beginning of the second war from that resolution.] A. C. 421. Olymp. 89. 3. 4.

τεύσαι, έξωθεν δε μετ ανακωχής ου βεβαίου έβλαπτον άλλήλους τὰ μάλιστα έπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λύσαι τάς μετά τά δέκα έτη σπονδάς αύθις ές πόλεμον φανερόν κατέστησαν. ΧΧΝΙ. γέγραφε δε και ταυτα ό 5 αύτὸς Θουκυδίδης 'Αθηναίος έξης, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη και χειμώνας, μέχρι ου τήν τε άρχην κατέπαυσαν τών 'Αθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη και τον Πειραιά κατέλαβον. έτη δε ές τουτο τα Εύμπαντα έγένετο τῷ πολέμφ έπτὰ καὶ εἶκοσι. καὶ τὴν διὰ 2 10 μέσου Εύμβασιν εί τις μη άξιώσει πόλεμον νομίζειν, ούκ όρθως δικαιώσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διήρηται ἀθρείτω, και εύρήσει ούκ είκος ον είρηνην αύτην κριθηναι, έν ή ούτε απέδοσαν πάντα ουτ' απεδέξαντο α ξυνέθεντο, έξω τε τούτων πρός τον Μαντινικόν και Έπιδαύριον πόλεμον και ές άλλα 15 αμφοτέροις αμαρτήματα έγένοντο, και οι έπι Θράκης ξύμμαχοι ουδέν ήσσον πολέμιοι ήσαν, Βοιωτοί τε έκεχειρίαν δεχήμερον ήγον. ώστε ξυν τῷ πρώτω πολέμω τῷ δεκαετεί 3 και τη μετ' αυτόν υπόπτω άνακωχη και τω υστερον έξ αυτης πολέμω ευρήσει τις τοσαύτα έτη, λογιζόμενος κατά τούς

1. μετὰ ἀνακωχῆς V. 3. λύσαι Ε. μετὰ δέκα Q. 4. καθίσταντο B.h. δὲ ταῦτα d.i. 5. θουκυδίδης ἐξῆς f. ὡς] om. P.Q. κατὰ τὰ θέρη L.O.P.k. 8. κατέβαλον f. ἐν τούτῷ f. ἐγένοντο τὰ ξύμπαντα I.L.O.P. 9. ἐγένοντο C.G. 10. ἀξιώσοι G.L.O.P.b.c.d.i.k. 11. διείρηται L.O.c.d.i. 12. "Malim οὐδ" Bekk. in ed. 1832. 14. μαντικάν e.i. τάλλα Q. 15. ἐγένοντο A.B.C.E.F. G.H.I.K.L.O.P.Q.V.c.d.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐγένετο. 3. λύσαι Ε. 16. re] om. V. 17. дека ет с. декаете В. et Poppo.

P 2

8. κατέλαβον] " Made themselves "masters of; got into their power." Duker wishes to read karé Badov, which would be better perhaps, but is not

necessary. έτη δε—έγέν.] Non videtur concor-dare Xenophon. Nam II. 3, 9, 10. Έλληνικών ait viginti octo durasse annos, et viginti novem ephoros nominat, et numerat usque ad reditum Lysandri, post pacem factam et muros eversos et Samum captam. Sed Xenophon numeravit prinum et ultimum annum integros ; Thucydides vero exactius. Palmerius Exercitat. p. 52. | 11. ώς διήρηται] i. e. ή ξύμβασις]

"What the facts of the case have "made it out to be; what character "the facts of the case have given it." Compare Herodot. VII. 47, I. 103, 2. and Schneider, Lexicon, in diaspéw. The conjunction re in rois re yap epyois seems to answer to έξω τε τούτων. "First of all the treaty was in itself "practically inefficient, inasmuch as " its very stipulations were not all ful-" filled; and then there were mutual " causes of complaint with respect to "other matters, of which the treaty "had made no mention."

15. ἁμαρτήματα έγένοντο] See the note on επηλθον 'Ολύμπια, Ι. 126, 5.

θοτκτδίδοτ

A.C. 421. Olymp. 89.3.4.

χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν. 4 ἀεὶ γὰρ ἔγωγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου καὶ μέχρι οῦ ἐτελεύτησε, προφερόμενον ὑπὸ πολλῶν ὅτι τρὶς 5 ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτόν. ἐπεβίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, 5 αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικία, καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι ἐἶσομαι· καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἶκοσι μετὰ τὴν ἐς ᾿Αμφίπολιν στρατηγίαν, καὶ γενομένῷ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἦσσον τοῖς Πελοποννησίων διὰ τὴν ψυγὴν, καθ ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον 10 6 αἰσθέσθαι. τὴν οὖν μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφοράν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη ἐξηγήσομαι.

I. οὐ πολλάς] om. K. τοῖς] om. K. ἀπὸ] ἐκ h. om. Dionysius. 2. ὅχυρῶς Dionysius: ἰσχυρῶς K.N.V. 3. ἐγὼ Dionysius. 4. προσφερόμεταν P. τρεῖς F.H.Q.V. 6. αἰσθόμετος Ε.L.O.P. τῆ γνώμη d.e. 7. ἀκριβῶς e. cum Dionysio. εἰσωμαι F. 8. γενομένων ὶ. 9. πελοποιτησίοις A.F.V.g.h. cum Dionysio. II. αἴσθεσθαι A.B.E.F. Bekk. Goell. τὴν μὲν οὄν K. μετὰ δέκα e. cum Dionysio διαφορὰν καὶ c.d.

1. καὶ τοῖς—ἐξηγήσομαι] Dionys. Halic. tom. II. p. 142.

καὶ τοῖs ἀπὸ χρησμῶν κ. τ. λ.] "And " that they who on the strength of " oracles were positive on any matter, " found in this one solitary instance of " the event decidedly corresponding," or, " coming true to the prediction." ‰νμβἀν seems to be used in the sense of " coming right; falling out exactly " as it should do." Compare III. 3, 3. καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῦρα.

7. kal $\xi v r \epsilon \beta \eta \mu o \epsilon \phi r v r r \lambda$.] "It " was my fortune to be an exile for " twenty years," not " to be banished " for twenty years," as if that had been his sentence. See Thirlwall's Hist. Gr. vol. III. p. 288. note. The words yero- $\mu \epsilon m \rho$ $\pi a \rho$ $d \mu \phi o r \epsilon \rho o s$ $\pi o \delta r \mu a \sigma$ must express his having been present at the resolutions and actions of both parties, and therefore must refer to his life before and after his exile. Dr. Thirlwall thinks that he was present at the battle of Mantinea, but I would not willingly believe that he was in the

field with a Spartan army against his countrymen, and that when Nicostratus fell fighting for Athens, Thucydides was, like Xenophon at Coronea, fighting against her. Yet it is true, as Dr. Thirlwall observes, that some expressions in his account of the battle of Mantinea appear to indicate that he was an eyewitness of it; and as Athens was not then at open war with Lace-dæmon, he may have regarded the campaign as fought against the Argives rather than against the Athenians. Nor would his accidental presence in one battle imply that he devoted himself to the Lacedæmonian interest, or had transferred his affection from Athens to Lacedæmon, a charge which the whole tone of his history disproves, as well as the statement that most of his exile was T_i aiτών seems a modest way of expressing "every thing about them; "any thing that I might want to no-" tice." See V. 31, 5. and Matthize, Gr. Gr. §. 487, 2. Jelf, 659, 1.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε. V. 27, 28.

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 3. 4.

XXVII. Ἐπειδή γὰρ αἰ πεντηκοντούτεις σπονδαὶ έγένοντο και ύστερον αι ξυμμαχίαι, και αι άπο της Πελοποννήσου πρεσβείαι, αίπερ παρεκλήθησαν ές αὐτα. PELOPONNESUS. Intrigues of the Co- άνεχώρουν έκ της Λακεδαίμονος. και οι μέν 2 rinthians to make άλλοι έπ' οίκου απηλθον, Κορίνθιοι δέ ές 5 ARGOS the head of a Peloponnesian "Αργος τραπόμενοι πρώτον λόγους ποιούνται confederacy, in opposition to Lacodar- πρός τινας των έν τέλει δντων 'Αργείων, ώς χρη, έπειδη Λακεδαιμόνιοι ούκ έπ' άγαθφ άλλ'

έπι καταδουλώσει της Πελοποννήσου σπονδάς και ξυμμαχίαν 10 πρός 'Αθηναίους τούς πριν έχθίστους πεποίηνται, όραν τούς 'Αργείους όπως σωθήσεται ή Πελοπόννησος, και ψηφίσασθαι, την βουλομένην πόλιν των Έλλήνων, ήτις αὐτόνομός τέ έστι καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς 'Αργείους ξυμμαχίαν ποιείσθαι ώστε τη αλλήλων επιμαχείν 15 αποδείξαι δε ανδρας όλίγους άρχην αυτοκράτορας, και μή πρὸς τὸν δημον τοὺς λόγους εἶναι, τοῦ μη καταφανεῖς γίγνεσθαι τους μη πείσαντας το πληθος. έφασαν δε πολλούς προσχωρήσεσθαι μίσει των Λακεδαιμονίων. και οί μέν Κορίνθιοι διδάξαντες ταῦτα ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκου 20 XXVIII. οἱ δὲ τῶν ᾿Αργείων ανδρες ἀκούσαντες ἐπειδή άνήνεγκαν τούς λόγους ές τε τας άρχας και τον δημον,

I. πεντηκοντούτις A.h. 2. καl al ξυμμαχίαι ὕστερου V. καl al] al καl A.B.C.F.H.h. καl, omisso articulo, K.P.g.e. $d\pi\delta$] έκ h. $\tau\eta\hat{s}$] om. L. 3. al, omisso περ, F. 4. καl] om. L.O.P. 9. τας σπουδας h. ξυμ-μαχίας G.L.O.P.c.d.k. 10. προς] έποιήσαντο προς, omisso postea πεποίηνται h. 12. αυτόματός f. 14. τε K. 16. τους λόγους A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.V. c.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt articulum. 21. τε] om. Q.V.

2. και al — πρεσβείαι — ανεχώρουν] These words are the apodosis of the sentence. Compare II. 21, 1. Kal TIVA

new

mon.

senerce: Compare 11.21, 1. kat the $i\lambda\pi i\partial a \ i\chi_{0\nu}$, and the note there. 13. $\partial ixas \ i\sigma as - \partial i\partial \omega \sigma i$] " Is ready " and able to give just satisfaction, " according to the common law of " Greece, for any injuries which it may " commit." The expression seems intended to exclude such dependent states as were not airódikoi, on the one hand ;

Ì

and on the other, states of such overbearing power as to be above all fair terms of law and right, and who, even while professing dikas didóvai, were yet so superior in power as to render their

profession nugatory. See I. 39, I. I4. ὥστε τῆ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν] "Mutually to defend each other's ter-"ritory." Compare I. 44, I. ἐπιμαχίαν de enoingrarro, and the note there.

θοτκτδίδοτ

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 58. 3, 4.

The Artives readily έψηφίσαντο Άργείοι, και ανδρας είλοντο δώlisten to this proposal. δεκα πρός ούς τον βουλόμενον των Έλλήνων Ευμμαχίαν ποιείσθαι πλην Αθηναίων και Λακεδαιμονίων, τούτων δε μηδετέροις έξειναι ανευ του δήμου του 'Αργείων 2 σπείσασθαι. έδέξαντό τε ταῦτα οἱ Άργεῖοι μαλλον, δρῶντες 5 τόν τε των Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον έσόμενον (έπ έξόδω γαρ πρός αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν), καὶ ἅμα ἐλπίσαντες της Πελοποννήσου ήγήσεσθαι κατά γάρ τον γρόνον τοῦτον ή τε Λακεδαίμων μάλιστα δη κακῶς ήκουσε καὶ ύπερώφθη δια τας ξυμφορας, οι τε Αργείοι αριστα έσχον 10 τοις πασιν, ού ξυναράμενοι τοῦ Αττικοῦ πολέμου, άμφο-3 τέροις δε μαλλον ενσπονδοι όντες εκκαρπωσάμενοι. οι μεν ούν Αργείοι ούτως ές την ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τούς έθέλοντας των Έλλήνων, XXIX. Μαντινής δ αύτοις και οί

The MANTIN ZANS the example of revolt from Lacedsmon, and ance.

Εύμμαχοι αύτων πρώτοι προσεχώρησαν, δε-15 and their alles first set Siores rows Aakedaupovious. rois yap Mauriνεύσι μέρος τι της 'Αρκαδίας κατέστραπτο join the Argive all- υπήκοον έτι του προς 'Αθηναίους πολέμου όντος, και ένόμιζον ου περιόψεσθαι σφάς τους

Λακεδαιμονίους άρχειν, έπειδη και σχολην ήγον ωστε άσμε - 2 νοι πρός τούς 'Αργείους ετράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες και Λακεδαιμονίοις άει διάφορον, δημοκρατουμένην τε 2 ώσπερ καὶ αὐτοί. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ές θροῦν καθίστατο ώς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο, νομίσαντες πλέον τέ τι είδότας μεταστηναι αύτους, 25

2. obs] τούs Ε. 3. πλην άθηναίων καὶ] om. I. 4. μηδετέρουs Κ. τοῦ ἀργείων A.B.C.E.F.h. Bekk. vulgo τῶν ἀργείων. 5. σπείσασθαι] ποιήσασθαι Β. όρῶντες τῶν c.i.k. όρῶντες τὸν τῶν L.O.P. 6. τῶν om. C. τῶν τε G. ἐσόμενος] om. e. 8. ἡγήσασθαι Ε.G.V.c.i.k. κατὰ] καὶ Q. 13. προσθέχονται e. οὐ προστθέχοντο B.h. 15. πρῶτοι] om. K. 20. καὶ] om. Q. 24. ἐς] ὡς P. ὡς σφίσι k. πονητέον P. 25. πλέον τέ τι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.V.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. πλέον δέ τι Ι. vulgo omittunt τε.

4. άνευ τοῦ δήμου τῶν ᾿Αργείων] Vid. ad IV. 78, 3. DUKER.

12. έκκαρπωσάμενοι] Scil. ἀμφοτέρους. See the note on V. 1. Compare Demosthen. Timocrat. p. 700. Reiske : των ύμας έκκεκαρπωμένων : "Who have

"made their harvest out of you." So here: "But being at peace with both "parties, had made their profit from " that circumstance."

25. πλέον τέ τι eldóras] The conjunction is rightly restored by Bekker. It

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

και τους Λακεδαιμονίους αμα δι όργης έχοντες, έν άλλοις τε καί ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς ᾿Αττικαῖς ἐγέγραπτο εὖορκον είναι προσθείναι καὶ ἀφελείν ὅ τι αν ἀμφοίν τοίν πολέοιν δοκή, Λακεδαιμονίοις και 'Αθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα 3 5 μάλιστα την Πελοπόννησον διεθορύβει και es inoviav καθίστη μη μετά 'Αθηναίων σφας βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι δίκαιον γαρ είναι πασι τοις ξυμμάχοις γεγράφθαι την μετάθεσιν. ώστε φοβούμενοι οι πολλοι ώρμηντο 4 πρός τούς 'Αργείους και αυτοι έκαστοι ξυμμαγίαν ποιεισθαι. 10 XXX. Λακεδαιμόνιοι δε αισθόμενοι τον θρούν τούτον έν

τη Πελοποννήσω καθεστώτα και τους Κορινθίους διδασκά-A. C. 431. Olymp. 89. 4. Corinthians upon this tle purpose.

λους τε γενομένους και αυτούς μέλλοντας The Lacedemonians σπείσασθαι πρός τὸ Αργος, πέμπουσι πρέremonstrate with the σβεις ές την Κόρινθον βουλόμενοι προκαταλα-15 detection; but to 14- βείν το μέλλον και ητιώντο την τε έσηγησιν τοῦ παντὸς, καὶ εἰ ᾿Αργείοις σφῶν ἀποστάντες

ξύμμαχοι έσονται, παραβήσεσθαί τε έφασαν αὐτοὺς τοὺς όρκους, και ήδη άδικειν ότι ου δέχονται τας Αθηναίων σπονδας, εἰρημένον κύριον είναι ὅ τι αν το πληθος των 20 Ευμμάχων ψηφίσηται, ην μή τι θεών η ήρώων κώλυμα η. Κορίνθιοι δέ παρόντων σφίσι των ξυμμάχων, δσοι ούδ αύτοι 2 έδέξαντο τὰς σπονδὰς (παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον), άντέλεγον τοις Λακεδαιμονίοις, α μέν ήδικουντο, ού δηλούντες άντικρυς, ότι ούτε Σόλλιον σφίσιν απέλαβον παρ' Αθηναίων

2. τ σπονδαΐε g. εγγέγραπτο F.h. 5. διεθορύβη Ε. 6. βούλονται Q.g. 7. δουλώσεσθαι c. είναι] αυτών Β. αυτώ h. 10. τοῦτον Α.Β.C.Ε.F.G.H. K.L.N.O.V.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τόν. 13. σπείσεell. Bekk. vulgo τόν. 13. σπείσε-προκαταβαλείν Β. προκαταβάλλειν h. 14. έs] πρόs Q. αὐτοὺs] om. B.i. *σθα*ι согг. G. 17. re] ri A.B.F. τοὺς] om. g. κώλυμα ἦν C. 18. Tàs] Tŵr C.i. 21. Kal oroi Q. 19. 8, TE & G. 20. µή τις c.d.i. 22. aὐτοὶ aὐτοὺς V.d.g.i. 24. ὅτι δὲ οῦτε L.O. σόλλειον A.B.C.F.H.K.g.h. Bekk. ceteri σόλειον. σόλλων Haack. Poppo. Goell. παρά άθηναίων V.

is out of its proper place, as the construction is, vouloartes re-kai exorres. So in IV. 95, 1. 109, 1; and below, V. 32, Ι. ενθυμούμενοι τάς τε ξυμφοράς καί τοῦ θεοῦ χρήσαντος. 2. εῦορκον] Vid. cap. 18, 9. et 23, 5. WA88.

19. elpημένον] See Matthiæ, Gr. Gr.

\$. 564. Jelf, 700. 1. a. 24. Σόλλιον] Hanc genuinam esse formam intelligimus ex Stephano Byzant. ubi forma per duplex λ confirma-

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

ούτε 'Ανακτόριον, εί τε τι άλλο ενόμιζον ελασσούσθαι, πρόσχημα δέ ποιούμενοι τους έπι Θράκης μη προδώσειν ομόσαι γαρ αυτοίς δρκους ίδία τε, ότε μετα Ποτιδαιατών το πρώτον 3 αφίσταντο, και άλλους υστερον. ουκουν παραβαίνειν τους των Ευμμάχων δρκους έφασαν ούκ έσιόντες ές τας των 5 'Αθηναίων σπονδάς· θεών γαρ πίστεις ομόσαντες εκείνοις ούκ αν εύορκειν προδιδόντες αυτούς. ειρησθαι δ ότι "ην μη " θεῶν ἡ ἡρώων κώλυμα ἦ·" φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα 4 θείον τοῦτο. καὶ περὶ μέν τῶν παλαιῶν ὅρκων τοσαῦτα είπον, περί δε της 'Αργείας Ευμμαχίας μετά των φίλων 10 5 βουλευσάμενοι ποιήσειν ό τι αν δίκαιον η. και οι μεν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ανεχώρησαν έπ' οίκου, έτυχον δέ παρόντες έν Κορίνθω και Άργείων πρέαβεις, οι έκέλευον τούς Κορινθίους ίέναι ές την ξυμμαχίαν και μη μέλλειν οί δέ ές τον ύστερον ξύλλογον αυτοίς τον παρά σφίσι προείπον 15 ήκειν. ΧΧΧΙ. ήλθε δε και Ήλείων πρεσβεία εύθυς, και The BLEANS next έποιήσαντο πρός Κορινθίους ξυμμαχίαν πρώjoin the Argive alliτον, έπειτα έκειθεν ές Άργος έλθόντες, καθάance, and afterwards 100 CORINTHIANS περ προείρητο, 'Αργείων ξύμμαχοι έγένοντο. 2 and CHALCIDIANS διαφερόμενοι γαρ έτύγχανον τοις Λακεδαιμο-20 of the THRACIAN BORDER follow the viois περί Λεπρέου. πολέμου γαρ γενομένου ποτέ πρός 'Αρκάδων τινάς Λεπρεάταις, καί example. Ηλείων παρακληθέντων ύπο Λεπρεατών ές ξυμμαχίαν έπι τη ήμισεία της γης και λυσάντων τον πόλεμον, 'Ηλείοι την γην νεμομένοις αυτοίς τοις Λεπρεάταις τάλαντον έταξαν 25

2. τούς] της B. 3. Sprois F. Sprov i. ότι ποτιδαιατών Κ.R. pera] τῶν ποτιδαιατῶν Q. 5. τῶν om. B. 9. παλαιῶν] πολ-10. ἀργείαs A.E.F.H.N.Q.V.g.h. Haack. Poppo. vulgo et Bekk. 'Aρom. C.K. λŵr g. 14. of] el P. γείων. 17. ἐποιήσατο C.F.G.I.Q.V.c.e.f.g.k. ἐποιήσαν K. 18. es] mpòs Q. 19. προείρηται Q. eyévovto] om. B.h. 20. yap of hheiou 21. λεπρίου N.g. ετύγχανον E.f. rois] om. A. 23. παρακληθέντων 24. κωλυσάντων G. ώς ύπο c.i. 25. autois lempearais L.O.P. autois τοίς λεπριάταις g. τάλαντα I.O.P.b.k. et correctus C. eráfarro d.i.

tur et literarum ordine et iis quæ statim subjictuntur. POPPO. Prolegom. II. p. 155. See Thucyd. II. 30, 1; and for the capture of Anactorium, see IV. 49. τῆς 'Αργείας ξυμμαχίας] Haack compares V. 29, 2. ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς 'Αττικαῖς. 36, 1. ἐς τὰς 'Αττικάς σπονδάς. 25. τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς κ. τ. λ.] The sovereignty of half the territory of

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

τῷ Διὶ τῷ ἰΟλυμπίω ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ ἰΑττικοῦ 3 πολέμου απέφερον, έπειτα παυσαμένων δια πρόφασιν τοῦ πολέμου οι 'Ηλείοι έπηνάγκαζον οι δ' έτράποντο πρός τούς Λακεδαιμονίους. και δίκης Λακεδαιμονίοις επιτραπείσης 5 ύποτοπήσαντες οι Ήλειοι μη ίσον έξειν, ανέντες την έπιτροπήν Λεπρεατών την γην έτεμον. οι δε Λακεδαιμόνιοι 4 ούδεν ήσσον εδίκασαν αυτονόμους είναι Λεπρεάτας και άδικείν 'Ηλείους' και ώς ούκ έμμεινάντων τη έπιτροπη φρουραν όπλιτών έσεπεμψαν ές Λέπρεον. οι δε 'Ηλείοι νομίζοντες 5 10 πόλιν σφών άφεστηκυΐαν δέξασθαι τους Λακεδαιμονίους, και την ξυνθήκην προφέροντες έν ή είρητο, α έχοντες ές τον 'Αττικών πόλεμον καθίσταντό τινες, ταυτα έχοντας καί έξελθείν, ώς ούκ ίσον έχοντες αφίστανται προς τους Άργείους, και την ξυμμαχίαν, ώσπερ προείρητο, και ούτοι 15 έποιήσαντο. έγένοντο δέ και οι Κορίνθιοι εύθυς μετ' έκεί-6 νους καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδῆς Αργείων ξύμμαχοι. Βοιωτοί δέ και Μεγαρής το αυτό λέγοντες ήσύχαζον, περι-

τῷ διὶ τῷ A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.i. Haack. Poppo. Goell.
 Bekk. vulgo omittunt priorem articulum. ἐκφέρειν h. μέχρι μὲν τοῦ R.f.
 3. τοὺs] αὐτοὺs c.i. 4. καὶ τῆs δἰκηs L.O.Q. τῶν λακεδαιμονίων Ο.
 6. ἔτεμνου οὐδὲ λ. B. 9. ἔπεμψαν Κ. λέπρεου] ληπραν πεντήκοντα ε.
 10. σφῶν αὐτῶν ἀφεστηκυῖαν d.i. 11. προσφέροντες θ. εἰρηται R. ἔχοντας
 R.f. 14. προήρητο g. καὶ ante οῦτοι om. b. post δὲ om. K. 15. εὐθὺ C.
 16. τὸν ἀργ. c.i. 17. βοιωτοὶ καὶ B.

Lepreum became vested in the Eleans, who, without disturbing the actual occupiers of the soil, imposed upon them a talent as the rent, or vectigal, to be paid to the treasury of Jupiter at Olympia; of which the Eleans had the management. Compare the conduct of the Athenians to the conquered Lesbians, III. 50, 3; where the vectigal was not paid to the Athenian state, but to the individual Athenians to whom the state had given the ownership or sovereignty of the land. $\dot{\alpha}\pi o\phi \dot{\epsilon}\rho \omega a$ and $\dot{\alpha}\pi o \phi o\rho \dot{a}$ are words used peculiarly to express the payment of rent, whether from a tenant to his landlord, or from a subject to his sovereign, or from a conquered people to their conquerors. See Henry Valois' Notes on Maussac

upon Harpocration; vol. II. p. 436. Ed. Lepz. 1824. to which I chiefly refer, in order to draw the attention of the classical student to the treasures of learning and ability, which the author has compressed into a short space in the course of every page. For the geography of Lepreum, see col. Leake's Travels in the Morea, vol. I. ch. 2. pp. 49-68.

12. καθίσταντό τινες] "Any given per-"sons," i. e. "all persons." See the note on ch. 26, 5, τι αὐτῶν.

note on ch. 26, 5, τι αὐτῶν. 17. τὸ αὐτὸ λέγοντες] "Holding each "the same language with the other," their aristocratical form of government, and their common hatred of Athens, as well as their neighbourhood to each other, tending to draw them together.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

ορώμενοι ύπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες σφίσι τὴν Αργείων δημοκρατίαν αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις ήσσον Εύμφορον είναι της Λακεδαιμονίων πολιτείας.

XXXII. Περί δέ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου Σκιωναίους μέν Αθηναίοι έκπολιορκήσαντες απέκτειναν τούς 5

and MEGARIANS still hold off, and condemonians. The TEdesert the Lacedæmonians; and this first and induces them to

The BECOTIANS ήβωντας, παίδας δέ και γυναικας ήνδραπόδισαν, και την γην Πλαταιεύσιν έδοσαν νέμεtinue with the Lace- $\sigma\theta a \cdot \Delta \eta \lambda i o s \delta \epsilon$ κατήγαγον πάλιν ές $\Delta \eta \lambda o v$, GEANS also refuse to ένθυμούμενοι τάς τε έν ταις μάχαις ξυμφορας και τοῦ ἐν Δελφοίς θεοῦ χρήσαντος. και Φω- 10 3 alarms the Corinthians κής και Λοκροί ήρξαντο πολεμείν. και Κορίνconsider the policy of θιοι και Αργείοι ήδη ξύμμαχοι όντες έρχονται their present conduct. ές Τέγεαν αποστήσοντες Λακεδαιμονίων, όρων-

τες μέγα μέρος ον, και ει σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες 4 απασαν αν έχειν Πελοπόννησον. ώς δε ούδεν αν έφασαν 15 έναντιωθήναι οι Τεγεάται Λακεδαιμονίοις, οι Κορίνθιοι μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες άνεισαν της φιλονεικίας, καί ώρρώδησαν μη ούδεις σφίσιν έτι των άλλων προσχωρή. 5 δμως δε ελθόντες ές τους Βοιωτους εδέοντο σφών τε καί Αργείων γίγνεσθαι ξυμμάχους και τάλλα κοινή πράσσειν 20

3. της λακεδαιμονίων είναι f. 2. avrois] om. G.L.O.P.c.d.e.i.k. 4. mepi τοῦ θέρους τούτου] τούτους Dionysius II. p. 143. aŭtoùs] om. V. roùs B. 5. σκιωναίων Β. 7. έδωκαν R.f. 9. έν μαχαις Ι. 10. στηγοιο 5. σκιωναίων Β. 7. έδωκαν R.f. 9. έν μαχαις Ι. 10. στηγοιο όηλίους θεοῦ χρήσαντος L. δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος κατάγειν δηλίους f. 11. πολε-μεῖν κορίνθιοι d.i. καὶ ἀργ. καὶ κορ. V. 13. τεγέαν Poppo. ἀποστή-συνται Ι. 15. ἀνέχειν Ε. 18. ἀβρόδησαν V. φησιν G. προσχωρεῖ Ο Π.Γ.Η. Ρ. V. κ. προσχωρεῖν C.d.i. 19. καὶ ἀργείων] κἀργείων A.E.F.f.g.h. 20. ålla ().

So ch. 38, 1. of the same two people Thucydides says, to yap aito inolour.

περιορώμενοι ύπό των Λακεδαιμονίων] " The Bœotians were certainly not de-" spised by the Lacedæmonians, yet " both they and the Megarians might "think that they had been slighted " and neglected, both in the terms of " the peace and in the preference which " had been given to the Athenian alli-"ance." Thirlwall's Histor. Gr. vol. III. p. 316. note. The Bœotians and Megarians took neither side,-not the Lacedæmonian, for they felt that the Lacedæmonians had slighted them; not the Argive, for they thought that the Argive Democracy would suit them less than the constitution of Sparta.

7. Πλαταιεῦσιν] Vid. Isocratem Paneg. p. 63. WASS. 80. Ed. Bekk. Oxon.

Πλαταιεύσιν έδοσαν] That is to those Platzeans who, having escaped from the wreck of their country, had received from the Athenians the rights of citizenship at Athens.

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

τάς τε δεχημέρους επισπονδας, αι ησαν Άθηναίοις και Βοιωτοις πρός άλλήλους ου πολλώ ύστερον γενόμεναι Γτούτων των πεντηκονταετίδων σπονδών, εκέλευον οι Κορίνθιοι τούς Βοιωτούς ακολουθήσαντας 'Αθήναζε και σφίσι ποιήσαι, 5 ώσπερ Βοιωτοί είχον, μη δεχομένων δε 'Αθηναίων απειπείν την έκεχειρίαν και το λοιπον μη σπένδεσθαι άνευ αύτων. Βοιωτοί δε δεομένων των Κορινθίων περί μεν της Αργείων 6 Ευμμαγίας επισγείν αυτούς εκέλευον, ελθόντες δε Αθήναζε μετά Κορινθίων ούχ εύροντο τάς δεχημέρους σπονδάς, άλλ' 10 απεκρίναντο οι 'Αθηναΐοι Κορινθίοις είναι σπονδας, είπερ Λακεδαιμονίων είσι Εύμμαχοι. Βοιωτοι μέν ουν ούδεν μάλ-7 λον απείπον τας δεχημέρους, αξιούντων και αιτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι Κορινθίοις δε ανακωχή ασπονδος ην πρώς 'Αθηναίους.

XXXIII. Λακεδαιμόνιοι δε τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεί 15 έστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου Λακεδαιμονίων

Expedition of the La- βασιλέως ήγουμένου, της 'Αρκαδίας ές Παρcerdemonians into Ar- ρασίους, Μαντινέων ύπηκόους όντας, κατά στάcadia, to assist some of the revolted allies of σιν έπικαλεσαμένων σφας, αμα δε και το έν Κυψέλοις τείχος αναιρήσοντες, ην δύνωνται, δ

πολλα f. 3. τών] om. P. πενταετί-5. άναπειπείν Q. 7. πεολ μέν της 2. τοΐς βοιωτοΐς G. 1. тàs ðè g. δων Κ. 4. ακολουθήσαντες c.i. 5. αναπειπείν Q. 7. περί μέν τής-κορινθίων] om. V. 10. κορινθίους C.e. 11. είσι] οί c.d.i. σύμμαχοι Κ. 12. αίτου-13. ξυνθέσεως P. ἀνακοχή V. 15. παρδημί C. πανδημεί F, qui 17. ές] έπι corr. G.L.O.P. σπαρασίους g. πτασίους c. 18. όντας] péror d. 0.P. σπαρασίους g. πτασίους c. 18. όντας] 20. κυψέλλοις Q.V. αναιρήσαντες C. sic sæpius. 19. Kal] om. L.O.P. om. i.

2. [τούτων] των-σπονδων] Τούτων delendum. DOBREE. Tŵr om. Dan. Potius rovrwr deesse velis, quum eze σπονδal, quæ c. 23. expositæ sunt, intelligantur. Poppo.

20 Mantines.

12. αξιούντων και αιτιωμένων Κορινθίων] ητιώντο οι Κορίνθιοι δηλονότι τους Βοιωτούς, ότι συνέθεντο αύτοις απειπείν τας πρός Αθηναίους σπονδάς. SCHOL.

alτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφί-σι] Quanvis Corinthii cum expostulatione dicerent, "ita inter se convenisse." PORTUS.

13. avarwy) aonordos] Compare I. 40, 4. Κορινθίοις μέν γε ένσπονδοι έστε, Κερκυραίοις δε ούδε δι' ανακωχής πώποτ' έγένεσθε. By ασπονδος is meant a mere agreement in words, not ratified by the solemnities of religion. And the Greeks, as we have seen, considered the breach of their word very different from the breach of their oath. See II. 5, 7. where the Platæans maintain that they never swore to the Thebans not to injure them.

17. της 'Αρκαδίας ές Παρρασίους] Αςcording to the English idiom, "into "Arcadia, against the Parrhasians." See the note on III. 105, 2. τῆs Αμφιλοχίας έν τούτφ τφ χωρίφ.

19. επικαλεσαμένων σφαs] That is, των Παρρασίων επικαλεσαμένων. This is a

θοτκταιδοτ

PELOPONNESUS. A.C. 421, Olymp. 88.4.

ετείχισαν Μαντινής και αυτοι έφρούρουν, εν τη Παρρασική 2 κείμενον, έπι τη Σκιρίτιδι της Λακωνικής. και οι μέν Λακεδαιμόνιοι την γην των Παρρασίων εδήουν, οι δε Μαντινής την πόλιν Άργείοις φύλαξι παραδόντες αυτοί την ξυμμαγίαν έφρούρουν αδύνατοι δ' όντες διασώσαι τό τε έν Κυψέ-5 3 λοις τείχος και τας έν Παρρασίοις πόλεις απηλθον. Λακεδαμόνιοι δε τούς τε Παρρασίους αυτονόμους ποιήσαντες καί το τείχος καθελόντες ανεχώρησαν έπ' οίκου.

ΧΧΧΙΥ. Και τοῦ αὐτοῦ θέρους ἦδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν άπο Θράκης μετά Βρασίδου έξελθόντων στρατιωτών, ούς ότο

Internal measures of Liberty given to the prisoners released from chised.

Κλεαρίδας μετά τάς σπονδάς έκόμισεν, οι Λαthe Lacedemontiane. κεδαιμόνιοι έψηφίσαντο τους μέν μετά Βρασί-Helots who had fought δου Είλωτας μαχεσαμένους ελευθέρους είναι under Brasidas. The και οἰκείν ὅπου αν βούλωνται· και ὕστερον . Behacteria are distran- ού πολλφ αύτους μετά των Νεοδαμωδών ές 15 Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον επί της Λακω-

2. σκειρίτιδι L.O.P.e. 1. παρασκευή A.B. παρασική G.k.). σκειρίτιδι L.O.P.e. 3. уу̂н тарра-15. неодаридбин E.F.H.I.K.L.N.O.V.g. oim P.Q.d. 12. μεν βρασίδου ε. Haack. Poppo. Bekk. vulgo reodauúdav.

remarkable instance of the adoption of the genitive absolute, referring to the subject already spoken of in the sentence; instead of putting the participle in the same case with the subject. Thus instead of επικαλεσαμένους, to agree with Happaoious, we have enuraλεσαμένων referring to Παρρασίων understood. A still more remarkable instance of this construction occurs, VI. 7, 2. οί 'Αργείοι, μετά των 'Αθηναίων πανστρατιậ έξελθόντων, that is, των Αργείων έξελθόντων πανστρατιά μετά των Άθηvaíwv. So also VII. 57, 11. Ooúpioi ral Μεταπόντιοι-στασιωτικών καιρών κατειλημμένων- ξυνεστράτευον, that is, κατειλημμένων αυτών στασιωτικών καιρών, ος, στασιωτικοΐε καιροΐε. See besides Hero-dot. VIII. 108, 6. IX. 58, 4. Æschylus, Prometh. 866. Bloomf. Xenoph. Anab.

V. 8, 13. 2. έπι τη Σκιρίτιδι] "For the annoy-" ance of the district of Sciritis." Compare V. 51, 2.

4. την ξυμμαχίαν] That is, των ξυμ-

μάχων χώραν. By the "allies" here spoken of, are meant the Parrhasians,

Μαντινέων ύπήκοοι. 9. των από Θράκης -- στρατιωτών] That 18, ήκόντων από Θράκης των ές Θράκην μετά Βρασίδου έξελθόντων στρατιωτών. Compare VII. 63, 1. πρότερον η τούς από τοῦ καταστρώματος δπλίτας απαράξητε. that is, as Bauer rightly explained it, άπό τοῦ καταστρώματος ἀπαράξητε τοὺς en avro. See also the note on III. 106, 1.

14. οἰκείν ὅπου ἁν βούλωνται] The Helots, like the villains of the middle ages, were "Glebæ adstricti," and not allowed to leave the spot which was allotted them to cultivate. Thus the permitting them "to live where they "liked" was an essential part of their emancipation. See Müller, Dorier, vol.

II. ch. 3. p. 33. &c. 15. μετά των Νεοδαμωδών] The difficulty here consists in the article; for it states that "the Neodamodes," not " some Neodamodes," as Dr. BloomSPARTA. A. C. 421. Olymp. 89. 4

νικής καὶ τής 'Ηλείας, ὄντες ήδη διάφοροι 'Ηλείοις' τοὺς δὲ 2 ἐκ τής νήσου ληφθέντας σφῶν καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι καὶ ὅντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν, ήδη καὶ ἀρχάς τινας 5 ἔχοντας ἀτίμους ἐποιήσαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε ὥστε μήτε ἄρχειν μήτε πριαμένους τι ἡ πωλοῦντας κυρίους εἶναι. ὕστερον δὲ αδθις χρόνῷ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

ΧΧΧΥ. Τοῦ δ αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῆ

τ. τούς δε έκ C.E.F.H.K.L.O.Q.V.c.f.g.h.i.k.m. Poppo. vulgo τούς δ' έκ. δε νήσου Κ. δ' έν τῆ νήσφ Q. 6. ἡ πωλοῦντας] om. I. 7. αὐθις ἐπίτιμοι Κ. 8. θῦσσον Α. θᾶσσον L. θάσον Q. τῆ] τῷ L.O.P.Q.

field translates it, were settled with the emancipated Helots at Lepreum. And again, at the battle of Mantinea, " the "Neodamodes" are mentioned, V. 67, 1. as standing in the line next to "the "soldiers of Brasidas;" i. e. the Helots here described as having been emanci-(For although the article be pated. wanting in this latter passage, yet the word being of the nature of a proper name, its presence may be dispensed with, as in Skipitai, Aakedaiµóvioi, and all the other proper names in the same chapter; whereas, had Thucydides meant to speak only of a small portion of the whole class, he would have written Neodapodôr rirés.) Now that the Neodamodes were a distinct class from the newly enfranchised Helots, seems clear from the two passages above quoted : and Muller's supposition is highly probable, (Dorier, vol. II. p. 45.) that the latter after a time rose to the condition of the former; possibly in the next generation; so that the son of an enfranchised Helot became a Neodamode; like the distinction between Libertus and Libertinus. If this was the case, the number of Neodamodes must have continually increased, after the precedent of emancipating the Helots for military service had been introduced, and especially after times of extended military operations, such as to offer frequent occasions of so emancipating them. Now it is remarkable that we find no mention of the employment of any Neodamodes on foreign service during the first ten years of the

war; but three hundred fought with Gylippus at Syracuse, VII. 58, 3. and fifteen years afterwards we read of a thousand serving under Thimbron in Asia, (Xenoph. Hellen. III. 1, 4.) and of the same or a greater number serving under Agesilaus, three years later. But at the period with which we are now engaged, the Neodamodes were probably few; because the circumstances of Lacedæmon, for many years previously to this period had not been such as to open to the Helots an opportunity of obtaining their freedom; and it is very likely that their whole amount was not more than that of the Helots who had just been emancipated : that is, than six or seven hundred. Compare IV. 80, 4. They who know what minute distinctions of rank are observed in America, according to the stronger or fainter infusion of negro or of native blood, will understand how such an aristocracy as that of the Dorians might mark by various gradations the transition from the state of a Helot to that of a citizen.

5. $\mu \eta \tau \epsilon \, \tilde{a} \rho \chi \epsilon \omega \kappa. \tau. \lambda.$] That is, they deprived them of their eligibility to offices, "jus honorum," and reduced them in civil contracts, $\tau \dot{a} \sigma \nu \mu \beta \delta \lambda \tilde{a} a$, to the condition of sojourners or foreigners, who could neither hold property, nor sue or be sued in their own name: i. e. were not $a \dot{\nu} \tau \delta \partial \kappa o$. The different degrees of $d \tau \mu i a$, or disfranchisement, in use at Athens, are well enumerated by Schömann, De Comitiis Atheniensium, p. 73. et seqq.

θοικτγιγοι

A. C. 421. Olymp. 89. 4.

2 Aby † Διης† είλον. ' Αθηναίων ούσαν ξύμμαχον. και το Growing mapicions θέρος τοῦτο πâν ἐπιμιξίαι μèν ησαν τοῦς ᾿Αθηbetween Albem and valois και Πελοποννησίοις, υπώπτευον δε άλλήλους εύθύς μετά τάς σπονδάς οι τε Άθηναίοι causes of them. καί [oi] Λακεδαιμόνιοι κατά την των χωρίων άλλήλοις ούκ 5 3 απόδοσιν. την γαρ 'Αμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οι Λακεδαιμόνιοι αποδιδόναι και τα άλλα ούκ αποδεδώκεσαν, ούδε τούς έπι θράκης παρείχον ξυμμάχους τας σπονδας δεχομένους, ούδε Βοιωτούς, ούδε Κορινθίους, λέγοντες αεί ώς μετ' 'Αθηναίων τούτους, ην μη θέλωσι, κοινη άναγκάσουσι 10 χρόνους τε προύθεντο ανευ ξυγγραφής, έν οις χρήν τους μή 4 έσιόντας αμφοτέροις πολεμίους είναι. τούτων ουν δρωντες οί 'Αθηναΐοι ούδεν έργφ γιγνόμενον, υπετόπευον τους Λακεδαιμονίους μηδέν δίκαιον διανοείσθαι, ώστε ούτε Πύλον άπαιτούντων αυτών απεδίδοσαν, αλλά και τους έκ της νήσου 15 δεσμώτας μετεμέλοντο αποδεδωκότες, τα τε αλλα χωρία

 διής Gatterer. Poppo. Goell. δικτηδιής B.E.F.H.K.V.g. δικτυδιείς G.c.d.i.k. om. L.O.P. vulgo δικτιδιής. 5. και οι λακεδαιμόσκοι B.E.F.H.K.N.V.g. Poppo. [of] vulgo om. articulum. κατά την χωρίων C.P.e. κατά των χωρίων i. 6. αποδίδοσιν P. άποδωσιν V. 7. και] om. L.O. τάλλα Κ.V. τάλλα Bekk. Goell. 9. ώς] om. A. 10. άναγκάσουσι A.B.F.G.K.d. Haack. Poppo. Goell. άναγκάσυσιν Bekk. vulgo άναγκάσωσι. 11. δε Κ. έχρην c.d.i. χρη e. τούς] και τούς g. 12. έπιόντας I.c.d.e.i.k. πολεμίοις R. 13. έργου K.d.i. ύπετόπευον A.B.E.F.G.H.V.g.h.k. Goell. Bekk. ύπεπώπτευον C.L.O.e. ύπεττώπευσι I. vulgo ύπώπτευσν. 15. αὐτῶν] om. L.O.P.d.e.i. αὐτοὶ V. ἀπέδοσαν d.h.i.

1. $\uparrow \Delta \iota \eta s \uparrow$] This is a correction adopted by Poppo, and Göller, from Gatterer, in his "Commentationes de Herodot. et "Thucyd. Thracia." Such a people as the Dictidians are unknown; but Dium is well known as a town of the Peninsula of Athos, (IV. 109, 3.) and the best MSS. of Thucyd. actually read $\Delta \iota \eta s$ in V. 82, 1. where the common reading, as here, is $\Delta \iota s \tau \iota \delta \iota \eta s$. ["The reading $\Delta \iota \iota \tau \iota \delta \iota \eta s$ is unintelli-

["The reading $\Delta \mu \pi r \delta n \beta s$ is unintelli-"gible; $\Delta n \beta s$ inconsistent with V. 82, I. " Poppo's conjecture, $X \Delta \lambda \kappa \delta \beta s$ or of " $X \Delta \lambda \kappa \delta \beta s$, seems the most probable." Thirlwall, Hist. Gr. vol. III. p. 319. note. It might be said that the revolt of Dium from Athens, mentioned V. 82, I. was the consequence of their having thus taken possession of Thyssus: that the people of Dium proposed to deal with the neighbouring cities as Mytilene was going to deal with the other cities of Lesbos; and that being checked by Athens on the application of the Thyssians, Dium chose openly to revolt. But the words ' $A \partial \eta vai \omega v$ obcar $\xi i \mu - \mu \alpha \chi \sigma v$ as referred to Thyssus, seem to imply that the other people mentioned were not the allies of Athens, and therefore they could not have been the Dians. The conjecture of Poppo therefore seems probable.

11. drev Evyypachis] "Without a "written agreement." The Lacedæmonians would do no more than give verbal promises, without pledging themselves to any thing in the shape of a written agreement.

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

είχον, μένοντες έως σφίσι κακείνοι ποιήσειαν τα είρημένα. Λακεδαιμόνιοι δε τα μεν δυνατα έφασαν πεποιηκέναι τουs 5 γαρ παρά σφίσι δεσμώτας όντας Αθηναίων αποδούναι, και τους έπι Θράκης στρατιώτας απαγαγείν, και εί του άλλου 5 έγκρατεις ήσαν 'Αμφιπόλεως δε ούκ έφασαν κρατειν ώστε παραδούναι, Βοιωτούς δέ πειράσεσθαι και Κορινθίους ές τας σπονδάς έσαγαγείν και Πάνακτον άπολαβείν, και 'Αθηναίων όσοι ήσαν έν Βοιωτοίς αιχμάλωτοι, κομιείν. Πύλον μέντοι 6 ήξίουν σφίσιν αποδούναι εί δε μή, Μεσσηνίους τε και τούς 10 Είλωτας έξαγαγείν, ώσπερ και αυτοι τους άπο Θράκης, 'Αθηναίους δε φρουρείν το χωρίον αύτους, ει βούλονται. πολλάκις δέ και πολλών λόγων γενομένων έν τῷ θέρει τούτως έπεισαν τους 'Αθηναίους ώστε έξαγαγείν έκ Πύλου Μεσσηνίους και τους άλλους Είλωτάς τε και όσοι ηυτομολήκεσαν 15 έκ της Λακωνικής και κατώκισαν αύτους έν Κρανίοις της Κεφαλληνίας. το μέν ουν θέρος τουτο ήσυχία ην και έφοδοι8 παρ' άλλήλους.

XXXVI. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμώνος (ἔτυχον γὰρ ἔφοροι ἕτεροι καὶ οὐκ ἐφ' ῶν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο ἄρχοντες ²⁰ New ephori at Bparta ἤδη, καί τινες αὐτῶν καὶ ἐναντίοι σπονδαῖς)

 1. μένοντας Q.
 2. δέ] μέν B.h.
 4. εἰ καὶ F.
 6. βοιωτοὺς πειράσεσθαι

 A.B.h.
 7. ἐπαγαγεῖν d.i.
 πανακτὸν g.
 9. τε] γε Reisk. Bekk. Goell.

 τοὺς] τὰ B.
 10. ὅσπερ αὐτοὶ V.
 11. αὐτοῦς A.B.E.F.H.f.g.h.k.
 14. ὅσους K.

 ηὐτομόλησαν Q.V.
 15. κατώκησαν F.
 καρανίοις L.O.P.k.
 16. κεφαληνίας

 Ε.Ι.L.Q.k.
 17. ἀλλήλοις B.F.H.g.
 18. τοῦ δὲ ἐπιγ. C. γιγνομένου L. γὰρ]

 οπ. Q.R.
 19. ἔτεροι ἔφοροι V.g.
 οὐκ post ἐγένοντο ponit d.
 20. καὶ αὐτῶν

 L.R.
 ἐναντίοις F.g. ἐναντίοι ταῦς L.N.O.P.V.g.
 10.
 10.
 10.

9. Meronyvious re kal robs Ellwras] Bekker and Göller have adopted Reiske's alteration of $\gamma \epsilon$ instead of re, and Poppo approves of it, though without admitting it into the text. But it is not necessary, although if the MSS. authorities were equal, we might think it the preferable reading. Those who are here called generally "Helots," as distinguished from the Messenians of Naupactus, are a few lines below more accurately divided into "Helots," and "all those who had run away from "Laconia," though they were not Helots. These last might comprise a good many of the domestic and personal slaves of the Spartans, as distinguished from the Helots who were their public or national slaves.

18. *ἔτυχον γὰρ ἔφ.*] Ex hoc loco elicitur tempus anni, quo ephori magistratum inibant, nempe æstate inclinante, vel autumno incipiente. *Palm.* in Exercitationib. p. 52. HUDS. Diem, quo novi ephori inierint, definit Dodwellus in Annalib. Thucyd. ad Ann. XI. Belli Peloponnes. post diem VIII. Octobris Juliani. DUKEE.

θοτκτδίδοτ

PELOPONNESUS. A. C. 421. Olymp. 89. 4.

with Athens. They try to make common cause with Corinth and Beetia, and bring Argos into antron

έλθουσών πρεσβειών από της ξυμμαχίδος, καί παρόντων 'Αθηναίων καί Βοιωτών καί Κορινθίων, και πολλά έν άλλήλοις ειπόντων και alliance with them- ουδέν ξυμβάντων, ώς απήεσαν έπ' οίκου, τοις Βοιωτοΐς και Κορινθίοις Κλεόβουλος και Ξε-5

νάρης, ούτοι οίπερ των έφόρων έβούλοντο μάλιστα διαλύσαι τας σπονδας, λόγους ποιούνται ίδίους, παραινούντες ότι μάλιστα ταυτά τε γιγνώσκειν και πειρασθαι Βοιωτούς, Αργείων γενομένους πρώτον αύτους Ευμμάχους, αύθις μετα Βοιωτών 'Αργείους Λακεδαιμονίοις ποιησαι Ευμμάχους. ούτω 10 γαρ ή πκιστα ή αναγκασθήναι Βοιωτούς ές τας Άττικας σπονδάς έσελθεω έλέσθαι γάρ Λακεδαιμονίους πρό της

πρέσβεων C.F.H.R.g.e.f. πρεσβεών G.K. πρεσβέων Ε. I. έλθόντων Q.e.f. 3. πολλά άλλήλοις Κ. 5. ξενάρης Ε.F.G. ξενάρκης Α.B.h. Bekk. ξενάρας Q. ξεναρίδης g. 6. οίπερ] ύπερ B. 7. ίδία L.O.P. 8. ταὐτὰ Reisk. Heilm. Bredov. Haack. Poppo. Goell. ed. 2. vulgo ταῦτα. τε] γε Α. om. L.O.P. 9. ἀργείους c.i. γιγνομένους e. γινομένους R. 10. λακεδαιμονίων i. 12. ἐπελθεῦν Α.B.E.F.i.

8. rairá re ytyrówsku?] I have adopt-ed this reading with Reiske, Heilman, Bredow, Haack, and Poppo, instead of the common reading raira. The sense is, that the ephori urged the Bœotians and Corinthians to act in close concert with each other, instead of disputing as they had done. [See ch. 32, 7.] See τὸ αὐτὸ λέγοντες in ch. 31, 6.

11. † ηκιστα† αναγκασθηναι] Imo ηκιστ dr, quum in ouros lateat sententia conditionalis. Sequitur quidem statim rursus ελέσθαι, sed ibi år, si antea positum fuerit, cogitatione suppleri potest. Pop-PO. I believe Poppo is right, because the åv might so easily have been omitted, from the immediate recurrence of the same letters in the first syllable of arayκaσθήra. Compare also I. 72, 3. where dy has been properly restored in a similar case by the later editors, on the authority of the best MSS. voui(or-res µâllor du auroùs-rpanéora. The reader will observe that this is quite a distinct question from that of the use of the aorist without ar after verbs of "thinking" or "affirming" in sentences where there is no condition implied; as in III. 24, 1. νομίζοντες ήκιστα ύποτο-πήσαι; and in V. 22, 1. ούκ έφασαν δέ-

faoba. Yet the particle is sometimes omitted, even when the thing hoped, intended, or asserted, does depend upon a condition : as in IV. 24, 4. el yap spaτήσειαν-ήλπιζον-χειρώσασθαι. Still, as the construction here is somewhat different, inasmuch as xeipwoarbai and $\eta \lambda \pi i$ (or both refer to the same subject ; whereas in the present passage, and in I. 72, 3. the thing expected or asserted relates to the conduct of another,-I believe, on the whole, with Poppo, that the true reading here is ykior as ล่งสารหลงชิกิทสเ.

12. προ της ' $A \delta \eta value ξ χ \delta ρas$] "At "the risk of incurring the enmity of " the Athenians," as it is well trans-lated by bishop Maltby in his MS. notes on Thucydides, which he kindly allowed me to make use of. And so Bredow, Dobree, and Dr. Bloomfield, understand the passage. Compare a similar use of the preposition dori in Aristot. Rhetor. II. 24. p. 163. ed. Oxf. 1809. (II. 23, 19. ed. Oxf. 1837.) olor τόδε τό ένθύμημα, Εἰ Φείγοντες μὲν ἐμα-χόμεθα ὅπως κατέλθωμεν΄ κατελθώντες δὲ Φευξόμεθα ὅπως μὴ μαχώμεθα; ὅτε μὲν γὰρ τὸ μένειν ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι ϳροῦντο, ὅτε δὲ τὸ μὴ μάχεσθαι ἀντὶ τοῦ

PELOPONNESUS. A. C. 421, 0. Olymp. 89, 4.

'Αθηναίων έχθρας καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν 'Αργείους σφίσι φίλους και ξυμμάχους γενέσθαι. το γαρ Αργος άει ήπίσταντο έπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ήγούμενοι τον έξω Πελοποννήσου πόλεμον 5 ράω αν είναι. το μέντοι Πάνακτον έδέοντο Βοιωτούς όπως 2 παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις, ίνα άντ' αύτοῦ Πύλον, ην δύνωνται, απολαβόντες ραον καθιστωνται Αθηναίοις ές XXXVII. καί οἱ μέν Βοιωτοί καὶ Κορίνθιοι πόλεμον.

As a previous step to this, it is proposed that

10 the Bosotians should join the Argive alliance. But the Bosin the secret, and supposing that their allidisplease Lacedsemon. 15 reject the proposal.

(37, 38.)

ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπό τε τοῦ Ξενάρους καὶ Κλεοβούλου καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ώστε άπαγγείλαι έπι τα κοινα, otian people not being εκάτεροι ανεχώρουν. Άργείων δε δύο ανδρες 2 της άρχης της μεγίστης επετήρουν απιόντας ance with Argos would autoùs καθ όδον, και ξυγγενόμενοι ές λόγους ήλθον, εί πως οι Βοιωτοί σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο ώσπερ Κορίνθιοι και 'Ηλείοι και

4. φίλον P.b.c.d.i. 6. παραδώσουσι E.G. mapadŵor A.B.h. Bekk. Goell. fp) el R. 7. admvalov c.d. παραδώσωσι F.Q. 8. καί κορίνθιοι Α.Β. C.E.F.G.K.L.O.P.Q.V.e.g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri Kal of Kopivolos 9. καί του κλεοβούλου Q. 12. ἀργεῖοι Ι. 13. ἐπιό 16. ὅσπερ καὶ κορίνθιοι d. 13. eniórtas Q.c.d.i. 10. ő*o*a h. à επιόντας P. άπιον Ε. 15. Twos d.

μη μένειν. "The friendship of Argos "was of more importance than the "enmity of Athens; the one was a " greater good than the other was an " evil."

3. καλώς σφίσι φίλιον] Göller understands this as BeBaiws pilion. Does it not rather mean, "by fair and honour-" able means, without making unwor-" thy sacrifices to gain it?" such, for instance, as the surrender of Cynuria to them. But afterwards, when the emergency was great, they agreed to discuss even this point, for then they desired to gain the friendship of Argos on any terms. επεθύμουν το "Αργος πάντως φίλιον έχειν. V. 41, 3. The expression mauros in one place explains exactly, I think, the meaning of rales in the other.

4. ήγούμενοι] Haack's explanation of this strange use of the nominative case is, I doubt not, the true one. "Scrip-" tor ήγούμενοι post έπιθυμοῦνταs scrip" sit, quod ante scripsisse sibi videre-" tur, επεθύμησαν οι Λακεδαιμόνιοι." See Lobeck on Phrynichus, Parerg. VI. p. 755. note, and compare Thucyd. IV. 52, 3. ην αὐτῶν ή διάνοια-κρατυνάμενοι

5. έδέοντο Βοιωτούς όπως παραδώσουσι] Verbum habet structuram verbi alreir. GÖLLER. I am not sure that there is not a confusion between edéorro αὐτῶν, Βοιωτούς παραδοῦναι, and ἐδέοντο ποιήσαι όπως Βοιωτοί παραδώσουσι. The word ¿déouro relates properly not to the Bœotian people, but to the ambassadors; whereas, not the ambassadors, but the Bœotian people, were to give up Panactum. And traces of this distinction seem to me to exist in the construction edéorro Bowrows onws mapadwoovor, where, to shew the meaning of the writer, I would rather place a comma after edéovro, in spite of the grammatical solecism of Bouwrous onws παραδώσουσι.

THUCYDIDES, VOL. II.

θοτκτδίδοτ

BCEOTIA. A. C. 421, 0. Olymp. 80. 4.

Μαντινής νομίζειν γαρ αν τούτου προχωρήσαντος ραδίως ήδη και πολεμείν και σπένδεσθαι και πρός Λακεδαιμονίους, εἰ βούλοιντο, κοινῷ λόγφ χρωμένους, καὶ εἶ τινα πρòs ἄλλον 3δέοι. τοις δε των Βοιωτών πρέσβεσιν ακούουσιν ήρεσκε. κατά τύχην γάρ έδέοντο τούτων ώνπερ και οι έκ της Λακε- 5 δαίμονος αύτοις φίλοι έπεστάλκεσαν. και οι των Αργείων ανδρες ώς ήσθοντο αυτούς δεχομένους τον λόγον, είπόντες 4 ότι πρέσβεις πέμψουσιν ές Βοιωτούς άπηλθον. άφικόμενοι δέ οι Βοιωτοι απήγγειλαν τοις βοιωτάρχαις τά τε έκ της Λακεδαίμονος και τα άπο των ξυγγενομένων Αργείων και 10 οί βοιωτάρχαι ήρέσκοντό τε καὶ πολλῷ προθυμότεροι ήσαν, ότι αμφοτέρωθεν Ευνεβεβήκει αυτοίς τούς τε φίλους των Λακεδαιμονίων των αυτων δείσθαι και τους Αργείους ές τα s δμοία σπεύδειν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρησαν 'Αργείων τὰ είρημένα προκαλούμενοι και αυτούς απέπεμιναν 15 έπαινέσαντες τούς λόγους οι βοιωτάρχαι, και πρέσβεις ύποσχόμενοι αποστελείν περί της ξυμμαχίας ές "Αργος. XXXVIII. έν δε τούτω έδόκει πρώτον τοις βοιωτάρχαις και Κορινθίοις και Μεγαρεύσι και τοις από Θράκης πρέσβεσιν ομόσαι δρκους άλλήλοις ή μην έν τε τφ παρατυχόντι 20 άμύνειν τφ δεομένφ καὶ μη πολεμήσειν τφ μηδε ξυμβήσεσθαι ανευ κοινής γνώμης, και ούτως ήδη τους Βοιωτούς και Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν) πρὸς τοὺς Ἀργείους σπέν-2 δεσθαι. πρίν δε τούς δρκους γενέσθαι οι βοιωτάρχαι εκοίνωσαν ταις τέσσαρσι βουλαίς των Βοιωτών ταυτα, αίπερ άπαν 25 το κύρος έχουσι, και παρήνουν γενέσθαι δρκους ταις πόλεσιν, 3 δσαι βούλονται έπ' ώφελεία σφίσι ξυνομνύναι. οι δ έν

 γάρ αῦ Ε. χωρήσαντος G.L.O.P.c.d.i.k. 3. βούλονται L. 4. δὲ βοιωτῶν Q. πρέσβευσιν d. ἀκούσασιν Q. 5. ὅσπερ Q. 6. φίλοι οἰ περὶ τὸν κλεόβουλον Ε. ἀπεστάλκεσαν V. 10. καὶ βοιωτάρχαι L.O.
 12. ξυνεβεβλήκει h. 15. παρακαλούμενοι C.o. ἔπεμψαν d. 17. ἀποστελλειν i. 21. ἀμυνεῖν Bekk. 23. πρός τοὺς ἀργείους] om. d.i. 27. ὡφελία Bekk.

22. κοωής γτώμης] Ex perpetua fæde- Nostrum, V. 47, 3, 4. VIII. 18, 2. 37, 4. rum formula. Vid. Polybium, p. 703. Dionys. Halic. VI. 95. WASS.

BCEOTIA. A. C. 420. Olymp. 89.4.

ταΐς βουλαΐς τῶν Βοιωτῶν ὅντες οὐ προσδέχονται τὸν λόγον, δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε ἐφόρων 5 Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν ᾿Αργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους ξυμμάχους ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλὴν, κἂν μὴ εἶπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἡ ἂ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι 4 10 καὶ οἱ ἀπὸ Θράκης πρέσβεις ἄπρακτοι ἀπῆλθον, οἱ δὲ βοιωτάρχαι μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς ᾿Αργείους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ ᾿Αργείων ἐς τὰς βουλὰς, οὐδὲ ἐς τὸ ὅΑργος τοὺς πρέσβεις οὖς ὑπέσχοντο ἔπεμπον, ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ 15 διατριβὴ τῶν πάντων.

XXXIX. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῷ Μηκύβερναν Ολύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες είλον.

Μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ ἀεὶ λόγοι τοῖς τε ᾿Αθηναίοις 2 καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ῶν εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ 20 The Lacedermonians Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον ᾿Αθηναῖοι παρὰ then form a separate alliance with the Bootians, h violation of their treaty with Δthens. καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς ᾿Αθη-

Ι. προσεδέχοντο L.O. 2. ποιήσουσι Κ. 4. τά] ΟΠ. Β. 6. πρώτον κορινθίους d.i. γενομένους και κορ. ξυμμάχους, μετά τών λακ. ὕστερον γένεσθαι V. ὕστερον ξυμμάχους g. 8. "an σφεῖς ?" Bekker. "Malim έν σφίσι" Goell. ed. 2. 12. πειράσασθαι Q. 14. ἔπεμψαν e.k. 16. τούτψ] οΠ. g. 19. είχον] είλον L. 21. κομίσεσθαι P. αὐτοι] αὐτους L. 22. πρεσβευσόμενοι f. 23. ἀθηναίους G.L.O.P.

7. $\tau h \mu \beta \sigma \nu \lambda h \nu - \pi a \rho a \nu \sigma \delta \sigma \nu$] There can be no doubt that $\pi \rho \sigma \delta a \gamma \nu \sigma \sigma \nu \sigma$ refers to the Boostarchs, and expresses their previous sanction of the measure, without which it could not be laid before the councils. But there is a difficulty in the dative $\sigma \phi i \sigma \iota$ referring to another subject than that which immediately precedes it. It refers however to the subject of the verb $\psi \eta \phi \iota i \sigma \sigma a$, as if the words $\sigma \iota \kappa \delta \lambda a \psi \eta \phi \iota i \sigma \sigma a$ were put into the mouths of the councillors, and were equivalent to οἰκ āλλa φήσειν ψηφιείσθαι. Compare IV. 113, 3. κατέφυγον δὲ ἐς αὐτοὺς ὅσοι ἤσαν σφίσιν ἐπιτήδειοι, where κατέφυγον ἐς αὐτοὺς, like οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι, being subordinate to the general subject of the whole sentence οἱ ᾿Αθηναῖοι, as in this case οἱ ἐν ταῖς βουλαῖς, the word σφίσι in both cases returns to the original subject, without regard to the intermediate and subordinate one.

θοικτσισοι

PELOPONNESUS. A. C. 430. Olymp. 69. 4.

ναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομι-3 σωνται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἡν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται ὥσπερ 'Αθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν 'Αθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῷ μήτε πολεμεῖν, βουλό-5 μενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων τὰ ἐς Βοιωτοὺς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἦδη καὶ πρὸς ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθηρεῖτο. καὶ ἑνδέκατον ἔτος τῷ πολέμφ 10 ἐτελεύτα.

XL. ⁶Αμα δέ τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ ⁶Αργείοι, ὡς οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν οὺς ἔφασαν πέμ-PELOFONNESUB. Ψειν οὐχ ἴκοντο, τό τε Πάνακτον ἦσθοντο Upon this the Argives καθαιρούμενον καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενη- 15 in alarm endeavour to obtain for themselves μένην τοῖς Βοιωτοῦς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, a trusty with Lacebes ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι καὶ ἐς Λακεδαιμονίους 2 man. πασα ἡ ξυμμαχία χωρήση. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς

φοντο πεπείσθαι ύπο Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελείν καὶ ἐς τὰς ᾿Αθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τούς τε ᾿Αθη-∞ ναίους εἰδέναι ταῦτα, ὦστε οὐδὲ προς ᾿Αθηναίους ἔτι σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν

3. ίδίαν] om. g. και λακεδαιμόνιοι L.O.P. 4. άθηναίων B.h. εἰρημάνων g. 5. άλλήλων άνευ C.e. μη R.f. μηδέ f. 7. τάς] om. L.O.P. 8. τά ές A.B.E.F.H.N.V.g. Poppo. Bekk. vulgo τάς ές. 9. χειμώνος δέ τελευτώντος L.O.P.k. 13. άργειοι ώς οί] πανακτόν P. 14. ήκοντο E.F.K.R. et prima manu C. 16. λακεδαιμονίοις Ε. 19. πεποιείσθαι c.i. 21. πρός τους άθηναίους e. 22. ποιήσεσθαι e.

4. elphuźrov źweu $d\lambda\lambda \dot{\eta}\lambda\omega w \kappa.\tau.\lambda.$] "No such clause occurs in either of "the treaties, nor is there any which appears to require such a construction. But perhaps it was understood to be implied either in the concluding article of the treaty of alliance, ($\dot{\eta}v \, \delta\epsilon$ "to bo $\dot{\eta}r.\tau. \lambda.$) or in the provision "made for the case in which the terri-"tory of either party should be in-" vaded; when neither was to conclude " a peace with the enemy without the

"other's consent. It may, however, "have been the subject of a distinct "subsequent decree, such as the one "mentioned V. 80, 1. as following a "treaty of alliance." Thirlwall, Hist. Gr. vol. III. p. 322. note. 8. rd és Boueroùs] "The connexion "with Bœotia." So c. 46, I. rd spos "the use "it has treat englished with

8. τὰ ἐς Βοιωτούς] "The connexion "with Bœotia." So c. 46, I. τὰ πρός 'Aργείους. "The treaty pending with "the Argives." The construction of προθυμεῖσθαι with an accusative has been already noticed at ch. 17, I. PELOPONNESUS. A. C. 420. Olymp. 89. 4.

διαφορών, εί μη μείνειαν αύτοις αι πρός Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοις γούν Αθηναίοις ξύμμαχοι έσεσθαι. απορούντες 3 ούν ταύτα οι Άργειοι, και φοβούμενοι μη Λακεδαιμονίοις καί Τεγεάταις, Βοιωτοίς και 'Αθηναίοις αμα πολεμώσι, πρό-5 τερον ού δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ ἐν φρονήματι όντες της Πελοποννήσου ήγήσεσθαι, έπεμπον ώς έδύναντο τάχιστα ές την Λακεδαίμονα πρέσβεις Εύστροφον και Αίσωνα, οι έδόκουν προσφιλέστατοι αυτοίς είναι, ήγούμενοι, έκ των παρόντων κράτιστα πρός Λακεδαιμονίους 10 σπονδάς ποιησάμενοι, όπη αν ξυγχωρή, ήσυχίαν έχειν. XLI. και οι πρέσβεις αφικόμενοι αυτών λόγους έποιουντο προς τους Λακεδαιμονίους έφ' 🖗 αν σφίσιν αι σπονδαι After some debate the γίγνοιντο. και το μέν πρώτον οι 'Αργείοι 2 Lacedemonians agree $\dot{\eta}$ flour dikns $\dot{\epsilon}\pi$ it portion $\sigma\phi$ is request, and a $\dot{\eta}$ flour dikns $\dot{\epsilon}\pi$ it portion $\dot{\eta}$ is 15 time is fired for so- πόλιν τινα η ιδιώτην περί της Κυνουρίας γής, lemnly concluding the δης ἀεὶ πέρι διαφέρονται μεθορίας οὖσης (ἔχει treaty. δε έν αυτή Θυρέαν και Ανθήνην πόλιν, νέμονται δ αυτήν Λακεδαιμόνιοι) έπειτα δ ούκ έώντων Λακεδαιμονίων με-

1. διαφορῶν A.E.F.G.H.K.L.N.O.P.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo διαφόρων. 4. πρότεροι P. 8. ἔσωνα F.H. 10. ὅποι R. ἔχει Ε. 11. ἐποιήσαντο Κ. 13. μέν οὖν πρῶτον f. 14. τῆς δίκης Κ. 15. ἡ ἰδιώτην A.B.C.E.F. G.H.K.L.N.O.P.V. b.c.d.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐς ἰδιώτην. κυνοσουρίας A.B.V.h. Bekk. γῆς] om. d.i. 17. θυραίαν Ε.V.b.c.h.i. et marg. N. ἀθήνην A.B.E.F.H.V.g. ἀθίνην Q. πόλω] om. K. 18. ἐώντων τῶν λακεδαιμονίων Κ.R.

2. ἀποροῦντες ταῦτα] So Herodotus, IV. 179, 2. καί οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα.

5. ἐν φρονήματι ὅντες.— ἡγήσεσθαι] "Proudly thinking to become the lead-"ing state in Peloponnesus." Compare III. 83, 3. and the note there.

8. *ijvoiuevoi—jovxlav čxew*] According to this stopping, which has been retained by Poppo and Göller, the sense of the passage is, "Thinking to "insure their tranquillity by making a "treaty with the Lacedæmonians on "the best terms that circumstances " allowed, however it might be con-" cluded." Another way of under-

>

standing it is, to place the comma after $\kappa\rho\dot{\alpha}r\iota\sigma\tau a$. "Thinking it best, under "present circumstances, to make a "treaty with the Lacedæmonians on "whatever terms, and to remain in "quiet." $\xi \nu\gamma\chi\omega\rho\bar{\eta}$ I understand to be taken in a neutral sense, like the Latin, "Utcunque convenerit."

14. δίκης ἐπιτροπήν] This did take place at a later period, and the result was, that Thyrea was awarded to the Argives, and retained by them down to the time of Pausanias. See Pausan. II. 38.

II. 38.
 18. οὐκ ἐώντων, --ἀλλ'--ἔτοιμοι εἶναι]
 I should resolve the words οὐκ ἐώντων

θοτκταιαοτ

ATHENS. A. C. 430. Olymp. 59. 4.

μνήσθαι περί αύτής, άλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ώσπερ πρότερον, έτοιμοι είναι, οι 'Αργείοι πρέσβεις τάδε όμως έπηγάγοντο τούς Λακεδαιμονίους Ευγχωρήσαι, έν μέν τώ παρόντι σπονδάς ποιήσασθαι έτη πεντήκοντα, έξειναι δ όποτεροισούν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσου ούσης μήτε 5 πολέμου Λακεδαίμονι και *Αργει, διαμάχεσθαι περί της γης ταύτης, ώσπερ και πρότερόν ποτε ότε αυτοι έκάτεροι ήξίωσαν νικάν, διώκειν δέ μη έξειναι περαιτέρω των προς Άργος καί 3 Λακεδαίμονα δρων. τοις δε Λακεδαιμονίοις το μεν πρώτον έδόκει μωρία είναι ταῦτα, ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ *Αργος 10 πάντως φίλιον έχειν) ξυνεχώρησαν έφ' οις ήξίουν, και Ευνεγράψαντο. έκέλευον δ οι Λακεδαιμόνιοι, πριν τέλος τι αύτων έχειν, ές το Άργος πρώτον έπαναχωρήσαντας αύτους δείξαι τῷ πλήθει, και ην αρέσκοντα η, ηκειν ές τὰ Υακίνθια τούς δρκους ποιησομένους. και οι μέν ανεχώρησαν. 15 XLII. ἐν δὲ τῷ χρόνφ τούτφ ῷ οἱ 'Αργείοι ταῦτα ἔπρασσον, οι πρέσβεις των Λακεδαιμονίων 'Ανδρομέδης και Φαίδιμος

και 'Αντιμενίδας, ούς έδει το Πάνακτον και ATHENS. In the meanwhile the Athenians are highly τουs ανδρας τους παρά Βοιωτών παραλαβόντας diaguased with the La- 'Αθηναίοις αποδούναι, το μέν Πάνακτον ύπο 20 codermonians, when they bear of their to Tŵy Βοιωτών αύτών καθηρημένον εύρον, έπι parate treaty with the προφάσει ώς ήσάν ποτε 'Αθηναίοις και Βοιω-Bootians.

3. απηγάγοντο L.O.P. 5. προκαλεσαμένοις A.B.C.E.F.H.K.N.V.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προσκαλεσαμένοις. 6. μάχεσθαι f. 7. δπ P. 8. νικώντες d. έξιέναι e. καί] om. d. 9. τοῖς δε] τοῖς μὲν οἶν L. καί τοῖς Q. 10. μυρία g. ταῦτ εἶναι V. 11. πάντων c. om. K.i. φιλίον L.O.P. Poppo. Bekk. ceteri φίλον. Conf. c. 36, 1. έξιν Q. έξειν R. 12. συνεγράψαντο F.H.K. 13. πρώτους K. 15. ποιησαμένους C.G.di. 16. τῷ αἰτῷ χρόσφ Τμάτοι chi, άνοι d. ομ. Τα ταδατοιτάν. A B.F. F.H. V. V. . πρώτους Κ. 15. ποιησαμένους C.G.d.i. 16. το αυτώ χρόνο ως d. of om. Q. 17. ανδρομέδης Α.Β.Ε.Γ.Η.Ι.Ν.V.h. Poppo. rovre c.d.i.

Goell. Bekk. απορομένης G. ceteri απορομένης. 18. αυτομενίδας L. 20. παρα-δοῦναι d. 21. αυτών] om. N.V. ηδρογ B.E.F.H. ηύρον B.E.F.H.

into οὐ φασκόντων χρήναι, so that the used, because οὐ φασκόντων is equi-participle φασκόντων might be repeated valent to ἐπειδή οὐκ ἔφασαν. before ἐτοιμοι είναι. "Upon the La-2. τάδε ξυγχωρήσαι] So Herodot. " cedæmonians saying that they could " not hear a word on this subject, but " that they were ready to renew the " treaty on the same terms as before," &c. And the nominative eroupor is

ΙΧ. 35, Ι. συγχωρησάντων δε και ταυτα τών Σπαρτιητέων.

12. ξυνεγράψαντο] Συνθήκην έγγραφου δεδώκασι. SCHOL.

ATHENS. A. C. 430. Olymp. 89. 4.

τοῖς ἐκ διαφορâς περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον ἀλλὰ κοινῆ νέμειν, τοὺς ὅ ἄνδρας οὖς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ ᾿Αθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν ᾿Ανδρομέδην ἐκόμισαν τοῖς ᾿Αθηναίοις καὶ ἀπέδοσαν, τοῦ τε 5 Πανάκτου τὴν καθαίρεσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ ᾿Αθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τούτων οἱ ᾿Αθηναίοι δεινὰ 2 ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦ τε Πανάκτου τῆ καθαιρέσει ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυν-10 θανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδία ξυμμαχίαν πεποίηνται, φάσκοντες πρότερον κοινῆ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆσθαι, ὥστε χαλεπῶς πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

15 XLIII. Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους, οἱ ἐν ταῖς ᾿Αθήναις αδ βουλό-And this feeling is en. μενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς εὐθὺς ἐνέκειντο. ἦσαν 2 couraged by the policy of ALCIBIADES, δὲ ἆλλοι τε καὶ ᾿Αλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ who was strongty ad- ἡλικία μὲν ῶν ἔτι τότε νέος ὡς ἐν ἄλλη πόλει,

I. περί τοῦ αὐτοῦ Ο. παλαωί ὅρκωι L.O.P.c.i.k. et, qui postponit illa περί αὐτοῦ, e. 3. alχμαλώτους βοιωτοί A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ol βοιωτοί alχμαλώτους Q.R.f. ceteri alχμαλώτους ol βοιωτοί. 4. ἀνδρομένη Q. ἀνδρομένην E. ἀνδρομένην k. 5. την] καί k. 6. ἐν] om. B.h. 10. ίδία και ξυμμαχίαν C.G.c.i. ίδίαν V. 11. τοῦς δὲ ψη Κ. 13. ἐξ-ηπατεῖσθαι P.V.f. 14. ἀποκρινόμενοι d. 15. δή] om. e. ήδη R. τῶν] om. e. 17. ἀνέκευτο c.i. ήσαν δἰ δίλοι L. ήσαν άλοι h. 18. το ἐκάκ και h. 19. ἐν ἡτι τότε A.B.h. Bekk. Goell. Ετι ῶν τότε e.g. vulgo ἔτι τότε δν.

2. κοινή νέμειν] The Scholiast interprets this rightly, ήγουν κοινήν νομήν έχειν ἐν αἰνφ. The land was left unenclosed, and not divided out into κλήροι, on purpose to obviate disputes about the boundary line: and land in this state was always used for pasture. See the note on I. 139, 2.

5. rouisorres — anodidórai] "Hoo "quoque (oppidum) non minus quam "captivos ita se reddidisse. [immo red-"dere," Poppo.] SCHOLEFIELD.

7. deurà enolour] Dobree distinguishes between deurà enolour and deurà έποιοῦντο; interpreting the first to mean έχαλέπαινον, and the latter, "indigna-"bantur;" as if the one signified, "venting or expressing indignation," and the other, "feeling indignation." If this be right, δεινά ἐποίονν may be aptly, though not very elegantly, rendered in English, "they made a great "noise about it."

16. & raîs 'Abhraus ab] That is, "as "Cleobulus and Xenares had done at "Sparta."

19. Eri rore véos] He must have been at least in his thirty-third year; for

OULKLAIDOL

ATHENS. A. C. 430. Olymp. 69. 4.

νταν to the Landar αξιώματι δε προγόνων τιμώμενος φ εδόκει μεν monian interest; and who permades the Ar και αμεινον είναι προς τους Αργείους μαλλον gives to unite themectros with Athens, χωρείν, ού μέντοι άλλα και φρονήματι φιλοrather than with Laνεικών ήναντιούτο, ότι Λακεδαιμόνιοι δια Νιcedemon. κίου και Λάχητος έπραξαν τας σπονδάς, αυτόν κατά τε την 5 νεότητα ύπεριδόντες και κατά την παλαιάν προξενίαν ποτε ούσαν ου τιμήσαντες, ην του πάππου απειπόντος αυτός τους έκ της νήσου αυτών αιγμαλώτους θεραπεύων διενοείτο άνα-3 νεώσασθαι. πανταχόθεν τε νομίζων έλασσουσθαι τό τε πρώτον αντείπεν, ού βεβαίους φάσκων είναι Λακεδαιμονίους, 10 άλλ' ίνα 'Αργείους σφίσι σπεισάμενοι έξέλωσι και αύθις έπ' Αθηναίους μόνους ίωσι, τούτου ένεκα σπένδεσθαι αυτούς και τότε, επειδή ή διαφορά εγεγένητο, πέμπει εύθυς ές * Αργος

1. φ] & pr. E. 2. καl] om. d.i. χωρείν μάλλαν e. 5. έαυτον C.F. G.H.I.K.L.N.O.P.R.V.e.f.g.k. έαυτών Α.Β.Ε. τε] om. L.e. 8. έν τỹ νήσφ Q. 9. πανταχού c.d. δε G.L.O.P. τό τε F. Haack. Poppo. Goell. 5. éavrès C.F. Bekk. vulgo rore. E.F.G.V. at ri I. βεβαίως θ. 10. ov] om. B.h. φάσκευ V. 11. avris 13. eyérero V.

he served under Phormion in Thrace twelve years before this period, and he could not then have been less than twenty. See Isocrates, Big. p. 352. d. Pollux, VIII. 105. Thucyd. I. 64, 3. According to Plutarch, the Lacedsemonians were not allowed to enter the Agora, even to buy such articles as they needed, till they were thirty years of age. Plut. Lycurg. 25. And the Scholiast on Aristophanes (Clouds, 530.) mentions a law at Athens forbid-ding any man to speak in the public assembly "under thirty, or, as some "say, under forty years of age." Schömann treats this law as altogether imaginary, but it is likely enough to have been an enactment of an earlier period; and though no longer in force at Athens in the Peloponnesian war, yet to be no unfair specimen of the manners and regulations which still existed in other parts of Greece.

3. où µérros allà] "Not however on "this account only, but also," &c.

4. See VI. 89, 2, 3. 6. ката тр талала пробенатой гиртоантеs] "Not honouring him in proportion to" [or, "in a degree

"answerable to"] " the old connexion "which his family had formerly kept " up with them, as proxeni of Sparta.

Compare II. 62, 3. οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰ-κιῶν χρείαν, and the note. 8. See VI. 80, 2. 11. ἀλλ' ἐνα 'Αργείους σφίσι σπεισά-μενοι ἐξέλωσι] Mihi Thucydides hoc videtur velle: Alcibiadem jam tum, quum inducise quinquaginta annorum fiebant, ils se opposuisse, ac dixisse, Lacedæmonios eo consilio cum Atheniensibus pacisci, ut fœdere cum his facto Argivos sub potestatem redigerent, ac deinde illis subactis Athenienses adgrederentur. 'Efaipeir apud Thucydidem sæpe est expugnare, capere, evertere. III. 113, 13. 'Αμπρακίαν μέντοι οίδα, ότι, el έβουλήθησαν 'Ακαρνάνες καl 'Αμφί λοχοι—έξελείν, αὐτοβοεὶ ἁν εἶλον. ΙV. 69, 1. την Νίσαιαν εύθύς περιετείχιζον, νομίζοντες, εί, πρίν επιβοηθήσαι τινας, έξελοιεν, θασσον αν και τα Μέγαρα προσ-χωρήσαι. Et ibid. 122, 6. ψήφισμά τ εύθύς έποιήσαντο-Σκιωναίους έξελειν τε ral anorreival. Et hanc esse sententiam hujus loci etiam putavit Acacius, qui éfexeir vertit perdomare. DUEBR.

ATHENS. A. C. 430. Olymp. 89. 4.

ἰδία, κελεύων ώς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους
 ἥκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἡλείων, ὡς καιροῦ ὅντος καὶ
 αὐτὸς ξυμπράξων τὰ μάλιστα. XLIV. οἱ δὲ ᾿Αργεῖοι
 Upon this the Argives, ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνω with the Eleans and Mantineans, readily
 send ambasandors to
 Bοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγά Athena, to conclude
 an atlance with the λην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμο Athena

σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἡμέλουν, πρὸς δὲ 10 τοὺς ᾿Αθηναίους μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ καὶ δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ αὐτοὶ καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τὴν κατὰ θάλασσαν ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἢν καθιστῶνται ἐς πόλεμον. ἔπεμπον 2 οὖν εὐθὺς πρέσβεις ὡς τοὺς ᾿Αθηναίους περὶ τῆς ξυμμαχίας^{*}

'Αφίκοντο δε καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, 3 δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς 'Αθηναίοις, Φιλοχαρίδας καὶ Λέων καὶ Ἐνδιος, δείσαντες μὴ τήν τε Ἐυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς 'Αργείους ποιήσωνται, καὶ ἅμα Πύλον 20 ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν Ἐυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν 'Αθηναίων ἐποιήσαντο. ΧLV. καὶ λέγοντες ἐν τῦ βουλῦ περί τε τού-And the Laceder των, καὶ ὡς αὐτοκράτορες ὅκουσι περὶ πάντων momin ambasedors being persusded by Ἐυμβῆναι τῶν διαφόρων, τὸν 'Αλκιβιάδην ἐφο-

1. προκαλούμενος C.G.I.L.O.P.c.d.e.i.k. 2. μετὰ τῶν μαντινέων g. 3. συμπράσσων K. ξυμπράσσων d.i. 4. τῆς τε] οπ. Ρ. τῆς οπ. R. 5. τῶν] οπ. Q. 9. περί σποδῶν Q. ἀπόντες] ὅπαντες Ε.Ο.Ρ. 10. πόλω] πάλω d. 12. τὴν μεγάλην ἔχουσαν κατὰ K. 13. ῆν Q. 14. ὡς] ἐς e. τῆς οπ. L. 15. πρεσβεύοντο h. και οἰ ῆλείοι A.B.E.F.H.Q.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omitum saticulum. 17. ἐπιτήθειον A.E.F.H.R.V.h. ϕιλοχαρίδας δὲ C. 18. ἔνδειος H. 20. ἀπαιτήσαντες Ε. τῆς τῶν βοιωτῶν ξ.Q. 21. ἀπολογησάμενος K. 23. ὡς καὶ G.L. O.P.c.d.e.i.k. ἦκασι Ε.H. F diphthongum corr. 24. διαφορῶν A.E.F.H.L.N.V.

18. See VIII. 6, 3. $\tau \eta r \epsilon \xi \nu \mu \mu a \chi [ar]$ Te hic durius transpositum, et nobis nonnihil suspectum. Poppo. Instead of sal $\delta \mu a$ $l \omega \lambda o r$ — Harárov, had the sentence

been regular, it would have run thus: δείσαντες μη τήν τε ξυμμαχίαν—ποιήσωνται, και άμα Πύλον ούκετι έθέλωσιν άντι Πανάκτου ἀποδοῦναι.

OOTKYAIAOT

ATHENS. A. C. 480. Olymp. 89. 4.

the artifice of Alcibiades to contradict their own declarations. a and thus giving the Athenians reason to snapcet their sincerity, the Athenians, in spite of all the efforts of Nicias, conclude the alliance with the Argives, neans. (45, 46.)

βουν μή και ήν ές τον δήμον ταῦτα λέγωσιν, έπαγάγωνται το πληθος και άπωσθη ή 'Αργείων ξυμμαχία. μηχανάται δε πρός αύτους τοιόνδε τι δ' Αλκιβιάδης τους Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αυτοίς δούς, ην μη όμολογήσω-5 σιν έν τῷ δήμφ αυτοκράτορες ήκειν, Πύλον τε Henne, and Manti- αυτοίς αποδώσειν (πείσειν γαρ αυτός 'Aθηναίους, ώσπερ και νυν αντιλέγειν) και τάλλα

3 ξυναλλάξειν. βουλόμενος δε αύτους Νικίου τε αποστήσαι ταῦτα ἐπραττε, καὶ ὅπως ἐν τῷ δήμφ διαβαλών αὐτοὺς ὡς 10 ούδεν άληθες έν νώ έχουσιν ούδε λέγουσιν ούδεποτε ταύτα, τούς 'Αργείους και 'Ηλείους και Μαντινέας Ευμμάχους ποι-Aήση. και έγένετο ούτως. έπειδη γαρ ές τον δημον παρελθόντες και έπερωτώμενοι ούκ έφασαν, ώσπερ έν τη βουλή. αύτοκράτορες ήκειν, οι 'Αθηναίοι ουκέτι ήνείχοντο, άλλα του 15 'Αλκιβιάδου πολλφ μάλλον η πρότερον καταβοώντος των Λακεδαιμονίων εσήκουόν τε και έτοιμοι ήσαν εύθυς παραγαγόντες τους Άργείους και τους μετ αυτών Ευμμάχους ποιείσθαι σεισμού δε γενομένου πρίν τι επικυρωθήναι, ή εκκλησία αυτη ανεβλήθη. XLVI. τη δ υστεραία έκκλησία ό 20 Νικίας, καίπερ των Λακεδαιμονίων αυτών ηπατημένων και αὐτὸς ἐξηπατημένος περί τοῦ μη αὐτοκράτορας ὑμολογησαι ήκειν, όμως τοις Λακεδαιμονίοις έφη χρήναι φίλους μάλλον γίγνεσθαι, και επισχόντας τα προς Αργείους πέμψαι έτι ώς αύτους και είδεναι δ τι διανοουνται, λέγων έν μέν τώ σφε- 25

I. каl] om. c.d.i. 2. έπαγάγονται I. άποστ \hat{y} G.I. 4. τοιώνδε τι πρόε airods L.O.P.c.d.e.i.k. δ] om. K. 5. διδούς G. 7. airds] airods Q. 8. ботер pů» P. 9. δε] δι d. γάρ f. 10. έπραττε] *îλεγ*έ τε Κ. *ёπρασσε* Haack. Poppo. διαβάλλων V. 11. ταῦτα C. 14. δοττερ καὶ ἐr g. 15. of] om. K. 17. εἰσηκούουτο καὶ Κ. ἐπήκουον V. 18. τοὺς] τῶν B. μετ αὐτοῦ Q. 19. γε-γονότος g. 20. αὐτη] ταύτη V. airŋ G. 22. αὐτοκράτορας A.B.C.E.F.G.I. c.d.e.f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo aὐτοκράτορας. 24. τὰ] τοὺς P. δε] πρός Q. 25. αὐτὰ P. εἶ τι A.B.V.h. οἴ τι F.

19. σεισμοῦ δἰ γενομένου] Compare ch. sign of encouragement on the part of 50, 5. VIII. 6, 5. But if an earthquake happened after any enterprise was ac-tually begun, it was interpreted as a 25. λέγων ἐν μέν τῷ σφετέρῳ καλῷ

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89.4.

τέρφ καλφ έν δε τφ έκείνων άπρεπεί τον πόλεμον άναβάλλεσθαι σφίσι μέν γαρ εδ έστώτων των πραγμάτων ώς έπί πλείστον άριστον είναι διασώσασθαι την εύπραγίαν, εκείνοις δέ δυστυχούσιν ότι τάχιστα εύρημα είναι διακινδυνεύσαι. 5 έπεισε τε πέμψαι πρέσβεις, ών και αυτος ήν, κελεύσοντας 2 Λακεδαιμονίους, εί τι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ὀρθον άποδιδόναι και 'Αμφίπολιν, και την Βοιωτών ξυμμαχίαν ανείναι, ην μη ές τας σπονδας έσίωσι, καθάπερ είρητο ανευ άλλήλων μηδενί Ευμβαίνειν. είπειν τε εκέλευον ότι καί 3 10 σφείς, εί έβούλοντο άδικειν, ήδη αν Αργείους Ευμμάχους πεποιησθαι, ώς παρειναί γ' αύτους αύτου τούτου ένεκα. εί τέ τι άλλο ένεκάλουν, πάντα έπιστείλαντες απέπεμψαν τούς περί τον Νικίαν πρέσβεις. και άφικομένων αυτών και 4 άπαγγειλάντων τά τε άλλα και τέλος ειπόντων ότι ει μη την 15 Ευμμαχίαν ανήσουσι Βοιωτοίς μη έσιουσιν ές τας σπονδάς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ ᾿Αργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους, την μέν ξυμμαχίαν οι Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοίς ούκ έφασαν άνήσειν, έπικρατούντων των περί τον Ξενάρη τον έφορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης 20 ήσαν, τούς δε δρκους δεομένου Νικίου άνενεώσαντο έφοβείτο

2. ἐπὶ τὸ πλεῖστον N.V.g. 4. εὖρημα] om. c.d.i. 5. πρέσβεις πέμψαι f. κελεύσαντας A.B.C.E.F.G.I.d.e. 6. δίκαιον] om. B.b. 7. ἀποδοῦναι Q. ξυμμαχίαν βοιωτών Q.R.f. 8. εἰρηται Q. ήρηνο c. 10. βοῦλοιντο L.O.P. 11. ὅσπερ οἰμαί γ O.P. ὅσπερ εἰ γ' C.G.I.b.c.i.k. 12. ἀνεκάλουν P. πάντας V. ἀντέπεμψαν f.g. 13. περὶ νικίαν Q. 14. εἰ] om. Q.c.d. 15. ἐπιοῦσιν e. 17. μὲ] om. Q. βοιωτούς G.I.b.c.d.e.i. 18. τὸν G.k. ξενάρην g. τόν] om. O. 19. ἐφόρων E.R.

κ. τ. λ.] This seems to me to be one of those cases spoken of by Lobeck, Parerga ad Phrynichum, VI. p. 753. in which δείν, χρήναι, and similar words, are omitted after verbs of thinking or asserting. Thus λέγων appears to be equivalent to λέγων χρήναι. "Saying "that, while their position was so glo-"rious, and their rivals' so discredit-"able, they would do well to put off "going to war." Compare the speech of Nicias, VI. 11, 6. Δακεδαιμονίους σκοπείν, δτο τρόπο-σήλαντες ήμᾶs rò σφέτερον ἀπρεπές εδ δήσονται. 14. rhr fuppaxiar Bolarois] Instances of a substantive governing the case required by its cognate verb are not uncommon. See IV. 23, 1. éntôpouhr rê reixiopart. Poppo, Prolegom. I. p. 125. Matthiæ, Gr. Gr. §. 396. But the order of the words here seems to shew that Bolarois depends on drígovor. "If they "would not give up to the Bosotians " their alliance;" i. e. give it back into their hands, abandon it to them, as a thing not worth retaining. So again a few lines below, the construction appears to me to be the same.

θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89. 4.

γὰρ μη πάντα ἀτελη ἐχων ἀπέλθη καὶ διαβληθη, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αἶτιος δοκῶν εἶναι τῶν προς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. 5 ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ ὡς ἦκουσαν οἱ ᾿Αθηναῖοι οὐδὲν ἐκ της Λακεδαίμονος πεπραγμένον, εὐθὺς δι' ὀργης εἶχον, καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι (ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ ᾿Αργεῖοι καὶ 5 οἱ ξύμμαχοι παραγαγόντος ᾿Αλκιβιάδου) ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

XLVII. "ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποιήσαντο ἐκατον ᾿Αθηναίοι ἔτη " καὶ ᾿Αργείοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἡλείοι, ὑπερ σφῶν αὐτῶν ^{TREATY OF} ^{ALLIANCE} ^{botwoon ATHENS} ^{and ARGOS, ELIS,} " θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ^{and MANTINEA}. " ἐπὶ πημονῦ μήτε ᾿Αργείους καὶ ἘΗλείους καὶ

" Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ ᾿Αθηναίους καὶ τοὺς " ξυμμάχους ὦν ἆρχουσιν ᾿Αθηναῖοι, μήτε ᾿Αθηναίους καὶ 15 " τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ ᾿Αργείους καὶ ἘΗλείους καὶ Μαντινέας " καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνη μηδὲ μηχανη μηδεμιậ.

κατὰ τάδε ξυμμάχους εἶναι 'Αθηναίους καὶ 'Αργείους καὶ 'Ηλείους καὶ Μαντινέας ἐκατὸν ἔτη.

" Ην πολέμιοι ίωσιν ές την γην την 'Αθηναίων, βοηθείν 20 " 'Αργείους και 'Ηλείους και Μαντινέας 'Αθηναζε, καθ' ό τι " αν ἐπαγγέλλωσιν 'Αθηναίοι, τρόπφ ὑποίφ αν δύνωνται " ἰσχυροτάτφ κατὰ τὸ δυνατόν. ην δὲ δηώσαντες οἶχωνται, " πολεμίαν εἶναι ταύτην την πόλιν 'Αργείοις και Μαντινεῦσι " και 'Ηλείοις και 'Αθηναίοις και κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν 25

I. διαλυθή d.i. 3. of] om. R.d.i.k. 4. εὐθύς—εἶχον οἰδἐν πεπραγμένον V. 6. ἐποίησαν τὰς σπονδὰς Κ. 7. τοιάνδε G.I.L.N.O.P.V.c.e.k. om. d. 8. ἀθηναίοι ἐκατών ἔτη καὶ οἱ ἀργεῖοι Κ. 11. ἀβλαβεῖς κατὰ L.d.i. 12. θάλατταν Κ. qui mox om. δέ. 14. ἐπὶ ἀθ. καὶ τοὺς ἑ.] om. A.B.F.H.K. usque ad τέχνη om. C.K.g.h. 15. δν—ξυμμάχους] om. Κ. 16. μαντ. καὶ ἡλ. V. 18. κατά τε τάδε L. τάδε δὲ V. 20. ἡν A.B.F.H.K.V.c.f.g.h. Poppo. Goell. Bekk. ἡν δὲ Q. vulgo καὶ ῆν. τὴν ἀθηναίων A.E.F.G.H. Bekk. vulgo τῶν ἀθηναίων. 21. ἀργείους τε καὶ Κ. ἡλείους καὶ ἀργ. R. 22. ἐπαγγέλωσιν R.i. ἀπαγγέλλωσιν C. 23. καὶ κατὰ G.L.O.P. 25. πασῶν] om. L.O.P.

7. τήνδε] Nihil mutandum. Noster in 18, 1. 22, 3. VIII. 17, 4. 36, 2. 57, 2. foederibus voces alde, τάδε, τάσε, In Orationibus fere τοιάδε, et τοσαῦτα. nunquam non adhibet. Vid. V. 7. 9. Vid. Nos ad VI. 9. [c. 8, 4.] WASS.

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89. 4.

" των πόλεων τούτων καταλύειν δε μη εξειναι τον πόλεμον " προς ταύτην την πόλιν μηδεμιά των πόλεων, ην μη άπά-" σαις δοκή. βοηθείν δε και 'Αθηναίους ές Αργος και Μαν-4 " τίνειαν και 'Ηλιν, ην πολέμιοι ίωσιν έπι την γην την 5 " Ήλείων η την Μαντινέων η την Άργείων, καθ ότι αν " ἐπαγγελλωσιν αἰ πόλεις αῦται, τρόπφ ὑποίφ ἂν δύνωνται " ισχυροτάτω κατά το δυνατόν. ην δε δηώσαντες οίχωνται, " πολεμίαν είναι ταύτην την πόλιν 'Αθηναίοις και 'Αργείοις " καὶ Μαντινεῦσι καὶ ἘΗλείοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πα-10 "σων τούτων των πόλεων καταλύειν δε μη εξείναι τον " πόλεμον προς ταύτην την πόλιν, ην μη άπάσαις δοκή ταις "πόλεσιν.

" Όπλα δè μη έαν έχοντας διιέναι έπι πολέμφ δια της γης 5 " της σφετέρας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν αν ἄρχωσιν 15 " έκαστοι, μηδέ κατά θάλασσαν, ην μη ψηφισαμένων των " πόλεων άπασων την δίοδον είναι, Αθηναίων και Αργείων " καὶ Μαντινέων καὶ ἘΗλείων.

" Τοις δε βοηθούσιν ή πόλις ή πέμπουσα παρεχέτω μέχρι 6 " μέν τριάκοντα ήμερων σιτον, έπην έλθη ές την πόλιν την 20" έπαγγείλασαν βοηθείν, και άπιουσι κατά ταυτά ήν δε " πλέονα βούλωνται χρόνον τη στρατιά χρησθαι, ή πόλις ή " μεταπεμψαμένη διδότω σιτον, τῷ μεν ὑπλίτη καὶ ψιλῷ " και τοξότη τρεις όβολους Αιγιναίους της ημέρας έκάστης, " τῷ δ ἱππεί δραχμην Αιγιναίαν.

 έξειναι τούτον τόν i.
 την πόλιν ταύτην h.
 την ήλείων] τών ήλείων
 L.O.R.V.c.k.
 ή τών c.i.
 έπαγγείλωσιν B.h.
 έπαγγείλωσιν Δι.
 έπαγγείλωσιν Δι.
 έπαγγείλωσιν Δι.
 έπαγγείλωσιν Δ.
 των τοίμα τρόπ.
 δι των τούτων τούτων Β.h.
 την πόλιν om. Q. πάσαις K. 13. ἐπὶ] ἐπὶ G. ἐν Ι. 14. ὡν ἄρχουσιν ε. ἀν] om. E. 15. ἡν] εἰ d. 18. μέχρι] om. P. 19. τὴν ἀπαγγείλασαν B. ἐπαγγείλασσαν, omisso articulo, P. 20. ἀπιοῦσιν ἔσται κατὰ A.B.V. ταῦτα C.E.F.H.K. ἡν] εἰ d. 21. στρατεία C. et plures alii.

23. τρείs δβολούς Alyuraíous] i. e. five even the light armed soldier, should Attic oboli; for the Æginetan drachma have received the same pay as the was equal to ten Attic oboli. See Pol- heavy armed soldier. Thus at Athens lux, IX. 76. 86. It shews the demo-cratical character of the contracting as the heavy armed soldier. See III. commonwealths, that the archer, and 17, 4. VI. 31, 3.

heavy armed soldier. Thus at Athens even the seamen received as high pay

OULKUTUTOL

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89. 4.

7 "H δè πόλις ή μεταπεμψαμένη την ήγεμονίαν έχέτω,
 " ὅταν ἐν τῆ αὐτῆς ὁ πόλεμος ἦ. ἦν δέ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι
 " κοινῆ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις
 " ταῖς πόλεσιν.

" 'Ομόσαι δὲ τὰς σπονδὰς 'Αθηναίους μὲν ὑπέρ τε σφῶν 5
" ἀντῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, 'Αργείοι δὲ καὶ Μαντινῆς καὶ
" Ἡλείοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων κατὰ πόλεις ὀμνύντων.
" ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον
" κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος ἔστω ὅδε 'ἐμμενῶ τỹ
" ξυμμαχία κατὰ τὰ ξυγκείμενα δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ το
" ἀδόλως, καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνῃ οὐδὲ μηχανῃ οὐδεμία.'
9 ἀμνύντων δὲ 'Αθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοι ἀρχαὶ,
" ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις· ἐν ᾿Αργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ
" ἀνδοήκοντα καὶ † αἱ † ἀρτῦναι, ἐξορκούντων δὲ οἱ ὀχδοή-

1. $\frac{1}{2}\gamma e\mu ovelas E$, et mox $\frac{1}{2}\gamma e\mu ovelas$. Bekk. vulgo airy. $\pi \eta$ L.Q.R.c.d.e. Bekk. vulgo $\frac{1}{2}\pi a \sigma a \sigma a s$. Bekk. vulgo $\frac{1}{2}\pi a \sigma a \sigma a s$. $\frac{1}{2}\pi a \sigma a \sigma a s$. Bekk. vulgo $\frac{1}{2}\pi a \sigma a \sigma a s$. $\frac{1}{2}\pi a \sigma a s$. $\frac{1}{2}\pi$

9. κατὰ ἰερῶν τελείων] That is, the victims were to be the full grown animals, and not the young of their several kinds; a bull or ox, for instance, a ram, or a boar; not a calf, or a lamb. Compare Herodot. I. 183, 2. where τὰ τέλεα τῶν προβάτων are opposed to τὰ γαλαθηνά. And in the most solemn oath sworn before the Areopagus in cases of murder, the victims were, a bull, a ram, and a boar. Demosthen. Aristocrat. p. 642. Reiske. Thus also " hostize majores" are distinguished from "hostize lactentes."

12. al ένδημοι ἀρχαὶ] Duker quotes a passage from Æschines, (Timarchus, p. 45. Reiske,) μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν, μήτ ἐνδημον, μήτε ὑπερόριον. So Aristotle, Politics, III. 14, 13. ol βασιλεῖε ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων καὶ τὰ κατὰ πόλιν καὶ τὰ ἐνδημα καὶ τὰ ὑπερόρια, συνεχῶs ἦρχον. We must probably understand then the archons, the secretaries, γραμματεῖs, and all other principal home magistrates, as opposed to the στρατηγοί. 13. "De forma verbi έξορκοῦν vid. "Lob. ad Phrynich. p. 361." Göller. ol ὀγδοήκοντα και † al† ἀρτῦναι]

ol $\partial\gamma\partial\sigma\beta\alpha$ orra sal \dagger al \dagger $d\sigma\tau\partial\sigma$ al Of these nothing whatever is known. Probably "the Eighty" were a more aristocratical council, as the constitution of the $\beta\sigma\lambda\dot{\gamma}$ in a democracy was generally, as at Athens, democracical; and the artynæ, whether we prefer the feminine form or the masculine, and understand the word of certain collegees of nobles, or of individuals, may be supposed to have acted as presidents to the council of Eighty. In the Dorian state of Epidaurus, Plutarch (Quest. Græc. 1.) speaks of dorôres, whom he describes as senators chosen out of the whole body of the nobility. Müller supposes the artynæ to have succeeded to the civil authority of the kings, as the strategi had succeeded to their power in war. Dorier, II. p. 140.

15. of dymoupyoi] These too are wholly

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89. 4.

άλλαι άρχαὶ, ἐξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι
ἐν δὲ "Ηλιδι οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες καὶ οἱ
έξακόσιοι, ἐξορκούντων δὲ οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ θεσμοφύλακες. ἀνανεοῦσθαι δὲ τοὺς ὅρκους ᾿Αθηναίους μὲν ἰόντας 10
5 " ἐς ᾿Ηλιν καὶ ἐς Μαντίνειαν καὶ ἐς *Αργος τριάκοντα ἡμέραις
" πρὸ ᾿Ολυμπίων, ᾿Αργείους δὲ καὶ ᾿Ηλείους καὶ Μαντινέας
" ἰόντας ᾿Αθήναζε δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγά" λων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν 11
" ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ
10 " ᾿Αθηναίους μὲν ἐν πόλει, ᾿Αργείους δὲ ἐν ἀγορậ ἐν τοῦ

4. δέ] om. d. 5. ές ήλιν] ές om. G.c.i.k. ές ante άργος om. R. ήμέρας L.O.P.K. 7. ήμέρας c.d. 8. περί] τε Q. 10. άγορậ ἀγορậ καταθέντων δέ και δλυμπιάσι στήλην G. έν τῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερῷ V.

unknown. It is merely known that the name was common, as the title of their chief magistrates in the Peloponnesian states, with the exception of Lacedæmon. And we read of them also in the Corinthian colony of Syracuse. But of their appointment, or of the particular nature and extent of their powers, no particulars are recorded. The "theori" were a sacred college, whose functions were perpetual, like the colleges of pontifices and augurs at Rome. Like the Pythii at Lacedæmon, they had the care of all oracles delivered to the state, and probably had a general control over religious matters. See Müller, Dorier, II. 18. and Æginetic. p. 135.

2. of $r\lambda r r \lambda \eta \tilde{r} \chi o r r s$] These words cannot simply mean "the magistrates," but must designate some particular council, or body of men who exercised the sovereign authority, while the demiurgi were merely executive officers; and standing as they do between the demiurgi and the six hundred, I should suppose them to be a body like the original senate at Rome,—a sort of council of administration chosen from the body of the nobles, while the six hundred, like the comitia curiata, or concilium populi, of the early Roman constitution, were the great council of the nobility at large, in whom the ultimate sovereignty of the state was vested, although the ordinary administration was entrusted to those $r\lambda r \lambda \eta$

Excerts. These last may perhaps have been identical with the ninety senators or counsellors, mentioned by Aristotle, Politic. V. 6, 10, 11. as forming, at Elis, an oligarchy in an oligarchy. See also Müller, Dorier. II. p. 96.

5. τριάκοντα ήμέραις πρό 'Ολυμπίων] The people of Elis, as being the most remote from Athens, would be visited by the Athenian ambassadors after they had performed their commission at Argos and Mantinea. It was arranged therefore that the ambassadors of Athens should go to Argos thirty days before the Olympic festival, that allowing ten days for their stay in each place, they might arrive at Mantinea twenty days, and at Elis ten days before the festival began. And the am-bassadors of the allied states having only one place to visit, were all to arrive at Athens ten days before the Panathenæa, that so the renewal of the oaths might be completed on both sides before the yearly return of their respective great public festivals; the Olympia for the Peloponnesian states, and the Panathenæa for Athens. See Böckh. Staatshaushaltung der Athener, II. p. 166. The Panathenæa were celebrated every fourth year according to our reckoning, in the third year of the Olympiad, on the 28th day of the month Hecatombæon. See Fynes Clinton, Fasti Hellenici. Appendix, p. 203.

θοικισισο

ATHENS. A. C. 420. Olymp. 89.4.

Απόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ
ἐν τῆ ἀγορậ: καταθέντων δὲ καὶ ᾿Ολυμπίασι στήλην
τ₂ " χαλκῆν κοινῆ ᾿Ολυμπίοις τοῖς νυνί. ἐὰν δέ τι δοκῆ
" ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις προσθεῖναι πρὸς τοῖς
" ξυγκειμένοις. ὅ τι [δ] ἂν δόξη ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις ς
" κοινῆ βουλευομέναις, τοῦτο κύριον εἶναι."

ΧLVIII. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι οὖτως ἐγένοντο, καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ᾿Αθηναίων οὐκ ἀπεί-² The Corinthians refuse to join in this treaty, and incline to δὲ ᾿Αργείων ὅντες ξύμμαχοι οὐκ ἐσῆλθον ἐς 10 return to their old connexion with Laco demon. καὶ ᾿Αργείοις καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς aὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν, ἀρκεῖν δ ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλή-3λοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι 15 οῦτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

XLIX. Ολύμπια δ' έγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἶς 'Ανδροσθένης 'Αρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα· καὶ ^{Olymp. 90. 1.} ELIB. The Lacodermonians The Lacodermonians are excluded from st-

Ι. ἀπόλλωνος] διός G.I. 2. τŷ] om. g. κατέθεντο g. όλυμπιάδι c. έν όλυμπιάσι e. όλυμπίασι Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo όλυμπιάσι. 3. νῦν Q. 4. ταίς ταύταις πόλεσι κ. 5. δ' omiserim, mutata antea interpunctione. BEK-KER. 6. βουλευομέναις A.B.C.E.F.G.I.L.O.V.c.d.e.h.i.k. Poppo. Goell. Bekk. βουλευομένοις H.K.N.g. vulgo βουλευσαμέναις. 8. και ai άθηναίων g. 15. μὲν οῦν κορίνθιοι d. 17. πάλιν γνώμην g. 19. ῆρχθησαν Η.Ι.

5. $\delta \tau [\delta'] \delta \nu \delta \delta \xi_{\eta}$] I have followed Bekker, Poppo, and Göller in considering the conjunction $\delta \epsilon$ to have been an interpolation. The natural construction seems to be $\epsilon \delta \nu \delta \epsilon \tau_1 \delta o \kappa \tilde{\eta}$ mposteiral, $\delta \tau_1 \delta \nu \delta \delta \xi_{\eta}$ —rovro $\kappa \delta \rho \iota \rho \nu$ eiral.

18. ols 'Ardpoordérns-irika] Non sæpins nec diutius vincebat, sed semel vicit. Refertur tamen hæc sententia ad priorem, ideoque tempori relativo locus... Itaque hac in re semper etiam Diodorus, Dionysius, aliique,

imperfecto utuntur. POPPO. Prolegom. I. p. 155. "The Olympiad in "which Androsthenes was the conque-"ror." Compare also the constant use of the imperfect *érekévra*, in the expressions rd *bépos érekévra*—*Badékarov éros érekévra*. The object of the tense in these cases seems to be to express contemporaneousness, if I may use such a word. "In this Olympiad "Androsthenes was winning his prize; "at such a period the summer was "ending." ELIS. A. C. 420. Olymp. 90. 1.

ans, on account of

tending at the Olym. ἐκτίνοντες την δίκην αυτοις ην έν τφ 'Ολυμpic games by the Ele- πιακφ νόμφ 'Ηλείοι κατεδικάσαντο αυτών ans, on account of the second disober φάσκοντες † σφα̂ς † επι Φύρκον τε τειχος dience to the common δπλα έπενεγκείν και ές Λέπρεον αυτών όπλίreligious law of Greece. τας έν ταις 'Ολυμπικαις σπονδαις έσπέμψαι.

ή δὲ καταδίκη δισχίλιαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὁπλίτην έκαστον δύο μναι, ώσπερ ο νόμος έχει. Λακεδαιμόνιοι δέ 2 πρέσβεις πέμψαντες άντελεγον μη δικαίως σφών καταδεδικάσθαι, λέγοντες μη έπηγγέλθαι πω ές Λακεδαίμονα τας 10 σπονδας, ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὑπλίτας. 'Ηλεῖοι δὲ τὴν παρ'3 αύτοις έκεχειρίαν ήδη έφασαν είναι (πρώτοις γαρ σφίσιν αύτοις έπαγγέλλουσι), και ήσυχαζόντων σφών και ού προσδεχομένων, ώς έν σπονδαίς, αυτούς λαθείν άδικήσαντας. οί 4 δε Λακεδαιμόνιοι ύπελάμβανον ου χρεών είναι αυτούς έπαγ-

1. ἐκτείνοντες C.I.P.Q.c. ἐν τῷ] ἔκτφ C.I.Q. όλυμπικῷ G.Q.c.k. 3. an σφῶν? Bekker.in ed. 1832. φύρ B.C.h. 4. αύτῶν Bekk. 5. όλυμπικαῖς G.I.K.d.i. 9. πω A.B.E.F.H.K.N.Q.V.e.g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ποτε. 11. αύτοῖς Bekk. 13. ὡς] om. C.G.L.O.P.c.d.e.i.k. 14. ἀπαγγείλαι L.O.Q.

1. $\dot{e}\nu$ $\tau\hat{\psi}$ 'O $\lambda\nu\mu\pi\iota\alpha\kappa\hat{\psi}$ $\nu\delta\mu\psi$] The sions so often noticed $\tau\hat{\eta}s$ $\Theta\epsilon\tau\tau\alpha\lambda\dot{\alpha}s\dot{\epsilon}\pi\dot{\epsilon}$ meaning of the preposition seems to $\Phi\dot{\alpha}\rho\sigma\alpha\lambda\nu\nu$, $\tau\hat{\eta}s$ 'A $\tau\tau\kappa\hat{\eta}s$'s 'E $\lambda\epsilon\nu\sigma\hat{\nu}\sigma_{\mu}$, be, "which fine being specified in the &c. Bekker and Göller in their latest "Olympic law," or, "as it was written editions both prefer the reading $\sigma\phi\hat{\nu}v$; " in the Olympic law." Compare VII. ΙΙ, Ι. τά μέν πραχθέντα έν άλλαις πολλαîs eπιστολαîs iστe, that is, "as they "have been related in many other " letters."

3. † σφα̂ς † έπι Φύρκον] Ας σφα̂ς here seems to be used completely in the sense of *airois*, this passage has excited great attention. Poppo, Pro-legom. I. p. 147. maintains that where no obscurity can possibly arise from it, σφών and αυτών may be sometimes put confusedly in each other's places. Dobree says, "hic σφâs clarissime "valet aυτούs. Sed," he goes on to say, "si constaret Phyrcum Eleorum "fuisse possessionem, forsan leg. "σφών." I should without hesitation adopt the correction of σφών, for though nothing is known of Phyrcus, it is most probable that it was a fort belonging to the Eleans; so that ophin ent Dupkov would resemble the expres-

and Göller compares VIII. 96, 3. σφών έπι τόν Πειραιά.

7. δύο μναΐ] This was the ordinary ransom of a Peloponnesian soldier if taken prisoner in battle with another Peloponnesian army. (Herodot. VI. 79, 2.) Was it then supposed that the soldiers engaged in sacrilegious warfare became the captives of the God whom they offended, and must be redeemed from him, as if they had actually been the prisoners of an enemy? For σφων καταdedikárbai, see the notes on I. 95, 3. and III. 16, 1.

 13. οἱ δὲ Δακεδαιμόνιοι—ἐπενεγκεῖν] Respondent Lacedæmonii, si Elei injuriam sibi allatam putassent, non opus fuisse inducias postea nihilo secius Spartæ indicere : indixisse tamen eos, videlicet non rem ita, ut nunc prætexunt, æstimantes. Addunt se nusquam alio post inducias indictas arma illis intulisse. GöllEB.

THUCYDIDES, VOL. II.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

RLIS. A. C. 430. Olymp. 90. 1.

γείλαι έτι ές Λακεδαίμονα, εί άδικειν γε ήδη ένόμιζον αύτους, άλλ' ούχ ώς νομίζοντας τοῦτο δρασαι, και ὅπλα οὐδαμόσε 5 έτι αυτοίς επενεγκείν. 'Ηλείοι δε του αυτού λόγου είχοντο, ώς μέν ούκ άδικοῦσι μη αν πεισθηναι εί δε βούλονται σφίσι Λέπρεον αποδούναι, τό τε αυτών μέρος αφιέναι του 5 άργυρίου, και ο τῷ θεῷ γίγνεται αὐτοι ὑπερ ἐκείνων ἐκτίσειν. L. ώς δ ούκ έσήκουον, αύθις τάδε ήξίουν, Λέπρεον μέν μή άποδούναι, εί μη βούλονται, άναβάντας δε έπι τον βωμον τοῦ Διὸς τοῦ ἘΟλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χρῆσθαι τῷ ίερφ, απομόσαι έναντίον των Έλλήνων ή μην αποδώσειν 10 2ύστερον την καταδίκην. ώς δε ούδε ταυτα ήθελον, Λακεδαιμόνιοι μέν είργοντο τοῦ ίεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων, καὶ οἶκοι έθυον, οι δε άλλοι Έλληνες έθεώρουν πλην Λεπρεατών. 3 δμως δε οι 'Ηλείοι δεδιότες μη βία θύσωσι, ξυν όπλοις των νεωτέρων φυλακήν είχον ήλθον δε αυτοίς και Αργείοι και 15 Μαντινής, χίλιοι έκατέρων, και 'Αθηναίων ίππής, οι έν « Αργει υπέμενον την έορτήν. δέος δ έγένετο τη πανηγύρει μέγα μη ξυν όπλοις έλθωσιν οι Λακεδαιμόνιοι, άλλως τε καὶ ἐπειδη καὶ Λίχας ὁ ᾿Αρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ

3. έτι έν αὐτοῖs f. ἀπενεγκεῦν Η. 4. βούλωνται L. 5. αὐτων Bekk. μέροs] om. K. 6. τῷ] om. c.i. 7. μὲν ἀποδοῦναι Ε. 8. ἀναβάνταs A.B.F. Bekk. vulgo ἀναβάντες. 10. ἐναντίων Ε.F.H.f. 11. τὴν] om. i. οὐ H.c.d.i. 12. εἰργον A.B.E.F.H.h. 14. σὺν B.F.H.K.d.e.f.g.h.i.k. 19. λίχας A.B. G.H.h.k. correct. E. et V. Poppo. Goell. Bekk. µeixas i. ceteri leixas.

8. draßárras] I have adopted this reading, because, according to Bekker's edition of 1832, it is found in three MSS. besides being, as I think, absolutely required according to the rules of the language. The passage in ch. 41, 2. οὐκ ἐώντων,—ἀλλ' εἰ βούλονται, There the nominative is the case that would be naturally used, as it refers to the party speaking, and it is only irregular because the genitive absolute had been used before, instead of ws own eïwr. But here àraßárras does not refer to the party speaking, and the nominative therefore would be a mere solecism.

10. anopósal] Dobree considers this word to be equivalent to emonorms. I rather believe that the word is used here improperly, from its being habitually applied to the oath of an accused party, who would disclaim the charge against him upon oath. Here there is indeed no disclaimer, but the tendency of the oath was still exculpatory, inasmuch as it would procure a remission of the sentence otherwise denounced.

12. τοῦ ἰεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων] Com-pare ch. 49, 1. εἰρχθησαν τοῦ ἰεροῦ, ὅστε μὴ θύειν μηδ ἀγωνίζεσθαι. 19. Λίχας ὁ ᾿Αρκεσιλάου] See Pausa-nias, VI. 2, 1. Xenophon. Hellen. III.

2, 21.

HERACLEA. A. C. 420. Olymp. 90.1.

άγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἕλαβεν, ὅτι νικῶντος τοῦ έαυτοῦ (ἐύγους καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως προελθῶν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἐαυτοῦ ἦν τὸ 5 ἅρμα· ῶστε πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβηντο πάντες καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι· οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἡσύχασάν τε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθεν. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ 5 Ὁλύμπια ᾿Αργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις 10 ἔτυχον παρόντες, καὶ πολλῶν λόγων γενομένων τέλος οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλὰ σεισμοῦ γενομένου διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἶκου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

LI. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς Αἰνιῶνας καὶ Δόλοπας καὶ ¹⁵ ΗΕRACLEA. Μηλιέας καὶ Θεσσαλῶν τινάς. προσοικοῦντα ² Defeat of the colonists γὰρ τὰ ἔθνη ταῦτα τῃ πόλει πολέμια ἦν· οὐ of Heracias (III. 92.) by the neighbouring γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῃ ἢ τῃ τούτων τὸ χωρίον tribes. ἐτειχίσθη. καὶ εὐθύς τε καθισταμένῃ τῃ πόλει ἠναντιοῦντο ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες, καὶ τότε τῃ μάχῃ 20 ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακε-

3. ούκ] om. R. προσελθών B.F.V.h. 4. ότι καὶ ἐαυτοῦ Q. 6. ἡσυχάσαστες omissa τε, A.h. ἡσύχαζόν τε C.V. et marg. N. 12. θέρος] τέλος B. θέλος h. 13. ἡρακλειώταις B.G.k. 14. τραχίνη H. αἰνιῶνας G.I.k. ἀνιῶνας E. δόλωπας Q. 16. γὰρ] om. h. ταῦτα A.B.E.F.G.H.I.K.L.O. Q.V.c.d.e.f.g.h.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ταύτη. 17. ἡ τŷ] ἡ πŷι καθι

B.h. 18. driotapéry G. driotapéry L.O.P.e.k.m. 19. édúrorto A.H. róte] om. Q. 20. ridios i.

3. προελθών-ήνίοχον] Suidas ex hoc loco, et ex Homero ostendit, etiam locum ipsum, in quo certatur, vocari dyŵva. Adnotat ibi Portus Odyss. θ. 260. dyŵva poni pro loco, in quo saltatur : quod et Eustathius ibi monet p. 1595. Et Homerus ita etiam allibi. 'Avaunpúvrreuv proprium esse in hac re verbum ostendit Heraldus II. Adversarior. 14. DUKER.

7. $\dot{\eta}$ éopri) airois oirse $\partial_i \eta \partial \partial \sigma \nu$ Poppo observes rightly that the conjunctions re-kal, show that both parts of the sentence refer alike to the Lacedemonians. The words therefore signify, "The Lacedæmonians however "were quiet, and saw the festival thus "pass by, without offering to disturb it." 16. où $\gamma d\rho \epsilon n^2 d\lambda \lambda \eta \tau v \lambda \gamma \eta$] 'Avri $\tau o \hat{v}$

10. ου γαρ επ αλλη τιν γη Αντι του ούκ επί βλάβη άλλης τινός γης. SCHOL. ού γαρ επ άλλη τιν γη ετειχίσθη]

of γdρ έπ' άλλη των γη—τειχίσθη] "For it was their country in particular "against which the place was forti-"fied." Compare III. 93, 3. and the note there.

19. ที่หละระดงของ Vid. III. 92. 93, 3. Duker.

20. & Kriduos] Haack, Heilman, R 2

θοτκτδιδοτ

HERACLEA. A. C. 419 Olymp. 90, 1.

δαιμόνιος αρχων αὐτῶν ἀπέθανε, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεωτῶν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμφ ἐτελεύτα.

LII. Τοῦ ὅ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἀρχομένου τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείρετο, Βοιωτοὶς Δ.C. 419. Οίγμαρ. 90.1. Βετρεδίειοs of Διάθιμόνιον ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα ἐξέπεμψαν. Δείσαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον μὴ Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων ᾿Αθηναῖοι λάβωσι. Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὡργίζοντο αὐτοῖς.

Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ᾿Αλκιβιάδης ὁ Κλεινίου στρατηγὸς ῶν ᾿Αθηναίων, ᾿Αργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων ᾿Αθηναίων ὑπλιτῶν καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβὼν, τά τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν διαπορευόμενος Πελο- 15 πόννησον τῆ στρατιậ, καὶ Πατρέας τε τείχη καθείναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διενοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ ᾿Αχαϊκῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἶς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

LIII. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδαυρίοις καὶ ᾿Αργείοις 20

Ι. καὶ οἱ άλλοι Ν. V. άλλη c. 2. καὶ δωδ.—ἐτελεύτα] om. K.h. 9. τοὺς κατὰ c. 10. ὀργίζοντο Q. V.g. 11. ὁ ἀλκιβιάδης ὁ Κ. κλεινιδίου P.
12. πρασσόντων Q. 13. ὑπλιτῶν ἀδηναίων g. 14. ξυμμάχων παραλαβών A.
B.E.F.G.H.K.N.V.c.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo καὶ παραλαβών. τά τε ὅπλα V. 15. πελοποντήσου P. 16. ἐπὶ Q. ἔπεσεν g. 17. ἔτερον]
ἔτερος Ι. τειχίσειν V. 18. καὶ οἱ σικυώνιοι e. οἰς ἐν βλάβη ἦν τειχισθέν V.

Poppo, and Göller, consider this as the genitive case from $K\nu i \partial \iota s$. And even if we struck out $\Lambda a \kappa e \partial a \mu \omega \rho \nu \sigma s$ an interpolation, we can hardly conceive that the Spartans would have entrusted the military command of their colony to a foreigner, even though Cnidus was a Spartan colony. $K\nu i \partial \iota s$, $K\nu i \partial \iota s$, $K\nu i \partial \iota s$, $F \circ d \epsilon s$, IV. 107, 2. and the termination in ιs rather than in $\iota \partial s$ would be used, in order to avoid the recurrence of the two deltas in such a word as $K\nu i - \partial \iota \partial s$.

13. μετ' όλίγων 'Αθηναίων] Dobree refers to Isocrates, de Bigis, p. 349. D. (p. 504. Bekker.) διακοσίους όπλίτας έχων τὰς μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννήσω Λακεδαιμονίων μὲν ἀπέστησεν, ὑμῶν δὲ ξυμμάχους ἐποίησε. The passage is curious, as affording an additional instance of the inveterate habits of misrepresentation and exaggeration which led the rhetoricians to falsify every fact they touched upon.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε. V. 52, 53.

EPIDAURUS. A. C. 419. Olymp. 90. 1.

πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν περὶ τοῦ θύματος τοῦ ᾿Απόλ-ΕΡΙDAURUS. λωνος τοῦ Πυθαέως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ War between Argos ἀπέπεμπον ὑπερ βοταμίων Ἐπιδαύριοι· (κυand Epidanrus; the Argives propare to in- ριώτατοι δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν ᾿Αργεῖοι·) ἐδόκει vade Epidanrua. δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε ᾿Αλκιβιάδῃ καὶ τοῖς ᾿Αργείοις προσλαβεῖν, ἡν δύνωνται, τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν

2. πυθαίως Poppo. Wesseling. ad Diodor. Sic. t. I. p. 533. πυθιέως K.f.g. πιθέως Β. πειθαίως ε. πυθαιέως Valcken. ad Roever. p. lxxiv. Goell. πυθαίως correctus C. vulgo et Bekker, Πυθέως. έπαγαγείν Ε. 3. ξπεμπον Ε. βοταμένων c.d.i. παραβοπαμίων f. παραποταμίων Wesselingius, Haack. Poppo. g. παρά ποταμίων Κ. ποταμίων R. 5. καl om. K.b.

2. τοῦ Πυθαέως] Such is Wesseling's correction of the common reading IIv- $\theta \epsilon \omega s$, (ad Diodor. Sicul. tom. I. p. 533.) in which he is followed by Poppo. Compare Pausanias, II. 24. 35. 36. and III. 11.; also Steph. Byzant. in Πυθώ. Göller follows Valckenaer in reading IIvoaicos, and Dobree thinks the true form is IIvoaiŵs. The temple alluded to stood on the ascent to Larissa, the citadel of Argos. (Pausan, II. 24.) There were other temples of the same god at Hermione and at Asine, (Pau-san, II. 35. 36.) and also at Sparta. (Pausan, III. 11.) The tradition ran that Partheres was a son of Apollo who that Pythæus was a son of Apollo, who came from Delphi into Peloponnesus, and introduced the worship of Apollo; and that Argos was the first place which he visited. This probably means that the worship of Apollo, the national god of the Dorians, was established by the Argives earlier than by any other of the Dorian states after their conquest of Peloponnesus. Be this as it may, we know that Argos enjoyed in early times a much greater dominion and influence than she possessed in the Peloponnesian war; and she was probably at the head of a confederacy of the adjoining states, (Müller, Dorier, I. p. 153.) and thus enjoyed both a political and religious supremacy. The religious supremacy outlasted the political; and the Argives still retained the management of the temple of Apollo Pythæus, to whom offerings were due from the several states of the confede-

5

racy, just as they were sent by the several states of Latium to the common temple of Jupiter Latiaris on the Alban mount. But the words $i\pi i\rho \beta \sigma a\mu i \omega \nu$ are perfectly inexplicable, nor does the correction $\pi a \rho a m \sigma ra \mu i \omega \nu$, approved of by Wesseling and received by Poppo, lessen the difficulty. For if the people of any particular district in Epidaurus had been called Parapotamii, or "the "people by the river side," Thucydides would, I think, have written not $\pi a \rho a m \sigma ra \mu i \omega \nu$. I believe, therefore, either that $\beta \sigma a \mu i \omega \nu$ is corrupt, or that its meaning is something peculiar and technical, of which we are wholly ignorant.

[Poppo thinks that the temple here spoken of could not have been at Argos, because the Argives are said to have been *kupidraroi* roû lepoû, an expression which implies that some other people had something to do with it also. But still the temple may have been at Argos, and if the Argives had the chief controul of it, other states may have had the right to go thither with sacrifices on certain occasions, without any infringement of the paramount rights of the Argives over the temples of their own city.]

6. $\tau \eta s \tau \epsilon \ Kopiv\thetaou - \eta \sigma v \chi i as]$ "To "insure the neutrality of Corinth," because the Corinthian territory would be exposed to ravage on the side of Epidaurus, especially as the Athenians would thus have so ready a means of

OOTKTSISOT

EPIDAURUS. A. C. 419. Olymp. 90. 9.

έσεσθαι την βοήθειαν η Σκύλλαιον περιπλείν τοις Αθηναίοις. παρεσκευάζοντο ούν οι Άργειοι ώς αύτοι ές την Έπίδαυρον δια τοῦ θύματος την έσπραξιν ἐσβαλοῦντες. LIV. ἐξεστράτω Lacommunium τευσαν δὲ και οι Λακεδαιμόνιοι κατα τοὺς αὐ-

dotained at home by the Carnean festival, τους χρόνους πανδημεί ές Λευκτρα της έαυτών 5 connot and the Epi- μεθορίας πρός το Λύκαιον, Αγιδος του Αρχιdaurians. δάμου βασιλέως ήγουμένου. ήδει δε ούδεις όποι

2 στρατεύουσιν, οὐδὲ αἰ πόλεις ἐξ ῶν ἐπέμφθησαν. ὡς δ αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει, αὐτοί τε ἀπῆλθον ἐπ οἶκου καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν μετὰ τὸν μέλλοντα 10 (Καρνεῖος δ ἦν μὴν, ἱερομήνια Δωριεῦσι) παρασκευάζεσθαι

roùs donraíous d. 2. doycios sine articulo R. 3. ioßa-I. σκύλαιον C.i. λόντεs A.B.E.F.H.Q. 6. mpos] ent e. 7. 6m Q.c.g.i. έστράτευσαν d. 9. re] om. e. 10. roùs Euppáxous G.L.O.c.i.k. περιήγγελλον h. δπου L. rdy] rd L.O.Q. 11. Kpamios C.K.e.g. lepopyria N.g. [μήν] om. Q.

making descents on Peloponnesus. The change in the construction is curious; the infinitive $\vec{e}\sigma e\sigma\theta a$ depending on $\vec{e}\delta\epsilon\epsilon\epsilon$, which must be repeated from $\vec{e}\delta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ are $\sigma e\sigma\lambda a\beta\epsilon i\nu$, though with a different signification.

5. is $\bar{\Lambda}\epsilon\bar{\nu}\kappa\tau\rho a$] "Leuctra should be "sought for southward of Londári, "towards the sources of the Gatheatas, "and the passage which leads from "the head of its valley, across the "Taygetic fange, into the vale of the "Eurotas." Col. Leake, Travels in the Moree, vol. II. p. 322.

9. τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προἰχώρει] Hoc cap. seq. §. 3. dicit, οὐδ ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐνοῖς ἐγένετο. Et cap. 116, 1. ὡς αὐνοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο. Vide Heraldum I. Adversar. 5. DUKHR.

11. Kapveios, κ. τ. λ .] Pausanias varias hujus nominis causas prodit. Infra cap. 75, 2, 5. Kápvea, dies festi Apollinis apud Lacedæmonios. Vid. Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll. v. 72. et 78. Add. Meurs. III. Miscellan. Lacon. 8. Quantum ex his verbis, et iis, quæ hic paullo post leguntur, τον μήνα προύφασίσταντο, adparet, totus hic mensis, vel certe maxima illius pare, sacris ac diebus festis apud Lacedæmonios videtur destinatus fuisse. Et fortassis talis fuit *lepoupvia*, per quam Thebani

Platæas occupare voluerunt, III. 56, 2. et 65, 1. quemadmodum apud Romanos totus fere December diebus festis et ludis absumebatur. Et lepopyriar non unius, sed plurium dierum, sacrum, et per eam ab armis cessatum, atque inducias ante lepounviar promulgatas fuisse, e Luciani Icaromenippo in fin. intelligitur : ubi Jovem Diis pœnas in Philosophos poscentibus respondisse fingit, se, quæ vellent, facturum, sed in præsentia non fas esse quemquam supplicio adfici : ἰερομηνία γάρ ἐστιν, ὡε ἴστε, μηνῶν τεττάρων καὶ ἦδη τὴν ἐκεχειρίαν ennyveilaune. Que etsi ficta sunt, tamen quid in lepounvia observari solitum fuerit, indicant ; et quod de exexençie dicit, non magnopere tantum unius diei sacro convenit. Dio, lib. XXXVIII. p. 61. ispounviar vocat dies, quibus Bibulus Cæsari obnunciabat : lepounriar, inquit, és πάσας όμοίως τὰς λοιπὰς τοῦ έτους ήμέρας, έν als οὐδ els ἐκκλησίαν ό δήμος έκ των νόμων συνελθείν έδύνατο, προηγόρευσε. Εt p. 62. dei τῷ Καίσαρι, οσάκις γε ένεωτέριζε τι, ένετελλετο δια των ύπηρετων, ότι lepoμηνία είη. Vertunt ibi dies festos : quod caute accipiendum dicit Casaubonus ad Sucton. Cas. c. 20. quia obnunciatione quidem dies nefastus fit, et comitialis esse desinit, nec tamen festus, et éoprárupos fit. Itaque quid Dio appellet lepounviar se non in-

EPIDAURUS. A. C. 419. Olymp. 90. 2.

ώς στρατευσομένους. 'Αργείοι δ' άναχωρησάντων αὐτῶν 3 τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς ἐξελθόντες τετράδι Φθίνοντος,

στρατευσομένοις g. δ] om. B.F.h. 2. κρανείου C.G.K.g. έξελθόντος
 C.c.d.e.g.i. τετραδι G. τετάρτη θ. εἰκοστῆ έβδόμη c.d.i. τετάρτη φθίν. έξελθ. V. τετράδην R.

telligere addit. Non videtur alia ratio dari posse cur Dio hos dies lερομηνίαν vocarit, quam quod illis non magis cum populo agi poterat, quam lερομηνίαιs et diebus έορτασίμοιs. Illa porro, lερομηνία Δωριεύστ, non minus, quam præcedentia, per parenthesin inseruntur. DUKER.

2. του πρό του Καρνείου μηνός-τετράδι φθίνοντος] The month before Carneus was Hecatombeus, corresponding to the Athenian Hecatombæon: and **Carneus** itself corresponded with the Athenian Metageitnion, in which a festival in honour of Apollo was celebrated also at Athens. The Carnean festival took place about our months of July and August. See Herodot. VII. 206, 2, 3. VIII. 72, 2. Müller, Orchomenos, p. 327. and Dorier, I. p. 354, 355. But there is great obscurity in what is said respecting the Argives setting out from home on the 27th of Hecatombeus, as well as in the words that follow. Adhering to Bekker's text and stopping, that is, connecting πάντα τον χρόνον with ayovres, and not with erepator, I would offer the following attempt at explanation. The object of the Argives seems to have been to delay their invasion till the latest moment, in order that the sacred month might have begun before the allies of Epidaurus could receive intelligence of the attack made upon her; and yet to cross their own frontier before the period of the festival began, that the diagarhous might be Now if we performed successfully. suppose that the sacredness of the month Carneus extended itself to the three last days of the preceding month Hecatombeus, or that some other great festival took place in those three days, (as the Panathenæa at Athens did actually begin on the 28th of the corresponding month Hecatombæon,) so that the diaßaripua could not have been performed successfully after the 27th, we can understand at once the whole passage. To conceal their intentions

as long as possible, the Argives did not commence their march till the very last day on which they could lawfully pass their frontiers for any hostile purpose. Accordingly they marched without interruption during the whole day, reached the frontier and crossed it before night, and were thus actually in the Epidaurian territory when the sacred period began. But so soon as it began, no Dorian army could cross its own frontiers till it was over; and thus the allies of Epidaurus, on hearing of the invasion, were utterly unable to give any assistance; the Corinthians and Phliasians advancing as far as the borders of Epidaurus, but being unable to leave their own limits, so as to cross them. Whereas the Argives, having no need to perform the diaBarnpia, as they were already out of their own territory, had nothing to prevent them from carrying on their hostile operations during the whole period of the sacred month.

[Göller translates, " Sed agmen du-" centes die quarto a fine Hecatombei "tum hoc die tum per omne tempus " usque ad initium Carneorum, i. e. per " decem fere dies Epidauriorum agrum "incursione vastabant." He adds, " Per ipsa Carnea ab armis recedebant, " nam ea universis Doriensibus sacra "erant. Hinc patet, ex Vat. H. Græv.
 "[B.K.h.] legendum esse ἐσέβαλλον
 " pro ἐσέβαλον." Bishop Thirlwall says, "The Argives began their march on a " day which they had always been used " to keep holy, and made an irruption " with the usual ravages into the Epi-" daurian territory." He translates therefore και άγοντες-πάντα τον χρόνον, "Although they were always in the "habit of keeping this day sacred." But can Thucydides have written kal äyorres as signifying καίπερ äyorres? Yet the interpretation given in my original note must be wrong, so far as re-lates to πώντα του χρόνου: for the words cannot signify, I think, δλην την ήμέραν.

θοτκτδιδοτ

EPIDAURUS. A. C. 419. Olymp. 90. 2.

και άγοντες την ημέραν ταύτην πάντα τον χρόνον, εσέβαλον 4 ές την Ἐπιδαυρίαν καὶ ἐδήουν. Ἐπιδαύριοι δὲ τοὺς Ἐυμμάχους έπεκαλούντο ών τινές οι μέν τον μηνα προύφασίσαντο, οί δέ καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες ἡσύχαζον. LV. και καθ ον χρόνον έν τη Έπιδαύρφ οι Άργειοι ήσαν, 5 ές Μαντίνειαν πρεσβείαι από των πόλεων ξυνήλθον, 'Αθη-Fruitien negotiations ναίων παρακαλεσάντων. και γιγνομένων λόγων at Mantinea; the La-cedeemoniana atill re- Ευφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοις έργοις όμολογείν σφείς μέν γάρ περί main inactive. εἰρήνης ξυγκαθήσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ξυμμά-10 χους και τους Αργείους μεθ όπλων αντιτετάχθαι διαλύσαι ούν πρώτον χρήναι άφ' έκατέρων έλθόντας τα στρατόπεδα, 2 και ούτω πάλιν λέγειν περί της ειρήνης. και πεισθέντες φχοντο και τους 'Αργείους απήγαγον έκ της 'Επιδαυρίας. ύστερον δε ές το αυτό ξυνελθόντες ούδ' ως εδυνήθησαν 15 ξυμβήναι, άλλ' οι 'Αργείοι πάλιν ές την 'Επιδαυρίαν έσε-3 βαλον και έδήουν. έξεστράτευσαν δε και οι Λακεδαιμόνιοι ές Καρύας, καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο.

1. ἐσέβαλλον B.K.h. Poppo. Goell. 2. ἐπιδαυρίων d. 3. προφασίσαντες e. 5. ἐπιδαυρίω E. ol ἀργείοι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt articulum. 6. ἀπό] ἐκ h. 8. εἰφαμίδας A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ἀφαμίδας h. vulgo ἐφαμίδας. Conf. II. 33, 1. et Valcken. ad Herodot. IV. 150, 2. 9. σφῶς R. 10. συγκαθῆσθαι B.F.f.g. 12. ἐφ' Η. Poppo. Goell. ἐλθόντα Ε. 13. περὶ εἰρήνην Ν. Artic. om. V. 14. ἐπηγαγον c. 15. ξυνελθόντας g.h. 16. ἐσέβαλλον h. λον h. 17. ἐστράτευσαν Q. 18. ὡς ὅ ἐνταῦθα C. prima manu. τὰ] om.g.

I am unable therefore to find any explanation of the passage which is altogether satisfactory.]

altogether satisfactory.] I. καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην] Portus et Acacius hoc de celebratione dierum festorum acceperunt. Et sic ante eos alii apud Scholiasten. Mihi Valla rectius videtur vertisse, itinere facto. Nam ut ἄγειν, ἀπάγειν, ἐξάγειν, et προσάγειν τὴν στρατιὰν, ita etiam ἐλλειπτικῶς eadem omnia sola dicuntur. Xenophon. I. Cyrop. in fin. ^{*}H ὅπως πρόξ πολεμίωνς προσάγειν, ἡ ἀπάγειν ἀπὸ πολεμίων, ἡ ὅπως πρόζ τείχος ἀγειν, ἡ ἀπάγειν. Ibid. είγε δή σοι κατὰ κέρας ἀγοντι-καὶ εἶ σοι ἐπὶ ψάλαγγος ἅγουτι.

Idem II. 59. Καὶ οῦτως ἐξάγει ởὴ ὡς εἰς θήραν παρεσκευασμένος. Εἰ ΙΙΙ. p. 83. ⁵Οτι ήδη καιρός εἶη ἅγειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. DUKER.

12. $d\phi' \, \epsilon \kappa ar \epsilon \rho \omega r \, \epsilon \lambda \theta \delta v r as$] "That de-" puties from both of the parties now " negotiating at Mantinea, should first " go and separate the opposing armies." And so Dobree also understands the passage.

17. is Kapúas] Caryæ appears to have been on the road from Sparta to Tegea, under mount Parnon, and near the head of one of the valleys which run down from Parnon into the valley of the Canus, the stream which joins the EPIDAURUS. A. C. 419. Olymp. 90. 2.

έπανεχώρησαν. 'Αργείοι δε τεμόντες της Έπιδαυρίας ώς το 4 τρίτον μέρος απηλθον έπ' οίκου. και 'Αθηναίων αύτοις χίλιοι έβοήθησαν δπλίται και Άλκιβιάδης στρατηγός πυθόμενοι δε τους Λακεδαιμονίους εξεστρατεύσθαι, και ώς ούδεν έτι 5 αὐτῶν έδει, ἀπηλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διηλθεν.

LVI. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμώνος Λακεδαιμόνιοι λαθόντες 'Αθηναίους φρουρούς τε τριακοσίους και 'Αγησιπ-

The Athenians again garrison Pylus with Messenians and Hecedæmonians. Desultory warfare continued Epidaurus.

πίδαν άρχοντα κατά θάλασσαν ές Έπίδαυρον έσεπεμψαν. 'Αργείοι δ έλθόντες παρ' 'Αθη-2 10 lots, to annoy the La. ναίους έπεκάλουν ότι γεγραμμένον έν ταις σπονδαίς διὰ της έαυτων έκάστους μη έαν between Argos and πολεμίους διιέναι, έάσειαν κατά θάλασσαν παραπλεύσαι και ει μή κακείνοι ές Πύλον

κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσσηνίους καὶ Είλωτας, 15 άδικήσεσθαι αυτοί. 'Αθηναίοι δέ 'Αλκιβιάδου πείσαντος τη 3 μέν Λακωνική στήλη ύπέγραψαν ότι ούκ ένέμειναν οι Λακεδαιμόνιοι τοις δρκοις, ές δέ Πύλον έκόμισαν τους έκ Κρανίων

. 3. καὶ ὁ ἀλκιβιάδης Κ. πυθόμενος C.F.H.K.R.c.d.e.f.g.k. 6. λαθόντες τοὺς ἀθηναίους V.d. 7. φρουροὺς τετρακοσίους Κ. μοιππίδαν R.F. 8. ἐς] ὡς N.V. om. B. ἐπιδαυρίαν e. 1. ώs] om. B.h. 5. an ηλθε C.d.i. άγησιπίδαν Ε. άγισιππίδαν R.F. 15. αδικήσασθαι C. 13. kal el] kel K. 14. τούς και i. 11. éκάστοο Q. 16. επέγραψαν Ι. 17. έν κρανίω g.

Eurotas from the north-east, just above Sparta. See Colonel Leake, Trav. in Morea, vol. III. p. 30. vol. II. p. 531. Compare also Polybius, XVI. 37. Pausanias, II. 38. III. 10. Xenoph. Hellen. VI. 5, 25, 27.

4. ¿feorparevolai] "Had ended their "expedition," i. e. were returned home again. Compare Lysias, pro Milite, p. 319. Reiske. έδήλωσα ότι έστρατευμένος είην, i. e. as Taylor rightly in-terprets it, "Rude donatum esse." And again, Eratosthen. p. 419. ἐπειδή al rapaxal yeyevnµévat hoav, i. e. "were over." Poppo ascribes this sense of the word to the preposition, rather than to the tense; (Prolegom. I. p. 246.) but exorpareix occurs in this very chapter, §. 3, and in the preceding one, §. 1, and again in the 58th, §. 1, always in its ordinary mean-ing of "marching out of one's own "territory," and not of "completing " an expedition."

Göller in his second edition proposes to strike out the conjunction $\delta \hat{\epsilon}$ after πυθόμενοι, referring the participle to the preceding clause, and interpreting έξεστρατεῦσθαι simply, " profectos " esse ad bellicam expeditionem."]

15. τῆ μèν Δακωνικῆ στήλῃ ὑπέγραψαν] This was an intermediate step, to shew that they did not renounce the treaty with Lacedæmon utterly. Had they done so, the monument on which the treaty was engraved would have been destroyed altogether. See Demosthen. Melagopolit. p. 209. Reiske. dei ras στήλας καθελείν αυτούς τας πρός Θηβαίους.

OULKLAIDOL

ABGOLIS. A.C. 418. Olymp. 90.3.

4 Είλωτας ληίζεσθαι, τὰ δ άλλα ήσύχαζον. τον δὲ χειμώνα τουτον πολεμούντων 'Αργείων και Έπιδαυρίων μάχη μέν ούδεμία έγένετο έκ παρασκευής, ένέδραι δε και καταδρομαί, 5 έν αις ώς τύγοιεν έκατέρων τινές διεφθείροντο. και τελευτώντος του χειμώνος πρός έαρ ήδη κλίμακας έχοντες οίς 'Αργείοι ήλθον έπι την Έπίδαυρον, ώς έρήμου ούσης δια τον πόλεμον βία αιρήσοντες και απρακτοι απηλθον. και ό γειμών έτελεύτα, και τρίτον και δέκατον έτος τω πολέμω έτελεύτα.

LVII. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος Λακεδαι- 10 μόνιοι, ώς αύτοις οι τε Έπιδαύριοι ξύμμαχοι όντες έτα-A.C. 418. 01.20.3. λαιπώρουν και τάλλα έν τη Πελοποννήσφ τα

ARGOLIS. At last the Lacedsmonians are aroused, with the combined confederacy.

μεν άφεστήκει τα δ ού καλώς είχε, νομίσαντες, ει μη προκαταλήψονται έν τάχει, έπι πλέον and invado Argolia χωρήσεσθαι αὐτὰ, ἐστράτευον αὐτοὶ καὶ οί 15 tores of their whole Είλωτες πανδημεί έπ' Άργος ήγειτο δε Άγις ό Αρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Ευνε-

στράτευον δ' αυτοις Τεγεαται και όσοι άλλοι Αρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ήσαν. οι δ' έκ της άλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι και οι έξωθεν ές Φλιούντα ξυνελέγοντο, 20 Βοιωτοί μέν πεντακισχίλιοι όπλιται και τοσούτοι ψιλοί και ίππης πεντακόσιοι και άμιπποι ίσοι, Κορίνθιοι δε δισχίλιοι

4. iporto K.Q. 3. έκδρομα) h. 2. πολεμούντων των άργείων B.h. 2. πολεμούντων τών άργείων Β.Π. 3. εκορομαι Π. 4. εψοτιροστο Κ. ε. 6. ήλθον] δλθόντες Β.h. 7. αίρήσονται d. 8. καὶ τὸ τρίτον g. καὶ τρίτου-έτελεύτα] om. d. 10. μεσοῦντος] om. Q. 13. ἀφεστήκει Α.Β.h. ceteri ἀφει-στήκει. 14. προκαταλήψονται Ε.G. καταλήψονται Α.Β.F.h. Bekker. ed. 1832. 15. αὐτοὺς c. τὰ αὐτὰ Κ. 16. ἐς Κ.c.d.i. ἄργους Q. 6] om. h. 17. λακεδαιμονίων] om. g. 18. τεγεᾶται καὶ Α.Β.F.H.Q.V.e.f. Poppo. Goell. Bekk. ceteri reγεᾶταί τε καί. ἀρκάδες L.O.P.Q. 20. φλοιοῦντα i. φιλιοῦντα B.h. φιλούντα Q. φιλειούντα E. prim. man. 22. και άμιπποι-όπλιται] om. K. ίσοι] οσοι A.B. annon A.B.C.E.F.G.V.c.g.k.

 Είλωτας ληίζεσθαι] ώστε ληίζεσθαι. SCHOL.

6. ws ephuov ovons] They expected that the force of the Epidaurians would be dispersed over their whole territory in defending forts and strong positions, on account of the plundering warfare which the Argives were carrying on,

and that the city would thus be left defenceless.

22. aumnoi] Foot soldiers interspersed among the cavalry, and armed with missile weapons. See Schneider on missile weapons. See Schneider on Xenoph. Hellen. VII. 5, 23. and Har-pocration, in άμιπποι. They seem to be the same sort of troops with the

ARGOLIS. A. C. 418, Olymp. 90. 3.

όπλιται, οί δ άλλοι ώς έκαστοι, Φλιάσιοι δέ πανστρατιậ, ότι έν τη έκείνων ην το στράτευμα. LVIII. 'Αργείοι δέ They enter the Argive προαισθόμενοι τό τε πρωτον την παρασκευήν territory in three divisions, and cut of των Λακεδαιμονίων, και έπειδη ές τον Φλιούντα the Argive army from βουλόμενοι τοις άλλοις προσμίξαι έχώρουν, 5 Argos. τότε δη έξεστράτευσαν και αυτοί. έβοήθησαν δ' αυτοις και Μαντινής, έχοντες τούς σφετέρους ξυμμάχους, και Ήλείων τρισχίλιοι όπλιται. και προϊόντες απαντώσι τοις Λακεδαι- 2 μονίοις έν Μεθυδρίω της Αρκαδίας, και καταλαμβάνουσιν 10 έκάτεροι λόφον. και οι μέν Αργείοι ώς μεμονωμένοις τοις Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ό δε Αγις της νυκτός άναστήσας τον στρατόν και λαθών έπορεύετο ές Φλιούντα παρά τους άλλους Ευμμάχους. και οι 'Αργείοι 3 αίσθόμενοι αμα έφ έχώρουν, πρώτον μέν ές Άργος, έπειτα 15 δε ή προσεδέχοντο τούς Λακεδαιμονίους μετά των ξυμμάχων καταβήσεσθαι, την κατά Νεμέαν όδόν. Αγις δε ταύτην μεν 4 ην προσεδέχοντο ούκ ετράπετο, παραγγείλας δε τοις Λακεδαιμονίοις και 'Αρκάσι και 'Επιδαυρίοις αλλην έχώρησε χαλεπήν, και κατέβη ές το Άργείων πεδίον και Κορίνθιοι

3. τό τε Heilman. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τότε. 4. φιλιοῦντα B.b. φλοιοῦντα c.i. 6. δὲ Q. 7. τοὺs] om. d. 8. προσιόντες L.O.P. 9. λαμβάνουσιν I. 10. μεμονωμένοι h. 13. φιλιοῦντα B. φλειοῦντα h. φλοιοῦντα i. ol] om. f. 14. ἔπειτα A.B.h. Bekk. Goell. omisso δέ. 15. τοὺς λακ. μετὰ τῶν ξυμμ. E.G. μετὰ τῶν ξυμμάχων τοὺς λακ. A.B.h. Bekk. 16. νέμεαν G. 19. άργεῖον Κ.P.

inπoδρόμοι ψιλοι of Herodotus, VII. 158, 4. Xenophon expressly calls them πεζοι δμιπποι. Their use is described by Cæsar, Bell. Gall. I. 48. ed. Delph. Bell. Civil. III. 84.

9. ir Metudopique rifs 'Apradías] Methydrium stood in the upper valley ofthe Ladon, or rather of the Tragus,which flows into the Ladon. It wasseparated by a mountain ridge fromthe plain of Mantinea; and the Lacedæmonians took this more circuitousroute to Phlius, in order to avoid passing by Mantinea. From Methydriumthe right march of Agis would pass byOrchomenus, the Zerethra, or Catavothra of Skotini, and Alea; from whence it would cross over into the valley of the Asopus, in which Phlius stands. See Col. Leake, Trav. in Morea, vol. II. p. 57, 58.

p. 57, 58. Μεθυδρίφ] Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος vocat Polybius IV. 11. Nam ex quo condita est Megalopolis, in vicum degeneravit; unde inter Κώμας recenset Pausanias, a quo etiam nominis ratio petatur. Meminerunt ejus etiam Plutarch. Cleon. p. 806. Plin. I. 420. Porphyr. de Abstin. II. 16. WASS. Vide etiam Holstenium ad Stephanum. DUKER.

θογκγδιδογ

ARGOLIS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

και Πελληνής και Φλιάσιοι δρθιον ετέραν επορεύοντο τοις δε Βοιωτοις και Μεγαρεύσι και Σικυωνίοις είρητο την έπι Νεμέας όδον καταβαίνειν, ή οι Άργειοι καθήντο, όπως ει οι Αργείοι έπι σφας ιόντες ές το πεδίον βοηθοίεν, έφεπόμενοι τοις επποις χρώντο. και ό μέν ούτω διατάξας και έσβαλωνς ές το πεδίον έδήου Σάμινθόν τε και άλλα LIX. οι δέ Αργείοι γνόντες έβοήθουν ήμέρας ήδη έκ της Νεμέας, καί Arrow is saved by the περιτυχόντες τ $\hat{\varphi}$ Φλιασίων καὶ Κορινθίων unauthorized boldness στρατοπέδω των μέν Φλιασίων όλίγους απέof two of its citizens who negotiate with κτειναν, ύπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ οὐ πολλῷ 10 Agis, the Spartan $_{2 \text{ king, on their own } \pi\lambda \epsilon ious διεφθάρησαν. και οί Βοιωτοί και οί$ authority, and prevail upon him to conclude a Μεγαρής και οι Σικυώνιοι εχώρουν, ώσπερ truce for four months, είρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας, καὶ τοὺς 'Apγείους οὐκέτι κατέλαβον, ἀλλὰ καταβάντες, ὡς army. έώρων τα έαυτων δηούμενα, ές μάχην παρετάσσοντο. άντι-15 3παρεσκευάζοντο δε και οι Λακεδαιμόνιοι. έν μέσφ δε άπει-

λημμένοι ήσαν οἱ ᾿Αργεῖοι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἰ Λακεδαιμόνιοι εἶργον τῆς πόλεως καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καθ-

Ι. παλληνεῖs B.h. καὶ οἱ φλιάσιοι Κ. ὅρθριον A.B.C.E.F.G.H.I.P.R. h.c.e.g.h.i.k. ὅρθριοι Q. ὅρθρειοι d. κατὰ ὅρθριον L.O. όδὰν Κ. 3. εἶ] om. G. oi] om. Q.f.g. καθήντο Ε. Poppo. Goell. Bekk. κάθηντο A.B.F.H.h. κάθηντο Κ. ἐκαθῆντο V. ἐπεκάθηντο e. vulgo ἐκάθηντο. oi] om. C.G.R.g. 5. ἐχρῶντο c.d.i. 6. ἐs τὸ πεδίον] om. d.i. 7. ἐσεβοήθουν Q. 8. τῷ] τῶν b.c.d.i. 11. καὶ μεγαρῆs Κ. 15. ἀντεπαρεσκευάζοῦτο C.E.F.G.H.I.K.P.R.V. b.c.d.i. 11. καὶ μεγαρῆs Κ. 15. ἀντεπαρεσκευάζοῦτο C.E.F.G.H.I.K.P.R.V. b.c.d.i. μεναρῆs Κ. 15. ἀντεπαρεσκευάζοῦτο C.E.F.G.H.I.K.P.R.V. b.c.f.i.k. ἀντεπαρασκευάζουτο d. 16. δὲ οἱ Κ. ἐν-Δακεδαμούνιοι in margine G. μέσσφ Κ. 18. εἰργον] om. d.i. τῆs A.B.E.F.H.K.L.N.O.P.V. f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ἀπὸ τῆs. Conf. 2, 85, 1. εἶργεσθαι τῆs θαλάσσηs. καθύπερθεν G.L.O.d.e.g.h.i.k.m. Poppo. κάθυπερ Η. καθύπερ Ε.F.

1. δρθιον] Subintellige όδὸν, et respondent τοῖς, ἀλλην χαλεπήν. nihil ergo mutandum. WASS. Scriptura, quam Vallam sequutum esse putat Stephanus, defendi posset ex hoc Menandri in Ἐργῆ apud Athenæum VI. 10. ὅρθριος προς τὴν σελήψην ἔτρεχε. Sed haud dubie rectum est ὅρθιον. Vel pueris notum est hoc Hesiodi, μακρὸς δὲ καὶ ὅρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν. DUKER. 6. Σάμινθον] "Saminthus," says

6. Σάμινθον] "Saminthus," says Col. Leake, "may possibly have been "at Kutzopódhi, where remains of an-"tiquity are sometimes found." Trav. in Morca, vol. II. p. 415. The road

followed by Agis, he supposes to have been over the mountains of Lyrceia, by which he would have descended into the plain of Argos, so as to cut off the Argives who were on the Tretus, or the road from Nemea, from retreating upon their city.

 aύτοι οὐ πολλῷ πλείους διεφθάρησαν] Compare Livy XXI. 20. "Victi " amplius ducenti ceciderunt." "They " suffered themselves, in not much " greater numbers." The correction aὐτοῖs appears to me most needless. Compare also V. 115, 1. 'Αργεῖα — διεφθάρησαν ὡς ἰγδοήκοντα.

ARGOLIS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

ύπερθε δέ Κορίνθιοι και Φλιάσιοι και Πελληνής, το δέ προς Νεμέας Βοιωτοί και Σικυώνιοι και Μεγαρής. ΐπποι δε αυτοίς ού παρήσαν ου γάρ πω οι 'Αθηναίοι μόνοι των ξυμμάχων ήκον. το μέν ουν πλήθος των Αργείων και των ξυμμάχων4 5 ούχ ούτω δεινόν το παρόν ενόμιζον, αλλ' εν καλφ εδόκει ή μάχη έσεσθαι, και τους Λακεδαιμονίους απειληφέναι έν τη αύτων τε καί πρός τη πόλει. των δε Αργείων δύο άνδρες, 5 Θράσυλλός τε των πέντε στρατηγών είς ων και 'Αλκίφρων πρόξενος Λακεδαιμονίων, ήδη των στρατοπέδων όσον ου 10 Ευνιόντων προσελθόντε 'Αγιδι διελεγέσθην μή ποιείν μάχην. έτοίμους γαρ είναι Αργείους δίκας δοῦναι και δέξασθαι ίσας και όμοίας, εί τι έπικαλουσιν Άργείοις Λακεδαιμόνιοι, και το λοιπον εἰρήνην άγειν σπονδάς ποιησαμένους. LX. και οί μέν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων ἀφ' ἑαυτῶν καὶ οὐ τοῦ 15 πλήθους κελεύσαντος είπον και ό Άγις δεξάμενος τους λόγους αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειώνων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος άλλ' ή ένι άνδρι κοινώσας των έν τέλει Ευστρατευομένων. σπένδεται τέσσαρας μηνας έν οις έδει επιτελέσαι αύτους τὰ ρηθέντα. και ἀπήγαγε τον στρατον εύθυς, ούδενι 20 φράσας των άλλων Ευμμάχων. οι δε Λακεδαιμόνιοι και οι 2 Εύμμαχοι είποντο μέν ώς ήγειτο δια τον νόμον, έν αιτία δ'

I. δὲ οἰ κορίνθιοι Κ. φλιάσιοι καὶ κορίνθ. V. παλληνεῖs h. 3. μόνοι] om. c.i. 4. ῆκον-ξυμμάχων in margine G. οὐκ Κ. 7. αὐτῶν Ε.F.G.H. K.L.N.O.Q.V. Poppo. 8. θράσυλος E.d.e.f. 9. οὐκ ἐξιόντων Α.B.h. οὕπω ξυνιόντων e. 10. προσελθόντες Α.F.G.H.I.L.N.O.R.V.c.e.f. προελθόντες d.i. τῷ ἄγιδι Η. μὴ μάχην ποιεῖν V. 14. τῶν ἀργείων] om. d. ἐφ' ἐαυτ. R. οὐδὲ pro οὐ R. 15. κελεύοντος e. δ] om. d.i. 10. τῶν] om. K. 17. ἡ] om. d. ἡι E. ἐνί] om. e.i. post ἀνδρὶ ponit L. κοινώσασθαι Α.F.R.e.h. κοινωσάμενος Q. ξυστρατευσαμένων Κ.

8. $\tau \omega \nu$ πέντε στρατηγών] These had reference, probably, to the number of "five lochi," spoken of ch. 72, 4. And the lochi of Sparta were also originally five, according to the Scholiast on IV. 8, 9. In both instances they were not originally military, but political divisions, founded, however, as far as we can judge from the names of the Spartan lochi, not on birth, but on place,

ç

like the local tribes of Rome.

17. $\tau \hat{\omega} \nu \ \dot{\epsilon} \nu \ \tau \dot{\epsilon} \lambda \epsilon i \ \xi \nu \sigma \tau \rho a \tau \epsilon \nu o \mu \dot{\epsilon} \nu \omega \nu$] Namely, the polemarchs, (Xen. Rep. Lac. XIII. 1.) two of the ephori, who used to accompany a Spartan king on foreign service; (Xenoph. Hellen. II. 4, 36.) those of the $\ddot{\sigma} \mu o i o i$, (Xenoph. de Rep. Laced. XIII. 1.) and the two Pythii. (Herodot VI. 57, 2, 4.) See also Müller, Dorier, II. p. 240.

θοτκτδίδοτ

ARGOLES. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

είχου κατ' άλλήλους πολλη του 'Αγιν, νομίζοντες έν καλφ παρατυχόν σφίσι ξυμβαλείν, και πανταχόθεν αυτών αποκεκλημένων και ύπο εππέων και πεζων, ούδεν δράσαντας άξιον 3 της παρασκευής απιέναι. στρατόπεδον γαρ δη τουτο κάλλιστον Έλληνικον των μέχρι τουδε ξυνήλθεν αφθη δε μά-5 λιστα έως έτι ην άθρόον έν Νεμέα, έν 🖗 Λακεδαιμόνιοί τε πανστρατιậ ήσαν και Άρκάδες και Βοιωτοί και Κορίνθιοι και Σικυώνιοι καί Πελληνής και Φλιάσιοι και Μεγαρής, και ούτοι πάντες λογάδες αφ' έκαστων, αξιόμαχοι δοκοῦντες είναι ου τη 'Αργείων μόνον ξυμμαχία άλλα και άλλη έτι προσγενομένη. 10 4το μέν ούν στρατόπεδον ούτως έν αιτία έχοντες τον Άγιν 5 ανεγώρουν τε και διελύθησαν έπ' οικου έκαστοι. 'Αργείοι δε και αυτοί έτι έν πολλφ πλείονι αιτία είχον τους σπεισαμένους ανευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες κακείνοι μη αν σφίσι ποτέ κάλλιον παρασχον Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι πρός 15 τε γαρ τη σφετέρα πόλει και μετά πολλών και άγαθών 6 ξυμμάχων τον αγωνα αν γίγνεσθαι. τόν τε Θράσυλλου άναχωρήσαντες έν τῷ Χαράδρφ, οῦπερ τὰς ἀπὸ στρατείας

1. πολλή κατ' άλλήλους P. ἐν τῷ καλῷ Κ. 2. ἀποκεκλημένων F.H.L.O.k. Poppo. Goell. Bekk. ἀποκεκλειμένων A.B.h. ἀποκεκλιμένων C.g. vulgo ἀποκεκ κλεισμένων. 3. ἀπό ἰππέων d. δράσαντας Haack. Goell. vulgo ἀράσαντες. 4. δὴ om. G. 6. ῷ οἱ λακεδ. Κ. 8. καὶ πελλ. καὶ φλιάσιοι] om. K. 9. ἐφ' e. 10. καὶ "immo κἀν" Bekk. in ed. 1832. ῶλλη τῆ ἔτι L.O. τῆ ἔτι, omissis καὶ ἀλλη, Ρ. προσγινομένη P. 13. πολλῷ ἐν πλ. L.O. ἐν] om. Q. αἰτία] om. P. 15. παρασχεῦν d.i. 16. καὶ ξυμμάχων Q. 17. δράσυλον Ε.e. 18. χαράνδρφ d.i. στρατείας L.O. corr. F. Haack. Poppo. Goell. vulgo et Bekk. στρατιάς.

ir καλφ] Thucyd. cap. præced. §. 4.
 'Αλλ' ir καλφ έδόκει ή μάχη ἕσεσθαι.
 DUKER.

6. "Έως έτι ήν άθρόον έν Νεμέα] (ητείται πῶς, τριχή διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατευματος εἰς Φλιοῦντα, καὶ ἐνός μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν Ιόντος, τῶν δὲ ἄλλων Άλλαις χρησαμένων όδοις καὶ οὐδαμοῦ συμμιξάντων, ἔψη ἀθρόους αἰτοὺς Ἐφθαι περὶ Νεμέαν. μή ποτε δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀναχωροῦντα τὰ τρία μέρη ὀπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα, ἐν Νεμέα πάντα ἐγένετο. εῦπορος γὰρ ῆδε ἡ ὁδός καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ ᾿Αργεῖοι, ἐγγύθεν πάντας ῆξειν ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προαπήντων εἰς τὴν Νεμέαν. ΒCHOL. 11. ér airia éxorres] Vide Diod. Sicul. p. 326. a. WASS.

18. $\epsilon r q \chi a p d \delta p q$ "In the bed of "the Charadrus;" a mere winter torrent [$\pi o ra \mu \delta r \chi \epsilon i \mu a \rho \rho o r$, Pausan. II. 25.] which flows close under the walls of Argos. It is now called the "Re-"ma." [$r \delta \rho \epsilon \bar{\nu} \mu a r o \delta$ " "A o your. Poppo.] See Col. Leake, Trav. in the Morea, vol. II. p. 364, 394. The military courts were held without the city, because within the walls the ordinary law, with its forms and privileges, would have resumed its authority; whereas the proceedings in the Charadrus appear to have been arbitrary and ARCADIA. A. C. 418. Olymp. 96. 3.

δίκας πριν έσιέναι κρίνουσιν, ήρξαντο λεύειν. ὁ δε καταφυγών ἐπι τὸν βωμὸν περιγίγνεται τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

LXI. Μετὰ δὲ τοῦτο 'Αθηναίων βοηθησάντων χιλίων 5 ὑπλιτών καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ

ARCADIA. Νικόστρατος, οἱ ᾿Αργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπου-An Athenian force arrives at Argos, and δὰς ὅκνουν λῦσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους prevails on the Argives to disavow the truce. The allies then invade Arcadia, and reduce 10 Orohomenus. Mαντινῆς καὶ ἩΑρξείοι (ἔτι γὰρ παρῆσαν) κατη-

νάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον οἱ ᾿Αθηναῖοι, ᾿Αλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος, ἐν τε τοῖς ᾿Αργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιντο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς) ἅπτε-15 σθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαντες ἐκ τῶν λόγων 3 τοὺς ξυμμάχους εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ ἘΟρχομενὸν τὸν ᾿Αρκαδικὸν πάντες πλὴν ᾿Αργείων· οῦτοι δὲ ὅμως καὶ πεισθέντες ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ ὕστερον καὶ οῦτοι ἦλθον. καὶ προσκαθεζόμενοι τὸν ἘΟρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν 4 20 καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέ-

 επιέναι N.V. λέγειν Κ. 5. Ιππέων και τριακοσίων όπλιτών h. έστρατήγει d.i. 9. πριν ol d. 11. ol] om. Κ. 13. ξυμμάχων έγεγένηντο d.i. ξυμμάχων γεγένοιντο e. 14. σφάς f. άπτεσθε l.k. 15. έν τῷ λόγω Κ. 16. τὸν δρχομενὸν N.V. 17. πάντες] om. d. 19. προκαθεζόμενοι Κ.O.P.b.c. ἀρχόμενοι g.

irregular. So also the Comitia Centuriata at Rome always met in the Campus Martius without the walls, because their original character and divisions were military, and the people, when assembled according to centuries, was called "Exercitus." Livy, XXXIX. 15. And for the place chosen for these courts at Argos, compare the Caput Aquæ Ferentinæ, (whose deep wooded glen may be seen at Marino, on the road from Albano to Frascati,) so famous as the scene of the national assemblies of the Latins. 2. περιγίγνεται] Thomas Mag. in περιεγένετο. DUKER.

14. καὶ γένοιντο, καὶ νῦν—χρῆναι] The construction is here again confused; for either the conjunction ought to have been placed earlier in the sentence, δτι καὶ αὶ σπονδαὶ οὐκ ὀρθῶς—γένοιντο, καὶ νῦν ἄπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου, or else, instead of ἄπτεσθαι—τοῦ πολέμου, the sentence ought to have run, καὶ γένουτο, καὶ νῦν ἐμπόδιον εἶεν τῷ πολέμῳ. 16. Όρχομετον τὸν ᾿Αρκαδικόν] Recte

16. 'Ορχομενόν τόν 'Αρκαδικόν] Recte additur hic, et apud Herodotum 'Αρκαδικόν, ut nempe a Bœotico distinguatur. WASS.

OOTKTALAOT

ARCADIA. A.C. 418. Olymp. 90.3.

σθαι σφίσι, και δμηροι έκ της Αρκαδίας ήσαν αυτόθι ύπο 5 Λακεδαιμονίων κείμενοι. οι δε Ορχομένιοι δείσαντες τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πληθος, καὶ ὡς ούδεις αυτοίς έβοήθει, μη προαπόλωνται, ξυνέβησαν ώστε Εύμμαχοί τε είναι και όμήρους σφων τε αυτων δουναις Μαντινεύσι, και ούς κατέθεντο Λακεδαιμόνιοι, παραδούνοι. LXII. Μετά δε τοῦτο έχοντες ήδη τον Όρχομενον έβουλεύοντο οι ξύμμαχοι έφ ό τι χρή πρώτον ιέναι των λοιπων. They then proceed to και 'Ηλείοι μεν επι Λεπρεον εκέλευον, Μαντινής δε έπι Τέγεαν και προσέθεντο οι Αργείοι και Αθη-10 2 ναΐοι τοις Μαντινεύσι. και οι μεν Ηλείοι οργισθέντες ότι ούκ έπι Λέπρεον έψηφίσαντο ανεχώρησαν έπ' οίκου οι δέ άλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο έν τη Μαντινεία ώς έπι Τέγεαν ίόντες. καί τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν Τεγεατῶν ἐν τῆ πόλει ένεδίδοσαν τὰ πράγματα. 15

LXIII. Λακεδαιμόνιοι δε επειδη ανεχώρησαν εξ * Αργους τας τετραμήνους σπονδας ποιησάμενοι, Αγιν έν μεγάλη

αιτία είχον ου χειρωσάμενον σφίσιν *Αργος, LACEDÆMON. The Laceomentians παρασχόν καλώς ώς ούπω πρότερον αυτοί sis for withdrawing ένόμιζου άθρόους γαρ τοσούτους ξυμμάχους 20 their army from Argo-2 110, and appoint a count - καί τοιούτους ου ράδιον είναι λαβείν. επειδή

τε] om. L.O.P.d. 4. απόλωνται g. προαπόλλ. V. 5. δούναι μαντινεύσι Α.B.E.F.G.H.K.N.Q.V.g.h. Haack. 2. δρχομενοί Ε. συνέβησαν F. Poppo. Goell. Bekk. vulgo kai µartirevor. 6. obs] où B. 7. έβούλοντο R. aurov reyearow B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.R.V.b.c.h.i.k. Haack. Poppo. 10. καὶ ἀθην.] καὶ om. E. om. g. aurou reyearou B.C.E.F.G.H Goell. Bekk. vulgo aurou rou reyearou. 15. évédorav Q.k. 17. TETPau-18. κοινωσάμενον d. χειρωσάμενοι h. μένους Β.i. τετραμμένας h. IQ. #apaorreiv d. radov e.

15. évedidoorar] Habet significationem proditionis. Sic IV. 76, 3. Xaupáreur de -- άλλοι έξ 'Ορχομενοῦ ἐνεδίδοσαν. Ibid. 89, 1, et VII. 48, 2. DUKER.

ένεδίδοσαν τὰ πράγματα] "Were dis-" posed, or prepared, to give up to them " the government of Tegea." Compare Ιν. 89, 1. ώς τῷ Ἱπποκράτει τὰ έν τοῖς Bowrois evedidoro. In IV. 103, 2, 3. 104, 3, 4. the words *ivolofora* and $\pi \rho o \delta i \delta o r a$ both occur with reference to the same

thing, the surrender of Amphipolis; but with this difference, that the former expresses more the notion of "yielding, " giving up," whether from treachery or otherwise; the latter expresses "the " giving up secretly or treacherously." The former is used of an army giving way before an enemy in fair battle, and only acquires the notion of "secret and "treacherous yielding," accidentally, by the force of the context.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε. V. 62-64.

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

ell of ten to control his δε και περι Όρχομενου ήγγελλετο εαλωκέναι operations for the fuπολλώ δη μαλλον έχαλέπαινον, και έβούλευον ture. εύθύς ύπ' όργης παρά τον τρόπον τον έαυτων ώς χρη την τε οικίαν αυτοῦ κατασκάψαι και δέκα μυριάσι δραχμων ζημιω-5 σαι. ὁ δὲ παρητείτο μηδὲν τούτων δρậν ἔργφ γὰρ ἀγαθφ 3 ρύσεσθαι τὰς αιτίας στρατευσάμενος, η τότε ποιείν αυτούς ό τι βούλονται. οι δε την μεν ζημίαν και την κατασκαφην 4 έπέσχον, νόμον δε έθεντο έν τῷ παρόντι δε ούπω πρότερον έγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατών προσείλοντο 10 αὐτῷ ξυμβούλους, ανευ ῶν μη κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιὰν έκ της πόλεως. LXIV. έν τούτω δ άφικνείται αὐτοῖς

MANTINEA. On the alarm of the hastily take the field with their whole force

vade the territory of

άγγελία παρά των επιτηδείων εκ Τεγέας ότι attack on Tegen, they εί μη παρέσονται έν τάχει, αποστήσεται αυτών Τέγεα πρός 'Αργείους και τους Ευμμάχους, και 15 to succour it, and in- όσον ουκ αφέστηκεν. ένταθθα δη βοήθεια των 2 Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν

Mantinea. Είλώτων πανδημεί όξεια και οία ούπω πρότερον. έχώρουν 3 δέ ές Όρέσθειον της Μαιναλίας και τοις μέν Άρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖσιν ἰέναι κατὰ 20 πόδας αὐτῶν ἐς Τέγεαν, αὐτοὶ δὲ μέχρι μὲν τοῦ Ἐρεσθείου πάντες έλθόντες, εκείθεν δε το εκτον μέρος σφων αυτων άποπέμψαντες έπ' οίκου, έν & το πρεσβύτερόν τε και το

2. έβούλοντο Q. 3. εὐθὺs] om. P. .c.d.e.k. 6. ῥύσασθαι L.N. σ 1. έαλών Q. τών έαυτών G.L.k. The olklar G.L.O.P.c.d.e.k. στρατευσόμενος A.B.E.F. H.N.V.h. 7. μεν] om. d. αφικνείται F.H.K.V. αντοί 8. υπέσχον R. 11. ðè 10. έπάγειν Q. 11.1.1.1.1. (1. μεν ο μεν ο

8

ing, with Müller, that these are Æginetan drachmæ, the sum amounts to more than 27¹/₂ Euboic talents. Miltiades, however, had been fined fifty talents; (Herodot. VI. 136, 3.) and the Spartan kings were richer than almost any private citizen in Greece, as they were maintained at the public expense,

4. δέκα μυριάσι δραχμών] Reckon- and had besides extensive landed possessions of their own in several parts of Laconia. See Müller, Dorier, II. p. 106.

7. την-(ημίαν-ἐπέσχον] See the note on II. 76, 2.

18. es 'Opéover] See the note on IV. 134, 1.

THUCYDIDES, VOL. II.

θοικτγιγοι

MANTINEA. A.C. 418. Olymp. 90. 3.

νεώτερον ήν, ώστε τα οίκοι φρουρείν, τφ λοιπφ στρατεύματι άφικνοῦνται ἐς Τέγεαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι 4 απ' 'Αρκάδων παρήσαν. πέμπουσι δε και ές την Κόρινθον καί Βοιωτούς και Φωκέας και Λοκρούς, βοηθείν κελεύοντες κατά τάχος ές Μαντίνειαν. άλλά τοις μεν έξ όλίγου τε 5 έγίγνετο, και ου ράδιον ην μη αθρόοις και αλλήλους περιμείνασι διελθείν την πολεμίαν Ευνέκληε γαρ δια μέσου. όμως 5 δε ήπείγοντο. Λακεδαιμόνιοι δε αναλαβόντες τους παρόντας 'Αρκάδων ξυμμάχους έσέβαλον ές την Μαντινικήν, και στρατοπεδευσάμενοι πρός τφ Ηρακλείφ έδήουν την γην. 10 LXV. οί δέ 'Αργείοι και οι ξύμμαχοι ώς είδον αυτούς, καταλαβόντες χωρίον έρυμνον και δυσπρόσοδον παρετάξαντο ώς

battle on advantageous to the plain.

The allies move to op- ές μάχην. και οι Λακεδαιμόνιοι εύθυς αυτοίς pose them, and other έπήεσαν και μέχρι μέν λίθου και άκοντίου ground. Acts decilines βολής έχώρησαν, έπειτα των πρεσβυτέρων τις 15 s, and succeeds in Ayioi έπεβόησεν, όρων πρός χωρίον καρτερόν trom their position in- ίσντας σφας, ότι διανοείται κακόν κακώ ίασθαι. δηλών της έξ Αργους έπαιτίου αναχωρήσεως

την παρούσαν ακαιρον προθυμίαν ανάληψιν βουλομένην

I. TÀ olkou L.O.d. Toùs olkous C. 6. eyévero f. άλλήλοις E.F.H.V.e. 7. την πολεμίαν] om. N.V. in margine B.F. inter versus h. την solum om. Q. ξυνέκληε K.g. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ξυνέκλειε. 9. ξυμμάχων K. 11. οί δ' άργειοι C.V. Poppo. Bekk. αστούς k. άπολαβόντες Κ. 12. το χωρίου Β. 15. τῷ άγιδι Κ. τις] της Ε. 16. έβόησεν Β. διεβόησεν h. ἐπεβοήθησεν c. ίδων ἐς χωρίον c.d.i. όρῶν προς το χωρίου L.O.P. 18. τῆς] τὴν F.H.K. ἐπ' αἰτίου F.H. 18. Ths] The F.H.K.

6. μη άθρόοις και άλλήλους περιμεί-raσι] "Unless in a body, and after " having waited for one another." The conjunction *kal* therefore is right, and $\mu\eta \delta \vec{\epsilon}$ is not at all wanted in its place. Göller's translation of these words, " nec facile erat, parva cum manu, ne-"que militibus se invicem præstolan-"tibus, agrum hostilem permeare," seems to confound the distinction between où and $\mu \eta$. The latter word, as usual, does not deny a fact, but refers to the thought or notion of the fact. Oùr $d\theta \rho \phi o s$ would assume the fact, " that the allies were not assembled in

" one body." My deposes is merely " supposing them not to be assembled." So Herodotus VII. 101. 3. ovr deiópaxol elou-un édorres apoquoi : that is, " sup-" posing they are not united," or, " un-" less they unite." Our corres approx would assume their not being united as a fact : "They are not equal to fight "with us, because they are not unit-" ed." See Hermann on Viger, note 267.

. Eurékhye vàp dià mérou] " For the 7. Euriching yap our process of the com-" munication, by lying just in the way " of it."

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

είναι. ὁ δὲ, εἶτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα εἶτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι 3 ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος πρὶν ξυμμίξαι ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τε-4 γεᾶτιν τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὖπερ ὡς

I. eire] om. h. καl] om. Q. δια] om. P. eire αὐτῷ Q. 3. ξυμμίξαι] ξυμβήναι B.h. γεάτιν C.G. sed in marg. τεγέαν γήν. τεγεάτην Ε. 4. ές (vel els) A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.f.g.h.i.k. Valckenar. ad Herodot. VII. 208, 3. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πρός. την] om. L.O. ώς] ές d.e. ώς ές L.O.P.c.g.k.

I. $d\lambda\lambda\sigma$ rr, $\hat{\eta}$ kard rd $a\dot{\sigma}r\dot{\sigma}$] "Or "whether it was that he himself was "suddenly struck by some resolution, "other than what he had determined "on before." The words $\hat{\eta}$ kard rd $a\dot{\sigma}r\dot{\sigma}$ are inserted to fix the sense of $d\lambda\lambda\sigma$, which might otherwise have been supposed to refer, not to the king's original plan, but to the exclamation of the counsellor; as if the king's final resolution were different from that, not from his own original designs. Compare, as to the expression, Herodot. VIII. 4, 1. $\pi a\rho \dot{a} \delta \dot{c} a \tau r \dot{a} \pi \rho \dot{\eta} \gamma \mu ara d m \dot{c}$ fauxe $\ddot{\eta}$ is a a voi karedokcov. 4. rd vdap $\dot{c} \dot{c} r \rho \pi r \sigma$ " The plain of

Mantinea is in reality a high table land, considerably above the level of the valleys on the coast of Peloponnesus, although surrounded by high mountains, with respect to which it is itself a low plain. It is so complete a basin, that the streams which flow into it from the mountains have no outlet but through the mountains themselves: the limestone of the country, like that of Derby-shire and the West Riding of Yorkshire, abounds in caverns; and the streams, sinking into these, appear again at a considerable distance in the valleys, at a lower level, nearer the coast. These "swallows," as we should call them, are known by the name of zerethra, or katavóthra, [τῶν βερέθρων, à καλούσιν οί Άρκάδες ζέρεθρα. Strabo, VIII.8, 4.] and are exceedingly numerous in Arcadia, almost all the streams, at some part or other of their course, being in this manner swallowed up, and reappearing again out of the ground after a greater or less interval. In the same way the river Aire, in Yorkshire, rises in the high moorlands north-east of Settle, and runs into a small basin, or lake, called Malham Tarn; but from thence, finding no re-

gular outlet, it sinks under ground, and reappears at the distance of about three miles, at a much lower level, flowing out of the ground under a high perpendicular cliff, (or scar, in the language of the north of England,) at a spot called Malham Cove. The plain of Mantinea is so complete a level, that there is not, in some parts of it, a sufficient slope to carry off the waters of the mountain torrents; and the land would be overflowed, unless trenches were made to assist the course of the waters towards some one or other of the katavóthra which nature has provided for their discharge. Thus the waters of the neighbourhood of Mantinea were, in ancient times, usually carried off by the katavothra at the southern extremity of the plain, in the territory of Tegea. But Agis, on the occasion mentioned in the text of Thucydides, turned them in the opposite direction, towards Mantinea; on which side the katavóthra are smaller, and the drainage therefore would be less easily effected. For all the above details, as far as they relate to Greece, I am indebted to the excellent work of Col. Leake, vol. III. p. 44, &c. p. 153, &c. A similar instance, of a valley at a very high level not affording slope sufficient for the discharge of its waters, occurs in the Apennines, in the case of the Velino. The river used to overflow the whole valley, till a cut was made for it in the low rocky knoll that formed a dam to its lower extremity, and it then was enabled to discharge itself in a precipitous fall of three hundred feet into the lower valley of the Nar, or Nera. This fall, made originally in order to drain the plain of Reate on the Velino, is no other than the celebrated cascade of Terni.

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὑποτέρωσε ἂν ἐσπίπτη Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὰν πύθωνται, καταβιβάσαι τοὺς ᾿Αργείους καὶ τοὺς ἕυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ς ὑμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμέραν ταύτην ς μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν· οἱ δ' ᾿Αργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῆ ἐξ ὀλίγου †αἰφνιδίῳ† αὐτῶν ἀναχωρήσει οὐκ εἰχον ὅ τι εἰκάσωσιν· εἶτα ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκεῦνοί τε ἀπέκρυψαν καὶ σφεῖς

δποτέρως ἐἀν Α.Ε.Γ.G.Η.V. ὅποτέρων ἐἀν Β. ὅποτέροσε ἐἀν R. ἐμπίπτη
 Κ. ἐσπίπτοι e. 3. πείθωνται Α.Β.C.Ε.F.Ι.Κ.L.Ν.Ο.Ρ.b.c.h. 6. παρὰ h.
 8. †αἰφνιδίφ†] om. g. αἰτῶν] om. K. ὅτι ἀν εἰκάσωσιν g. 9. εἰτ ἐπειδὴ
 C.V. ἐπέκρυψαν Q.

2. έβούλετο δέ — καταβιβάσαι] The syntax of this passage deserves notice. The Scholiast says that Bontourras means Bonthy corrus : and Poppo quotes two other instances, IV. 85, 1. and III. 18, 1. where, according to him, the participle of the present tense is used in the sense of the future. (Prolegom. I. p. 154.) Duker also refers to the use of the present and aorist tenses of the infinitive, IV. 40, 1. and V. 4, 6. But in the present passage Bontourras is rather a gerund than a participle; that is, it has no reference to time, but merely expresses the action. The sense is not, "He wished to bring down the enemy " from the hill, to resist the turning of "the water," which would indeed re-quire $\beta o \eta \theta \eta \sigma o \sigma r as$; but it is rather, " He wished to bring down the enemy "from the hill, by [or 'in'] their re-" sisting the turning of the water," &c. So in the passage referred to by Poppo, Ι . 85, 1. ή εκπεμψις γεγένηται έπα- $\lambda\eta\theta\epsilon\dot{\nu}ov\sigma a$, the sense is not, "I have "been sent out in order to confirm." &c.; but, "I have been sent out in con-"firmation. I am here as a confirma-"tion of all that we said," &c.

3. $\beta_{0\eta}\theta_{0}\hat{v}ras$] Pro $\beta_{0\eta}\theta_{\eta}\hat{v}\sigma vras$, si Scholiastæ credimus, ait Stephanus Append. ad Scripta de Dialect. p. 138. Potest credi Scholiastæ. Thucydides sæpe præsens pro futuro ponit. IV. 40, 1. drodoûra: et drodv $\eta\sigma\kappa\epsilon\iota v$. V. 4, 6. $\pi\epsilon i$ - $\theta\epsilon\iota v$. Et sic quamplurimis aliis locis. Vide ad IV. 61, 8. DUKER.

. 🕳 *

5. 61, 2. IV. 108, 6. V. 64, 4. 72, 1. 9. ἐκεινοί τε ἀπέκρυψαν] 'Eauroùs deesse putat Scholiastes. Sed videndum est, an potius suppleri debeat aὐroùs, nempe roùs 'Aργείους, e conspects eorum eouserust. Ita certe hoc verbo utitur Lucianus, qui non pauca a Thucydide sumsit, II. Ver. Hist. p. 687. ἐφείγομεν, ἀπολιπόντες αὐroùs μαχομένοις. ἐπεὶ δ' ἀπεκρύψαμτ αἰrοùs, ἰώμεθά τε roùs τραυματίαs. Sic ἀποκρύπτειν γῆν dicuntur navigantes, qui tam longe in altum provecti sunt, ut terram conspicere non amplius possint. Vid. Budæum Commentar. Ling. Gr. p. 324. Ab his autem ductum hoc genus lo-

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε. V. 66.

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90.3.

ήσύχαζον καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν στρατηγοὺς αὖθις ἐν αἰτία εἶχον, τό τε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Αργει Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ ἡσυχίαν οἱ μὲν σώζον-5 ται σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθορυβήθησαν 6 μὲν τὸ παραυτίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν ἀὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, καὶ προελθόντες ἐς τὸ ὑμαλὸν ἐστρατοπεδεύσαντο ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

LXVI. Τŷ δ ύστεραία οι τε 'Αργείοι και οι ξύμμαχοι 10 ξυνετάξαντο, ώς εμελλον μαχείσθαι, ην περιτύχωσιν οι τε The Lacedemoniana Λακεδαιμόνιοι από τοῦ ὕδατος προς το Ἡράform in hasto to most κλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες ὁρῶσι δι ὀλίγου τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ήδη πάντας και ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας. μάλιστα †δη † Λακεδαι-2 15 μόνιοι, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῷ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ή παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγίγνετο, και εὐθὺς ὑπὸ σπουδης καθίσταντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, ^{*}Αγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. βασιλέως γὰρ ἄγοντος ἑπ ἐκείνου πάντα ὅρχεται, και τοῖς 3

2. αδθις] εὐθὺς γρ. h. ἐν αἰτία] ἐναντία Ι. πρῶτον Q. λειφθέντας V. 3. post ἀποδιδράσκοντας G: ποτιδαιατῶν τὸ πρῶτον—θεῶν γὰρ, quæ sunt c. 30, 2, 3. 5. ἐθορύβησαν A.B.h. 7. προσελθόντες B.F.L.O.P.Q.V.d.h.i. 10. μάχεσθαι P. ἦνπερ τύχωσιν k. 14. †δη†] δὲ καὶ Q. ở οἱ V. 15. ἐμέμνητο K. 16. διὰ γὰρ βραχείας c.i. 17. ἑαυτοῦ V.

quendi docet Schol. DUKER. Virgil. Æn. III. 291. Phæacum abscondimus arces. BAVER.

5. $i \theta o p v \beta \eta \theta \eta \sigma a \mu \mu \nu \kappa. \tau. \lambda.$] "Were "for a time bewildered by the outcry, "and knew not what to decide upon." Compare III. 22, 7. $i \theta o \rho v \beta o v \nu \tau o \mu \nu o v \nu$ — $\beta o \eta \theta \epsilon \nu \delta i v \delta \epsilon i \epsilon \tau \delta \lambda \mu a.$

14. $\mu \alpha \lambda i \sigma \tau a \dagger \partial \eta \dagger \Lambda \alpha \kappa \epsilon \partial \alpha \mu \rho \sigma \kappa \sigma i$ gendum videtur $\mu \alpha \lambda i \sigma \tau a \delta \epsilon$. Hoc loco particula adversativa aptior est, ne dicam necessaria. HAACK. Non displiceret $\mu \alpha \lambda i \sigma \tau a \delta \epsilon \partial \eta$. POPPO. The reading $\delta' o l$, found in the manuscript V, affords a good sense, but I have not ventured to introduce it into the text, without further authority.

17. ύπο σπουδής καθίσταντο ές κόσμον]

Compare II. 90, 3. κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας. "They fell into their ranks," literally, "under the influence of hur-"ry:" hurry and haste presiding over all their movements. Compare the well known expression, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον, Herodot. II. 45,1. and others quoted also by Matthiæ, Gr. Gr. §. 592. β.

19. in éxelvou návra ápxera:] Credo; sed hoc ubique fit, non Lacedaemone solum. Legendum suspicor àn éxelvou, originates with, emanates from. Vide sequentia. Xenoph. Rep. Lacedaem. XIII. 10. ápxorrau návres dró Baoiliéus. DOBREE. The alteration here proposed is most needless. It was nothing remarkable that a king in general should enjoy the supreme command in war:

θοικτσιγοι

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 8.

μέν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αὐθις δ΄ οῦτοι τοῖς ἐνωμοτάρ-4 χαις καὶ οῦτοι τῆ ἐνωμοτία. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἦν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι καὶ ταχείαι ἐπέρχονται· σχεδον γάρ τι πῶν πλην ὀλίγου τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαι- 5 μονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει. LXVII. τότε δὲ κέρας μὲν εὐώ-The dispositions of the νυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο, ἀεὶ ταύτην tro armies, and their που of batta. τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐ-

2. πεντηκοντήροτι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.V.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. πεντηκοντέρσιν c. vulgo πεντηκοντατήρσιν. 5. τι A.B.C.E.F.G. H.I.K.L.O.P.V.b.c.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τοι. 7. μέν τὸ εὐάνυμον h. 8. σκιρίται Q. 9. τὴν] om. A.B.E.F.h.

but the Lacedaemonian kings were so shackled in the exercise of *their* power, that it was not superfluous to mention one instance in which they were kings more than in name. Nay, even in war Agis had been subjected to the control of a council; so that it was by no means absurd to take notice, that if not in his previous operations, yet at least in the disposition of his army on the field of battle, he enjoyed absolute authority.

4. σχεδόν γάρ τι πῶν πλην όλίγου] Compare VII. 33, 2. σχεδόν γάρ τι ήδη πῶσα ή Σικελία πλην 'Ακραγαντίνων.

8. Skipital] "The Sciritæ were ori-" ginally, no doubt, as their name im-" plies, the inhabitants of the district " Sciritis, on the extreme frontier of "Laconia, towards Parrhasia : their "rights and duties seem to have been " fixed by some covenant, and their " manner of fighting was perhaps that " of the Arcadians." Müller, Dorier, vol. II. p. 243. (p. 258. English Trans-lation.) Sciritis "consisted of those "rugged and barren hills, rising in " one point to a considerable height, "which occupy the triangular space " contained between the upper Eurotas "westward and the passes eastward "through which leads the direct road " from Tegea to Sparta, by the modern "Krya Vrysi, Stenúri, and Krevatá " Khan; the apex of the triangle being " near Sparta, and the base towards " the valleys of Asea and Tegea." Leake, Morea, vol. III. p. 28. The

name may possibly express the wild and rugged nature of the country, for "with brushwood;" and overgrown "with brushwood;" and overgrown oxioos, is, "hard" and "rugged." Schneider (Lexicon, in oxipos) quotes from the Tabulæ Heracleenses, oxloov καὶ ἀρρήκτου γῆs. The Sciritæ then, or inhabitants of the Wealds, or Wolds, of the Laconian frontier, being, accord-ing to Hesychius, of Arcadian extrac-tion; and likely, from the nature of their country, to be of the race of the very earliest inhabitants of Peloponnesus, and to be living in a state of continual warfare with the Achaians of the plains, favoured, we may suppose, the passage of the Dorian invaders, just as the Gauls of the north of Italy favoured the march of Hannibal. They remained after the conquest, as before, a distinct race, and thus held a distinct place in the Lacedæmonian armies, being stationed on the extreme left of the line, that is, after the lochi of the Lacedsemonians, just as the Platseans at Marathon stood on the extreme left, after the ten tribes of native Athenians. But their being in the line at all, shews that they must have carried the long spear and shield, like the other troops; although their habits as mountaineers, and, still more, their being a distinct race, furnished a reason for their being employed, as we find they were, always in advance of the army in a campaign, and on any service of peculiar danger;

MANTINHA. A. C. 418. Olymp. 90. 8.

τῶν ἔχοντες παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρặκης Βρασίδειοι στρατιώται, καὶ Νεοδαμώδεις μετ' αὐτῶν Έπειτ' ἦδη Λακεδαιμόνοι αὐτοὶ ἑξῆς καθίστασαν τοὺς λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς 'Αρκάδων 'Ηραιῆς, μετὰ δὲ τούτους Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ
δεξιῷ κέρα Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἱππῆς αὐτῶν ἐφ' ἐκατέρῷ τῷ κέρα. Λακε- 2 δαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο οἱ δ΄ ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαυτινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῆ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο, παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι 'Αρκάδων ἦσαν, ἔπειτα
'Αργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἶς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσία παρεῖχε, καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, Κλεω-

1. παρ' αὐτοῖs L. βρασίδιοι A.B.C.F.G.L.O.V.d.e. βραδίσιοι f.h.i. 2. νεοδαμώδας Q. 3. ἐξῆς] εὐθὺς Q. καθίσταντο Q. αὐτοῖs e. 4. καὶ] om. A.B.h. 6. ol] om. K.e. ἐκατέρων Ε.F.H. 7. δεξιὸν μὲν] μὲν om. d.e. 8. τῆ] γῆ L. 9. αὐτοὺς B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.b.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αὐτοῖs. 12. καὶ μετ'-κλεωναῖοι] om. E.

the Spartans being notoriously sparing of the lives of their own citizens, and always preferring to risk their subjects or allies instead of themselves; not, of course, from cowardice, but from policy, and from the smallness of their own numbers. See Xenoph. Rep. Laced. XII. 3. Cyropæd. IV. 2, I. Herodot. VI. 111, 2. Isocrat. Panath. §. 196. Hesychius in *orseipa*.

2. Neodaµáodeis] Supra, c. 34, I. DUKER.

4. έπι τῷ δεξιῷ κόρα Τεγεâται] The Tegeatæ claimed an honourable post in the Peloponnesian armies, from their services in the times of the invasion by the Heraclidæ. See Herodot. IX. 20. But, to save the sovereign dignity of the Lacedæmonians, the most honourable post of all, the extreme right wing, was held by Lacedæmonian soldiers. A similar compliment was paid to the Athenians, by the Acarnanians and their confederates, in the battle of Olpæ. III. 107, 7.

Olpee. III. 107, 7. 9. $\pi a \rho \delta \delta' a \dot{v} ro \dot{v} s$] Such is the reading of the best MSS. and it is probably the true one. Yet $\pi a \rho' \dot{a} \dot{v} ro \dot{v} s \kappa a \delta (\sigma ra \sigma a w,$ a few lines above, does not properly excuse $\pi a \rho' \dot{a} \dot{v} ro \dot{v} \dot{s} \dot{\sigma} \sigma a v$, which is in fact, like so many others, a condensed expression for παρ' αὐτοὺς ταξάμενοι παρ' αὐτοῖς ἦσαν.

aυτους] Αυτους habent omnes MSS. et Edd. ante Stephani secundam. Et hoc non minus recte ea significatione, quam hic habere debet, dicitur, quam παρ αυroîs. Thucydides hoc ipso cap. καl παρ αυτους Άρκάδων Ήραιῆς. DUKER.

10. 'Αργείων οι χίλιοι λογάδες] The citizens of a democracy were at once impatient of the irksomeness of constant military training, and for the most part too poor to spare the time for it. Something therefore of the nature of a standing army became necessary, and the Argives maintained this little regular force of a thousand men, selected, we are told, from the young men of the wealthier classes, and of course therefore highly aristocratical in its political feelings. Accordingly the individual members of this body were apt to be guilty of acts of individual insolence and outrage towards the poorer citizens, and collectively they conspired with the Lacedæmonians after the defeat of Mantinea, and helped them to effect the overthrow of the democratical constitution. Compare Diodor. Sic. XII. p. 123, 127. ed. Rhodom. Plutarch, Alcib. 15. Pausan. II. 20. Aristot. Politic. V. 4, 9.

θοτκτδιδοτ

MANTINEA. A.C. 418. Olymp. 90. 3.

ναΐοι καί Όρνεαται, έπειτα Άθηναΐοι έσχατοι το εύώνυμον κέρας έχοντες, και ίππης μετ' αυτών οι οικείοι.

LXVIII. Τάξις μέν ήδε και παρασκευή άμφοτέρων ήν, 2 το δε στρατόπεδον των Λακεδαιμονίων μείζον έφάνη. αριθμον

Their numbers can. Se $\gamma \rho \alpha \sqrt{\alpha l}$, $\eta \kappa \alpha \theta \epsilon \kappa \alpha \sigma \tau \delta \sigma v \eta \epsilon \omega \eta$ not be exactly acces παυτας, ούκ αν έδυνάμην ακριβώς το μέν γαρ

tained.

Lacedemonians, given the number of lochi Seld.

The strength of the Λακεδαιμονίων πληθος δια της πολιτείας το on a computation from κρυπτον ήγνοείτο, των δ αυ δια το ανθρώπειον which they had in the κομπώδες ές τα οἰκεία πλήθη ήπιστείτο. ἐκ μέντοι τοιούδε λογισμού έξεστί τω σκοπείν το 10

3 Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πληθος. λόχοι μέν γαρ

Ι. δρναιάται Α. δρναιάται Β.F.R. 3. αμφοτέρων d.i. 4. έφάνη] om. d.i. 6. γάρ] om. R. 8. των] το c. 9. πλήθει F.H.I. ηπίστατο Ε. 10. μέρτοι] 4. ἐφάνη] om. d.i. έξεστι τφ F. II. τότε παραγεν.] το περιγενόμενον h. γαρ] om. P. µèv g.

1. 'Opreâral] The town of Ornese was situated in the mountains which turn the streams northward into the gulf of Corinth by Sicyon, and eastward into the gulf of Argos. It was, according to Pausanias, 120 stadia distant from Argos. (II. 25.) No remains of the city are known to exist in modern times. See Colonel Leake, Morea, vol. III. p. 351. I should infer from this passage that Orneæ and Cleonæ were the only two remaining towns of Argolis in which the old Pelasgian or Cynurian inhabitants still enjoyed a distinct existence as reploted : the others, such as Mycenæ, Tiryns, Asine, &c. having been destroyed by the Argives at an earlier period, and their inhabitants incorporated with the citi-zens of Argos. This was also, in the end, the fate of Orneæ itself, according to Pausanias : (VIII. 27, 1. II. 25, 5.) and Müller supposes that this destruction took place at the same time with that of the other cities of Argolis, namely, about 464 years before Christ; and that the Orneatse here mentioned by Thucydides were a colony of Argives sent to repeople the town after the removal of its old inhabitants. But in that case the Orneatze would have been actually Argives, and not allies of Argos; as much as the people of Eleusis and Acharnæ were Athenians. The well known passage in Herodotus,

VIII. 73, 4. seems to agree best with my interpretation; "the Cynurians "have become Doricized," he says, " by the Argives and by time, being "Orneates and Periceci;" that is, Ornese, when Herodotus wrote, (which certainly was after the beginning of the Peloponnesian war,) was still inhabited by the old Cynurian or Pelasgian race, who, however altered in language and manners, still existed there in a distinct society, as the Periceci, or subject allies, of the Dorian Argives. I see no reason therefore for supposing that Ornese had been ever destroyed by the Argives before the sixteenth year of the Peloponnesian war, (Thucyd. VI. 7, 2.) that is, about three years after the period with which we are now engaged. ["It seems rather more " probable from Pausan. VIII. 27, 1. "that there had been, as Wachsmuth "suggests, I. 2. p. 86, a partial re-" moval of the original inhabitants be-" fore the Peloponnesian war." Thirlwall, Hist. Gr. vol. III. p. 363. note. This may have been so, but I do not think that the passage in Pausanias outweighs the reasons given above for believing that Ornese at the time of the battle of Mantinea was still inhabited by its old population, and not by Dorian colonists from Argos.]

8. See VI. 17, 5.

264

MANTINBA. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

ἐμάχοντο ἐπτὰ ἄνευ Σκιριτῶν ὄντων ἑξακοσίων, ἐν δὲ ἑκάστφ λόχφ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῆ πεντηκοστύϊ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτφ

1. έμάχοντο] έγένοντο θ. έκατοστύι P.c. 3. ένωμοσίας C.E.K.c.

 εν δε εκάστφ λόχφ πεντηκοστύες ήσαν τέσσαρες κ.τ.λ.] De hoc loco, præter Cragium, agunt Emmius, Meursius, l. d. et Camerarius ad Xenoph. II. Cyripæd. p. 300. DUKER.

Cyripæd. p. 309. DUKER. 3. της τε ένωμοτίας έμάχοντο κ.τ.λ.] The regular complement of the enomotia was twenty-four men, besides its captain: the pentecostys was composed of two enomotize, and the lochus of two The lochus then conpentecostyes. sisted ordinarily of one hundred men, under the command of the lochagus: and this, like the century in the Roman army, seems to have been the regulating element of the whole organization. Accordingly on extraordinary occasions, as here at Mantinea, the strength of the lochus was quadrupled, by being made to consist of four double pentecostyes containing each not two but four enomotiæ, while the number of the lochi themselves was not increased, probably because, like the three centuries of the Roman cavalry, it was connected with the political divisions of the people, and therefore not lightly to be altered. But not only might the number of enomotize in the lochus be increased, but a farther addition to its actual strength might be made by increasing the number of men in the eno-motia. Thus the ordinary depth of the line consisting of eight ranks, the enomotize commonly contained three files; but here at Mantinea another file was added, so that each enomotia contained four files, or thirty-two soldiers. At Leuctra, on the contrary, the usual number of files in the enomotia was retained, and that of its ranks was increased from eight to twelve; a greater depth of line being required to resist the dense columns which formed the favourite national tactic of Thebes. The enomotia, therefore, at Leuctra mustered six and thirty soldiers. By these means also the Spartans gained, as Müller well observes, the additional object of concealing the actual strength of their armies. It is possible, that whether from

their standards, or from their disposition when encamped, the number of lochi in the field might be easily known by the enemy; but by making the strength of each lochus variable, the real amount of the whole force was still left a matter of uncertainty. The complete distinctness of the lochi, and the substantive nature of each, derived originally from its distinct political character, is further shewn by the power left to each separate lochagus of varying the depth or length of his own lochus as he thought proper, before he took his place in the line. When actually in the line, we must of course conclude that no change could be made in the disposition of the men, without the command of the general in chief. question here arises, why Thucydides makes no mention of the mora, which, according to Xenophon, was the largest division of the Lacedæmonian army, and consisted of four lochi; the whole Spartan people being divided into six moræ. The Scholiast on Aristophanes, Lysistrat. 454. says, that there were six lochi in Sparta; others (Schol. on IV. 8, 9.) say, five; and Thucydides here speaks of seven ; but I think he means to include the Brasidian soldiers, and the neodamodes; and supposing them to have formed together one lochus, the number of the regular Lacedæmonian lochi would thus be siz. These lochi, containing each 512 men, are thus much larger than the regular mora, which contained only 400; and approach more nearly to the enlarged mora of 600 men, such as it usually was in active service in the time of Agesilaus. (Xenoph. Rep. Laced. XI. 4. Hellen. IV. 5, 11, 12.) Was it that amongst the many innovations introduced into Sparta after the triumphant close of the Peloponnesian war, the term "lochus" was henceforth used in the sense in which the other Greeks commonly used it, that is, as a mere military division, consisting properly of about one hundred men; and that, to avoid confusion, the greater

θογκγδιδογ

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 8.

ζυγφ τέσσαρες ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοιως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, ἐπὶ πῶν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ὅπαν πλην Σκιριτῶν τετρακόσιοι καὶ δυοῦν δέοντες πεντήκοντα ἆνδρες ή πρώτη τάξις ἦν.

LXIX. Έπει δε ξυνιέναι έμελλον ήδη, ένταῦθα και παρ- 5 αινέσεις καθ εκάστους υπο των οἰκείων στρατηγών τοιαίδε Addresses made by εγίγνοντο, Μαντινεῦσι μεν ὅτι ὑπέρ τε πατρίthe generals on both sides to the troops of the several states. λείας, τὴν μεν μὴ πειρασαμένοις άφαιρεθῆναι, τῆς δε μὴ αῦθις πειρᾶσθαι. Ἀργείοις δε ὑπερ τῆς τε παλαιᾶς 10

2. δες δ λοχαγός Ο. ἐπὶ πῶν Α.Β.Υ. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπίπαν.
 3. παρά] περί d. 5. ἐπειδή Q.d.i. 7. ἐγένοντο g. 8. ἔσται ὑπèρ L.
 9. μή] om. c. ἀφερεθῆναι F. 10. τε] om. L. ante τῆς ponunt V.f.

divisions, formerly called lochi, and whose number, as being connected with old traditions and political divisions, was not variable, were for the future called by the less equivocal name of moræ? Xenophon mentions twelve lochi on one occasion serving under the king Archidamus. (Hellen. VII. 4, 20.) Now no writer states the Spartan lochi, in the earlier sense of the term, to have exceeded six; and it appears, by comparing the statement of Xenophon, Hell. VII. 4, 20. with VII. 4, 27. that the word must there be used in its common military sense : and that the three lochi there spoken of could not have contained much more than three hundred men amongst them. It is hardly conceivable that Dobree should have written upon this passage, "Credo omnia ista, rôs re " ένωμοτίαs— έκαστος έβούλετο, una li-" tura tollenda." A more striking specimen of rash and ignorant criticism can hardly be conceived, than Dobree's remarks on this, and on the 66th chapter.

[It has been objected to the above note, both by Bishop Thirlwall and by Poppo, that if the mora of Xenophon was called lochus before the end of the Peloponnesian war, we must suppose that the same name was given to two entirely different divisions of the same army, to that commanded by the polemarch as well as to that commanded

by the lochagus. But the taxis at Athens seems similarly to have been used in two different senses, (see IV. 4, 1. note) and it does not seem to me improbable that the name of the great divisions of the national army should have been also applied to the smaller bodies of which they were composed; the name itself being of a general character, and expressing, I suppose, no more than our word " band;" so that it might be given to any number of men which was complete in itself, and not necessarily a mere fraction of a larger body. Now the small lochus was complete in itself, with its two pentecostyes and four enomotise, and commanded by its lochagus, and was no doubt sometimes employed separately; but when two of these were united, the larger body still retained the same name, being still a complete and distinct body, but as it contained now two lochagi of equal rank it was put under the supreme command of a higher officer, called polemarch or general, to whom the two lochagi were of course subordinate.]

I. έν τῷ πρώτψ ζυγῷ] Suidas, ζυγὸς έν τοῦς Τακτικοῦς τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. Vide ibi Kusterum, qui ita recte emendavit e MSS. pro περιεστηκότων: quod tamen etiam Arcerius viderat ad Æliani Tactic. cap. 7. DUKER.

10. דייה דע המאמומה ייץעוסיינמה געל-לסס-

BATTLE OF MANTINEA. A. C. 418, Olymp. 90. 8.

ήγεμονίας, και της έν Πελοποννήσω ποτε ισομοιρίας μη δια παντός στερισκομένους άνέχεσθαι, και άνδρας αμα έχθρους και άστυγείτονας ύπερ πολλών άδικημάτων άμύνασθαι τοις δέ 'Αθηναίοις καλον είναι μετά πολλών και άγαθων ξυμμά-5 χων άγωνιζομένους μηδενός λείπεσθαι, και ότι έν Πελοποννήσω Λακεδαιμονίους νικήσαντες τήν τε άρχην βεβαιοτέραν και μείζω έξουσι, και ου μή ποτέ τις αυτοίς άλλος ές την γην έλθη. τοις μέν Αργείοις και ξυμμάχοις τοιαυτα παρη-2 νέθη Λακεδαιμόνιοι δε καθ εκάστους τε και μετα των πολε-10 μικών νόμων έν σφίσιν αυτοίς ών ηπίσταντο την παρακέλευσιν της μνήμης άγαθοις ούσιν έποιουντο, ειδότες έργων έκ πολλού μελέτην πλείω σώζουσαν η λόγων δι όλίγου καλώς ρηθείσαν παραίνεσιν. LXX. και μετά ταυτα ή ξύνοδος ήν, 'Αργείοι μεν και οι Εύμμαχοι έντόνως και όργη BATTLE OF MANTINEA. χωρούντες, Λακεδαιμόνιοι δε βραδέως και ύπο 15

1. έν τῆ πελοποννήσφ ε. 2. ἀμύνασθαι Α.Β.h. άμα καὶ ἐχθροὺς Κ. 3. ἀνέχεσθαι Α.Β.h. ἀμύνεσθαι V. 4. καὶ ante ἀγαθῶν] om. Q. 7. āλλoς] om. K. 8. ἐλθοι Q.V.e. τοῖς μἐν-παρηνέθη] om. K. τοιαῦτα Α.Β.C. E.F.G.H.L.N.O.P.V.c.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ταῦτα. παρηνέχθη P. 9. λακεδαιμονίων Κ. τε] om. c. πολιτικῶν f. 11. μνήμης] γνώμης c.d.i. ἕργοις c. ἕργον G.I.k. 13. μετὰ] om. Q.

poplas] The *ijvepopla* refers to the times of the Pelopidæ; the Dorian Argives appropriating to themselves the greatness of the Achaians of Mycenæ, as we are apt to consider the Celtic king Arthur one of our national herces. The *loopopla* relates to the period epoken of by Herodotus, I. 82, 2. when the Argives were masters of the eastern coast of Laconia, and contended with the Lacedæmonians on equal terms for the possession of Thyrea.

3. καὶ ἀστυγείτονας] Compare IV. 92,4. πρόε τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πῶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ελεύθερον καθίσταται.

derivation at elsible to additional and a series of the s

properly require the optative : δτι--ου μή ποτέ τις αυτοΐς έλεύσοιτο, as in Sophocles, Philoctet. 611. έθέσπισεν --τάπλ Τροία πέργαμ' ώς ου μή ποτε πέρσοιεν.

9. Aaredaupórioi dė] "The Lacedæ-"monians, both individually among "one another, and with their national "war-songs, called upon their men to "remember what they knew already, "being brave in themselves without "any especial incitement." IIapakéAeuou rîs μ síµuys is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $iπ o \mu n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with $in 0 h n \mu n$ is the same with $in 0 h n \mu n$ is exactly the same with

13. ή ξύνοδος ήν, Άργεῖοι μὲν—χωροῦντες] A remarkable instance of construction, πρὸς τὸ σημαινόμενον, as ή ξύνοδος ην is exactly equivalent in sense to ξυνήλθον ἐς μάχην.

14. δρμή A. Gellius I. 11. Heringa Observ. VI. p. 54.

OOLKIJIJOU

BATTLE OF MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. S.

αὐλητῶν πολλῶν †νόμφ † ἐγκαθεστώτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ ἴνα ὑμαλῶς μετὰ ὑυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν καὶ μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν. LXXI. ξυνιόντων δ ἔτι ᾿Αγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβουλεύσατο δρασαι. τὰ στρατό-5 πεδα ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μαλλον ἐξωθεῖται, καὶ περιίσχουσι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφότεροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ φοβουμένους προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον ὡς μάλιστα τῆ τοῦ ἐν δεξιậ παρατεταγμένου ἀσπίδι, καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα 10 τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι· καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως, προθυμού-

τόμου A.B.C.E.F.G.H.I.K.N.V.f.g. Haack. Poppo. όμοῦ h.i. ἐγπαθεστῶτος f. 2. προσέλθοιεν f. 3. μέγιστα K.R. 4. τοῦς f. προόδοις G.L. O.P.k. ποιεῖν ἐν ταῖς προσόδοις Gellius. τοῖς προσόδοις V. ἔτι] om. d.i. 5. τοιόνδε τι έβουλεύσατο θ. τὰ] om. Q. 6. μὲν ποιεῖ P. αὐτῶν Bekk. 7. περισχύουσι A.B.F.h. τὸ om. G. 9. περιστέλλειν N.V. πρὸσ πέλλειν E. τοῦ] τοῦς c.d.i. 11. ξυγκλήστως F.H.K.g. Poppo. Goell. Bekk. συγκλήιστως A.B.d.h.i. vulgo ξυγκλείστως.

1. ύπο αύλητών πολλών] The fluteplayers at Sparta were a distinct caste, no stranger being admitted to exercise their profession. Herodot. VI. 60. They were, probably, as Müller supposes, not Dorians, but Periceci; like the caste of heralds, who claimed descent from Talthybius. When a rude people, such as the Dorians, effect the conquest of one more civilized, all offices connected with religion are often left in the hands of the old inhabitants; the conquerors, in this respect, forbearing to exercise their right of conquest. See Append. I. to vol. I. p. 506. For the respect shewn to the Tuscan flute-players at Rome, and their exclusive right of exercising their art, see the curious and original story in Livy, IX. 30. For the sense of the preposition ind, see Matthiæ, Gr. Gr. §. 592. Jelf, 639. I. 2. c. 2. dλλ ira όμαλῶς κ. τ. λ.] Quærente

2. άλλ' ίνα όμαλῶς κ. τ. λ.] Quærente quodam, cur ad tibiæ cantum Spartani pugnarent, respondit Agesilaus, ίν' όταν πρός ρύθμον βαίνωσιν, οί τε δειλοί καὶ οἰ ἀνδρείοι φανεροὶ &σι. Plutarch. Apophthegm. Lacon. HUDSON. So also Aristotle, as quoted by Aulus Gellius, Noct. Att. I. 11: πρός αὐλὸν ἐμβαίνουσιν, ίνα τοὺς δειλοὺς ἀσχημονοῦντας γινώσκωσιν.

Μετά ρύθμοῦ] Vide Polybium apud Athenæum, XIV. 5: Saltantium in morem Aristophanis verbis Plut. v. 758. έκτυπείτο δέ Ἐμβάς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. Pollux, III. 92. μετὰ ρυθμοῦ βαίνοιεν. male, pro βαίνοιτες προέλθοιεν. WASS. De iisdem Polyænus, I. 10. Πρός τὸ μέλος καὶ τὸν βύθμὸν ἐμβαίνοιτες ἄρρηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοιτο. Εt Lucianus de Saltat. p. 790. Απαντα μετὰ μουσῶν ποιοῦσιν, ἄχρι τοῦ πολεμεῖν πρός αὐλὸν καὶ ρύθμὸν, καὶ εῦτακτον ἕμβασιν τοῦ ποδός. Ρτο προέλθοιεν Gellius et Scholisates habent προσέλθοιεν. DUKER.

5. rd στρατόπεδα ποιεί μέν και δπαντα roiro] The construction is remarkable, for instead of róre δέ και of Marrieŋs, which would have answered to the μέν in the preceding clause, the answering clause is deferred so long that it is at last forgotten to be inserted at all, and the writer makes it the beginning of a new sentence, και róre περιέσχου μέν of Marrieŋs, instead of the conclusion of the former one.

BATTLE OF MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

μενος έξαλλάττειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, ἕπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περι-2 έσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ τῷ κέρα τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεᾶται τῶν 'Αθηναίων, ὅσφ 5 μείζον τὸ στράτευμα εἶχον. δείσας δὲ "Αγις μὴ σφῶν κυ-3 κλωθῆ τὸ εὐώνυμον, καὶ νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας, τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηνεν ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν, ἐς δὲ τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο 10 λόχους τῶν πολεμάρχων Ἱππονοίδα καὶ 'Αριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων τῷ θ ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τετάξεσθαι. LXXII. ξυνέβη οὖν αὐτῷ, ἅτε ἐν

1. γνώσιν C.K.g. 2. δέ] om. V. of] om. Q. 3. πολύ τῷ κέρα A.B.C. E.F.G.L.O.P.Q.V.c.f.h.i.k. Poppo. Goell. Bekk. πολύ τὸ κέρα H.d.e.g. πολύ τὸ κέραs K, vulgo τῷ κέρα πολύ. 5. μείζω C.G.k. δέ] om. c. ὁ ἄγις g. 7. τοῖς βρασιδίοις N.V. βρασιδίοις et A.B.e. ἐσήμαινεν K.g. 9. παρήγγειλεν Q.V.d. παρήγγγελεν G. 10. πολεμαρχῶν Ε.F. 11. θ] μεθ Q.e.f. καθ d.i. 12. τὸ] om. L.O.P. τοὺς] om. e. 13. τάξασθαι d.i.

5. δείσας-μή σφών κυκλωθή το ενώ**νυμον**] Poppo supposes that σφών is here used as the singular number, as opérepos is made to refer to a singular noun, VII. 1, 5. αναλαβών των σφετέρων ναυτών τούς ώπλισμένους. VII.4, 3. ἀπήγαγε τούς σφετέρους. VII. 8, 1. δρώντην σφετέραν απορίαν. But the grammarians condemn this usage; (Thomas Magist. p. 827.) and at any rate no au-thority can, I believe, be found for such a use of the genitive $\sigma \phi \hat{\omega} \nu$. The fact seems to be, that $\sigma \phi \hat{\omega} \nu$ includes both Agis and his soldiers; as in I. 136, 4. $\delta\iota\delta\sigma\kappa\epsilon\tau a\iota$ $i\pi$ $a\iota\tau\eta$'s $r\delta\sigma$ maida $\sigma\phi\delta\sigma$ $\lambda a\beta\delta\sigma\kappa\epsilon\tau a\iota$ $i\pi$ $a\iota\tau\eta$'s $r\delta\sigma$ maida $\sigma\phi\delta\sigma$ $\lambda a\beta\delta\sigma\kappa\epsilon\tau a\iota$ $i\pi$ $a\iota\tau\eta$'s $r\delta\sigma$ $\lambda a\beta\delta\sigma\kappa\epsilon\tau a\iota$ $i\pi$ includes both thequeen and her husband. "She in-"structs Themistocles to take*their* "child." So here, "Agis was afraid $<math>i\pi$ $id\sigma\sigma$ " lest their left should be surrounded," that is, "the left of the Spartans," which term applies equally to the general and to his men. In a government like that of Sparta, where the kings were completely members of the state, and not its masters, this language seems the most proper that could be used.

Agis would have said, "our left wing "is in danger of being surrounded," and not "my left wing;" and thus Thucydides says of him, $\delta\epsilon(\sigma as \ \mu)$ $\sigma\phi\omega\nu \kappa v \kappa \lambda\omega\theta\eta$ to $\epsilon\dot{v}\omega\nu\mu\nu$, and not $\mu\eta$ $\dot{\epsilon}avrow \kappa v \kappa \lambda\omega\theta\eta$.

7. inefayayovras] Haack interprets this as a military term, signifying, "to "make a flank movement." Poppo doubts this, and marks the word with obeli, as if he preferred Bauer's conjecture in ϵ_{faryay} over as. But Bauer him-self explains the preposition $\epsilon \pi \lambda$, "ad "hostem," and so far I think he is right, that enegáyeur signifies a movement in advance, or on the offensive, not a movement in retreat. Whether it always signifies "a flank movement" also, I cannot pretend to say; it does so certainly in this instance, and in VII. 52, 2. where the object was exactly the same, περικλήσασθαι τούς έναντίους; for which purpose the line was unseasonably lengthened, and consequently weakened. Compare also durene Enyor, used in the same sense, VIII. 104, 4.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

BATTLE OF MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 8.

αὐτῆ τῆ ἐφόδφ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τόν τε 'Αριστοκλέα και τον Ιππονοίδαν μη θελησαι παρελθείν, άλλα και δια τούτο το αιτίαμα ύστερον φεύγειν έκ Σπάρτης δόξαντας μαλακισθήναι, και τους πολεμίους φθάσαι τη προσμίζει. και κελεύσαντος αύτου, έπι τους Σκιρίτας ώς ού παρήλθον οίς λόγοι, πάλιν αδ σφίσι προσμίξαι, μη δυνηθηναι έτι μηδέ 2 τούτους Ευγκλήσαι. άλλα μάλιστα δη κατα πάντα τη έμπειρία Λακεδαιμόνιοι έλασσωθέντες τότε τη ανδρία έδειξαν ούχ 3 ησσον περιγενόμενοι. επειδή γαρ εν χερσίν εγίγνοντο τοις έναντίοις, το μέν των Μαντινέων δεξιον τρέπει αυτών τους 10 Σκιρίτας και τους Βρασιδείους, και έσπεσόντες οι Μαντινής και οι ξύμμαχοι αύτων, και των Αργείων οι χίλιοι λογάδες, κατά το διάκενον και ου Ευγκλησθέν τους Λακεδαιμονίους διέφθειρον και κυκλωσάμενοι έτρεψαν και έξέωσαν ές τας άμάξας, και των πρεσβυτέρων των επιτεταγμένων απέκτεινάν 15 4 τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἡσσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· τῷ δὲ ἄλλφ στρατοπέδω, και μάλιστα τω μέσω, ήπερ ο βασιλεύς "Αγις

3. τό om. E. 5. κελεύοντος Κ. οὐ] om. G. 6. μή] οὐ d.i. 7. ξυγκλῆσαι Poppo. Goell. Bekk. vulgo ξυγκλείσαι. 8. ἀνδρία Η.Κ.V.h. correct. F. vulgo ἀνδρεία. 9. περιγενέσθαι f. 10. τŵν] om. c. 11. βρασιδίους A.P.V.e.h. 13. διακείμενον d. ξυγκλησθέν Poppo. Goell. Bekk. συγκλησθέν F.H.K. ceteri ξυγκλεισθέν. 14. διάφθειραν d.e.i.k. ές] om. c. 15. τεταγμένων Η. 16. τῷ δὲ ἀλλφ "Longe plurimi libri." Poppo. quibus nunc accedunt C.V. vulgo et Bekk. τῷ δ ἀλλφ.

2. άλλά καλ-φεύγειν] This clause depends, not on ξυνέβη αὐτῷ, but on ξυνέβη only. A similar careleseness occurs I. 95, 4. ξυνέβη αὐτῷ, καλείσθαί τε άμα, καὶ roùs ξυμμάχους-μετατάξασθαι, where μετατάξασθαι depends in the same manner only on ξυνέβη, and not on ξυνέβη αὐτῷ. 5. καὶ κελεύσαυτος αὐτοῦ, κ. τ. λ.]

5. καὶ κελεύσαυτος αὐτοῦ, κ. τ. λ.] I have followed Poppo, Reiske, and Dobree, in the stopping of this passage, which has been variously interpreted. The sense appears to be, "And "when Agis, seeing that the two lochi "did not come up to take their in-"tended place, ordered the Sciritæ " again to rejoin the Lacedæmonian

" line, he found (ξυνίβη αὐτῷ) that nei-"ther were these any longer able to " close up the opening." Τούτους refers to the Scirize, who are the subject of the preceding verb προσμίξαι. Συγκλŷσαι is simply " to close up the line." Compare, a little below, τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλησθέν.

ώς ού παρήλθον] ήγουν έπι το μέρος των Σκιριτών. SCHOL.

7. τ_{1}^{σ} éµarespla—iλacowbérres] I understand this, with Mitford, as meant to allude to Agis. Probably Thucydides thought that the order given to the Sciritæ, just on the eve of battle, was ill judged, and was likely to produce bad results.

BATTLE OF MANTINEA A. C. 418. Olymp. 90. 3.

ην καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι ἱππῆς καλούμενοι, προσπεσόντες τῶν τε ᾿Αργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις ὦνομασμένοις καὶ Κλεωναίοις καὶ ᾿Ορνεάταις καὶ ᾿Αθηναίων

1. h om. P. ante dyls ponunt C.G.K.L.O.c.d.e.g.k. προσπεσοῦντες Κ. 2. τε] om. A.B.E.F.H.V. πεντελόχοις G. et corr. F. 3. δρυαιάταις A.h.

1. οί τριακόσιοι in πης καλούμενοι] He adds ralovuevoi, because, though called horsemen, they were really infantry. The actual cavalry were on the wings, as had been already stated, ch. 67, 1. These "three hundred horsemen, as " they were called," were originally, we may suppose, so many chiefs, who fought round their king, not on foot, but in their chariots; this being the early sense of innevs and innorns, as we find from Homer. Cavalry, properly so called, were as little known among the early Greeks as among the Britons, their breed of horses being naturally small and bad. See a good essay on the subject by Freret, in the seventh volume of the transactions of the French Academy. In the actual constitution of Sparta, the three hundred were picked men, in the flower of their age, between twenty and thirty, chosen by the three hippagretæ, or "gatherers of the horsemen," who were themselves nominated by the ephori. (See Xenophon, Rep. Laced. IV. 3.) When a Spartan became superannuated for the duties of one of the "three hundred," he was liable for the first year afterwards to be employed on miscellaneous public service, as one of the agathoergi. (Herodot. I. 67, 6.) The thirty Spartans who sometimes accompanied the kings on foreign expeditions, are supposed, by Müller, to have been the representatives, in a manner, of these "three hundred;" but this, I think, is doubtful. It is also a question, whether the famous "three hundred" who died with Leonidas at Thermopylæ, were these "three hundred horsemen," or no. Müller thinks that they were not, as they are said to have been men of more advanced age, while the "horsemen" were undoubtedly in the vigour of youth. The term enclefaperos, used by Herodotus on this occasion, (VII. 205, 3.) compared with his express men-

tion of the "three hundred horsemen" on another occasion, VIII. 124, 4. seems further to shew that Müller is right.

2. πέντε λόχοις ωνομασμένοις] I believe that no information as to these five lochi is attainable. We can only suppose that Argos, originally, like Sparta and Messenia, contained five districts or quarters, each of which sent its own lochus into the field; so that the whole national army might properly be called the five lochi. And the name might subsist long after the changes introduced into the Argive constitution, by the admission of so many of the Periceci to the rights of citizenship, had destroyed the division which had given rise to it. The expression of Thucydides, πέντε λόχοις ώνομασμένοις, like that of inτης καλού*meron* just before, may imply perhaps that it was only a name, now no longer significant, for the whole national strength of Argos, when assembled together in one army. We then have three parts of the Argive army, which may be compared to three corresponding parts of the Lacedæmonian. The five lochi, or legion, consisting of the whole military strength of Argos, in the vigour of life; that is, analogous to the hastati and principes of Rome. To these correspond the six lochi, or legion, or united national force of Sparta; consisting in like manner of all Spartan citizens in the vigour of life. Secondly, the speabirepoi, or citizens of more advanced age, the triarii of the Roman legion, form a distinct body in both armies : but in the Spartan army they seem to have been stationed in the rear of the line, to cover the baggage, while, with the Argives, they were drawn up in the line. Possibly, however, this may have been only done on account of the inferior numbers of the confederate army, to prevent the Lacedsemonians from out-flanking them even more than they

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90. 3. 4.

τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας ἀλλ', ὡς ἐπήεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας καὶ ἔστιν οῦς καὶ καταπατηθέντας τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν. LXXIII. ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Complete victory of ᾿Αργείων καὶ ξυμμάχων στράτευμα, παρερ-5 the Lacedemonian. ρήγνυντο ἦδη ἅμα καὶ ἐψ ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς ᾿Αθηναίους, καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιειστήκει, τῆ μὲν κυκλουμένους τῆ δὲ ἦδη ἡσσημένους. καὶ μάλιστ ἂν τοῦ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ 10 2 μὴ οἱ ἱππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. καὶ ξυνέβη τὸν ^{*}Αγιν, ὡς ἦσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν πονοῦν τὸ κατὰ τοὺς Μαν-

2. ὑπομένοντας θ. ὑπομείνοντας C. ἀπήεσαν R. 3. οδε καταπατηθέντας K. 5. ἐπεβρηγινιντο c.d.i. 6. ήδη] δη g. 7. ἐκυκλοῦντο A.B.F.c.h. 8. κίνδυνος αὐτοὺς K. 9. ήδη] om. A. ήσσομένους I. 11. οί] om. e. 12. πονοῦν κατὰ c.o.i.

did actually. Thirdly, the $\chi h \omega \lambda \sigma \gamma \dot{\alpha} \delta \epsilon_s$, a chosen band, the flower of the youth of Argos, and trained with peculiar care to all military exercises, correspond to the "three hundred horse-" men" of the Spartans, who were also a picked body of young men, and obliged by the very distinction which they had obtained in being chosen amongst the "horsemen" to cultivate all their warlike faculties with especial assiduity. For the fivefold division of Messenia, see Stephan. Byzant. in 'Yaµeia and Mero λa , quoted by Müller, Dorians, vol. I. p. 95. (Engl. Trans. p. 111.) note.

[Poppo says that the "five loch" must be the $\pi\rho\epsilon\sigma\beta'\sigma\epsilon\rho\sigma_i$, from the absence of the article: and that they are called $\pi\rho\epsilon\sigma\beta'\sigma\epsilon\rho\sigma_i$, not as consisting of old men, but of men of maturer years than the thousand chosen young men, spoken of just before. The only question is, whether $\pi\epsilon'\sigma\tau\epsilon\lambda\delta_i$ may not be considered so much of a proper name as not to require the article; otherwise Poppo's interpretation is undoubtedly just.]

3. τοῦ μὴ φθηναι τὴν ἐγκατάληψιν] "So that they could not escape being "overtaken by the enemy." The Scholiast of the Leyden MS. explains it δ_{rrs} $\mu \eta \, \bar{\epsilon} \phi \theta a \sigma a \nu$, as if his reading had been $r \hat{\varphi} \ \mu \eta \ \phi \theta \eta \nu a u$. For the construction, see Matthiae, Gr. Gr. §. 539. Obs. I. [Poppo and Göller both condemn

[Poppo and Göller both condemn this interpretation; and Göller, while adopting Bauer's explanation, "quia "non effugerant priusquam opprime-"bantur," adds, "Formula roù, roù " $\mu\eta$ plerumque consilium significat, "interdum effectum; hic causam in-"dicat, örı oùn ë $\phi \partial a \sigma a \sigma$." But what authority either of reason or example there is for this last assertion, I do not know. I should prefer Bauer's interpretation if the Greek would allow it; but if the sense of the passage be what he supposes it to be, the genitive must, I think, be altered into the dative or ablative, r $\phi \mu\eta \phi \delta \eta \sigma a$.]

ablative, $\tau \hat{\varphi} \mu \hat{\eta} \phi \hat{\theta} \hat{\eta} va.$] 5. $\pi a \rho \epsilon \rho \rho \hat{\eta} \gamma v v \tau \sigma - \dot{c} \phi^* \dot{\epsilon} \kappa \dot{a} \tau \epsilon \rho a$] "Their line was broken off both "ways:" i. e. by one part of it having advanced beyond it to pursue the enemy, and by another part having been beaten back behind it. See the note on IV. 96, 5.

7. ekuklouvro] Thomas Mag. in kuklew. DUKER.

MANTINEA. A. C. 418. Olymp. 90.3.

τινέας και των Αργείων τους χιλίους, παραγγείλαι παντι τώ στρατεύματι χωρήσαι έπι το νικώμενον. και γενομένου τούτου 3 οί μέν Αθηναίοι έν τούτω, ώς παρήλθε και έξέκλινεν από σφων το στράτευμα, καθ ήσυχίαν έσώθησαν, και των Αργείων μετ' 5 αὐτῶν τὸ ἡσσηθέν οἱ δὲ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τῶν 'Αργείων οι λογάδες οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις την γνώμην είχον, άλλ' όρωντες τούς τε σφετέρους νενικημένους και τους Λακεδαιμονίους επιφερομένους ές φυγήν έτράποντο. καὶ τῶν μὲν Μαντινέων †καὶ† πλείους διεφθά-4 10 ρησαν, των δε Αργείων λογάδων το πολύ έσώθη. ή μέντοι φυγή και αποχώρησις ου βίαιος ουδέ μακρά ην. οι γάρ Λακεδαιμόνιοι μέχρι μέν τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ βραχείας καὶ οὐκ έπι πολύ τας διώξεις. LXXIV. Και ή μεν μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο, πλείστου δὲ MANTINEA. 15 Amount of the loss on χρόνου μεγίστη δη των Έλληνικων και ύπο both aides. άξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθούσα. οι δε Λακεδαιμόνιοι 2 προθέμενοι των πολεμίων νεκρών τὰ ὅπλα τροπαίον εὐθὺς ίστασαν και τους νεκρούς έσκύλευον, και τους αύτων ανεί-

2. στρατοπέδω Q. 5. ήσσημένον i. 9. μέν] om. N.V. καl] oi L.N.V. "Nec κal omnibus placeat." POPPO. διέφθειραν Q. 10. διεσώθη N.V. ή μέντοι] om. L. 12. χρονίους τε τàs d. 15. καl] om. i. έγγυτάτω Q. δέ] δη A.B.C.E.F.G.H.K.V.f.g.k. Bekker. in ed. 1832. qui δη proxime sequentem uncis seclusit. 17. τῶν ἀξιολογωτάτων R. 18. προθέμενοι] om. f. πο-λεμίων] πόλεων B. 19. ἔστασαν Α. ἔστασαν B.F. ἔστησαν L.O.P. αὐτῶν F.F.C.H.K.N.O.P.V E.F.G.H.K.N.O.P.V.

consilium legas apud Diodorum Siculum, p. 326. d. WASS.

14. τοιαύτη καl ότι εγγύτατα τούτων] Poppo says, "Pro καl, ή probabiliter "conjicit Dukerus, ad VII. 87." He means VII. 86, 5. דסומידה א סדו פיץיידמדם דסידשי מודים. But דסומידה גמו סדו פיץyúrara roúrwy resembles the expression τοιαύτα και παραπλήσια, Ι. 22, 4. 143, 3. Compare also παραπλήσιον δέ και ού πολλφπλέον. VII. 19, 2. Thucydides does not intend to throw any uncertainty upon his statement here, as he does in the case of the death of Nicias, where,

11. (furth] Pharacis Spartani salubre in the earlier part of the narrative, he had inserted the caution, is elevero. τοιαύτη και ότι εγγύτατα τούτων is merely an assertion of the accuracy of his description; roiaúrn n ori eryúrara roúrwe would have implied that some of the particulars of it were doubtful.

16. υπό άξιολογωτάτων πόλεων ξυνελherodot. I. 74, 2. and the Latin ex-pression, "pugna commissa est." We could say that "two armies joined "battle," though we could hardly speak of "a battle joined by two "armies."

THUCYDIDES, VOL. II.

т

θοικτσισοι

PELOPONNESUS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

λοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τέγεαν, οῦπερ ἐτάφησαν, καὶ τοὺς 8τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ ᾿Αργείων μὲν καὶ ᾿Ορνεατῶν καὶ Κλεωναίων ἑπτακόσιοι, Μαντινέων δὲ διακόσιοι, καὶ ᾿Αθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι 5 οὐκ ἐταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῦν

LXXV. Της δε μάχης μελλούσης έσεσθαι και Πλειστοάναξ ο έτερος βασιλεύς έχων τούς τε πρεσβυτέρους και νεω- 10 PELOPONNEBUS. τέρους έβοήθησε, και μεχρί μεν Τεγέας άφί-Moral effect of the κετο, πυθόμενος δε την νίκην απεχώρησε. και ² victory in restoring the tormer reputation of Tobs από Κορίνθου και έξω ισθμού ξυμμάχους the Lacodemoniana απέστρεψαν πέμψαντες οι Λακεδαιμόνιοι, καί While they are engaged In celebrating the Case autoi αναχωρήσαντες και τους ξυμμάχους 15 nes, the allies again addéptes, (Kapvela yap autois etuyyavov ovta) attack Epidenrus, and την έορτην ήγον. και την υπό των Έλλήνων raise works to blockade τότε επιφερομένην αιτίαν ές τε μαλακίαν δια the city. την έν τη νήσφ ξυμφοράν και ές την άλλην άβουλίαν τε και βραδυτήτα ένι έργφ τούτφ απελύσαντο, τύχη μέν, ώς έδό- 20 κουν, κακιζόμενοι, γνώμη δε οι αυτοί έτι όντες.

4 Τŷ δὲ προτέρα ἡμέρα ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης καὶ τοὺς

2. driédworse E. 3. doprataries A.R.b. 4. kal dd.—duakórtos] om. I. orde K. akyteirats V.g. 6. kal] om. g. 7. ékéyero d.i. 8 odv h. 8. rerparcootovs K.O. 14. driéotroevar B.E.F.G.H.K.L.N.O.c.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri driérpevar. Conf. IV. 97, 2. drawrij kýpout Bourrij, 8s airde drootroivas. 15. kal rous] roús re i. 16. frúyzare e. Vide Dobreum ad Aristophan. Plut. 145. 17. kal riv éoprip V. elvor L.O.P. riv] om. B.h. 19. és] om. K. 22. rporépa A.B.E.F.G.H.N.Q.R.V. Bekker. in ed. 1832. vulgo rporepaia. Evréfin A.B.C.E.F.G.H.K.d.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ourifin. Male. Poetse omnes ξ pro $\bar{\sigma}$ passim usurparunt, oratores parraro, locarates his tantum, si libri non fallunt. Circa Alexandri Magni tempora usus elementi ξ exolevisse videtur. Apud Polybium vix invenitur. WASS.

4. Eir Alyuríraus] That is, "the "Athenian settlers in Ægina, who had "been sent there in the first year of "the war." See II. 27, I, 2. and VII. 57, 2. where they are described as, Alyurírau ol róre Alyurau elgor.

6. žore zal džiokovóv ri drovevčaťka Kal non redundat, sed significat Lacedæmonios non adeo pressos case ut præter laborem præsentem etiam magnam jacturam facerent. Рорро.

22. Tý de sporepaiq huépa] Ammonius

PRLOPONNESUS. A. C. 418. Olymp. 90, 3.

Έπιδαυρίους πανδημεί έσβαλειν ές την Αργείαν ώς έρημον ούσαν, και τους υπολοίπους φύλακας των Αργείων έξελθόντων [αὐτῶν,] διαφθείραι πολλούς. καὶ ἀΗλείων τρισχι- 5 λίων όπλιτών βοηθησάντων Μαντινεύσιν ύστερον της μάχης, 5 και 'Αθηναίων χιλίων προς τοις προτέροις, έστράτευσαν άπαντες οι ξύμμαχοι ουτοι εύθυς έπι Έπιδαυρον, έως οι Λακεδαιμόνιοι Κάρνεια ήγον, και διελόμενοι την πόλιν περιετείχιζον. και οι μέν άλλοι έξεπαύσαντο, 'Αθηναίοι δέ, 6 ώσπερ προσετάχθησαν, την άκραν το Ηραίον εύθυς έξειρ-10 γάσαντο. καὶ ἐν τούτφ ξυγκαταλιπόντες απαντες τῷ τειχίσματι φρουράν άνεχώρησαν κατά πόλεις έκαστοι. και το θέρος έτελεύτα.

LXXVI. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου γειμώνος ἀργομένου εὐθὺς οί Λακεδαιμόνιοι, έπειδη τὰ Κάρνεια ήγαγον, έξεστράτευσαν,

καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τέγεαν λόγους προύπεμπον 15 ARGOS. The Lacedomonians is to Apyos Euusamplous. Aray de autois 2 offer peace to the Argives, intending # to πρότερόν τε ανδρες επιτήδειοι και βουλόμενοι nave the way for a revolation in the govern- τον δήμον τον έν Αργει καταλύσαι και έπειδή ment. ή μάχη έγεγένητο, πολλώ μαλλον έδύναντο 20 πείθειν τούς πολλούς ές την όμολογίαν. έβούλοντο δέ πρώ-

I. άργείων A.B.Q.c.d.f.i. έρήμην d. 2. έξελθόντων αὐτῶν B.C.F.G.H.I.L. N.O.P.R.V.c.g.h.i.k. Haack. Poppo. Sed hic uncis inclusum. vulgo et Bekk.

αὐτῶν omitt. 7. κράνεια L. κάρνειαν E. διελόμενοι om. R. 8. οί μεν οί άλλοι E. Kápv. Tyov sal ad marg. rejicit et 8. of per of and E. 10. Eugrataleinoutes E.Q.V. anarres] om. b. 16. es to] es te E. 17. re] om. i.

et Thomas Magister hoc discrimen statuunt inter moorépa et moorepaia: mooτέρα, έπὶ τάξεως προτεραία δὲ, ἐπὶ μό-νης ἡμέρας. Itaque ex illorum sententia non recte dicitur, τη προτέρα ήμέρα της μάχηs. Sed, non minus recte dici τη προτέρα ημέρα quam τη προτεραία, 08-tendit Stephanus ex Homero Iliad. ϕ' . v. 5. Odyss. π'. 50. et ex Aristotele, V. Polit. 12, 9. el tý προτέρα έγένετο ths τροπής, pridie solstitii, vel brumæ. Pollux, I. 65. Φαίης δ' αν-καλ τη προτεpala, και τη προτέρα. DUKER.

2. efeadorrow [avrow] i. e. row ould-now. "And cut to pieces the remaining

" guards of the Argives in great num-"bers, as they had ventured out to "fight them." ¿ferdebures, without any addition, is used in this sense, VIII. 25, 2. If airŵr were omitted, I should still refer iferdourwer to purlaras, and make it agree with airwer understood, just as in the remarkable passage, VI. 7, 2.

8. έξεπαύσαντο] 'Απέκαμον τοῦ περι-

reiχίζει». SCHOL. 9. την ἄκραν τὸ 'Hραῖον] "The tem-" ple of Juno was probably on a pro-" montory west of the city." Gell. Itin. Morea. p. 191.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ARGOS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

τον σπονδàs ποιήσαντες πρòs τοὺς Λακεδαιμονίους αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν, καὶ οὕτως ἦδη τῷ δήμῷ ἐπιτίθεσθαι. 3 καὶ ἀφικνεῖται πρόξενος ῶν ᾿Αργείων Λίχας ὁ ᾿Αρκεσιλάου παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγω φέρων ἐς τὸ ὅ ᾿Αργος, τὸν μὲν καθ ὅ, τι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ' ὡς εἰ εἰρήνην 5 ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας (ἔτυχε γὰρ καὶ ὁ ᾿Αλκιβιάδης παρῶν) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες, ἦδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς ᾿Αργείους προσδέξασθαι τὸν ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

LXXVII. " ΚΑΤΤΑΔΕ δοκεί τậ ἐκκλησία τῶν Λακε-" δαιμονίων ξυμβαλέσθαι ποττώς 'Αργείως, ἀποδιδόντας τῶς

 TREATY
 " παίδας τοις 'Ορχομενίοις και τως ανδρας

 BETWEEN
 " τοις Μαιναλίοις, και τως ανδρας τως εν

 IACEDÆMON
 " Τοις Μαιναλίοις, και τως ανδρας τως εν

 and ABGOB.
 " Μαντινεία τοις Λακεδαιμονίοις αποδιδόντας, 15

 " και έξ Έπιδαύρω έκβωντας και τὸ τείχος αναιρούντας.

2. flon] om. R. 3. kal queveîrau E. i. e. kadqueveîrau. dopelow] om. O. $\lambda eixas C.I.L.O.P.c.d.e.f.g.k.$ 4. dúw I. ¢épow és rð döpyos dúo $\lambda óyw G.L.$ O.P.c.i.k. 5. el] hv i. om. K.V. el] hv h. om. K.C. 6. yevoµevns post dvriλopías ponit R. 6] om. L.O.P. 8. kal oùk ék c.i. 9. fvµßarnípow A.B.E.G.N.V. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri συµβarnípow. 11. kardr ráðe dokei rý K.L.O. rŵv] om. V. 12. π∂τ rŵs H. ποτì rŵs L.O. ποrŵs K. ποrrŵs E. dppíws c. úποδυδόνταs 47. 16. éf] om. K. émdaúovo A.C. E.F.G.H.I.K.L.N.O.R.V.c.e.f.g. Parm. Poppo. 47. 48. ékβárras g. ékβa- $\lambda \delta v$ ras d.i.k. ékβaλórres c. ékβoŵrras E.V. kal rð] rð om. d.i.

4. τὸν μὲν καθ δ, τι κ. τ. λ.] " Duas "afferebant conditiones: alteram, quem-"admodum, si bellum mallent, futurum " esset; alteram, quemadmodum, si pa-" cem." Post καθ δ, τι et os intelligendum est foras. GÖLLER.

12. поттъ́в] Рго про̀з то́я. Vide Eustathium ad Iliad. λ' . p. 828. et Iliad. ρ' . p. 1106. по̀т тю́ $\Delta u\delta s$. fyour про̀з то́и $\Delta u\delta s$. Etymol. M. conjungit: Потта̀ν, duri то̂ про̀з ràv, $\Delta \omega \rho u \tilde{\omega} s$. потто̀ $n \tilde{\nu} \rho$, duri roî про̀з ràv, $\Delta \omega \rho u \tilde{\omega} s$. norrò $n \tilde{\nu} \rho$, duri roî npòs ràv, $\Delta \omega \rho u \tilde{\omega} s$. norrò $n \tilde{\nu} \rho$, duri roî npòs ràv, $\Delta \omega \rho u \tilde{\omega} s$. norrò $n \tilde{\nu} \rho$, duri roî npòs ràv, $\Delta \omega \rho u \tilde{\omega} s$. Aristoph. Acharn. v. 751. qui ibid. v. 732. norràv µúððav, Lysistr. v. 1005. norràv 'Eλλάδa, v. 1266. norràs onordás. Et Theocritus, XI. 1. norràv "Epora. D'UKEB.

τώς παίδας τοις 'Ορχομενίοις κ.τ.λ.] See

ch. 61, 4, 5. He speaks of the hostages whom the Orchomenians had given for their own fidelity, and of those whom the Lacedæmonians had put into their keeping, and whom they had been obliged to give up to the Argives. No former mention had been made of the Mænalians; but as they had no one city, but were dispersed in several villages, an invading army could have had no difficulty in obliging them to give hostages separately; nor was there any one town capable of affording such resistance as to make its submission deserve a separate notice.

16. το τείχος] Namely, την άκραν το 'Hpaiov. See ch. 75, 6, and 80, 3. ARGOS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

αἰ δέ κα μὴ εἴκωντι τοὶ ᾿Αθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρω, πολεμίους 2
ἐἶμεν τοῖς ᾿Αργείοις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς τῶν
Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν ᾿Αργείων ξυμμάχοις. καὶ αἴ τινα τοὶ Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχοντι, 3
⁶ ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις. περὶ δὲ τῶ σιῶ σύματος 4
† εἶμεν λῆν † τοῖς Ἐπιδαυρίοις ὅρκον, δόμεν δὲ † αὐτοῖς †
ὀμόσαι. τὰς δὲ πόλιας τὰς ἐν Πελοποννάσῷ, καὶ μικρὰς 5
καὶ μεγάλας, αὐτονόμους εἶμεν πάσας καττὰ πάτρια. αἰ δέ 6
κα τῶν ἐκτὸς Πελοποννάσω τις ἐπὶ τὰν Πελοπόννασον γῶν
⁶ ἔŋ ἐπὶ κακῷ, ἀλεξέμεναι ἀμόθι βουλευσαμένους, ὅπα κα

1. eľkovrt A.E.F.H.L.N.O.Q.R. (prim. man.) 48. dôŋvalots d. értiðaúpov E.G. rodeµíots 48. 2. elµev A.C.G.L.N. Parm. Poppo. Goell. Bekk. eµev sine accentu E. elµev Q. el µèv B.F.H.K.c.f.g.h.i.k. vulgo $\hat{\eta}_{\mu ev}$. kal roîs dakeðaµovíos] om. B.E.F.H.N.Q.V. kal roîs]om.L.O. roîs]om.P.k. 48. 4. al A.B.E.F. G.H.I.L.M.N.O.V.C.d.e.f.h.i. Parm. Haack. Poppo. Goell. vulgo \hat{a}_{ν} . $\hat{e}_{\mu ovri} A.E.F. G.H.K.L.N.O.Q.R.V.g.h.i. Parm. Haack. Poppo. 47. 48. vulgo et Bekk. <math>\hat{e}_{\mu ovri} A.E.$ 5. ánodôµev d.i.k.l. 47. ánodóµeva h. nodéeors K. nodéeors R. nepi-roîs] "rov G, ceteris ita correctis ut legi non possint." Bekk. ed. 1846. $\partial \hat{e}$] om. c.d.i. ro ciu L.O.K. ros ew c.d.i. ros iwor I.e.k. 47. C. man. rec. rö rö ciu Valckenar. Ep. ad Roever. p. 73. et ad Adoniaz. p. 284. σύµατοs âµêv p.A.B.h. σύµατος âµêv hậv K. svíµærósau µèv hậv f.g. 48. σύµατοs âµêv h. συµβατόσau µèv hậv c. súµaros huêv hậv C. I.k.m.r. 47. vulgo cum M. συµβατόσau µèv hậv J.B.E.F.G.H.K.Q.V. Haack. Poppo. Goell. 48. δóµeva h. rulgo ðµev. aðrois d.a. súµevo s. 7. ôµŵaros elµêv hậv C.I.k.m.r. 47. vulgo cum M. συµβατόσau µèv hậv S.B.E.F.G.H.K.Q.V. Haack. Poppo. Goell. 48. δóµeva h. vulgo dôµeva aðrois duósa Bekk. σύµaros elµêv Parm. V. 6. roîs] róv I.L.O.P.k. 47. dóµev A.B.E.F.G.H.K.Q.V. Haack. Poppo. Goell. 48. δóµeva h. vulgo dôµeva aðrois l.c.i. Parm. 47. vulgo aðrois. 7. ôµŵara 47. Mago Agortos e.g. πελοποννάσσω F. 8. elµev A.C.G.I.K.N.P.Q. Parm. Poppo. Goell. 47. 48. elµèv B.F.C.d.e.f.g.h.i.k. vulgo õµev. πáσas] πασ E. om. P. kard rd I.K.L.O.P.d. 47. 9. πελοποννάσω C. Duker. ceteri πελοποννάσου. rus]om.V. yūs C.K. 10. κακῷ γe dhefµeva ch. dµodei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei S.F. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei S.F. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei S.F. dµódei A.B.C.H.K.N.V.e.f.h.k. Bekk. dµodei S.B. dµódei S.F. dµódei S.F. dµódei A.B.C.

5. $\pi\epsilon\rho\lambda$ dè tŵ cuố cúµaros] The varieties of reading in this passage are so great, that little stress can be laid on the manuscripts for giving it correctly. Bekker's correction seems to me only objectionable, because, as Göller says, al µèv $\lambda \hat{y} \nu$ depending as it must upon dorei, appears inadmissible: the construction required is not al µèv dorei $\lambda \hat{y} \nu$, but al µèv ξυµβαίνοι $\lambda \hat{y} \nu$. Yet I can as little understand dorei elµev $\lambda \hat{y} \nu$, so that I have marked the words as corrupt or inexplicable. The general sense of the clause seems to be, that with respect to the victim alleged by the Argives to be owed to the temple of Apollo Pythæus from the Epidau

rians, the matter should be decided by the oath of the Epidaurians, who were to swear whether it was justly due from them or no; and the Argives should trust the result to this mode of settlement. It is well known that, where the evidence was not clear, the accused was allowed to clear himself by oath; and if he swore that he was innocent, the accuser had no further remedy. See Aristotle, Rhetor. I. 16, 6. and Herodot. VI. 86, 12. where Glaucus wishes to be allowed to clear himself by oath of the charge of having appropriated some money entrusted to his care.

10. ἀμόθι] Quovis modo, ut ἀμοῦ γɨ που apud Lys. de Invalid. §. 20. ΡΟΡΡΟ.

θογκτδιδοτ

ARGOS. A. C. 418. Olymp. 98. 3.

7 ⁴ δικαιότατα δοκή τοις Πελοποννασίοις. όσοι δ έκτος Πελο-⁴ ποννάσω τών Λακεδαιμονίων ξύμμαχοί έντι, έν τῷ αὐτῷ ⁴ έσσοῦνται ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ 8⁴ τῶν ᾿Αργείων ξύμμαχοί ἐντι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. ἐπιδεί-⁴ ξαντας δὲ τοις ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἶ κα αὐτοις δοκή. 5 ⁴ αἰ δέ τι καὶ ἄλλο δοκή τοις ξυμμάχοις, οἶκαδ ἀπιάλλειν.⁴

LXXVIII. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ ᾿Αργεῖοι, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρητο Argives break et σεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἶκου μετὰ δὲ τοῦτο their alliance with Athens, and become al- ἐπιμιξίας οὖσης ἦδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ 10 Hen of Lecodemon. ὕστερον ἔπραξαν αὖθις οἱ αὐτοὶ ἀνδρες ὥστε τὴν Μαντινέων καὶ ἘΗλείων καὶ τὴν ᾿Αθηναίων ξυμμαχίαν ἀφέντας ᾿Αργείους σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἶδε.

I. πελοποννάσου E.F.G.H.Q.V.c.d.e.f.g. Poppo. πελοποννάσσου F. 2. τῶν] om. c.d.i. έντι K. om. Parm. 3. έσσοῦνται B.F.H.K.N. Poppo. vulgo et Bekk. έσοῦνται. 4. αὐτῶν E.F.G.H.M.N.O.V. Poppo. αὐτὸν K. ἐπιδείξαντες c.k. ἐπεὶ δείξαντας G. 5. αὐτοῦς δοκεῖ 47. 6. aἰ δέ τι δοκỹ] om. 47. τι δοκῆ A.B.C.F.G.H.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.i.k. Poppo. Bekk. τι δλο δοκỹ h. καὶ άλλο om. Parm. ἀπιάλλειν A.E.F.G. ἀπιάλλην B. Bekk. in ed. 1832. 8. ol] om. L.O.P.e. ἀνεχώρησαν e. 10. ήθη] om. d.i. 12. καὶ τὴν ἀθηναίων καὶ ἡλείων A.B.C.E.F.G.Q.R.V.e. et, qui τῶν habent pro τὴν, H.K.g. Bekk. in ed. 1832. ξυμμαχίας G. 13. ἀφέντες Q. ἀργείους] om. L.O.P. ξυμμαχίας L.P. 14. έλέγοντο K.

So Hesychius explains $d\mu \delta\theta e\nu$. $d\pi \delta$ ruros $\mu \epsilon \rho ovs \delta \pi \delta \theta e\nu$ $\theta \epsilon \lambda e s$. Others, as Bredow, understand $d\mu \delta \theta t$ to signify "ubicunque," comparing $o \delta da \mu \delta \theta t$ susquam. And this seems the more exact sense of the word. Others again, as Portus, connect it with $d\mu a$, and interpret it "una, pariter."

όπα καl] Sine dubio rectum est όπακα, vel, si quis hoc mavult, όπα κα. cap. 79, 3. όπα κα δικαιότατα κρίναστες. Hujusmodi sunt αίκα, ἐπεί κα, et alia hujus generis in scriptoribus Doricis, et monumentis veteribus Dorica dialecto scriptis. DUK.

4. ἐπιδείξαντας — ἀπιάλλειν] " The " treaty was to be communicated to the " allies of each, but was not to depend " upon their sanction." "The olkað " ἀπιάλλειν may perhaps refer to the " same precaution which the Spartans " adopt with the Argive ambassadors." Thucyd. V. 41, 3. Thirlwall, Hist. Gr. vol. III. p. 352. and note. Göller understands the passage thus : "Sparta

" and Argos were to shew the treaty to " their respective allies, for them to " accede to it if they thought proper : " but if the allies disapproved of any " thing, or wished to add to the treaty " any new articles, then they were to " send them to Sparta and Argos for " their approval also." Neither of these interpretations is altogether satisfactory, but bishop Thirlwall is right, I think, in referring ariatless to Lacedsemon and Argos, and not to the allies. The question is, what was meant by oirad analleir; whether it was that the new articles or objections made by the ambassadors of the allies were to be sent home to the governments of the allies for their ratification; or whether it was that the ambassadors of the allies if dissenting from the treaty, were to be i sent away to their own homes, that they might not by their intrigues attempt to unsettle the relations between Argoe and Lacedæmon.

ARGOS. A. C. 418. Olymp. 90. 8.

LXXIX. " ΚΑΤΤΑΔΕ έδοξε τοις Λακεδαιμονίοις και " 'Αργείοις σπονδάς και ξυμμαχίαν είμεν πεντήκοντα έτη, " ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας TREATY OF ALLIANCE " καττὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν BBTWEEN LACEDÆMON and "Πελοποννάσφ κοινανεόντων ταν σπονδαν καί б ARGOS. " ταν ξυμμαχιάν αυτόνομοι και αυτοπόλιες, ταν αυτών έχον-" τες, καττά πάτρια δίκας διδόντες τας ίσας και όμοίας. όσοι 2 " δε έξω Πελοποννάσω Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοί εντι, εν " τοις αύτοις έσσουνται τοισπερ και τοι Λακεδαιμόνιοι και 10 " τοί των 'Αργείων ξύμμαχοι έν τῷ αὐτῷ έσοῦνται τῷπερ " και τοι 'Αργείοι, ταν αυτών έχοντες. αι δέ ποι στρατιας 3 "δέη κοινας, βουλεύεσθαι Λακεδαιμονίως και 'Αργείως ὅπα " κα δικαιότατα κρίναντας τοις ξυμμάχοις. αι δέ τινι ταν 4 " πολίων ή αμφίλογα, ή ταν έντος ή ταν έκτος Πελοπον-15 " νάσω, αίτε περί δρων αίτε περί άλλου τινός, διακριθήμεν.

I. κατὰ τάδε I.K.L.O.P. καὶ ἀργείοιs] om. d.i. τοῦς ἀργείοις g. 2. εἰμεν A.C.E.G.I.K.N.Q.c.d.e.f.g.h.i.k. Poppo. Goell. εἰ μὲν B.F.H. vulgo ἡμεν. πεντακοντα ἔτη A.B.E.F.H.N.V. Poppo. Goell. νulgo πεντηκονταετή. 3. δεδόναι c.d.i. δόντας f. 4. κατὰ τὰ Ι. κατὰ τάδε Κ.P. κὰτ τὰ g. καντὰ τὰ c.d.i. ταὶ δ ai c.d.i. ταὶ - aἰνοπολιες] om. K. πόλεις R. ταὶ] καὶ Α.B. 5. κοινὰν ἐόντων Ε.F.H.I.g. κοινῶν ἐχόντων Q. κοινῶν δὲ ἐόντων B.h. κοιρωνεόντων f. vulgo κοινῶν ἐόντων Correxit Valckenar. ad Eurip. Phoen. p. 65. [quem secuti sunt Haack. Poppo. Goell. Bekk.] τὰν σωνοδῶν καὶ τὰν ξυμμαχίαν Ε.F.G.H.K.Q.g. σπονδῶν καὶ τῶν ξυμμαχιῶν B. 6. τῶς ξυμμαχίας Bekk. Goell. aὐτοὶ πόλιες Ε. τὰν ἔχου αὐτῶν ἔχοντες Ε.G. αὐτῶν Ε.F.G.H.I.K.L.N.O.V. Poppo. 7. διδόντες δίκας f. δοσοι Α.F.H.K. 8. πελοποννάσω C.h. Haack. Goell. Bekk. πολοποννάσσου F. vulgo πελοποννάσου. καὶ λακεδαιμονίως c.d.i. 9. ἐσσοῦνται Α.B.F.H.K.N.V. Poppo. sic et mox. vulgo et Bekk. ἐσοῦνται. τοῦ περ καὶ λακεδαιμόνιοι L.O.P.k. τοῦς προτικάς Ε.F. στρατιάς Ε.F. στρατιάς Haack. Poppo. 12. δέου R.c.i. δέει G.k. et correctus C. κοινὰς Ε.F. όπάκα Κ. δπακα Ε. 13. τὰν F. 14. ἀμφύλλογα Α.Ε.F.H. τὰ ἀμφίλογα Q. ἡν ἐντὸς f. τὰν F.H.I.K. ἡ τῶν από ἐκοινον. διακριθείμεν P.

12. Šrą za duzuórara zolværras rois $\xiv\mu\mu\dot{a}\chi_{045}$] "Quam justissime poterant "de sociis decernentes." Dijudicandum autem erat, quid in bello futuro præstandum a singulis sociis esset, quot milites tribuendi, quantum cibariorum. HAACE.

15. διακριθήμεν] Herman makes this infinitive depend on $d\mu\phi\lambda\alpha\gamma a$, and considers is πόλιν έλθεῦν to be the apodosis of the whole sentence. "Should any " points of doubtful decision arise, the " quarrel must be referred to some "third state," &c. But it is manifest that the clause relates to quarrels between a state which was a member of the confederacy and one which was not; and how could the confederacy prescribe the mode in which disputes with a foreign power were to be settled ? The sense seems rather to be, that, in the case of a dispute between a state of the confederacy and a foreign state, the quarrel was to be settled between them

θοικλυγοι

ARGOS. A. C. 418. Olymp. 90. 3.

5" αἰ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν " ἐλθεῖν ἅν τινα Ἱσαν ἀμφοῖν ταῖς πολίεσι δοκείοι. τοῖς δὲ " ἔταις καττὰ πάτρια δικάζεσθαι."

LXXX. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αῦτη ἐγεγένητο καὶ ὅπόσα ἀλλήλων πολέμῷ ἡ εἶ τι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. ς The Lacedemonians κοινῆ δὲ ἦδη τὰ πράγματα τιθέμενοι ἐψηφίand Argives try to persuade Perdiocas to σαντο κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρὰ ᾿Αθηναίων join their alliance. μὴ προσδέχεσθαι, ἦν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ato the works before ἐξίωσι τὰ τείχη ἐκλιπόντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν Epidaurua. 2 (Bee ch. 75.) τῷ μηδὲ πολεμεῖν ἀλλ' ἢ ἅμα. καὶ τά τε ἄλλα 10 θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν

I. έρίζει d. 2. άν A.B.F.G.H.I.K.L.N.O. Haack. Poppo. Goell. Bekk. aī e. vulgo āν. ἀμφὶ τὰs E. πολίεσσι B.E.F.H.R.V. πόλεσι C. δοκείοι Bekk. ed. 1832. δοκείη h. δοκεί ol Q.g. δοκείοι A.B.C.E.F.H.K.R.V. vulgo δοκοίη. ἔτταιs B.h.k. 3. κατὰ τὰ I.K.P.d.e. δικάζεσθαι] Valckenar. δίκας ἐστῶσθαι. δικάσεσθα Q. 5. πολίμφ] post ελλο ponunt c.d.i. post αλλήλων et iterum post είχον e 7. παρὰ ἀθην. C.E.G.K.Q.d.e.f.g.h.i. Poppo. csteri παρ' ἀθην. 10. τῷ E.G. τῶ C.F.K. και τά] κατά C.G.I.

as they could : διακριθήμεν meaning, "the issue must be tried," but whether by negociation or by war the treaty does not specify; each member of the confederacy being in this case at liberty to use his own discretion. But in disputes between each other, the members of the confederacy were not to have recourse to arms, but were to submit the matter to some third state, to arbitrate between them.

2. $rois \delta \delta$ tracs κ . τ . λ .] "The citizens "of each particular state, in their dis-"putes with each other, should have "justice done them according to the "laws and customs of their country." That is, equal justice should be done, without distinction of parties; while on the other hand there should be no appeal from the decisions of the particular tribunals of one state to those of any foreign state, whether of the confederacy or not. For the word tracs, compare Æschyl. Suppl. 262. Schütz. and the Elean inscription discovered by sir W. Gell, and published in the Museum Criticum, No. IV. p. 536. and by Böckh. (Staatshaushalt. d. Athen. II. p. 330.) alter féras, alter rektora, alter dagos trat. Compare Cicero, (in Verrem Act. II. lib. II. 13.) "Siculi hoc jure sunt, ut " quod civis cum cive agat, domi certet " suis legibus."

τοῖς δὲ ἔταις καττὰ πάτρια δικάζεσθα] Τοὺς δὲ πολιτευομένους ἐν μιῷ ἐκάστῃ πόλει δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. SCHOL.

5. διελύσαντο] "They mutually put "an end to all such thinga." The words όπόσα αλλήλων πολέμφ είχαν would require not διελύσαντο but άπέδοντο, or αλλήλωις άπέδοσαν. (See III. 52, 3. IV. 21, 1, 3. V. 17, 2.) But because the words ei τι αλλο are of a more general nature, and mean, "if " they had done any thing of which the " other party could complain," therefore Thucydides uses the word διαλύεσδαι, which does not signify " to release" or " give back," but refers properly to alrías or ἐγκλήματα, and signifies as I have rendered it, "to do away with, or " put an end to."

10. $\tau \dot{\alpha}$ $\tau \epsilon$ $\delta \lambda \dot{\alpha}$ $\theta \nu \mu \hat{\mu}$ $\delta \phi \epsilon \rho \sigma r$) The Scholiast explains $\delta \phi \epsilon \rho \sigma r$ by $\epsilon \dot{\phi} \dot{\epsilon} \rho \sigma r \tau \sigma$, as if the construction were, eard $\tau \dot{\alpha}$ $\delta \lambda \lambda a$. But $\delta \phi \epsilon \rho \sigma r$ is no more than "gerebant;" "they conducted all their "other measures with vehemence," i. e. with a strong feeling against Athens. Compare IV. 121, 1. $\tau \partial r$ $\pi \delta \lambda \epsilon \mu \sigma r \rho \sigma \theta \dot{\nu} \mu \sigma r \delta \sigma \sigma \sigma \sigma$.

280

PELOPONNESUS. A. C. 417. Olymp. 90. 3.

έπεμψαν άμφότεροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν. οι μέντοι εύθύς γε απέστη των Αθηναίων, άλλα διενοείτο, ὅτι και τους Αργείους έώρα ην δε και αυτος το άρχαιον έξ *Αργους. και τοις Χαλκιδεύσι τούς τε πα-5 λαιούς δρκους άνενεώσαντο, και άλλους ώμοσαν. έπεμψαν 3 δε και παρά τους 'Αθηναίους οι 'Αργείοι πρέσβεις, το έξ Έπιδαύρου τείχος κελεύοντες έκλιπείν. οι δ δρωντες όλίγοι προς πλείους όντες τους ξυμφύλακας, έπεμψαν Δημοσθένην τούς σφετέρους εξάξοντα. ό δε αφικόμενος και αγωνά τινα 10 πρόφασιν γυμνικών έξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξηλθε το άλλο φρουρικον, απέκλησε τας πύλας. και ύστερον Έπιδαυρίοις άνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι άπέδοσαν τὸ τείχισμα. LXXXI. μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων άπόστασιν έκ της Ευμμαχίας, και οι Μαντινής, A. C. 417. Olymp. 90. 3. το μέν πρώτον άντεχοντες, έπειτ' ού δυνάμενοι 15 PELOPONNESUS. The Mantineans join ανευ των Αργείων, Ευνέβησαν και αυτοί τοις

2. μέστοι γε εδότο V. γε] om. e. 3. καl] om. O.d.i. 7. δλίγους Ν.V. 8. δρτες Abresch. Haack. Poppo. Bekk. vulgo δντας. 9. έξ ελάσοντα d. έξετάζοντα i. 11. φρουρικόν K.R. Haack. Poppo. Goell. vulgo et Bekk. φρούριον. άπεκληισε F.H.K. Poppo. Goell. Bekk. vulgo άπεκλεισε. 12. οί] om. c.i. 13. των] om. L.O.V.k. 16. των] om. L. αύτοι και τός των λακεδαιμονίων σπονδάς και την άρχην f.

4. έξ ^{*} Αργους] See Herodot. V. 22. VIII. 137. et seqq. Thucyd. II. 99, 3. Müller's Dorians, (Eng. Translat.) I. p. <u>4</u>80.

6. τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τείχος—ἐκλιπείν] Compare Herodot. VII. 37, 2. ὁ ῆλιος ἐκλιπὰν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδρην. The true construction would be, τὸ ἐπ' Ἐπιδαύρφ τείχος ἐκλιπείν, ἐξιώντας ἐξ αὐτοῦ. But ἐξ Ἐπιδαύρου must then be taken loosely for the country of Epidaurus, which perhaps is hardly admissible. τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τείχος is therefore perhape simply, "the fort by Epidaurus," or " in the direction of Epidaurus, the "fort at Epidaurus." Compare I. 64, 1. τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τείχος and the note there. Also VII. 31, 1. μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνκῆς τείχουν.

9. πρόφασιν] Sic Thucydides III. 111, 1. Οί Μαντινείς, και οις έσπειστο, πρόφασιν έπι λαχανισμόν και φρυγάνων ξυλλογήν έξελθόντες. Euripides Iphigenia in Aul. v. 360. Καὶ πέμπεις ἐκώνπαίδα σὴν Δεῦρ' ἀποστέλλειν, ᾿Αχιλλεϊ πρόφασιν ὡς γαμουμένην. Demosthenes de Coron. p. 148. Ότι ἐξαπεστάλη ταῦτα τὰ πλοῖα, πρόφασιν μέν ὡς τὸν σῖτον παραπέμψοντα ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς Δῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς. DUKER.

10. τὸ ἀλλο φρούριον] Retinendum est φρούριον, si ostendi possit, vocabulum illud non tantum de loco, sed etiam de hominibus, qui custodize et præsidii causa in eo sunt, dici. Sin, præferrem, quod est in quibusdam MSS. φρουρικὸν, etsi nusquam alibi lectum. Nam, quin eodem modo dici possit τὸ φρουροί, κὸν pro ἡ φρουρὰ, sive ol φρουροί, quo τὸ Ἐλληνικὸν, τὸ βαρβαρικὸν, pro ol Ἐλληνες, ol βάρβαροι, et alia id genus, dubitari non potest. DUKER.

11. *oppoppiedov*] So Duker, Haack, Poppo, and Göller. See Poppo, Prolegom. I. p. 250.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

PELOPONNESUS, A. C. 417. Olymp. 90.3.

the alliance of Lace. Λακεδαιμονίοις και την άρχην άφεισαν των a daemon. Oligarchical πόλεων. και Λακεδαιμόνιοι και 'Αργείοι, χίλιοι revolutions effected in έκάτεροι, ξυστρατεύσαντες, τά τ' έν Σικυώνι ές Sicyon and in Argos. όλίγους μάλλον κατέστησαν αυτοί οι Λακεδαιμόνιοι έλθόντες. και μετ' έκεινα ξυναμφότεροι ήδη και τον έν Αργεί δημου 5 κατέλυσαν, και όλιγαρχία έπιτηδεία τοις Λακεδαιμονίοις κατέστη. και προς έαρ ήδη ταυτα ήν του χειμώνος λήγοντος. και τέταρτον και δέκατον έτος τω πολέμω έτελεύτα.

LXXXII. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου θέρους Διῆς τε οἱ ἐν

Counter revolution in Argos. Restoration of the democracy, and with Athens. Long to connect Argos with the sea.

^{*}Αθω απέστησαν 'Αθηναίων πρòs Χαλκιδέας, 10 και Λακεδαιμόνιοι τὰ έν 'Αχαία οὐκ ἐπιτηδείως 2 renewal of the alliance πρότερον έχοντα καθίσταντο. και Άργείων ό walls begen to be built δημος κατ' όλίγον ξυνιστάμενός τε και άναθαρσήσας επέθεντο τοις όλίγοις, τηρήσαντες αύτας τας γυμνοπαιδίας των Λακεδαιμονίων. 15

Olymp. 90. 4.

3. Evorparevorres R. r] om. K. 4. oi eAbor A.B.C.E.F.K.L.f. Poppo. Goell. vulgo Eurauphorepa. 4. ol eλθόρτες K. 5. Eurapobrepos A.B.C.E.F.K.L.f. Poppo. Goell. vulgo ξυναμφότερα. 7. ταῦτα ήδη ην τοῦ πολέμου λήγοντος g. ταῦτα ήδη V. 9. διῆς A.E.F.H.K.b.g. Poppo. Goell. διῆς B.h. διεῖς N.R.V. δικτυδιεῖς C.G.P.c.d.e.i. δικτυεῖς Q. δικτιδιεῖς L.O.

15. yupunaidelas A. yupunaidias F.V.g. vulgo et Bekk. durnduns.

 την άρχην άφείσαν των πόλεων] That is, the dominion over the Parrhasians and others of the small districts of Arcadia, who were the subject allies of Mantinea. See ch. 33. 58, 1. 61, 5. 67, 2. The Spartans wished to prevent the formation of any considerable state in Arcadia, and were well pleased to see the system of small and scattered villages still continue there. And from the opposite policy, Epaminondas af-terwards promoted the union of these villages, and effected the foundation of the city of Megalopolis.

2. καί Λακεδαιμόνιοι και 'Αργείοι κ.τ.λ.] Cum subjectum Λακεδαιμόνιοι αυτοί ex parte insit in prægressis Aakedauµówou kal 'Apyrio, utrumque in nominativo posuit, cum solennius dixisset Aareδαιμονίων και 'Αργείων, χιλίων έκατέρων, ευστρατευσάντων. Vide ad IV. 108, 4. 118, 7. Göller. Compare Virgil. Æn. XII. 160. Interea reges, ingenti mole Latinus, &c. on which Heyne remarks, " ponit ab initio Poeta genus, et tum

"individua subjungit, inflexa ad id "oratione." The "thousand Argives" here spoken of, were the aristocratical body already noticed in the battle of Mantinea, and who would naturally take an active part in overthrowing the democracy.

6. δλιγαρχία] Locum hunc illustrat

Diodorus, p. 327. a. WASS. 9. Διῆs] See the notes on ch. 35. 15. airàs ràs γυμνοπαιδίαs] " The "exact moment of the Gymnopædiæ." This was a festival somewhat resembling the Lupercalia at Rome, in which boys and men danced naked, each arranged in distinct chori, the movements expressing warlike and gymnastic contests; while at the same time coarse and licentious language was interchanged, as in the Roman triumphs. The festival was celebrated annually about midsummer. See Athen. XIV. 30. (p. 631.) XV. 22. (p. 678.) Xenoph. Hellen. VI. 4, 16. Pollux, IV. §. 105. Müller, Dorier, II. p. 338. 389.

ARGOS. A. C. 417. Olymp. 90. 4.

καὶ μάχτης γενομένης ἐν τῆ πόλει ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος, καὶ τούς μέν απέκτεινε τούς δε έξήλασεν. οι δε Λακεδαιμόνιοι, 3 έως μέν αύτους μετεπέμποντο οι φίλοι, ούκ ήλθον έκ πλείονος, άναβαλόμενοι δε τας γυμνοπαιδίας έβοήθουν. και έν 5 Τεγέα πυθόμενοι ότι νενίκηνται οι όλίγοι, προελθείν μέν οὐκέτι ἠθέλησαν δεομένων τῶν διαπεφευγότων, ἀναχωρήσαντες δε έπ' οίκου τας γυμνοπαιδίας ήγον. και υστερον 4 έλθόντων πρέσβεων από τε των έν τη πόλει αγγέλων και των έξω 'Αργείων, παρόντων τε των ξυμμάχων και ρηθέντων 10 πολλών αφ' έκατέρων έγνωσαν μεν αδικείν τους έν τη πόλει καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς *Αργος, διατριβαὶ δὲ καὶ μελλήσεις εγίγνοντο. ό δε δημος των Αργείων εν τούτφ,5 Φοβούμενος τούς Λακεδαιμονίους και την των 'Αθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε και νομίζων μέγιστον αν 15 σφας ώφελήσειν, τειχίζει μακρά τείχη ές θάλασσαν, όπως ήν της γης είργωνται, ή κατά θάλασσαν σφάς μετά των 'Αθηναίων έπαγωγή των έπιτηδείων ώφελη. Ευνήδεσαν δέ 6 τον τειχισμον και των έν Πελοποννήσω τινές πόλεων. και οί μεν Αργείοι πανδημεί, και αυτοί και γυναικες και οικέται,

4. ἀναβαλόμενοι A.B.C.E.F.G.H.V.c.d.e.i.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀναγυμνοπαιδείαs A. et hic et infra. γυμνοπαιδιάs G. νίκηνται Ι. of om. R. 7. της γυμνοπαιδίας P.k. sum Bekk. ed. 1846. 9. έξ f. 11. έτ άργος F. βαλλόμενοι. 5. πειθόμενοι Q. ενενίκηνται Ι. of] om. R. 7. τ λων uncis inclusum Bekk. ed. 1846. 9. ef f. 8. ἀγγέδιατριβαί 13. την] έκ c.j. 17. ώφελεί V.g. 15. ἀφελησαι 12. μελήσεις Q. **Ka**l O. ό δήμος g. corr. G. és] mods g. 16. rŵr] om. e.

хронов. Schol.

8. ελθόντων πρέσβεων - αγγελων] Both Dobree and Poppo suspect that dyyehow is a corruption of doyelow, and that the second appelow was added after this mistake had become general. Göller interprets dyyehow to signify dyyeh-horrow; to which it is objected that there was no intelligence to be communicated, the facts being already known to the Lacedsemonians.

[Göller in his second edition understands dyyther of the Lacedsemonian party in Argos, who kept up a constant

3. ex nheloros] "HTOL npd nheloros communication with Sparta : and he compares VII. 73, 3. ήσαν γάρ τινες τώ Νικία διάγγελοι των ένδοθεν. Ι am inclined now either to agree with Dobree and Poppo that we should read 'A ρ yeiws for dyyelus, and strike out 'Ap-yeiws after efe, or with Bekker in his edition of 1832, that we should strike out ἀγγέλων altogether.] 14. ἀν—ἀφελήσεω?] One MS. (m. or, as Göller marks it, S) supports Dawes's

canon, that dy must not be joined to the future tense. But none of the editors have followed it.

θογκγδιδογ

ARGOS. A. C. 417, 16. Olymp. 90. 4.

έτείχιζον καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον τέκτονες καὶ λιθουργοί. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

LXXXIII. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι ὡς ἦσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ ᾿Αργος αὐτοί τε The Lacodemonians καὶ οἱ ξύμμαχοι πλὴν Κορινθίων ὑπῆρχε δέ τι 5 invade Argolis and destroy the unfinished long walls. The Athenians cut off the mai-2 time commerce of Ma-Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν οὐ προὐχώρησεν

έτι: τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἑλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ 10 Υσιὰς χωρίον τῆς Αργείας λαβόντες καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἄπαντας οὖς ἔλαβον ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν 3 κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Αργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν καὶ δηώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φυγάδας 4 ὑπεδέχοντο· οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατώκηντο. κατέ-15 κλησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ † Μακεδονίας † ᾿Αθηναῖοι

Ι. τέκτωνες R. 3. δε γιγνομένου L. 4. ώς] οπ. F. 9. προσεχώρησεν N.V. προχώρησεν Ε.F. 11. υσίας Α.Β.C.L.Ο. υσσίας F. σιας I. χωρία G.I.L.O. 13. την] οπ. c. 15. υπεδέχοντο Α.Β.Ε.F.H.I.L.N.O.P.Q.V.c.d. g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo απεδέχοντο. κατέκληισαν F.H.K.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo κατέκλεισαν. 16. χειμώνος μακεδονίας c.d. μακεδογίαν c. μακεδόνας-περδίκκα επικαλούντες Goell.

I. $\dot{\epsilon}\kappa \tau \hat{\omega}\nu$ ' $\Lambda \partial \eta \nu \hat{\omega}\nu - \tau \dot{\epsilon}\kappa \tau \rho \nu \epsilon_s$] The agricultural population of Peloponnesus being little acquainted with any thing but agriculture, found the masons and carpenters of Athens far more skilful than their own.

4. ἐστράτευσαν ἐς τὸ "Αργος] Diodorus Sic. p. 327. c. WASS. 6. ἐκ τοῦ "Αργους αὐτόθεν] Alterum

6. ἐκ τοῦ "Αργους αὐτόθεν] Alterum horum supervacuum videtur. Ex adnotatione Scholiastæ colligas, eum non habuisse in exemplari suo verba ἐκ τοῦ "Αργους. DUKER. "An intrigue car-" ried on with them from Argos, from " within the country itself." oi aὐτόθεν are " the people of the country." V.52, 2. VI. 71, 2. VII. 71, 1. Compare the expressions quoted by Göller from Xenophon, (Hellen. IV. 8, 39. VII. 4, 36.) ἐν χώρα αὐτοῦ μαχόμενος ἀποθνήσκει. and ol μὲν ὅλλοι ᾿Αρκάδες ἐν τῆ Τεγέα

αὐτοῦ καταμένοντες. So Thucyd. VII. 16, Ι. τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ. and VIII. 28, 5. ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ.

10. Υστάς] Vide ad p. 161. de hujus situ Plinius, IV. 5. Strabo IX. 404. Pausan. Arcad. VI. Ελσίν σὄν ἐς Άρκαδίαν ἐσβολαὶ κατὰ τὴν Άργείαν, πρὸς μὲν ΥΣΙΩΝ καὶ κατὰ τὸ ὅρος τὸ Παρθένιον ἐς τὴν Τεγεατικήν. WASS.

16. †Maxedovías†] This seems corrupt, and none of the MSS. afford any assistance. Dobree conjectures ἐκ Maxedovías, "Macedoniam versus," " on the " side of Macedonia." Göller reads Maxedóvas — Περδίκκα ἐπικαλούντες.— Haack proposes ἐν Maxedovía. Can the genitive be equivalent to ἐν Maxedovía, and does the construction resemble that noticed at III. 105, 2. so that the translation would be, " they blockaded also " in Macedonia Perdiccas," literally,

MELOS. A. C. 416. Olymp. 90. 4, 91. 1.

Περδίκκαν, ἐπικαλοῦντες τήν τε πρὸς ᾿Αργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν, καὶ ὅτι παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης καὶ ᾿Αμφίπολιν Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος 5 ἔψευστο τὴν ξυμμαχίαν καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος· πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οῦτως, καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῷ ἐτελεύτα.

LXXXIV. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου θέρους 'Αλκιβιάδης τε πλεύσας ές Άργος ναυσίν είκοσιν Άργείων τους δοκούντας A. C. 416. έτι υπόπτους είναι και τα Λακεδαιμονίων Φρο-10 Olymp. 90. 4. 91. 1. νείν έλαβε τριακοσίους άνδρας, και κατεθέντο MELOS. Expedition of the A-thenians against the autous 'A $\theta\eta\nu a\hat{i}oi$ $\hat{\epsilon}s$ tas $\hat{\epsilon}\gamma\gamma \hat{v}s$ $\nu\eta\sigma ous$ $\hat{\omega}\nu$ $\hat{\eta}\rho$ χον καὶ ἐπὶ Μηλον τὴν νησον 'Αθηναίοι island of Melos. έστράτευσαν ναυσίν έαυτών μέν τριάκοντα, Χίαις δέ έξ, 15 $+\Lambda \epsilon \sigma \beta i a w + \delta \epsilon$ δυοίν, και όπλίταις έαυτών μέν διακοσίοις και χιλίοις και τοξόταις τριακοσίοις και ιπποτοξόταις είκοσι, των δε ξυμμάχων και νησιωτών όπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις και χιλίοις. οι δε Μήλιοι Λακεδαιμονίων μέν είσιν αποικοι, 2 των δ' Αθηναίων οὐκ ήθελον ὑπακούειν ὦσπερ οἱ ἄλλοι 20 νησιωται, άλλα το μέν πρωτον ούδετέρων όντες ήσύχαζον,

Ι. περδίκκαν και ἐπικαλοῦντες L.O.P.Q.k. 2. παρασκευασμένων Κ. 6. ἀπαύραντος Ε. 7. οδτος Q.R.V.f.g. Poppo. et correct F.H. οδτως C.I.K. Bekker. in ed. 1832. vulgo οττω. 8. δ ἀλειβιάδης Κ. 10. ἐνυπόπτους e. και τοὺς λακεδαιμονίων φρουροὺς ἕλαβε L.O.P. 11. ἔλαβε c. 14. χίαις] χιλίαις c.e.f.g.h. και χίαις ἔξ V. δε] om. A.C.E.F.H.K.R.c.e.f.g.h.k. 15. λεσβίαις A.B.E.F.H.K.N.R.V.c.e.f.g.h. Haack. Poppo. και χιλίοις και τοξόταις] om. I. 16. τριακοσίοις τοξόταις f. 18. μέν] om. f.

"Perdiccas belonging to Macedonia?" Or may we read karà Makedorlar, instead of kal Makedorlas?

15. $\Lambda \epsilon \sigma \beta i a \nu \delta \epsilon \delta \nu \sigma \tilde{\nu}$] All the best MSS. read $\Lambda \epsilon \sigma \beta i a \iota s$, which Poppo has received into the text. The common reading accords with Elmaley's rule, " $\Delta \nu \sigma \tilde{\nu}$, ni fallor, apud Atticos duali "semper jungitur, $\delta \dot{\nu} o$ vero interdum "plurali." Yet he quotes several instances from the tragedians of $\delta \nu \sigma \tilde{\nu}$ with a plural, on which he only observes, "Hæc omnia solæca videntur." (Annotat. in Eur. Med. v. 708. notul. y.) The reason, I suppose, is, that although ôvo with a plural is no less a solecism in principle than dvoïv, yet it is a less manifest one; the dual form in dvoïv making the anomaly of the plural substantive more glaring; whereas in dvo the form is indeclinable, and it is the sense only which points out the need of the dual substantive.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

MELOS. A. C. 416. Olymp. 90. 4, 91. 1.

έπειτα ώς αύτους ήνάγκαζον οι 'Αθηναίοι δηούντες την γήν, 3 ές πόλεμον φανερών κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι ούν ές την γην αυτών τη παρασκευή ταύτη οι στρατηγοί Κλεομήδης τε ό Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι της γης, λόγους πρώτον ποιησομένους έπεμψαν πρέσβεις s ούς οι Μήλιοι πρός μέν το πληθος ούκ ήγαγον, έν δε ταις άρχαις και τοις όλίγοις λέγειν έκελευον περί δυ ηκουσιν. οί δε των Αθηναίων πρέσβεις έλεγον τοιάδε. LXXXV. ΑΘ.

Έπειδη ού προς το πληθος οι λόγοι γίγνονται, DISCUSSION between the όπως δη μη ξυνεχεί ρήσει οι πολλοί επαγωγά 10 ATHENIAN and MELIAN καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπα-NEGOTIATORS on the submission τηθώσι (γιγνώσκομεν γάρ ότι τοῦτο φρονεί of MELOS to the ύμων ή ές τους όλίγους άγωγή), ύμεις οί ATHENIAN DOMINION. καθήμενοι έτι ασφαλέστερον ποιήσατε καθ (85—111.) έκαστον γαρ και μηδ' ύμεις ένι λόγφ, άλλα προς το μη 15 δοκούν επιτηδείως λέγεσθαι εύθύς ύπολαμβάνοντες κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἶπατε. οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι απεκρίναντο. LXXXVI. MH. Η μέν έπι-

2. ές-γην] om. I. es-aυτών] om. C. in marg. G. αύτῶν ἐς τὴν γῆν Κ. 2. ε - γην join. 1. ["et fortasse etiam c.e.g.i.k." POPPO.] 3. ταύτη jom. b. 4. λυκομίδους g. λυμήδους Ι. τι jom. k. 8. Nomina interlocutor aut in margine ponit B. 10. δη jom. L.O.P.k. post μη ponit h. 3. ravry] om. b. κλεομίδηs f.g. 8. Nomina interlocutorum aut omittit 11. ἀνέλεκτα F.Q.g. 13. ήμων L. cum Dionysio. 14. ποιήσετε Dionysius. 15. έν δλίγω A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.M.O.R.V.d.e.f.g.h.k. cum Dionysio. σκοι L.M.O. 15. Kai] om. G. 17. doé-

9. επειδή ού πρός τό πληθος] Ἐπειδή ού παρά τῷ δήμφ κελεύετε ήμας ποιείσθαι τούς λόγους, ίνα μή, συνεχούς ρήσεως γινομένης και έναποτεινομένου λόγου, ύποπτεύση το πλήθος ύμων απατάσθαι, ώς αν απαξ ακούσαντες πιθανών μεν λόγων, έλέγχους δε ού παρεχομένων σύδ αποδείξεις. γεγνώσκομεν γαρ ότι ταῦτα ὑπονοήσαντες, πρός τούς άρχοντας ύμων μόνους ηγάγετε ήμας. δ ύμεις οι προεστώτες άσφαλέστερον ποιήσατε. έκαστον γάρ δων λέγομεν δοκιμάζοντες, πρός το μή δοκούν έπιτηδείως έχειν ύποκρούετε, τουτέστι διά πλειόνων λόγων κρίνετε. Έν πασιν δ Θουκυδίδης έφυγε την συνήθειαν, οὐκ ήκιστα δε ένταῦθα. ἀντί γὰρ δημηγορίας διαλογόν τινα των Μηλίων και 'Αθηναίων

έτολμησε συνθείναι. έπει δε εργάζεται την ασάφειαν μάλιστα το δύσκριτον του παρ' έκατέρων λόγου, διαιρετέον κατά πρόσωπα την βήσιν. SCHOL. 11. ήμων] Των Άθηναίων. SCHOL.

12. τοῦτο φρονεί] Βούλεται. τοῦτό ἐστι σκοπός της έls τους Έλληνας προσσουyis. SCHOL.

13. מֹזְשׁזָא)] Προσαγשיז. SCHOL. 16. נארסאמעוצמרסידיה] "Taking us up "immediately and replying to us." Compare Demosth. Leptines, p. 501. Reiske. a di) πρός τούτους ύπολαμβάνοιτ' ar elkórus, akoúoare.

18. ή μέν επιείκεια του διδάσκειν καθ ήσυχ.] Τῆς μέν περί τοὺς λόγους εύγναμοσύνης ούκ αν τις μέμψαιτο ύμων. ημέρα MELOS. A. C. 416. Olymp. 90, 49, 1, 1,

είκεια τοῦ διδάσκειν καθ ήσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται, τὰ δέ τοῦ πολέμου παρόντα ήδη καὶ οὐ μέλλοντα διαφέροντα αύτοῦ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἥκοντας ὑμᾶς των λεχθησομένων, και την τελευτην έξ αυτού κατά το είκος 5 περιγενομένοις μέν τῷ δικαίφ καὶ δι' αὐτὸ μὴ ένδοῦσι πόλεμον ήμιν φέρουσαν, πεισθείσι δε δουλείαν.

LXXXVII. ΑΘ. Εί μέν τοίνυν ύπονοίας των μελλόντων λογιούμενοι η άλλο τι ξυνήκετε η έκ των παρόντων και ών όρατε περί σωτηρίας βουλεύσοντες τη πόλει, παυοίμεθ αν 10 εί δ επί τοῦτο, λέγοιμεν αν.

LXXXVIII. MHA. Εἰκὸς μέν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιώδε καθεστώτας έπι πολλά και λέγοντας και δοκούντας τρέπεσθαι ή μέντοι Εύνοδος και περί σωτηρίας ήδε πάρεστι και ό λόγος & προκαλείσθε τρόπφ, εί δοκεί, γιγνέσθω.

LXXXIX. ΑΘ. Ήμεῖς τοίνυν οὖτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων 15 καλών, ώς η δικαίως τον Μήδον καταλύσαντες άρχομεν η άδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μηκος απιστον πα-

5. περιγενομάνοιs A.B.C.E.F.G.I.V.b.c.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. " περιγενομένοιε omnes libri ante Wassium collati, et omnes Parisini. περιγεγο-"μίνοις ex uno Græviano [K] reposuit Wass." ΡΟΡΡΟ. vulgo περιγιγγομένοις. 6. δί] om. A.B.h. 7. εί] ol B.h. 9. βουλεύσαντες B.E.F.H.V.f.g.h. cum Dio-nysio. 11. ξυγγνόμην A.B.E.F.H.N.R.V.g.h. 14. προκαλείσθαι f.g.i el] § Q. 16. eunpenies & duraies R. 17. έπερχόμεθα Q. revéobar d.

γαρ και κατά σχολήν άλλήλους άξιοῦτε πείθεσθαι. ήδη δε πολεμοῦντες ήμω οὐκέτι εύγνωμονείτε, ούδε δμοια οίς λέγετε ποιείτε. κριταί γάρ ήκετε τῶν λόγων ὧν λέγετε αὐτοί. και γνώριμον ήμῶν το τέλος ἐκ τῆς κρίσεως, ότι νικῶντες μὲν ὑμῶς τοίς δικαίοις, και δια τουτο μη θέλοντες προσχωρείν, είς πόλεμον εύθύς καταστησόμεθα πεισθέντες δε ίσως δικαιότερα ήμών λεγόντων, δουλείαν καθ αύτων κατανηφιούμεθα. SCHOL.

3. aurou] i. e. rou didáoreur; and so again έξ αύτοῦ, two lines below. 4. τῶν λεχθησομένων] Ύπο τε ὑμῶν

καί ήμῶν δηλονότι. SCHOL. και την τελ.] 'Από κοινοῦ τὸ όρῶμεν ήμῶν δηλονότι. SCHOL.

7. εί μεν τοίνυν ύπονοίας των μελλόντων Εί μέν ύπονοήσαντες περί των μελλόντων έσεσθαι συγεληλύθατε, ή άλλο τι σκεψόμενοι, καί μή περί σωτηρίας της δυνάμεως έκ των παρόντων, ήσυχίαν άγοιμεν αν. εί δε περί του δύνασθαι σωθήναι συνεληλύθατε, λέγοιμεν αν. SCHOL.

8. ή άλλο τι] Το ή άντι του είπερ. SCHOL.

ή άλλο τι-ή-βουλεύσοντες] Ad άλλο τι supple ποιήσοντες. GÖLLER. Com-pare IV. 14, 3. άλλο σύδεν ή έκ γής έναυμάχουν.

II. εἰκὸς μέν καὶ ξυγγνώμη] Εἰκὸς ἡμῶς, ἐν τοιούτφ καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καί έπινοοῦντας και λέγοντας τρέπεσθαι. και ού συγγινώσκετε ήμων ύποπτεύουσιν. SCHOL.

15. μετ' όνομάτων καλών] Λέξεων εὐ-πρεπών. Schol. Compare VI. 83, 2. ού καλλιεπούμεθα, ώς τον βάρβαρον μόνοι καθελόντες είκότως δρχομεν.

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ρέξομεν ούθ ύμας αξιούμεν ή ότι Λακεδαιμονίων αποικοι όντες ού ξυνεστρατεύσατε η ώς ήμας ούδεν ήδικήκατε λέγοντας οιεσθαι πείσειν, τα δυνατά δ' έξ ων εκάτεροι άληθως φρονούμεν διαπράσσεσθαι, επισταμένους πρός είδότας ότι δίκαια μέν έν τῷ ἀνθρωπείφ λόγφ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης 5 κρίνεται, δυνατά δε οι προύχοντες πράσσουσι και οι άσθενεις ξυγχωροῦσιν.

ΧC. ΜΗΛ. Ήμεις δη νομίζομέν γε χρήσιμον (ανάγκη γαρ, έπειδη ύμεις ούτω παρά το δίκαιον το Ευμφέρον λέγειν ύπέθεσθε) μη καταλύειν ύμας το κοινον αγαθον, αλλα τώ 10

houthoare P.c.i. 2. ovde A.F.h. λέγοντες Β. λέγοντας το έξης ούτε ύμας λέγοντας οἴεσθαι Ε. 3. οἶεσθε K.h.k. δ] om. A.B.P. 4. διαπράττεσθαι A.B.F.H.N.V.h. προσειδότας F.H.g. 6. κρίνεται] om. g. 8. ἡμεῖς marg. H. Goell. Bekk. "Aut cum Bekk. faciendum, aut ἡμεῖς μὰν δὴscribendum." ΡΟΡΡΟ. η μέν Β.Κ. ή μέν δή R. ήμεν F. η μεν E. vulgo ή μέν. 9. ήμειs g. 10. ύμαs H.N. corr. F. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ήμαs. το B.

3. rà duvarà dà-ξυγχωροῦσιν] "But "we expect you rather, agreeably to "the real sentiments of us both, to " think only of getting what you can, " not what you may have a right to. "For you know, and we know, that " right is considered, in men's discus-" sions, only when both parties are of " equal power : what he can do, is the "only rule of the stronger, and the " weaker is fain to yield to it." Compare I. 76. and Plato de Republica, II. p. 359. For διαπράσσεσθαι τα δυνατά, compare III. 82, 18. near the end, ois ξυμβαίη επιφθόνως τι διαπράξασθαι. For από της ίσης ανάγκης, compare II. 62, 5. άπο της όμοίας τύχης, that is, " setting " out with having fortune equal." 'And is exactly equivalent to υπαρχούσης, that is, it expresses the existing state or circumstances in which the action takes place, as opposed to those which may be created or affected by its operation. 'Ardynys means, " the force of

¹αινου. Ανεγκης means, "the force of " external things restraining the will." 4. ἐπισταμένους πρός εἰδ.] 'Επιστα-μένων καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν. SCHOL. 5. ἐν τῷ ἀνθρωπείφ λόγφ] 'Ο ἀνθρώπινος λογισμός (φασι) τότε τὸ ὅίκαιον ἐξετάζει, δτην Jense Jense Jense ἐξετάζει, όταν ίσην Ισχύν έχωσιν οι κρινόμενοι. δταν δε οί έτεροι προέχωσιν Ισχύϊ, προσ-דמידיסטטר אמי דט טטימדטי, גמו טו אדרטינה oùr artiléyouour. SCHOL.

8. η μέν δη νομίζομέν γε] Ἐπειδη ὑμείς, δ `Αθηναίοι, τοῦ συμφέροντος μάλλον άξιοῦτε στοχάζεσθαι, νομίζομεν ήμῶν προσήκειν μή καταλύειν το κοινον άγαθόν, τουτέστι τό πράως τοις ασθενεστέροις χρήσθαι. δεί γαρ τοις κινδυνεύουσι τά προσήκοντα καί τά δίκαια νέμεσθαι, και μάλλον της φιλανθρωπίας ήπερ του πρός ακρίβειαν δικαίου τυγχάνειν τους προς ακριτείας στιν το το το το το το το πτονας. δ δη και ύπερ ύμων έστιν, δ Αθηναίοι. εί γάρ δη μη πράως χρήσεσθε ήμω, αύτοι σφαλέντες ποτέ παράδειγμα πάντως τοίς δλλοις γενήσεσθε. μεγάλως γαρ ύμας οι νικήσαντες τιμωρήσονται και αύτοι, τούς περι ήμας χαλεπούς γενομένους. SCHOL.

10. ύπέθεσθε] " Have given us a sub-" ject to speak on, from which we are " not allowed to wander."

μη) καταλύειν ύμας κ. τ. λ.] "We for " our parts think that it is expedient " that you should not destroy that " which is a common benefit, but that " every man, when in danger, should " have all that he can reasonably urge " allowed him as his right, [or, 'should " 'have what is fair and just allowed " ' him;'] and that if he should prevail " to get an argument to pass current, " though it may not be strictly just, he " should yet have the advantage of it. "Nor is this less your interest than "ours, insomuch as you risk the heaMELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ἀεὶ ἐν κινδύνφ γιγνομένφ εἶναι τὰ εἰκότα καὶ δίκαια, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς †πείσοντά† τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἦσσον τοῦτο, ὅσφ καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρία σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

5 XCI. AO. 'Ημείς δε της ημετέρας άρχης, ην και παυθή, οὐκ ἀθυμοῦμεν την τελευτήν οὐ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων,

1. γενομένο L.O.P.Q. γεγνόμενα Ε. εἰκότα καὶ δίκαια Ε.G. εἰκότα δίκαια Α.B.F.H.V.g.h. Bekk. in ed. 1832. τι] τοι g. 2. ἐντὸς Α.B.C.E.F. G.H.I.K.L.M.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐκτός. πείσαντά L.O. 5. παυθη Α.B.G.I.L.N.O.P.Q.V.c.g.h.i.k. cum Dionysio: Poppo. Goell. πάθηι B. vulgo παυσθη.

" viest vengeance, and should you fall, " you would be an example to all the "world." Tà eikóra [kai] díkaua. The best MSS. omit kal, thus confirming Göller's interpretation, "æqua pro jus-" tis esse, sive haberi." The Scholiast's explanation is, τὰ προσήκοντα καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι : "should have what is " fair and just allowed him;" and this suits better with the preceding speech of the Athenians, for they had not denied the justice of the Melians' plea, but had said that justice had nothing to do with the present question. In the following clause, I agree with Poppo in thinking that $\pi \epsilon i \sigma a \pi r a$ is required, not $\pi \epsilon i \sigma \sigma \pi r a$. The benefit could only be reaped when the persuasion had been effected, not when it was going to be effected : and if the sense be that of the Latin gerund, "by persuading," still the aorist, and not the future, is the proper tense for this. Kal ri kal evrds rou dappeous neural is, "to satisfy his " hearer with arguments that may even " fall short of strict justice." Dobree reads πείσαντα, and says, "Vide, an " potius distinguas, είναι, τὰ εἰκότα καὶ " δίκαια, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς, " πείσαντά τινα, ὦφεληθηναι : i. e. ἐξεῖναι " ωφεληθήναι, ήν πείση τινά τὰ εἰκότα " και δίκαια και (έαν πείση τινά) τι και " έντος του ακριβούς." This makes the same sense, with the advantage of a simpler construction : but, had Thucydides meant this, would not the more natural order of the words have been, άλλ' είναι τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνφ γιγνομένφ? Again, the concluding clause is ob-scure. Can the sense be, "inasmuch " as you, if you deal with us thus cru-"elly, would become an example to

5. ήμεῖς δὲ τῆς ήμετέρας] * Αν καὶ καταλυθῆ (Φασὶν) ήμῶν τὰ τῆς ήγεμονίας, οἰκ ἀθυμοῦμεν περὶ τῆς καταστροφῆς. Λακεδαμόνιοι γὰρ, καὶ πάντες οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἐτέρων, οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται. ὥστε οὐ Λακεθαιμονίους δέδιμεν, ἀλλὰ τοὺς ὑπηκόους. οὐτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰωθότες ἐτέρων ἄρχειν, ἐπειδαν κρατήσωσι τῶν ἀρχόντων, ὡμότατα αὐτοῖς χρῶνται. ἀλλὰ περὶ μέν τούτου ἐν ἀδήλφ κείσθω ὅπως ποτὲ ἔξει. SOHOL.

6. où γàρ oi ἄρχοντες άλλων] Compare VI. II, 3. où κελός ἀρχήν ἐπὶ ἀρχήν στραreῦσα. The connexion of what follows seems to be this: "you threaten us "with the vengeance of our rivals the "Lacedæmonians; but our great dan-"ger is not from them, but from the "revolts of our subjects, unassisted by "Lacedæmon." That is, "we should "much more dread the victory of our "subject allies, fighting against us in "their own name, and for their own "independence, than the victory of the "Lacedæmonians, should our allies "merely revolt to them, and so give

THUCYDIDES, VOL. II.

U

Θογκγδιδογ

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ώσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οῦτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῦν ὁ ἀγὼν, ἀλλ' ἡν οἱ ὑπήκοοί 2που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθέμενοι κρατήσωσι. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῦν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι ὡς δὲ ἐπ' ἀφελεία τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς καὶ ἐπὶ σωτηρία νῦν τοὺς ς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα ὅηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χρησίμως δ΄ ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι.

XCII. MHA. Καὶ πῶς χρήσιμον αν ξυμβαίη ἡμῶν δουλεῦσαι, ὦσπερ καὶ ὑμῶν ἄρξαι;

XCIII. ΑΘ. Ότι ύμιν μέν πρό τοῦ τὰ δεινότατα παθείν ύπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ήμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς κερδαίνοιμεν αν.

XCIV. ΜΗΛ. Ωστε δε ήσυχίαν άγοντας ήμας φίλους μεν είναι αντι πολεμίων, ξυμμάχους δε μηδετέρων, ούκ αν 15 δέξαισθε;

ΧCV. ΑΘ. Ού γαρ τοσούτον ήμας βλάπτει ή έχθρα

ι. οδτοι m. 2. λακεδαιμονίοις C.e.
 μ. ώς δ' έπ' ώφελεία V. ώφελία Bekk.
 B.E.F.H.V.g. 12. διαφθείραντας c.
 δ' V. δε] om. A.B.F.H.f.g.h.i.
 δέξησθε G.I.L.O.P.k. Vulgo δέξοισθε.

"them the superiority over us. For "then the Lacedæmonians would re-"strain the vengeance of our allies for "their own sake, as being themselves "in our situation, and not wishing to "set a precedent which the same allies "might afterwards turn against them." In fact Athens was saved by the policy and moderation of Lacedæmon at the end of the war, when the inferior states were urgent for its utter destruction. See Xenophon, Hellen. II. 2, 19.

4. ώς δε έπ' ώφελεία] Ότι δε έπ' ώφελεία πάρεσμεν, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμεθα γάρ άνευ πραγμάτων αὐτοί τε ὑμῶν άρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι συμφερόντως καὶ ἡμῦν καὶ ὑμῦν. SCHOL.

7. ἀμφοτέροις] Καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῶν. Schol.

 καὶ πῶς χρήσιμον] Πῶς (φασὶν)
 όμοίως χρήσιμόν ἐστιν, ὅσπερ ὑμῶν ἄρξαι, οῦτως ἡμῶν δουλεῦσαι; SCHOL.

οί] om. N.Q.V. 3. κροτήσωσι Ε. 7. χρησίμους g. ήμας Β. άμφοτέρους κερδανοῦμεν Ε. 14. 55 δ' Ν. 5στε 16. δέξαισθε Α.Β.Γ. Bekker. Dobreus. 17. ύμας i.

11. δτι ύμῶν μὲν πρό τοῦ τὰ δεινότατα] "Οτι ὑμεῖς μὲν, ἀν εὐθὺς ὑπακούσητε, οὐδὲν δεινὸν πείσεσθε' ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς, ἔξομεν ὑμῶν εἰς δέου χρῆσβαι, καὶ γίνεται κέρδος ἡμῶν ἡ ὑμετέρα σωτηρία. SCHOL.

17. ού γάρ τοσούτων ήμας] Έχθρούς μέν ύμας έχοντες ούδέν βλαβησόμεθα, μαλλον δὲ ὡφελησόμεθα, τεκμήριου τῆς Ισχύος ήμῶν καὶ ὅήλωμα τοῦς ἀρχομένοις παρέχοντες τὸ ὑμῶς καταδουλώσασθαι εἰ δὲ φίλους ποιησόμεθα, διὰ τὴν ἡμετέραυ ὡσθέκειαν τοῦτο δρῶσαι νομισθησόμεθα, ὡς φοβούμενοι ὑμῶς. SCHOL.

où yàp rorouror κ . r. λ .] The conjunction yàp gives the reason of the affirmation or denial expressed by the context. It is either "Yes; for," or, "No; for:" both of which senses are expressed in English by "why," taken in its colloquial meaning, in which Johnson was so fond of using it. "Why

10

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ύμῶν ὅσον ἡ φιλία μὲν ἀσθενείας τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον.

XCVI. ΜΗΛ. Σκοποῦσι δ ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκὸς, ὥστε τούς τε μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι ἄποικοι ὄντες 5 οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχείρωνται, ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασιν;

XCVII. ΑΘ. Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ήγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμâς δὲ φόβῷ οὐκ ἐπιέναι ώστε ἔξω καὶ τοῦ πλεόνων ἄρξαι, καὶ τὸ 10 ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὅντες, εἰ μὴ περιγένοισθε.

3. ούτως] om. I. 4. τούς] τούτους g. μή] om. i. Εποικοι c. 5. κα] om. b. 7. δικαιώματα V. γάρ] μέν Q. 8. και κατά Q. δύναμιν γάρ Ε. 11. ναυκρατόρων Ε.F.G.H.K.L.N.O.P.V.g.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ναυτοκρατόρων.

"your enmity is not so mischievous to "us as your friendship, &c." So again, ch. 97. 99. and in the dialogues of the tragedians perpetually. In what follows there is again a confusion between two modes of expression. Either it should be, δσον ή φιλία ή μέν γὰρ φιλία—rò δὲ μῦσος—ôηλοῦra; o relse, où roσοῦσον βλάπτει ή ἔχθρα, δυνάμεως παράδειγμα δηλουμέτη, ὅσον ἡ φιλία, ἀσθενείας.

δηλουμένη, δόσν ή φιλία, άσθενείας. 3. σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὐτως] Εἰπόντων τῶν ᾿Αθηναίων ὅτι οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ἡμῶν καταγνώσονται, οἱ Μήλιοι ὑποφέροντες φασίν, εἰ οἱ ὑπήκοοι ὑμῶν τοῦτο κρίνουσιν εῦλογον, ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ τιθέναι καὶ ὁμοίως ἀξιοῦν καταδουλοῦσθαι τούς τε μηθέν προσήκοντας ὑμῶν, ὥσπερ ἡμῶς, καὶ τοὺς ἀποίκους μὲν ὑμῶν ὅντας, ἀποστάντας δὲ, καὶ διὰ τοῦτο χειρωθέντας. SCHOL.

7. δικαιώματι γαρ ούδετέρους έλλείπειν ήγοῦνται] Οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιολογίας μέν οῦτε τοὺς ἡμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας οῦτε τοὺς μὴ προσήκοντας ἀπορείν ἡγοῦνται' τοὺς δὲ μὴ καταστραφέντας ὑπὸ ἡμῶν οὐχὶ διὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ δι' ἰσχὺν μένειν έλευθέρους, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς μὴ ἐπιέναι οὐ διὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φοβουμένους. ὅστε, εἰ καταστραφείητε, οὐ μόνον ἡμῶν περιέσται τὸ πλεόνων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλεια προσέσται, ώς αν μη καταφρονουμένοις ύπο των συμμάχων. SCHOL.

10. $d\lambda \lambda \sigma \tau \epsilon \kappa a - \pi \epsilon \rho \iota \gamma \epsilon \nu \sigma \iota \sigma \ell e]$ The grammatical construction of these words seems desperate; for $\epsilon l \mu \eta$ $\pi \epsilon \rho \iota \gamma \epsilon \sigma \sigma \ell \epsilon$ cannot be taken to signify. "cum su-"periores non fueritis;" but, as it is used a few lines above, "cum liberi et "incolumes non relicti fueritis:" and in this sense it cannot govern the genitive $\nu \alpha \iota \kappa \rho \sigma \epsilon \sigma \rho \omega r$. For the construction we ought to have $\epsilon l \mu \eta$ $\kappa \sigma \tau \sigma \gamma \epsilon \lambda \sigma \sigma \sigma \tau \epsilon$ for the sense is, "Especially by you "islanders, and insignificant islanders "too, being no longer allowed to laugh "at the power of the masters of the "sea." El $\mu \eta$ $\pi \epsilon \rho \tau \rho \sigma \rho \sigma \rho \eta \rho \sigma \sigma$.

ύμεῖς ὅντες νησιῶται (ἡμῶν) ναυκρ'ατόρων (ὅντων) καὶ (διὰ τοῦτο) ἀσθενέστεροι (τῶν ἄλλων scil. ἠπειρωτῶν.) el μὴ περιγένοισθε: "if you do not hold out " against us." SCHOLEFIELD.

[Poppo says, "el μ) $\pi \epsilon \rho \iota \gamma \epsilon \nu o \iota \sigma \delta \epsilon$ si "superiores non fueritis recte valere "possunt, dummodo hæc non ita in-"telligamus si nos in potestatem non "redegeritis, sed si nos non repuleritis, "re infecta redire coegeritis." If this be so, then certainly ναυκρατόρων may depend on περιγένοισδε. But I still

θοικισισοι

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ΧCVIII. ΜΗΛ. Έν δ ἐκείνφ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες τῷ ὑμετέρφ ξυμφόρφ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῶν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ς ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτοὺς, ὅταν ἐς τάδε βλέψαντες ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν; κἀν τούτφ τί ἄλλο ἡ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;

XCIX. ΑΘ. Ού γὰρ νομίζομεν ήμιν τούτους δεινοτέρους 10 ὅσοι ἠπειρωταί που ὅντες τῷ ἐλευθέρω πολλὴν τὴν διαμέλ-

Ι. έν] τί Q. ἐκείνο k. 2. αδ] αν L.O.V. 3. ἐκβιάσαντες A.B.E.F.H.Q. R.f.g. 4. τυγχάνει A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τυγχάνοι. και ήμω Q. το υμων N.V.g. 7. ήγήσονται Q. ήμῶς g. κὰν τοῦτο Ε. 8. μεγαλυνατε V. 9. μή Κ.L.O.P. 11. μέλλησιν L.

think that another verb would be more according to the spirit of the sentence, and that its place is but awkwardly supplied by $\epsilon i \mu \eta \pi \epsilon \rho \epsilon \gamma \epsilon \rho \epsilon \sigma \delta \epsilon$.)

supplied by εί μη περιγένοισθε.) νησιώται] Ισχύοντες ταίς ναυσι μάλλον ή κατά την ήπειρον. SCHOL.

I. έν δ έκείνο ού νομίζετε ασφάλεια»] Έν δ' έκείνο οὐχ ήγεισθε ἀσφάλειαν είναι, έν τῷ μη πειράσθαι τους μη προσή-κοντας καταστρέφεσθαι; δει γαρ, δοπερ ύμεις, εκκρούσαντες ήμας της δικαιολογίας, άξιοῦτε πείθειν δοτε ὑπακούειν ὑμίν, στοχαζόμενοι τοῦ ύμῶν αὐτῶν συμφέροντος, ούτω και ήμας περί του ήμων αυτοίς λυσιτελούς πειράσθαι διδάσκειν, ότι καί ύμιν το αυτό σύμφορον, τουτέστι το μη καταδουλώσασθαι τούς μή προσήκοντας. τούς γαρ μηδετέροις ξυμμαχούντας πως ού ποιήσετε πολεμίους, έπειδαν, αποβλέψαντες είς την γνώμην ύμων, ύποπτεύωσι και αύτοις επιστρατεύσειν; καν τούτφ τί άλλο ή και τους πρόσθεν πολεμίους αιξήσετε, και τούς μη διανοηθέντας ύμων την αρχήν πολεμείν ακοντας αυτό ποιείν αναγ-Rávere; SCHOL.

5. μηδετέροις] Μήτε τοις Αθηναιοις μήτε τοις Λακεδαιμονίοις. SCHOL.

6. πολεμώσεσθε] Els πόλεμον έμβαλείτε. SCHOL.

πολεμώσεσθε αυτούς] "Make them "your enemies." Πολεμέω, "To be at "war." Πολεμόω, "To excite or cause " to be at war." 'Ατιμάζω, "To dis-"honour or affront." 'Ατιμόω, "To "procure a man's dishonour from "others."

ές τάδε] Τὰ ήμέτερα πάθη. SCHOL.

10. οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῶν τ.] Οὐ γὰρ νομίζομεν τοὺς ἐλευθέρους τῶν ἡπειρωτῶν ἡμῶν ἔσεσθαι πολεμίους. μὴ δεδιότες γὰρ ἡμῶς, ὡς ἀν κατὰ γῆν οὐ μέλλοντας αὐτοῦς ἐπιστρατεύειν, πολλὴν μέλλησιν τοῦ φυλάττεσθαί τε ἡμᾶς καὶ πολεμεῖν ποιήσουται. τοὺς δὲ ἐν ταῖς νήσοις ἐλευθέρους, ὅσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ὑπακούοντας μὲν ήδη, διὰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ μὴ ἐκοιτὶ ὑπακούειν παροξυνομένους καὶ ταραττομένους, τούτους ἡγούμεθα, εἰ περιδοιμεν ὑμῶς ἐλευθέρους, ἐπαρδέντας ἀλογίστως καὶ ἀντιστάντας ἡμῦν, αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον καταστήστεν. SCHOL.

11. τῷ έλευθέρφ] Ἐπὶ τῃ έλευθερία αὐτῶν. Schol.

τῷ ελευθέρφ ποιήσοντα!] Valde segnes et lenti ad se custodiendos a nobis futuri sunt. STEPHANUS. Τῷ ελευθέρφ, "Owing to the liberty which "they enjoy." For the sentiment, compare I. 120, 3. του's dè τὴν μεσόγειαν μαλλον, καὶ μὴ ἐν πόρφ κατφκημένους—χρὴ —τῶν νῦν λεγομένων μὴ κακούς κριτὰς, ὡς μὴ προσηκόντων, είναι, προσδέχεσθαι δέ ποτε, εἰ τὰ κάτω προείντο, κῶν μέχρι σφῶν τὸ δεινόν προελθεῦ.

292

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. I.

λησιν τής προς ήμας φυλακής ποιήσονται, αλλα τους νησιώτας τέ που ανάρκτους, ώσπερ υμας, και τους ήδη τής αρχής τῷ αναγκαίφ παροξυνομένους. ούτοι γαρ πλειστ' αν τῷ αλογίστφ ἐπιτρέψαντες σφας τε αυτους και ήμας ἐς πρου-5 πτον κίνδυνον καταστήσειαν.

C. MHΛ. ³H που άρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε μὴ παυθηναι ἀρχῆς καὶ οἱ δουλεύοντες ἦδη ἀπαλλαγηναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῶν γε τοῖς ἔτι ἐλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πῶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν.

10 CI. AO. Ούκ, ήν γε σωφρόνως βουλεύησθε οὐ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῶν, μὴ αἰσχύνην ὄφλειν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἡ βουλὴ, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ μὴ ἀνθίστασθαι.

CII. ΜΗΛ. 'Αλλ' έπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων έστιν

Ι. ποιήσονται A.B.C.E.F.G.H.I.L.O.Q.V.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ποιήσωνται. 3. ἀναγκαίως c. γὰρ καὶ πλεῖστ L.O.P. 4. ὑμᾶς Q. 5. καταστήσειν R. 6. ή] εἶ d. ἄρα] om. g. παυθῆναι A.B.G.I.N.V.g.h.i.k. Poppo. Goell. Bekk. παυῆναι c. vulgo παυσθῆναι. 7. δουλεύσαντες i. ἀπολλαγῆναι Ε. 8. ἡμῦν τε d.e.i. 9. δειλία] δουλεία Ρ. 12. ὀρλεῖν Bekk. ed. min. Poppo. Goell. [vid. ad III. 70, 6.] 13. μὴ ἀνθίστασθαι] μᾶλλον ἴστασθαι g. 14. πολέμων Q. Poppo. Goell. Dobree. Bekk. ceteri πολεμίων.

2. της αρχής τῷ αναγκαίφ] Τη ανάγκη της αρχής. ήγουν τη δουλεία. SCHOL.

3. τῷ ἀλογίστῷ ἐπιτρέψαντες] i. e. πλείστα ἐπιτρέψαντες, the word being repeated from where it first occurs: πλείστ' ἀν καταστήσειαν, πλείστα ἐπιτρέψαντες. Compare Herodot. III. 36, 1. μ) πάντα ἡλικίη καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε.

6. Ϋ που άρα, εἰ τοσαύτην] Εἰ ὑμεῖς τε, δ ᾿Αθηναῖοι, σπουδὴν ποιείσθε πολλὴν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας, καὶ οἱ δουλεύοντες ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς διακινδυνεύειν θέλουσι, πῶς ἡμεῖς, οἱ ἔτι ἐλεύθεροι ὅντες, οὐκ ἀν κάκιστοι καὶ δειλότατοι κριθείημεν, μὴ πάντα κίνδυνον ὑπομείναντες πρό τοῦ δουλεῦσαι; SCHOL.

9. έπεξελθείν] Είς τέλος έργάσασθαι. SCHOL.

10. Οὐκ, ήν γε σωφρόνως βουλεύησθε] 'Ἐἀν σωφρόνως βουλεύσησθε, οὐ καταστήσετε ὑμῶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον. οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῶν ὅντες, αἰσχρών ἡγήσασθε τὸ αἰσχύνη» ὅφλειν. περὶ δὲ σωτηρίας ὑμῶν ή βουλή πρόκειται. διὸ χρή μη ἀνθίστασθαι τοῖς πολλῷ κρείττοσιν. SCHOL.

11. $\mu\eta$ alogivant $\delta \eta \lambda \epsilon(w)$ "Not to "incur the charge of baseness." A man is said $\delta \eta \lambda \epsilon w \tau \iota$, when he is in a manner sentenced as having certain points in his character liable to be laid hold of; liable to be forfeited to justice. See Sophocles, CEd. Tyr. 512. $\delta \eta \lambda \eta \sigma \epsilon \kappa a \kappa law$. Herodot. VIII. 26, 4. $\delta \epsilon \iota \lambda i \eta v \delta \eta \lambda \epsilon \epsilon$. For the accent of the word, see the note on III. 70, 6.

14. άλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων] 'Ορθῶς ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων τύχη μᾶλλον ἡ πλήθους ὑπεροχῆ κρινόμενα. προσέτι δἐ, καὶ τοῦτο γιγνώσκομεν, ὅτι το μὲν εὐδύς εἰξαι οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐλευθερίας ἔχει, ἐν δὲ τῷ ἀνθίστασθαι ἐλπίς τις ὑπολείπεται τοῦ καταπρᾶξαι ἐρθῶς. SCHOL.

rà τῶν πολέμων] This is undoubtedly the preferable reading : τῶν πολεμίων could not signify, "those engaged in "war with each other generally," but must mean, "the enemies, or the party

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

ότε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα η κατὰ τὸ διαφέρον έκατέρων πληθος. και ήμιν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στηναι ἐλπὶς ὀρθῶς.

CIII. ΑΘ. Ἐλπὶς δὲ κινδύνῷ παραμύθιον οὖσα τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῆ, κἂν βλάψῃ, οὐ καθεῖλε 5 τοῖς δὲ ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ ἐν ὅτῷ ἔτι φυ-

I. καινοτέρας P.Q. cum Stob. rds] om. c.i. 3. δρωμένου] om. V. 6. rois δè és E.F.H.L.O.P.Q.V.g.h.i.k. Dionys. Stobæus. Poppo. rois dè és C. vulgo et Bekk. rois δ' és. αναβρίπτουσι Dionysius. ἐσαναβρίπτουσι V. δάπονος A.F. δ' άποιος Ε. 7. ἕτι] om. G.I.O.P.c.i.k.

" opposed to some other party specified " or implied."

I. κοινοτέρας] Speciosa lectio καινοτέρας, sed falsa. Nam ne quid dicam de έκατέρων et διαφέρον, κοινοτέρας respondet istis ἀπὸ τοῦ ἴσου, c. 101. Deinde aperta imitatio est Homeri II. Σ. 309. ubi vide Heynium, et adde Ciceronie loca citata a Manutio ad Ep. ad Div. VI. 4. DOBREE.

3. μετὰ τοῦ δρωμένου] This is a most extraordinary sense of the participle, to signify what would be naturally expressed by μετὰ τοῦ δρῶσθαί τι, or rather μετὰ τοῦ δρῶν τι. Compare an equal anomaly in Sophoel. Œd. Colon. 1604. ἐπεὶ δὲ παυτὸs εἶχε δρῶντοs ἡδονήν.

4. έλπις δε κινδύνφ παραμύθιον οδσα] Τούς έν κινδύνο καθεστώτας, αυτό μόνον παρηγορούσιν άλλα τούς μέν έν δυνάμει τυγχάνοντας, καν σφαλή ποτε ή έλπις, ού κατέλυσε παντελώς, διά το υπολείπεσθαι δύναμιν αύτοις οι δε περί πάντων δυ έχουσιν άγωνιζόμενοι έπ' άδήλφ έλπίδι, έπειδαν ή έλπις σφαλή, άμα τε έγνωσαν ότι έσφάλησαν, και ούδεν αυτοίς υπολείπεται, έν & γνωρίσαντες το άβέβαιον της ελπίδος έπιφυλάξονται. & ύμεις, & Μήλιοι, ασθενείς όντες και μηδεμιά μάχη έξαρκέσαι δυνάμενοι, μη πάθητε, το έλ-πίδι πιστεῦσαι μηδὲ τοῖς πολλοῖς όμοιαθήτε, οι δυνάμενοι σώζεσθαι, έπειδαν ύπο τών φανερών έλπίδων καταλειφθώσιν, επί τας αφανείς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καί χρησμούς δηλαδή, και όσα τοιαύτα λυμαίνεται άνθρώπους, εν έλπίδι ποιοῦν-**ΤΤΣ. ΕΛΠΙΣ ΔΕ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΑΡΑ-**ΜΥΘΙΟΝ ΟΥΣΑ. το " έλπις κιρδύνου " παραμύθιον" σφόδρα βραχέως είρηται. το δέ "δάπανος γαρ (τουτέστι δαπανηρά)

"ή έλπις" και αιτό μέν βραχύ, δύναται δε τοιοῦτών τι, ότι οἱ ελπίζωντές τικος τεύξεσθαι πολλά προσδαπανώσι και προσαναλίσκουσι. τὸ δε ἐπι ῥοπῆς, καθὰ και τὸ προτεθέν Ομηρικόν δηλονότι, ἐπι ξυροῦ ἰσταται ἀκμῆς (Π. Χ. 173.) τουτέστι μιậ μάχη μόγις ἐξαρκεῦν δυνάμενοι. ἕνοι δε ἀπὸ τῶν ἐν μιῷ ροπῆ και πληγῆ ζώων ἀναιρουμένων τὸ δνομα φασὶ πεποιῆσθαι. SCHOL.

rods $\mu \partial \nu$ dad $\pi \epsilon \rho i o v \sigma i as <math>\chi \rho \omega \mu i r \sigma v \sigma$ adr η] "Those who apply to Hope, "when they have much which they do "not risk on the chance of success." Like a rich man buying a lottery ticket : his speculation is and $\pi \epsilon \rho i o v \sigma i a$ has a great deal of other property besides the money which he adventures in the lottery. For the force of the preposition, compare and ηs ions dray- $\kappa \eta s$, ch. 89.

6. ἐs ἐπαν τὸ ὑπάρχον ἀrapperroῦσι] Ducas and Göller understand these words to mean, " for those who stake " their property wholly," taking ἐs ὅπαν separately from τὸ ὑπάρχον. I would rather take ἀrapperroῦσι with κίνδυνον understood, in its usual sense, and understand ἐs ὅπαν τὸ ὑπάρχον witk respect to, or, reaching to their whole property.

δάπανος] 'Ο δαπανηρός. Θούκυδίδης έν τῆ πέμπτη. Thom. Magister. Sallier, in his note on this passage, quotes a similar use of the word in Plutarch: ή τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις --δάπανος τῶν ὑγρῶν είναι. The reference given is merely "tom. II. p. 624." [p. 624. d. ed. Paris: Conviv. Disput. I. 6, 4.]

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

λάξεταί τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. ὁ ὑμεῖς 2 ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες μὴ βούλεσθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἶς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ 5 ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικήν τε καὶ χρησμοὺς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

CIV. ΜΗΛ. Χαλεπόν μέν καὶ ἡμεῖς (εὖ ἴστε) νομίζομεν πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν τῆ μὲν τύχῃ 10 ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῶν Ἐυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μή

Ι. γνωσθείσαν Ο. σὐκ ἐλλείπει] "commodius legatur οὐκέτι λείπει." ΒΕΚΚ. ed. 1832. 2. κοπῆs f. μιῶs] om. G.I.K. ante ῥοπῆs ponit V.e. βούλεσθε A.B.C.E.F.K.V.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo βούλησθε. 3. ἀθθρωτίως Ε. 4. ἐπιλίπωσιν Α.B.F.N.V.h. Bekk. vulgo ἐπιλείπωσιν. 5. ἐπι—λυμαίνεται in margine ponunt F.H.N. μαντικήν—λυμαίνεται] om.g. 10. δικώς Κ. 12. προέσ σεσθαι Β. ἔχουσα Ι.Ρ. οὐσαν R. μή του Β.F.G. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μη τοῦ.

 οὐκ ἐλλείπει] Neque destituit, quamdiu ab ea cognita cavere poterit aliquis; sed tum demum, cum periculo nullum relinquitur remedium. SCHOLE-FIELD, note on DOBREE's Adversaria. Dobree, on the other hand, follows the interpretation given by Portus; "Ne-"que ullum amplius locum relinquit " cavendi ab ejus dolis quamvis cogni-" tis." But as he believes that ελλείmeir never has the sense of "relinquere," but always that of "deficere," he proposes to read karalelnei, or imoleinei. The Scholiast interprets ouder aurois $i \pi o \lambda \epsilon (\pi e \tau a)$, and this I believe to be the true sense of the passage, although I certainly know of no instance in which ελλείπειν signifies "relinquere." We have the choice between suspecting an error in the text, or that Thucydides has used a word in a peculiar and unprecedented sense.

⁶ [Bekker says in his edit. of 1832, "commodius legatur οὐκέτι λείπει," and he would omit, I suppose, ἔτι before φυλάξεται.]

10re φυλαζετα.] 2. έπὶ ῥοπῆs μῶs] "On one single turn " of the scale;" equivalent to ἐs μίαν βουλὴν afterwards, in ch. 111, 6. " It is " not as though the scale might sink, " and afterwards right itself; but if it "once goes down, you are lost." For the imperative $\mu\eta$ $\beta o \hat{\nu} \epsilon \sigma \theta \epsilon$, see Matthize, Gr. Gr. §. 511. Thom. Magist. p. 611. and Hermann, Notes on Viger, not. 268. Jelf, 420. 3.

3. τοῖς πολλοῖς] Τοῖς ἀπαιδεύτοις. SCH. ἀνθρωπείως] Κατὰ τὸ ὀφειλόμενον τῷ ἀνθρωπείω γένει. SCHOL.

5. μαντικήν] Vide Euripidem Helen. 760. WASS.

7. χαλεπόν μέν και ήμεις] Το έξης, πρός δύναμίν τε την ύμετέραν και την τύχην άγωνίζεσθαι. το δε " εί μη άπο " τοῦ Ισου ἕσται" ὅτι πρός αυσόν τε και τύχην και δύναμιν την ύμετέραν άγωνιζόμεθα. SCHOL.

8. $\epsilon l \mu \eta d\pi \delta \tau o \hat{\iota} l \sigma o \hat{\iota} \sigma \tau a \hat{\iota}$ "Unless "we can contend with you in these re-"spects on equal terms. And this we "think that we shall do; for against "your fortune we set the favour of the "gods; against your power we set the "aid of the Lacedæmonians." The dative $\eta \mu \hat{\nu}$ belongs to $\xi \nu \mu \mu \alpha \chi l a \nu$, according to Göller, as in ch. 46, 4. $\tau \eta \nu$ $\xi \nu \mu \mu \alpha \chi l a \nu$ Bolowrois: and $\tau \hat{\rho} \lambda \lambda \epsilon l \pi \sigma \nu \tau$ depends on $\pi \rho o \sigma \hat{\epsilon} \sigma \sigma \theta a$. "Our defi-"ciency in power will be made up by our "alliance with the Lacedæmonians."

11. τφ έλλείποντι] Τη ασθενεία ήμων. Schol.

MELOS. A. Q. 416. Olymp. 91.1.

του άλλου, της γε ξυγγενείας ένεκα και αισχύνη βοηθείν. και ού παντάπασιν ούτως αλόγως θρασυνόμεθα.

CV. AΘ. Τῆς μèν τοίνυν πρòς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι· οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μèν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως τῶν δ ἐς σφῶς αὐτοὺς βουλή- 5 2 σεως δικαιοῦμεν ἡ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς διὰ παντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, οῦ ἂν κρατῃ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς οὖτε θέντες τὸν νόμον οὖτε κειμένῷ πρῶτοι χρησάμενοι, ὅντα δὲ παραλαβόντες καὶ ἐσόμενον ἐς ἀεὶ καταλείψοντες χρώμεθα αὐτῷ, εἰδότες 10 καὶ ὑμῶς ἂν καὶ ἄλλους ἐν τῃ αὐτῃ δυνάμει ἡμῦν γενομένους

Ι. τη̂ς τε ξυγγενείας θ. και τη̂ς ξυγγενείας C.i. τη̂ς ξυγγενείας Ρ. 5. δ' ές] δε Β. 7. τάνθρώπειον Dionysius: τὸ δὲ ἀνθρώπειον Ρ. σαφῶς] om. B.h. 8. ἀναγκαίως Dionysius. κρατεί Q. 9. καινῷ γρ. h. 10. καταλήψονται g. καταλήψοντες Ι.V. καταλείψαντες Ε. 11. δν] om. I.

2. θρασυνόμεθα] "Ηγουν άνθιστάμεθα. SCHOL.

3. της πρός το θείον εύμενείας] Α condensed expression for ra mer mpos τό θείον, τής έξ αύτοῦ εύμενείας κ. τ. λ. Compare the note on IV. 51. In what follows, της ανθρωπείας των μέν ές το beiov routinews, K. T. A. is merely, "What " men, as far as the gods are concern-"ed, think; and as far as themselves "are concerned, will have to be so." Thucydides himself explains the words by adding, ήγούμεθα δόξη, i. e. νομίζο-μεν, τὸ θεῖον οδ ἂν κρατῆ ἄρχειν. " Men's common belief with regard to " the gods, and their common prac-" tice amongst themselves, alike justify " our conduct. Belief with regard to "the gods; for of them we can only " believe, not know it : practice amongst "men; for we do not only believe, but "know, that their practice is such." For the sentiment, compare I. 76. For the form of the sentence ris and pureias --- των μέν-- νομίσεως, των δε--βουλήσεως, compare 11. 44, 2. της ευπρεπεστάτης-οίδε μέν νῦν τελευτής, ὑμείς δε λύπης. Νόμισις does not seem to me to be used in the sense of $\theta \rho \eta \sigma \kappa \epsilon i a$, but simply as onep rouisour, or, as he himself explains it, ηγούμεθα δόξη. And the word voµuous is so far particularly appropriate, as it signifies " a generally

" entertained opinion." Thus when the Persians οὐκ ἀνθρωποφυέαs ἐνόμωσαν τοὺs θεοὺs εἶναι, Herodot. I. 131, I. this may be called their ἐs τὸ θεῖον νόμμσιs.

5. ἐς τὸ θεῖον νομίσεως Νομίσεως μὲν εἶπε διὰ τὰ νενομισμένα εἰς σφῶς δὲ αὐτοὺς βουλήσεως, τῆς εἰς ἀνθρώπους δηλονότι φησὶ προαιρέσεως. SCHOL.

6. ήγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον] 'Ο νοῦς οὐκ ἕλαττον ήγούμεθα εὐμενεῖς ήμῶν ἔσεσθα τοὺς θεοὺς ἤπερ ὑμῶν. οὐδὲν γὰρ ἔξω πράττομεν οῦτε τῶν εἰθισμένων περὰ τοὺς θεοὺς οῦτε τῶν πρός ἀνθρώπους ἀικαίων. τό τε γὰρ θεῖον θερατεύομεν κατὰ τὸ κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ἔθος, τούς τε ἀνθρώπους ἡγούμεθα ψύσει γεγονέκαι πρὸς τὸ ἄρχειν ὡν κρατοῦσιν. ὡστε οῦτε αἰτοὶ νομοθετήσαντες περὶ τοῦ ἄρχειν, παραλαβόντες δὲ τοῦτον καὶ τοῖς ἕπεετα καταλείψοντες, ἄρχομεν ὡν ἀν κρατήσω-μεν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ ἅλλος όστισοῦν, ἐν τῆ ὁμοία δυνάμει γενούμενος ήμῶ, τὸ ἀντὸ ἀν ἕπραττεν. SCHOL.

το αυτό ων επραιτέν. SCHOL. 8. θέντες] Hoc sensu Clytæmnestra apud Æschylum, Agam. 1050. ζυγών θίγειν βία—Οί δ' ούποτ' ελπίσαντες ήμησαν καλώς, 'Ωμοί τε δούλοις πάντα, και παρά στάθμην. Έχεις παρ' ήμῶν οἰάπερ NOM'ZETAI. Noster Herodoti verba respexit, VII. 8, 2. ούτ' αὐτὸς ΚΑΤΗΓΗ΄-ΣΟΜΑΙ νόμον τόνδε ἐν ὑμῶν TIΘΕΊ >, παραδεξάμενός τε αὐτῦς χρήσομα. WASS.

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

δρώντας αν αυτό. και προς μεν το θείον ουτως έκ του εικότος 3 ου φοβούμεθα έλασσώσεσθαι της δε ές Λακεδαιμονίους δόξης, ην δια το αισχρον δη βοηθήσειν ύμιν πιστεύετε αυτους, μακαρίσαντες ύμων το απειρόκακον ου ζηλουμεν το 5 αφρον. Λακεδαιμόνιοι γαρ προς σφας μεν αυτους και τα 4 έπιχώρια νόμιμα πλείστα αρετή χρώνται προς δε τους αλλους πολλα αν τις έχων είπειν ώς προσφέρονται, ξυνελών μάλιστ αν δηλώσειεν ότι επιφανέστατα ων ισμεν τα μεν ήδέα καλα νομίζουσι, τα δε ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι ου ιοπρος της ύμετέρας νυν αλόγου σωτηρίας ή τοιαύτη διάνοια.

CVI. ΜΗΛ. 'Ημεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἦδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους ἀποίκους ὅντας μὴ βουλήσεσθαι προδόντας τοῖς μὲν εὖνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους.

15 CVII. ΑΘ. Οὐκοῦν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετὰ ἀσφα-

εἰκότως Q. 3. ἡν H.V.g. ởὴ διὰ τὸ αἰσχρὸν f. πιστεύητε V. πιστεύεται K. 5. τὰ] om. G.L.O. 8. μάλιστα ἀν C.F.G.H.P.Q.V. c.f.g.h.i.k.
 Poppo. ἀν ὡς δηλώσειε P. 10. ἡμετέρας B.K.c.h. 11. καὶ κατ' αὐτὸ V.
 13. βουλήσεσθαι A.B.E.F.H.N.V. c.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo
 βούλεσθαι. 15. οὕκουν Bekk. οἴσεσθε b. μετ' ἀσφαλείας E.F.H.V.f.

I. και πρός μέν τό θείον, ούτως έκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ελαστώσεσθαι] Ωστε οὐ διὰ ταῦτα φαβούμεθα ελαττον ὑμῶν εὐμενὸς ἕξειν τὸ θεῖον. ἐπεὶ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους δοκείτε βοηθήσειν ὑμῦν, αἰσχρὸν νομίζοντας περιιδείν τοὺς ἀποί κους πολεμουμένους, τὸ μὲν ὑμῶν μακαρί ζομεν ἀπειρόκακον, τὸ δὲ ἄφρον οἰκ ἐπαι νοῦμεν. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν τὰ πλείστα μετ ἀρετῆς πράττουσι· πρὸς δὲ τοὺς άλλους κῶν εχουσι, μάλιστα ἀν τις ὑμῶν ἐν βραχεῖ ὅηλώσειν, καίτοι πολλά εἰπεῦν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ῶν ἰσμεν ἐκφανέστατα Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς πρὸς ἄλλους ξυναλλαγαῖς τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα, ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ συτφέροντα αὐτοῦς καὶ δίκαια. ὅστε οἰκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ ἐκείνων βοήθειαν. SCHOL.

3. $\frac{h}{p}$ -morevere] Reiske and Göller propose to read $\frac{h}{p}$. One MS. (V) reads $\frac{h}{p}$ morevyre, but that, as Poppo observes, "quoniam Melii sibi ea de re "persuasum esse dixerunt, ferri ne"quit." But as $\delta\delta\xi\eta s$ is exactly the same as $\pi i \sigma \tau \epsilon \omega s$, I do not see why $\delta\delta\xi\eta s$, $\hbar p - \beta \sigma \eta \theta \eta \sigma \epsilon \omega v \mu \mu r \sigma \tau \epsilon v \epsilon e a$ rov's may not be tolerated, although very $harsh, instead of <math>\pi l \sigma \tau \epsilon \omega s$, $\hbar \mu \pi \epsilon \rho l a d \tau \tilde{\omega} \mu$ $\pi \iota \sigma \tau \epsilon \dot{\iota} \epsilon \epsilon$, $\beta \sigma \eta \theta \eta \sigma \epsilon \omega v \dot{\mu} \mu$ at rov's. "The "belief which you believe concerning "them, that they will help you."

11. ήμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο] Εἰπόντων τῶν ᾿ Αθηναίων ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ στοχάζονται, φασὶν οἱ Μήλιοι ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν καὶ μάλιστα ήξειν ἡμῶν βοηθοὺς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εἰνοοῦσι τῶν Ἑλλήνων ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίους ὡφελήσωσι, προδόντες ἡμᾶς τοὺς συμμάχους. SCHOL.

15. oùroùr] Elmsley, as is well known, writes this always as two words, oùr oùr. He most truly observes that the sense of oùroùr in the Attic writers is always the same, and that its apparent difference depends merely on the sentence being interrogative or otherwise. See the note on $d_{0a} \mu \eta$, I. 75, I. and Elmsley, Heraclid. v. 256.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

MBLOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

λείας είναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι ὃ Λακεδαιμόνιοι ῆκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν.

CVIII. ΜΗΛ. 'Αλλά καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιοτέρους ἡ ἐς ἄλλους νομιεῖν, ὅσφ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς Πελοπον-5 νήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν.

CIX. AO. Τὸ δ ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὖνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ ἢν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προὖχῃ ἑ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖόν τι τῶν ἄλ-10 λων σκοποῦσι. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται, ὥστε οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γε αὐτοὺς ἡμῶν ναυκρατόρων ὅντων περαιωθῆναι.

I. κινδύνων h. δράσαι A.B.C.E.F.G.H.I.K.N.P.R.b.c.d.e.f.i.k. δράσαι L.M. O.V.g. 2. τδ] om. L.O.k. 4. χειρίσασθαι E. εγχειρήσασθαι I.d.e.b. 5. νομίσειν G.I.K.e.k. 8. γε] om. L.O.P. 9. $\hbar v$] om. P. 10. πολλ \hat{y} V.e.g. προδχει C.E.G.K.b.c.e.g.i. 13. ναυκρατόρων A.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.c.d.e.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. αὐτοκρατόρων g. ναυτορων V. vulgo ναυτοκρατόρων.

ούκουν οίεσθε] 'Αλλ' οὖν, ѽσπερ Ιστε, συμφέρει μὲν το μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς κινδύνους περιίστανται. Schol.

3. άλλὰ καὶ τούς κινδύνους] 'Αλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοὺς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπείσμεθά γε μαλλον ὑπέρ ἡμῶν ἡ ὑπὲρ αλλων αὐτοὺς διακινδυνεύσειν. εἶς τε γὰρ τὰς χρείας ὡφἰ λιμοι τυγχάνομεν αὐτοῦς, ἐγγὺς τῆς Πελοποννήσου κείμενοι, διὰ συγγένειαν. SCH.

ποντήσου κείμενοι, διὰ συγγένειαν. SCH. 4. βεβαιοτέρους ή ἐς άλλους νομιείν] "Ea pericula, quæ nostra causa susci-" piuntur, tutiora, h. e. minus pericu-" losa, quam quæ propter alios." Conf. III. 30, 8. κίνδυνον ἡγησώμενοι βεβαιότεpor. SCHOLEFIELD, note on DOBREE's Adversaria. Still the construction κυδύνους ἐς άλλους " pericula propter alios " suscepta," seems sufficiently harsh. Perhaps it may be explained by substituting for the substantive the kindred verb παρακινδυνεύσαι, or παραβαλείν, " the venture is less hazardous than " venturing over to take part with " others." Compare III. 36, 1. és Ίωνίαν-παρακινδυνεύσαι. "Εργον and γνώμη are here opposed, as in II. 43, 3; the one relating to outward things, the

other to inward feelings.

[Göller makes $\tau \eta s$ yróµys to depend on πιστότεροι, and I think that he is right; the genitive here, as in so many other instances, answering to the English ablative, "in feeling." $\tau \eta s$ yróµys $\tau \varphi$ ξυγγενέ cannot I think be taken together, for $\tau \partial$ ξυγγενέs cannot signify $\tau \partial$ $\delta µ o i o r$, and in its literal and proper signification $\tau \partial$ ξυγγενέs $\tau \eta s$ yróµ is absolute nonsense. Neither is it true historically, so far as we know, that the Melians resembled the Lacedsemonians in their national character.]

8. Το δ' έχυρόν γε τοις ξιναγωσιουμένοις] Τοις έπι συμμαχίαν (φησί) παρακαλουμένοις έχυρον φαίνεται πρός το βοηθήσαι, ούχ ή εύνοια τῶν παρακαλούντων, αλλ' ή δύναμις αὐτῶν, ήν Λακεδαιμόνιοι μαλλον τῶν άλλων έξετάζουσι, καὶ διὰ τὸ έχυρῶς ἐξετάζειν καὶ τῆ ἰδια δυνάμει πολλάκις ἀπιστοῦσι. διὰ τοῦτό γέ τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἐπιστρατεύουσι τοῦς πέλας. ὅστε οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς, ἡμῶν θαλαττοκρατούντων, εἰς νῆσον ἐνεκεν ὑμῶν περαιώσεσθα, εἰδότας ὅτι κατὰ τοῦτο ἤττους ἡμῶν εἰσίν. SCHOL.

11. μετά ξυμμάχων πολλών] Compare I. 70. II. 39, 3. MELOS. A. C. 416. Olymp. 91, 1.

CX. ΜΗΛ. Οἱ δὲ καὶ ἄλλους αν ἔχοιεν πέμψαι πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι οῦ τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἡ σωτηρία. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' αν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς 5 λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθε· καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον ἢ τῆς οἰκειοτέρας ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς ὁ πόνος ὑμῶν ἔσται.

CXI. ΑΘ. Τούτων μέν και πεπειραμένοις αν τι γένοιτο

I. of] el g. dè μή καὶ L.O.P.Q. ἀνέχοιεν g. dè] om. B.b. "cf. VII.
 "13, extr." ΒΕΚΚ. ed. 1832.
 3. λαβείν Ι.
 4. σφάλοιντο B.P.Q.V.f.
 5. λοιπούς ξυμμάχους θ. ἀπῆλθε V.
 6. μή] om. f.
 7. καὶ γῆς] γῆς καὶ g.
 ήμῶν g.
 8. τοῦ μὲν Q.
 γένοιτο ὑμῶν d.i.

Οί δι καὶ άλλους ἀν ἔχοιεν πέμψαι]
 ᾿Αλλὰ, εἰ καὶ αὐτοὶ πλεῦσαι ὀκνήσουσιν,
 ἔχουσί γε συμμάχους άλλους ἡμῶν πέμψαι
 Βοηθούς. SCHOL.

πολύ δὲ τὸ Κρητικοῦ πέλαγος] Μεγάλου τε ὅντος τοῦ Κρητικοῦ πελάγους, δι' οῦ πέμψουσι τὴν βοήθειαν. μαλλον γὰρ οἰ πεμφθέντες δυνήσονται, λαθόντες ὑμας αλαττοκρατοῦντας, σωθήναι προς ἡμας, ἤπερ ὑμαῖς, οἱ κρατοῦντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῶν αὐνοῦς. εἰ δὲ καὶ τούτου διαμάρτοιεν, τὴν γῆν ὑμῶν δηώσουσι, καὶ τοὺς ᾶλλους συμμάχους, ὅσους Βρασίδας οὐκ ἐπῆλθε, χειρώσονται. ὅστε ὑμῶν οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης, τῆς ἡμετέρας, ὁ ἀγὼν ἐσται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων καὶ τῆς ὑμετέρας. SCHOL.

5. δσους μή Βρασίδας επήλθε] Ἐπήλθε seems to be used rather in the sense of έφίκετο, than in that of ἐπεστράτευσε: "Whom Brasidas did not get to," " did not advance as far as," or simply " did not visit." Compare VIII. 54, 4. τας Ευνωμοσίας απάσας επελθών.-δσους $\mu\eta$ Bpasidas $\epsilon\pi\eta\lambda\theta\epsilon$ is expressed by the Scholiast, όσους Βρασίδας ούκ επηλθε. But that would signify that there were certain particular states spoken of, which Brasidas had not visited; whereas boous μη - έπηλθεν, is, " si quos Brasidas non " attigerit;" not specifying any in particular, but supposing that there were "some whom he had not visited." So again just below, the où mpoon kouons, would be "Melos, which does not be-"long to you." The μ appropriate is, "Any country which we will suppose "not to belong to you." See again Herman's excellent note, on Viger, not.

267. $\mathbb{Z}_{\nu\mu\mu\alpha\chi}(\partial \sigma s is here taken as a 'substantive; as in V. 36, I. <math>\epsilon\lambda\partial\sigma\nu\sigma\omega\nu'$ $\pi\rho\epsilon\sigma\beta\epsilon\iota\omega\nu \,dm\delta \,\tau\eta s \,\epsilon\nu\mu\mu\alpha\chi(\partial\sigma s; "You "will have to struggle for that which "concerns you more nearly, both your "confederacy, and your own territory." It is possible, however, that the words <math>\xi\nu\mu\mu\alpha\chi(\partial\sigma s \tau \epsilon \kappa \alpha l \gamma\eta s, may have been inserted as an explanation of <math>olkeιo\tau\epsilon\rho as$.

8. τούτων μέν και πεπειραμένοις] Τούτων μέν καὶ ὑμεῖς πεπείρασθε, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμονές ἐστε ὅτι οὐδέποτε ᾿Αθηναΐοι, πολιορκούντες ετέρους, απεχώρησαν δια το φοβηθήναι περί των συμμάχων ή περί της γης της έαυτων δηουμένης έκεινο δε ενθυμούμεθα, ότι, περί σωτηρίας βουλευόμενοι, ούδεν έν τοσούτοις λόγοις είρήκατε σωτήριον, και δυνάμενον πείσαι ότι δύναται σώζειν. άλλα τα μέν Ισχυρότερα ύμων έλπίδες είσι μέλλουσαι τα δέ ύπάρχοντα, ώς πρός τὰ ἡμέτερα, παντελώς εἰσὶ σμικρά. πάνυ τε δὴ ἀλόγιστοι καθεστήκατε, εί μη καθ έαυτους γενόμενοι βουλεύσησθε φρονιμώτερον. ου γαρ δη εικότως έπι την μάλιστα λυμαίνουσαν τους ανθρώπους αίσχύνην καταφεύξεσθε, δι' ήν πολλοί, καίπερ δρώντες ότι είς κίνδυνον έρχονται, όμως, φεύγοντες το άπρεπες τοῦ δνόματος (τουτέστι το ύπακούειν, έχον τι ποιητικόν αίσχύνης τοῦτο γάρ έστι τό έπαγωγών) συμφοραίε μεγίσταις περιέπεσον, και αισχύνην μείζονα προσέλαβον ής έφευγον. αντί του, ανοήτους αύτούς συνέβη νομίζεσθαι, και ού δοκείν δια τύχην πταίσαι. εν γάρ τῷ " η τύχη" ό η σύν-δεσμος άντι τοῦ ήπερ κείται. ὑμείς οῦν φυλάξεσθε την πάντα λυμαινομένην alσχύνην, αν ευ βουλεύσησθε και μή απρεπές ήγήσεσθε ύπακούσαι πόλει τη μεγίστη,

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. I.

και ύμιν, και ούκ ανεπιστήμοσιν ότι ούδ από μιας πώποτε 2πολιορκίας 'Αθηναΐοι δι' άλλων φόβον άπεχώρησαν. ένθυμούμεθα δε ότι φήσαντες περί σωτηρίας βουλεύσειν ούδεν έν τοσούτω λόγω εἰρήκατε 🖗 ανθρωποι αν πιστεύσαντες νομίσαιεν σωθήσεσθαι, άλλ' ύμων τα μεν ισχυρότατα έλπι-5 ζόμενα μέλλεται, τὰ δ ὑπάρχοντα βραχέα προς τὰ ήδη 3 αντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι. πολλήν τε άλογίαν της διανοίας παρέχετε, εί μη μεταστησάμενοι έτι ήμας άλλο τι 4 τωνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. ου γαρ δη έπί γε την έν τοις αίσχροις και προύπτοις κινδύνοις πλείστα διαφθείρουσαν 10 άνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. πολλοῖς γὰρ προορωμένοις

ωνεπιστημοσιν κ. V. ούδ j δ P. 2. άλλον L. 3. δέ] om. Q. βουλεύειν Ε. οὐδὲ d. 5. Ισχυρότερα L. Ισχυρά ὅντα Dionysius. Dionysius. 7. περιγενέσθαι Dionysius. πολλήν γε Dionysius. 8. παρέχεται B.g.h. ἔτι] om. Dionysius. ὑμᾶς Q. 10. προῦ-κς ἰ. διαβλάψασαν γρ. h. 1. ύμίν οὐκ ἀνεπιστήμοσιν R.V. οὐδ] δ P. φείσαντες V. ό. δè παρόντα Dionysius. drazoviar f. πτοις] πλείστοις i.

και προκαλουμένη ύμας έπι μετρίοις, δστε συμμάχους γενέσθαι, έχοντας την ύμετέραν γην υποτελη. αίρεσεως ούν προκειμένης ή πολεμείν ή (ήν ασφαλώς, μή το χείρον έλησθε φιλονεικήσαντες. όσοι γάρ των ανθρώπων τοις μέν ίσοις μη ύπείκουσι, των δε κρειττόνων ήττωνται, τοις δε ήττοσι μετρίως προσφέρονται, ούτοι μέγιστα δή κατορθούσι. βουλεύσασθε ούν, μεταστάντων ήμων, και πολλάκις πρό όφθαλμων λάβετε ότι περί πατρίδος ή σκέψις, μιας ούσης, περί ής έν μια βουλή ή κατορθώσετε ή σφαλήσεσθε.

τούτων μέν και πεπειραμένοις, κ. τ. λ.] The participle here is used, as in the expression βουλομένω μοι τοῦτο γίγνεras; "I am glad of this happening;" 80 τούτων πεπειραμένοις αν τι γένοιτο, is, "You may appreciate by experience " some of these things happening, and " may not be left in ignorance of the "fact that the Athenians, &c."-kal ύμιν, "You too, as others have done be-"fore you." Tourwy TI refers to the proposed attempts on the allies of Athens, or on her territory. Ileneipapévois, "to "know by experience, having made "trial of them"-"" these things you, " like others, may one day appreciate " by experience, and may learn that the "Athenians," &c. Compare, for the construction, II. 60, I. Kal προσθεχομένο

μοι τα της δργης ύμων γεγένηται, and Soph. Ed. Tyr. 1356. bedowt kapol rout δυ ήν, and Matthiæ, Gr. Gr. §. 391, e.
 [Jelf, 599, 3.] and for the substance,
 compare I. 105. III. 13. 16. VII. 28.
 3. βουλεύσεω] This applies to the go-

vernment, as consulting for the safety of its subjects. Had it been meant of the members of the government in their capacity of citizens, and thus affected themselves by the result of their own consultations, it would have been Bouλεύσεσθαι.

9. σωφρονέστερον] Φρονιμώτερον. 10. αίσχροις - κινδύνοις] " Dangers "which lead to subjugation, and so to " disgrace." The sense is this : " For " many, with their eyes still open to " their danger, have found that that " thing called disgrace has so allured " them forwards by the virtue of a se-" ducing name, as to make them throw " themselves willingly, in their bon-" dage to the word, into real and irre-" trievable disasters; and thus to win " besides, through their own folly, a " fouler shame than ever their fortune " would have brought on them."

11. πολλοίς γαρ προορωμένοις] Portus per enallagen dictum putat, pro molλούς προορωμένους, et ήσσηθέντας. Sed fortassis recte dici potest, rd algypor

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

έτι ές οία φέρονται το αίσχρον καλούμενον όνόματος έπαγωγοῦ δυνάμει επεσπάσατο, ήσσηθεῖσι τοῦ ἡήματος, έργω Ευμφοραίς ανηκέστοις έκόντας περιπεσείν, και αισχύνην αισχίω μετά άνοίας η τύχης προσλαβείν. ο ύμεις, ην εύς. 5 βουλεύησθε, φυλάξεσθε, καὶ οὐκ ἀπρεπες νομιεῖτε πόλεώς τε της μεγίστης ήσσασθαι μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι έχοντας την ύμετέραν αυτών ύποτελεις, και δοθείσης αιρέσεως πολέμου πέρι και ασφαλείας μη τα χείρω φιλονεικήσαι ώς οίτινες τοις μέν ίσοις μή είκουσι, τοις δε κρείσσοσι 10 καλώς προσφέρονται, πρός δε τούς ήσσους μέτριοί είσι, πλείστ' αν δρθοίντο. σκοπείτε ουν και μεταστάντων ήμων, 6 και ένθυμεισθε πολλάκις ότι περι πατρίδος βουλεύεσθε, † ην μιας πέρι και ές μίαν βουλήν τυχουσάν τε και μή κατορθώσασαν έσται +.

1. ori ès ola errore typograph. ed. Lips. et Gail. és] om. Q. φέρεται d. η̂. 9. ώς] καὶ ὡς Ι. 13. μὴ] om. C.e. 14.

έπεσπάσατο πολλοίς τὸ αὐτοὺς έκόντας περιπεσείν συμφοραίs, multis hoc conciliavit, causa fuit, ut volentes in calamitates inciderent. Nam quum dicitur enconάσασθα φθόνου, κίνδυνου, et alia, haud dubie dativus aliquis, ut έαυτῷ, vel alius, supplendus est. Thucydides infinito περιπεσείν utitur pro nomine, ut omnes Græci. Si eo omisso dixisset, τό αίσχρόν πολλοίς έπεσπάσατο συμpopàs, nemo, opinor, de enallage cogitasset. DUKER.

προορωμένοις] Φανερώς βλέπουσιν. SCHOL.

1. έπαγωγοῦ] Ἐπισπαστικοῦ. SCHOL. 7. ὑποτελείs] "Stipendiarii. Paying " a certain sum like the other allies, " every year, as their portion of the "tribute levied by Athens." ξχοντας την γήν ύποτελή would signify "vecti-"gales;" that is, "having forfeited " their land to Athens, and cultivating " it only as tenants, paying rent for it "to the Athenians as to their land-"lords." This last was of course a much worse condition than the former, and was not the usual state of the allies of Athens, but that to which they were reduced, as in the case of Mytilene, after an unsuccessful revolt. Compare III. 50, 3.

9. ώς, οίτινες-δρθοίντο] Stobæus, p. 270. Kpeirrooi legit, et els de rous forous. WASS.

10. προσφέρονται] 'Ομιλοῦσι. SCHOL. μέτριοι] Δίκαιοι. SCHOL. 12. Vid. Scholefield on Æsch. Eu-

menid. 720.

tion here is desperate, yet the sense seems plain. "You are consulting " about your country; it is your one " and only country, and in this one " deliberation are involved both its " prosperity and its ruin." $\mu as \pi \epsilon \rho \iota$, because Melos was their all, and they had not, like the Athenians, another country to retire to, if that were lost. But $\frac{1}{2}\nu$ ruxousar toras, instead of $\frac{1}{2}\nu$ τυχείν έσται, seems utterly inexplicable by any rules of grammar, and I have followed Poppo in marking the passage

OULKLAIDU

MELOS. A.C. 416. Olymp. 91.1.

CXII. Kai οι μέν Αθηναίοι μετεχώρησαν έκ των λόγων. οί δε Μήλιοι κατά σφας αύτους γενόμενοι, ώς έδοξεν αύτοις παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. After the discussion is " Ούτε άλλα δοκεί ήμιν η άπερ και το πρώτον, 2 over, the Melians give their final answer, re-" ω 'Αθηναίοι' ούτ' έν ολίγφ χρόνφ πόλεως 5 fusing to submit to Athens. " έπτακόσια έτη ήδη οἰκουμένης την έλευθερίαν " άφαιρησόμεθα, άλλα τη τε μέχρι τοῦδε σωζούση τύχη έκ " τοῦ θείου αὐτὴν καὶ τῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαι-3" μονίων τιμωρία πιστεύοντες πειρασόμεθα σώζεσθαι. προ-" καλούμεθα δε ύμας φίλοι μεν είναι, πολέμιοι δε μηδετέροις, 10 " καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι σπονδὰς ποιησαμένους " αίτινες δοκούσιν έπιτήδειοι είναι άμφοτέροις." CXIII. Οί μέν δη Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δε 'Αθηναῖοι διαλυόμενοι ήδη έκ των λόγων έφασαν " Άλλ' ούν μόνοι γε " από τούτων των βουλευμάτων, ώς ήμιν δοκείτε, τα μέν 15 " μέλλοντα των όρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ " τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἦδη θεασθε, καὶ Λακεδαι-" μονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλη-" μένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε." CXIV. Καὶ οἱ μέν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ές το 20 στράτευμα οι δε στρατηγοί αυτών, ώς ουδεν υπήκουον οι The Athenians com- Μήλιοι, προς πόλεμον εύθυς έτρεποντο και διε-

Κ. 5. δ άθηναίοι] om. d. 9. πειρασώμεθα Κ. 10. δε] om. Q. κ h. 16. κρίνεται Ε.F. τά τε k. 17. βούλεσθαι] βουλεύεσθα i. βουλεύεσθε Ρ. θεασθαι Κ. 18. ελπίδι θ. 19. πλείσται Ρ. 4. ύμ**ιν Κ**. 15. aπo] ex h. et $\gamma \rho$. h. 19. πλείστοι P. 22. erpénorro A.B.F. erpánorro E.G.K.P. WASS. Haack. Bekk. Poppo. Goell.

exhibit any variety of readings.

3. παραπλήσια και αντέλεγον] "The " same answer as they gave before in " the conference." Compare VII. 71, 7. παραπλήσια πεπόνθεσαν και έδρασαν airoí.

5. Οῦτε ἐν ὀλίγφ χρόνφ πόλεως έπτακόσια] "Οτι έτη έπτακόσια Μήλος ή νήσος ύπο Δακεδαιμονίων ελευθέρως οικισθείσα, ύστερον ύπο 'Αθηναίων έπι δουλεία έξε-πολιορκήθη. SCHOL.

16. τὰ δὲ ἀφανή τῷ βούλεσθαι] Τὰ δὲ

with obeli, although the MSS. hardly adaha dia ro Bounterbas over exer ofεσθε, καθάπερ τα παρόντα και γεγνόμενα Bearde. SCHOL.

17. ώς γιγνόμενα] Ορώμενα, ενεργούmera. SCHOL.

18. παραβεβλημένοι] 'Επιτρέψαντες παραβόλως. SCHOL. i.e. "having risked " most," or " staked most."

22. erpénorro] I do not see why the later editors should have all adopted Wasse's correction erpánorro, resting as it does on the authority of so few MSS. The imperfect seems to me

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε. V. 112-115.

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. 1.

meneo hostilities, and λόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλφ τοὺς form the blockade of Melos. Μηλίους. καὶ ὕστερον Φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν 2 καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ ᾿Αθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ. οἱ 5 δὲ λειπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

CXV. Καὶ 'Αργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ λοχισθέντες ὑπό τε Φλιασίων Reprimie between the καὶ τῶν σφετέρων ψυγάδων, διεφθάρησαν ὡς Athenians and Lacedemoniana 10 Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἕλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ ὡς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξαν δὲ εἶ τις βούλεται παρὰ σφῶν 'Αθηναίους ληίζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα 3 τοῖς 'Αθηναίοις· οἱ δ ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἡσύχαζον. εἶλον 4 15 δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν 'Αθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν προσβαλόντες νυκτὸς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν καὶ ἐσενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήσιμα ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον· καὶ οἱ 'Αθηναῖοι ἅμεινον

I. ἐτείχισαν κύκλω Θ. περιεκύκλωσαν κύκλω ἱ. προεκύκλωσαν κύκλω d. 2. τε σφῶν V.g. αἰτῶν C. 3. καταλειπόντες Ε. ἀθηναῖοι κατὰ L.O.P. 4. καὶ ἀνε-χώρησαν Q. 5. λειπόμενοι η πολέμιοι L.O.P. λιπόμενοι Ε. περιμένοντες h. 6. κατὰ χρόνον R. 7. φλιασίων N.g. φλειασίαν Ε. λογχισθέντες P. τε φλιασίων B.C.E.F.G.H.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τε τῶν φλιασίων. 8. φυγάθων Jom. B.h. 10. πολλην] πόλιν J.A.B.E.F.R.V.c.g. λίαν Ε. δἰ αὐτο] δ αὐτοὶ J.A.B.V.h. διαυτοὶ F. 12. περὶ σφῶν h. ἀθηναίων g. διαφόρων Bekk. 18. χρήσιμα h.i. Bekk. ut legendum esse viderat Wassius: Haack. Poppo. Goell. χρήματα L.Q. vulgo χρήμασιν.

better than the aorist, "they immedi-"ately began to turn themselves to "war," the idea not being that of any one definite action, but rather of preparations for action, which necessarily belong to more than a single point of time. Compare an exactly similar passage, II. 75, I. $\kappa a \theta (\sigma \tau \eta \ \epsilon s \ \pi \delta \lambda \epsilon \mu o \nu \ \tau \delta \nu \ \sigma \tau \rho a \tau \delta \nu, \kappa a \lambda \pi \rho \delta \tau \sigma \mu \ e \nu \ \pi \epsilon \rho \mu \epsilon \sigma \tau a \delta \nu \rho \omega \sigma \nu$

12. $\pi a \rho \lambda \sigma \phi \hat{\omega} r \longrightarrow \lambda \eta i \langle \epsilon \sigma \theta a i]$ "Who-"ever chooses among the Lacedæmo-"nians, may make reprisals on the "Athenians." This is what Demosthenes calls dedomérour σύλων κατ' 'Adηvalue, Lacritus, p. 931. Reiske. $\pi a \rho \dot{a}$ $\sigma \phi \hat{\omega} \nu$, "setting out from among the "Lacedæmonians." Compare $\pi a \rho$ $\dot{\eta}$ - $\mu \hat{\omega} \nu$, II. 41, 1. and the note there.

15. to kard the door and the loc vix potest intelligi de foro urbis Meliorum. Puto designari forum rerum venalium in munitionibus Atheniensium, et locum, ubi adservabatur frumentum, et alia ad usus militum, qui urbem obsidebant. Id indicant ea, quæ mox de frumento et aliis rebus a Meliis raptis dicit Thucydides. DUKER. Compare I. 62, 1. III. 6, 2.

θοτκτδιδοτ

MELOS. A. C. 416. Olymp. 91. L.

την φυλακην το έπειτα παρεσκευάζοντο. και το θέρος έτελεύτα.

CXVI. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμώνος Λακεδαιμόνιοι μελλήσαντες ές την Άργείαν στρατεύειν, ώς αὐτοῖς τὰ δια-Melos surrenders at βατήρια ίερα έν τοις όρίοις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνε-5 discretion. Atrocions χώρησαν. και 'Αργείοι δια την έκείνων μέλλησιν των έν τη πόλει τινάς υποτοπήσαντες hitants. 2 τούς μέν ξυνέλαβον, οι δ αύτούς και διέφυγον. και οι Μήλιοι περί τους αυτούς χρόνους αυθις καθ ετερόν τι του περιτειχίσματος είλον των 'Αθηναίων, παρόντων ου πολλών των 10 3 Φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν άλλης, ώς ταῦτα ἐγίγνετο, ης ηρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, και κατα κράτος ήδη πολιορκούμενοι, γενομένης και προδοσίας τινός άφ' έαυτων, ξυνεχώρησαν τοις 'Αθηναίοις ώστ' έκείνους 4 περί αύτων βουλεύσαι. οι δε άπεκτειναν Μηλίων όσους ήβων-15 τας έλαβον, παίδας δε και γυναίκας ήνδραπόδισαν. το δε χωρίον αύτοι † φκησαν, † αποίκους ύστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

4. αργείων d.i. 6. και οἱ ἀργείοι Κ. 9. περὶ σὐ Ε. αὐτις A.B.E.F.G.H. I.K.N.V. 11. ἐκ τῶν] αὐτῶν Κ. ἀθηναίων Ι.Κ.R. 13. πολυορκούμενοι G. καὶ γενομένης L.O.P. 14. τινός] οπ. Q. ἀθηναίοις μήλιοι ὅστε h. ϐστε Ε.F. G.H.K.L.O.V.g.h.i.k. Poppo. 15. οἱ δὲ ἀθηναίοι τὴν πόλιν ἐλόντες ἀπέκτειναν h. 16. ἡνδραποδίσαντο L.O.P.k. 17. ῷκισαν B.G.L.N.P.g. correctus C. Haack. Poppo.

 την φυλακήν] Τής Μήλου. SCHOL.
 καθ ἕτερόν τι—είλον] i. e. ἕτερον μέρος τοῦ περιτειχίσματος. Dictum est ut ἐπὶ μέγα τε (scil. τοῦ τείχους) κατέσεισε, II. 76, 4. ubi vide. Adde I. 50, 2.

πολλών νεών— έπι πολύ της θαλάσσης έπεχουσών. Göller.

.

13. πολιορκούμενοι] Ol Μήλιοι. SCHOL. 14. Ἐκείνουs] Τουs Άθηναίουs. SCHOL.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

Z.

I. ΤΟΥ δ' αὐτοῦ χειμώνος 'Αθηναῖοι ἐβούλοντο αὐθις μείζονι παρασκευῆ τῆς μετὰ Λάχητος καὶ Εὐρυμέδοντος ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες καταστρέψασθαι, εἰ δύναιντο, ἄπει-

Olymp. 91.1. SICILY. The Athenians entertain the project of conquering Sicily. Thucydides gives a sketch of the magnitude of the island,

A. C. 416. 5.

5

ροι οἱ πολλοὶ ὅντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ ὅτι οὐ πολλῷ τινὶ ὑποδεέστερον πόλεμον ἀνηροῦντο ἡ τὸν πρὸς Πελοποννησίους. Σικελίας γὰρ περίπλους μέν 2 ἐστιν ὁλκάδι οὐ πολλῷ τινὶ ἔλασσον ἡ ὀκτὼ

 αὐτοῦ] om. R. οἱ ἀθηναῖοι g. 2. τῆς] τῆ ἱ. τῆς τε R. f. σφῶν ε. εὐρημέδοντος V. 3. πέμψαντες R.d.i. καταστρέψαι Q. δύναιτο c. 47.
 τὸ πλῆθος A.B.E.F.h. 7. πρὸς τοὺς πελοποννησίους h. 8. ἔστι μέν
 ε. c. 47. 9. δλκάδος Q. ἔλασσον ὀκτὼ ἐνδεέστερος ἡμερῶν d.

8. Σικελίας γάρ-ήμερων] The measurement in Roman miles of the circumference of Sicily, copied by Strabo from some itinerary, gives the sum of 587 miles. Posidonius estimated it at 4400 stadia. Cluverius says that he walked round the whole island at one steady and uniform pace, and that he made the circumference amount to 600 miles; but he observes, that from Messina, along the east side of the island, and round on the south side as far as Agrigentum, the computation is made in Neapolitan miles, which are some-thing longer than the ancient Roman miles. Ephorus (Strabo, VI. 2. p. 266.) computes the circumference in the same way as Thucydides, but he says

that it was "a voyage of *five* days and "nights." There is no end to inaccuracy and vagueness in the computation of distances, especially on water. The distance from Cowes harbour to Calshot castle, at the mouth of the Southampton water, was always computed by the seamen who plied on the passage, and by the inhabitants who had it daily before their eyes, as being six miles. It is in reality, according to the Ordnance survey, barely four, reckoning from the inner part of the harbour. We need not wonder therefore at the different estimates of a voyage at once so long and so circuitous as that round the island of Sicily.

THUCYDIDES, VOL. II.

Θογκγδιδογ

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

ήμερῶν, καὶ τοσαύτη οὖσα ἐν εἶκοσι σταδίων μάλιστα μέτρφ τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἦπειρος οὖσα· ΙΙ. ἀκίσθη δὲ ῶδε τὸ ἀρχαῖον, καὶ τοσάδε ἔθνη ἔσχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν μέρει τινὶ τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες οἰκῆσαι, ῶν ἐγὼ οὖτε γένος ἔχω εἰπεῖν, 5 and of the races by οὖτε ὁπόθεν ἐσῆλθον ἡ ὅποι ἀπεχώρησαν[·] whom it had been successively inhabited; ἀρκείτω δὲ ὡς πὸιηταῖς τε εἶρηται καὶ ὡς such as, 1. The Bicanians ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ αὐτῶν. Σικανοὶ trom Bpain. δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι Φαίνονται ἐνοικισάμενοι, ὡς μὲν αὐτοί Φασι, καὶ πρότεροι, διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι, 10

I. rosaîra B. eikosi sradiois B.I.R.h. eikosi sradiwi F. eikosi sradi E.H.f. et $\gamma\rho$, G. 2. dieipyerai] om. E. rd μ] rouß E.F. obsal eikosi h. eikai Demetrius Phaler. 72. 3. δde] hide B.I.P. for A.C.E.G.H.K.L.O.V. e.h.k. 47. 48. Poppo. for F.N. for c.d.f.g.i. Haack. rosaírade Q. 5. λe struydves F.Q.b. oiknoral K. obr examisso yévos, e. 6. écrito S. λe struydves F.Q.b. oiknoral K. obr examisso yévos, e. 6. écritos E.f.k. Poppo. Goell. Bekk. éritos C. vulgo eloñtov. f] obre e. $\delta \pi\eta$ L.O.P. dv exampsa E. dwexwapsav R. 7. rej om. L. 8. $\pi\eta$ om. e. roi R. yuwarkei N.V. 9. πpos adrois G. evoknoráµevoi A.B.F.H.N.Q.V. f. g. h. Poppo. écoknoráµevoi $\gamma\rho$. h. 10. kal és µèv C. 48. dià rd air.] duartóxoves E.

1. τοσαύτη ούσα-διείργεται] " The " four principal stations of the dis-"tances across, in my trigonometrical " operations, by theodolite angles from " a base line on that part of the beach " near Messina called Mare Grosso, " are from Faro point to Scylla castle, " 6047 yards; from Ganziri village to " Point Pezzo, 3971 yards ; from Mes-" sina light-house to Point del Orso, " 5427 yards; and from Messina light-"bouse to the cathedral of Reggio, "13,187 yards." Capt. Smyth's Sur-vey of Sicily, p. 108, 100. Reckoning the stadium of Thucydides at 575 feet, (see Col. Leake's Topogr. of Athens, p. 369,) twenty stadia are just 3833 yards, an agreement with the truth in this instance much greater than could have been expected. The reasoning implied in the words rosaúry ovoa is very much in the style of the geo-graphy of Herodotus. The notion is, that so large an island ought to have been in the midst of a wide sea, proportioned to its own magnitude; and not to have been so close upon the

coast, as to seem a sort of appendage to the main land. These ideas of the fitness and correspondence of things to one another in geography may be seen in Herodotus' opinion as to the Danube and the Nile holding a course exactly parallel to each other, and as to the valley of the Nile having been once a gulf running in from the Mediterranean, exactly parallel to the Arabian gulf, which ran in northwards from the Erythræan sea. For the construction έν μέτρφ-διείργεται, may be compared IV. 113, 2. απειλημμένον έν στενφ $l\sigma\theta\mu\hat{\varphi}$, and the note on that passage. But το μη ήπειρος ούσα instead of το μη ήπειρος είναι (compare III. 1, 2. είργου το μη προεξιόντας — κακουργείν) seems to shew a confusion between the infinitive and the participle scarcely to be defended by the other passages quoted by Poppo as instances of the same thing. (Prolegomen. I. p. 150. Thu-cyd. V. 7, 2. IV. 63, 1.) For would it be good Greek to say, discipyeras $\mu\eta$ interpos odra, "is divided so as not to "be main land?"

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

ώς δὲ ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται, Ἰβηρες ὄντες καὶ ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰβηρία ὑπὸ Λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, πρότερον Τρινακρία καλουμένη· οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἑσπέραν τὴν Σικε-

j om. d. καί om. G.L.O.P.d.i.k. 47. τοῦ om. L. ποταμοῦ σικανοῦ Κ.
 τοῦ om. d.i. λιγίων Κ. 3. ποτὲ R. τὸ πρότερον g. τρινακία O.d. τρινακαρία Ε. τρικαχνία Q. τρικανία 48. 4. τὴν σικελίαν A.B.C.E.F.G.H.K. L.N.O.P.R.V.c.d.e.f.g.h. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. ceteri τῆς σικελίας.

1. ώς δε ή άλήθεια εύρίσκεται] "The " positiveness with which Thucydides " pronounces 'this is ascertained a " truth,' in the mouth of such a man, " gives great weight to the traditions " of western Europe : it can only have "been those of Liguria or Hispania " that he admitted as decisive," Niebuhr, Rom. Hist. vol. I. p. 166. Eng. Trans. Yet Niebuhr goes on to say, that "where the supposed colony is "without any similar tradition, the "opinion of the people that claim to "have given birth to it can scarcely " be taken as evidence; vanity in such "matters is very apt to give a bias." There is a vanity however to be taken into the account on both sides; for the colony would be anxious to deny their parentage, in order to claim the glory of being Autochthones. It should be remembered too that the Iberians kept written records of events, a much higher authority than mere oral tradition. (Strabo, III. 1. p. 139.) Philistus (Diodor. Sic. V. p. 289. ed. Rho-dom.) and Ephorus (Strabo, VI. 2. p. 270.) agree with Thucydides in representing the Iberians as the earliest colonists of Sicily. Nor does there appear the least internal improbability in the statement.

 $d\pi \partial roi \Sigma trapoi \pi ora \mu oi]$ According to some writers this is the Sicoris, now the Segre, the river on whose banks Ceesar carried on his operations against Afranius and Petreius. Others suppose it to be the Xucar. (See Göller's note.) Both are mere guesses, as Niebuhr rightly judges of the first of them. (Rom. Hist. vol. 1. note, p. 492. Eng. Translat.) The "river Sicanus" was probably merely the "river of the "sicanians," as the "Iberus" was the "river of the Iberians," and the "In-"dus" the "river of the Indians."

Whether there be any connexion between the names Sicanus, Sicoris, Sucro, and even Siculus, may be a tempting field for conjecture, but we have no means of obtaining any certain knowledge, any more than of the meaning of the words themselves. Thue much is probable, that the Sicanus, which Thucydides mentions as a well known river, τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ, τοῦ èν 'Ιβηρίq, was a river running di-rectly into the Mediterranean, rather than a mere tributary or feeder of another river, like the Sicoris. We could identify it, if we could ascertain the furthest point westward to which the Ligyans or Ligurians had ever extended themselves. Niebuhr thinks that they never crossed the Pyrenees, and that the Sicanus of Thucydides must be sought for between those mountains and the Rhone. (Vol. I. p. 162. Eng. Translat.) But Scylax, while he describes the Iberians and Ligyans as living intermixed with each other within these limits, still makes the Pyrenees the limit of what he calls Iberia; whereas Strabo says (III. 4. p. 166.) that the whole country westward of the Rhone was anciently called Iberia. This would seem to shew a gradual driving back westward of the Iberian race by the Ligyans; nor is it possible to prove that the latter never obtained temporary possession at least of some of the country south of the Pyrenees. And the further to the southward that we can place the Sicanians, the more probable becomes their migration to Sicily; because if they were near to any of the Phœnician establishments on the Iberian coast, they would be more likely to have gained some information about that island, than if their country had been at the bottom of the gulf of Lyons.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

Ιλίου δε άλισκομένου των Τρώων τινες 3 2. A remnant of the $\lambda i \alpha \nu$. Trojans, after the fall διαφυγόντες 'Αχαιούς πλοίοις άφικνουνται πρός of Troy. την Σικελίαν, και όμοροι τοις Σικανοις οικήσαντες Εύμπαντες μεν Έλυμοι εκλήθησαν, πόλεις δ' αὐτῶν Έρυξ τε καὶ Έγεστα. . 3. Bome Greeks of προσξυνώκησαν δε αυτοίς και Φωκέων τινες 5 the armament of Aga-memnon. των από Τροίας τότε χειμώνι ές Λιβύην πρω-4 τον, έπειτα ές Σικελίαν απ' αυτής κατενεχθέντες. Σικελοί L The Bicels, from δε εξ Ίταλίας (ενταῦθα γὰρ ῷκουν) διέβησαν Italy. ές Σικελίαν, φεύγοντες Όπικας, ώς μέν εἰκὸς καὶ λέγεται, έπι σχεδιών, τηρήσαντες τον πορθμον κατιώντος του άνέμου, 10 τάχα αν δε και άλλως πως έσπλεύσαντες. είσι δε και νυν έτι ἐν τŷ ἰταλία Σικελοί, καὶ ἡ χώρα ἀπὸ ἰταλοῦ βασιλέως τινός Σικελών, τούνομα τουτο έχοντος, ούτως Ίταλία έπωνομάσθη. έλθόντες δε ές την Σικελίαν στρατός πολύς, τούς τε Σικανούς κρατούντες μάχη τανέστειλαν τρος τα μεσημ-15

4. έλύμοι Ε. πόλις Α.Β.Ε.F.Η.Κ.Q.c. δ αὐτῶν] om. Κ. αἴγεστα Β.Ν.V. et correctus Α. ἄγεστα Ε. 5. προξυνώκισαν Ι. 6. τότε] om. L.O.P. 48. χειμῶσιν L. πρῶτα ε. 7. σικελοὶ δὲ ἐξ C.Ε.F.G.H.K.L.O.V.c.d.h.i.k. Poppo. vulgo et Bekk. σικελοὶ δὲ ἐξ. 9. ὅπικας Β.Ν.h. Bekk. Goell. ὅπηκας Α.V. ὁπίκους Κ. vulgo ὁπικούς. 11. δὲ] om. pr. A. ante âν ponit recens Α. 12. ἔτι] om. R. τῆ] om. L. ἰταλῶν d.i. 13. σικελῶν Α.Β.Ε.F.H.L.N.O.V.c.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. σικελοῦ G.I.P.Q.d.e.i.k. 47.48. ἀρκάδων σικελοῦ f. σικελοῦ C. vulgo ἀρκάδων. τοῦτο ἔχοντος] τοῦ τρέχοντος Ρ. σὖτω Ε.F.H.B.C.g. ἰταλία] om. d.i. 15. ἀνέστειλαν Bekk. 2. Goell. 2. Libri omnes ἀπέστειλαν.

4. "Eyeora] Vide Salmasium, p. 78. b. WASS.

10. κατιόντος τοῦ ἀνέμου] Dionysius, in describing this passage of the Sikelians, uses the words out a fartes kaτιόντα τον ρούν. (Antiqq. Rom. I. 22.) Duker understands both expressions to mean, "a wind and a current setting " in the direction in which you are sail-"ing;" i. e. favourable. Perhaps, however, they mean more simply "setting "down the straits;" i. e. from north to south, as the current was commonly said to run down from the Tyrrhenian sea into the Sicilian, as if the former were on a higher level than the latter. See Strabo, I. p. 55. Dobree ridicules the notion of a great number of people crossing the straits on rafts, and, strange to say, proposes to correct the the text of Thucydides by omitting the

words $\&s \ elk \delta s$. What the improbability of the statement in the text is, I cannot understand. Spartacus proposed to carry all his army over to Sicily in the same manner; and Cicero ascribes it only to the active and able measures taken by Crassus, that the plan was not carried into execution. "Illud audivimus, M. Crassi virtute "consilioque factum, ne ratibus con-"junctis freto fugitivi ad Messanam "transire possent." Verrin. V. 2. For all that can be said respecting the Sikelians, their migration from Italy to Sicily, and their alleged con-querors, the Opicans or Ausonians, the reader is referred to Niebuhr's Rom. History, ch. I—4. p. 6—89. Eng. Translation.

15. † dréoreiλart] This conjecture of Bekker's is confirmed by Isocrates.

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

βρινὰ καὶ ἑσπέρια αὐτῆς, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ῷκησαν ἔχοντες, ἐπεὶ διέβησαν, ἔτη ἐγγὺς τριακόσια πρὶν Ἐλληνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ νῦν τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς 5 5. The Phemi- βορρῶν τῆς νήσου ἔχουσιν. ῷκουν δὲ καὶ Φοί- 5 cham. νικες περὶ πῶσαν μὲν τὴν Σικελίαν ἄκρας τε ἐπὶ τῆ θαλάσσῃ ἀπολαβόντες καὶ τὰ ἐπικείμενα νησίδια ἐμπορίας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς Σικελούς· ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἐλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεσέπλεον, ἐκλιπόντες τὰ το πλείω, Μοτύην καὶ Σολόεντα καὶ Πάνορμον ἐγγὺς τῶν Ἐλύμων ξυνοικίσαντες ἐνέμοντο, ξυμμαχία τε πίσυνοι τῆ τῶν Ἐλύμων, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδὼν Σικελίας ἀπέχει. βάρβαροι μὲν οὖν τοσοίδε Σικελίαν καὶ οὕτως ῷκησαν.

15 III. Έλλήνων δὲ πρῶτοι Χαλκιδῆς ἐξ Εὐβοίας πλεύσαντες μετὰ Θουκλέους οἰκιστοῦ Νάξον ῷκισαν, καὶ ᾿Απόλλωνος

I. σικελία τῆ νήσω Q.2. τῆς γῆς] om. d.i.3. ἐπειδὴ L.ἐπεὶ δὲ A.ἔτι Η.πρὶν] πλην A.K.4. τὰ πρός βοββὰν τῆς νήσσου d.5. καὶ] om. V.6. μὲν] om. N.V.ắκρα Q.7. τῆ] om. G.L.O.P.d.i.k. 47.θαλάσσης P.καταλαβόντες L.ἀναλαβόντες γρ. i.8. ἕνεκα P.Q.R.τῆς σικελ. Q.ἐπεὶ Κ.9. ἀπεσέπλεον f.Haack. Bekk. vulgo ἐπεισέπλεον.ἐκλειπόντες G.K. 47.τὰπλοῖα d. cum Valla.10. μοτίην d.i. βοτύην b.σελόεντα d.i.έλυμων] έλ-λήνων K.d.i.ελυμῶν E.11. συνοικίσαντες C.F.b.e.k.συνοικήσαντες A.B.F.G.R.c.d.f.g.έννοικήσαντες H.I.K.L.N.O.V. 47. 48.12. ἐνταῦθα d.13. ἀπέχει]om. K.καὶ οὖτως] όως g.14. ῷκισαν G.d. 47.15. πρῶτονF.H.K.L.N.O.P.R.V.b.c.d.e.f.h.i.k. 47. 48. Poppo.καλχιδείς K.16. οἰκη-στοῦ d.ῷκισαν H.N.V.d. Portus. Haack. Poppo. Goell. Bekk.νulgo ῷκησαν.

Panathenaic. p. 241. d. rovs $\beta a \rho \beta a \rho ovs$ dréoreilar drò rīs $\theta a l a orojs$, and by Strabo, IV. 1, 5. p. 180. where, speaking of Sextius, the founder of Aquæ Sextiæ, or Aix, in Provence, he says, kal ék rījs mapalias dréoreile rovs $\beta a \rho$ - $\beta a \rho ovs.$ I have therefore admitted it into the text, as dréoreilar seems hardly to bear a meaning suited to the present passage.

5. $\Phi oirkes$] The Phænicians of Tyre or its neighbourhood, and not the Carthaginians; although these last afterwards obtained dominion over all the settlements of their race, both in Africa, and in Spain and Sicily. Gades and Utica were both colonies planted directly from Phœnicia, like the Phœnician settlements in Sicily. But even before the time of Xerxes the Carthaginians must have been looked up to as the main stay of all the Phœnician settlements of western Europe, owing to the gradual decay and final subjugation of Tyre itself under the Persians. See Herodot. I.166, 2. VII.158, 2. Polybius, III. 22. 23, &c.

Polybius, III. 22. 23, &c. 16. 'A $\pi \delta \lambda \omega \nu os$ $d \rho \chi \eta \gamma \epsilon r out$] De hoc cognomine Apollinis etiam legi debent, quæ Spanhemius adnotavit ad Callimach. Hymn. in Apoll. v. 57. DUK. The epithet $d \rho \chi \eta \gamma \epsilon r \eta s$, or $d \rho \chi a \gamma \epsilon r a s$, as the Dorians wrote the word, was given to Apollo, because the Chal-

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

The several Greek set. αρχηγέτου βωμών, δστις νύν έξω της πόtioments λεώς έστιν, ίδρύσαντο, έφ' φ, όταν έκ Σικε-1. NAXOS, 2 founded about 734 B.C. λίας θεωροί πλέωσι, πρώτον θύουσι. Συρα-LBYRACUSE, κούσας δέ τοῦ ἐχομένου έτους Ἀρχίας τών about 733 B. C. Ηρακλειδών έκ Κορίνθου Φκισε, Σικελούς έξε-5 λάσας πρώτον έκ της νήσου, έν ή νυν ουκέτι περικλυζομένη ή πόλις ή έντος έστιν υστερον δε χρόνφ και ή έξω προστειγισθείσα πολυάνθρωπος έγένετο. Θουκλής δέ 3 3. LEONTINI, about 728 B. C. και οι Χαλκιδής έκ Νάξου ορμηθέντες, έτει πέμπτω μετά Συρακούσας οἰκισθείσας, Λεοντίνους τε, πο-10 λέμφ τους Σικελούς έξελάσαντες, οικίζουσι, και μετ' αυτούς Κατάνην οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Καταναῖοι ἐποιή-4. CATANA. σαντο Εύαρχον. ΙV. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις έκ Μεγάρων άποικίαν άγων ές Σικελίαν άφίκετο, και ύπερ Παντακύου τε ποταμοῦ Τρώτιλόν τι όνομα χω-15 5. TROTILUS, THAPSUS, and ρίον οικίσας, και ύστερον αυτόθεν τοις Χαλ-HYBLZAN ME-GARA, about 727 κιδεύσιν ές Λεοντίνους όλίγον χρόνον Ευμποor 726 B. C. λιτεύσας, και ύπο αύτων έκπεσων και Θάψον οικίσας, αύτος μέν αποθνήσκει οι δέ αλλοι έκ της Θάψου αναστάντες. ⁴Υβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος την χώραν καὶ καθη-20

3. πλέωσι A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.b.c.d.e.f.g.h.i. 47. 48. Haack. Poppo, Goell. Bekk. vulgo πλεύσωσι. πρώτοι C.L.O.P.d.e.i.k. 47. χομένου A.B.E.F.H.N.R.V.g. επιγμένου G. ό αρχίας 48. 5. 5. F.R.c.f.h. 6. προτερον από R. Fortasse leg. περικλυζομένη Bekker. πρώτοι C.L.O.P.d.e.i.k. 47. 5. Sugge A.E. χομενο Α..... F.R.c.f.h. 6. προτερόν άπό Κ. ΓΟΓΙΔΙΘΟ Μ. τειχισθείσα Ε. g. προστειχιθείσα V. 8. πολυάθροπος d. Θουκλεις U. 12. έποίησαν τόν g. εύαρχον έποιήσαντο 48. 13. λάμπις γρ. h. 14. μεγαρέων L.O.P.Q. 15. παντακύου A.B.C.E.F.H.R.f.h. 47. Poppo. Goell. Bekk. παντα-κιοῦ G. vulgo παντακίου. πρώτιλόν A.B.L.O.V.d.h.i. et marg. N. μοίου σ. 16. οἰκήσας L.Q.R.f. 18. ἐκπεσῶν] ἐκ πασῶν Q. οἰκήσας R.f. τοι Β. τοι α. 20. κα] om. d.

cidian colony had sailed for Sicily by his direction. See Scholiast on Pindar, Pyth. V. 80. The statue of Apollo Archegetes was existing in the times of the Roman civil wars, and, as seems to be implied by Appian's language, even in the age of the Antonini. (See Appian, Civil Wars, V. 109.) The worship of Appile worship of Apollo was greatly extended by the circumstance that so many of the Greek colonies were planted by the

command of the oracle at Delphi. See Cluverius, Sicil. p. 93. Müller, Dorier, vol. I. p. 264. (original work.)

4. τοῦ ἐχομένου ἔτους] See Clinton's Fasti Hellenici, vol. I. Append. X. 6. περικλυζομένη] I have adopted Bekker's conjecture instead of the nominative περικλυζομένη. The order of the words seem to decide in favour of this correction.

20. προδόντος την χώραν] "Letting

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

γησαμένου, Μεγαρέας φκισαν τους Υβλαίους κληθέντας. και έτη οικήσαντες πέντε και τεσσαράκοντα και διακόσια ύπο Γέλωνος τυράννου Συρακοσίων ανέστησαν έκ της πόλεως καὶ χώρας. πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν ἡ 2

5 6. BELINUS, about aυτούς οἰκησαι, Πάμιλλον πέμψαντες Σελινούντα κτίζουσι και έκ Μεγάρων, της μητρο-627 or 626 B. C. 7. GELA, 688 B.C. πόλεως ούσης αυτοίς, επελθών ξυγκατώκισε.

Γέλαν δε 'Αντίφημος έκ 'Ρόδου και 'Εντιμος έκ Κρήτης έποί-3 κους άγαγόντες κοινή έκτισαν, έτει πέμπτω και τεσσαρα-10 κοστφ μετά Συρακουσών οίκισιν. και τη μέν πόλει άπο του

Γέλα ποταμού τούνομα έγένετο, το δε χωρίον, ου νυν ή πόλις έστι και ο πρώτον έτειχίσθη, Λίνδιοι καλείται. νόμιμα δέ

Ι. φκησαν Ε.F.R.c. 3. γέλλωνος f. ἀπέστησαν R. 5. αὐτοὶ γρ. h. οἰκῆσαι A.B.E.F.H.L.N.O.Q.V.c.f.g. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. ἐνοικῆσαι K. vulgo οἰκίσαι. πάμιλλον Α.B.C.E.N.V.h. Poppo. Bekk. πάμιλον Κ. πάμμιλλον F.G.H.c. vulgo πάμμιλον. πέμψαντες σελινοῦντα Bekk. Goell. Libri omnes, alii πέμψαντες νωgο παμμλον. πεμφαντες σελισουντα Dekk. Goell. Lion omnes, ali πεμφαντες ές σελινούντα, alii ές έλινούντα, alii ές έλινούντα. Præpositionem uncis inclusum servavit Poppo. έλινούντα A. έλινούντα B.F.H.K.f.g.h. 6. μεγαρέων H.L.O. 7. αύτον d. αύτης g. έπελθον A. συγκατφκισε B.C.E.F.H.K.d.g.h. συγκατφκησε N.V. 8. έκ] δ έκ h. έκ της d.i. άποίκους L.O.P.Q. 48. 10. μετά συρ. A.B.C.E.G.H.K.Q.V.c.d.e.f.g.h.i.k.m. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. μετά την τών συρ. L. vulgo μετά την συρ. Cf. c. 5, 3, μετά Συρακουσών κτίσιν. οίκισιν Η. 47. et corr. C. Haack. Goell. Bekk. οίκησιν Α.B.Ε.G. την μών πόλιν d. 12. έστι] στη Δ ελ Κ. περίνεση om. L. 8] to K. καλείται B. priore diphthongo a correctore posita, ut non dubitem fuisse καλούνται. καλούνται Bekk.

" them take the place." " Giving no " aid to the Sikelians to defend the " country against the Greek strangers, " and in fact himself instigating the "Greeks to settle there:" probably because their arms might be useful to him in his wars against his neighbours.

2. ύπο Γέλωνος-ανέστησαν] See He-

rodot. VII. 156, 3. 4. 3 avrois olkijoal "Airol sane ex-" pectes." POPPO. The order of the words justifies the accusative, because the subject has not yet been mentioned. Had neuvarres followed araoripra immediately, it should have been airol. πέμψαντες, έτεσιν ύστερον ή αὐτοι οἰκη- $\sigma a u$. But as the words now stand, we have vorepor & aurous olkhoau, just as avrovs, and not avrol, is understood after avaornvai.

5. πέμψαντες ές Σελινοῦντα κτίζουσι] An hoc est: Pammilo in eum locum misso,

ubi deinde Selinus fuit, urbem illam condiderunt ? ut post κτίζουσι suppleatur αὐτὴν, cujus pronominis ellipsis frequentissima est apud Thucydidem ? Sed mihi suspicio est, præpositionem és huc inrepsisse e fine vocis præcedentis $\pi \epsilon \mu \psi \alpha \nu \tau \epsilon s$, et ea demta legendum esse Πάμμιλον πέμψαντες Σελινοῦντα κτίζουσι. Paulo ante probo oixnoau cum plerisque MSS. et Valla, nec audio Clar. mox scribentem ξυγκατώκησε. Έλινοῦντα pro Σελινοῦντα, quidam Codd. ut I. 65, 2. Έρμυλίων pro Σερμυλίων, ubi vid. quæ adnotata sunt. DUKER.

12. Airdioi raleitai] So named because Antiphemus and his Rhodian companions had principally come from Lindus in Rhodes. See Herodot. VII. 153, 2. The plural form of the name, like that of $\Lambda \epsilon \acute{o} \nu \tau \imath \nu \circ \iota$, illustrates what Thucydides calls a general custom in the earliest times, that the several tribes gave their own names to the countries

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

4 Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖs. ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν
 8. ACRAGAB or μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῷοι ᾿Ακράγαντα AGRIGENTUM, ὅΝ Β.C. ὅκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ ᾿Ακράγαντος
 ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες ᾿Αριστόνουν
 9. ZANCLE or καὶ Πυστίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῷων δόντες. 5
 5 Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν Ἐσκιά Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πλῆθος ἐλθὸν ξυγκα-

I. έτιθει d. έτη Ο. έγγυτάτω P. 2. οἴκισιν H.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οἶκησιν. 3. φκησαν A.B.E.F.G.I.L.O.P.Q.R.f.g.h.i.k.m. et correctus C. et. 47. 5. πύστιλον L.O. πιστυλον g. 6. ζάκλη G.I.d.e.i.k. ζάκκλη h. ζάγκη c. σάκλη 47. δέ] om. G.d.k. όπυκία K. 7. δέ καὶ ἀπὸ Å.B.C.E. F.H.L.N.O.P.Q.R.V. c.d.e.g.k. 47. 48. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δὲ ἀπό. 8. συγκατενείμαντο d.i.

where they settled. It indicates also the absence of any considerable town when the colony was first founded, the name of the people being applied to the district, and no particular spot being of sufficient importance to make its own local name supersede the general one. When at a later period the inhabitants of the district built a city for their common capital, the name of the country was generally transferred to the town which was now in a manner become its representative. Such has been the case with so many of the towns of modern France, which have succeeded to the name formerly belonging to the people of the whole district : Ambiani, Amiens; Turones, Tours; Remi, Rheims, &c. So the town of Kendal has appropriated to itself the name of the whole dale, instead of retaining its proper appellation Kirby Kendal, or the Church Town of Kent Dale. When the Lindians first arrived in Sicily they called their first fortified settlement, established probably on the top of a hill or cliff, by no other name than their own. Afterwards, as the settlement grew, and the buildings extended down into the plain and to the river, so that what was once the whole town was now only a small part of it, the new and enlarged town was distinguished by a local name derived from the river which ran beside it; but the original city, now become a citadel, retained its old national name. So at Argos, the citadel, which was the

old Pelasgian settlement, retained its Pelasgian name Larissa: the more modern city, which grew up at its feet, received the name which had belonged formerly to the whole country, and was called Argos. In the passage now before us the word $\pi \delta \lambda s$ is used in two somewhat different senses; first in the ordinary sense, as expressing all the buildings included within the outer walls, i. e. what we should call the whole town; and then in a more technical sense, as the original city now become merely a citadel; a sense in which Thucydides has observed that it was applied to the citadel of Athens. See II. 15. 4.

served that it was appared to a served that it was appared to a served that it was appared to a server of the server of the same name. are all various forms of the same name. In the geography of the Greeks of the time of Thucydides, Opicia was the name for the coast on the Tyrrhenian sea from the Tiber southwards as far as the confines of Enotria, that is, nearly to Pæstum and the river Silarus. See Aristot. Politics, VII. 10, 5. The author of the Periplus which goes under the name of Scylax, who lived, according to Niebuhr, about the middle of the fourth century before Christ, possessed a more accurate knowledge, and distinguishes the coast belonging to the Latins, from that of the Volscians, or Opicians, and this last again from that of the Campanians. And he calls Cuma a town of Campania.

SICILY. A. C. 416, 5. Olymp. 91. 1.

τενείμαντο την γην και οἰκισται Περιήρης και Κραταιμένης έγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν πρῶτον Ζάγκλη ην ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθείσα, ὅτι δρεπανοειδὲς την ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἰ 5 Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν ὕστερον δὲ αὐτοὶ μὲν ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων ἐκπίπτουσιν, οἱ Μήδους φεύγοντες προσέβαλον Σικελία, τοὺς δὲ Σαμίους Ἀναξίλας Ῥηγίνων τύραννος οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκβαλῶν, καὶ την πόλιν †αὐτοῖς† ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας, Μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τὸ το 10. ΗΜΕΡΑ. ἀρχαῖον πατρίδος ἀντωνόμασε. V. Καὶ Ἱμέρα ἀπὸ Ζάγκλης ψκίσθη ὑπὸ Εὐκλείδου καὶ Σίμου καὶ Σάκωνος, καὶ Χαλκιδῆς μὲν οἱ πλεῦστοι ἦλθον ἐς την ἀποικίαν, ξυνψκισαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συρακουσῶν Φυγάδες, στάσει νικη-

I. περιήρος καὶ κραταιμενεῖς H. 2. ol B. κυνῆς E. ol B. 3. ὑπὸ] om. P. σικελιῶν 47. 4. τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστί A.B.C.E.F.H.I.L.O.Q.R.c.d.e.h.i.k. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. τὸ χωρίον ἐστί τὴν ἰδέαν N.V.g. vulgo τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν. 5. ζάκλον I. 47. ζάκλην d.e.i. ζάγκλην Κ. δ αὐτοὶ C.E.L.O.Q.V. c.f.g.h.k. 47. 48. Poppo. Bekk. 6. άλλων τινῶν ἰώνων h. προσέβαλλον L.O. προσείχον γρ. h. 7. τῆ σικελία g. σαμέους 47. ἀναξίας Κ. ῥηγίων b. ῥηγινῶν V. 8. ὕστερον οὐ πολλῷ R. αὐτοῖς] Malim aὐτὸς, ut c. aὐτὸς etiam Dobree. extr. [VI. 5, 3.] αὐτὸς οἰκιστὴς γενώμανος. Bekk. 9. ἀκίσας C. μεσήρην G. 10. ἀντωνῦμασε] αὐτὸ ἀνόμασε A.B.E.F.N.V.C.f.g.h. ἅν τὸ ἀνόμασε A.B.H.h. Haack. Goell. Poppo. vulgo et Bekk. ξυνψκησαν. 13. ἐκ] ol d. om. G.

5. $a\dot{v}rol \ \mu\dot{e}\nu$] That is to say, "the "old Cuman and Chalcidian colonists." Herodotus mentions that Anaxilas instigated the Samians to occupy Zancle, but says nothing of his subsequent quarrel with them. VI. 22, et seqq.

8. $\dagger a\dot{c}rois\dagger$] Instead of this reading, both Bekker and Dobree propose to read $a\dot{c}rois$. No one certainly now supposes that the dative case is exactly equivalent to the genitive, or that $r\partial \psi$ $a\dot{c}rois$ could simply mean "their "city," i.e. the city from which they had just been expelled : $a\dot{c}rois$ — $c\dot{c}acisas$ could only signify, "having settled the "city for them, i. e. for the Samians, "with a mixed population," as if he had still left the Samians in possession, and had only obliged them to share the town with some additional settlers of various races. But then this is the very account of the matter given by Pausanias, IV. 23; and although Thucydides had just before said ἐκβαλών rows Sautovs, yet this may only signify that he so far dispossessed them, as to make their remaining for the future in the city only an act of his grace; he turned them out as sole possessors of it, and then restored them to it as joint possessors in common with a mixed multitude from other nations. It should be observed however that the account in Pausanias is certainly erroneous in one point, as it places the occupation of Zancle by Anaxilas immediately after the close of the second Messenian war; it may therefore be equally incorrect in other points, as well as in its chronology.

9. ἀπό τῆς — πατρίδος] See Strabo, VI. 1, 6. ἤσαν δὲ τῆς ἀποικίας, (scil. τῆς ἐς τὸ Ῥήγιον,) καὶ οἱ Μεσσηνίων ψυγάδες τῶν ἐν Πελοποινήσφ — διόπερ οἱ τῶν Ῥηγίνων ἡγεμόνες, μέχρι ᾿Αναξίλα, τοῦ Μεσσηνίων γένους ἀεἰ καθίσταντο.

Θογκγδιδογ

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

θέντες, οί Μυλητίδαι καλούμενοι και φωνή μέν μεταξύ της τε Χαλκιδέων και Δωρίδος έκράθη, νόμιμα δε τα Χαλκιδικά 2 11. ACR. #, 663 B.C. ἐκράτησεν. ^{*}Ακραι δὲ καὶ Κασμέναι ὑπὸ Συand CASMENÆ, ρακοσίων ψκίσθησαν, "Ακραι μέν έβδομήκοντα 643 B.C. έτεσι μετά Συρακούσας, Κασμέναι δε έγγυς είκοσι μετά 5 12. CAMARINA, *Ακρας. καὶ Καμάρινα τὸ πρῶτον ὑπὸ Συρα-3 596 B.C. κοσίων ωκίσθη, έτεσιν εγγύτατα πέντε και τριάκοντα και έκατον μετά Συρακουσών κτίσιν οἰκισται δε εγένοντο αύτης Δάσκων και Μενέκωλος. αναστάτων δε Καμαριναίων γενομένων πολέμφ ύπο Συρακοσίων δι' απόστασιν, χρόνφ Ίππο- 10 κράτης ύστερον Γέλας τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακοσίων αίχμαλώτων λαβών την γην την Καμαριναίων, αυτός οικιστής γενόμενος κατώκισε Καμάριναν. και αυθις υπό Γέλωνος άνάστατος γενομένη το τρίτον κατωκίσθη ύπο +Γελώων.

VI. Τοσαῦτα ἔθνη Ἐλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν 15 ὅκει, καὶ ἐπὶ τοσήνδε οὖσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν

Α. C. 416. 5. ⁵⁶_{Olymp}, 91. 1. Α pretext for invading φάσει της πάσης αρξειν, βοηθείν δε αμα ευ-Bicily is furnished by the people of Egesta, 2 who request aid from Athens against Belinus and Byracuse. δ αυτούς εξώρμησαν Ἐγεσταίων τε πρέσβεις

Ι. οί] οὐ Ε. μυλιτίδαι Η.Q. μιλητίδαι C.G.d.i.k.m. 47. μηλιτίδαι. 48. φωνῆι A.F. μιν] οm. i. τῆς χαλκιδίων V.N. 3. κασμίναι Α.B.Ε.F.H.L.N. Q.V.d.g.m. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. βασμίναι Κ. κασμίαι Ο. vulgo κάσμεναι. 5. δ al έγγινς C.e. 6. καμάρινα Α.B.F.H.K.L.O.P.g. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. vulgo καμαρίνα. 8. οἰκιστά 47. αὐτοῖς d. 9. μενέκαλος V.N. ἀναστάντων B.Ε.H.K.Q.d. 10. ὑποκράτης d. 12. λαβών αἰχμαλώτων d. γῆν τὴν καμ.] γῆν τὴν καμ. G. γῆν τῶν καμ. F.K.L.V. 14. ἀναστάντως d. γελώων. Libri omnes et Bekk. γέλωνος. Vid. adnot. 18. ἄρξειν Α.B.C.E.H.I.K.L.N.O.P.Q. R.V.b.c.d.e.f.g.i.k.m. 47. 48. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἄρχειν. 20. προγεγενημένοις E.G.K.L.O.P.R.d.i.k. 47. 48. Valla pristinis. 21. ἐξωρμήκεσων G. αίγεσταίων Α.B.N.V.h. τε] om. L.N.V.

14. $\dot{\upsilon}\pi \partial + \Gamma \epsilon \lambda \phi \omega \nu. +$] This is a certain correction of the common reading $\Gamma \epsilon \lambda \omega \nu os,$ proposed by Wesseling in a note on Diodorus, XI. 76., after Dodwell; and since adopted by Poppo. Diodorus expressly says that Camarina was in the 79th Olympiad occupied by the Geloans, and the lands portioned out amongst them. Besides, had Gelon been the founder, Hermocrates would scarcely have omitted to mention the tie thus created between Camarina and Syracuse, when he was endeavouring by every argument to persuade the Camarinæeans to give him their aid. Thucyd. VI. 76, &c.

21. Έγεσταίων τε πρέσβεις παρόντες] i.e. πρέσβεις παρόντες τε και έπικαλούμενοι. See notes on IV. 95, 1. 100, 1.

SICILY. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

παρόντες και προθυμότερον επικαλούμενοι. Ambasadors are sent from Athens to Egesta, to report upon the δμοροι γαρ σντες τοις Σελινουντίοις ές πόλεstate of affairs in Siμον καθέστασαν περί τε γαμικών τινών καί city. άμφισβητήτου, και οι Σελινούντιοι, Συρακοπερί γης 5 σίους επαγόμενοι ξυμμάχους, κατειργον αυτούς τώ πολέμω και κατά γην και κατά θάλασσαν ωστε την γενομένην έπι Λάχητος και τοῦ προτέρου πολέμου Λεοντίνων οι Ἐγεσταίοι Ευμμαχίαν αναμιμνήσκοντες τούς 'Αθηναίους, έδέοντο σφίσι ναῦς πέμψαντας ἐπαμῦναι, λέγοντες ἄλλα τε πολλά, καὶ 10 κεφάλαιον, εί Συρακόσιοι Λεοντίνους τε αναστήσαντες άτιμώρητοι γενήσονται, και τους λοιπους έτι ξυμμάχους αυτών διαφθείροντες αύτοι την απασαν δύναμιν της Σικελίας σχήσουσι, κίνδυνον είναι μήποτε μεγάλη παρασκευή, Δωριής τε Δωριεῦσι κατὰ τὸ ξυγγενές, καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι 15 Πελοποννησίοις βοηθήσαντες, και την εκείνων δύναμιν ξυγκαθέλωσι σωφρον δ είναι μετά των ύπολοίπων έτι ξυμμάχων άντέχειν τοις Συρακόσιοις, άλλως τε και χρήματα σφων παρεξόντων ές τον πόλεμον ικανά. ων ακούοντες οι 'Αθηναίοι 3 έν ταις έκκλησίαις των τε Έγεσταίων πολλάκις λεγόντων 20 καί των ξυναγορευόντων αυτοίς, έψηφίσαντο, πρέσβεις +πέμψαντες + πρώτον ές την Έγεσταν, περί τε τών χρημά-

 1. καὶ προθ...
 δντες 0m. 47.
 προθυμότεροι K.
 2.
 δμορον Q.
 4. $\gamma \eta s$]

 τῆς Q.
 ἀμφισβητησίμου f.
 ἀμφισβήτου d.e.k.
 5.
 συμμάχους K.
 καθείρ

 γον K.g.
 πολέμφ κατὰ K.L.
 7.
 αἰγεσταῖοι A.N.V.
 9.
 πέμψαντας K.

 prima manu. 48.
 et fortasse d.
 Haack.
 Poppo.
 Goell.
 Bekk.
 vulgo πέμψαντας K.

 πέμψαντας A.B.E.F.G.
 quantum ex silentio Bekkeri in edit.
 minima colligere

 liceat.
 10.
 ἀναστήσοντες d.
 12.
 ◊μφθείραντες V.
 13.
 μήποτε] μήπτε

 A.B.E.F.h.
 15.
 ἐκείσην g.
 16.
 ἕτι] Om. A.B.F.
 18.
 παραξόντων A.
 άκοτήναντες A.B.E.F.G.

 σαντες N.V.g.
 19.
 ές
 αἰγεσταίων Α.
 21.
 πέμψαντες A.B.E.F.G.

 πέμψαι h. Bekk.
 2.
 ἐγέσταν K.
 αίγεσταίων Α.
 τε] Om. d.
 τῶν] om. Q.

δμοροι] Hæc fusius Diod. p. 328.
 WASS.

5. κατείργον αὐτούς] "In angustias "cogebant, concludebant." Vide Wesseling. ad Herod. VI. 102, 1. Göller.

20. $i\psi\eta\phi$ is arro- $\pi i\mu\psi$ arres, κ . τ . λ .] The verb which ought to follow $i\psi\eta\phi i$ scarro is omitted, and must be supplied by the sense of the context. "They "voted, first to send ambassadors, &c. " and afterwards to act upon their re-"port:" $\mu\dot{\eta} \pi\epsilon\rho\omega\rho\dot{\mu}v$ would perhaps express as nearly as possible the meaning which Thucydides intended. Or possibly $\dot{\epsilon}\psi\eta\phi\dot{\epsilon}\sigma arro$ may be meant to signify the same thing as $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\dot{\epsilon}\sigma\theta\eta\sigma\alpha\nu$, " they voted accordingly as the Eges-" tæans wished them to vote." At any rate it cannot surely be right to suppose that $\dot{\epsilon}\psi\eta\phi\dot{\epsilon}\sigma arro \pi\dot{\epsilon}\mu\psiarres$ is

θογκγδιδογ

PELOPONNESUS. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

των σκεψομένους, εἰ ὑπάρχει, ώσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρòς τοὺς Σελινουντίους, ἐν ὅτφ ἐστὶν, εἰσομένους.

VII. Καὶ οἱ μèν πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπεστάλησαν ές την Σικελίαν. Λακεδαιμόνιοι δέ του αυτού χειμώνος καί 5 PELOPONNESUS. οι ξύμμαχοι, πλην Κορινθίων, στρατεύσαντες Hostilities between the es the Apyeian this te yns ετεμον ού πολλην και σιτον ανεκομίσαντό τινα ζεύγη κομίσαντες, Argives. και ές 'Ορνεάς κατοικίσαντες τους 'Αργείων φυγάδας, και της άλλης στρατιάς παρακαταλιπόντες αυτοίς όλίγους, και 10 σπεισάμενοί τινα χρόνον, ώστε μη άδικειν Όρνεάτας καί 'Αργείους την άλλήλων, άπεχώρησαν τῷ στρατῷ έπ' οἶκου. 2 έλθόντων δε 'Αθηναίων ου πολλφ ύστερον ναυσί τριάκοντα και έξακοσίοις όπλίταις, οι Άργειοι, μετά των Άθηναίων πανστρατια έξελθόντων, τούς έν Όρνεαις μίαν ήμέραν έπο-15 λιόρκουν ύπο δε νύκτα, αύλισαμένου του στρατεύματος άποθεν, έκδιδράσκουσιν οί έκ των 'Ορνεων. και τη ύστεραία οί 'Αργείοι, ώς ήσθοντο, κατασκάψαντες τας 'Ορνεας άνεχώ-3ρησαν, καί οι 'Αθηναίοι υστερον ταις ναυσίν έπ' οίκου. καί

κατά 20 MACEDONIA. and between the Athenians and Perdicess. των καὶ Μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι φυγάδας, 4 ἐκακούργουν τὴν Περδίκκοῦ. Λακεδαιμόνιοι δὲ πέμψαντες

1. καὶ τοῦς G. 2. καὶ τὰ] κατὰ k. τοῦς σελινουντίοις d.i. 4. τῶν] om. Q. 7. πολλὰ Q. πολὺ K. 8. ἀνεκομίσαντό A.B.E.F.H.I.L.N.O.Q.R.V.c.d.f.g.i.m. Haack Poppo. Goell. Bekk. ἀνήροσαν γρ. g. Vulgo ἀνεκόμισάν. τινα, ζεύγη κομ. Ν. 9. ὀρνέας G. ὀρναιὰς A.B.N.V.h. κατοικήσαντες Ε.F.H. τοὺς] τῶν e. 11. ὀρναιάτας V. 12. οἰκους d. 13. πολλῶν g. 15. ἐξελθόντες Valla. Haack. Bekk. in ed. min. codices ἐξελθόντων. ταῖς ἐν ὀρνεαὶς, bis gravate, pr. d. τοὺς μὲν ὀρνεάτας correctus d. τοὺς ἐν A.B.E.F.H.N.V.c.g.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τοὺς μὲν ἐν. præpositionem om. i. ᠔ρναιῶς N.V. 10. στρατοῦ d. 17. ἀποδιδράσκουσιν d.i. ὀρναιῶν V. 18. ᠔ρναιὰς V. 19. ἐλθώντες καὶ ἐς μεθ. Ν. 20. μακεδονίας Q. λακεδαιμονία G.I.g.k. ἰππέας καὶ κατὰ d. 21. κομίσαντες οἱ ἀθηναῖοι B.h.

the same thing with $\epsilon \psi \eta \phi i \sigma a \sigma \tau \epsilon \mu \psi a$. The passages quoted in Matthiæ Gr. Gr. §. 550, by no means justify such a construction.

[Poppo approves of Bekker's correction $\pi \epsilon \mu \psi \alpha \mu$.] 15. πανστρατία έξελθόντων] Scil. τῶν ^{*}Αργείων πανστρατία έξελθόντων μετὰ τῶν ^{*}Λθηναίων. This strange variation of the construction has been already noticed at V. 33, 1. MACEDONIA. ATHENS. A. C. 416. 5. Olymp. 91. 1.

παρά Χαλκιδέας τους έπι Θράκης, άγοντας προς 'Αθηναίους δεχημέρους σπονδάς, ξυμπολεμείν εκέλευον Περδίκκα· οι δ' ούκ ήθελον. και ό χειμών έτελεύτα, και έκτον και δέκατον έτος έτελεύτα τῷ πολέμω τῷδε, ὅν Θουκυδίδης Ευνέγραψεν.

VIII. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα ἦρι, οἱ τῶν 'Αθηб ναίων πρέσβεις ήκον έκ της Σικελίας, και οι Έγεσταιοι μετ'

ATHENS. A. C. 415.

Olymp. 91.1.

andors from Sicily. The Athenians resolve to send an expedition on a large scale to that assembly is summoned to consider the details of the armament.

αυτών, άγοντες έξήκοντα τάλαντα άσήμου άργυρίου ώς ές έξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθὸν, Return of the ambas. αs έμελλον δεήσεσθαι πέμπειν. και oi 'Aθη-2 ναΐοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες, καὶ ἀκούσαντες τών τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβεων island, and another τά τε άλλα έπαγωγα και ούκ άληθη, και περί των χρημάτων, ώς είη ετοίμα έν τε τοις ιεροις πολλά και έν τοις κοινοις, έψηφίσαντο ναυς 15 έξήκοντα πέμπειν ές Σικελίαν και στρατηγούς αυτοκράτορας 'Αλκιβιάδην τε τον Κλεινίου και Νικίαν τον Νικηράτου και Λάμαχον τον Ξενοφάνους, βοηθούς μεν Έγεσταίοις προς

Σελινουντίους, ξυγκατοικίσαι δε και Λεοντίνους, ήν τι περιγίγνηται αύτοις του πολέμου, και τάλλα τα έν τη Σικελία 20 πράξαι ὅπη αν γιγνώσκωσιν άριστα Αθηναίοις. μετα δέ 3

1. πρός άθην.] om. 48. πρός τους άθηναίους d. 4. ετελεύτα τῷ πολέμφ τῷδε ral K. συνέγραψε Κ. 8. ws] om. d.i. es] eπ' R.h. om. A.B.F.K. μισθοῦ d.i. μισθὸs I. L.N.O.V. vavol h. 9. EµEλov H. 12. έπαγωγά ούκ g. καὶ οὐκ] om. prima manu N. 13. ὡs] om. B. 14. τοῖs κοινοῖs A.B.C.E.F.G.H.I.K.L.N.O.P.Q.R.V.c.d.f.g.h.i.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τῷ 15. ναυτοκράτορας B.h. 18. ξυγκατοικήσαι A.F.R.f.g.h. ην τι περιγίγνεται Ε.F. 19. άλλα G. τά] om. Q. κοινφ. קא דו הנף γίγνηται d. ரி om. Q.d.i. 20. 8 nos R.d.i. γιγνώσκουσιν Ε.Γ. γινώσκωσιν V. ắριστα] om.g.

8. μηνός μισθόν.] This supposes the payment of a drachma per day to every seaman of a crew of 200 men. For 200 × 30 = 6000, that is to say, 6000 drachmae, or one talent. This was double of the usual rate, but the distance of Sicily, and the probable length of the service, were thought to call for this addition, which had been made, as we have seen, on a former occasion also, at the siege of Potidæa. See III. 17, 4. 14. ev rois rouvois.] So Polybius, I.

59. χορηγία μέν γαρ ούχ ύπηρχε πρός την πρόθεσιν έν τοις κοινοίς.

18. ην τι περιγίγνηται αύτοις, κ. τ. λ.] "Should they have any spare time with "regard to the war;" that is, "time "which the war laid no claim to." "Any balance of time or means in " their favour, when their account with " the war was settled."

["Si quid inde commodi nacti essent, "si res prospere cessissent." BAUER. "Recte quidem." POPPO.]

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

τοῦτο ήμέρα πέμπτη ἐκκλησία αὐθις ἐγίγνετο, καθ ὅτι χρη την παρασκευήν ταις ναυσί τάχιστα γίγνεσθαι, και τοις στρατηγοίς, εί του προσδέοιντο, ψηφισθήναι ές τον έκπλουν. 4 και ό Νικίας άκούσιος μεν ήρημένος άρχειν, νομίζων δε την πόλιν ούκ ορθώς βεβουλεῦσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχεία καὶ s εύπρεπεί της Σικελίας άπάσης, μεγάλου έργου, έφίεσθαι, παρελθων αποτρέψαι έβούλετο, και παρήνει τοις 'Αθηναίοις τοιάδε.

IX. " H MEN έκκλησία περί παρασκευής τής ήμετέ-" pas ήδε ξυνελέγη, καθ' ότι χρή ές Σικελίαν έκπλειν έμοι " μέντοι δοκεί και περι αύτου τούτου έτι χρήναι 10 SPEECH OF NICIAS. " σκέψασθαι, εἰ αμεινόν έστιν έκπέμπειν ταs (9-14.) I am still disposed to

consider, not the details of the expedition, but whether it ought to be carried into effect at all: for it seems to me that it is at once objects which are impracticable.

" ναῦς, καὶ μὴ οὕτω βραχεία βουλη περὶ μεγά-" λων πραγμάτων, άνδράσιν άλλοφύλοις πει-" θομένους, πόλεμον ου προσήκοντα άρασθαι. " καί τοι έγωγε και τιμώμαι έκ του τοιούτου, 15 Il-timed, and aims at " και ήσσον ετέρων περί τω έμαυτου σώματι " ὀρρωδῶ, (νομίζων ὑμοίως ἀγαθὸν πολίτην

I. eyérere d.i. 3. που A.B.E. 4. απούσιος A.B.C. d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo απούσας. 4. arovoros A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.R.V. 6. anpenei e. 9. 10 N.V. 7. ráðe C.G.I.R.b.d.e.i.k. 8. ήμέρas b. eontei R.d.i. ral ei auerrov C.k. 14. alperta G.I.P.N.V.d.i.k.m. 11. σκέψαι Ε. 15. TOI TI H. TOIYE h. 16. ήσσων Ε. éavroù d.i.

4. ἀκούσιος μέν, κ. τ. λ.] His verbis indicare vult Nicize et privatam et publicam causam fuisse, ut bellum dissuaderet. Göller.

5. $\pi \rho \circ \phi \acute{a\sigma} \epsilon i \beta \rho a \chi \epsilon i a \epsilon i \pi \rho \epsilon \pi \epsilon i]$ "On a slight pretence, and one that "was specious only and not solid." Εύλογοs and εύπρεπής are generally thus distinguished by Thucydides; εύλογος is "that which is fair and reasonable," einpenis, "that which seems to be so, "but is not so really." See I. 37, 4. 30, 2. III. 38, 2. 44, 6. IV. 86, 4. 87, 1. VI. 76, 2, 3. 84, 2. 7. rotáde] Sic reposui e MSS. atque

ita etiam frequentius, quod quidem veritatis studioso magis convenit. In Orationibus fere passim rotáde, in Fæderibus τάδε. WASE. Of the short speech of Teutiaplus, III. 29, 3, Thucydides says, *ελεξεν αυτο*ίς τάδε, and **δ**δε and τοoavra are used in speaking of the short prayer of Archidamus, II. 74, 2. De occurs also in giving the short speech of Sthenelaidas, I. 85, 6, but it is followed by rotavra lékas, not roravra. But rotáde is the word used not only with all the longer speeches, but with those given in the Melian conference, and even with the letter of Nicias, VII. 11-15, as Thucydides professes only to give the substance of what was spoken or written, not to report the exact words.

 17. νομίζων όμοίως, κ. τ. λ.] "Though
 " I think him to be no worse a citizen, " who does take care both of his person " and property; inasmuch as he would " be most apt to wish well to the pros-" perity of the state also, for his own " sake." Men who are careless of their own lives and properties will hardly care for those of their neighbours.

" είναι, δε αν και του σώματός τι και της ούσίας προνοήται. " μάλιστα γαρ αν ό τοιούτος και τα της πόλεως δι έαυτον " βούλοιτο όρθοῦσθαι) όμως δὲ οὖτε ἐν τῷ πρότερον χρόνω "διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην, οὖτε νῦν, ἀλλὰ ἦ 5" αν γιγνώσκω βέλτιστα, έρω. και πρός μέν τους τρόπους 3 " τοὺς ὑμετέρους ἀσθενὴς ἄν μου ὁ λόγος εἶη, εἰ τά τε ὑπάρ-" χοντα σώζειν παραινοίην, και μη τοις ετοίμοις περι των " άφανων καὶ μελλόντων κινδυνεύειν ώς δὲ οὖτε ἐν καιρώ " σπεύδετε, οὖτε ῥάδιά ἐστι κατασχεῖν ἐφ' α ὥρμησθε, ταῦτα

IO It is ill-timed, because in Greece is still inseoure; and whilst we are thinking of conquests abroad, we shall hind us at home. 15

" διδάξω. Χ. φημι γαρ ύμας, πολεμίους πολthe state of our affairs " λούς ένθάδε υπολιπόντας, και ετέρους έπιθυ-" μείν, έκείσε πλεύσαντας, δεύρο έπαγαγέσθαι. " καὶ οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς 2 be leaving enemies be- " έχειν τι βέβαιον, αι ήσυχαζόντων μέν ύμων " ονόματι σπονδαί έσονται (ούτω γαρ ένθένδε " τε ανδρες έπραξαν αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων), σφαλέντων

1. προνοείται K.Q.d.g. πρόηται Stobæus. 2. år] om. d. δ. . δρθοῦσθαι Α. προτέρφ b. 4. άλλ' ή år V. 5. τὰ βέλτιστα Κ. 6. ήμετέρους Β. δ. δηλώσω γρ. h. ήμᾶς B.C.E.F.H.L.N.O.P.Q.V.c.d.f.g.h.i.k. 11. και έρους—πλευσαντας] om. C. 12. δεῦρο] δεύτερον Α.B.C.E.F.G.H.I.L.N.O.P. 3. προτέρφ b. 10. δηλώσω γρ. h. έτέρους-πλεύσαντας] om. C. Q.V.c.d.g.i.k.m. Haack. 14. al] ή A. η F. om. h. μέν] om. G.d.k. 16. avrà A.B.E.F.G.H.K.P.Q.R.f.g. Haack. Poppo. Goell. ed. 2. Elmsleius. avra [sic] N. vulgo, et Bekk. avrás.

 καὶ οἶεσθε ἴσως τὰς γενομένας] Καὶ ίσως μέν οίεσθε τάς σπονδάς είναι βεβαίους, και δι' αὐτὰς μηδένα ἐνταῦθα ύπολειφθήσεσθαι πολέμιον. οὐκ ἔστι δέ. αίτινες σπονδαί, μενόντων μέν ύμων κατά χώραν, έσονται μέχρι όνόματος, τουτέστιν ού βέβαιοι, επειδή και οι ήμετεροι άνδρες είργάσαντο μη βεβαίους αυτάς είναι. ου τοῦτο δε λέγει ότι, συνθέμενοι περί των σπονδών, ούτως έσπείσαντο, ώστε μή βεβαίους αυτάς τυγχάνειν (ἐπεὶ δόξειεν ầν καὶ αυτόν διαβάλλειν αυτός γὰρ ἦν δ πράξας τὰς σπονδάς) ἀλλ' ἀποτείνεται πρός 'Αλκιβιάδην τε και Κλεόβουλον και Ζεναγόραν. ούτοι γάρ ήναντιούντο ταίς σπονδαίς, καί ούτως έπραττον ώστε μή

μένει αὐτάς. SCHOL. 16. ἔπραξαν αὐτὰ] Hoc non ita intel-ligendum est, quasi dicat, eos, qui primi hoc fædus fecerunt, illud de industria ita fecisse, ut firmum esse non posset :

nam Plistoanax rex Lacedæmoniorum, et Nicias ipse, qui præcipui illius auctores fuerant, id omnino, quum faciebant, ratum esse cupiebant, ut docet Thucy-dides, V. 16, 1. sed deinde alios variis artibus effecisse, ne firmum esset. Sic recte Scholiastes. Et hoc convenit significationi vocis πράσσειν, qua infinitis locis utitur Thucydides de his, qui quocumque dolo, arte ac fraude aliquid moliuntur ac machinantur. Etsi alioqui etiam ii, qui id agunt ac student, ut firma fiat pax et societas, recte possunt dici πράσσειν τàs σπονδάς. Thucydides, V. 43, 2. ότι οl Λακεδαιμόνιοι δια Νικίου και Λάχητος έπραξαν τας οπονδάς. Et ΙΙΙ. 75, 1. ξύμβασίν τε έπρασσε, και πείθει ξυγχωρήσαι ἀλλήλοις. Quod autem ad diversitatem scripturæ adtinet, si putabimus retinendum esse avràs, supplendum erit elva: sin hoc minus placet,

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

⁶ δέ που άξιόχρεφ δυνάμει, ταχείαν την ἐπιχείρησιν ήμῶν οἰ
⁶ ἐχθροι ποιήσονται, οἶς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ή ξύμ⁶ βασις, καὶ ἐκ τοῦ αἰσχίονος η ήμῶν, κατ ἀνάγκην ἐγένετο,
⁶ ἔπειτα ἐν αὐτῆ ταύτῃ πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν.
⁸ ἐἰσὶ δ οἱ οὐδὲ ταύτην πω την ὑμολογίαν ἐδέξαντο, καὶ οὐχ 5
⁶ οἱ ἀσθενέστατοι· ἀλλ' οἱ μὲν ἄντικρυς πολεμοῦσιν, οἱ δὲ
⁶ καὶ διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἔτι ήσυχάζειν δεχημέροις σπον⁴ δαῖς καὶ αὐτοὶ κατέχονται. τάχα δ ἂν ἴσως, εἰ δίχα ήμῶν
⁶ την δύναμιν λάβοιεν, ὅπερ νῦν σπεύδομεν, καὶ πάνυ ἂν
⁶ ξυνεπίθοιντο μετὰ Σικελιωτῶν, οὖς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμή- 10

I. δέ recepi ex G.K.d.f. (Sic Haack. Poppo. Goell. Bekk.) ποι Q. 2. ποιήσωνται Η. 3. κατὰ ἀνάγκην V. 4. πολλῷ τε ἀμφισβ. Κ. ἔχομεν] om. O. 5. πω] om. d. πω τὴν] om. Q. οἱ οὐκ Κ. 6. δὲ διὰ L.O.P. 8. αὐτοὶ κατέχονται A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.R.V.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo aὐτοὶ ἔτι κατέχονται. ἀν δ A.E.F.H.N.V.g.h. Poppo. & δ δ ἀ d.i. 10. ξυνεπιθεῖντο L.O.P.c.d.i. Goell. Bekk. ξυνεπιθοῖντο K.V. ξυνεπείθουτο A.B.h. ξυνεπείθουτο Ε.F. ἀν πρὸ πολλῶν d. 11. ξυμμάχους γενέσθαι A.B.C.E. F.H.K.L.N.O.Q.R.V.c.d.e.f.g.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ξυμμάχους σφίσι γενέσθαι.

cum optimis et plurimis libris, me non invito, præferatur αὐτά. Οῦτω ἔπραξαν αὐτὰ, ita illa tractarunt, i. e. et e nostris et ex Lacedæmoniis quidam ea moliti sunt, et artibus quibusdam effecerunt, ut nomine tenus fœdus, re ipsa minime firmum esset. DUK. The neuter here seems to be used instead of the feminine, because it refers, not exactly to the treaty, but to what was done about the treaty. Empagar airas would apply to those who framed or arranged for the treaty, such as Nicias himself and Pleistoanax; but enpagar avrà is the proper expression for those who so managed about the treaty as to have nearly succeeded in undoing it; that is to say, who inspired mutual suspicions into the minds of the two parties, and made them lose all friendly feeling towards each other. In point of construction, airà seems to refer to rà $\pi\epsilon\rho$ ras onordas, which the writer tacitly substituted in his mind for the simple substantive ràs onordás.

 διά ξυμφορών ή ξύμβασις] Compare V. 46, 1. ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εῦρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι.

" Disasters on the enemy's side led to " the treaty, and it was more disgrace-" ful to them than to us, and such an " one as they only made because they " could not help it; so that they will " therefore be ready to break it on the " first opportunity." The comparative aloxlovos seems again a confusion for alox $\rho o \hat{v}$ $\mu \hat{a} \lambda \lambda o v$. "It was concluded "with dishonour to them rather than "to us." See II. 40, 2. The genitive with the preposition in has the same sense apparently as with did in the line preceding: both denote the accompanying state or circumstances under which the action occurred, rather than the cause of it. See the note on I. 40, 4. and compare III. 40, 7. ik rou drudúvou ανδραγαθίζεσθαι.

5. είσι δ of oùdè, κ.τ. λ.] Vide V. 26, 2. scil. Corinthii (vide V. 52, 2. 115, 3.) et Chalcidenses; (VI. 7, 4.) δεχημέροις σπονδαϊς, scil. Bœoti. DOBREE. Decem dierum autem induciæ non eraot quæ per tam breve spatium obtinebant, sed quæ decimo quoque die renuntiari poterant. GÖLLER.

" σκοπείν τινα αύτα, και μη μετεώρφ τε πόλει άξιουν κινδυ-" νεύειν, καὶ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν ἡν ἔχομεν βεβαιω-" σώμεθα, εί Χαλκιδής γε οι έπι Θράκης έτη τοσαῦτα ἀφε-" στώτες αφ' ήμων έτι αχείρωτοί είσι, και άλλοι τινές κατα 5 " τας ηπείρους ένδοιαστώς ακροώνται. ήμεις δε Έγεσταίοις "δη ούσι έυμμάχοις, ώς άδικουμένοις, όξέως βοηθουμεν ύφ' " δυ δ †αύτων† πάλαι ἀφεστώτων ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν

ticable; for if we conquer Sicily, we cannot

desirable; for we have ing Syracuse from extending her dominion such distant enter-

Ιτα objects are imprace " άμύνεσθαι. ΧΙ. καίτοι τους μέν κατεργα-"σάμενοι καν κατάσχοιμεν των δ' εί καί 10 keep # They are un- "κρατήσαιμεν, διά πολλοῦ γε και πολλών no interest in prevent- " όντων χαλεπώς αν αρχειν δυναίμεθα. ανόη-" τον δ' έπι τοιούτους ιέναι, ων κρατήσας τε over Blelly. And it is " μη κατασχήσει τις, καὶ μη κατορθώσας μη story, to venture on "έν τῷ ὁμοίφ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται. " Σικελιώται δ' άν μοι δοκούσιν, ως γε νύν 2

15 prises, instead of fix-

I. μετεώρωs d. μετεωροτέρω e. d.f.g. et correctus C. 3. el 2. βεβαιωσόμεθα A.B.E.F.G.H.I.L.M.O.V. d.f.g. et correctus C. 3. el χαλκ. γε] ol χαλκ. γλο B.K.L.P. ol χαλκ. γε d. el χαλκ. τέ γε f. άφοστώτες αφ' ήμων A.B.E.F.N.c.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo άφοστώτες ήμων. άφοστώτες ύμων G. 4. ύμων d.k. δσι Κ. 5. ένδοιάστως g. άκροώνται] ήμων άκροώνται Κ. 6. δή] δήθεν Q.f. δή οδσι] δηιούσι Ε. *ο*ίσι d. ξύμμαχοι A.B.C.E.F.R. 7. auroi Bekk. 2. Goell. 12. 104ous oútois G. τοιούτοιs P.k. elvaı L.O.P.k. κρατήσαντας C.G.I.K.k. ye h. 13. κατασχήση Α.Κ. κατισχήση Μ. κατισχύσει L.O.P. σχήση h. 15. δοκώσιν Μ.

4. karà ràs macipous] "On the seve-" ral coasts of the main land," as opposed to the islands whose obedience could more be depended on. Although the Greeks in the time of Thucydides were accustomed to apply the term $\#\pi\epsilon\iota\rhoos$ in a particular sense to what we should call the two continents of Europe and Asia, (Herodot. III. 134, 7. IV. 118, 1, 7.) yet it was applied also to various portions of the coast of the main land as distinguished from the islands which lay off them; just as the term "the Spanish main," i. e. "main "land," was applied to the north coast of South America in contradistinction to the West Indian islands. It was a term naturally required for distinction's sake, where so much of the country consisted either of islands, or of land all but islanded, like the Thracian Chersonesus. Peloponnesus, Athos, Pallene, &c.

7. †avrŵr †] Bekker, Göller, and

THUCYDIDES, VOL. II.

bishop Maltby (MSS. notes) read ບໍ່ດູ' ພາ δ' αύτοι πάλαι, instead of αύτων. And the antithesis is thus much more forcible; but otherwise vo w & avtor resembles IV. 126, 3. προηγώνισθε τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν, and αὐτῶν seems to be required as well as airoí.

15. δς γε νῦν ἔχουσι] The sense seems to be, "Looking at the actual state of "Sight Looking at the actual state of "Sicily, I should say that the island would be even less formidable to us " if the Syracusans were to conquer it "all." The first av belongs properly to horow dewol yever obas, but the parenthesis as ye vur exour having intervened, the particle is again repeated. The stress on ω_s ye vîv exourt is explained by what follows, vîv µèv yàpxdorr. Had Thucydides meant to say, "Sicily is not formidable, and would "be even less so, should the Syracu-" sans conquer it all," the particle $\gamma \epsilon$ would wholly lose its meaning.

Y

θογκτδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

ing all your attention " έχουσι, και έτι αν ήσσον δεινοι ήμων γενέon the perpetual hos-tility of Lacedemon. " σθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν Συρακόσιοι. ὅπερ οἱ 3" Έγεσταιοι μάλιστα ήμας έκφοβούσι. νύν μέν γαρ καν " έλθοιεν ίσως Λακεδαιμονίων έκαστοι χάριτι, έκείνως δ "οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι 🖗 γὰρ αν τρόπος " την ημετέραν μετά Πελοποννησίων άφέλωνται, είκος ύπο " των αύτων και την σφετέραν δια του αύτου καθαιρεθήναι. μ ήμας δ' αν οι εκεί Ελληνες μάλιστα μεν εκπεπληγμένοι " είεν, εἰ μη ἀφικοίμεθα, ἔπειτα δε καὶ εἰ δείξαντες την δύνα-" μιν δι' όλίγου απέλθοιμεν εί δε σφαλείημεν τι, τάχιστ' 10 " αν υπεριδόντες μετά των ένθάδε επίθοιντο. τα γαρ δια " πλείστου πάντες ίσμεν θαυμαζόμενα, και τα πειραν ηκιστα 5 " της δόξης δόντα. όπερ νυν ύμεις, ω 'Αθηναίοι, ές Λακεδαι-" μονίους και τους ξυμμάχους πεπόνθατε · δια το παρα γνώ-" μην αὐτῶν, πρὸς αἑ ἐφοβεῖσθε τὸ πρῶτον, περιγεγενησθαι, 15 6 " καταφρονήσαντες ήδη και Σικελίας εφίεσθε. χρη δε μη "προς τας τύχας των έναντίων έπαίρεσθαι, άλλα τας δια-" νοίας κρατήσαντας θαρρείν μηδε Λακεδαιμονίους άλλο τι

I. δεινολ άν ήμῶν Κ. 2. εἰ καὶ ἄρξειαν d. οἱ συρ. Κ. ἀπερ d. 3. κάν] ἀν Κ. 4. ἐκεῦνο g. ἐκείνων d. 5. τόπω Ε. 6. ἀπὸ d. 7. τῶν σφετέρων g. 8. ο[] εἰ d. 9. δὲ εἰ Κ. 10. σφαλείοιμεν R. 11. ἐνθένδε V. ἐπιθεῦντο I.L.N.O.P.d.e.h. Bekker. Goell. ἐπιθοῦντο V. ἐπίθουντο G. τὰ] τὴν h. 13. δέοντα b. ἐνδόντα f. ἡμεῖs F.H.c. δ] ὁ λακεδαιμόνιοι Κ. 16. καὶ καταφρονήσαντες L.O.P.d.k. καὶ φρονήσαντες Κ. ἐφίεσθαι Α.B.C.E.F.G.H.K.c.g. h.k.m. 18. θαροτέν Poppo. Goell.

9. el δείξαντες την δύναμιν] Compare ch. 47. where Nicias again proposes έπιδείξαντας την δύναμιν της 'Αθηναίων πόλεως-άποπλεϊν οίκαδε.

11. $\epsilon \pi i \theta o \mu \pi o$] Bekker and Göller read here $\epsilon \pi \iota \theta \epsilon i \mu \tau o$] Bekker and Göller read here $\epsilon \pi \iota \theta \epsilon i \mu \tau o$] and $\epsilon \mu \iota \theta \sigma i$ in the second a finite in the second a finite in the second a sorist middle optative of verbs in μ ending in orro instead of $\epsilon r o$ is acknowledged by Matthiæ, Gr. Gr. §. 208. 2. and by Buttmann, in his largest Grammar, §. 107. note 35. (vol. I. p. 518. ed. Berlin, 1830.) I have therefore retained the common reading. [See however Dr. Arnold's note on I. 120, 3. of later date than the above.]

16. $i\phi i \sigma \sigma \theta \epsilon$] Some may be inclined to prefer the reading $i\phi i \epsilon \sigma \delta a$, as if the sense were kara $\phi \rho \sigma i \sigma \sigma \sigma r \sigma s$ "Being proudly minded to desire the "conquest of Sicily." But none of the three passages in which kara $\phi \rho \sigma \sigma \epsilon i \sigma$ is used with an infinitive following, Thucyd. III. 83, 3. Herodot. I. 66, 2. Xenoph. Hellen. IV. 5, 12. will, if considered, bear out such an interpretation. I have therefore retained the common reading.

17. rds diavolas koarhorarras] Göller interprets this, "Decet confidere, animi "potentem;" i. e. "neque nimis for-"tuna secunda elatum, neque adversa "animo nimis denisso." Dobree suggests, "Sed retuso illorum conatu." Is not the sense rather "subduing or

" ἡγήσασθαι ἡ διὰ τὸ αἰσχρὸν σκοπεῖν, ὅτφ τρόπφ ἔτι καὶ " νυν, ην δύνωνται, σφήλαντες ήμας το σφέτερον απρεπες "εὐ θήσονται, ὅσφ καὶ περὶ πλείστου καὶ διὰ πλείστου " δόξαν άρετῆς μελετῶσιν. ὦστε οὐ περὶ τῶν ἐν Σικελία 5" Έγεσταίων ήμιν, άνδρων βαρβάρων, ό άγων, εί σωφρο-

Our lately recovered strength should be reserved for objects more should we listen to

IO those who, for the gratification of their own ambition, would lead us into danger.

"νουμεν, αλλ' όπως πόλιν δι' όλιγαρχίας επιβουλεύουσαν " όξέως φυλαξόμεθα. XII. καὶ μεμνησθαι " χρη ήμας ότι νεωστι από νόσου μεγάλης και strictly national; nor "πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, ώστε καί " χρήμασι και τοις σώμασιν ηιξησθαι και " ταῦτα ὑπέρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε εἶναι ἀνα-" λουν, και μη ύπερ ανδρών φυγάδων τωνδε. " ἐπικουρίας δεομένων, οἶς τό τε ψεύσασθαι καλῶς χρήσιμον,

2. ήν δύνωνται] om. L. 3. δσφ καὶ B.C.E.F.H.I.K.L.O.Q.R.V. c.d.e.f.g. h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δσφ δὲ καί. 5. ήν σωφρονῶμεν e. 6. πόλιν] πολλήν Κ. ἐπιβουλεύσαντες h. 7. φυλαξόμεθα E.d. Goell. Bekk. ceteri 6. πόλιν] πολλήν Κ. επιβουλεύσαντες h. φυλαξώμεθα. 8. ύμας d. 10. και τοις σώμασιν] om. L.O.P.k. 11. ταῦτα] τὰ Κ. ήμας V. είναι] om. C.K.M.R.b.d.o.f. 12. τῶνδε] τῶν Κ. τῶν το d

" getting the better of their minds?" i. e. our best security is in getting the better of our enemy's mind, and making him feel our superiority. Compare Livy, IX. 6. "Habere Samnites victo-" riam, non præclaram solum sed etiam " perpetuam; cepisse enim eos non Ro-" mam, sicut ante Gallos, sed quod " multo bellicosius fuerit, Romanam vir-" tutem ferociamque."

 δ. δι' δλιγαρχίας ἐπιβουλεύουσαν]
 "Plotting against us in the way of "oligarchy;" i. e. threatening us, not with the loss of our conquests, but with a change of government.

a change of government. 11. δίκαιον ένθάδε είναι άναλοῦν] "Quidni accipias τὸ, είναι hoc loco, ut " albi, pro ἐξεῖναι ? Possis et suspicari " ἐνθάδε είναι dici ut ἐκών είναι, τὴν " πρώτην είναι, τὸ νῦν είναι." REIZ, in Hermann's Notes on Viger, note 177. And Hermann adds, "Vid. Pseudo-" demosth. p. 1389. 9." The passage referred to is in the funeral oration, dualing μένται βιαλενθύναι τῶις πόσεοῦ όμοίως μέντοι διαλεχθήναι τοις πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδ', είναι μοι δοκεί. But Dindorf reads erbade rapoi dorei ; and Schäfer, while he retains the common reading, justly approves of Reiske's

interpretation of it, " elvau est id quod " éveïva, datum esse, in potestate mea "esse." There seems indeed no shadow of reason for imagining that there is any such phrase as $\epsilon \nu \theta d \delta \epsilon \epsilon l \nu a \iota$, which must signify, according to the analogy of train to vur elvai, &c. " as far " as this place is concerned;" and this would be nonsense in the present passage of Thucydides, nor could the ar-ticle be omitted, $\tau \delta$ ένθάδε είναι. Δίκαιον eira drahour, "It is just that we should "be permitted to spend," is surely no unjustifiable construction.

13. ois τό τε ψεύσασθαι κ.τ.λ.] The word χρήσιμον, although applied to both members of this sentence, belongs properly only to the first of them; the true sense being, ols Euphaives, to te καλῶς ψεύσασθαι χρήσιμον είναι, καὶ τὸ χάριν μὴ ἀξίαν αὐτοὺς εἰδέναι. Again, the dative τῷ τοῦ πέλας κινδύνφ does not properly depend either on karopθώσαντας or πταίσαντας, but on some more neutral word, such as xpourévous, which must be supplied by the sense. In what follows, Bekker, Poppo, and Göller have adopted the reading avrôv or airow for airovs, and Göller has also

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

"καὶ τῷ τοῦ πέλας κινδύνῳ, †αὐτοὺς † λόγους μόνον πα-"ρασχομένους, ἢ κατορθώσαντας χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι, ἢ 2" πταίσαντάς που τοὺς φίλους ξυναπολέσαι. εἶ τε τις ἄρχειν " ἄσμενος αἰρεθεἰς παραινεῖ ὑμῦν ἐκπλεῦν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον " σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ῶν ἐς τὸ ἄρχειν, ὅπωςς " σαυμασθῃ μὲν ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας, διὰ δὲ πολυτελειαν " καὶ ὡφεληθῃ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς, μηδὲ τούτῷ ἐμπαράσχητε " τῷ τῆς πόλεως κινδύνῷ ἰδία ἐλλαμπρύνεσθαι, νομίσατε δὲ " τοὺς τοιούτους τὰ μὲν δημόσια ἀδικεῦν, τὰ δὲ ἴδια ἀναλοῦν, " καὶ τὸ πρâγμα μέγα εἶναι καὶ μὴ οἶον νεωτέρῷ βουλεύσα-10 Lot us rather leave the " σθαί τε καὶ ὀξέως μεταχειρίσαι. XIII. οῦς Bictilians to sottile their " ἐγὼ ὁρῶν νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ παραovn quarrels by them." «κλευστοὺς καθημένους φοβοῦμαι, καὶ τοῖς

αντους G. αντῶν A.B.F.I.g.h. Poppo. Goell. αντῶν Bekk. μόνου λόγους K.
λόγω μόνου e. παρασχομένων Goell. 3. ξυναπολέσαι Poppo. Goell. Dindorf.
Reisk. Bekk. 2. ξυναπολέσθαι codices. εἰ δέ τις Κ. άρχειν] om. P. post
άσμενος ponunt N.V.g. 4. παραινή Κ. ἐκπλεῖν ὑμῶν τοῦτο μόνον Schol.
Aristophan. Pac. 449. 5. ἔτι δν Α.B.Ε. Poppo. Goell. Bekk. ἔτι, omisso äν, F.
δν, omisso ἕτι, C.K.b.e.h. δν ἕτι ceteri. 6. μὴ θαυμασθή R. τῆς ὑπεροψίας G.
διά το Schol. Aristophan. έκλαμπρύνεσθαι G.
διά το Schol. Aristophan. 12. ἐγὼ όρῶν A.B.C.E.F.G.H.K.L.O.P.c.e.g.
h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. όρῶ ἐγὼ R. ἐγὼ όρῶ V.d. Vulgo όρῶν ἐγώ.

changed $\pi a \rho a \sigma \chi o \mu \dot{\epsilon} \nu o v s$ into the genitive $\pi a \rho a \sigma \chi o \mu \dot{\epsilon} \nu o v$; very properly, as I think, if he altered *airovs* into the genitive. But I do not see why the common reading is objected to, and the authority of the MSS. is in its favour.

10. μη ολον νεωτέρφ βουλεύσασθα] "No fit matter for a young man's "planning." So in Sophocles, Œdip. Tyr. 1295. θέαμα δ' εἰσάψει τάχα Τως οῦτον ολον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι: "Thou shalt see a sight meet for an "enemy's pity." There is a slight confusion in the use of the dative νεωτέρφ, arising from the similar expression where it is used properly, μη ἐπιτήδειον εἶναι νεωτέρφ, ὥστε βουλεύσασθαι περὶ αἰτοῦ.

11. obs έγὰ δρῶν] The relative refers to τοιούτουs. Καταισχυνθῆναι is more than alσχυνθῆναι, and means " to be "shamed utterly; shamed out of one's " own purpose." So in Isocrates, Pa-

negyric. p. 60, e. καταισχυνθέντες την άρετην αύτων ήναγκάσθησαν μετασχεών των κινδύνων. In what follows, αυτοί is properly applied to the young men, and not excised, because of the word dofes, which refers all that follows to their opinion, and so makes them in fact the principal subject of the clause. "I call upon you not to be shamed "out of your better judgment, lest "these should think you cowards if " you vote not for war; nor to feel, as " they may themselves feel, a desperate " passion for what you have not got." Lastly, I agree with Göller, that carop- $\theta o \hat{v} r a \omega$ would be more natural than karop $\theta o \hat{v} r a \omega$, as with the plural verb it sounds harsh to omit the nominative of ανθρωποι. But ελάχιστοι κατορθούνται, "men most rarely succeed," is in itself right enough; as in 111. 37, 4. speral δε δντες-μάλλον ή άγωνισται όρθουνται τά πλείω.

"πρεσβυτέροις αντιπαρακελεύομαι μη καταιalliances of which all the cost will be ours, " σχυνθηναι, εί τω τις παρακάθηται τωνδε, but all the advantage " ὅπως μη δόξει, αν μη ψηφίζηται πολεμεῖν, belong to others. " μαλακός είναι, μηδ' όπερ αν αυτοί πάθοιεν, δυσέρωτας 5" είναι των απόντων, γνόντας ότι επιθυμία μεν ελάχιστα " κατορθούνται, προνοία δε πλείστα, άλλ' ύπερ της πατρίδος, " ώς μέγιστον δη των πριν κίνδυνον αναρριπτούσης, αντιχει-" ροτονείν, και ψηφίζεσθαι τους μέν Σικελιώτας οίσπερ νυν " δροις χρωμένους προς ήμας, ου μεμπτοις, τ $\hat{\omega}$ τε Ιονίω 10" κόλπφ, παρά γην ήν τις πλέη, και τώ Σικελικώ, διά πελά-" yous, τὰ αύτων νεμομένους καθ αύτους καὶ ξυμφέρεσθαι " τοις δ' Έγεσταίοις ίδία είπειν, έπειδη άνευ Αθηναίων καί " ξυνήψαν πρός Σελινουντίους †τό † πρώτον πόλεμον, μετά " σφών αὐτών καὶ καταλύεσθαι καὶ τὸ λοιπὸν ξυμμάχους 15 "μη ποιείσθαι, ώσπερ ειώθαμεν, οις κακώς μεν πράξασιν " άμυνοῦμεν, ώφελίας δ' αὐτοὶ δεηθέντες οὐ τευξόμεθα. " ΧΙV. Καὶ σὺ, ὦ πρύτανι, ταῦτα, εἶπερ ἡγεῖ It may be informal again to discuss a ques-" σοι προσήκειν κήδεσθαί τε της πόλεως, καί tion already settled ; but informality is not " βούλει γενέσθαι πολίτης άγαθος, έπιψήφιζε, to be put in comparison 20 with our country's wel- "και γνώμας προτίθει αδθις 'Αθηναίοις, νομίfare.

κα. "σας, εἰ ὀρρωờεις τυ υνυγιτ
3. δόξει] C.e. Bekk. vulgo, Poppo, Goell. δόξη. δν] κδν Q. ήν margo d. μη] om. d. ὑποψηφί(ηται Κ. 4. ὅνπερ Ε.e. ∂υσέρωτα d. δυσέρωτες e. 5. ἐπιθυμία Κ. μέν] om. P. 6. κατορθοῦται Goell. πρόνοιαι Κ. τὰ πλείστα Q.R.f. πατρίδος] τρωάδος Ι. τριάδος C. 7. τῶν] τὸν Κ.L.M.N.O.g.k.
9. δροις] om. pr. d. χρωμένοις Ε. ήμᾶς B.N.Q.R.V.g.h. Poppo. Goell. Bekk.
vulgo ὑμᾶς. ἰωνίω Ε.I.d. 11. έαυτοὺς Κ. καὶ] δὲ καὶ d. 12. δὲ al-γεστ. V. "Octo libri δὲ ἐγεσταίοις plene." Poppo. (sic etiam C.) 13. τὸ d. Le-vesquius. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τόν. 15. καλῶς L.O.e. 17. ἡγεῖ Ε.Κ.

8. οίστερ τῦν ὅροις χρωμένους] That is to say, the Sicilians were not to sail in the Grecian seas, nor the Athenians on the coasts of Sicily, with more than a single ship of war. For the jealousy of the ancient states restricted the entrance of foreign ships of war into their harbours, no less than that of foreign troops into their territory; and it seems to have been an ordinary stipulation that the ships of one power should not frequent the coasts of another power, except in certain fixed numbers. See II. 7, 2. III. 71, I. IV. 78, 2. VI. 52, I. VII. 56, 4.

numbers. See II. 7, 2. III. 71, I. IV. 78, 2. VI. 52, I. VII. 56, 4. 21. λύειν του's νόμους] Ex hoc loco Petitus ad leg. Att. p. 212. colligit, non licuisse Prytanibus, populum iterum in suffragia mittere de re, de qua jam peephisma scriptum esset. Est

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

" τούς νόμους μη μετά τοσῶνδ αν μαρτύρων αἰτίαν σχείν,
" της δὲ πόλεως [κακῶς] βουλευσαμένης ἰατρὸς αν γενέσθαι,
" καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὅς αν την πατρίδα ἀφε" λήση ὡς πλεῖστα η ἑκὼν εἶναι μηδὲν βλάψη."

XV. Ο μέν Νικίας τοιαῦτα εἶπε τῶν δὲ Αθηναίων πα-5 ριόντες οἱ μέν πλεῖστοι στρατεύειν παρήνουν καὶ τὰ έψη-

Alcibiades is the warm. φισμένα μη λύειν, οι δέ τινες και αντέλεγον. 2 est advocate for the expedition. His character, and its effects on βιάδης δ Κλεινίου, βουλόμενος τῷ τε Νικία the interests of Athena. έναντιοῦσθαι, ῶν καὶ ἐς ταλλα διάφορος τὰ 10

πολιτικά, καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μάλιστα στρατηγησαί τε ἐπιθυμῶν, καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι αὐτοῦ καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι, καὶ τὰ ἴδια ἅμα εὐτυχήσας χρήμασί 3 τε καὶ δόξῃ ὡφελήσειν. ῶν γὰρ ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, ταῖς ἐπιθυμίαις μείζοσιν η κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν 15

1. µerà] µe E.F.G.H.K.c.g.h. re A.B. av] om. d. Exew K.R. om. A.B.C.E.F.H.I.L.N.O.P.V.b.c.e.f.g.h.k.m. Boureurouterns G 2. Kakûs] βουλευσομένης G. 3. 10 deav ເຖິນ] aບໍ່ເຖິນ rec. d. sinit I. δs] ώs A.F.H.g. δs—βλάψη om. pr. d. ώφελή-5. παριόντων Κ. 7. τινες καί] om. P. 10. τάλλα Κ. τάλλα Bekk. Goell. ceteri rà βλάνται Κ. σει Ε.Κ. 4. μή g. 8. την στρατείαν προθυμότατα i. 14. ἀστῶν] αὐτῶν B.F.h. άλλα. 11. πολεμικά C.G.k.

tamen illustre exemplum in contrarium in decreto de Mitylenæis interficiendis apud Thucydidem, III. 36. seqq. ubi, psephismate jam facto, et Mitylenas ad Pachetem misso, ol er refee dicuntur αύθις γνώμας προθείναι. DUK. It can hardly be conceived that Nicias was urging the Prytanis to do what was absolutely *illegal*, although it might be *irregular* to put a question to the vote which the assembly had not been called together to consider. And possibly the length to which an amendment, in modern language, might go, was not very clearly fixed; and it would depend very much on the state of public feeling, and on the strength of parties, whether the conduct of the Prytanis in putting any question would expose him to an impeachment or not. Hence the appeal to the number of witnesses, who would be a security against future mo-lestation, as they could bear testimony that the Prytanis had some justification

in the feeling of the assembly for putting to the vote the proposal of Nicias. The proceedings with regard to the Mytilenæans, and Cleon's language on that occasion, sufficiently shew that the immediate reversal of a decree passed by the general assembly was not against any actual law, but would merely subject the person who proposed it to a proscription on general grounds, as an irregular and mischievous measure.

3. $\tau \delta$ kalos apta $\tau \circ \tilde{\tau} r$ evan, δs and δr where $\delta r \delta r$ and δr and

12. δι' αὐτοῦ] Supple διὰ τοῦ στρατηγῆσαι. Göller.

14. $\delta \nu - \epsilon \nu d \xi i \omega \mu a \tau i \nu n d \tau \bar{\omega} \nu d \sigma \tau \bar{\omega} \tau$ Compare I. 130, I. $\delta \nu \epsilon \nu \mu \epsilon \gamma a \lambda \rho d \xi i \omega \mu a \tau i \nu \tau \bar{\omega} \nu \epsilon \lambda \lambda \dot{\eta} \nu \omega \nu$. Valckenaer compares these passages with the expression in Herodotus, $\phi \epsilon \dot{\nu} \gamma \omega \nu \delta \omega a \tau \sigma \nu \delta \epsilon$ auov $\pi \rho \delta I \epsilon \rho \sigma \epsilon \omega \nu$, I. 159, 2, and others of a similar kind. See also Matthin, Gr. Gr. §. 496. 3.

έχρητο ές τε τας ιπποτροφίας και τας άλλας δαπάνας. όπερ καί καθείλεν υστερον την των Αθηναίων πόλιν ούχ ήκιστα. φοβηθέντες γαρ αύτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ 4 έαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας 5 ῶν καθ εν εκαστον, εν ὅτφ γίγνοιτο, επρασσεν, ώς τυραννίδος έπιθυμοῦντι πολέμιοι καθέστασαν, καὶ δημοσία κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου, ἰδία ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες, καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες, οὐ διὰ μακροῦ έσφηλαν την πόλιν. τότε δ' ούν παρελθών τοις 'Αθηναίοις 5 10 παρήνει τοιάδε.

ΧVΙ. " Καὶ προσήκει μοι μάλλον έτέρων, & 'Αθηναίοι, " άρχειν (ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν άρξασθαι, ἐπειδή μου Νικίας

(16-18.) SPEECH OF ALCIBIADES.

that my personal amlitical life are such as

" καθήψατο), και άξιος άμα νομίζω είναι. ων " γαρ πέρι έπιβόητός είμι, τοις μέν προγόνοις 15 Nicias has instituated "μου και έμοι δόξαν φέρει ταῦτα, τη δέ παtate my personal and "τρίδι καὶ ἀφελίαν. οἱ γὰρ Έλληνες καὶ 2 my habits nor my po- "τω έμω διαπρεπεί της Όλυμπίαζε θεωρίας, ought to impire mine " πρότερον έλπίζοντες αυτήν καταπεπολεμή-

I. es] des i. kal] om. N.V.d.i. 3. avroû] om. C.e. dualerre h. Poppo. Goell. Bekk. 2. rd] om. R.d. 7. διαθέντα A.B.E.F.G.
 8. αύτοῦ] αὐτοῦς R. ἀχθέν-9. 8] om. V.d. res d.i. αλλήλοιs margo d. 11. μοι] om. M. I2. virias 14. περιβόητόs H. marg. 15. dófar] om. K. 16. Kal] om. V.g. μου e. 19. καταπεπολεμείσθαι C.H.K.c. καταπολεμείσθαι G.d.i.k.m.

7. διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου] Poppo and Göller read diabévri, supposing it to depend on ax deordévres. But it is the object of the verb, put therefore in the common objective case, the accusative, although the particular verb afterwards employed requires, according to grammatical construction, another case. For τοίς ἐπιτηδεύμασιν-άχθεσθέντες, must be substituted, if we wish to keep the construction regular, diadérra-dia rà éπιτηθεύματα χαλεπώς φέροντες. See the note on IV. 56, 1.

11. Kai προσήκει μοι] Hæc laudat Aristides Canteri in Alcib. p. 651. De Ludis et certantium pompa vide Sophoclem Elect. 686. De ipsius Alcibiadis

equis, tentorio Persico, et cætero apparatu adeas Andocidem Orat. IV. p. 304. De moribus vero Xenoph. Mem. I. (2. 24, 25.) p. 715. et Platonem p. 429. 430. ed. Francof. WASS.

καί προσήκει μοι-καί άξιος άμα νομίζω elvai] Проотике ин, "on account of my " wealth, birth, and magnificent expen-" diture;" afios dua roui(a eirai, " on " account of my personal merits and " tried services."

14. έπιβόητος] έπιβόητος, ό μοχθηράν έχων φήμην. Ammonius, p. 42. See also Valcken. notes, p. 65.

18. τῷ ἐμῷ διαπρεπεί τῆς—θεωρίας] Compare II. 61, 2. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεί τής γνώμης.

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

trust, but have rather "σθαι, διότι ἄρματα μεν επτα καθήκα, όσα reflected honour on our country and ad. "ουδείς πω ιδιώτης πρότερον, ενίκησα δε, και vanced her interesta. "δεύτερος και τέταρτος εγενόμην, και τάλλα " άξίως τής νίκης παρεσκευασάμην. νόμφ μεν γαρ τιμή "τα τοιαῦτα, εκ δε τοῦ δρωμένου και δύναμις ἅμα υπονοείται. 5 3" και ὅσα αὐ εν τῃ πόλει χορηγίαις ἡ ἄλλφ τφ λαμπρύνομαι, " τοῖς μεν ἀστοῖς φθονείται φύσει, πρὸς δε τοὺς ξένους και " αῦτη ἰσχὺς φαίνεται. και οὐκ ἄχρηστος ἦδ ἡ ἅνοια, ὅς ἑν " τοῖς ἰδίοις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον ἀλλὰ και τὴν πόλιν

4. μέν] om. d. τιμήματα τοιαῦτα i. 5. τὰ] om. Q. δρωμένου ἄμα ή δύναμις e. 6. ὅσα οῦν R. 7. μέν] om. d.i. ἀστοῖς] αὐτοῖς A.B.E.F.H. Q.g.h. 8. αῦτη A.B.N.V.g. et corr. G. Haack. Poppo. αῦτη ή K. αντη E.F. vulgo et Bekker αὐτή. ήδ ή ἀνοια H.N.V. γρ. G. marg. C. Poppo. et γρ. e. vulgo, Goell. Bekk. ed. 1832. ή διάνοια. ἀν τοῖς] ἄν τις d. 9. τέλεσι τοῖς blious e. τὴν] om. d.i.

1. $\kappa a \theta \eta \kappa a$] "I sent down into the "lists;", the spectators being seated naturally above the course.

2. 'Erínyoa de] Recte Scholiastes rà πρώτα. Nam primam, secundam, et quartam palmam retulisse Alcibiadem ex hoc loco Thucydidis scribunt Plutarchus Alcib. p. 357. et Athenæus I. 3. At Euripides, quod iidem adnotarunt, eum primo, secundo, et tertio curru victorem fuisse tradiderat. Euripidem sequutus est Isocrates in Orat. de Bigis p. 353. ed. Steph. Hæc P. Faber Ago-nist. III. 21. Victorias Olympicas Alcibiadis memorat etiam Demosthenes in Midiana p. 360. ubi etiam alia, quæ ad Alcibiadis ingenium et res pertinent, leguntur. Quod ipse hic paullo post dicit : και τάλλα άξια της νίκης παρεσκευασάμην, eo pertinet, quod Athenæus 1. d. de eo prodit : [°]Ολύμπια νικήσας θύσας 'Ολυμπίω Διὶ τὴν πανήγυριν ἄπα-σαν εἰστίασε. Vid. P. Fabrum. DUK.

6. $\chi o \rho \eta \gamma i a s$] The choregi were ten in number, one for each tribe. It was their business to provide the chorus in all dramatic entertainments, as well as in the dithyrambic or lyric recitations, on the festival of the great Dionysia. They paid the expenses of the training of the chorus, and also of its maintenance during the interval; and they furnished the dresses, and whatever else was required by the chorus in the performance of its part. See on the whole subject of the $\chi_{0,0}$ Böckh Public Econ. of Athens, vol. II. p. 207, Eng. transl. [vol. I. p. 487. orig. work.]

Eng. transl. [vol. I. p. 487. orig. work.] 7. kai $a\bar{v}r\eta \, i\alpha\chi\bar{v}s \, \phi aiseral$ "But, as "far as foreigners are concerned, this "appears to be even strength," i. e. it increases their idea of our wealth and power; and this impression, on their part, is to us a real security. I cannot understand how the old reading $a\bar{v}r\bar{v}$ $i\alpha\chi\bar{v}s \, \phi aiserau$ can be interpreted or defended.

8. καὶ οὐκ ἄχρηστος ἦδ ἡ ἄνοια] Εἰρωνεύεται ὁ ᾿Αλκιβιάδης, λέγων ὅτι, εἰ καὶ ἀνόητος φαίνομαί τισιν, ἀλλ' οὖν τῇ πόλει οἰκ ἄχρηστός μου ἐστὶν ἡ ἄνοια, ἀλλὰ καὶ ὡφέλιμος. SCHOL.

Schölups. SCHOL. $i\partial \delta i \delta voia$] Bekker, in his preface to his smaller edition of Thucyd. expresses his regret that he had not restored the common reading $\delta u\delta voia$; and Göller has restored it, adding; "nihil corum, "de quibus hic Alcibiades dicit, Nicias "amentize arguerat." Yet surely vouiours robs rowirous rà loua dvalour, [c. 12. ad fin.] is not very different from a charge of folly; and önws bavyaoby µèv àrd rîs invorpodúas is a sneer to the same effect. And Alcibiades had just said, $\delta v \pi \epsilon \rho_i \epsilon in \beta \delta \eta r \delta s i a sneer to$ the same effect. And Alcibiades had $just said, <math>\delta v \pi \epsilon \rho_i \epsilon i n \beta \delta \eta r \delta s i was$ judged to be by Wasse, Duker, and Bauer.

" ώφελη οὐδέ γε άδικον, έφ' έαυτφ μέγα φρονοῦντα μη ίσον 4 " είναι, έπει και ό κακώς πράσσων πρός ούδένα της ξυμφοράς " ισομοιρεί. άλλ' ώσπερ δυστυχούντες ού προσαγορευόμεθα, " έν τῷ ὑμοίω τις ἀνεγέσθω καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερ-5 " Φρονούμενος, ή τὰ ίσα νέμων τὰ δμοια άνταξιούτω. οίδα 5 " δε τους τοιούτους, και όσοι έν τινος λαμπρότητι προέσχον, " έν μέν τῷ κατ' αὐτοὺς βίω λυπηροὺς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις " μέν μάλιστα έπειτα δέ και τοις άλλοις ξυνόντας, των δέ " έπειτα ανθρώπων προσποίησίν τε ξυγγενείας τισί και μή 10 " ούσαν καταλιπόντας, και ής αν ώσι πατρίδος, ταύτη αύχη-" σιν, ώς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ ἁμαρτόντων, ἀλλ ὡς περὶ " σφετέρων τε και καλα πραξάντων. ων έγω ορεγόμενος, και 6 "διὰ ταῦτα τὰ ίδια ἐπιβοώμενος, τὰ δημόσια σκοπεῖτε εί " του χείρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσου γάρ τά δυνα-15 " τώτατα ξυστήσας άνευ μεγάλου υμίν κινδύνου και δαπάνης, " Λακεδαιμονίους ές μίαν ήμέραν κατέστησα έν Μαντινεία " περί των απάντων αγωνίσασθαι έξ ου και περιγενόμενοι " τη μάχη οιδέπω και νυν βεβαίως θαρσούσι. XVII. και

Δφελεί Η.Κ. έαυτον g. μή] και Ο. 4. καταφρονούμενος Κ. 5. ή]
 εἶτα ή d. 7. λυπηρῶς F. 8. μάλιστα μέν Κ. δέ] om. d.i. 9. ἀνδρῶν Κ.
 τε] om. Κ. 11. ἁμαρτανόντων d.h.i. 14. χείρω G.d.e.i.k. χείρω C.

5. ή τὰ ἶσα νέμων] "Ωσπερ τῶν δυστυχούντων καταφρονεί τις, οῦτω καὶ αὐτὸς ἀνεχέσθω ὑπὸ τῶν εἰτυχούντων ἐν μέρει καταφρονούμενος' ἡ εἰ βοῦλεται μὴ ὑπερορῶσθαι κακοπραγών, μηδ αὐτὸς τῶν ἀτυχούντων καταφρονήση. SCHOL.

χούντων καταφοριγήση. SCHOL. 16. ἐς μίαν ἡμέραν] i. e. ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα] " I brought them to one " single day's contest for their all." " At similiter," says Göller, " V. 111, 6. " ἐς μίαν βουλὴν dictum, nullo verbo " addito tali, quocum ea jungi possint. " Amant omnino Græci in multis ἐς, " ubi ἐν expectes. Vid. Hemsterh. ad " Aristoph. Plut. 1169." But where ἐς does occur in this sense, it is merely a sort of abridged expression, like that of Herodotus, viii. 71, 2. ἐς τὸν lơθμὸν ἰζονro, instead of ἐς τὸν lơθμὸν ἰζοντο, instead of ἐς τὸν lơθμὸν ἰζοντο, instead of ἐς τὸν lơθμὸν ἰζονταμὸν, is the same in sense as ἀπκόψενο ές τον Ευφρήτην κατέπλεον κατ' αυτόν.

18. Kal raita i éµ) seórns K.T. λ .] éµí- $\lambda\eta\sigma\epsilon$ is the same as óµ $\lambda\eta\sigma$ ara éπρafe, just as deduj η mµau VII. 77, 2, is the same as év r $\hat{\phi}$ daarárdau éπρafa. Is not the sense of the whole passage as follows, adopting Bekker's conjecture of πεφό- $\beta\eta\sigma\theta\epsilon$ for πεφοβ $\eta\sigma\thetaa$, which appears to me exceedingly probable? "These " are the achievements of my youth, " and of what is called my monstrous " folly. So I dealt with the Pelopon-" nesian power with all discreetness of " speech, while my vehemence gained " what I said." He means, that he had united the warmth of youth with the discretion of age, and that while the one had gained for him the confidence of those with whom he dealt, the other had taught him to turn that confidence to his own purposes.

θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

" ταῦτα ή ἐμὴ νεότης καὶ ανοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα είναι " ές την Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπουσιν ώμί-" λησε, καὶ ὀργŷ πίστιν παρασχομένη έπεισε. If then I have served you in my youth, let " καὶ νῦν μὴ πεφόβησθε αὐτὴν, ἀλλ' ἕως ἐγώ me serve you in my maturer manhood. " τε έτι ακμάζω μετ' αύτης και ό Νικίας εύτυ-5 And do not be deterred by the true- " χής δοκεί είναι, αποχρήσασθε τη εκατέρου gined difficulties of the " ήμων ώφελία. και τον ές την Σικελίαν ² enterprise. Sicily is weak, torn by factiona, " πλούν μη μεταγιγνώσκετε ώς έπι μεγάλην and ripe for change: and your enemies in " δύναμιν έσόμενον. όχλοις τε γαρ ξυμμίκτοις Greece can do no " πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις, καὶ ῥαδίας ἔχουσι 10 more than invade Attica, which even if we " των πολιτειών τας μεταβολας και επιδοχάς. stay at home we can-" και ούδεις δι' αύτο, ώς περι οικείας πα-3 not prevent.

3. καί γε C.V.d.e.i.k. καί γε δργής G. δργής d.i.k.m. παρασχομέτη Ε.F. 4. και νῦν] om. V. πεφοβείσθαι C. pr. manu. H.K.V. φοβείσθαι d. Præstabat πεφόβησθε (quod recepit Goell.) puncto post freiσε posito. Bekker. "πεφοβήσθαι codices" BEKK. ed. 1832. ταύτην γρ.h. εγωγε V.N. 5. τε] om. R. έτι] om. d.g.i. 6. δοκή M.O. om. K. ἀποχρήσεσθε A.C.E.F.G.K. M.k. 7. τήν] om. N.V.d. 8. μεταγιγρώσκετε vel μεταγισώσκετε A.B.E.F.H. K.N.Q.R.V.f.g.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μεταγισώσκετε Α.B.E.F.H. K.N.Q.R.V.f.g.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μεταγισώσκετε 9. γὰρ om.g. συμμίκτοις Ε. 10. πόλεις τής σικελίας και Ε. ῥαδίως R. 11. πολιτῶν Ε. καταβολάς h. 12. δοπερ οικείας B.E.F.(γρ. G.)H.N.V.d.f.g. ὅσπερ οικίας A.

II. τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχὰς] "Changes of government effected " amongst themselves, and the accept-"ing of a constitution imposed upon "them from without;" or perhaps, " changes of government and the re-" ceiving of new ones :" µeraßola's referring to modifications of the constitution, while entire expresses the entire substitution of a new one. The statement with respect to Sicily is incorrect, and so it was proved to be, when the Athenians arrived there. In the time of Gelon, many of the states of Sicily had admitted a number of new citizens to the rights of citizenship. But these were still excluded from holding public offices; and after the expulsion of the tyrants, there was a general struggle throughout Sicily between the new citizens and the old on this point. [B.C. 463.] After two years, Messina was given up to the former as their settlement, and thither they assembled from the several cities, leaving them in the exclusive possession of the old citizens. There was also a general pacification

throughout the island, and the exiles, a numerous body, owing to perpetual party quarrels, were recalled by their respective countries, and were provided for by a distribution of public land amongst them. A popular government was at this time existing at Syracuse; but trembling at the power of the aristocracy; whence arose the famous law of Petalism, (A. C. 454,) like the Athenian Ostracism, for the banishment of all persons whose power or influence rendered them formidable to liberty. But this law being put in practice with excessive severity, was soon repealed; and the government of Syracuse remained a tempered democracy, (Aristotle calls it a molureia, or commonwealth, Politic. V. 4, 9.) till the event of the Athenian expedition, when the Commons having contributed so largely to the national triumph, obtained an extension also of their political influence. See Diodorus Siculus XI. in various places. Herodot. VII. 153. et seqq. Aristotle, Politic. V. 3. 4. et Müller's "Dorians," vol. II. p. 157. et seqq.

τρίδος, οὖτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται οὖτε
τὰ ἐν τῆ χώρα νομίμοις κατασκευαῖς ὅ τι δὲ ἕκαστος, ἡ
ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἶεται ἡ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ
λαβὼν ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὅμιλον οὖτε λόγου μιậ 4
γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, οὖτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι ταχὺ
δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἶ τι καθ ἡδονὴν λέγοιτο, προσχωροῖεν,
ἄλλως τε καὶ εἰ στασιάζουσιν, ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ ς

Ι. τά] τοῖς d. ἐξήρτηται G.Q. 2. τὰ] ταῖς d. 3. λέγειν Q. ἀπὸ] ἐκ h. τοῦ κοινοῦ] κοινοῦ τι d. κοινοῦ i. 8. στάσιν g. στασιάζοιεν f. 9. δσοι περ κομποῦνται A.B.E.F.H.N.P.Q.R.d.f.g.h.i. Poppo. Goell. Bekk. cum Thoma M. V. κομπάζω. vulgo δσοι περικομποῦνται.

I. σύτε τὰ ἐν τῆ χώρα-κατασκευαίs] This would refer not only to public works for the defence of the country, such as forts, or the fortifications of the city itself, but to what we should call ordinary improvements, such as roads, bridges, &c. and perhaps ornamental buildings, whether temples or theatres. Men took no pains to spend their money upon any thing that must remain in the country, and could not be carried with them into banishment. That this was true, at least as compared with Athens, may be gathered from the speech of the Syracusan general, ch. 41, from which it appears that Syracuse was not well provided with arms, horses, and other military resources.

2. δ τι δε εκαστος] 'Ο νοῦς' τῶν δημαγωγών έκαστος ού τοῦ κοινή συμφέροντος στοχάζεται, άλλα οἰκείου λήμματος, είτε έκ του λόγφ πείθειν περιγένοιτο αύτφ το λαβείν, είτε έκ τοῦ στασιάζειν. οὐ χαλεπόν γάρ νομίζεται τῷ μὴ κατορθώσαντι έκπεσείν της πατρίδος και άλλην γην οίκήσαι. ἐμφαίνεται γάρ και έντεῦθεν, ὅτι oùdels ώς πατρίδος της ldías πόλεως πε-φρόντικεν. SCHOL. The order is, έκαστος δε ετοιμάζεται ταῦτα δ τι ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβών, ή ἐκ τοῦ λέγων πείθειν ή στασιάζων, οίεται οἰκήσειν άλλην γην μή κατορθώσας. It should have been τουτο instead of raura, but the writer forgot that he had used the singular number in the beginning of the sentence, o r. So in III. 38, 4. άλλο τι ή έν οίς ζώμεν. Ο τι λαβών οἰκήσειν οἶεται, is " where-

" with he thinks to settle in a foreign " country." If Mosheim was not consciously imitating Thucydides in the following passage, the coincideuce is curious. He is speaking of the Jewish priests about the time of the Christian era: " Omnes quum se lubrico et an-" cipiti loco positos esse viderent, tan-" tum opum sive vi sive dolo corra-" debant quantum poterant, quo vel " rerum dominos sibi conciliare, ac " competitores depellere, vel gradu " forte deturbati vitam beatam ducere " possent." De Reb. Christian. ante Constantin. C. 2. S. 4.

Constantin. c. 2. §. 4. 5. οδτε λόγου μιậ γνώμη ἀκροâσθαι] Οδτε όμοκοοῦντας ἐνός ἀκούειν λόγου, οδτε όμοφρονοῦντας κοινή ἐπὶ τὰ ἔργα παραγίγνεσθαι. SCHOL.

9. όσοι περ κομπούνται] The old reading was oros περικομπουνται, and Dr. Bloomfield quotes two passages in which περικομπείν is used, from Josephus and the Wisdom of Solomon. But it does not appear that it exists in any early writer; and the grammarian Thomas Magister quotes the passage όσοι περ κομποῦνται. In the following line, δσοι έκαστοι σφάς αυτούς ήρίθμουν, is rather suspicious. It is a strange confusion if σφαs αυτούς ήρίθμουν is made to have the same construction with ηριθμούντο. Or can τοσούτοι refer, not to δσοι-ηρίθμουν, but to δσοι περ κομποῦνται, and can the words $\delta \sigma \sigma \omega$ ηρίθμουν signify, "in all the instances " of a people's counting their own

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

οἱ ἄλλοι ἕλληνες διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες, †ὅσοι†
ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν, ἀλλὰ μέγιστον δὴ αὐτοὺς
έψευσμένη ἡ Ἑλλὰς μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῷ ἱκανῶς
ὅ^ω ὅπλίσθη. τά τε οὖν ἐκεῖ, ἐξ ῶν ἐγὼ ἀκοῆ αἰσθάνομαι,
τοιαῦτα, καὶ ἔτι εὐπορώτερα ἔσται. βαρβάρους τε γὰρ 5
πολλοὺς ἕξομεν, οἱ Συρακοσίων μίσει ξυνεπιθήσονται
αὐτοῖς· καὶ τὰ ἐνθάδε οὐκ ἐπικωλύσει, ἡν ὑμεῖς ὀρθῶς
¹ βουλεύησθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν τοὺς αὐτοὺς πούτους,
⁴ οὕσπερ νῦν φασὶ πολεμίους ὑπολείποντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν,
⁴ καὶ προσέτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες, τὴν ἀρχὴν ἐκτή- 10
⁴ σαντο, οὐκ ἄλλῷ τινὶ ἡ τῆ περιουσία τοῦ ναυτικοῦ ἰσχύον⁸ τες. καὶ νῦν οῦτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς
⁴ ἡμῶς ἐσβάλλειν, κᾶν μὴ ἐκπλεύσωμεν, ἱκανοί εἰσι, τῷ δὲ

1. διεφθάρησαν d.i. öσους g. et margo d. Haack. Poppo. δσοι Bekk. 2. έαυτοὺς omisso σφᾶς K. 3. ή] om. A.B.E.F.H. μόλις] πόλις Q. 5. ἀπορώτερα K.Q. τε] uncis inclusit Bekk. 6. συνεπιθήσονται C.E.F.V.d.k.m. 7. ἐνθένδε K.L.N.O.P.Q.V.d.k. ἕτι κωλύσει Κ. 8. βουλεύεσθε Ε. 9. ὑπολείποντας A.B. E.h. Goell. Bekk. vulgo ὑπολιπόντας. 10. ἐκτίσαντο Q. 11. άλλο Η. άλλη ε. 14. ἐμβάλλειν g.i. ἐσβαλεῦν V. ἅν i. πλεύσωμεν P. 15. ὑμῶν Μ.

"numbers?" i. e. "All who used to "speak of their own numbers have "been found not to have been so nu-"merous as they are made out to be." If neither of these solutions can be admitted, I should then agree with Haack and Poppo in reading $\delta\sigma\sigma\sigmas$ - $\eta\rho\ell\theta\mu\sigma\sigmav$.

Ι. δσοι έκαστοι σφάς] Όσοι έκαστοι λέγουσι τον ίδιον άριθμόν. SCHOL.

2. abrods - eventian It is clear that abrods refers to $\delta\pi\lambda$ (ras, but I am quite unable to explain the construction, for the expression in Herodotus, VI. 32, I, to which Göller refers, is not a parallel case. We have also in Thucydides, V. 83, 4, eventoron p event (unable), was false "to his alliance," where event (unable), was false "to his alliance," where event (unable), was false "to his alliance," where event (unable), was equivalent to vev do unable (unable), was false "ing falsely vaunted its heavy armed "soldiers," which seems to be the sense required ? As for the fact, compare V. 68, 2, row 8 ab (rd $\pi\lambda\eta$ fos) du rd $dx\theta_0$ πειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἡπιστεῖτο. But Diodorus and Plutarch seem to have been the dupes of some of these exaggerations; for instance, Diodorus states the number of Gelon's heavy armed soldiers, at the battle of Himera, at 50,000; and Plutarch reckons the army with which Archidamus invaded Attica in the first year of the Peloponnesian war, at 60,000. (in Pericle, c. 33.)

Pericle, c. 33.) [Vid. Xenoph. Anabas. V. 7, 35. τὰ δὲ χρήματα ἀ ὑπέσχοντο Τιμασίωνι καὶ Θώρακι, ἐψευσμένοι ἦσαν. ubi ἐψευσμένοι est "quum falso prædicassent."] Porpo.

12. καὶ νῦν οὕτε ἀνέλπιστοι κ. τ. λ.] Göller has rightly given the sense of these words: "Peloponnesios nunc " magis quam unquam spei expertes " esse, ac si valde sint animati, (i. e. si " maximam spem concipiant,) eos nihil " nisi regionem Atticam invasuros."

Why then should you recall your determination to help your allies in Sicily? Why should you wish to shrink from that course of enterprise which is now ne-

5 cessary to our very existence, and which is alone congenial to our national character?

" έστιν αντίπαλον ναυτικόν. XVIII. ώστε " τί αν λέγοντες εἰκὸς ἡ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἡ " πρός τούς έκει ξυμμάχους σκηπτόμενοι μή " βοηθοιμεν; οίς χρεών, επειδή γε και ξυνω-" μόσαμεν, έπαμύνειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι ὅτι " οὐδὲ ἐκείνοι ἡμίν. οὐ γὰρ ἵνα δεῦρο ἀντιβοη-" θῶσι προσεθέμεθα αὐτοὺς, ἀλλ' ἶνα τοῖς ἐκεῖ " έχθροις ήμων λυπηροί όντες δεύρο κωλύωσιν αύτους έπι-" έναι. τήν τε άρχην ούτως έκτησάμεθα και ήμεις και όσοι 2

10 "δη άλλοι ήρξαν, παραγιγνόμενοι προθύμως τοις άει βαρ-" βάροις η Έλλησιν έπικαλουμένοις, έπει εί γε ήσυχάζοιεν "πάντες η †φυλοκρινοιεν τοις χρεών βοηθείν, βραχύ αν τι " προσκτώμενοι αὐτῆ περὶ αὐτῆς α̈ν ταύτης μαλλον κινδυ-" νεύοιμεν. τον γαρ προύχοντα ου μόνον επιόντα τις αμύ-15" νεται, άλλὰ καὶ †μὴ ὅπως† ἔπεισι, προκαταλαμβάνει. καὶ 3 "οὐκ ἔστιν ἡμιν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, " άλλα ανάγκη, επειδήπερ εν τώδε καθέσταμεν, τοις μεν " ἐπιβουλεύειν, τοὺς δὲ μη ἀνιέναι, διὰ τὸ ἀρχθηναι αν ὑφ'

: ἀντιτεθήναι correctus d. 8. κωλύουσιν C.E.F.K.Q.R.d.i.k. ἀεὶ βαρβάροις A.B.F.L.M.O.Q.k. Goell. ἀεὶ (ħ) Poppo. vulgo 5. artitionval pr. artiteonval correctus d. 10. 87] om. R. et Bekk. del f BapBápois. 11. επειδή L. 12. φυλοκρινοείν A.B.C.E.F.G.H.c.h. oîve

Poppo. Goell. Bekk. 2. φιλοκρίνοιεν d. vulgo φιλοκρίνοιεν. oľs] έν oľs d.i. χρεών Ε. 13. αὐτῆ] αὐτοὶ Q. 14. προέχοντα Ρ. τις] τέως g. 15. ὅπως μὴ correctus d. Haack. προκαταλαμβάνηι Ε. 16. ἡμῶν παύεσθαι G. ές] om. K. 17. ἀλλὰ ἀνάγκη C.E.F.H.K.L.N.O.V.d.e.g.h.i.k. Poppo. vulgo et Bekk. ἀλλ' ἀνάγκη. 18. τοῖς f. 15. δπωs μη es] om. K.

12. † purlos purolent] It is difficult to decide between this reading and *φιλοκρι*voiev. Nicias had said certainly, ou mept τών έν Σικελία Έγεσταίων ημίν ανδρών βαρβάρων δ άγων, and this mention of βαρβάρων seems to favour φυλοκρινοίεν, "if we were to make distinctions of race." But he dwells more on the inability of the Egestmans to be of any use to Athens in their turn, and their inefficiency as allies seems pointed at in phokouvolev, "If we are nicely to pick and choose the "objects of our succour." The authority of the grammarians is in favour of $\phi v \lambda o$ κρινοΐεν, although they do not quote the word as occurring in Thucydides.

15. άλλά και μη όπως έπεισι] Göller defends this position of the words, "because," he says, "it increases the "opposition," οὐ μάνον ἐπιώντα ἀλλά και μή. I cannot understand this, nor do I know how μη όπως can signify any thing else than "not only." Compare Xenoph. Cyropæd. I. 3, 10. ἐπεὶ ἀνα-σταίητε ἀρχησόμενοι, μη ὅπως ὀρχεῖαθαι ἐν ὑυθμῷ ἀλλ' οὐὄ ὀρθοῦσθαι ἐὐνασθα But as ψ μόνων had just preceded it in But as ou µovor had just preceded it in the present passage, Thucydides could not have intended to use it in this sense here. I have marked it therefore with obeli, as it does not appear that $\mu\eta$ ones can signify the same thing as $\delta \pi \omega s \ \mu \eta$.

θοτκτδίδοτ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

" έτέρων αύτοις κίνδυνον είναι, εί μη αύτοι άλλων άρχοιμεν. " και ούκ έκ του αύτου έπισκεπτέον ύμων τοις άλλοις το ήσυ-"χον, εί μη και τα έπιτηδεύματα ές το όμοιον μεταλήψεσθε. 4" λογισάμενοι ούν τάδε μαλλον αυξήσειν, έπ' έκεινα ην ίωμεν, " ποιώμεθα τον πλούν, ίνα Πελοποννησίων τε στορέσωμεν 5 " το φρόνημα, εί δόξομεν υπεριδόντες την έν τφ παρόντι " ήσυχίαν και έπι Σικελίαν πλεύσαι, και άμα η της Έλλάδος, " των έκει προσγενομένων, πάσης τω εικότι άρξομεν, ή κα-΄ " κώσομέν γε Συρακοσίους, έν φ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι 5" ώφελησόμεθα. το δέ άσφαλές, και μένειν, ήν τι προσχωρή, 10 " και απελθείν, αι νηες παρέξουσι ναυκράτορες γαρ εσόμεθα 6" καὶ ξυμπάντων Σικελιωτών. καὶ μὴ ὑμῶς ἡ Νικίου τῶν " λόγων απραγμοσύνη και διάστασις τοις νέοις ές τους " πρεσβυτέρους αποστρέψη, τῷ δὲ εἰωθότι κόσμω, ώσπερ " και οι πατέρες ήμων, άμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες, ές 15 " τάδε ήραν αυτά, και νυν τῷ αυτῷ τρόπφ πειρασθε προα-

I. abroîs] ήμῶν abroîs P. $d\lambda\lambda\omega\nu$] dν K. 2. ἐπισκεπτέον τε Q. ύμῶν A.C.E.F.L.N.O.P.V. d.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. τε ήμῶν καὶ Q. vulgo ήμῶν. 3. μὴ] om. H. ἐs τὰ δμοια R. 5. στερέσωμεν F.c. στερήσωμεν g. 6. ὑπεριδόντες τὴν A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.R.V.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. cum Thoma M. v. ὑπερορῶ. vulgo ὑπεριδόντες καὶ οὐκ ἀγαπήσωντες τήν 8. ắρξομεν] ἀρξάμενον Ε. ἡ] εἰ g. 10. δὲ καὶ ἀσφαλές P. εἶ τι R. προχωρῆ Q.e. Reiskius. 11. ἐπελθεῦν e. παρέξουσι ναυκράτορες Valckenar. ad Herodot. V. 36, 3. [Poppo. Goell.] libri omnes παρέξουσιν αἰτοκράτορες. ΒΕΚΚ. 13. τὰ προσβύτερα Q. 14. ἐπιστρεψη G.L.O.P.i.k. ἐπιτρέψη d. ἀποτρέψη Poppo. 15. βουλεύσαντες e. 16. προσαγαγείν C.e.

5. $iva - \sigma \tau o \rho \epsilon \sigma \omega \mu \epsilon v - \kappa a - \delta \rho \xi o \mu \epsilon v$ The construction is varied, the indicative $\delta \rho \xi o \mu \epsilon v$ being put as if in an independent sentence, although the conjunction κa , in κa $\delta \mu a - \delta \rho \xi o \mu \epsilon v$, answers to the $\tau \epsilon$ in the preceding clause, $iva \Pi \epsilon \lambda \sigma \pi \sigma v \pi \sigma \sigma r \sigma \rho \epsilon \sigma \omega \mu \epsilon v$. See Matthize, Gr. Gr. §. 610.

II. καυκράτορες γὰρ ἐσόμεθα] This is Valckenaer's correction, which all the later editors have received. Yet καυκράτορες Σικελιωτών seems a harsh expression, to signify καυσί γὰρ κρείσσους ἐσόμεθα Σικελιωτών. There can be no doubt, however, that it is preferable to the old reading αὐτοκράτορες Σικελιωτών.

13. διάστασις τοῖς νέοις κ. τ. λ.] "Ni-"cias' setting the young at variance "with the old." Compare the French idiom, "Faire se ranger en faction caus "jeunes gens contre les vieillards." The notion is, that Nicias stood to the young men in the relation of one who was setting them at variance with their elders; and this, like other relations, is expressed by the dative rois rois. The instances quoted in Matthiæ, Gr. Gr. §. 396. of a substantive governing the same case as the verb from which it is derived, do not apply to the present passage, because duoraire does not govern a dative, but an accusative.

15. ἐs τάδε ήραν αὐτὰ] The pronoun aὐτὰ refers to τὰ πράγματα, although the substantive had not been before expressed. Compare I. 144, 5. ἐs

"γαγείν τὴν πόλιν, καὶ νομίσατε νεότητα μὲν καὶ γῆρας " ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι, ὁμοῦ δὲ τό τε φαῦλον καὶ " τὸ μέσον καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν μάλιστ' ἂν " ἰσχύειν, καὶ τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαί τε 5" αὐτὴν περὶ αὐτὴν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν " ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι, ἀγωνιζομένην δὲ ἀεὶ προσλήψε-" σθαί τε τὴν ἐμπειρίαν, καὶ τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῷ ἀλλ " ἔργῷ μᾶλλον ξύνηθες ἔξειν. παράπαν τε γιγνώσκω πόλιν η " μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μετα-10" βολŷ διαφθαρῆναι, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τού-" τους οἰκεῖν, οἱ ἂν τοῖς παροῦσιν ἤθεσι καὶ νόμοις, ῆν καὶ " χείρω ἦ, ἦκιστα διαφόρως πολιτεύωσιν."

XIX. Τοιαῦτα μὲν ὁ ᾿Αλκιβιάδης εἶπεν. οἱ δ ᾿Αθηναῖοι ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Λεοντίνων 15 The Athenians per- ψυγάδων, οἱ παρελθόντες ἐδέοντό τε καὶ τῶν alst in their original determination to send out the expedition. Nicias then attempts to check their ardour, στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας, γνοὺς ὅτι ἀπὸ μὲν 2

 μέν νεότητα g.
 μηθέν]μη Ρ.
 συγκραθέν Ε.
 τε] om. d.i.
 περι αύτην g. Haack. Poppo. Goell. Bekk.
 περι αύτην A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.
 Q.R.V. om. d.i.k. vulgo περι έαυτήν.
 τε] τε h.
 δ. ένγηραμεσεσθαι Ε.
 ξυγγιγνώσκω Μ.
 γινώσκω Ν.
 δοκή Q.
 μέν] Præstat fortasse δέ. BEK-KER.
 ol δε άθηναῖοι V.

τάδε προήγαγον αἰτὰ, where αἰτὰ refers in the same way rather to τὰ πράγματα understood, than to τὰ ὑπάρχοντα which occurs two lines above.

3. Δν ξυγκραθέν—Δν ἰσχύειν] "Priore " άν alterum, quod ad ἰσχύειν additum " est, præparari vidimus ad II. 41, 1." Popro. That is, the particle Δν is not to be taken with the participle, even when the participle, as here, has a conditional sense; (for ξυγκραθέν is equivalent to el ξυγκραθείη;) but it shows by anticipation that the sentence is going to be conditional. Compare Kühner, Gr. Gr. §. 455. Anmerk. 2. [Jelf, 429. obs. I.] For the sentiment, compare Aristot. Politic. III. 7.(11,9.) πάντες μὲν γὰρ ἔχουσι συνελθόντες ἰκανὴν αἴσθησιν, καὶ μιγνύμενοι τοῦς βελτίσοι τὰς πόλεις ἐφελοῦσι, καθαφά τροφὴ μετά τῆς καθαρᾶς τὴν πᾶσαν ποιεῖ χρησιμωτέραν τῆς όλίγης' χωρίς δ' ἕκαστος ἀτελής περί τὸ κρίνειν ἐστίν. And again, a little below, §. Ι4: ἔσται γὰρ ἕκαστος μὲν χείρων κριτὴς τῶν εἰδότων' ἀπαντες δὲ συνελθόντες ή βελτίους ή οὐ χείρους.

8. παράπαν τε γιγνώσκω] Παράπαν is analogous to παρὰ πολὺ, the one signifying "altogether," as the other signifies "in a great degree." Γιγνώσκω in this place seems nearly equivalent to "sententiam fero." "My opinion on "this question is, that I think the "change from enterprise to quiet would "be most speedily fatal to a city," &c. Otherwise γιγνώσκω δοκείν might seem tautology.

18. ἀπό μεν των αὐτῶν λόγων] ἀντὶ τοῦ τοῖs αὐτοῖs χρώμενοs λόγοιs. SCHOL. The preposition expresses the notion of

θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

by representing the $\tau \hat{\omega} \nu$ and $\tau \hat{\omega} \nu$ $\lambda \dot{o} \gamma \omega \nu$ on $\kappa \hat{a} \nu \dot{\epsilon} \tau i \dot{a} \pi \sigma \tau \rho \dot{\epsilon} \psi \epsilon i \epsilon, \pi a$ $magnitude of the force parkeurs of <math>\epsilon$ $\pi \lambda \dot{\eta} \theta \epsilon i$, $\epsilon i \pi \sigma \lambda \lambda \dot{\eta} \nu \dot{\epsilon} \pi i \tau \dot{a} \xi \epsilon i \epsilon, \tau \dot{a} \chi^{2}$ ceas. $\dot{a} \nu \mu \epsilon \tau a \sigma \tau \dot{\eta} \sigma \epsilon i \epsilon \nu a \dot{\sigma} \tau \sigma \dot{v}$, $\pi a \rho \epsilon \lambda \theta \dot{\omega} \nu [a \dot{\sigma} \tau \sigma \dot{v}]$

αθεις έλεγε τοιάδε.

XX. " ΕΠΕΙΔΗ πάντως όρω ύμας, & 'Αθηναίοι, ώρ-5 " μημένους στρατεύειν, ξυνενέγκοι μεν ταυτα, ώς βουλόμεθα,

" ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι αἑ γιγνώσκω, σημανῶ. SPEECH OF NICIAS. " ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῦ αἰσθάνομαι, 2 (20-23.) " μέλλομεν ἰέναι μεγάλας καὶ οὖθ ὑπηκόους Since you are resolved to invade Sicily, at " αλλήλων ούτε δεομένας μεταβολης, η αν έκιο least consider the numbers and resources of " βιαίου τις δουλείας ασμενος ές ράω μετάthe states which you are going to encounter. " στασιν χωροίη, ούδ αν την άρχην την ήμε-" τέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προσδεξαμένας, τό τε πλη-3" θos, ώs έν μιậ νήσφ, πολλàs τàs Έλληνίδαs. πλην γαρ " Νάξου καὶ Κατάνης, ẳς ἐλπίζω ἡμῶν κατὰ τὸ Λεοντίνων 15 " ξυγγενès προσέσεσθαι, άλλαι εἰσὶν ἑπτὰ, καὶ παρεσκευα-" σμέναι τοις πασιν όμοιοτρόπως μάλιστα τη ήμετέρα δυνά-" μει, και ούχ ήκιστα, έπι ας μαλλον πλέομεν, Σελινούς και 4" Συράκουσαι. πολλοί μέν γαρ όπλιται ένεισι, και τοξόται, " και άκοντισται, πολλαι δε τριήρεις και δχλος ό πληρώσων 20 " αὐτάς χρήματά τ' ἔχουσι, τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ καὶ ἐν τοῖς " ίεροις έστι Σελινουντίοις Συρακοσίοις δε και από βαρβά-

I. άποτρέψειεν V. 3. αὐτοῖε αὖθιε B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.R.V.c.d.e.f.g.h. i.k.m. Haack. Poppo. Goell. αὐθιε A. Bekk. 2. (αἰστῶ στ. P. V. C.d.e.f.g.h. 4. τάδε d. 5. πάντας Η.Κ. πάντων Q. υμας όρω Ν.V. & άθημαία 4. Táðe d. vulgo autois. πάντως αύθις όρώ 6. ξυνενέγκοιμεν g. G.L.O.Q.d.i.k.m. βουλευόμεθα A.B.E.F.N.V.h. 10. οῦτε] οὖτω k. 8. akoý] om. R. 0010-13. προσδεξαμένας A.B.N.V.h.m. vulgo προσovo] malim ovoè-ovr' BEKK. τε] γε f. 15. τό] om. K. 16. παρασκευασμέδεξομένας. προσευξαμένας Κ. 17. ὑμετέρα Ľ. σι V. καί] om. K. 19. µev] om. C.G.L.O.P.d.k.m. vai G.H.Q.d.k.m. 21.7] om. B.K.d. TE Exourt V. 22. lepois in marg. N. eoni] om. L

deriving a conclusion from its premises, " by arguing from the same grounds " as before, it would now be impos-" sible to deter them." In Aristotle's language it would be, ἐκ τῶν αὐτῶν συλλογιζόμενος: in Thucydides I should be inclined to write it at full, ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων όρμώμενος.

16. kai mapeokevaoµéval] The conjunction is remarkable, because it joins παρεσκευασμέναι to έπτά. "There are "other cities, in number as many as "seven, and provided in all points ac-"cording to the style of our own "power."

18. ἐπὶ ἀς μῶλλον πλέομεν] Συράκουσαι, Σελινοῦς, Γέλα, ᾿Ακράγας, Μεσσήνη, ᾿μέρα, Καμάρινα. ταίτας φησὶ τὰς ἐπτὰ πόλεις ἀντιμάχους εἶναι τοῦς ᾿Αθηπαίοις. SCHOL.

" ρων τινών ἀπαρχὴ ἐσφέρεται. ῷ δὲ μάλιστα ἡμών προ-" έχουσιν, ἶππους τε πολλοὺς κέκτηνται, καὶ σίτφ οἰκείφ καὶ

"οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται. XXI. πρὸς οὖν τοι-" αὐτην δύναμιν οὐ ναυτικῆς καὶ φαύλου στρα-" τιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζ`ον πολὺν ξυμ-" πλεῖν, εἶπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας " δρậν, καὶ μὴ ὑπὸ ἱππέων πολλῶν εἶργεσθαι

" της γης, άλλως τε καὶ † εἰ † ξυστῶσιν αἱ πόλεις φοβη-" θεῖσαι, καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι, 10" ἄλλοι ἡ Ἐγεσταῖοι, ῷ ἀμυνούμεθα ἱππικόν. αἰσχρὸν δὲ 2

" βιασθέντας απελθείν, η ύστερον επιμεταπεμπεσθαι, το " πρώτον ασκέπτως βουλευσαμένους· αυτόθεν δε παρασκευή

" ἀξιόχρεφ ἐπιέναι, γνόντας ὅτι πολύ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Ι. ἀπαρχῆς φέρεται Α.Β.Ε.Γ.Ν.Q.m. ἀπ' ἀρχῆς φερέται C.G.K.L.O.P.V.c.e.f. g.b.k. Haack. Poppo. ἀπαρχῆι φέρεται Η. ἀπαρχὴ φέρεται i. ἀπαρχὴ φαίνεται d. 4. ναυτῆς R. 5. πολὸ V. ξυνπλεῖν Η. 6. ἀξίως Κ. τι] om. A.B.C.E. F.H.L.N.O.P.V.d.e.f.g.h.i.k.m. Poppo. Bekk. 7. ὑπὸ] om. d.i. 8. εί] ῆν L.O.P.d. 48. Goell. βοηθείσαι g. 9. ἡμίν Ρ. 13. ἀχριόχρεωι Ε. ἀπιέναι d.i. ἐπιβαίνειν Q. πολλοί d.i. τε] τι g. ὅπο Ο. Poppo. Goell. ἡμέρας V.

You must have therefore a large and well

equipped force of your

you, and not depend on finding it in Sicily.

5 own, and you must carry every thing with

> 6. $d\xi_i \delta v \tau_i \tau \eta_s \delta_i avolas \delta p \hat{q} v$] The omission of the indefinite pronoun τ_i in several MSS. is no sufficient reason for doubting its genuineness. Compare II. 89, 6. $\mu \epsilon \lambda \delta v \tau r s \tau$. $d\xi_i o v \tau \sigma \delta \pi a p \delta$ $\pi \sigma \lambda v \pi \rho \delta \xi_{\epsilon i v}$: and VII. 38, I. $o^i \delta \epsilon \tau \rho o_i$ $\delta v v \delta \mu e v \sigma \eta_s \delta \delta r \delta v \sigma \sigma \sigma \delta \eta_s$, instead of $d\xi_{\epsilon i \sigma}$, $\sigma e v e n \delta \xi_i \omega_s$, seems to me scarcely to be Greek.

> 8. †el † ξυστώσιν] It is a difficult question to decide whether Thucydides wrote el ξυστώσιν or ην ξυστώσιν. In favour of the former may be urged, 1st, the authority of all the MSS. ex

cept four or five of the very worst class. 2ndly, the practice of the tragedians, not only in the lyrical measures, but also in the common iambic dialogue, as has been acknowledged by the later editors. See Sophoel. Ed. Colon. 1443. εί σου στερηθώ: and Ajax, 496. εἰ γὰρ θάνης σύ. 3rdly, The admission of Hermann, De Præceptis quibusdam Atticistarum, §. 2. "Apud "Atticos quoque, ubi codices consen-"tiant, nec sensus prohibeat, el cum "quorumcunque verborum conjuncti-"vis tolerandum esse." 4thly, The use of *el* with the subjunctive in other dialects of the Greek language, shewing that it is not in itself a solecism. But on the other hand it may be said, 1st, that in no other passage of Thucydides is such a construction to be found; and 2ndly, that while it is very rare in the early writers, it became frequent with those of a later date; so that the copyists here, as in other instances, may have followed the habit of their own times, and corrupted the genuine reading. I retain el therefore, but marked with obeli.

THUCYDIDES, VOL. II.

337

θοτκγδίδοτ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν, καὶ οὐκ ἐν τῷ ὑμοίῷ στρατευσάμενοι καὶ [οὐκ] ἐν τοῖς τῆδε ὑπηκόοις ξύμμαχοι ἦλθετε
ἐπί τινα, ὅθεν ῥἀδιαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας ὧν προσέδει,
ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες, ἐξ ℌς μηνῶν οὐδὲ
τεσσάρων τῶν χειμερινῶν ἄγγελον ῥἀδιων ἐλθεῖν. XXII. 5
ὅπλίτας τε οὖν πολλούς μοι δοκεῖ χρῆναι ἡμῶς ἄγειν, καὶ
ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, τῶν τε ὑπηκόων, καὶ ῆν
τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνώμεθα ἢ πεῖσαι ἡ μισθῷ προσαγαγέσθαι, καὶ τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, ὅπως
πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν ἀντέχωσι, ναυσί τε καὶ πολὺ 10
καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὁλκάσι, πυροὺς καὶ πεφρυγμένας

1. στρατευσάμενοι A.B.E.F.H.K.R.g. Hermann. ad Viger. p. 774. Poppo. Goell. vulgo et Bekk. στρατευσόμενοι. 2. οὐκ om. Schol. et Hermann. uncis incluser. Haack. Poppo. et Bekk. 2. εἰ ἐν τοῖs Goell. ήξετε d. 4. ἀλλὰ ἐs C.N.V. ἀπαρτήσοντες C.E.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.k. et corr. F. ἀπαρτήσοντες f. οὐδὲ μηρῶν L.O.P. 5. ῥάδιον ἄγγελον Q. διελθείν R. 6. τε] om. g. πολλούς] om. i. 9. σφενδονιστὰs E. σφενδονίτας d. 10. ναυσί τε[Malim ναυσί δέ. Bekk. 12. καὶ] om. d. αὐτόθι d.e. πεφρυγμένας f. Ceterum glossema vocis genuinæ locum occupasse, nec πεφρυγμένας κριθὰς sed κάχρυς legendum arbitratur Pierson. ad Mœr. p. 213. Bekk. 13. μυλώνων] om. A.B. inter versus ponit h.

2. καl $[o\nu\kappa]$ έν τοῦς τῆδε ὑπηκόοις κ.τ.λ.] "Constructio est, ἐν τῷ ὁμοἰφ "καl ἦλθετε, deleto οὐκ." DOBBEE. So also Hermann, on Viger, note 224. "Our expedition will be found not of "that sort as when amongst your "subject states in Greece ye have gone "as allies to take part against any," &c. Ξύμμαχοι expresses the well known Roman policy, of never making war in any country without having first secured an ally in it, whose quarrel the Romans might profess to maintain. And Nicias considered the alliance of the Egestæans as purely nominal, and incapable of affording the Athenians any real assistance.

3. al κομιδα] Αl πορίσεις. ούχ όμοίως μέλλετε στρατεύεσθαι έπι Σικελίαν, ηπερ ένταθα τοῦς ὑπηκόοις συμμαχοῦντες στρατεύεσθε ἐπί τινας οὐ πολὺ ἀπέχοντας, ὥστε ῥαδίαν είναι τὴν τῶν ἀναγκαίων παρακομιδήν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. SCHOL.

4. απαρτήσαντες] 'Αντί του απαρτη-

θέντες και πολύ της οικείας χωρισθέντες. Schol.

11. [rdv di kal airólev oîrov—äyeu. "O airólev oîros est, id framentum "quod hic suppetit, tantum framenti "quantum hie (ad usum bellicum) ps-"ratum est." Poppo. "We must carry "with us our home supply of corn," according to Poppo's interpretation ;---but they would not surely take it all, and Poppo's qualification, "quantum "hic ad usum bellicum paratum est," is inserted without any authority. Toù de kal airólev oírou would be a better reading; "We must also carry with us "some of our home supply of corn,"

13. πρός μέρος] "Verte, pro servo-"rum apud quemque numero." Do-BREE. Compare Demosth. Macartat. p. 1068. 4. Reiske: τῆ ἐπικλήρφ πρός μέρος ἐπιδιδόναι ἐκαστον. Phormion. p. 954. 18. ὅτε γὰρ τὰ μητρῦα πρός μέρος airös ἡξίους νέμεσθαι. If any one

" ήναγκασμένους έμμίσθους, ίνα, ήν που ύπο άπλοίας άπο-" λαμβανώμεθα, έχη ή στρατιά τὰ έπιτήδεια (πολλή γαρ "ούσα ου πάσης έσται πόλεως υποδέξασθαι), τά τε άλλα " δσον δυνατόν έτοιμάσασθαι, και μη έπι έτέροις γίγνεσθαι, 5 " μάλιστα δε χρήματα αὐτόθεν ώς πλεῖστα έχειν. τὰ δε " παρ' Ἐγεσταίων, ἁ λέγεται ἐκεῖ έτοιμα, νομίσατε καὶ λόγω

" αν μάλιστα έτοιμα είναι. XXIII. ην γαρ Do what we will, our " αύτοι έλθωμεν ένθένδε μη αντίπαλον μόνον "παρασκευασάμενοι, πλήν γε πρός το μάχιfain take such precau-" μον αὐτῶν τὸ ὅπλιτικὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλ-IO least liable to the " λοντες τοις πασι, μόλις ούτως οιοί τε έσό-

"μεθα των μέν κρατείν, τὰ δὲ καὶ διασωσαι. πόλιν τε 2 " νομίσαι χρη έν άλλοφύλοις και πολεμίοις οικιουντας ιέναι, " οῦς πρέπει τῆ πρώτῃ ἡμέρα, ἡ αν κατάσχωσιν, εὐθὺς κρα-15 " τειν της γης, η ειδέναι ότι, ην σφάλλωνται, πάντα πολέμια

ύπολαμβανώμεθα e. αποκλειώμεθα i. et yp. d. απο-1. ύπό] om. d.i. άπό Q. λαμβατόμεθα L.O. 2. έχει Η.M.d.i. 4. γίνεσθαι C. 5. πλείστον L. δ. λέγετε e.f. έτυμα h. 8. έλθωμεν σύν ένθένδε Κ. 9. πλήν] πλείστον L. 10. ύπερβαλόντες d.i. 13. χρή] om. i. χρή καὶ Q. οἰκιοῦντες L.O. οἰκιοῦν τας corr. A.F. Haack. Poppo. Goell. Dobræus. Bekk. vulgo οἰκιοῦντας. 14. κατα-σχήσωσιν e. 15. σφάλλωνται A.B.C.E.F.H.K.N.R.g.b. Poppo. Goell. Bekk. vulgo σφάλωνται.

should be at a loss to understand the meaning of ηναγκασμένους εμμίσθους, he should read the following extract from a proclamation of Edward the Third, upon the renewal of hostilities with France in 1369, when he wanted workmen to quarry and prepare the stones for his military engines. "Sci-" atis, quod assignavimus dilectum no-" bis Simonem Alte Halle-ad lato-" mos, quarrerarios, et omnes alios " operarios, qui pro operatione petra-"rum prædictarum necessarii fuerint, " capiendum, et in quarreriis prædictis " ponendum, ibidem ad Vadia nostra, "super aptatione dictarum petrarum, " quamdiu indiguerit, moraturos "necnon ad omnes illos quos in hac " parte contrarios invenerit seu re-" belles, arestandum; et prisonis nos-"tris committendum, in eisdem mo-"raturos, quousque de eorum puni-" tione aliter duxerimus ordinandum."

chance of success is

doubtful; but I would

tions as may leave us

fickleness of fortune.

Rymer, Fædera, &c. tom. III. pars n. p. 156. "Vadia, stipendia, Gallis Ga-"ges." Glossar. med. et infim. Latinitat. (Adelung), in Vadium.

2. $\pi o \lambda \lambda \eta$ yàp oùra — $i \pi o \delta \epsilon \xi a \sigma \theta a l]$ "For large as it is, it will not be an " armament for every city to entertain." Compare VI. 42, 1. ύνα — ράους άρχεισ δσι. VII. 14, 2. χαλεπαί γὰρ al ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι. VIII. 96, 5. ξυμφορώτατοι προσπολεμήσαι έγένοντο. and Herodot. III. 72, 4. φυλακάς-έούσας οὐδέν χαλεπὰς παρελθεΐν.

9. πλήν γε πρός το μάχιμον-όπλιτιrov] Because as on the one hand it was impossible for the Athenian expedition to match the Syracusan infantry in point of numbers, so on the other hand they were so superior in discipline, that even with a great disparity of numbers they were fully able to cope with them.

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1.

3 " έξουσιν. ὅπερ έγὰ φοβούμενος, καὶ είδὼς πολλά μέν " ήμας δέον βουλεύσασθαι, έτι δε πλείω εύτυχησαι (χαλεπόν " δε ανθρώπους όντας), ότι ελάχιστα τη τύχη παραδούς " έμαυτον βούλομαι έκπλειν, παρασκευή δε άπο των εικότων 4" ἀσφαλής ἐκπλεῦσαι. ταῦτα γὰρ τῆ τε ξυμπάση πόλεις " βεβαιότατα ήγουμαι, και ήμιν τοις στρατευσομένοις σωτή-" ρια. εἰ δέ τφ άλλως δοκεί, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν."

ΧΧΙΥ. Ο μέν Νικίας τοσαῦτα έἶπε, νομίζων τοὺς Άθηναίους τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων η ἀποτρέψειν, η εἰ ἀναγ-

people enter readily cias.

But nothing could κάζοιτο στρατεύεσθαι, μάλιστα ούτως ασφα- 10 damp the universal 2 enthusiasm in favour λώς έκπλευσαι. οι δε το μεν έπιθυμουν του of the expedition. The πλού ούκ έξηρέθησαν ύπο του όχλώδους της into the views of Ni- παρασκευής, πολύ δέ μαλλον ώρμηντο, καί τουναντίον περιέστη αυτώ. εδ τε γαρ παραι-

3 νέσαι έδοξε, και ασφάλεια νυν δη και πολλη έσεσθαι. και 15 έρως ένέπεσε τοις πασιν όμοίως έκπλευσαι τοις μέν γαρ πρεσβυτέροις, ώς η καταστρεψομένοις έφ' α έπλεον, η ούδεν άν σφαλείσαν μεγάλην δύναμιν τοις δ έν τη ήλικία, της τε απούσης πόθω όψεως και θεωρίας, και ειέλπιδες όντες σωθήσεσθαι ό δε πολύς δμιλος και στρατιώτης, έν τε τώ 20 παρόντι αργύριον οίσειν, και προσκτήσασθαι δύναμιν όθεν 4 αἰδιον μισθοφοράν ὑπάρξειν. ὦστε διά την άγαν των πλειόνων έπιθυμίαν, εί τω άρα και μη ήρεσκε, δεδιώς μη άντιχει-

Ι. είδώς ώς πολλά L.O.Q. ίδων πολλά R. 2. δέον / N.V.g. Poppo. Goell. Bekk. ceteri δέον εδ βουλεύσασθαι. 2. δέον βουλεύσασθαι Α.Β.Γ.Η. τασθαι. 3. δντας] om. g. 5. ἀσφαλεῖs Ρ. τε] om. d. 4. δοκή Κ. 8. καὶ ὁ μὲν i. ελάχιστον d.i. 4. παρασκευή Α.Κ. ἀπό] έκ h. 6. στρατευομένοις E.G.L.N.O.P.V.d.i.k.m. 7. čorý K. 10. Nonne μάλιστ' ar? Bekk. 2. 9. anortpéveur g. el om. A.E.F.H.c.k. 11. ἐκπλεύσειν corr. G. μέν om. g. ἐπιθυμοῦν—ἐξηρέθησα ἀφηρέθησαν Dionys. Hal. p. 134. 14. γὰρ] om. B.f. 15. δὲ A.B.E.F.H.c.g. et prima manu N. πολὺ ἔσεσθαι G. έπιθυμοῦν-έξηρέθησαν] βουλόμενον οὐκ παραινέσαs N.V. 17. катаотреψαμένοις V.g. 18. σφαλείσι h. τοις] τους Α.F.C. 19. απούσης] πρεπού-σης e. ελπίδες G. 21. προσκτήσεσθαι G.L.O. όθεν] όθεν και f. όθεν ες i. 22. μισθοφορίαν Q.

16. έρως ένέπεσε κ. τ. λ.] This expression being equivalent to enebupour, the dative passes insensibly into the nominative, even notes overs, and modies δμιλos. Compare V. 70, 1. note.

19. πόθφ δψεως και θεωρίας] Το θεωplas avri rou loroplas keirai, ira f. ποθούντες την αλλοδαπήν και ίδειν και іоторяова. Ясног.

ροτονών κακόνους δόξειεν είναι τη πόλει, ήσυχίαν ήγε. They call on him to XXV. και τέλος παρελθών τις των 'Αθηναίων specify the amount of και παρακαλέσας τον Νικίαν, ούκ έφη χρήναι men and money that προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον he judged necessary; 5 απάντων ήδη λέγειν ήν τινα αυτώ παρασκευήν 'Αθηναίοι ψηφίσωνται. ό δε ακων μεν είπεν ότι και μετά των Ευναρ-2 χόντων καθ ήσυχίαν μαλλον βουλεύσοιτο, όσα μέντοι ήδη δοκείν αυτώ, τριήρεσι μέν ουκ έλασσον η έκατον πλευστέα είναι (αὐτῶν δ' Αθηναίων έσεσθαι ὑπλιταγωγοὺς ὅσαι αν 10 δοκώσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν Ευμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι·). όπλίταις δε τοις ξύμπασιν Αθηναίων και των ξυμμάχων πεντακισχιλίων μέν ούκ έλάσσοσιν, ην δέ τι δύνωνται, καί πλείοσι την δε άλλην παρασκευην ώς κατα λόγον, καί τοξοτών τών αυτόθεν και έκ Κρήτης, και σφενδονητών, και 15 ήν τι άλλο πρέπον δοκή είναι, ετοιμασάμενοι άξειν. XXVI.

and vote every thing ακούσαντες δε οἱ Αθηναῖοι ἐψηφίσαντο εὐθὺς according to his suggestion, investing the generals with absolute καὶ περὶ τοῦ παντὸς πλοῦ τοὺς στρατηγοὺς power in all points relating to the outilt of πράσσειν η αν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθη-20 ναίοις. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο, 2

καὶ ἐς τε τοὺς ξυμμάχους ἔπεμπον καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιοῦντο. ἄρτι ὅ ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου ἔς τε ἡλικίας πλῆθος ἐπιγεγενημένης καὶ ἐς χρημάτων ἄθροισιν, διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, ὥστε 25 ῥậον πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρασκευῇ ἦσαν.

2. παρελθόν k. 3. παρακελεύσας d.i. 4. διαμέλειν Q. έναντίων H. 5. αύτῷ m. 6. ψηφίσονται A.E.F.H.N.Q.V.c.g. Haack. ψηφίζωνται m. 8. δοκεῖ K. $\hat{\eta}$] om. E. 11. δὲ καὶ τοῖς g. 14. τῶν] om. K.P.i. άποθεν h. καὶ ἐκ] ἐκ c.i. 15. δλλω H.g. δοκεῖ H.K. άρξειν g. 16. δὲ οἱ E.F.H.N.V.f.g.h. Poppo. vulgo et Bekk. ở οἱ. 17. αὐτοκράτορες d.h.i. 18. περὶ παντός d.i. πλοῦ] πλούτου E. τοὺς] τοῦ τοὺς A.B.C.F.G.K.N.R.V.m. τούτους H.d.e.f.g.h.i.k. (sed in N. τοῦ e secunda manu.) 19. δοκεῖ H. 22. ἀν εἰλήφει E.

6. acous $\mu \epsilon \nu$ elarer] This, if put at full $\sigma d\mu \epsilon \nu o \iota$. "That they," including himlength, would be, acous $\mu \epsilon \nu \delta \mu \omega s \delta \epsilon$ elarer. self, who was to command the expedi-15. erospassáperos afess] Scil. $\epsilon \phi \eta$, tion, "were to get them ready, and which explains the nominative erospan "take them with them."

θοικίσισοι

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

ΧΧVΙΙ. Έν δὲ τούτφ, ὅσοι Έρμαι ἦσαν λίθινοι ἐν τỹ πόλει τῆ Ἀθηναίων (εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον ἡ τετράγωνος Olymp. 91. 1. 9. ἐργασία, πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίοις προθύροις καὶ ἐν Meanwhile a sudden shock is given to pub-2 lie feeling by the fatừ πρόσωπα. καὶ τοὺς δράσαντας ἦδει οὐδεὶς, ς mous MUTILATION of the HERMÆ στ MERCURIES. An act of which the people are most anxious to discover the authors. ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις δημοσία οῦτοί τε έζητοῦντο, καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴ τις αδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων 3 καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μειζῶνως ἐλάμβανον τοῦ τε το γὰρ ἕκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπὶ ξυνωμοσία ὅμα

νεωτέρων πραγμάτων καὶ δήμου καταλύσεως γεγενησθαι. XXVIII. μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων περὶ μὲν τῶν Ἐρμῶν οὐδὲν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων

I. έν τούτοις G. όσαι f.g. έρμαῖοι Ρ. έρμα c. 2. τη] των L.O.P.d.f.i.k. 3. πολλή L.O.P.f.g. έν τοῦς ἰδίοις Q. 6. ἀημοσία] οπ. Κ. τε] οπ. Ρ. 7. έξηιτοῦντο A.B.F. προς ἔτι Α. 8. είδεν L.O.P.V. 11. είναι] αὐτῷ B. 13. γοῦν Ν.Q.V. μὲν οὖν i. 14. έρμαίων Ρ. ἐγκλημάτων d.i.

I. δσοι 'Ερμαῖ ἦσαν] 'Επεί φασι τὸν 'Ερμῆν λόγου καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αἰνοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ἀ μέρη πέση, πανταχόσε βάσιμον καὶ ὅρθιών ἐστιν. οῦτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτὴ αἰνῆ, τὸ ψεῦδος δὲ πολύχουν καὶ πολυσχιδὲς καὶ ἐαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον. SCHOL.

2. ή τετράγωνος έργασία] Themistius, Orat. XXVI. p. 310. προ μέν Δαιδάλου τετράγωνος ήν ού μόνον ή τῶν Ἐρμῶν ἐργασία, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνδριάντων. Vid. ibi Petavium, et Menagium ad hæc Diogenis Laërt. V. 82. ἰδοῦ rετράγωνος Ἐρμῆς, ἔχων σύρμα, κοιλίαν, aἰδοῖον, πώγωνα. Ἐργασία, et ἐργάσασθαι θεὸν apud Pollucem, I. 11. et 15. sunt inter vocabula propria de his, qui statuas Deorum faciunt. Cur in προθύροις ædium positi fuerint, exponit Heraldus, II. Adversar. I. Dux. "The " well known square piece of carred " work." The words seem added as an explanation of Ἐρμαῦ. "The Hermæs " are those well known square figures,

"numerous both in the doorways of "private houses and of temples." I have therefore struck out the comma after $\delta \pi x \chi \delta \rho \omega r$.

13. από μετοίκων τέ τινων και ακολούθων areρi μέν τῶν Ἐρμῶν οἰδέν] Plutarchus in Alcib. scribit, ante profectionem Al-cibiadis etiam de mutilatis Hermis indicium delatum fuisse. Andocides, loco a Wasse indicato, primum ab Alcibiadis et Phereclei servis de mysteriorum imitatione, deinde a Teucro inquilino de Hermis truncatis, et sacris pollutis, ac denique a Dioclide de Hermis indicium factum. Horum igitur indicia, secundum Thucydidem, posteriora fuerunt discessu Alcibiadis in Siciliam. Servos illos akohoúcous vocat Thucydides, i. e. pedissequos, qui, dominos sectati, testes et fortassis adjutores corum petulantize ac lascivise fuerant. Nam akohovoos proprie dicuntur servi, qui dominos sectantur. Vid. Casaub. et Duport. ad Theophrasti Charact. c. XI. Duport. ibid. ad cap. IX. et Peris. ad Ælian. XIV. V. H. 14. Gloss. anorodos, secutor, pedissequus. Dux.

ΞΤΓΓΡΑΦΗΣ Ζ. VI. 27-20.

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

endeavour to represent framed by him to sub-5 vert the constitution.

Alcibiades is suspected περικοπαί τινες πρότερον ύπο νεωτέρων μετα of it; and his exemise παιδιάς και οίνου γεγενημέναι, και τα μυστήt as part of a plot ρια αμα ώς ποιείται έν οἰκίαις έφ' ὕβρει. ών καί 3 τον 'Αλκιβιάδην έπητιωντο και αυτά ύπολαμβάνοντες οι μάλιστα τῷ 'Αλκιβιάδη ἀχθόμενοι,

έμποδών δντι σφίσι μη αυτοις του δήμου βεβαίως προεστάναι και νομίσαντες, εί αὐτὸν έξελάσειαν, πρῶτοι αν είναι, έμεγάλυνον, και έβόων ώς έπι δήμου καταλύσει τά τε μυστικά και ή των Έρμων περικοπή γένοιτο, και ούδεν είη αύτων 10 δ τι ού μετ' έκείνου έπράχθη, έπιλέγοντες τεκμήρια την

He claims to be put instantly on his trial; but his enemies prevail shall sail with the ex-

dence was ready.

άλλην αύτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικήν παρανομίαν. ΧΧΙΧ. δ δ έν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα απελογείτο, και έτοιμος ήν πριν έκπλειν with the people that he κρίνεσθαι, εί τι τούτων εἰργασμένος ην (ήδη 15 pedition, and be re- γαρ και τα της παρασκευής έπεπόριστο), και caulod herealter to be εί μέν τούτων τι είργαστο, δίκην δούναι, εί δ' άπολυθείη, άρχειν. και έπεμαρτύρετο μη άπόν-2

τος πέρι αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ ήδη ἀποκτείνειν, ει άδικει, και ότι σωφρονέστερον είη μη μετα τοιαύτης αιτίας, 20 πριν διαγνώσι, πέμπειν αυτον έπι τοσούτω στρατεύματι. 013

δ έχθροι δεδιότες τό τε στράτευμα, μη εύνουν έχη, ην ήδη άγωνίζηται, δ τε δήμος μη μαλακίζηται, θεραπεύων ότι 3. moueiras C.E.F.H.P.Q.R.V.c.f.g.h.k. Haack. Poppo. 1. πρότερον] om. V.

en' olkías G. F. litteras is corr. Goell. Bekk. ποιούντα i. vulgo ποιήται. oirías A.E.h.k. et sec. man. N. 6. δντα Ρ. μ) αὐτοῖs A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P. R.V.b.c.d.e.f.g.h.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo aὐτοῖs μή. 7. ἐξελάσ σαιστ Η. ἐξελάσειεν Α.Ε.F.c. 8. τε] om. L.O. ΙΟ. ἐπιλέγοντές τε τεκμήρια G.P.i.k.m. 12. Tộ TE K. 11. és] om. B. 15. yàp tà tậs L.O.i.k. yàp τη̂s P. 17. έπεμάρτυρε Ε. 19. $\mu\eta$] om. c. 20. διαγνώναι G.Q. 21. exel 8. 22. δ τε δήμος-μαλακίζ.] om. G.

4. Ἐπητιώντο] Accusatorum nomina prodit apud Plutarchum, p. 201. Phrynichus : παράσχης διαβολήν Έτέρω Διοκλείδα dein, Τεύκρφ γαρ ούχι βούλομαι Μήνυτρα δούναι, τῷ παλαμναίφ ξένφ. ubi legend. προσήκειν. Adde huc sis Ando-cidem, I. p. 175. Ursini imag. II. 13. WASS.

21. μη evrouv έχη] Plutarchus Alcib. Αἰσθόμενοι δε (οί περί τον 'Αλκιβιάδην)

τούς τε ναύτας, όσοι πλείν εμελλον els Σικελίαν, εύνους όντας αύτοις. Duk.

22. δ τε δήμος μη μαλακίζηται] Plutarchus : &στε τούς εχθρούς φοβείσθαι, μή περί την κρίσιν δ δήμος αμβλύτεροs αὐτῷ γένηται διὰ την χρείαν. Eadem, qua hic, significatione verbo μαλακίζεσθαι utitur Thucydides, III. 40, 10. ubi vid. Schol. Duk.

ATHENS, A. C. 415. Olymp. 91. 9.

δι έκεινον οι τ' Αργείοι ξυνεστράτευον και των Μαντινέων τινές, απέτρεπον και απέσπευδον, αλλους ρήτορας ένιέντες, οι έλεγον νυν μέν πλειν αυτόν και μή κατασχειν την άγωγήν, έλθόντα δε κρίνεσθαι έν ήμέραις ρηταῖς, βουλόμενοι έκ μείζονος διαβολής, ην έμελλον ράον αυτού απόντος ποριείν, 5 μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε πλείν τον 'Αλκιβιάδην.

ΧΧΧ. Μετά δε ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ήδη, ή άναγωγή έγίγνετο ές την Σικελίαν. των μέν ουν Ευμμάχων τοις

Olymp. 91. 2. Corcyra is named as the point of assembling sions of the armament. Description of the embarkation.

πλείστοις, και ταις σιταγωγοις όλκάσι, και 10 τοις πλοίοις, και όση άλλη παρασκευή Ευνείfor the different divi- πετο, πρότερον είρητο ές Κέρκυραν ξυλλέγε-The Athenian part of σθαι, ώς ἐκείθεν ἀθρόοις ἐπὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν it embarks at Pireus. τον Ιόνιον διαβαλούσιν αυτοί δ' Αθηναίοι, καί εί τινες των ξυμμάχων παρήσαν, ές τον 15 Πειραιά καταβάντες έν ήμέρα ρητή άμα έω

(30-32.)

» ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ ἀλλος δμιλος απας, ώς είπειν, ό έν τη πόλει, και άστων και ξένων, οί μέν έπιχώριοι τους σφετέρους αυτών έκαστοι προπέμποντες. οί μεν εταίρους, οι δε Ευγγενείς, οι δε υιείς, και μετ' έλπίδος 20 τε αμα ιόντες και όλοφυρμών, τα μεν ώς κτήσοιντο, τους δ εί ποτε όψοιντο, ένθυμούμενοι όσον πλούν έκ της σφετέρας άπεστέλλοντο (και έν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἦδη ἔμελλον μετά κινδύνων άλλήλους απολιπείν, μαλλον αυτούς έσήει τα δεινα η ότε έψηφίζοντο πλείν όμως δε τη παρούση ρώμη 25 δια το πληθος έκαστων ων έώρων, τη όψει ανεθάρσουν.) οί δε ξένοι και ό άλλος όχλος κατά θέαν ηκεν, ώς έπι άξιόχρεων

3. άγωγήν A.B.F.H.K.N.V.b.c.g.h. Poppo. Goell. Bekk. 6. αύτον κομισθέντα N.V. 8. ή] om. E. 13. έπι 2. ériérres Q. vulgo ἀναγωγήν. 6. αὐτὸν κομισθέντα Ν.V. 8. ή] om. E. 13. ἐπὶ ἄκραν B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπὶ τὴν ἄκραν. ἰαπυτίαν k. εὐπυγίαν d.i. 14. διαβάλλουσιν L.O.P.d. 15. of L.N.O.P.d.k. sed in marg. habet N. el rures. 16. iws E. 17. Kal 21. pèr] om. d. 20. vieis per' Q. άλλος g. 24. κινδύνου d. 18. d ante ev om. G. άλλήλοις k. anoleinen V.g. 25. ore] on Q. 27. afioxpew C.K.f.

και απιστον διάνοιαν. XXXI. παρασκευή γαρ αύτη πρώτη έκπλεύσασα μιας πόλεως δυνάμει Ελληνική πολυτελεστάτη δή και εύπρεπεστάτη των είς εκείνον τον χρόνον εγένετο. άριθμῷ δὲ νεῶν καὶ ὅπλιτῶν καὶ ή ἐς Ἐπίδαυρον μετὰ Περι-2 5 κλέους, καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Αγνωνος, οὐκ ἐλάσσων ήν τετράκις γαρ χιλιοι όπλιται αύτων 'Αθηναίων, και τριακόσιοι ίππης, και τριήρεις έκατον, και Λεσβίων και Χίων πεντήκοντα, και ξύμμαχοι έτι πολλοι ξυνέπλευσαν. άλλα 3 έπί τε βραχεί πλφ ώρμήθησαν και παρασκευή φαύλη. ούτος 10 δε ό στόλος, ώς χρόνιός τε έσόμενος και κατ' αμφότερα, οδ άν δέη, και ναυσι και πεζφ άμα έξαρτυθεις, το μεν ναυτικον μεγάλαις δαπάναις των τε τριηράρχων και της πόλεως έκπονηθέν, (τοῦ μέν δημοσίου δραχμήν της ήμέρας τῷ ναύτη έκάστω διδόντος καὶ ναῦς παρασχόντος κενὰς, ἑξήκοντα μὲν 15 ταχείας, τεσσαράκοντα δε όπλιταγωγούς, και ύπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίστας τῶν τριηράρχων, ἐπιφοράς τε πρὸς τῷ

4. δὲ καὶ νεῶν R.f. 5. μὲν ἄγνωνος C. ἀγῶνος g. et prim. man. N. 7. χίων] χιλίων c. 8. ἔτι] om. f. 11. καὶ πείῷ ὅμα καὶ ναυσὶν Q.R.f. έξαρτηθεἰς f. τῷ μὲν ναυτικῷ G.k. et correct. C. 12. τριηραρχῶν Ε. et hic et infra. 15. ταύτης Q. 16. τῶν δὲ τριηραρχῶν ἐπιφοράς τε V. Heilman. Dobree. τῶν [δὲ] τριηραρχῶν Ρορρο.

I. παρασκευή γὰρ αὖτη, κ. τ. λ.] Legendum videtur αὐτη, ή πρώτη. Vide c. 44. init. DOBREE. The only question is as to the meaning and place of the word πρώτη. Göller in his second edition takes it with ἐκπλεύσασα: "For " this expedition, which sailed out first, " belonging to a single city, and con-" sisting of a force of Greeks, was the " most costly, &c." πρώτη seems to be used in distinction from the second expedition sent out under Demosthenes and Eurymedon.

4. Hepikhéous] See II. 56, 1, 2.

5. Iloridauar] See II. 58.

9. obros de o ortolos] The verb to this nominative case has been forgotten to be added, owing to the length of the sentence: but it is easy to supply $\omega_{\rho-\mu'\eta\theta\eta}$.

15. ύπηρεσίας—τὰς κρατίστας] Υπηρεσίαι sunt δ κυβερνήτης, δ κελευστής, &c. Vide me ad Demosth. Polycl. p. 1208. 20. DOBREE. Every citizen whose

property exceeded eight talents was liable to be called upon to discharge the duties of trierarch. (Böckh, Staats-haush. der Athen. II. p. 122. II. p. 367. Engl. Transl.) Four hundred trierarchs were appointed annually, in the times with which we are now engaged : (Xenoph. Rep. Athen. III. 4.) but no man could be required to serve the office two years successively. (Isæus de Apollod. Hæred. p. 184. Reiske.) The government furnished the ship and the regular pay to the men; but the trierarch provided for the outfit of the ship, and in order to secure a good pilot and good rowers was in the habit of giving an addition to the pay issued by the state. And if any of the men deserted on foreign service, as the trierarch was bound to have his ship effective, he was obliged either to bribe them to return, or to engage others, as he best could, to supply their places; a system which, while it fell heavily on a

OOTKTSISOT

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91.2.

ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τάλλα σημείοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς ἑκάστου, ὅπως αὐτῷ τινὶ εὐπρεπεία τε ἡ ναῦς μάλιστα προέξει καὶ τῷ ταχυναυτεῖν·) τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς 5

4. avto E.

I. ναυτικών L.

3. χρησομένων G.

μάλιστα ή καῦς Ρ.

conscientious trierarch, opened a wide door to corrupt practices, for men of unscrupulous character. See VII. 13, 2. and Demosthenes, Polycles, and "De Corona Trierarchiæ;" and Böckh, II. p. 79. et seqq. (Eng. Transl. II. p. 319, &c.)

ύπηρεσίας-τριηράρχων] The reading which Heilman, Dobree, and Poppo preferred on conjecture, is now found in the MS. which I have marked V. Yet still I think that the common reading and stopping are correct. As to the grammatical objection, that there is nothing to answer to $\mu \epsilon \nu$, in the words τοῦ μὲν δημοσίου, Poppo himself (Pro-legom. I. p. 276.) has furnished three instances, II. 70, 2. III. 46, 2. IV. 69, 3. in which $\mu e\nu$ is followed by the simple conjunction re, to which may be added V. 71, 1. where τά στρατόπεδα ποιεί μέν καl aπarra τουτο has nothing to answer to it except the words §. 2. Kal rore περιέσχον μέν of Martings. But with regard to the sense, the epithet sparioras implies a selection, and a picking of the men, to get only the best that were to be had: but this was the business of the trierarchs, each of whom was anxious to get the best for his own ship : and hence the great expense of the office, from one trierarch's outbidding another. So Apollodorus, speaking of his services as trierarch, says, πρώτος έπληρωσάμην την ναύν, μισθωσάμενος ναύτας, ώς οίόν τ' ην άρίστους, δωρεάς και προδόσεις δούς έκάστα αύτων μεγάλας.*** ύπηρεσίαν τοίνυν ην έδυνάμην κρατίστην έμισθωσάμη». Demosth. Polycles, p. 1208. And again the same Apollodorus says in another oration, (De Corona Trierarch. p. 1229.) έτι τοίνυν ύπηρε-σίαν την κρατίστην έλαβον, πολλφ πλείστον άργυρίον δούς. The question now occurs, what are we to understand by improvia? For in the speech against Polycles, already referred to, a distinc-

tion is more than once made between i υπηρεσίa and of ναῦται; and again in a speech of Nicias, (Defensio Largitionum, p. 702.) a distinction is made between κυβερνήτης, πλήρωμα, and ή αλλη ύπηρεσία. So again in Thucydides, I. 143, 1. we have superviras sai την άλλην ύπηρεσίαν. I am inclined to think that i imperia means very nearly the same thing as the expression in Thucyd. VII. 14, 1. row morther of igoμώντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες την είρεoiav: that is, something nearly equivalent to those who are rated in our ships as "able seamen," or as "cap-"tains of the forecastle and of the " tops," &c. (See Capt. Hall's Fragments of Voyages, second series, vol. II. p. 77, &c.) Accordingly the additional pay would be given by the trierarchs to the Thranitæ, or highest class of rowers, and to the imperial, or petty officers, including the rußepring and the kelevoris, as Dobrees rightly supposes, and others whose particular duties are not known to us.

[Göller understands by al imperia "the servants of the sailors," and Poppo agrees with him, if the text be allowed to be sound. But the servants, i. e. the slaves, of the sailors would never have been especially encouraged by additional pay, while the sailors themselves except the Thranitze received only the state's allowance. What however was meant by the word imperia is not so easy to determine, nor do I know of any existing information which can decide the question.]

1. roîs θρανίταις] Vide ad IV. 32, 2. DUK.

2. $\sigma\eta\mu\epsilon ios$] The figures affixed to the head of a vessel, both for ornament's sake, and for distinction from other vessels. "Figure heads."

5. $\kappa araloyous - \chi p \eta \sigma rois$] See the note on V. 8, 2.

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

ἐκκριθέν, καὶ ὅπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλῃ σπουδῃ πρὸς ἀλλήλους ἁμιλληθέν. ξυνέβη δὲ πρός τε σφῶς 4 αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ῷ τις ἕκαστος προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἐλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθηναι τῆς 5 δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἢ ἐπὶ πολεμίους παρασκευήν. εἰ γάρ 5 τις ἐλογίσατο τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως, ὅσα τε ἤδη †προ[σ]ετετελέκει† καὶ ἅ ἔχοντας τοὺς στρατηγοὺς ἀπέστελλε, τῶν δὲ ἰδιωτῶν, ἅ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρ-10 χος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν, χωρὶς δ ἃ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ τοῦ [ἐκ] δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον ὡς ἐπὶ χρόνιον στρατείαν, καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῃ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει,

3. aðroðs kal áµa L.O.P.k. aoris e. örris f. 6. dynoríar h kal h. 8. npoererekékei Poppo. enértekke d. 11. d om. pr. e. að recens e. et R. år Q.f. ek om. N.V.g. ek roð A.B.E.F.H.h. Haack. Poppo. Bekk. 2. 12. orpatíar C.E.F.G.K.L.O.P.R.d.e.f.h.i.k.m. 13. ěµnopos ěχων] eµnporéχων B.E.

3. Φ τις έκαστος προσετάχθη] Compare VII. 70, 3. πῶς τέ τις ἐν ῷ προσετάχθη αὐτὸς ἐκαστος ἡπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. " Each in their several sta-"tions strove to surpass one another."

4. ἐπίδειξιν — εἰκασθηναι] " Was " thought like a display or showing off " of power." Compare I. 10, 2. διπλασίαν ἀν την δίναμιν εἰκάζεσθαι ή ἔστιν.

8. + mpo [o] ererelékei +] Ita quidem omnes libri : sed tamen nonnihil suspectum est. Nam προστελείν nihil aliud esse potest, quam ad et præter alia aliquid impendere, aut præstare. Ignorant hoc verbum Lexica, sed habet Xenophon VII. 'Araβaσ. 6, 30. El de di ó συμπαρέχων ύμῶν ταύτην την ἀσφάλειαν, μη πάνυ πολύν μισθόν προσετέλει. Sed id hnic loco non optime convenit. Stephanus, Acacius, et eos sequutus Portus vertunt: que ante erogaverat. Hoc autem est προτελείν; quo verbo hac significatione uti Xenophontem VII.'Avaß. 7, 25. 'Αναμνήσθητι δε και σύ, τί προτελέσας ήμῶν συμμάχους ήμᾶς ἔλαβες, ostendit Budæus in Commentar. Ling. Gr. p. 627. Et rursus Xenophon in lib. de Agesilao, p. 654. "Ωστ' οὐδὲν προτελέ-σαντες οἱ φίλοι αὐτοῦ. Dux. Vulgatam si retinemus, non erit intelligenda, quæ

præter alia impendit, sed quæ in expeditionem impenderant : id quod ferri posse existimo. Göller.

[Compare the use of the word *mpos-awaykálew* in VII. 18, 4. Poppo however prefers *mposterelékel*.]

ever prefers $\pi\rho\sigma rerekése.$] II. $\delta\nu\epsilon\nu \tau \sigma\hat{\nu}$ [$\epsilon\kappa$] $\delta\eta\mu\sigma\sigma lov \mu\alpha\sigma\theta\hat{\nu}$] Several MSS. read $\epsilon\kappa \tau\sigma\hat{\nu}$ $\delta\eta\mu\sigma\sigma lov$, and Poppo has followed their authority. But $\tau\delta$ $\delta\eta\mu\sigma\sigma\sigma\nu$ occurs once only in Thucydides, V. 18, 6. and there it signifies the public prison. On the other hand $\epsilon\kappa$ $\delta\eta\mu\sigma\sigma i$ without the article can hardly be right, and three MSS. omit the preposition altogether. I am inclined to think that they are right, and that the true reading is $\delta\nu\mu\sigma\sigma$.

13. $\dot{e}n$ $\mu rragoh_{\tilde{n}}^{2}$ Compare VII. 13, 2. $\epsilon loi \delta'$ ol kal abrol $\dot{\epsilon}\mu\pi\sigma\rho\epsilon\nu\delta\mu\epsilon\nu\sigma\epsilon-\tau\eta\nu$ $d\kappa\rho(\beta\epsilon\iotaa\nu \tau\sigma\bar{\nu} \nua\nu\tau\kappa\sigma\bar{\nu} d\phi\eta\rho\eta\nu\tau a\iota$. This mixing up of trade with war was a natural consequence of the system which made military service rather an interruption to a man's common business than the profession to which his life was devoted. And so we read in the early Roman history, that when a Roman garrison at Anxur was surprised by the enemy, the loss in men was

Θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

πολλὰ ἂν τάλαντα εύρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγό-6 μενα. καὶ ὁ στόλος οὐχ ἦσσον τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο, ἢ στρατιᾶς, πρὸς οῦς ἐπήεσαν, ὑπερβολῆ, καὶ ὅτι μέγιστος ἦδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων πρὸς τὰς ὑπάρχοντα ἐπεχειρήθη.

XXXII. Ἐπειδὴ δὲ ai νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο πάντα ἦδη, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι, τῆ μὲν σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἑκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος 10 ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε κεράσαντες παρ ἅπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἶ τε ἐπιβάται καὶ οἰ 2 ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπεύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν καὶ εἶ τις ἄλλος εὕνους παρῆν 3 σφίσι. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελεώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνή-15 γοντο, καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἅμιλλαν ἦδη

εἰρεθῆ c.g. 4. ὅτι ὁ μέγιστος P. fjðŋ] Usitatius ðή, Bekk. 5. οἰκίας K.
 . ἐπεὶ Ν.V. ἐπέκειτο G.K.Q.e.f.g. 8. ὅσα fjðŋ G.L.O.P.k. ὅσα ἔχοντες fðŋ i.
 9. σιωπῆι Ε.F.G.c. ἐπεσημάνθη Ο. 11. καὶ κρατῆράς τε ἰ. παράπαν Α.Ε.Κ.Q.
 13. καὶ ὅλλος Κ. ὅμιλλος G. 15. παιανίσαντες L.O.c. corr. F. τελέσαντες
 E.g. 16. ἐπικαίρως Α.B.g.h. ἐπικέρως Ε.

small, "quia præter ægros lixarum in "modum omnes per agros vicinasque "urbes negotiabantur." Livy V. 8. But when the long civil wars and the change of manners had made the army a regular profession as in modern times, the apostle Paul could justly say, οὐδεἰς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις ἰνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσy. 2 Tim. ii. 4.

3. $\sigma\tau\rho\sigma\tau as - i\pi\epsilon\rho\betao\lambda\hat{\eta}$] Compare c. 86, 2. $\delta\nu\nu\dot{\alpha}\mu\epsilon\iota\mu\epsilon\dot{\mu}\epsilon\dot{\alpha}\rho\sigma\iota\dot{\eta}r\dot{\alpha}\rho\dot{\sigma}\dot{\alpha}\dot{\nu}r\dot{\eta}r\dot{\alpha}\nu\dot{\sigma}\epsilon\dot{\sigma}\mu\epsilon\nu$. For in the judgment of Thucydides, the force of the Athenian armament was great enough to overwhelm Syracuse, had it been ably and vigorously directed. Compare II. 65, 12. and VII. 42, 3.

5. ἐπὶ μεγίστη—ὑπάρχοντα] "With "future prospects the most magnificent "ever known if compared with their "actual power." For although the objects of the great Persian expedition

were even more magnificent, yet they were less disproportioned to the present power of the state which aspired to them.

11. Κρατῆράς τε κεράσωντες—καὶ σπένδονντες] Inlustrarunt hunc morem veterum Muretus XIV. Var. Lect. 2. et Cerda ad Virgil. III. Æneid. 776. Add. Arrian. de Exped. Alex. VI. 3. Kal ἐπιβὰς τῆς νεὼς, ἀπὸ τῆς πρώρας ἐκ χρυσῆς Φιάλης ἔσπενδεν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τόν τ' Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Υδάσπη. Εt, Ἐπεὶ δὲ Ἡρακλεῖ τε τῷ προπάτορι σπείσας, καὶ Ἅμμωνι, καὶ τοῦς άλλοις θεοῖς, ὅσοις αἰντῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀκαγωγήν κελεύει τῆ σάλπεγγι. DUKER.

10. $\epsilon n \epsilon \epsilon \rho w s$] See the note on II. 90, 4. The ships first sailed out in column, then when they reached the open sea, they no longer kept their original places in the column, but tried which could get first to Ægina.

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91.1. 2.

μέχρι Αιγίνης έποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ẳλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ήπείγοντο άφικέσθαι.

'Es δè τàs Συρακούσας ήγγέλλετο μèν πολλαχόθεν τà 4 5 περί τοῦ ἐπίπλου, οὐ μέντοι ἐπιστεύετο ἐπί πολύν χρόνον

ούδέν. άλλα και γενομένης έκκλησίας έλέχθη-Olymp. 91.1, 2. SYRACUSE. The runnours of the σαν τοιοίδε λόγοι από τε αλλων, των μεν racuse; aud are variously received.

SPEECH OF

15

ous.

(33, 34.)

expedition reach By-πιστευόντων τὰ περί της στρατείας της των 'Αθηναίων, των δέ τα έναντία λεγόντων, καί 10 Ερμοκράτης δ Ερμωνος παρελθών αυτοίς, ώς σαφώς οἰόμενος είδέναι τὰ περί αὐτῶν, ἔλεγε καὶ παρήνει τοιάδε.

XXXIII. " ^{*} ΑΠΙΣΤΑ μέν ίσως, ώσπερ και άλλοι τινές, "δόξω υμίν περι του έπίπλου της άληθείας λέγειν, και " γιγνώσκω ότι οι τὰ μη πιστὰ δοκοῦντα είναι HERMOCRATES. " η λέγοντες η άπαγγέλλοντες ού μόνον ού Let us not deceive " πείθουσιν, άλλα και αφρονες δοκούσιν είναι ourselves. The Athenians are coming to " όμως δε ου καταφοβηθείς επισχήσω, κινδυtry to conquer Sicily. Let us not despise " νευούσης της πόλεως, πείθων γε έμαυτον σαthem, nor yet be afraid " φέστερόν τι έτέρου είδως λέγειν. 'Αθηναίοι 2 of them ; and the very magnitude of their " γὰρ ἐφ' ἡμᾶς, ὃ πάνυ θαυμάζετε, πολλη 20 armament makes its failure more probable, " στρατιậ ώρμηνται και ναυτική και †πεζική†. as it will make our "πρόφασιν μέν Ἐγεσταίων Ευμμαχία καὶ triumph more glori-" Λεοντίνων κατοικίσει, το δε άληθες Σικελίας

4. πολλαχόθεν και τα L.O.P. πανταχόθεν 6. και] om. R. 8. στρατίας E.F.H.L.O. 2. ξυνελέγοντο R. τà N.V.h. 5. έ **έπ**είγοντο V. 5. έπιστεύοντο Κ. τη̂s] om. L.f. τη̂s ἀπό Κ. τε καί e. 9. αθηνών A.B.E.F.H.c.g. P.V.d.f.g.h.i. έ τε R. 20. ύμῶς A.B.E.F.H.K.M.N.R.V. 21. πεζικῆι A.B.E.F.G. πεζῆ σ. Roll .E.F.H.N.R. et V 10. σαφώς] αύτός g. τάναντία Q. 18. ye] om. i. yé re R. 17. oµws où V. θανμάζεται Ρ. b.c.e.g.h. 23. κατοικήσει A.E.F.H.N.R. et V. sed ι superscripto f.g.h.i. 22. προφάσει e.

7. rouide λόγοι] i.e. "such as those "that follow from Hermocrates and "Athenagoras." The first representing the sentiments of those who believed the truth of the reports, the other those of the incredulous party.

21. $\pi \in \{uxy\}$ The grammarian Thomas finds fault with this word as poetical, and says, that although Thucydides has used it, it is better to use $\pi\epsilon \zeta \delta s$ instead of it, "as Demosthenes does, and "all other writers." Ileginds however is to be found in Xenophon, Memorab. III. 6, 9. and Cyropæd. II. 4, 18. in Di-narchus, Polycles, p. 96. 5. Reiske; and in Aristotle Rhetor. II. 23. (22, 5.) and probably in many other places. But it should be noticed that in the passage

θογκγδιδογ

SYRACUSH. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἡγούμενοι, εἰ 3" ταύτην σχοίεν, ραδίως και τάλλα έξειν. ώς ούν έν τάχει " παρεσομένων, δρατε από των ύπαρχόντων ότω τρόπω " κάλλιστα άμυνείσθε αυτούς, και μήτε καταφρονήσαντες " άφρακτοι ληφθήσεσθε, μήτε απιστήσαντες τοῦ ξύμπαντος s 4" άμελήσετε. εἰ δέ τω καὶ πιστὰ, τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ " δύναμιν μη έκπλαγη. οῦτε γὰρ βλάπτειν ήμας πλείω οἶοί " τε έσονται η πάσχειν, ούθ ότι μεγάλω στόλω έπερχονται, " ανωφελείς, αλλα πρός τε τους αλλους Σικελιώτας πολύ " άμεινον (μάλλον γαρ έθελήσουσιν έκπλαγέντες ήμιν ξυμ-10 " μαχείν), και ην άρα η κατεργασώμεθα αυτούς, η απράκτους " ών έφίενται απώσωμεν (ου γαρ δη, μη τύχωσί γε ών " προσδέχονται, φοβούμαι), κάλλιστον δη έργων ήμιν ξυμ-5" βήσεται, καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι γὰρ δὴ στόλοι " μεγάλοι, ή Έλλήνων ή βαρβάρων, πολύ απο της έαυτων 15 " απάραντες κατώρθωσαν. οὕτε γὰρ πλείους τῶν ἐνοικούντων " και αστυγειτόνων έρχονται (πάντα γαρ ύπο δέους Ευνί-" σταται), ήν τε δι' απορίαν των επιτηδείων εν αλλοτρία γή " σφαλώσι, τοις επιβουλευθείσιν δνομα, καν περί σφίσιν 6" αὐτοῖς τὰ πλείω πταίωσιν, ὅμως καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ 20 " Αθηναίοι αυτοί ούτοι, του Μήδου παρά λόγον πολλά

I. μάλιστα Κ.iμerépas L.4. καl μ) καταφρ. L.N.V.5. ληθήσησθε G.correct. C.m.eπιστήσαντεs Q.6. dμeλήσητε G.m. et correct. C.II. f_1 el g. om. N.V.dφpάκτουs C.I2. dπώσομεν Κ.μ) dη c.g.I3. προσ-edέχοντο Κ.eμρ dν corr. F.L.N.O.Q.R.V.c.f.k. Haack. Poppo.I4. <math>dη) fdη K.I5. μεγάλοι οπ. A.B.h.dπο Poppo. Goell. vulgo et Bekk. dπo. πολλοί dπο V.17. γαρ ύπο A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk.Valgo γαρ δη ύπο.fuνίστανται K.Q.20. πταίωσιν A.B.F.H.V.c.g.h.i.Goell. Bekk. ππαί[σ]ωσιν Poppo. vulgo πταίσωσιν.καl οί δθηναίου Q.V.

in the Cyropædia, the best MS. reads $\pi\epsilon(\dot{\gamma})$, and not $\pi\epsilon\zeta\iota\kappa\dot{\gamma}$; and in Isocrates also, where the old text (Philip. p. 95, C.) was divaque kal $\pi\epsilon\zeta\iota\kappa\dot{\gamma}$ kal ravrucipe, Bekker has altered it to $\pi\epsilon\zeta\dot{\gamma}\nu$, on the authority of the Codex Urbinas, or G. The more correct our editions of the Greek writers become, the more we find the text in agreement with the rules of the grammarians. Since this note was written, I see that Bekker in

his latest edition of Thucydides, 1832, has here also substituted $\pi \epsilon \langle \hat{y} \rangle$ for $\pi \epsilon \langle u \hat{y} \rangle$.

19. καν περί σφίσιν αυτοίs-πταίωσι»] See note on I. 69. 9.

20. όπερ καὶ 'Λθηναῖοι] Τρία πραγματεύεται διὰ τούτων ἐν μὲν, ἐν ελπίσι ποιῆσαι τοὺς Συρακουσίους τῆς νίκης, ἀν σφαλησομένων τῶν 'Λθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὅνπερ τρόπου ἐσφάλησαν οἱ Μῆδαι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἐλλάδα ἐτερων SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" σφαλέντος, έπι τω όνόματι ώς έπι 'Αθήνας ήει, ηύξή-" θησαν, και ήμιν ούκ άνέλπιστον το τοιούτο Ευμβήναι. " XXXIV. θαρσοῦντες οὖν τά τε αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα, " και ές τους Σικελους πέμποντες τους μέν μαλλον βεβαιωσώ-

aid in every quarter, both in Sicily, in Greece, and elsewhere. Let us prepare our I should urge you to anticipate the enemy's

LO them at Tarentum, to sage of the Ionian gulf. This I think would make them abandon their enterprise altogether, for they presume now on our being 15 afraid of them.

5 Lot in them apply for " μεθα, τοις δε φιλίαν και Ευμμαχίαν πειρώ-"μεθα ποιείσθαι, ές τε την άλλην Σικελίαν " πέμπωμεν πρέσβεις, δηλουντες ώς κοινος ό own resources And " κίνδυνος, και ές την Ιταλίαν, όπως ή ξυμ-" μαχίαν ποιώμεθα ήμιν, η μη δέχωνται 'Αθηarrival, to walt for " valous. δοκεί δέ μοι και ές Καρχηδόνα 2 dispute the very pase " αμεινον είναι πέμψαι. ου γαρ ανέλπιστον " αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ Φόβου εἰσὶ, μή ποτε " 'Αθηναίοι αύτοις έπι την πόλιν έλθωσιν, " ώστε τάχ' αν ίσως νομίσαντες, ει τάδε προή-" σονται, καν σφείς έν πόνφ είναι, έθελήσειαν " ήμιν ήτοι κρύφα γε ή φανερως, ή έξ ένός γέ του τρόπου, " άμῦναι. δυνατοὶ δέ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν, βουληθέντες.

" χρυσόν γάρ και άργυρον πλειστον κέκτηνται, όθεν ό τε

eni àθήναs C.E.F.H.K.R.V.e.f.g. Poppo. vulgo et Bekk. I.d.e.f.i. ήκει K.V. 2. τοιοῦτον C.G.K.L.N.O.V. 1. έπί] om. G. ein C.H.d.e.f.i. nikes K.V. έπ' άθήνας. α.ε.g.ι.κ.m. cum Thoma M. V. βούλομαι πομεν Ε. 8. καὶ] ἡ e. ξυμμαχίαν ποιώμεθα A.B.C.E.F.H.K.L.M.N.O.P.R.V. b.c.e.f.g.i.k. et pr. h. Haack. Poppo, Goell. Bekk. ξυμμαχῶσιν correctus h. Ενμμαχίδα ποιώμεθα Correct value (ξυμμαχίδα ποιώμεθα Coraes : vulgo ξυμμαχίαν ποιώνται. 9. δέχονται V. 14. τάγε d. προσήσονται h. προείσονται d. ποιήσονται g. 15. Kar K.h. vulgo Kai av. 16. κρύφα ή L.O. του] που Κ.

δέ, τὸ μόνους Συρακουσίους, ἀν κατορθώ-σωσι, δοκείν νενικηκέναι τους 'Αθηναίους, έπειδή έπι Συρακουσίους έκεινοι προηγουμένως στρατεύονται (καὶ γὰρ τὸν Μηδον ύπο πάντων νενικημένον των Έλλήνων ύπο μόνων των Αθηναίων ήττησθαι νενομίσθαι δια τούτο, ότι έπ' Αθήνας λόγος ην στρατεύειν αυτόν). τρίτον δέ, άπαλλάξαι τοῦ φόβου τοὺς Συρακουσίους. έπει γαρ καταπεπλήγασιν άκοή τους 'Αθηναίους νενικηκότας τον Μηδον, παραδείκνυσιν αυτοίς ότι ό Μηδος αυτός περί έαυτον πταίσας τὰ πλείω την δόξαν της νίκης έκείνοις προσέθηκεν. SCHOL. Thucydides in mente habebat scribere, $\delta \pi \epsilon \rho$ και 'Aθηναίοι έπαθον, sed in fine ipsam explicationem ejus verbi, scribens nutri-Angar, addit. Göller.

1. enl τφ ονόματι] Est "propter "istam famam," "propterea quod ita " prædicabatur." HAACK.

16. #rou $\pi p i \phi a$ ye $\# \phi a \nu \epsilon p \hat{\omega} s$] "Se-"cretly at least if not openly." In these expressions the Greeks follow a different order from ourselves, as with them the more likely supposition is put before the less likely: whereas we should naturally say, "either openly, "or at any rate secretly." Compare Herodot. 111. 140, 5. αναβέβηκε & η ris ή ουδείs, "only one or two, if any ;" and Aristotle Ethic. Nicomach. I. 8, 7. έν γέ τι ή και τα πλείστα κατορθούν. " In " some one point at any rate, if not " generally.'

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A.C. 415. Olymp. 91.1.2.

3" πόλεμος και τάλλα εύπορει. πέμπωμεν δε και ές την Λακε-" δαίμονα και ές Κόρινθον, δεόμενοι δεύρο κατά τάχος βοη-4" θείν, και τον έκει πόλεμον κινείν. Ο δε μάλιστα έγώ τε " νομίζω επίκαιρον, ύμεις τε δια το Εύνηθες ήσυχον ήκιστ " αν όξέως πείθοισθε, δμως εἰρήσεται. Σικελιωται γαρ εἰ 5 " θέλοιμεν ξύμπαντες, εί δε μη, ότι πλειστοι μεθ ήμων, " καθελκύσαντες απαν το υπάρχον ναυτικον μετά δυοίν " μηνοίν τροφής, απαντήσαι 'Αθηναίοις ές Τάραντα καί " άκραν Ιαπυγίαν, και δήλον ποιήσαι αυτοίς ότι ου περί " † τη Σικελία † πρότερον έσται ὁ ἀγὼν ἡ τοῦ ἐκείνους περαιω- 10 " θηναι τον Ιόνιον, μάλιστ' αν αυτούς έκπλήξαιμεν, και ές " λογισμον καταστήσαιμεν ότι δρμώμεθα μέν έκ φιλίας " χώρας φύλακες (ὑποδέχεται γὰρ ἡμᾶς Τάρας), τὸ δὲ πέ-" λαγος αύτοις πολύ περαιούσθαι μετά πάσης της παρα-" σκευής, χαλεπόν δέ διὰ πλοῦ μήκος ἐν τάξει μεῖναι, και 15 " ήμιν αν εύεπίθετος είη, βραδειά τε και κατ' όλίγον προσπί-

Ι. καί οπ. R. πέμπομεν Q.f.k. 2. ἐς τὴν κόρινθον d.i. δεῦρο] οπ. Κ. βοηθήσειν R. 3. ἐγὼ νομίζω g. 4. ὑμεῖς δὲ L.f. 6. θελομεν g. ὑμῶν d.i.k. 7. μεθελκύσαντες g. προϋπάρχον i. 8. τάρανταν g. 9. ἄκραν] άλλην d.i. 10. τῆς σικελίας Haack. πρῶτον e. 10. τοῦ] τὸ i. 12. ὡρμώμεθα E.F.G. 13. γὰρ] δὲ d. ὑμᾶς A.B.F.H.h. 14. περαιοῦται K. 15. μεῖναι] είναι C.G.K.L.O.P.e.f.k. 16. εὐεπιθέτως A.B.F. βραχεῖά A.B.E.F.N. pr. manu. γρ. G.Q.c.g.h. Parm. κατ' δλίγον V. margo N. et ita Poppo. Haack. Goeller. et Bekk. 2. vulgo κατὰ λόγον. προπίπτουσα k.

9. $\pi\epsilon\rho$ $\dagger \tau\hat{\eta}$ $\Sigma\iota\kappa\epsilon\lambda/a$ \dagger .] Semper, ni fallor, genitivo utuntur; hic certe $\tau\hat{\eta}s$ $\Sigma\iota\kappa\epsilon\lambda/as$ ob. $\tau\circ\hat{v}$. DOBREE. But may not the sense be a little different from that of $\pi\epsilon\rho$ $i\hat{\eta}s$ $\Sigma\iota\kappa\epsilon\lambda/as$? and may it not signify not only "fighting about "Sicily," i.e. concerning Sicily, but "fighting," as it were, "over Sicily," i.e. about it, in the double sense of the word "about," which signifies neighbourhood as well as relation. In Tyrtæus, the words $\pi\epsilon\rho\lambda$ \hat{j} $\pi\alpha\tau\rho/\delta\iota$ $\mua\rho\nu\dot{a}$, which follow a few lines afterwards: the dative appearing to express "fight-"ing in our country to defend it," while the genitive simply expresses "fighting "to defend it." See Poetæ Minores Græci, vol. I. p. 432. Compare also

Homer, Iliad, XVII. 132:

Αίας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδη σάκος εὐρὸ καλύφας Έστήκει, ὅς τίς τε λέων περὶ οἶσι τέκεσσα. And Odyssey, XVII. 471:

ανήρ περί οδοι μαχειόμενος κτεάτεσου.

II. καὶ ἐς λογισμὸν καταστήσαιμε»] Καὶ ποιήσαιμεν αὐτοὺς ἐν φροντίδι καὶ διαλογισμῷ γενέσθαι. SCHOL.

13. χώρας φύλακες] Λείπει της Σικελίας. Schol.

16. εὐεπίθετος εἶη] Εὐεπιχείρητος ἡμῶν ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν, βραδέως τε πλέουσα διὰ τὸν ἐν τῷ πελάγει κάματον, καὶ οὐκ ἀθρόα. SCHOL.

εὐεπίθετος] Εὄκολος εἰς ἐπίθεσι», ἤτοι εὐεπιχείρητος, exponit Thom. Magister. Duk.

κατ' ολίγον προσπίπτουσα] This reading, which is given in the Venetian SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" πτουσα. εί δ' αὐ τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροωτέρφ, κουφίσαν-5 " τες, προσβάλοιεν, εἰ μὲν κώπαις χρήσαιντο, ἐπιθοίμεθ αν " κεκμηκόσιν, εί δε μη δοκοίη, έστι και ύποχωρησαι ήμιν ές "Τάραντα, οἱ δὲ μετ' ὀλίγων ἐφοδίων ὡς ἐπὶ ναυμαχία 5 " περαιωθέντες αποροίεν αν κατα χωρία έρημα, και η μένον-" τες πολιορκοιντο αν, η, πειρώμενοι παραπλειν, τήν τε αλ-" λην παρασκευήν απολίποιεν αν, και τα των πόλεων ούκ " αν βέβαια έχοντες, ει υποδέξοιντο, άθυμοιεν. ωστε έγωγε 6 " τούτφ τφ λογισμφ ήγουμαι αποκληομένους αυτούς ουδ αν 10 " άπαραι άπο Κερκύρας, άλλ' η διαβουλευσαμένους, και " κατασκοπαις χρωμένους, ὑπόσοι τ' ἐσμèν καὶ ἐν ῷ χωρίω,

1. εί δ' αὐτῷ C. ταχυνοῦντι P.k. ταχυναυτοῖν τί Ε. ἀθροοτέρου V. 2. προσβάλλοιεν L.O.d.k. χρήσουντο e. επιθείμεθ L.O.P.d. corr. F. Bekk. Goell. επιθούμεθ Ε. επιθοίμεθ Α.Β. 4. ναυμαχίαν L.O.k. 5. αν] om. d. μελλοντες V. 7. απολίποιεν Α.B.E.F.H.N.Q.R.V.g.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo απολείποιεν. πόλεων] πολεμίων Q. 8. εἰ μὴ ἀποδέξουντο L.O.P.Q. εἰ] οπ. C.k. ἀθυμοῖεν ἀν Q. ὅστ' ἔγωγε Ε.F.H.N.Q.V.k.m. Poppo. 9. ἀποκλησμένουs Poppo. Goell. et Bekk. 2. vulgo ἀποκλεισμένους. σὐκ L. 10. βουλευσαμένους L. 11. χρηχορίωι F. σαμένους ε.

MS. V, and in the margin of the Cambridge MS. N, is undoubtedly the true one, and has been approved by Duker, and admitted into the text by the later editors. It was evidently the reading of the Scholiast, and is rightly explained by him οἰκ ἀθρόα. Compare V. 9, I. κατ' όλίγον και μη άπαντας κινουνεύειν. Also ΙΥ. 10, 3. κατ' όλίγον γαρ μαχείται.

I. αθροωτέρφ κουφίσαντες] Ητοι κουφοι διτες, ή καταλιπόντες όπίσω την παρασκευήν. SCHOL. 3. εί δε μή δοκοίη] Προσβαλείν δη-

λονότι. SCHOL.

5. περαιωθέντες] Είς τον Τάραντα δηλονότι. SCHOL.

άποροίεν aν] Els απορίαν καταστήσονται των επιτηδείων. SCHOL.

6. πολιορκοίντο αν] "Would be "blockaded," i.e. would be cut off from all provisions, and so obliged to surrender. Poppo asks, how could they be blockaded by the Syracusans, if the Syracusans had retired into the harbour of Tarentum? But there should only be a comma at Táparra, and then the difficulty vanishes .--- " If when their " light squadron arrives on the coast we " do not choose to fight, we have only to

THUCYDIDES, VOL. II.

" go into Tarentum, and the enemy will " then be at a loss what to do ;--for if he " stays on our coast we should blockade " him, employing our ships in cutting off " his supplies, without risking a general " action." Hermocrates does not mean that his fleet was to be laid up or remain inactive at Tarentum, but that it might retire thither when it was convenient, and then come out again to harass the enemy without fighting him.]

παραπλείν] Τόν Τάραντα δηλονότι SCHOL.

7. καί τὰ τῶν πόλεων] Kai, οὐκ εἰδόres βεβαίως, el al πολεις υποδέξονται

aύτους, άθυμοῖεν αν. SCHOL. 8. άθυμοῖεν] The Scholiast in his interpretation reads advuolev av, and so it is in one MS. of Thucydides. But the av with the participle exorres is meant to include the verb also. "As "they would not be sure whether the " cities would receive them, they would " be discouraged ;" as if it were our ar έχοιεν καί διά τοῦτο άθυμοῖεν. Compare πείθοι' αν, εί πείθοι', άπειθοίης δ' ίσως. Æsch. Agam. 1056. and Herman. de Regulis Syntacticis, Append. XI. ad Viger. p. 757.

A 8.

θογκγδιδογ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

2. έμπειρωτάτου Ν. 5. άφ'] παρ' d.i. άγγελλοίμεθα A.B.C.E.F.H.N.c.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo άγγελοίμεθα. 6. πλείστον L. λεγόμενα al f. 8. προσδηλοῦνταs R.f. ἀμύνονται A.B.F.H.c.g.h. 9. ὅσπερ B.h. νῦν οἱ ἀθηναῖοι Κ. 10. ἀμυνομένοιs ἔργων k. ἀμυνομένοιs C.G. 12. τολμήσαντες k. 14. πείθεσθαι correctus C.

έξωσθηναι αν] Ἐκπεσείσθαι τὰν καιρόν τοῦ πλοῦ εἰς χειμῶνας. SCHOL.

έξωσθηναι αν τη δρα ές χειμώνα] "To be prevented from acting at the "proper time by the lateness of the "season, and so be obliged to run "their operations into the winter." Compare Herodot. I. 31, 3. ἐκκληζόμενοι τη δρη, and Cæsar, Bell. Gallic. VII. II. "Diei tempore exclusus, in pos-"terum oppugnationem differt."

τοῦ ἐμπειροτάτου τῶν στρατηγῶν]
 Τὸν Νικίαν λέγει. SCHOL.
 ἀξιόχρεων] ᾿Αξιόμαχον, βέβαιον,

 4. ἀξιόχρεων] ᾿Αξιόμαχον, βίβαιον, πιστόν εἰς ἀξιομαχίαν. SCHOL.
 9. ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι] "Ητοι ἐν

 Ισοκινδύνους ήγούμενοι] "Ητοι έν δμοίφ κινδύνφ καταστήσοντας αὐτοὺς, ή ἰσοπαλεῖς. SCHOL.

10. δικαίως] Τὸ δικαίως δύναται μὲν καὶ πρὸς τὸ ἐπέρχονται λαμβάνεσθαι, δικαίως ἐπέρχονται δύναται δὲ καὶ πρὸς «τὸ κατεγνωκότες. SCHOL.

12. τῷ ἀδοκήτῷ μᾶλλον, κ. τ. λ.] Compare II. 89, 8. and the note there.

13. μάλλον αν Μάλλον αν καταπλα-

γείεν τῷ ἀπροσδοκήτους ἡμᾶς αὐτοῖς ἀντιτάξασθαι, ήπερ τῆ δυνάμει ἡμῶν. SCHOL.

ταῦτα] Τὸ ἀντεξορμῆσαι ἐπὶ τοὺε ᾿Αθηναίους. SCHOL. SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" εἰ δὲ μὴ, ὅτι τάχιστα τάλλα ἐς τὸν πόλεμον ἑτοιμάζειν, " καί παραστήναι παντί το μέν καταφρονείν τους επιόντας " έν των έργων τη άλκη δείκνυσθαι, τὸ δ' ήδη, τὰς μετὰ " φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας, ὡς ἐπὶ κιν-5 "δύνου πράσσειν χρησιμώτατον αν Ευμβήναι. οι δε ανδρες " καὶ ἐπέρχονται, καὶ ἐν πλῷ, εὖ οἶδ ὅτι, ἦδη εἰσὶ, καὶ ὅσον " ούπω πάρεισιν."

ΧΧΧΥ. Και ό μέν Έρμοκράτης τοσαύτα είπε. των δέ Συρακοσίων ο δημος έν πολλη προς άλληλους έριδι ήσαν, οί 10 The general optnion μέν ώς ούδενί αν τρόπω έλθοιεν οι 'Αθηναίοι. bowever betteres the out annon cortin a rever rois de, ei και έλor, if true, that there θοιεν, τί αν δράσειαν αύτους ό τι ούκ αν μείζον rumours to be false; is nothing to be seared αντιπάθοιεν; αλλοι δε και πάνυ καταφρονούνfrom the Athenians. τες ές γέλωτα έτρεπον το πράγμα. όλίγον δ' 15 ήν το πιστεύον τω Έρμοκράτει και φοβούμενον το μέλλον. παρελθών δ' αυτοίς 'Αθηναγόρας, δε δήμου τε προστάτης 2

2. παραστήτω L.O.P.Q. περιστήναι h. 3. έν] έκ B.Q.R.e.f. cum Thoma Μ. ν. καταφρονώ. τῦ ἀλκῦ τῶν ἔργων C.G.L.O.P.k.m. ở ἔδη] ởη Ε. 4. ἐπλ κινδύνου A.B.H.N.g.h. Poppo. Goell. Bekk. ἐπλ κινδύνους V. ἐπικινδύνους E.G. 5. χρησιμώτατον A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.R.V.c.f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo χρησιμώτατα. 6. ήδη] om. g. et prima manu N. 9. of] om. E.h. 10. of post δλθοιαν om. B. 11. οὐδ] oi δ A.B.C.K.L.O.P. 15. rai] om. g. d.e.f.h.i.k. et, correctus fortasse, E.

2. καί παραστήναι παντί] Δόξαν είναι παντί ανθρώπφ. SCHOL.

τό μέν καταφρονείν τούς επιόντας] Δεί τούς καταφρονούντας των επιόντων έν αύτῷ τῷ πολέμφ και τῆ κατ' αὐτὸν ἀνδρεία φαίνεσθαι καταφρονούντας των έναντίων. Έργον γὰρ κάνταῦθα καὶ πολλα-χοῦ τὸν πόλεμου λέγει. SCHOL. καταφρονεῖν] See II. 11, 4–6. 3. τὸ ὅ ἦδη] Τὸ δὲ, ὡς φοβουμένους κίνδυνον, ἀσφαλέστατα παρασκευάζεσθαι

χρησιμώτατου. SCHOL. τδ δ ήδη — $f v \mu \beta \hat{\eta} rat = f v \mu \beta \hat{\eta} rat$ " safest to prepare in fear, and to act " as in a season of danger, will be "most for our interest." Ωs ent κupdúvov, "tanquam periculo impendente." Valla. But ent kurdirov seems rather to signify "with danger," i. e. "when "danger is present." It resembles the

expression moieur en' adelas, " with so-" curity :" the noun and preposition being nearly equivalent to the adverb.

9. ev - Epidi hoav - ol pèr - rois de Oratio variatur ut multis locis; scripsit ol µèr, in mente habens lévorres, et rois / de, cogitans édoket. Göller.

11. οὐδ ἀληθη ἐστίν] In illo, quod sequitur, τοῖς δέ, major difficultas est. Est enim plane durum, nominativis, ol μέν, et άλλοι δέ, interponi dativum rois δέ. Sed, quia primo nominativo ol μέν non adponitur verbum, sed supplendum relinquitur, hic quoque orationem potius apto aliquo ad sententiam verbo explendam, quam scripturam receptam mutandam, arbitror. Dux.

12. ό τι οὐκ ἀν μείζον ἀντιπάθοιεν] Μείζονα ἀντιπαθεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους ἦ doâra. SCHOL.

16. δήμου-προστάτηs] Müller sup-

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91.1. 2.

ην καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιάδε.

ΧΧΧΥΙ. "ΤΟΥΣ μέν 'Αθηναίους όστις μη βούλεται · οῦτω κακῶς Φρονήσαι, καὶ ὑποχειρίους ἡμῶν γενέσθαι ἐν-" θάδε έλθόντας, η δειλός έστιν η τη πόλει ούκ 5 SPEECH OF ATHENAGORAS. " εύνους τούς δέ άγγέλλοντας τα τοιαύτα καί (36-40.) " περιφόβους ύμας ποιούντας της μέν τόλμης These rumours are tricks too palpable to

deceive us. The Atheterest too well to think of wantonly provoking the hostility of Sicily.

" οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἶονται 2 nians know their in- " ένδηλοι είναι. οι γαρ δεδιότες ίδία τι βού-" λονται την πόλιν ές εκπληξιν καθιστάναι, 10 " ὅπως τῷ κοινῷ φόβω τὸ σφέτερον ἐπηλυγά-

Ι. πολλοίς] άλλοις Κ. 4. ούτως C.F.H.K.e.m. καλώς e. 6. de apperla. C.E.H.K.L.O.c.d.e.g.k. Poppo. vulgo et Bekk. δ' άγγέλλ. 7. 1 µas N.V. 11. επιλυγάζονται e. επιλυγάζωνται C.F.R. επηλυγάζονται Q.

poses this to have been the title of a particular magistrate, whose business it was to look after the interests of the commons, and protect them from injury, like the tribunes at Rome. And he considers this office to have existed in all the Dorian states in which the government was democratical. For instance, we hear of προστάται τοῦ δήμου at Corcyra, (Thucyd. III. 70, 4.) at Argos, (Æneas Tactic. 11.) at Heraclea on the Euxine, (Ibid.) at Mantinea, (Xenoph. Hellen. V. 2, 3.) and at Elis, (Ibid. III. 2, 27.) Wachsmuth, on the contrary, thinks that the term is a general one, sometimes implying a particular office, and sometimes not: but that, even in the former case, the title of the magistrate was not δήμου προστάτης, but something else, such for instance as δημιουργός, which is lost to us under the general appellation. (Wachsmuth, Hellenisch. Alterthumskunde, vol. II. Append. I.) The name "capitano e " difensore del popolo" given to a par-ticular magistrate at Florence, whose business was exactly the same with that of the dipou mpoorarys; and to Pagano and Martino della Torre, elected to a similar office at Milan in 1240 and 1247; and the occurrence of the term $\delta \eta \mu o \pi \rho o \sigma \tau \delta \tau \eta s$ in inscriptions would incline me to think that when a particular office is meant to be expressed by the words, they were also

its official title. See Muratori. Dissertazioni sopra le Antichit. Italiane, Dissertas. 52. [Mr. Keightley has re-minded me of several passages where the expression dipou poor in certainly not to be understood of any particular office, and he contends that neither is it to be so understood here. I think he is very probably right, nor did my original note maintain the contrary; -but only that when a particular office was meant, which appears sometimes to be the case, dipou apoording and not $\delta\eta\mu\mu\rho\gamma\delta s$, or any thing else, was the proper title of it.]

I. πιθανώτατος τοις πολλοίς] Δυνάμενος πείθειν τούς πολλούς. SCHOL.

4. κακώς φρονήσαι] Μωρούς είναι. SCHOL.

8. της δε άξυνεσίας] Ένεκα θαυμάζο δηλονότι. Schol.

10. ἐς ἕκπληξιν καθιστάναι] "Ηγου», els φόβον έμβαλείν. SCHOL.

11. έπηλυγάζωνται] Το έπιλυγάζανται έπικρύπτωνται. όπως (φησί) κοινή φοβήσαντες απαντας, τον ίδιον φόβου απο-ROUYWWTAL. SCHOL. " May get themd selves and their fear thrown into the " shade." ήλυγή γάρ ή σκιά και το σκό-ros. Hesychius. See Ruhnken on the word employaço, in his notes on Timæus. It is ro orderepor, and not ror orderepor, because it refers to déos, repeated from dediores ldia ri.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ. VI. 36, 37.

SYRACUSE. A.C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" ζωνται. καὶ νῦν αῦται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται οὐκ " ἀπὸ ταὐτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἶπερ ἀεὶ τάδε κινοῦσι, " ξύγκεινται. ύμεις δε ην εθ βουλεύησθε, ούκ εξ ων ούτοις " άγγέλλουσι σκοποῦντες λογιεῖσθε τὰ εἰκότα, ἀλλ' έξ ὧν 5 " αν ανθρωποι δεινοί και πολλών έμπειροι, ώσπερ έγω 'Αθη-" ναίους άξιῶ, δράσειαν. οὐ γὰρ αὐτοὺς εἰκὸς Πελοποννη-4 " σίους τε ύπολιπόντας, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως " καταλελυμένους, έπ' άλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἑκόντας " έλθειν, επεί εγωγε άγαπαν οίομαι αυτούς, ότι ούχ ήμεις 10 " ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ οὕτω μεγάλαι. " XXXVII. Εί δέ δη, ώσπερ λέγονται, έλθοιεν, ικανωτέραν " ήγουμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμήσαι, όσφ κατά

And if they were to come, so distant from their resources, and IS opposed to such a power as ours, their destruction would be easy and inevitable.

" πάντα αμεινον έξήρτυται, την δε ήμετέραν "πόλιν αὐτὴν τῆς νῦν στρατιâς, ώς φασιν, " ἐπιούσης, καὶ εἰ δὶς τοσαύτη ἔλθοι, πολύ " κρείσσω είναι. οις γ' έπίσταμαι, ούθ ίππους " ακολουθήσοντας, ούδ αὐτόθεν πορισθησομέ-" νους. εί μη όλίγους τινας παρα Έγεσταίων, ούθ όπλίτας

" ἰσοπλήθεις τοῖς ἡμετέροις, ἐπὶ νεῶν γε ἐλθόντας, μέγα γὰρ

1. ἐπαγγελίαι h. 2. *ἀ*πδ] ἐκ h. τάδε] τὰ ένθάδε Κ. 3. σύγκειται Α.Β. C.E.F.e.h. ovykewras V.c.d.f.g.k.m. εί ει βουλέσθε Q. 5. αν] om. H. πολών Ν. 7. τε] om. g. 13. εξήρτηται Ρ.Q. 15. ελθη Ρ. 17. ακολου-θήσαντας R. 18. παρά] om. f. παρά εγεσταίων C.E.F.H.K.L.N.O.V.d.e.g.k.m. Poppo. vulgo et Bekk. παρ' έγεστ'. Goell. Bekk. Libri οὐδ'. 19. ίσο ' έγεστ'. ' alyεσταίων V. οδθ] Haack. Poppo. 19. ίσοπλήθεις A. Goell. Bekk. vulgo λσοπληθεῖς.

2. από ταύτομάτου] Έξ αλόγου συμπτώματος. SCHOL.

3. ξύγκεωται] 'Από κοινοῦ τὸ ἀγγε-λίαι. SCHOL.

ούκ έξ ων ούτοι, κ. τ. λ.] Compare Aristotle, Rhetor. Ι. 16, 3. (c. 15, 17.) πιστώματα δε περί μαρτυριών μάρτυρας μεν μη έχοντι, ότι εκ των είκότων δεί κρινείν-καί ότι ούκ έστιν έξαπατήσαι τά

εικότα έπὶ ἀργυρίφ. 4. ἀλλ' ἐξ ῶν ἀν ἄνθρωποι] 'Αλλ' ἐξ ῶν ἀν δράσειαν ἄνθρωποι δεινοί. SCHOL. 5. δεινοί] 'Αντί του συνετοί, φρόνιμοι. SCHOL.

6. ἀξιώ] 'Αξιούς ήγοῦμαι είναι. SCH.

8. καταλελυμένους] Άντι τοῦ καταλε-Aukóras. SCHOL.

12. διαπολεμήσαι] Διενεγκείν τόν πόλεμον. δηλονότι περιγενέσθαι δια πολέμου. Schol.

13. αμεινον Της Πελοποννήσου δηλονότι. SCHOL.

17. αὐτόθεν] Ἐκ τῆς Σικελίας. SCHOL. 19. $\mu\epsilon\gamma a \gamma d\rho \kappa. \tau. \lambda$. ["The ships will "have enough to do to get to Sicily at " all, and to carry such stores of all " sorts as will be needed,-they cannot " therefore carry besides an army large "enough to cope with the population "of a great city." There is no reason therefore to violate the construction by connecting, as I did in my former edition, the clause $\tau \eta \nu \tau \epsilon d\lambda \eta \nu \pi a \rho a \sigma \kappa \epsilon v \eta \nu$ κ.τ. λ. with ove δπλίτας ίσοπλήθεις.]

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

"τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς ναυσὶ κούφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῦρο
"κομισθηναι, τήν τε ἄλλην παρασκευὴν ὅσην δεῖ ἐπὶ πόλιν
"τοσήνδε πορισθηναι, οὐκ ὀλίγην οὖσαν. ὅστε, παρὰ τοσ"οῦτον γιγνώσκω, μόλις ἄν μοι δοκοῦσιν, εἰ πόλιν ἑτέραν
"τοσαύτην, ὅσαι Συράκουσαί εἰσιν, ἔλθοιεν ἔχοντες, καὶ 5
"ὅμορον οἰκήσαντες τὸν πόλεμον ποιοῦντο, οὐκ ἀν παντά"πασι διαφθαρηναι, ἦ πού γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμία Σικελία,
"(ξυστήσεται γάρ) στρατοπέδω τε ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι, καὶ
"ἐκ σκηνιδίων καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς, οὐκ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ
"τῶν ἡμετέρων ἰππέων ἐξιώντες. τὸ δὲ ξύμπαν οὐδ ἂν κρα- 10
"τῆσαι αὐτοὺς τῆς γῆς ἡγοῦμαι. τοσούτω τὴν ἡμετέραν πα"ρασκευὴν κρείσσω νομίζω. ΧΧΧΥΙΙΙ. ἀλλὰ ταῦτα, ὅσBut in truth the re"περ ἐγὼ λέγω, οἴ τε ᾿Αθηναῖοι γιγνώσκοντες, ports are altogether of
"σὰ σφέτερα αὐτῶν, εὖ οἶδ ὅτι, σώζουσι, καὶ

2. δσον Β.Ε. δεί έπι] διέπει Α.Β.Γ.ο. δη έπι f. 4. μοι] om. d. τοσαύτην έτέραν g. τοσαύτην om. N.V. 6. δμοροι P. 7. δη] om. i. 8. ξυστήσονται d. ξυνοτήσεται C. ίδρυνθέντι Ε. 9. σκηνίδων Κ. σκηνιδιών Q. 10. έξιώντων L.O.P. οὐκ d. 12. ὅπερ c.

3. δστε, παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω] Τὸ μὲν "παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω" τοσοῦτον διαφέρομαι τοῖς τὰ ἔτερα διαγγέλλουσι· τὸ δὲ ὅστε ὑπερβιβάσαι χρὴ, ἶνα μὴ σολοικοφανὲς ἦ τὸ σχῆμα, καὶ οῦτω συντάξαι· παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, ὅστε μόγις ẩν μοι δοκοῦσιν οὐκ ἀν παυτάπασι διαφθαρῆναι οἱ ᾿Αθηναῖοι. SCHOL.

παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω] I cannot see how these words can bear any other sense than that of, "to such a length "do I carry my opinion ;" or, "so "strong is my opinion on the subject." If γιγνώσκω could signify "to agree "with Hermocrates," παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω might mean, as it is commonly interpreted, "so far am I from "agreeing with him." But it can only signify, if we take παρὰ τοσοῦτον in this sense, "I am so far from thinking;" which is nonsense. It seems then that παρὰ τοσοῦτον must be taken to mean, "to such a degree," "so strongly," as in the example given in Viger, παρὰ roσοῦτον ἡττηθεὶs, "so completely de-"feated."

7. η πού γε δη έν πάση πολεμία Σικελία

γε] Μήτοι γε έν Σικελία πάση, πολεμία καθεστώση. SCHOL.

8. στρατοπέδφ τε] Λείπει χρώμενοι. SCHOL.

έκ νεῶν ἰδρύθεντι] "An army settled "in a camp immediately after leaving "it's ships," and therefore necessarily ill provided. This is put in contrast with ϵi πόλιν έτέραν τοσαύτην ελθοικν έχοντες. The words έκ σκηνθίων καὶ άναγκαίας παρασκευῆς do not depend on έξιόντες, but rather on όρμάμενος, or some similar word, understood. "Beginning their operations with no "better base on which to rest them, " than a set of wretched tents, and " such means as they only would be " content with who were unable to " provide any thing better."

9. και άναγκαίας παρασκευής] Οὐ τῆε ἐκ περιουσίας, άλλὰ τῆς σύδι αὐτάρκους. SCHOL.

ούκ έπὶ πολύ] Εἰργόμενοι τῆς γῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων. SCHOL.

10. ούδ δυ κρατήσαι αύτους τῆς γῆς ήγοῦμαι] Οὐδ δυ ἀποβῆναι αὐτοὺς eἰς τὴν γῆν νομίζω δυνήσεσθαι. SOHOL. ture ; a guilty attempt of the aristocratical party to fill you with vain alarms of foreign enemies, that so they extraordinary com-

5 mands, to be used for the destruction of your liberty.

" ένθένδε ανδρες ούτε όντα ούτε αν γενόμενα " λογοποιοῦσιν. οΰς έγὼ ού νῦν πρῶτον, ἀλλ' 2 " αέι ἐπίσταμαι, ήτοι λόγοις γε τοιοισδε, και may obtain from you " έτι τούτων κακουργοτέροις, η έργοις βουλο-" μένους, καταπλήξαντας το υμέτερον πληθος, αύτοὺς τῆς πόλεως ἄρχειν. καὶ δέδοικα μέντοι 66 " μήποτε πολλά πειρώντες και κατορθώσωσιν, ήμεις δε κακοι " πρίν έν τῷ παθείν ὦμεν, προφυλάξασθαί τε, καὶ αἰσθό-" μενοι επεξελθείν. τοιγάρτοι δι αυτά ή πόλις ήμων όλι-3 10 " γάκις μέν ήσυχάζει, στάσεις δε πολλάς και άγωνας ού "πρός τούς πολεμίους πλείονας η πρός αύτην άναιρειται, " τυραννίδας δε έστιν ότε και δυναστείας αδίκους. ων έγω 4 " πειράσομαι, ήν γε ύμεις έθελητε έπεσθαι, μήποτε έφ' ήμων

" τι περιιδείν γενέσθαι, ύμας μέν τούς πολλούς πείθων, τούς 15 6 δε τα τοιαύτα μηχανωμένους κολάζων, μη μόνον αύτοφώ-" pous (χαλεπον γαρ επιτυγχάνειν) άλλα και ών βούλονται " μέν, δύνανται δ' ου (τον γαρ έχθρον ουχ ων δρα μόνον, " άλλα και της διανοίας προαμύνεσθαι χρή, είπερ και μή

1. δ άνδρες g. 3. ήτοι] είτι Q. γε] om. Q.d. σε c. 4. οὐκ ἔτι g. 5. καταπλήξοντας correctus C. ήμέτερον Ε.Ν.Q.V.g. 7. μήποτε] μήτε i. 8. Post δμεν interpunxi cum E. Bekk. [Ita etiam Elmsleius.] φυλάξασθαί g. αἰσθα-νόμενοι L.O.P.k. 9. το γάρ τοι V. 11. αὐτον i. 12. δ ἔστιν V. νόμενοι L.O.P.k. 9. το γάρ τοι V. 1 13. γε] τε Κ. ξσεσθαι Η. ξπεσθε V. ἀφ' g. A.E.F. 16. βούλωνται C.k. 17. μόνων G. 15. μόνως L.P. αὐτοφο 18. προσαμύνεσθαι M.R. αὐτοφόρους

I. erberde] 'And the moleus. Schol. ούτε αν γενόμενα] Ούχ ολά τε γενέσθαι. SCHOL.

2. λογοποιοῦσι] Ψευδέσι λόγοις συντι-Giaon. Schol.

4. κακουργοτέροις] Πονηροτέροις. SCHOL.

6. καὶ δέδοικα μέντοι] "And I fear " too." See Herodot. I. 96, 2. In the following words there is a difficulty, but Bekker is probably right in placing a comma after δμεν, repeating the same verb again before προφυλάξασθαι : ἡμεῖs δε μή κακοί δμεν προφυλάξασθαι, πρίν εν τφ παθείν δμεν. See VIII. 27, 2. and the note there. And so Göller understands the passage. Compare for the expression πρίν δμεν, πρίν διαγνώσι, VI. 29, 2. and now decorarwow, VIII. 9, 1.

7. ήμεις de rarol [Hueis de dia raκίαν αδύνατοί έσμεν και προαισθέσθαι τούς πονηρούς και αισθανόμενοι επεξελ-Beir autois. SCHOL.

12. έστιν ότε και δυναστείας άδίκους] 'Από κοινοῦ τὸ ἀναιρεῖται. SCHOL.

duragrelas adikous] See III. 62, 4. and the note there.

15. τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους] "Ηγουν τοὺς κακούργους. SCHOL. μὴ μόνον αὐτοφώρους] Ἐπ' αὐτοφώρφ

λαμβάνων. χαλεπόν γάρ επ' αυτοφώρο έχειν αυτούς. SCHOL.

16. καί δυ βούλονται μέν] 'Από κοινού τό κολάζων. SCHOL.

бу] "Еуска дудороть. SCHOL.

18. είπερ καί μη προφυλαξάμενός τις προπείσεται] Είπερ και πάσχει τις κακώς, mply alotyras ay. SCHOL.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

"προφυλαξάμενός τις προπείσεται), τους δ' αυ όλίγους τα " μέν έλέγχων, τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων μά-" λιστα γαρ δοκώ αν μοι ούτως αποτρέπειν της κακουργίας. 5" και δήτα, ο πολλάκις έσκε ψάμην, τί και βούλεσθε, ω νεώ-" τεροι; πότερον ἄρχειν ήδη; άλλ' οὐκ ἔννομον. ὁ δὲ νόμος 5 " ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον, ἡ δυναμένους ἐτέθη ἀτι-" μάζειν. άλλα δη μη μετα πολλων ισονομεισθαι; και πως " δίκαιον τούς αὐτοὺς μη τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι; XXXIX.

In spite of all the abuse us uphoid the comprehensive fairness of our democracy, those who in their folly overthrow it.

" φήσει τις δημοκρατίαν ουτε ξυνετον ουτ' ίσον of the aristocrate, lot " Eival, TOUS DE EXOVTAS TA XOMMATA KAI APXELV IO " ἄριστα βελτίστους. έγὼ δέ φημι, πρώτα μέν againat "δημον Εύμπαν ώνομάσθαι, όλιγαρχίαν δε or wickedness seek to "μέρος, έπειτα φύλακας μέν αρίστους είναι " χρημάτων τους πλουσίους, βουλευσαι δ αν

" βέλτιστα τούς Ευνετούς, κρίναι δ αν ακούσαντας αριστα 15

1. προπήσεται i. προσπείσεται g. Dukeri, προσπεσείται g. Gailii. 4. TÍ Kai] P. 7. δή] om. L. μή] om. g. 9. φήση g. φησι G.
 10. δέ ξχοντας C.E.H.L.O.V.c.f.g.h.i.k. Poppo. vulgo et
 11. βελτίους C. πρώτον N.V. 12. ξύμπων] om. P. καί om. Q. 5. εδνομον Ρ. δημοκράτειαν F. 10. δ Bekk. 8 exorras. 11. βελτίους C. 13. έπειτα δε φύλακας d.i. 14. βεβουλεύσθαι ε.

τὰ μὲν ἐλέγχων] "Bringing their "evil designs to light."

2. ελέγχων "Ηγουν φανερώς δεικνύων. SCHOL.

4. έσκεψάμην] "Ηγουν κατ' έμαυτόν έπι συννοίας έσχον. SCHOL.

τί και βούλεσθε, & νεώτεροι] Πρός τόν Ερμοκράτην αποτείνει τόν λόγον. SCHOL.

δ νεώτεροι] Müller strangely sup-poses (Dorier, II. p. 160. note 5.) that this word does not so much signify "young men," as, "men desirous of " change," novarum rerum cupidi. But, in the first place, vewrepou cannot have such a sense in itself; next, the word non shews that there is a reference intended to the age of the parties spoken of; and thirdly, the young nobility were at all times the most violent opposers of the power and interests of the commons. Probably the " young men" here spoken of were the same with the Fraupoi of Hermocrates, mentioned VII. 73, 3; men bound to him and to one another by the tie of companionship in arms, and forming also a political eraipla, or union, for the furtherance of the views of their party. See VIII. 65, 2. 69, 4. and compare Livy, II. 3. III. 11. 14. 65.

5. δ δε νόμος, έκ τοῦ μη δύνασθαι] O δε νόμος κωλύων ετέθη δια το μη δύνασθαι ύμῶς ἄρχειν, μᾶλλον ήπερ ὡς δυναμένους ἀτιμάζων. λέγει δὲ περὶ τῶν νέων, ὅτι εἶργονται τῆς ἀρχῆς διὰ νόμον ούκ ατιμαζόμενοι, αλλά κωλυόμενοι διά την ήλικίαν. τουτέστι, την άριστοκρατίαν. SCHOL.

7. Ισονομείσθαι] 'Από κοινού τό πολλάκις έσκεψάμην, τί και βούλεσθε. SCHOL.

9. iorr] Dirator. SCHOL.

ΙΙ. βελτίστους] i. q. επιτηδειοτάτους.

13. μέρος] Λείπει της πολεως. SCHOL. 15. κρίναι δ αν ακούσαντας, κ. τ. λ.] Compare Aristotle, Politics, III. 7. (c. 11, 2.) τούς γάρ πολλούς, δυ έκαστός έστιν ού σπουδαίος άνηρ, όμως ένδέχεται συνελθόντας είναι βελτίους έκείνων, ούχ ώς έκα-

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ. VI. 39, 40.

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91.1. 2.

" τοὺς πολλοὺς, καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρη καὶ ξύμ-" παντα έν δημοκρατία ισομοιρείν. όλιγαρχία δὲ τῶν μὲν 2 " κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσι, τῶν δ' ἀφελίμων οὐ " πλεονεκτει μόνον, άλλὰ καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει· ἃ 5 " ύμων οι τε δυνάμενοι και οι νέοι προθυμουνται, αδύνατα " έν μεγάλη πόλει κατασχείν. ΧΙ. άλλ' έτι και νυν, δ

The state will not fall into the snare laid for it. If the Athenians do come, is knows how

aristocrats.

" πάντων [άξυνετώτατοι,] εἰ μὴ μανθάνετε " κακὰ σπεύδοντες, η ἀμαθέστατοί [ἐστε] ὧν " έγὼ οἶδα Ἑλλήνων, ἡ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες 10 to defeat them without " τολματε---άλλ' ήτοι μαθόντες γε η μεταthe ambittion of the "γυόντες, το της πόλεως ξύμπασι κοινον " αὖξετε, ήγησάμενοι τοῦτο μέν αν καὶ ίσον "καὶ πλέον οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν ἦπερ τὸ τῆς πόλεως πληθος " μετασχείν, εί δ άλλα βουλήσεσθε, και του παντος κινδυ-

1. κατά] τὰ Μ. κατὰ τὰ Ε.F.G.H.N.R.V.c.f.g. Poppo, [τὰ] μέρη. 4. καὶ] om. Q.R. 8. Kakà onevôorres] karaonevôorres O. 10. ye] om. L.O. 12. dr kai loor B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.R.V.c.d.e.g.h.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo av loor. 14. κινδυνεύσετε L.O.P.

στον, άλλ' ώς σύμπαντας. "And these "things," Athenagoras goes on to say, "each and all together, have their "just place allotted them in a demo-" cracy." By ravra he means the claim of the rich to have the care of the public purse, of the enlightened to direct the measures of government, and of the people at large to decide on the adoption or rejection of the measures proposed to them.

2. Ισομοιρείν] Ισοτιμίας άξιοῦνται έν δημοκρατία οι τε πλούσιοι και οι συνετοί. SCHOL.

4. ξύρπαν άφελομένη έχει] Tŷs ώφελείας δηλονότι. SCHOL.

ά ύμων οι τε δυνάμενοι και οι νέοι] Απερ υμίν οι τε όλιγαρχικοί και οι νέοι προθυμούνται πάντα έχειν, άδυνάτου όντος έν μεγάλη πόλει πάντα τούτους έχειν. SCHOL.

6. [άλλ' ττι και νυν κ. τ. λ. That something here is corrupt seems certain; I think also that the words $d\lambda\lambda$ έτι καl vũv belong to what follows, τό roundy an fere.- The simplest correction would be to strike out the words $\hat{\eta} d\mu a$ - $\theta \epsilon \sigma \tau a \tau o \epsilon - E \lambda \lambda \eta \nu \omega \nu$, or else to omit the

two words a Euverwratos and eare. The present text seems to have been made out of the original text and its marginal gloss, both of which seem mixed up together. Thucydides could scarcely have written both aguverwraros and άμαθέστατοι.]

12. τοῦτο μέν αν-μετασχείν] " That " in the prosperity of the whole country " you would share in equal, or even in " larger measure than the mass of the people." Τοῦτο μετέχειν ίσον καὶ πλέον " resembles the construction, V. 59, 1. aυτοι ου πολλώ πλείους διεφθάρησαν, and V. 115, 1. Αργείοι διεφθάρησαν ώς ογδοήκοντα. And for the use of μετέχεχειν with an accusative, see Matthiæ Gr. Gr. §. 359. obs. 2. Jelf, 535. obs. 1.

 καὶ πλέον οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν] Οἱ ἀγαθοὶ ύμων ήγείσθωσαν ταῦτα καὶ ἶσον είναι, και πλέον του ίσου, το των αύτων μετασχείν, ων καί πάσα ή πόλις. SCHOL.

τό της πόλεως] Τὸ πάσι κοινώς ώφελιμον της πόλεως, τοῦτο αῦξετε. SCHOL

14. εί δ' άλλα βουλήσεσθε] Εί δε μειζόνων έφίεσθε, πάντων στερηθήσεσθε. SCHOL.

θοτκτδίδοτ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

" νεῦσαι στερηθηναι καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς πρὸς s" αἰσθομένουs καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας, ἀπαλλάγητε. ἡ γὰρ " πόλις ήδε, και εἰ ἔρχονται Αθηναίοι, ἀμυνείται αὐτοὺς " άξίως αύτης, και στρατηγοί είσιν ήμων, οι σκέψονται αυτά. " καὶ εἰ $+ \mu \eta + \tau \iota$ αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, ὥσπερ οὐκ οἴομαι, οὐ $_{\rm S}$ "πρός τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας καταπλαγεῖσα, καὶ ἑλομένη " ύμας αρχοντας αύθαίρετον δουλείαν επιβαλείται, αυτά δ' " έφ' αύτης σκοπούσα, τούς τε λόγους αφ' ύμων ώς έργα " δυναμένους κρινεί, και την υπάρχουσαν έλευθερίαν ούχι " έκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἔργφ Φυλασσο- 10 " μένη μη έπιτρέπειν, πειράσεται σώζειν."

XLI. Τοιαῦτα μὲν Ἀθηναγόρας εἶπε. τῶν δὲ στρατηγων είς άναστας άλλον μεν ούδενα έτι είασε παρελθείν. 2 One of the semante auto's δέ πρός τα παρόντα έλεξε τοιάδε. «Διαof the commonwealth " βολάς μέν ου σώφρον ούτε λέγειν τινάς ές 15 puts an end to the debate, by deprecating " άλλήλους, οὖτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι, all party insinuations, and advising that pro- " $\pi \rho \delta s$ $\delta \epsilon \tau a \epsilon \sigma a \gamma \gamma \epsilon \lambda \delta \mu \epsilon \nu a \mu a \lambda \lambda \delta \nu \delta \rho a \nu$,

1. πρός alotopérous c.g. Poppo. Goell. Bekk. προσαισθομένους Β.Ε. προαισθοpérous A.H.h. προs alo θανομένους C.F.K. Somep alo θανομένους N.V. vulgo προ-

2. entorpévorras A.E.F.R. entrpenorras d.e.i.k. entrpévorras G. αισθανομένους. άπαλλαγήναι G. ή] el Á. 3. ήιδε Α. άμυνείτε G. 4. άξίους e.k. ψονται Ν. 5. μή] μέν Q. om. pr. E. post τι ponit recens E. 6. έκπλαγο σκή-6. en Argeira G.

7. en Baleire C.M. en ukaleirau G.K. avri Bekk. 8. eo d' do L.O.P.Q. av G. avris A.B.C.E.F.K.c.d.h.i.m. Poppo. Goell. Bekk. ceteri éavris. os on. g. aurys A. B. O. E. F. R. C. H. H. H. Hopper Goral L. O. P. R. C. d. f. g. h. i.k. Haack. Poppo. 10. έργου c. 12. τοιαῦτα μὲν ἀθ. A. B. E. F. H. L. O. P. R. c. d. f. g. h. i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. τοιαῦτα μὲν ὁ ἀθ. Ν. τοιαῦτα δὲ ἀθ. C. εαῦτα μὲν ὁ ἀθ. V. 13. εἶs] τις K. 15. ἐs] om. K. 16. ὑποθέχεσθαι Q. 17. ἐπαγγελλόμενα L. O. P.

ήμών. Schol.

5. καὶ εἰ + μή † τι αὐτῶν, κ. τ. λ. This is an unusual expression, instead of el under autor. Yet the negative seems required by the sense, in opposition, as the Scholiast rightly observes, to el έρχονται 'Αθηναίοι.

εί +μή + τι αύτῶν] Τοῦτο ἀνταποδίδοται πρός έκεινο, ή γάρ πόλις ήδε, και εἰ ἕρχονται Άθηναιοι, ἀμυνείται. και εἰ μή τι αύτων αληθές έστιν. ού δια τας ύμετεpas άγγελίας αὐθαίρετον δουλείαν ελείται. τούτο γάρ έστι το αύθαίρετον δουλείαν insaλeital. SCHOL.

8. τούε τε λόγους αφ' ύμων] 'Από

I. ώς πρός alσθομένους] 'Αντί τοῦ ὡς κοινοῦ τὸ, σὐκ οἰμαι. οἰκ οἰμαι γὰρ (ψη-προαισθησομένων καὶ μὴ ἐπιτρεψόντων σἰν.) ὅτι τοὺς λόγους ὑμῶν ἴσα ἔργοις σίν,) ότι τούς λόγους ύμών ίσα έργοις δύνασθαι ή πόλις κρινεί. SCHOL.

9. υπάρχουσαν ελευθερίαν] Ούχι διά διά το άκούειν καταπλαγείσα απορήσεται. SCHOL.

10. ἐκ δὲ τοῦ, ἔργφ φυλασσομένη] Τψ έλευθερίαν πειράσεται σώζειν έκ τοῦ δί έργων μη επιτρέπειν τοις άφαιρουμένοις authy. Schol.

11. μη έπιτρέπει»] " By being on its " guard in its actions, and not suffer-"ing you thus to act with impunity." This sense of emprese, "to allow, or " to tolerate," is not unusual. Compare I. 71, 1. of dr-fr ddicieras, diplos dos un entreformes. So I. 82, 1. 95, 1. SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 1. 2.

parations should be made to meet the rumoured invasion, whether it were announced truly or fakely.

" ὅπως εἶς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις
" καλῶς τοὺς ἐπιόντας παρασκευασόμεθα ἀμύ" νεσθαι. καὶ ἡν ἄρα μηδὲν δεήσῃ, οὐδεμία 3
" βλάβη τοῦ †τε† τὸ κοινὸν κοσμηθήναι καὶ

5" ἕπποις καὶ ὅπλοις καὶ τοῖς ἄλλοις, οἶς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται
" τὴν ὅ ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔξομεν, καὶ τῶν
" πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα, ἐς τε κατασκοπὴν καὶ
" ἦν τι ἄλλο φαίνηται ἐπιτήδειον. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα
" ἦδη, καὶ ὅ τι ἀν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμῶς οἶσομεν." Καὶ οἱ μὲν 4
¹⁰ Συρακόσιοι, τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ, διελύθησαν ἐκ
τοῦ ξυλλόγου.

XLII. Οἱ δ' Αθηναίοι ἦδη ἐν τῆ Κερκύρα αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄπαντες ἦσαν καὶ πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ οι si. s. στρατεύματος καὶ ξύνταξιν, ῶσπερ ἔμελλον s progress op ὅρμιεἰσθαί τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ στραthe athenian τηγοὶ ἐποιήσαντο, καὶ τρία μέρη νείμαντες ἐν It assembles at Corgra, and is formed ἐκάστφ ἐκλήρωσαν, ἶνα μήτε ἅμα πλέοντες

^{Into three divisions.} απορώσιν ὕδατος καὶ λιμένων καὶ τῶν ἐπιτη δείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, πρός τε τἄλλα εὐκοσμότεροι καὶ
 ράους ἄρχειν ὦσι, κατὰ τέλη στρατηγῷ προστεταγμένοι.

Ι. πόλις] οπ. Q. 2. παρασκευασόμεθα A.B.C.E.K.h.i. Goell. Bekk. παρασκευα σώμεθα F.G.H.L.M.N.O.R.V.b.c.f.g.k. Haack. Poppo. vulgo παρασκευαζώμεθα. 3. δεήσει Η. 4. τοῦ †τε†] τοῦτο P.d.i. τοῦ γε Poppo. Bekk. 2. "γε Abreschius: "codices τε." ΒΕΚΚ. καὶ δπλοις καὶ ἴπποις Θ. 5. δλλης ῆς Η. ἀγγέλλεται C. 6. δὲ ἐπιμέλ.V. ἄξομεν P. 7. κατασκοπείν Α. 8. φαίνεται Ε.F.Η. ἐπιμεληθήναι i. ἐπιμελήμεθα C.K.M.V.k. 9. ἐσοίσομεν h. ΙΙ. συλλόγου Κ. 12. οἰ δ ἀθηναῖοι ἀ ἀηναῖοι δὲ Ν.V. 13. ἐπ' ἐξέτασιν Ε.Η.Κ.V.g.h. 15. όρμείσθαι Q. τε] οπ. L. 16. ἐποίησαν g. ἐν corr. F. Reiskius. Haack. Poppo. Goell. Bekk. legebatur ἐν. Correxit etiam Valckenar. ad Herodot. VII. 49, 3. 17. άμα πλέοντες. 19. τὰ ἀλλα Ε.F.H.N.Q.V.f.g.h. 20. στρατηγῶν Κ.

3. μηθέν δεήση] Μάχης δηλονότι. SCHOL.

oddeµla βλάβη—κοσµηθηναι] "There " is no harm in the city's being fur-" nished," &c.; or, the harm of the " city's being furnished, &c. is no-" thing." The conjunction re appears superfluous, and Poppo reads γe. This is but cutting the knot: it is possible, however, that Thucydides intended to write rou re ro κουμθήραι, καl roû dianéµ/ai és ràs nóleis, but that the insertion of the words ri) ν d' éniµéleiar—éfouer made him alter the construction to dianoµnŵr.

5. οίς ό πόλεμος ἀγάλλεται] Οίς χαίρει πόλεμος, ῶν χρήζει. SCHOL.

13. eneféraous] "A second review of "it;" i.e. upon its being now united: there had been probably an éféraous of the several parts of it before they left their respective ports.

θοτκτδιδοτ

CORCYRA, &c. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

2 ἔπειτα δὲ προῦπεμψαν καὶ ἐς τὴν Ἱταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένας αϊτινες σφâς τῶν πόλεων δέξονται. καὶ εἰρητο αὐταῖς προαπαντậν, ὅπως ἐπιστάμενοι καταπλέωσι. XLIII. μετὰ δὲ ταῦτα τοσῆδε ἦδη τῆ παρασκευῆ ᾿Αθηναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς Κερκύρας ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο, τριή-5

CORCYBA, de. ρεσι μέν ταῖς πάσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα The expedition crosses καὶ ἑκατὸν, καὶ δυοῦν Ῥοδίοιν πεντηκοντόροιν the lonian gult to Lapreia. The details of (τούτων Ἀττικαὶ μὲν ἦσαν ἑκατὸν, ὧν αἱ μὲν is force are given. ἐξήκοντα ταχεῖαι, αἱ δ ἆλλαι στρατιώτιδες· τὸ

δὲ ἄλλο ναυτικὸν Χίων καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων,) ὅπλίταις 10 δὲ τοῖς ξύμπασιν ἐκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις (καὶ τούτων ᾿Αθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν, ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ μὲν τῶν ὑπηκόων, οἱ δ ᾿Αργείων, πεντακόσιοι, καὶ Μαντινέων καὶ μισθοφόρων πεν- 15 τήκοντα καὶ διακόσιοι), τοξόταις δὲ τοῖς πâσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίοις (καὶ τούτων Κρῆτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν,) καὶ σφενδονήταις Ῥοδίων ἑπτακοσίοις, καὶ Μεγαρεῦσι ψιλοῖς, φυγάσιν, εἶκοσι καὶ ἐκατὸν, καὶ ἱππαγωγῷ μιậ, τριάκοντα ἀγούσῃ ἱππέας.

1. ές την σικ. N.V. 2. δέξωνται Q. 4. ήδη] ήδε e. τη om. K.e. ol άθηναιοι h. 6. τέτταρσι A.C.E.F.G.H.K.L.O.c.f.g.h.i.k.m. 7. ροδίαιν πεντηκοντέροιν c. et, a ex o facto, F. πεντηκοντέροιν C. 10. όπλιται B.E.F.h. 11. δε α om. K. 12. αδτών] om. i. μεν] om. Q.d. et pr. manu N. 13. έπτακόσιοι h.

16. тоботан А.В.Е.Г. 17. треакоотонь К. ol] от. R. 19. кай ante inw. om. P.

13. $\acute{e}\pi rax\acute{o}\sigma \imath d\acute{e} \hat{\theta}\eta res, \acute{e}\pi\imath\beta\acute{a}ral$ Hence Aristotle observes, $\dot{\eta}$ d \acute{e} $\psi\imath\lambda\dot{\eta}$ d $\acute{o}\sigma\mu\mus$ kal $\mu\alpha\sigma\tau\kappa\dot{\eta}$, $\delta\eta\mu\sigma\kappa\rho\sigma\tau\kappa\eta$ $\pi\dot{a}\mu\pi\alpha\sigma$, as even the Epibatæ, although reckoned among the heavy-armed soldiers, were yet taken from the class of Thetes. On one occasion, an Athenian fleet was manned by Epibatæ taken from the higher classes, $\acute{e}\kappa \kappa \alpha ra\lambda\dot{o}\gamma\sigma\nu$, (Thucyd. VIII. 24, 2.) but this is mentioned because it was unusual, and was done in a season of extraordinary danger. It is probable that the state furnished arms to the Thetes, when serving as heavyarmed soldiers. See Böckh, Staatshaush. vol. II. p. 35. (Eng. Translat. II. p. 266.) I have already confessed

(note on III. 95, 2.) that I know not how to explain the number of seven hundred Epibate for a fleet of one hundred ships. The ships for carrying soldiers would seem to have needed no Epibate on the actual passage; and possibly the circumstance of there being a large force of heavy-armed men $\epsilon\kappa$ caraloyou on the expedition, who might help to man the ships if required, may have induced the Athenians to reduce the number of regular Epibate for each ship from ten to seven.

10. iππαγωγώ] Scribit Schefferns de Milit. Nav. IV. I. pag. 258. naves iππαγωγούs etiam στρατιώτιδαs et όπλιταγωγούs vocari. Vix credo. Quemadmo-

364

IAPYGIA and ITALIA. A. C. 415., Olymp. 91. 2.

XLIV. Τοσαύτη ή πρώτη παρασκευή πρός τον πόλεμον διέπλει. τούτοις δε τα επιτήδεια αγουσαι όλκάδες μεν τριά-

LAPYGIA and ITALIA. It proceeds along the 5 coast to Rhegium. Its reception there, Italiot cities.

κοντα σιταγωγοί, και τούς σιτοποιούς έχουσαι και λιθολόγους και τέκτονας και όσα ές τειχισμον έργαλεία, πλοία δε έκατον [α] έξ and from the other ανάγκης μετά των όλκαδων ξυνέπλει πολλά δε και άλλα πλοία και όλκάδες εκούσιοι ξυνη-

κολούθουν τη στρατιά έμπορίας ένεκα α τότε πάντα έκ της Κερκύρας ξυνδιέβαλλε τον Ιόνιον κόλπον. και προσβαλούσα 2 10 ή πασα παρασκευή πρός τε ακραν 'Ιαπυγίαν και πρός Τάραντα, καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, παρεκομίζοντο τὴν 'Ιταλίαν, τῶν μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορậ οὐδὲ

4. ốơa đề ểnì L.O.P.k. ốơa ểnì G.m. τοσαύτη δὲ ἡ i. 5. å] om. N.V. Uncis inclusit Poppo. 8. ξύμπαντα ε. 9. Eurolifalle A.B.C.E.F.H.O.R. V.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo Euroié Bale. προσβάλλουσα Q. 10. ή παρατάραντα ώς ί. σκευή πάσα L.O.P. πάσα om. k.

dum non iidem sunt ondiral et inneis. ita etiam alize όπλιταγωγοί, alize ίππαyayoi. Hoc apertum est e Thucydide, II. 56, 2. de expeditione Periclis in Peloponnesum anno secundo Belli Peloponnes. 'Ηγε δ' έπι των νεων όπλίτας 'Αθηναίων τετρακισχιλίους, και Ιππέας τριακοσίους, έν ναυσιν Ιππαγωγοίς, πρώτον τότε έκ των παλαιών νεών ποιηθείσαις. Et IV. 42, 1. 'Αθηναΐοι ές την Κορινθίαν έστράτευσαν ναυσίν δηδοήκοντα, και δισχιλίοις όπλίταις έαυτων, και έν ίππαγωγοίς ναυσί, διακοσίοις ίππεῦσι. Nam ibi distinguuntur naves, quæ όπλίτας vehunt, i. e. όπλιταγωγολ, ab iis, quæ equos et equites. Idem ostendit hic equos et equites. Idem ostendit hic locus, in quo præter naves XL. στρα-riériðas, una inπαγωγόs memoratur : illæ autem στρατιότιδεs sunt eædem, quas cap. 31, 3. XL. όπλιταγωγούs dixe-rat Thucydides. Et sic etiam Diodorus Sicul. lib. XX. pag. 775. alias facit naves στρατιωτικάs, alias inπηγούs. Et Polyb. 26 seco. instancio gun alias Polyb. I. 26. seqq. in myyoùs, que aliis navibus adligatæ remulco trahebantur, ab iis, in quibus milites et ensláras erant, distinguit. DUK.

5. πλοία δε έκατον-ξυνέπλει] Ι agree with Duker that the relative d is better omitted. 'Ef dráyens µerd rŵr ólkáðær I interpret, " pressed for the service as " well as the ships of burden ;" for by what follows, orkádes ekovoron, it is clear that both the mhoia and ohrádes first spoken of were employed by the government.

à ¿¿ aváykys] Articulus à impeditam reddit orationem. Hoc vidit Æm. Portus, ob eamque causam, ξυνέπλει tantum ad $\pi\lambda oia$ referendum, et in his, τούτοις δέ, ήκολούθουν supplendum re-linqui, putavit. Mihi magis probatur scriptura Cod. Clar. qui à ignorat. Ita sine ullo supplemento oratio recte procedet, et omnia pendebunt ab uno verbo ξυνέπλει. Verba έξ ἀνάγκηs Acacius in interpretatione præteriit : Valla vertit necessario : Portus, vi necessitatis coacta. Non liquet, quæ illa neces-sitas fuerit. An hoc vult Thucydides, hæc privatorum navigia fuisse, et auctoritate publica classem sequi coacta, quod comprehendere naves dicunt Latini ? Ita sane videtur; nam, si publica fuissent, nulla causa esset, cur id magis de his solis diceret, quam de omnibus aliis. Ita quoque fortassis intelligendum est, quod supra cap. 22. dicit, ouromosoùs én των μυλώνων ήναγκασμένους εμμίσθους. DUK.

12. dyopą ovor dores] "Would neither " sell them provisions, nor allow them " to enter their walls."

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

IAPYGIA and ITALIA. SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

άστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμφ, Τάραντος δὲ καὶ Λοκρῶν οὐδὲ τούτοις, ἔως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον. 3 καὶ ἐνταῦθα ἦδη ἠθροίζοντο, καὶ ἔζω τῆς πόλεως, ὡς αὐτοὺς εἶσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς ᾿Αρτέμιδος ἱερῷ, οῦ αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον, καὶ τὰς ς ναῦς ἀνελκύσαντες ἡσύχασαν καὶ πρός [τε] τοὺς Ῥηγίνους λόγους ἐποιήσαντο, ἀξιοῦντες Χαλκιδέας ὄντας Χαλκιδεῦσιν 4 οὖσι Λεοντίνοις βοηθεῖν. οἱ δὲ οὐδὲ μεθ ἐτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι, ἀλλ' ὅ τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυνδοκῆ, 5 τοῦτο ποιήσειν. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἐν τῆ Σικελία πράγματα 10 ἐσκόπουν, ὅτῷ τρόπῷ ἄριστα προσοίσονται καὶ τὰς πρόπλους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἅμα προσέμενον, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἰ ἔστιν ἃ ἔλεγον ἐν ταῖς ᾿Αθήναις οἱ ἅγγελοι.

XLV. Τοῖς δὲ Συρακοσίοις ἐν τούτῷ πολλαχόθεν τε ήδη 15 καὶ ἀπὸ τῶν κατασκόπων σαφή ἠγγέλλετο ὅτι ἐν Ῥηγίῷ ai SYRACUSE. On the news of the armament at Rhogium, the arrival of the armament at Rhogium, the Byrnounan prepare in τε τοὺς Σικελοὺς περιέπεμπον, ἐνθα μὲν φύcarnest to defend themselves. περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρῷ φρουρὰς ἐσεκόμιζον. τὰ τε ἐν τῷ

3. 1βη] non habet Thomas M. v. ένταῦθα. 6. re] om. N.V. 7. καλχιδέας-καλγιδούστου 7. καλχιθέας-καλχιθεῦστυ Κ. 8.25 2. plyelor e. εθέχετο Q. 8. 87 om. Q. 11. προσοίσου το Q. 10. τŷ om. N.R. πρόσπλους Α.h. 12. ἐν τῆ d.i. om. B.F. 14. άγγελοι] alγεσταίοι h. 16. dard] er h. aſ om. B.F. 17. παρασκενάζουντο γρ. h. 21. περιπόλια K H.N. et γρ. A. et F. et correctus h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. 21. περιπόλια K.O.V. et margo D. Goell. Bekk. περί πλοία N. vulgo mepimhosa. Conf. Toup. in Suid. 4. p. 255. poupois Q.e.f. ἐκόμιζο**ν** i.

15. πολλαχάθεν τε fly-fryviλlero] "Reports came in from all quarters; "and from their own officers, whom "they had sent to see how things were "going on, there came not mere re-" ports, but actual information to be " depended on."

17. ws ent rourous] "On the suppo-" sition that these accounts were true." So at the end of the chapter, is int raxe πολέμφ καl δσου où παρόντι.

21. περιπόλια] "Stations of the mepi-"πολοι, or national guard." See the

RHEGIUM. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

πόλει, δπλων έξετάσει και ίππων, έσκόπουν εί έντελη έστί καί τάλλα, ώς έπι ταχεί πολέμφ και όσον ού παρόντι, καθίσταντο.

ΧLVΙ. Αί δ' έκ της Έγέστης τρείς νηες αι πρόπλοι 5 παραγίγνονται τοις 'Αθηναίοις ές το 'Ρήγιον, άγγέλλουσαι

RHEGIUM.

The Athenians at Rhegium are joined been sent to Egesta to

10 from thence. It is nian people had been tan ambassadors, and that the pretended mere trickery.

ότι τὰ μέν άλλα οὐκ ἔστι χρήματα, ἁ ὑπέσχοντο, τριάκοντα δέ τάλαντα μόνα Φαίνεται. by the ships which had Kai Oi στρατηγοί εύθυς έν άθυμία ήσαν, ότι 2 what aid in mo. αυτοίς τουτό τε πρώτον αντεκεκρούκει, και οί ney might be expected Phylivol ούκ έθελήσαντες ξυστρατεύειν, ούς found that the Athe- πρώτον ήρξαντο πείθειν και εικός ήν μάλιστα, deceived by the Base Λεοντίνων τε ξυγγενείς όντας και σφίσιν άει έπιτηδείους. και τώ μέν Νικία προσδεχομένω weakth of Egents was no tà mapà tŵn 'Eyeotaiwn, toin de étépoin και άλογώτερα. οι δε Έγεσταιοι τοιόνδε τι 3

15

έξετεχνήσαντο τότε, ότε οι πρώτοι πρέσβεις των Αθηναίων ήλθον αύτοις ές την κατασκοπην των χρημάτων. ές τε το έν *Ερυκι ίερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτοὺς ἐπέδειξαν τὰ άναθήματα, φιάλας τε και οινοχόας, και θυμιατήρια, και so άλλην κατασκευήν ούκ όλίγην, α όντα άργυρα πολλφ πλείω την όψιν απ' όλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο και ίδία. ξενίσεις ποιούμενοι των τριηριτων, τά τε έξ αυτής 'Εγέστης έκπώματα και χρυσά και άργυρά ξυλλέξαντες, και τα έκ των

Ν. ἐντέλει F. 2. τὰ άλλα K. 6. τὰ μèν άλλα N.V. ceteri τάλλα μέν. 1. čorkónov in marg. habet N. 1. al 8 έκ] έκ δέ L. πρόπολοι k. 6. τὰ μέν Φλλα Ν.V. ceteri τάλλα μέν. 7. μόνα ταλαντα Ν.Q.V.g. τάλαντα μόνον i. 10. βήγιοι Κ. 11. βρξαντο πρώτον Κ. 14. παρά A.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.R.V.g.k. Haack Poppo. Goell. Bekk. ceteri 16. éferezvárarro G.L.O.k.m. τών δε ετέρων i. τότε] τε Κ.L. περί. 18. απέδειξαν V. 19. και την άλλην O. πρώτοι] om. f. 22. τρίηρητών i. 23. entiquata xovoa P. recte, opinor. Bekker. τριηραρχών Q. EUNAé-Earres K.

note on IV. 67, 1. The temple of Jupiter Olympius was made one of these posts: see ch. 70, 4. Dionysius applies the term to the several forts in the Roman territory to which the inhabitants used to retire for refuge during the inroads of the Æqui, Volsci, &c. See Antiqq. Roman. IX. 56. See also Thucyd. VII. 48, 5.

9. Ral ol 'Phylivol] Scil. artekekpoù-keiorar. "And the Rhegians had also "disappointed them, [or had run "counter to their hopes,] by refusing "to join them." For what follows, ru µiv Nuxia apoordexouting fr, compare II. 60, 1. and Matthise, Gr. Gr. §. 391. e. Jelf, 599. 3.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

RHEGIUM. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

έγγυς πόλεων και Φοινικικών και Έλληνίδων αιτησάμενοι, 4 έσεφερον ές τας έστιάσεις ώς οικεία έκαστοι. και πάντων ώς έπι το πολύ τοις αύτοις χρωμένων, και πανταχού πολλών φαινομένων, μεγάλην την έκπληξιν τοις έκ των τριήρων Αθηναίοις παρείχε, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας διεθρόησαν 5 5 ώς χρήματα πολλά ίδοιεν. και οι μέν αυτοί τε άπατηθέντες. και τους άλλους τότε πείσαντες, επειδή διήλθεν ό λόγος ότι ούκ είη έν τη Έγέστη τα χρήματα, πολλήν την αιτίαν είχον ύπο των στρατιωτών. οι δέ στρατηγοί πρός τα παρόντα έβουλεύοντο, XLVII. και Νικίου μέν ην γνώμη πλειν έπι 10 Plane of the three go- Σελινούντα πάση τη στρατιά, έφ' όπερ μάnerals on this discoλιστα έπέμφθησαν, και ην μέν παρέχωσι very. PLAN OF NICLAB. χρήματα παντί τῷ στρατεύματι Έγεσταίοι, πρός ταῦτα βουλεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ, ταῖς ἑξήκοντα ναυσίν, όσασπερ ήτήσαντο, άξιουν διδόναι αύτους τροφήν, και παρα- 15 μείναντας Σελινουντίους η βία η Ευμβάσει διαλλάξαι αυτοις, και ούτω παραπλεύσαντας τας άλλας πόλεις, και έπιδείξαντας μέν την δύναμιν της Αθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δέ την ές τους φίλους και ξυμμάχους προθυμίαν, άποπλειν οίκαδε, ην μή τι δι' όλίγου και άπο του άδοκήτου η Λεοντί-20 νους οιοί τε ώσιν ώφελησαι η των άλλων τινα πόλεων προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα μὴ

 1. φοινικών c.g.k. φοινίκων B.
 3. έπὶ πολὺ B.F.K.h.
 4. έκ] om.Q.

 τρίήρων E.F.H.V. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τριηρών.
 5. ές] om. i.
 7. ήλθεν

 L.O.P.h.
 8. τὰ] om. O.
 πολλοι P.
 10. ἐπεβουλεύοντο G.
 ήν ή

 γνώμη h.i. ἦν γνώμη μὴ B.
 11. τῆ om. i.
 13. τὰ χρήματα L.O.P.

 15. δσάπερ G.K.
 αὐταῖs i.
 αὐτοῦs V.
 παραμείναντες Q.f.
 16. ξυμβι

 βάσει L.
 διαλέξαι P.k.
 αὐτοῦs A.B.E.F.R.c.f.g.h.
 18. τῆs] τῶν L.O.

 20. ἀπ∂] ἐκ g.h.
 10.
 10.
 18. τῆs] τῶν L.O.

22. καl $\tau \hat{y}$ πόλει—κινδυνεύειν] The infinitive, as Göller rightly explains it, depends on $\hat{\eta}\nu$ γνώμη at the beginning of the chapter. "His opinion was, "that they should not endanger the very "safety of their country by wasting "its nearest and dearest resources in the "fond hope of foreign conquest." For κινδυνεύειν τ $\hat{\eta}$ πόλει, compare VI. 10, 5, μετεώρφ τ $\hat{\eta}$ πόλει κινδυνεύειν : and

13. ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς μέγιστον ὅή τῶν πρὶν κἰνδυνον ἀναρριπτούσης, ἀντιχειροτονεῖν. And for ἀαπανῶντας τὰ οἰκεία, compare again VI. 12, 1. ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν ἰίκαιον ἐνθάδε εἶναι ἀναλοῶν, καὶ μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν ψυγάδων τῶνδε: and VII. 42, 5. ἀπάξειν τὴν στρατιὰν καὶ οὐ τρίψεσθαι ἀλλως ᾿Λθηναίους τε τοὺς ξυστρατευριένους καὶ τὴν ξύμπασα πόλω: and VII. 47, 4. ad finem.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ. VI. 47-49.

RHEGIUM. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

κινδυνεύειν. XLVIII. 'Αλκιβιάδης δε οὐκ ἔφη χρηναι, τοσαύτη δυνάμει έκπλεύσαντας, αἰσχρώς καὶ PLAN OF ALCIBIADES. άπράκτως άπελθείν, άλλ' ές τε τὰς πόλεις έπικηρυκεύεσθαι, πλήν Σελινούντος και Συρακουσών, τας 5 άλλας, και πειράσθαι και τους Σικελους τους μέν άφιστάναι από των Συρακοσίων, τούς δε φίλους ποιείσθαι, ίνα σίτον καὶ στρατιὰν έχωσι, πρῶτον δὲ πείθειν Μεσσηνίους (έν πόρφ γαρ μάλιστα και προσβολη είναι αυτούς της Σικελίας, και λιμένα και έφόρμησιν τη στρατιά ικανωιο τάτην έσεσθαι) προσαγαγομένους δε τας πόλεις, ειδότας μεθ ών τις πολεμήσει, ούτως ήδη Συρακούσαις και Σελινούντι έπιχειρείν, ην μη οι μεν Έγεσταίοις ξυμβαίνωσιν, οι δε Λεοντίνους έωσι κατοικίζειν. ΧLΙΧ. Λάμαχος δε άντικρυς έφη χρήναι πλείν έπι Συρακούσας, και προς PLAN OF LAMACHUS. τη πόλει ώς τάχιστα την μάχην ποιείσθαι, έως 15 έτι ἀπαράσκευοί τε εἰσὶ καὶ μάλιστα ἐκπεπληγμένοι. τὸ γὰρ 2

1. δέ] om. d. 5. πειρῶσθαι προσάγεσθαι correctus h. 9. ἐφόρμισιν G.d.e.g.k. correctus C. Poppo. 10. προσαγομένους N.P.V.g. Ιδόντας G.L.O.i.k.m. et correctus C. 11. τολμήσει L.O.P.Q. 12. συμβαίνωσιν Ε. 14. ἔφη] om. L.O.P.ante ἄντικρυς ponunt N.V.g. συρακούσαις P.g.i. 16. καί] om. Q.

9. έφόρμησι»] Göller, in a very good note upon the word oppos and its derivatives, (on the word ecopustérras in ch. 49, 4.) contends that we should here read eqopmon . He says that " eqop-" μησις, i. e. obsidio navium, ibi quidem "ferri non potest:" and he interprets φόρμισιν, "stationis opportunitatem." But can έφόρμισιν express any thing more than is already expressed in the word *luitva*? We read in IV. 8, 5. of the Lacedæmonians wishing to prevent the Athenians icoppioardal is tor $\lambda \omega \omega a$, that is, "from taking their sta-"tion, or coming to their moorings, " within the harbour." Now if the Athenians were in possession of Messena, and found it a most convenient harbour, it was quite certain, and needless to be added, that they would find it a convenient station, that is, "con-" venient for the mere purpose of ac-" commodating their own ships," for THUCYDIDES, VOL. II.

369

RHEGIUM. A. O. 415. Olymp. 91. 9.

πρώτον πάν στράτευμα δεινότατον είναι ην δε χρονίση πριν ες όψιν ελθείν, τη γνώμη αναθαρσουντας ανθρώπους, και τη όψει καταφρονείν μάλλον. αιφνίδιοι δε ην προσπέσωσιν, εως έτι περιδεείς προσδέχονται, μάλιστ αν †σφάς † περιγενέσθαι και κατα πάντα αν αυτους εκφοβήσαι, τη τε όψεις (πλείστοι γάρ αν νυν φανήναι) και τη προσδοκία ων πείσονται, μάλιστα δ' αν τφ αυτίκα κινδύνω της μάχης. είκος δε είναι και έν τοις άγροις πολλους άποληφθηναι έξω, δια το απιστείν σφάς μη ήξειν και εσκομιζομένων αυτών, την στρατιάν ούκ απορήσειν χρημάτων, ην προς τη πόλει κρα- 10

πῶν] οπ. i. χρονίσει Κ.
 ἀναθαρσοῦντος Ε.
 αἰφνίδιαν
 Α.Β.C.Ε.F.G.K.L.N.O.P.R.V.c.d.e.f.g.h. Bekk. προσπαίσωσι d.i.
 φείε
 Goell, Bekker. Præfat. ad ed. min. pag. v. codices σφῶς.
 τε] δὲ L.O.P.k.
 νῦν] οπ. Ρ. πήσονται i.k.
 ἐν] οπ. Q. ἀποληφθῆναι Ε.F.G. ἀπολειφθῆναι
 Α.Β.Ν.P.R.V.h.i. Bekk.
 τῆ στρατιῷ ἀπορήσειν Q.

2. τη γνώμη-καταφροντίν μάλλον] "Men recovering confidence in their " minds, when they see the armament " with their eyes are inclined rather to " despise it :" i.e. having had time to regain their courage, even the actual sight of the enemy, when he does at last appear, is regarded with indifference. It seems to me quite wrong to join the over with arabapoourtas, for Lamachus did not mean that the Athenian armament would be really less imposing or numerous after two or three months' interval, but that it would appear so, because the enemy would look at it less under the influence of alarm, and so their minds would affect their eyes.

3. $al\phi \nu (\delta i \omega)$ I agree with Poppo in preferring this reading to that adopted by Bekker and Göller, $al\phi \nu (\delta i \omega)$. The adverb $al\phi \nu (\delta i \omega)$ occurs five times in Thucydides, but $al\phi \nu (\delta i \omega)$ is nowhere found used adverbially; for in IV. 78, 4, $al\phi \nu (\delta i \omega)$ $\pi a a a y \nu (\phi \mu \omega)$, it is the accusative masculine of the adjective. But we have $\kappa a \tau e \lambda (\delta \phi \tau \sigma)$ ad $\phi \nu (\delta i \omega)$, $\nu III.$ 14, 2. and $\pi \rho o \sigma (\beta a \lambda \delta \sigma \tau es a d \phi \nu (\delta i \omega)$, VIII. 14, 2. and $\pi \rho o \sigma (\beta a \lambda \delta \sigma \tau es a d \phi \nu (\delta i \omega)$, VIII. 28, 2. And the neuter singular of the adjective used as an adverb, with some well known exceptions, is not common in the older writers. See IV. 112, 1. and the note there.

4. μάλιστ' αν †σφαs † περιγενέσθαι] One is strongly tempted here to read

opeis with Bekker and Göller. But as I have defended the reading in V. 71, 3, δείσας—μή σφών κυκλωθή το ειώνυμον, because the word $\sigma \phi \hat{\omega} \nu$ is meant both to include the general who was speaking, and the soldiers also; so here $\sigma\phi\hat{a}s$ may be excused perhaps on the ground of its expressing the army rather than the speaker: Lamachus not intending to include himself particularly, but advising for the expedition as distinct from himself. And the nominative *aleioroi* may have been used rather than $\pi\lambda\epsilon i\sigma\tau ous$, in order, as Poppo says, to prevent ambiguity. I have retained $\sigma\phi$ as therefore, although not without much doubt as to its genuineness.

8. $d\pi o\lambda \eta \phi \theta \eta \nu a_1$ This surely must be the true reading, rather than $d\pi o\lambda s_1$ - $\phi \theta \eta \nu a_1$. The words are so constantly confounded, that the authority of the MSS is hardly worth any thing on this occasion; but the sense seems rather to be, "that many would be surprised "outside of the town," than "that " many would be left behind," a term which would rather apply to those who, endeavouring to get in the city, came too late, and found the gates closed against them. See V. 8. 4. 50. 3. 4. VII. 51. 2.

hat, and the gates cost against them. See V. 8, 4. 59, 3, 4. VII. 51, 2. 9. ἐσκομιζομένων αἰτῶν] "While they "were carrying their property into the "city." Compare II. 18, 5. οἰ γὰρ Ἀδηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῷ τούτῷ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοπονήσιοι ἐπελδώττε ἀν διὰ τάχους πάντα ἔτι ἔξω καταλαβείο.

COAST OF SICILY. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

τοῦσα καθέζηται. τούς τε ἄλλους Σικελιώτας οὕτως ἦδη 4 μαλλον καὶ ἐκείνοις οὐ ξυμμαχήσειν καὶ σφίσι προσιέναι, καὶ οὐ διαμελλήσειν περισκοποῦντας ὑπότεροι κρατήσουσι. ναύσταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας καὶ ἐφορμισθέντας Μέγαρα 5 ἔφη χρῆναι ποιεῖσθαι, ἁ ἦν ἔρημα, ἀπέχοντα Συρακουσῶν οῦτε πλοῦν πολὺν οὖτε ὑδόν.

L. Λάμαχος μέν ταῦτα εἰπῶν, ὅμως προσέθετο καὶ αὐτὸς τỹ ᾿Αλκιβιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ τοῦτο ᾿Αλκιβιάδης τῷ αὐτοῦ COAST OF BICILY. νηι διαπλεύσας ἐς Μεσσήνην, καὶ λόγους ποιη-Io Lamachus assents to σάμενος περὶ ξυμμαχίας πρὸς αὐτοὺς, ὡς οὐκ the plan of Alcibiades. Negoclasion with ἔπειθεν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο πόλει μὲν αν οὐ MESSANA. The armament leaves Rhogtum. It proceeds to Catana; then passes on to reconnolize the harbour of Syncuse, its and returns to Catana, 'πιτήδεια λαβόντες, παρέπλεον ἐς Νάξον, τὴν but is not received ἄλλην στρατιὰν ἐν Ῥηγίω καταλιπόντες καὶ ἕνα σφῶν αὐτῶν. Ναξίων δὲ δεξαμένων τῷ 3

I. καθέξηται F. 2. προϊώναι A.B.E.F. 4. δέ] om. e.h. έφορμισθώντας Poppo. vulgo et Bekk. έφορμηθώντας. έφορμεϊν τὰ μέγαρα γρ. h. 7. μλη] δέ μεν K. roσαῦτα N.V. κα] om. B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.g.h.i.k.m. 8. ταῦτα L.O.Q. ταῦτα οῦτω P. τῆ αὐτῆ d.h.i. 9. μεσσήνην C.E.F. H.N.V.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μεσήνην. μεσσήνην λόγους i. 12. δέξασθαι A.B.C.E.F.H.K.N.R.V.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δέξεσθαι.

4. [é $\phi o \rho \mu u \sigma \theta i r ras.$ It seems to shew the difficulty of coming to a certain decision as to some passages in Thucydides, that my former note, defending the old reading é $\phi o \rho \mu \eta \theta i r ras,$ should have seemed satisfactory to Göller, and should have induced him to restore é $\phi o \rho \mu \eta \theta i r rather consideration believe$ it to be faulty. The sorist participlesmay not be confounded with the present, and the sense of érava geoforarrascannot be "whilst retiring," or "in" order to retire," but " having re-" tired." The sense must be, " When" they had retreated from their display" of their force under the walls of Syra-" cuse, and had brought their ships to" land, Megara was to be the place" which should be made the chief naval

" station." Lamachus did not expect the war to last till winter, but the fleet after landing the army could not remain off Syracuse, and it must retreat to some point where it might lie safely. And such a point Lamachus thought was to be found at Megara, as in fact the Athenians afterwards did find such an one at Thapsus.] It appears from this place, as well as from VI. 94, I. VII. 25, 4. that Megara was on the sea-And Cluverius says that the coast. walls of an ancient city, of about a mile in circuit, and built of square blocks of stone of immense size, were existing in his time on the very sea-shore, close to the mouth of the river Alabus; and he considers it as certain that these were the ruins of the ancient Megara. Cluverius, Sicilia, p. 133.

вb2

371

θοτκγδιδοτ

CATANA. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

πόλει, παρέπλεον ἐς Κατάνην. καὶ ὡς αὐτοὺς οἱ Καταναῖοι οὐκ ἐδέχοντο (ἐνῆσαν γὰρ αὐτόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων 4 βουλόμενοι), ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμόν. καὶ αὐλισάμενοι, τῆ ὑστεραία ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον ἐπὶ κέρως, ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς· δέκα δὲ τῶν νεῶν προὖπεμψαν ἐς 5 τὸν μέγαν λιμένα πλεῦσαί τε, καὶ κατασκέψασθαι εἶ τι ναυτικόν ἐστι καθειλκυσμένον, καὶ κηρῦξαι ἀπὸ τῶν νεῶν, προσπλεύσαντας, ὅτι 'Αθηναῖοι ῆκουσι Λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες κατὰ ξυμμαχίαν καὶ ξυγγένειαν· τοὺς οὖν ὅντας ἐν Συρακούσαις Λεοντίνων ὡς παρὰ φίλους καὶ 10 5 εὐεργέτας † Αθηναίους† ἀδεῶς ἀπιέναι. ἐπεὶ δ ἐκηρύχθη, καὶ κατεσκέψαντο τήν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν, ἐξ ῆς αὐτοῖς ὑρμωμένοις πολεμητέα ἦν, ἀπέπλευσαν πάλιν ἐς Κατάνην. LI. καὶ ἐκκλησίας γενομένης τὴν

CATANA. μέν στρατιάν ούκ έδέχοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς 15 The soldiers acoidentally effect an entrance. Catana be-Comes the ally of Athema. The whole armament takes up its quarters at Catana. καὶ τώτην κακῶς ἔλαθον διελόντες, καὶ ἐσελ-20

4. ἐπικαίρως A.B.C.F.G.H.R.e.g.h. 5. δέ] 8. ὅτι ἀθηναῖοι Α.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e. 3. τήριον B.h. τυρίαν e. n. d.k. 6. μέγα F. om. d.k. f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo or of admraio. l abyraios. 9. Karoskovres 11. abyraious P. Poppo. Bekk. 10. δσπερ φίλους Ν.V. **B.K.O.V.g.h.i.** R.g. 13. χώραν] πολιν Ο. 15. ol] om. f. 16. έξελ-Dindorf. ceteri donvalov. 12. Kateokávarto B.R.g. δομημενοιs V.g. πολεμώτεα ε. 15. of om. f. 16. εξελ-εί τι B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.d.e.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. éêns F. θόντας Κ. Goell. Bekk. ceteri 8 rt. 19. τετραμμένων και οί Η. érekoβούλοιντο e. 20. due Abortes B.h. δομημένων C.E.F.c.g.k.

 τόν Τηρίαν ποταμόν] Now "Fiume "di Santo Leonardo." Cluver. Sicil. I.
 Captain Smyth's Survey of Sicily, p. 158.

4. $\epsilon \pi \lambda \epsilon or \epsilon \pi \lambda$ $\kappa \epsilon \rho \omega s \kappa. \tau. \lambda.$] "They "sailed on towards Syracuse in a single "file, having with them all the rest of "their ships except ten, but ten they "had sent on before," &c.

II. $+^{\lambda} \partial \eta values +^{\dagger}$ I have followed Bekker and Poppo in adopting this reading, although Göller defends $^{\lambda} \partial \eta$ value, and connects it with $d\partial \epsilon \hat{\omega} s$, "with-"out fear of the Athenians." But this

is, I think, too harsh a construction to be admitted in a simple historical narrative like this part of Thucydides. The copyists who wrote the MSS. N and V read $\delta\sigma\pi\epsilon\rho \phi \partial\lambda ous$. which would be well enough if $\epsilon i\epsilon\rho \rho \epsilon ras$ did not follow it; but how could the Leontines be called "the benefactors" of the Athenians? The meaning is, "they " called on the Leontines to come away " without fear, as they would find " friends and benefactors in the Athe-" nians."

19. енековонинения какия] III walled

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

θόντες ήγόραζον ές την πόλιν. των δε Καταναίων οἱ μεν τὰ 2 των Συρακοσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα ἔνδον, εὐθὺς περιδεεῖς γενόμενοι ὑπεξηλθον, οὐ πολλοί τινες· οἱ δε αλλοι ἐψηφίσαντό τε ξυμμαχίαν τοῖς ᾿Αθηναίοις, καὶ τὸ ἀλλο 5 στράτευμα ἐκέλευον ἐκ ἘΡηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο 3 πλεύσαντες οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς τὸ ἘΡήγιον, πάσῃ ἦδη τῃ στρατιậ α̈́ραντες ἐς τὴν Κατάνην, ἐπειδη ἀφίκοντο, κατεσκευάζοντο τὸ στρατόπεδον.

 LII. Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἔκ τε Καμαρίνης ὡς, εἰ
 το ἕλθοιεν, προσχωροῖεν αν, καὶ ὅτι Συρακόσιοι πληροῦσι
 Fruttiens attempt to ναυτικόν. ἁπάση οὖν τῆ στρατιậ παρέπλευgain the aliance of σαν, πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακούσας καὶ ὡς οὐδὲν
 εῦρον ναυτικὸν πληρούμενον, παρεκομίζοντο αὖθις ἐπὶ Καμαρίνης, καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλὸν ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ δ οὐκ
 15 ἐδέχοντο, λέγοντες σφίσι τὰ ὅρκια εἶναι μιậ νηῦ καταπλεόντων ᾿Αθηναίων δέχεσθαι, ἦν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμπωσιν.

up. Arrian, Expedit. Alexand. VI. 29, 16. την θυρίδα δὲ ἀφανίσαι, [of the monument of Cyrus,] τὰ μὲν αὐτῆς λίθφ ἐνοικοδομήσαντα, τὰ δὲ πηλῷ ἐμπλάσαντα. BLOOMFIELD. So also Dobree. The carelessness of the Anecdote collectors under the Roman empire is well exemplified by the version which Frontinus gives of this story: (Strategemat. III. 2.) "Alcibiades dux Athe-"niensium, cum civitatem Agrigenti-"norum egregie munitam obsideret, " petito ab iis consilio." &c.

" petito ab iis consilio," &c. I. $\eta\gamma\phi\rho\alpha\zeta\sigma\nu$ is $\tau\eta\nu$ $\pi\delta\lambda\mu$] i. e. is $\tau\eta\nu$ $\pi\delta\lambda\mu$ is it is consilioned in the interval of the interval $\pi\delta\lambda\mu$ is it is a standing or walking about there to learn what was going on, after the fashion of ancient times, when the market-place, in the absence of newspapers, was the general centre of intelligence.

6. πλεύσαντες] Bekker and Göller read διαπλεύσαντες, and Poppo refers to the first clause of ch. 50, $\partial \iota a \pi \lambda \epsilon i \sigma \sigma s$ is $M \epsilon \sigma \sigma i \eta \eta \nu$, as favouring the alteration. But there Thucydides is speaking of merely crossing the Strait from Rhegium to Messena, which is properly $\partial \iota a \pi \lambda \epsilon i \sigma a$; whereas in going from Catana to Rhegium the fleet would keep along under the coast of Sicily for the greater part of the distance, and would only have to cross the Strait at the end of the voyage. The simple term $\pi \lambda \epsilon i \sigma a \pi r \epsilon$ seems therefore to suit the description better than the compound $\partial \iota a \pi \lambda \epsilon i \sigma a \pi r \epsilon$; as in fact the Athenians first $\pi a \rho \epsilon \pi \lambda \epsilon v \sigma a \nu r \epsilon$ $\lambda i \alpha \mu$, and only afterwards $\partial \iota \epsilon \pi \lambda \epsilon v \sigma a \nu \epsilon$ $\tau \delta ' P \eta \nu o \nu$.

13. $av\partial \theta_{s}$] That is, "they again con-"tinued to coast along from Syracuse "to Camarina, as they had coasted "from Catana to Syracuse." Hapemoniform is exactly equivalent to mapimlevour.

15. τὰ ὅρκια εἶναι, κ. τ. λ.] See II. 7, 2.

θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

2 απρακτοι δε γενόμενοι απέπλεον και αποβάντες κατά τι της Συρακοσίας, και αρπαγην ποιησάμενοι, και των Συρακοσίων ίππέων βοηθησάντων και των ψιλων τινας εσκεδασμένους διαφθειράντων, απεκομίσθησαν ές Κατάνην. LIII. και κατα-

ATHENS. Officers arrive from Athens to summon Alciblades to return to his trial. Great excitement at Athens, and dread of an oligarchical or tyrannical revolution, increased by the traditionary reports of the tyranny of the Pi-

sistratids.

λαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν ᾿Αθη-5 νῶν ὅκουσαν ἐπί τε ᾿Αλκιβιάδην, ὡς κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ῶν ἡ πόλις ἐνεκάλει, καὶ ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμηνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ καὶ περὶ τῶν το ἑ Ἐρμῶν. οἱ γὰρ ᾿Αθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, οὐδὲν ὅσσον ζήτησιν ἐποιοῦντο

τών περὶ τὰ μυστήρια καὶ τών περὶ τοὺς Ἐρμάς δρασθέντων, καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρών ἀνθρώπων πίστιν πάνυ χρηστοὺς 15 τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδουν, χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρâγμα καὶ εὑρεῖν, ἡ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν τινὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι αἰτιαθέντα ἀνέ-

1. τι] om. P. τε L.O. 5. ναῦν] om. O. 6. κελεύσαντας A.B.F.H.g.h. κελεύοντας i. 8. ἐπεκάλει G.K. 10. ώς] om. f. περί έρμῶν h. 12. ἦττον Ε. 13. τῶν-καὶ] om. Q. καὶ τῶν] τῶν om. d. 14. τὰς L.O.d.k. πάντα C.E.F.G.H.K.L.O.P.V.c.d.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. 15. ὑποδεχόμενοι P.g. 17. εὑρεῶν διὰ E.e. 18. αἰτιασθέντα d. ἀνέλεκτον V.g.

14. πάντας—άποδεχόμενοι] Ι agree with Bekker in preferring this reading to márra. It seems to me that márra υπόπτως λαμβάνειν at the end of the chapter cannot mean the same thing as πάντα — ἀποδέχεσθαι. ᾿Αποδέχεσθαι is not simply to take, but to approve, or, in old English, to allow. It is fitly opposed to dokuná (orres. "Not sifting " the character of the informers, but in " their suspicious humour listening to " [allowing as credible] all who came "forward." Compare I. 44, I. III. 57, I. and particularly VI. 29, 2. διαβολάs αποδίχεσθαι. Poppo says that ὑπόπτως cannot signify δι ὑποψίαν; in other words, that inonvos must refer only to the action of the verb joined with it, and not to other things. Yet surely, as every one would understand an English writer who were to say, "suspi-

" ciously allowing the evidence of every " informer" --- the very word " allow-"ing" shewing that the suspicion was not directed towards them, but towards others-so πάντας υπόπτως αποδέχεσθαι is equally free from ambiguity, although the adverb is not used with exact propriety. There is a similar incorrectness in the use of durators in IV. 62, 3. τιμωρία ούκ εύτυχεί δικαίως, where δικαίως means ώς αν βούλοιτο το δίκαιον. If any alteration was required, I should prefer πάντα ύπόπτως ύποδεχόμενοι, as imodéxecolar is a neutral word, signifying no more than haußárer; and the sense would then be, what it cannot be if we keep drodex ourse, " taking every " thing that happened suspiciously. Compare III. 12, I. mapà yrépuyr dhhiλους υπεδεχόμεθα.

ATHENS,

λεγκτον διαφυγείν. έπιστάμενος γὰρ ὁ δημος ακοῆ την Πεισιστράτου και τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπην τελευτῶσαν γενομένην, και προσέτι οὐδ' ὑφ' ἐαυτῶν και ΄ Αρμοδίου καταλυθείσαν ἀλλ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐφοβεῖτο ἀεὶ και 5 πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανε.

LIV. Το γαρ 'Αριστογείτονος και 'Αρμοδίου τόλμημα δι' έρωτικήν ξυντυχίαν έπεχειρήθη, ήν έγω έπι πλέον διηγη-[Here follows a di-gression, in which σάμενος άποφανῶ οῦτε τοὺς ẵλλους οὖτε αὐ-Thueydides takes 00 τους 'Αθηναίους περί των σφετέρων τυράννων. casion to correct some το popular errors as to ουδέ περί του γενομένου, ακριβές ουδέν λέγονthe conspiracy of Harτας. Πεισιστράτου γαρ γηραιοῦ τελευτήσαν-2 modius and Aristogiton, and as to the age TOS έν τη τυραννίδι, ούχ Ιππαρχος, ώσπερ οί of the sons of Pisistraπολλοί οίονται, άλλα Ίππίας, πρεσβύτατος tus. 54---59.1 ών, έσχε την αρχήν. γενομένου δε Αρμοδίου ώρα ήλικίας 15 λαμπροῦ, ᾿Αριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, μέσος πολίτης, ύπο λακεδαιμονίων A.B.E.F.H.K.N.R.V.c.f.g.h. 4. καταλυθείσαν] om. K. Poppo. Goell. vulgo et G. ύπο των λακεδαιμ. 8. ἐπιφανῶ i. αύτούς] τούς

L.O.P. 13. άλλὰ C.F.H.L.O.V.c.d.e.g.m. ["et haud dubie plures." Poppo.] Poppo. vulgo ἀλλ' inπías.

13. 'Ιππίας-- ἔσχε την ἀρχήν] However unimportant may be the question itself, whether Hippias or Hipparchus were the elder brother, yet that it should have been made a question even in modern times is a curious instance of the inability of persons in general to appreciate historical evidence aright. The author of the dialogue "Hipparchus," which used to be ascribed to Plato, calls Hipparchus the eldest son of Pisistratus. Now even if Plato had been the writer of it, still its historical authority would be good for very little, because the philosophers did not think themselves bound to ascertain the truth of the statements introduced into their dialogues, but merely took them as they found them, when they agreed with the general belief. And how little weight is to be given to the popular belief on this subject, may be seen from the famous ode in praise of Harmodius and Aristogiton, in which the assassins are said not only to have slain "the tyrant," but "to have given their country " liberty :"

δτε τόν τύραννον κτανέτην ίσονόμους τ' 'Αθήνας έποιησάτην.

15. μέσος πολίτης] Lucianus de Parasit. p. 262. τί δέ; σύχὶ καὶ ᾿Αριστογείτων, δημοτικός ῶν καὶ πέψης, ῶσπερ Θουκυδίδης φησὶ, παράσιτος ἦν Άρμοδίου; Videtur verba Thucydidis ad argumentum, in quo versabatur, adcommodasse.

3 έραστης ῶν εἰχεν αὐτόν. πειραθείς δὲ ὁ ᾿Αρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πεισθείς, καταγορεύει τῷ ᾿Αριστογείτονι. ὁ δὲ ἐρωτικῶς περιαλγήσας, καὶ φοβηθείς την Ἱππάρχου δύναμιν μη βία προσαγάγηται αὐτὸν, ἐπιβουλεύει εὐθὺς, ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, κατάλυσιν 5 4 τῆ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῷ ὁ Ἱππαρχος, ὡς αὖθις πειράσας οὐδὲν μᾶλλον ἔπειθε τὸν ˁΑρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρậν, ἐν †τόπῷ † δέ τινι ἀφανεῖ, ὡς οὐ διὰ τοῦτο δη, 5 παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ την ἄλλην ἀρχην ἐπαχθης ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἀνεπιφθόνως κατε- 10 στήσατο· καὶ ἐπετήδευσαν ἐπὶ πλεῦστον δη τύραννοι οῦτοι

1. πειρασθείς R.g. 4. προσάγηται Q.k. 6. της τυραννίδος Q. 7. έβουλεύετο Ε.F. 8. έν τόπφ] τρόπφ Levesquius. τούτφ N.R. 55] om. pr. manu N. δή] om. R.f. 10. ές] πρός d. επιφθόνως Q. κατεστήσαιτο Ε. 11. δή] om. G.

Nam Aristoteles, IV. Polit. 11, 4. et 12, 4, 5. μέσους πολίτας medios inter πλουσίους et πένητας ponit, et, eos esse, dicit, qui neque nimis divites, neque nimis pauperes sunt. Et Plutarchus Solon. princ. ἀνδρός οὐσία μέν, ὡς φασι, και δυνάμει μέσου τῶν πολιτῶν. Fortassis ex hoc genere civium sunt, quos Latini patres familias dicunt. Livius, I. 45. II. 36. Suetonius Aug. cap. 59. Calig. 26. et Domit. 10. et e Livio Valerius Max. VII. 3. 1. DUK.

5. ώς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως] ⁶Ως κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν. ἦν νὰο μέσος πολίτης. SCHOL.

The provided provided and the second provided provided the second provided provided

picion has nothing to justify it, except the unusual use of this single word. I have not therefore thought right to alter the text in the present passage, although $\tau\rho\delta m_{\varphi}$ seems much more in agreement with the style of Thucydides.

[τρόπφ is confirmed almost beyond a doubt by a passage quoted by Poppo from Dion Cassius, XLIII. 13. p. 349. Reimar, where speaking of Cæssar's conduct towards those whom he wished to get rid of, he says, δσους μηθενὶ ἀξιόχρεφ ἐγκλήματι μετελθεῖν ἐδύνατο, ἐν τρόπφ δή τωι ἀφανεῖ ὑπεξήρει.]

10. κατεστήσατο] Scil. την άρχήν. Immediately below we have τύραντοι ούτα, without the article. This, according to Poppo, cannot be right, and he has accordingly inserted it. See Middleton on the Gr. Article, p. 141. ed. 1808. But does τύραντοι ούτοι signify the same thing as of τύραντοι ούτοι? The latter would mean, "these tyrants, "being a part of the general notion of "tyrants;" which in common English is simply expressed by the words "these "tyrants." But τύραντοι ούτοι seems rather to be equivalent to ούτοι de τύραντοι έπικαλούμενοι, "these tyrants, as "they are called; these individuals, "who bear the name of the tyrants of "Athens." And in this sense I conceive that the absence of the article is perfectly defensible.

[Göller in his second edit. interprets

άρετὴν καὶ ξύνεσιν, καὶ 'Αθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων τήν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν καὶ τοὺς πολέμους διέφερον καὶ ἐς τὰ ἱερὰ ἔθυον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὴ ἡ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο,6 5πλὴν καθ ὅσον ἀεί τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἦρξαν τὴν ἐνιαυσίαν 'Αθηναίοις ἀρχὴν καὶ Πεισίστρατος ὁ Ἱππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἰὸς, τοῦ πάππου ἔχων τοὖνομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τỹ ἀγορậ ἄρχων ἀνέθηκε, καὶ τὸν τοῦ 'Απόλλωνος ἐν 10 Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τỹ ἀγορậ προσοικοδομήσας ὕστερον η ὁ δῆμος 'Αθηναίων μείζον μῆκος, τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοὐπίγραμμα. τοῦ δὲ ἐν Πυθίου ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν, ἀμυδροῖς γράμμασι, λέγον τάδε.

> μνήμα τόδ' ής άρχής Πεισίστρατος Ίππίου υίος θήκεν 'Απόλλωνος Πυθίου έν τεμένει.

2. $\tau \epsilon$] $\delta \epsilon$ L. 4. $a \ddot{v} \tau \eta$ A.F.H.g. 6. $\epsilon \dot{v} \iota a \dot{v} \sigma \iota a x$ A.B.E.F.H.N.R.V.g.h. Poppo. Goell. Bekker. vulgo $\epsilon \dot{v} \iota a \dot{v} \sigma \sigma \iota o v$. 8. δs] Delendum censeo. BEKKER. $\theta \epsilon \hat{w} r$] $\dot{\epsilon} \partial r \hat{w} r$ k. 9. $\tau \delta r$] $\tau \hat{w} r$ L. $\tilde{a} \rho \chi \omega r$] om. K. $\epsilon \kappa \pi \upsilon \theta \dot{\epsilon} o v$ K. 10. $\tau \hat{\varphi}$] $\tau \delta r$ P.h. $\dot{\epsilon} r$] om. g. 12. $\tau \circ \tilde{\upsilon} \delta \dot{\epsilon}$ C.E.F.H.L.O.V.d.e.f.g.k.m. Poppo. ["et fortasse plures." Poppo.] vulgo et Bekk. $\tau \circ \tilde{\upsilon} \delta \dot{\epsilon} v$. $\dot{\epsilon} \kappa$ K. 13. $\lambda \dot{\epsilon} \gamma \omega r$ R.

the words as meaning ἐπετήδευσα» καίπερ τύραννοι ὄντες οῦτοι. "These "men for tyrants, i.e. considered as "tyrants, paid very great attention to "virtue." ἐπὶ πλείστον ởὴ τύραντοι "in the greatest degree for tyrants," or, "considered as tyrants."]

15

I. εἰκοστὴν τῶν γιγνομένων] That is, only half as much as had been levied by Pisistratus himself, and was usually paid to kings, who, as sovereigns of the soil, claimed the tithe of the produce for themselves. That this sovereignty was not coeval with the existence of the nation, but arose out of times of distress or misgovernment, which compelled the free proprietors to sell their estates to the crown, is rendered probable, in the absence of direct general testimony, by what we know to have happened in particular cases; in Egypt, for instance, (Genesis xlvii. 19, &c.) and again in the ninth and tenth centuries of the Christian æra, when the small allodial proprietors frequently made over their lands to some

powerful baron, to be held of him in future as a fief, for the sake of obtaining his protection. Compare Böckh, Staatshaushalt. d. Athen. I. 351. (Eng. Translat. II. 42.)

4. αὐτη ή πόλις] Ipsa per se, nihil a tyrannis impedimenti experta. ΗΛΛCK.

9. 'ATÓLOUYOS ÉV ILUGION] ILÚGION templum Apollinis apud Athenienses memorat Thucydides, II. 15, 5. De eo plura legi possunt in Meursii Pisistr. cap. 9. 17. et Athen. Attic. II. 12. Portus quidem pro ILUGION conjicit ILUGION, sed addit etiam retineri posse ILUGION, nempe reµévee, ut infra in Epigrammate; vel, kepô. Hoc præferendum est conjecturæ. Philostratus I. de Vitis Sophistar. 9. apud Meursium, èv rô roû ILUGION kepô. DUKER.

11. τοῦ βωμοῦ ἡφάνισε τοὐπίγραμμα] I have followed Haack and Poppo in joining τοῦ βωμοῦ with τοὐπίγραμμα rather than with μῆκοs: "Nam quid " est," says Haack, " τῷ βωμῷ προσοικο-" δομείν μείζον μῆκοs τοῦ βωμοῦ ?"

LV. Ότι δὲ πρεσβύτατος ῶν Ἱππίας ἦρξεν, εἰδῶς μὲν καὶ ἀκοῦ ἀκριβέστερον ἄλλων ἰσχυρίζομαι, γνοίη δ ἄν τις καὶ αὐτῷ τούτῷ παίδες γὰρ αὐτῷ μόνῷ φαίνονται τῶν γνησίων ἀδελφῶν γενόμενοι, ὡς ὅ τε βωμὸς σημαίνει καὶ ἡ στήλη περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας, ἡ ἐν τῦ ᾿Αθηναίωνς ἀκροπόλει σταθείσα, ἐν ἡ Θεσσαλοῦ μὲν οὐδ Ἱππάρχου οὐδεὶς παῖς γέγραπται, Ἱππίου δὲ πέντε, οἱ αὐτῷ ἐκ Μυρρίνης τῆς Καλλίου τοῦ Ὑπερεχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο εἰκὸς
γὰρ ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι. καὶ ἐν τῦ †πρώτῃ † στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα, οὐδὲ τοῦτο το ἀπεοικότως, διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι.
3 οὐ μὴν οὐδ' ἁν κατασχεῦν μοι δοκεῦ ποτὲ Ἱππίας τὸ παραχῦ ῶν ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ αὐθημερὸν καθίστατο ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες τοῦς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς τς

2. ante γrolη duas litteras deletas G. 3. μόνον A.B.C.E.F.G.H.L.N.O.Q.V. c.d.e.f.g.h.k.m. Poppo. 4. γιγνόμενοι d. 5. περί] An ή περί? Bekk. 2. τῆς δὲ Q. 6. ἐν τῆ θεσσ. C. 6. Ιππάρχου καὶ οὐδεἰς L.O. 7. αὐτοὶ Ε. μυρίνης g. 8. ὑπερεχίδου A.B.E.F.H.N.V.c.f.g.h.k.m. Poppo. Goell. Bekk. ὑπερεχίου Q. valgo ὑπεροχίδου. 9. πρῶτον] om. N.V. πρώτη] αὐτῆ γρ. h. 12. δοκῆ Ε.F.H.N.Q.V. c.f.g. 14. άλλα διὰ C.e.

3. τῶν γνησίων ἀδελφῶν] Quatuor Pisistratidas fuisse, dicit Scholiastes Aristoph. ad Vesp. v. 500. et Lysistr. 619. Ex his unus erat nothus, Hegesistratus. Meursius in Pisistr. c. 10. DUKER.

7. ἐκ Μυρρίνης] Vide Meursii Pisistratum, cap. 16. DUKER.

9. $\epsilon r \tau \eta$ † $\pi \rho \delta \tau \eta$ + $\sigma \tau \eta \lambda \eta$] Πρότη quid sibi velit nemo videt, quum una tantum columna affuerit. Valla, in ipso titulari lapide. A $\delta \tau \eta$ verum videri jam in Ephemm. Lips. a. 1820. p. 401. declaravimus. POPPO.

[iv $\tau \hat{y}$ πρώτη στήλη. Is it possible that this can mean "on the first face or "front of the monument," supposing it to have been like a square pedestal, with the inscription continued in all the four sides.]

14. άλλὰ καὶ διὰ τὸ πρότερον] ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκ μακροῦ χρόνου τοῖς μὲν πολίταις σύνηθες ἐμπεποιηκέναι τοῦ φοβεϊσθαι αὐτὸν, τοῖς δορυφόροις δὲ τοῦ φυλάττειο ἐπιμελῶς, ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἀσφαλῶς ἐκράτει. SCHOL.

λών εκράνει. Βύτησι, κ. τ. λ.] "Owing to his habitually making the "people afraid of him, and keeping his "guards effective." Σύνηθες refers equally to φοβερόν and to dπραβές; and the latter word signifies taking all possible pains to keep his guards in an efficient state, by picking his men carefully, and conciliating them by regular pay and good treatment. Πολλφ τψ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς signifies, "with superabundant security." Compare V. 7, 3. and Livy, II. 27. "Adeo supererant animi ad sustinen-"dam invidiam." After κατεριάτησε I should supply τῆς ἀρχῆς, "mastered "the government;" i.e. kept fast hold on it.

ἐπικούρους ἀκριβèς, πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, καὶ οὐχ ὡς ἀδελφὸς νεώτερος ῶν ἠπόρησεν, ἐν ῷ οὐ πρότερον ξυνεχῶς ὡμιλήκει τῆ ἀρχῆ. ἱΙππάρχῷ δὲ 4 ξυνέβη τοῦ πάθους τῆ δυστυχία ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν 5 τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

LVI. Τον δ ούν Αρμόδιον απαρνηθέντα την πείρασιν, ώσπερ διενοείτο, προύπηλάκισεν άδελφην γαρ αύτοῦ, κόρην, έπαγγείλαντες ηκειν κανοῦν οἶσουσαν ἐν πομπη τινὶ, ἀπήλα-

I. τῷ πολλῷ Κ. 2. νέος Κ. ὑπόρησεν Η. 3. ὡμίλησε g. 4. δυσταχίαι Ε. ἐνομασθέντι G.P.Q.d.o.f.i.k.m. 5. ἐς] πρὸς δ. 6. οἶν] αὐ L.O.P.Q. πειρασίαν Ε. 8. ἀπαγγείλαντες B.h. ἐπαγγείλαντος f.k.

2. $\vec{\epsilon} \mathbf{v} \cdot \vec{\phi} \quad o\vec{v} - \tau \hat{y} \quad d\rho \chi \hat{y}$ Valla ita vertit, ac si negationem post $\dot{e}r \phi$ non in-venisset. POPPO. There is a difficulty in the negative ou, which may seem hardly to belong to a case purely hypothetical, and expressed besides in a subordinate clause of the sentence. But possibly Thucydides avoided writ-ing $\epsilon_{\nu} \phi \mu \eta \pi \rho \delta r \epsilon_{\rho \sigma \nu} \kappa. \tau. \lambda$. lest his meaning should have been supposed to be, "Unless he had been before familiar " with the exercise of supreme power :" whereas what he does mean is, "He " was not at a loss, as a younger bro-" ther must have been, because he had " not previously become familiar with " power." In fact, the whole sentence, from is iderades down to the dexi, must be taken as one single proposition, which the negative at the beginning denies altogether. And then the use of $o\dot{v}$ in the words $\dot{e}v \, \vec{\Phi} \, o\dot{v} \, \pi\rho \delta re\rho v$ is right, because the meaning is, not, "that a younger brother would be per-"plered what to do, supposing he had "not been in power before;" but, "because he had not been in power be-"fore." Göller, I think, cannot be right in saying, "by & est dum ut sem-" per apud Thucyd., nisi quod έν φ μη " in loco suspecto est dictum pro εἰ μη," III. 84, 2. It seems to me that $ir \phi$ signifies simply, "in which case," or "in which thing," the meaning being qualified by the words which accom-pany it. Thus in this passage, and again in VIII. 89, 3. $ir \phi \pi \epsilon \rho - \delta \lambda \epsilon \gamma a \rho \chi i a$

- dπόλλυται, the assertion is simply positive, "in which case he had not "been familiar;" "in which thing "lies the ruin of an oligarchy." But in VIII. 86, 4. the imperfect tense following $i\nu \phi$ gives a conditional sense to the passage; $i\nu \phi$ σαφέστατα 'lωνίαν εύθύς είχον ol πολέμωι: "In which "case the enemy was going immedi-" ately to get possession of Ionia," i. e. " would have got possession of it." And again in VII. 29, 4. rò γένος $i\nu \phi$ $i\nu \sigma o possession of it."$ is moat bloody," i. e. " wherever it is" in spirits."

8. κανοῦν οἰσουσαν] Φιλόχορος [an Athenian historian, who flourished about 306 B.C. See Clinton's Fasti Hellenici, B.C. 306. Olymp. 118. 3.] ἐν δευτέρα 'Ατθίδος φησιν ἐν Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν al ἐν ἀξιώματι παρθένοι Φέρειν τὰ κανῶ τῆ θεῷ, ἐψ̂ ols ἐπέκειτο τὰ πρὸς θυσίαν, τοίς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἅλλαις πομπαῖς. Harpocration, in κανηφόροι, Αὐται δὲ [al κανηφόροι] τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν. Photius, in κανηφόροι. According to Herodotus, the assassins of Hipparchus were of Phœnician extraction, and their ancestors having migrated from Bœotia to Athens, and being received there as citizens, were yet excluded from several privileges enjoyed by the pure Athenians. Now if the κανηφόροι were selected, according to Photius, ἐξ εὐγενῶν,

σαν, λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγείλαι τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ μὴ ἀξίαν 2 εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ ᾿Αρμοδίου, πολλῷ δὴ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον καὶ ὁ ᾿Αριστογείτων παρωξύνετο· καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῷ ἐπέπρακτο, περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ἡ μόνον 5 ἡμέρα οὐχ ὅποπτον ἐγίγνετο ἐν ὅπλοις τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας ἀθρόους γενέσθαι· καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτοὺς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθὺς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους 3 ἐκείνους. ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομωμοκότες, ἀσφαλείας ἕνεκα ἡλπιζον γὰρ καὶ τοὺς μὴ προειδότας, εἰ καὶ ὅποσοιοῦν ¹⁰ τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἔχοντάς γε ὅπλα, ἐθελήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν. LVII. Καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ, Ἱππίας μὲν ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῷ μετὰ

3. καὶ δ ἀριστογείτων A.B.E.F.H.L.N.O.P.Q.R.V.f.g.h.i.k Haack. Poppo. Goell. δι' ἐκείνον post ἀριστογ. transponunt Q.R. vulgo καὶ ἀριστογείτων. 4. τῶν ἔργων Κ. 6. ἐγένετο G.V. 7. πέμψοντας corr. F.L.O.Q.c. 9. δὲ πολλοὶ ἐννομωμοκότες G.L.O.P.k.m. articulum om. et Q.R. ἐννομοκότες Η. ἐννωμοκότες Κ. 10. ἔνεκα Η.Κ. Haack. Poppo. Goell. οῦνεκα Bekk. εἰ om. B.h. καὶ om. d.i. ὅποσοιοῦν Α.B.N.O.V.b.c.f.g. Poppo. Goell. ὅπόσοι οῦν F.H.K.h. Haack. ὅπόσοι οὺ Ε. ὅπόσοι ἀν L. ὅποσοῦν P. ὅπωσοῦν C.d.i.k. vulgo ὅπωστιοῦν. 11. γε δὴ ὅπλα h.

the sister of Harmodius, being in some respects arrwos, could not properly be eligible to that office; and this may be the meaning of the objection made by the tyrants, $\mu\eta$ délay elva: her foreign blood disqualified her from ministering in the worship of the gods of Athens.

6. iν $\deltaπλoιs$] Etiam apud alias gentes morem fuisse, ut solennibus quibusdam sacris pompæ ab armatis ducerentur, ostendit e Dionysio Halic. VII. 72. et Polybio, IV. 35. Luisinus, II. Parerg. I. DUK.

9. dorpalelas éveka] Goukudidns del, éveka. Thom. Magist. And in this matter, to use Bekker's words in the preface to his smaller edition, although in the present instance he has not complied with them himself, "grammaticis "sine controversia obtemperandum "esse duxi." Oveka occurs nowhere else in Thucydides, and even here two of the MSS. read éveka. Besides oveka

has a different meaning, and one which does not suit the present passage, although in the instances quoted by Wasse it has been carelessly used for *ivera*, unless the text, as here in Thucydides, should be corrupt.

ούνεκα] Gr. ένεκα, quomodo semper Thucydides, inquit T. Magister, pro ού ένεκα : sed hæc ejus interpretatio huic loco disconvenit. Apud Homerum, sed in capite sententiæ, valet quomiam. Aristoph. Plut. v. 991. dλλά φιλίας ούνεκα. et sic Bar. 1461. Lysias, τῆς ἀδελφῆς ούνεκα. Et pro quia Sophocles Ajace. Noster vix alibi. WASS. Itaque non in universum verum est, quod scribit Ammonius : ούνεκα μέν σημαίνει τὸ ὅτι, ἕενεκα δὲ χάριν. DUK.

 εἰ καὶ ὁποσοιοῦν τολμήσειαν] " If " any number, however small, should " venture on any attempt." Όποσοιοῦν refers to what was said just above, ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομωμοκότες.

τῶν δορυφόρων διεκόσμει, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προϊέναι· ὁ δὲ ᾿Αρμόδιος καὶ ὁ ᾿Αριστογείτων, ἔχοντες ἦδη τὰ ἐγχειρίδια, ἐς τὸ ἔργον προήεσαν. καὶ ὡς εἶδόν τινα τῶν 2 ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἱππία (ἦν δὲ 5πασιν εὐπρόσοδος ὁ Ἱππίας), ἔδεισαν, καὶ ἐνόμισαν μεμηνῦσθαί τε καὶ ὅσον οὐκ ἦδη ξυλληφθήσεσθαι. τὸν λυπή-3 σαντα οὖν σφας, καὶ δι ὅνπερ πάντα ἐκινδύνευον, ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναιντο, προτιμωρήσεσθαι, καὶ ὥσπερ εἶχον, ὥρμησαν εἶσω τῶν πυλῶν, καὶ περιέτυχον τῷ Ἱππάρχῷ 10 †παρὰ† τὸ Λεωκόριον καλούμενον, καὶ εὐθὺς ἀπερισκέπτως προσπεσόντες καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς, ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἔτυπτον, καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ 4 μὲν τοὺς δορυφόρους τὸ αὐτίκα διαφεύγει ὁ ᾿Αριστογείτων, ξυνδραμόντος τοῦ ὅχλου, καὶ ὕστερον ληφθεὶς οὐ ῥαδίως

2. καὶ ἀριστογείτων B.R.h. 3. ὡς] om. d.i. 4. σφίσι] om. d. οἰκείως] om. Q. 6. τι καὶ Q. οὖν λυπήσαντα h. 7. ὅνπερ A.B.C.E.F.H.K.N.Q. R.V.c.d.e.f.g.h.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οὅπερ. 8. προτιμωρήσεσθαι A.B.E.F.H.L.N.O.V.e.f.g.h.k.m. Poppo. Goell. Bekk. πρότερον τιμωρήσεσθαι K. ceteri προτιμωρήσασθαι. 10. περὶ h. κατὰ Q. καὶ N.V.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittitur. 14. ὕστερον δὲ G.

8. προτιμωρήσασθαι] In Gr. πρότερον τιμωρ. est apertum vitium librarii : nam sufficiebat, semel poni πρότερον. πρότερον προτιμωρήσασθαι eodem pleonasmo dicit, quo I. 3, I. πρό γαρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῆ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάs. Et V. 84, 3. πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις. Sophocles Ajac. v. 108. πρὶν ἀν-μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεἰς θάνῃ. Sic Virg. IV. Æn. 24. prius ante quam. Dus. 10. †παρὰt τὸ Λεωκόνινη! This is

10. $\dagger \pi a \rho \dot{a} \dagger \tau \dot{o} \Lambda \epsilon \omega \kappa \delta \rho \iota \sigma \nu$] This is suspicious, $\pi a \rho \dot{a}$ not often occurring with an accusative case, in the simple sense of "at" or "near," unless the idea of juxta-position, being by the side of a thing, is intended to be insisted on. $\Pi a \rho a \dot{\sigma} \tau \dagger \nu \tau \tau \partial \nu \pi \delta \lambda \nu \delta \nu \pi \nu \sigma \rho \mu \mu \dot{s}$ (Xenoph. Anab. III. 4, 9.) is, I imagine, "close by the side of the city "stood a pyramid." In Xenoph. Anab. I. 4, 3. where the common reading was $\pi a \rho \dot{a} \tau \dagger \nu \sigma \kappa \eta \nu \tau \dot{\rho} \sigma \kappa \sigma \tau - \tau \tau \dot{\rho} \sigma \kappa \eta - \tau \dot$ ξωντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν, has clearly a different meaning, and signifies, not simply "by the sea-side," but, "along "the edge of the sea." Perhaps we should read here, as in I. 20, 3. περὶ τὸ Λεωκόριον; the two prepositions being frequently confused in the MSS.

Λεωκόριον] Leocorium (ut dicit Ælianus Var. Hist. lib. XII. c. 28.) Athenis erat templum filiarum Leo, (sc.) Praxitheæ, Theopæ, Eubulæ. Has pro salute civitatis Minervæ occisas esse fama est, quum Leos pater eas tradidisset propter oraculum Delphicum, quod monebat, aliter non posse servari urbem, nisi illæ mactarentur. Vide Suidam, Ciceronem, lib. III. de Nat. Deor. Meursii Panath. p. 30. et Ceramicum Gem. c. 17. Hupp.

14. ού όρδίως διετέθη] "Ητοι χαλεπῶς διετέθη, ή ού όρδίως οὐδὲ εὐκόλως ἀηρέθη. ήγουν οὐ διάθεσιν τιμωριῶν ἐλάμβανεν ὑρδίαν ἐνεγκεῖν. SCHOL. According to the grammarians, " was roughly " dealt with." οὐ ὑρδίως, κακῶς, Θουκυδίδης. Hesychius. Photius,

ATHENS.

διετέθη· 'Αρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρημα ἀπόλλυται. LVIII. ἀγγελθέντος δὲ 'Ιππία ἐς τὸν Κεραμεικὸν, οὐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς ὑπλίτας, πρότερον ἡ aἰσθέσθαι αὐτοὺς ẳποθεν ὅντας, εὐθὺς ἐχώρησε, καὶ ἀδήλως τῆ ὅψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν ἐκέλευσεν αὐτοὺς, ς 2 δείξας τι χωρίον, ἀπελθεῶν ἐς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὅπλων. καὶ οἰ μὲν ἀνεχώρησαν, οἰόμενοί τι ἐρεῖν αὐτόν· ὁ δὲ τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν, ἐξελέγετο εὐθὺς οῦς ἐπητιάτο καὶ εἶ τις εὑρέθη ἐγχειρίδιον ἔχων· μετὰ γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν.

LIX. Τοιούτφ μέν τρόπφ δι έρωτικὴν λύπην ή τε ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα 2περιδεοῦς, ᾿Αρμοδίφ καὶ ᾿Αριστογείτονι ἐγένετο. τοῖς δ' ᾿Αθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἡ τυραννὶς κατέστη, καὶ ὁ ˁΙππίας διὰ φόβου ἦδη μᾶλλον ῶν τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς 15 ἔκτεινε, καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἅμα διεσκοπεῖτο, εἶ ποθεν ἀσφά-3 λειάν τινα ὑρφη μεταβολῆς γενομένης ὑπάρχουσάν οἱ. ˁΙππόκλου γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Αἰαντίδῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα ᾿Αρχεδίκην, ᾿Αθηναῖος ῶν Λαμψακηνῷ, ἔδωκεν, αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ ∞ Δαρείφ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκφ ἐστὶν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε

άνδρός άριστεύσαντος έν Ελλάδι των έφ' έαυτοῦ ἱΙππίου Ἀρχεδίκην ήδε κέκευθε κόνις

2. rd L.O. 3. aloreordas A.E.F. 6. rs] rd d.i. 7. rs] rr L. eipeñe C.i.k. 8. drodaßeir L.O.P.i.k. depeir Q.R.f. 9. eipedein L. 10. eibdeoras A.B.F.G.H.K.N.P.R.V.g.h.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. valgo eiddyoras. πομπάς A.B.E.F.H.N.R.V.g.h. Poppo. Goell. Bekk. ceteri προπομπάς. πέμπεις γρ. h. 13. rois de adny. V. 15. fdn] om. L.O.P.d.i.k. 17. rise] om. g. δρώ F. γιομένης e. ύπόκλου f. 18. alarride C.K.P.V.b.f.k. 20. alσόψενος O. abros F. 21. λαψάκο F.H. 22. ráde i. 24. dogrediens A.F. κεύθει K.

 ἀδήλως — ξυμφοράν] "Without "betraying any thing in his counte-"nance, having composed it upon the "news of his loss." Αὐτήν, scil. τὴν ὄψων, is to be supplied after πλασάμενος. `Αδήλως τῷ ὄψει πλασάμενος resembles

III. 59, I, deisasta sizer suppose haportas, where see the note. For the device practised on this occasion by Hippias, compare the notes on II. 2, 5. and IV. 74, 2.

23. ardpos] Epig. Simonidis. Hephenst.

ATHENS.

ή πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφών τ' οὖσα τυράννων παίδων τ', οὖκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

τυραννεύσας δὲ ἔτη τρία Ἱππίας ἔτι Ἀθηναίων, καὶ παυθεὶς 4 ἐν τῷ τετάρτῷ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν 5 Οιμπρ. 67. 3. Φευγόντων, ἐχώρει ὑπόσπονδος ἔς τε Σίγειον Α.C. 510. καὶ παρ Ἀἰαντίδην ἐς Λάμψακον, ἐκεῖθεν δὲ ὡς βασιλέα Δαρεῖον, ὅθεν καὶ ὑρμώμενος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ, ἦδη γέρων ῶν, μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν.

Ι. καl] om. G.R. τ'] om. i. 2. νοῦντασα ζασθαλίην Ε. 4. παυθεls A.B.L.O.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo παυσθείs. 4. άλδ B; nec in F. pluribus litteris locus. άλδῶν h. qui supra. γρ. αλκμαωνιδῶν. άλκμεωνιδῶν C. 5. ὑπεχώρει h. 7. καl] om. R. 8. μετά μῆδον P. om. k. 10. δῆμος] μῆδος P. 11. αὐτόν g. ὑφίστατο e. 12. ὑποπτος B.K.h. sed margo B. σημ. ὑπόπτης. 14. καl τυραννική] om. Q. και τυραννίδι correctus h. 15. αὐτόν G.m. 17. ἐν παύλη] ἀνάπαυλα Toupius (1. p. 257.) post Reiskium.

et hic legit ἀraσθαλίαν. WASS. Vide Casauboni Epistolam CCCCLXVII. Edit. Roterod. DUKER.

4. ύπο Λακεδαιμονίων και Άλκμαιωνιδών. See the story in Herodotus, V. 55, &c.

5. is **Sivener**] Siggeum had been taken from the Mitylengeans by Pisistratus, and given by him to his natural son Hegesistratus; and it was still in his possession, although the Mitylengeans had long tried to recover it. See Herodot. V. 94, 95.

dot. V. 94, 95. 12. ὑπόπτης] Imitatur Ælianus Var. Hist. 4, 18. ὑπόπτης der els πάντας ό Διονύσιος. De iis, quæ Scholiastes hic adnotat, adi Interpretes Pollucis, I. 197. DUKER.

17. οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο] The word παῦλα is condemned by the grammarian Thomas Magister: τὸ δὲ παῦλα, ἀδόκιμον. But the commentators on his work quote instances of its occurrence in Sophocles, Xenophon, Plato, and Theophrastus. And for the construction ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, Poppo refers to a similar expression in III. 33, 4. ἐν καταλήψει ἐφαίνετο.

18. ἐπεδίδοσαν— ἐς τὸ ἀγριώτερον] Compare Herodotus, II. 13, 4. ἡν οῦτω ἡ χώρη—ἰπεδιδοῖ ἐς ὕψος.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

τερόν τε και πλείους έτι ξυλλαμβάνειν, ένταθθα άναπείθεται είς των δεδεμένων, όσπερ έδόκει αιτιώτατος είναι, ύπο των Ευνδεσμωτών τινός, είτε άρα και τα όντα μηνύσαι είτε και ου · επ' αμφότερα γαρ εικάζεται, το δε σαφες ουδείς ουτε τότε ούτε ύστερον έχει είπειν περί των δρασάντων το έργον. 5 3 λέγων δε έπεισεν αύτον, ώς χρή, εί + μή και + δέδρακεν, αύτόν τε άδειαν ποιησάμενον σώσαι και την πόλιν της παρούσης ύποψίας παῦσαι βεβαιοτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι 4 δμολογήσαντι μετ' άδείας, η άρνηθέντι δια δίκης έλθειν. και ό μεν αυτός τε καθ' έαυτοῦ καὶ κατ' άλλων μηνύει το τῶν 10 Έρμων ό δε δήμος ό των 'Αθηναίων ασμενος λαβών, ώς φέτο, το σαφές, και δεινον ποιούμενοι πρότερον, εί τους έπιβουλεύοντας σφών τῷ πλήθει μη είσονται, τον μέν μηνυτην εύθύς και τους άλλους μετ' αύτου, όσων μη κατηγορήκει, έλυσαν, τούς δε καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τούς 15 μέν απέκτειναν, όσοι ξυνελήφθησαν, των δε διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες επανείπον άργύριον το άποκτείναντι.

2. δσπερ A.B.L. δπερ G.m. 3. είτε οῦ Ρ. 4. δικάζεται Ε. οἰδεὶs L.O. Poppo. Goell. Bekk. cæteri οἰθείs. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 181. 6. εἰ καὶ μὴ δέδρακεν αἰτὸν δὲ d. αἰτὸν F.H.K.L.N.O.m. 8. παῦσαι] σῶσαι γρ. h. βεβαιοτέραν m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo βεβαιωτέραν. γὰρ] om. O. 9. μετὰ ἀδείas V. ἀρθέττι Ο. διὰ] μετὰ g. δίκης] θήκης k.m. " θήκης, opinor, G." BEKK. 10. ἐαυτὸν Α.B.C.E.F.P. κατὰ τῶν ῶλλων Q. 12. ὡετο σαφὲς δεινὸν καὶ δεινὸν ποιούμενοι e. ποιησάμενοι L. 13. οἶσουται g. 14. προκατηγορήκει L. 15. καταιτωθέντας Α.B.F.H.c.g.h. 16. δσοι] om. k.

2. els rôv dedeµévor] Andocides Orator. Plutarchus Alcib. qui ei Timæum quemdam, singularis calliditatis et audaciæ hominem, hujus consilii auctorem fuisse, et decreto publico iis, qui se ipsi indicassent, impunitatem promissam, scribit. Duk. Vid. de tota hac historia Andocidis de Mysteriis orationem.

6. $e^i + \mu \eta \kappa a^i + \delta \epsilon \delta \rho a \kappa \epsilon \nu$] I agree with Poppo in thinking that this order of the words cannot be the right one. It would mean, not what the sense of the passage requires, "even if he had "not done it," but, "unless he had "done it," the conjunction κa^i being expressed in English by a stress laid on the auxiliary verb. See note on IV. 92, 2. I have no doubt therefore that the true reading is el καl μη δέδρακεν.

17. ἐπανείπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι] Ad hunc locum fortassis respexit Pollux, II. 118. ἐπανειπῶν ἀργύρον ριον, οἰον ἐπικηρύξας. Videtur pro codem habuisse ἐπανειπῶν εἰ ἐπικηρύπτων ἀργύριον τινί. Sed est inter hæc discrimen. Nam in illo dativus refertur ad eum, cui præmium promittitur, in hoc ad eum, in cujus caput pecunia statuitur; nam usitatius est de hac re ἐπικηρ ρύξαι. Vide Ammonium in ἐπικηρύξαι, et Valesium ad notas Maussaci in Harpocrationem, ν. ἐπικηρυχέναι. Pollux, IV. 93. ἐπικηρύπτειν χρήματε τυί. DUKER.

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 9.

κάν τούτω οι μέν παθόντες άδηλον ήν ει άδικως ετετιμώρηντο, 5 ή μέντοι άλλη πόλις έν τφ παρόντι περιφανώς ώφέλητο. LXI. περί δέ τοῦ ᾿Αλκιβιάδου, ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν οίπερ και πριν έκπλειν αυτον έπέθεντο, χαλεπώς οι 'Αθηναίοι

citement still continue plots, and strong prebiades. He escapes

5 The sharm and ex- έλαμβανον και έπειδη το των Ερμών Φοντο citement sui continue σαφές έχειν, πολύ δη μάλλον και τα μυστικά. dread of aristocratical ών επαίτιος ήν, μετά τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ Judice against Ald- της ξυνωμοσίας έπι τφ δήμφ απ' έκείνου έδόκει from the officers on his πραχθήναι. και γάρ τις και στρατιά Λακεδαι-2 10 range in Peloponne. μονίων ου πολλή έτυχε κατά τον καιρον τουτον, έν 🖗 περί ταῦτα έθορυβοῦντο, μέχρι ἰσθμοῦ παρελθούσα, προς Βοιωτούς τι πράσσοντες. έδόκει ούν έκείνου πράξαντος, και ού Βοιωτών ένεκα, άπο ξυνθήματος

ήκειν, καὶ εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλα-15 βόντες τους ανδρας, προδοθήναι αν ή πόλις. και τινα μίαν νύκτα καί κατέδαρθον έν Θησείω τω έν πόλει έν δπλοις. οί 3 τε ξένοι τοῦ Αλκιβιάδου οἱ έν Αργει κατὰ τον αὐτον χρόνον ύπωπτεύθησαν τῷ δήμφ ἐπιτίθεσθαι καὶ τοὺς ἑμήρους τῶν

παθοῦντες Κ. πείθοντες e. ένδίκως L.O.P. **Ι. κάν] καὶ θ.** 2. TEptφανώς έν τῷ παρόντι ε. 4. ἐπετίθεντο γρ. h. οί άθηναΐοι χαλεπώς Ν.V. ό. σαφώς G.L.O.P.d.k.m. 9. παραχθήναι g. τις στρατία Ε. 10. πολύ G.k.m. 12. πρός] ώς g. πρός τούς h. βιωτούς F. πράσσοντας Α.Ε.F.h. 13. πράξοντος G.m. εκείνου] om. h. 14. έφασαν B.h. 16. καί] om. R.d.e. 18. και όμήρους Ο. και δη όμήρους Q. τή πόλει G. 17. ol] om. R.

7. μετά τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνwworias] "With the same meaning " and connected with the plot against "the commons' government;" namely, the plot which they so firmly believed to have a real existence, and to which they attributed the mutilation of the Mercuries. έδόκει τη ξυνωμοσία δή-μου καταλύσεως γεγενήσθαι. VI. 27, 3.

12. πρός Βοιωτούς τι πράσσοντες] Valla πρός Bourrovs vertit, cum Bœotis. Recte accepit de clandestino aliquo consilio et conatu cum Bœotis adversus Athenienses, quibus utrique inimici, ipsi autem inter se socii et amici erant, ut e lib. V. constat. Sic, $\pi \rho \delta s$ $\tau \nu a$ $\pi \rho \dot{a} \sigma \sigma \epsilon \nu$, adversus alium scilicet, dixit Thucydides, III. 28, 2. IV. 68, 4. 74, 2.

103, 3. et 114, 3. DUK.

16. έν Θησείφ τφ έν πόλει] This is the temple of Theseus now in existence, and converted into a Christian church. Its situation in the north-west part of the city, near the gates which led to Corinth and Eleusis, pointed it out on this occasion as the fittest place in which the Athenians could keep their watch. Of course the men slept, not in the actual temple, but within the sacred precinct, répevos : and the expression ev oπλois means that the spears and shields were piled as in a camp, in an open space within the répevos, while the men lay, either in some of the sacred buildings, or on the ground, close at hand.

THUCYDIDES, VOL. II.

θογκγδιδογ

ATHENS. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

Αργείων τους έν ταις νήσοις κειμένους οι Αθηναιοι τότε παρέδοσαν τῷ Αργείων δήμφ διὰ ταῦτα διαχρήσασθαι. 4 πανταχόθεν τε περιεστήκει ύποψία es τον 'Αλκιβιάδην. ώστε βουλόμενοι αυτόν ές κρίσιν άγαγόντες άποκτειναι, πέμπουσιν ούτω την Σαλαμινίαν ναύν ές την Σικελίαν έπί τε έκεινον 5 5 και ών πέρι άλλων έμεμήνυτο. είρητο δε προειπείν αυτφ άπολογησομένω άκολουθείν, ξυλλαμβάνειν δε μη, θεραπεύοντες τό τε πρός τους έν τη Σικελία στρατιώτας τε σφετέρους και πολεμίους μη θορυβείν, και ούχ ηκιστα τούς Μαντινέας και 'Αργείους βουλόμενοι παραμείναι, δι' έκείνου 10 6 νομίζοντες πεισθήναι †σφας † ξυστρατεύειν. και ό μεν, έχων την έαυτου ναυν, και οι ξυνδιαβεβλημένοι απέπλεον μετα τής Σαλαμινίας έκ τής Σικελίας ώς ές τας Αθήνας. καί έπειδη έγένοντο έν Θουρίοις, ούκέτι Ευνείποντο, άλλ' άπελθόντες από της νεώς ου φανεροί ήσαν, δείσαντες το έπι ις η διαβολή ές δίκην καταπλεύσαι. οι δ έκ της Σαλαμινίας τέως μεν εξήτουν τον Αλκιβιάδην και τους μετ αυτού ώς δ ούδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ὦχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ ᾿Αλκιβιά-

I. τότε] om. Q. 2. διαχρήσεσθαι A.C.E.F.H.K.V.d.e.g.k.m. χρήσεσθαι B.h.i. 3. περιειστήκει F.L.O.Q.h.k. 6. προσειπείν N.V. 7. ἀπολογησαμάνφ A.B.E.F.H.K.R.g.h. ἀκολουθησομάνφ d.i. 8. πρός] om. f. τŷ] om. G. d.i.m. στρατιώται σφετάρους L. στρατιώτας τε τούς σφετέρους f. 11. πεισθηναι σφάς] om. d.i. suspectum ntique σφάς. Bekker. σφάς] "immo σφίσι." Bekk. ed. 1832. σφάς-- ές τὰς] om. N. in textu, sed habet in marg. a manu recentiori addita. ξυνστρατεύειν C. 13. δς] om. H.V.i. 14. έπελθόντες C.

I. τούς έν ταις νήσοις κειμένους] 808 V. 84, I.

3. περιεστήκει—is τον 'Αλκιβιάδην] "Gathered round against Alcibiades;" i. e. "beset Alcibiades." Compare III. 54, 5. φόβος περιέστη την Σπάρτην. Or the construction may be, "From every "side there resulted suspicion against "Alcibiades." And this the order of the words seems to favour.

6. εἰρητο-θεραπεύοντες] Compare V. 70, 1. ξύνοδος ήν, -- χωροῦντες, κ. τ. λ. and Herodot. III. 16, 4. Πέρσησι μὲν, δι ὅπερ εἰρηται λέγοντες, κ. τ. λ.

11. meiotôjivai † opâs † Evorpareview] Here, as in V. 49, 1, opâs, if the text be genuine, is clearly equivalent to avrovs; for neither in that passage nor in this

can I admit the most forced interpretations by which some have tried to make the word keep its proper meaning. But I do not believe that the text is genuine; and as in V. 49, I, I should read $\sigma\phi \delta w$ instead of $\sigma\phi \delta s$, so here I should read $\sigma\phi \delta v$, according to the conjecture of Lindau and of Dobree; or else omit both the words $\pi ws-\sigma \delta \eta v a \sigma \phi \hat{a} s$, with two of the Paris MSS., d. and i.

15. $rd \epsilon rl \delta a \beta o \lambda \hat{g}$ — raran $\lambda \epsilon \hat{v} \sigma a l$ "The going home to trial with a preju-"dice existing against him." Compare the expression $\langle \hat{g} \nu \epsilon n \rangle$ accords, "to live "with a family of children;" i.e. having a family. See Hermann on Viger, note 397. and Matthize, Gr. Gr. §. 586. SICILY. A. C. 415. Olymp. 91. 8.

δης, ήδη φυγάς ών, ού πολύ ὕστερον ἐπὶ πλοίου ἐπεραιώθη ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας· οἱ δ' Αθηναῖοι ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

LXII. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν ἀΑθηναίων στραετηγοὶ ἐν τῆ Σικελία, δύο μέρη ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος

BICILY. καὶ λαχών ἐκάτερος, ἔπλεον ξὺν παντὶ ἐπὶ Various unimportant movements of the Athenian armament. Its head quarters still continue at Catana. Kατασκέψασθαι δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ

10 πράγματα, καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρòs Ἐγεσταίουs. παραπλέοντες δ ἐν ἀριστερậ τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρòs » τὸν Τυρσηνικὸν κόλπον, ἔσχον ἐς Ἱμέραν, ὅπερ μόνη ἐν τούτφ τῷ μέρει τῆς Σικελίας Ἑλλὰς πόλις ἐστί· καὶ ὡς οὐκ

1. πολύ A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V. c.e.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πολλφ. 3. τε] om. i. 4. μετά ταῦτα δὲ Κ. ἐν τῆ σικ. στρατηγοὶ Ν.V. 6. ξύμπαντι k. 7. μὲν] δὲ Q. 8. oi] om. K.f. 10. παρ C.K.R.e. πρός παρ d.i.k. 11. παραπλεύσαντες A.B.V. h. et correct. N. ἐπ ἀριστερῷ V. 12. ἰμέραν K.L.f. ἡμέραν g.

2. $i\kappa \tau \eta s \Theta ov \rho(as]$ Poppo understands this as meaning "the country of Thurii." But $\tau \eta \nu \Theta ov \rho(av)$ in ch. 104, 2. must mean the city, and the country is rightly called in VII. 35, 1. $\eta \Theta ov \rho(as)$. Stephanus Byzantinus says that the name was written $\Theta ov \rho(a)$, and $\Theta ov \rho(a)$, as well as $\Theta ov \rho(a)$, and E c khel describesa coin in which the inscription is $<math>\Theta OYPIA$. Whether Thucydides wrote the name variously, or whether $\Theta ov \rho(a)$ is owing to the copyists, cannot be decided : but I think that the town is certainly meant, and not the country.

tainly meant, and not the country. $\epsilon \rho \mu \mu \delta i \kappa \eta$ "Trying him when he "was not forthcoming." Under similar circumstances in England, of the nonappearance of a person when indicted for treason, he is outlawed; and the "outlawing in treason or felony amounts "to a conviction and attainder of the "offence charged in the indictment, as "much as if the offender had been "found guilty by his country." [Blackstone, Comment. IV. p. 319.] And any one may arrest him, even without a warrant, in order to bring him to execution; but he may not kill him, be-

cause, according to Bracton's most admirable words, "licet juste occidatur " iste, tamen occisor peccat mortaliter, " propter intentionem corruptam." (Blackstone, IV. p. 178.) Now this was the judgment of religion even in heathen countries; for in the famous definition of "Sacer," (Festus in voce,) it is said expressly, "Neque fas est eum immo-" lari, sed qui occidit, parricidii non " damnatur, nam lege tribunicia prima " cavetur, Si quis eum qui eo plebeiscito " sacer sit, occiderit, parricida ne sit." The difference then is, that with us the law has learnt the wisdom of religion, and punishes as murder what religion declares to be sinful : whereas in heathen countries the two being distinct, religion vainly declared "that it was "wicked to slay an outlaw," since the law, acting on other principles, adjudged the religious wickedness to be no legal crime.

For the construction báraror karéyrworar aurou, see the note on I. 95, 3.

13. Έλλἀς πόλις] Compare Herodot. V.93, 3. περὶ πόλιν Έλλάἀα. VII. 22, 5. Σάνη πόλις Έλλάς. VI. 98, 4. κατὰ Έλ-

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SICILY. A. C. 415. Olymp. 91.2.

3 έδέχοντο αὐτοὺς, παρεκομίζοντο. καὶ ἐν τῷ παράπλῷ αἰροῦσιν ⁶Υκκαρα, πόλισμα Σικανικὸν μὲν, Ἐγεσταίοις δὲ πολέμιον ⁷ην δὲ παραθαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν πόλιν παρέδοσαν Ἐγεσταίοις (παρεγένοντο γὰρ αὐτῶν ἱππῆς), αὐτοὶ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρουν διὰ τῶν Σικελῶν, ἔως 5 ἀφίκοντο ἐς Κατάνην, αἱ δὲ νῆες περιέπλευσαν, τὰ ἀνδρά- 4ποδα ἄγουσαι. Νικίας δὲ εὐθὺς ἐξ Ὑκκάρων ἐπὶ Ἐγέστης παραπλεύσας, καὶ τἄλλα χρηματίσας καὶ λαβῶν τάλαντα τριάκοντα παρῆν ἐς τὸ στράτευμα· καὶ τἀνδράποδα †ἀπέ δοσαν,† καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἶκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. 10 5 καὶ ἐς τοὺς τῶν Σικελῶν ξυμμάχους περιέπλευσαν, στρατιὰν κελεύοντες πέμπειν· τῦ τε ἡμισεία τῆς ἑαυτῶν ἦλθον ἐπὶ ⁶Υβλαν τὴν Γελεᾶτιν, πολεμίαν οὖσαν, καὶ οὐχ εἶλον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

LXIII. Τοῦ δ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς τὴν ἔφοδον 15 οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο, οἱ δὲ Συρα-² The Byracusans are κόσιοι καὶ αὐτοὶ ὡς ἐπ᾿ ἐκείνους ἰόντες. ἐπειδὴ emboldened by the In- γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν activity of the enemy. προσδοκίαν οἱ ᾿Αθηναῖοι οὐκ εὐθὺς ἐπέκειντο, κατά τε τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον, 20

2. ῦκαρα g.i. ῦκλαρα Ο. 1. edéyero K.d. σικανόν C.G.K.R.e.f. 4. TOIS ante eyeor. inserunt. K.N.V. γàρ] δè d. 5. avrois f. σικελικών Ρ. *εὐθ*ύs] om. i. ³8. καὶ ante $\tau \tilde{a} \lambda \lambda a$ om. G. 9. " Malim 7. έχουσαι d. " απέδοντο." Bekk. 2. 10. αὐτοῦ f. 12. Tỹ ξαυτών N.V. 11. rows] om. K. 13. πολεμίων Ρ. ούσαν] πόλιν L.O.P. 18. τήν] om. E.

λάδα γλῶσσα». Compare the forms 'Ολυμπιάς, Τροοάς, &c. which, like 'Ελλάς, are properly adjectives. So μαυνός, φοιβάς. See Buttmann, Gr. Gr. vol. I. p. 252. ed. 1830. and Jelf, 439. 1.

2. Excarkov $\mu i \nu - \pi \alpha \lambda i \mu c \nu j$ "This "is mentioned, because, as being of "Sicanian origin, it might have been "expected to have been on good terms "with Egesta, seeing that it was of the "same origin." BLOOMFIELD.

9. $\dagger d\pi \langle \delta o \sigma a v \dagger]$ Bekker, in the preface to his smaller edition, suggests that we should read $d\pi \langle \delta o r \sigma o$. There is no authority, that I am aware of, for giving to the active voice the signification of "selling." If the text be genuine, the sense would seem to be, "they produced, or gave up their "slaves;" i. e. produced them to be disposed of for the public benefit, instead of keeping them as their own property. Compare VII. 85, 3. rd µèr oùr dôpoiofôir roù orpareiµaros és rd κοινόν où πολù èyérero, rd dè diazharèr πολύ.

10. ἐγέροντο—τάλαντα] A departure from the common practice of joining a singular verb to a plural nominative case, when of the neuter gender. Compare I. 126, 5. v. l. and note, and V. 26, 2. note.

SICILY. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

και έπειδη πλέοντες † τά τε † έπέκεινα της Σικελίας πολύ άπο σφων έφαίνοντο, και πρός την Υβλαν έλθόντες και πειράσαντες ούχ είλον βία, έτι πλέον κατεφρόνησαν, καί ήξίουν τούς στρατηγούς, οΐον δη όχλος φιλεί θαρσήσας 5 ποιείν, άγειν σφας έπι Κατάνην, έπειδη ούκ έκεινοι έφ' έαυτούς έρχονται. ίππης τε προσελαύνοντες άει κατάσκοποι των 3 Συρακοσίων προς το στράτευμα των 'Αθηναίων, εφύβριζον άλλα τε καί εί ξυνοικήσοντες σφίσιν αυτοί μαλλον ήκοιεν έν τη άλλοτρία, η Λεοντίνους ές την οικείαν κατοικιούντες. 10 LXIV. A γιγνώσκοντες οι στρατηγοί των Αθηναίων, καί βουλόμενοι αυτούς άγειν πανδημεί έκ της πόλεως ότι πλεί-Which leads the Athe- στον, αυτοί δέ ταις ναυσίν έν τοσούτω ύπο nian generals to form and successfully exe- νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον καταλαcutes plan for drawing βείν έν έπιτηδείω καθ' ήσυχίαν, είδότες ούκ αν away the Syracusans 15 to Catana, while they, δμοίως δυνηθέντες και εί εκ των νεων προς

2. έφαίνοντο A.B.E.F.H.K.N.Q.R.V.c.d.g.h. Parm. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έφαίνετο. 3. πλέον] μαλλον Q. 5. έπειδή A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O. P.R.V.c.d.e.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo έπειδή γε. 6. καὶ ἱππεἶs προσελαύνοντες L.O.Q. ἱππῆς (vel ἱππεῖς) προσελαύνοντες A.B.E.F.G.H.K.R.b.c.d. e.g.k.m. ἱππείς δὲ N.V. 8. καὶ εἶ] καὶ A.B.k. ὡς O.P. καὶ ὡς C.G.d.e.m. αὐτοὶ Bekk. 2. Libri αὐτοῖς. 9. κατοικοῦντες B. 11. πανδημὶ Q. 13. καταλαβείν βεῦν

A.B.E.F.H.L.N.O.P.Q.V.e.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. καταλαμβάνειν G. vulgo καταλαμβάνειν. 14. έν] om. V. 15. εί] om. Q. ol B.h. νεων] αθηναίων d. άθηνων i. πρός παρασκευασμένους C.G.d.k.m. προπαρεσκευασμένους N.f.

Ι. πλέοντες †τά τε † επέκεινα] " Μα-" lim πλέοντές τε ές τάπέκεινα, κ. τ. λ. DOBREE. "Es re rà enereura was the conjecture of Reiske. What, if we read πλέοντες τότε ές τάπέκεινα? But πλείν τα έπέκεινα της Σικελίας is as suspicious as the old reading in V. 2, 3. περιέπεμψε δέκα τόν λιμένα περιπλείν, where all the later editors read is row λιμένα. So in the Acts of the Apostles, xxvii. 2, where the common reading is μέλλοντες πλείν τούς κατά την 'Ασίαν τό- πovs , both the Alexandrian and Vatican MSS. read els roùs-rónous. The expression in Herodotus, IV. 42, 5, έπλεον την νοτίην θάλασσαν, must not be confounded with the cases which I have alluded to.

[At Thucydides hic non vult dicere, navigare in partem ulteriorem Siciliæ, sed præternavigare oram Siciliæ ulteriorem.— ** Håc autem significations πλείν τὰ ἐπέκεινα τῆς Σικελίας æque Græcum videtur ac περιορμίζεσθαι τὸ πρός νότον, περιορμείν τὰ πρός τὸ πέλαγος, et similia, de quibus vid. adnot. ad III. 6, r. Perspexit idem nuper Goeller. POPPO.]

14. καθ ήσυχίαν, εἰδότες] ᾿Απὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν εἰδότες ὅτι οὐχ ὁμοίως οἱ ᾿Αθηναῖοι δυνήσονται στρατόπεδον καταλαβεῖν, οῦτ ἐἰ κατὰ θάλασσαν φανερῶς καὶ προησθημένων τῶν Συρακουσίων ἐπιπλέοιεν, (χαλεπὴν γὰρ ἔσεσθαι τὴν ἀπόβασιν, ἀντιταχθησομένων τῶν ἐναντίων, καὶ οὐκ ἀπαρασκείων ὅντων,) οῦτ ἐἰ κατὰ γῆν ἐπίοιεν ἐκ τοῦ φανεροῦ (καὶ γὰρ καὶ οῦτως ἐδόκουν βλαβήσεσθαι) διὰ ταῦτα δὴ ἀπάτῃ ἐβούλοντο χρήσασθαι, καὶ παρασχείν δόκησιν τοῦς Συρακουσίοις ὡς κατὰ γῆν ἰόντες, ὅπως ἐπεξελθόντες ἐκείνοι πανθημεὶ παρατάξωνται. SCHOL.

15. και ει-εκβιβάζοιεν η-γνωσθείη-

θοικτσιγοι

SICILY. A. 0. 415. Olymp. 91. 9.

availing themselves of their absence, had provo θείησαν (roùs γὰρ ầν ψιλοùs roùs σφών their whole army without opposition under their whole army withcout opposition under their whole army withtheir whole army w

δθεν ύπὸ τῶν ἑππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου (ἐδίδασκον δ αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς τῷ 'Ολυμπιείῷ χωρίου, ὅπερ καὶ κατέλαβον, Συρακοσίων ψυγάδες, οἱ ξυνείποντο,) τοιόνδε τι 2 οὖν, πρὸς ἁ ἐβούλοντο, οἱ στρατηγοὶ μηχανῶνται. πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστὸν, τοῦς δὲ τῶν Συρακοσίων στρατη- 10 γοῖς τῆ δοκήσει οὐχ ἦσσον ἐπιτήδειον· ἦν δὲ Καταναῖος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ὅκειν ἔφη, ὡν ἐκείνοι τὰ ὀνόματα ἐγίγνωσκον, καὶ ἦπίσταντο ἐν τῆ πόλει ἔτι ὑπο-3 λοίπους ὅντας τῶν σφίσιν εὐνόων. ἔλεγε δὲ τοὺς ᾿Αθηναίους αὐλίζεσθαι ἄπο τῶν ὅπλων ἐν τῆ πόλει, καὶ εἰ βούλονται 15 ἐκείνοι πανδημεὶ ἐν ἡμέρα ῥητῆ ἅμα ἕφ ἐπὶ τὸ στράτευμα

I. ἐκβιάζοιεν A.B.E.F.H.L.O.P.c.f.g. et pr. manu N. βιάζοιεν G. 2. γρωσθείημεν e. roùs σφῶν] τῶν σφῶν K.R.V.g. 3. καὶ ὅχλον καὶ τῶν σ. Q. καὶ τοὐ ὅχλον σ. R.f. roùs] καὶ τοὺs L.O.P.Q. 5. βλάπτειν—ἰππέων] οπ. L.O. 6. ἀξειολόγου V. 7. δλυμπτέφ Ο. δλυμπτέφ L.Q.R. καὶ οπ. L.O.P.k. 9. πέμπουσι ở ἄυδρα A.B. II. τῦ οπ. G. I2. ἔφη A.B.C.E. F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἔφησεν. 14. σφίσι τῶν e. εἰνόων A.B.C.E.F.H.N.V.d.e.g.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐψησεν. 15. ἄπο Poppo. Goell. vulgo et Bekk. ἀπό. 16. στρατόπαιδον Q.

σω?] The Scholiast interprets this, of r el—emarkener-of el κard yip enlare. But can κal el—i be equivalent to elire —eire, " both if they were to land from " their ships, or to be known to be " coming by land?" Poppo has marked the conjunction κal with brackets, adding, " here depravant sententiam."

[Göller also has inclosed the conjunction *sal* in brackets, in his 2nd edition.]

15. $dmo \tau \hat{\omega} \nu \delta \pi \lambda \omega \nu$] The regular camp of the Athenians, in which the spears and shields were kept piled as usual in an open space within the inclosure, was on the outside of the city of Catana; but the men were mostly in the habit of getting quarters in the town, and alsoping there. Accordingly the plan proposed was that the Catanæans should cut off all the Athenians that were in

the town, while the Syracusane forced the entrenchments of the camp, and made themselves masters of all within it. The text varies, and the words rd orpárevua are suspicions. Perhaps the true reading is, προσβαλόντας το στραrevuare alphoeur. The word orpáreuna had been used in ch. 63, 3. to express the Athenians in their camp as distinguished from those who might happen to be in Catana. Another correction has also been suggested to me, that we should read to orparevuan for to orpa-revua, "that they with their army should "attack the palisade, and take it." This suits very well with the order of the words, and is rendered probable by a similar passage in IV. 11, 2. which has also been pointed out to me, ruiστρατώ προσέβαλλον τώ τειχίσματι.

SICILY. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

έλθειν, αύτοι μέν άποκλήσειν τους παρά σφίσι και τας ναύς έμπρήσειν, εκείνους δε ραδίως το στράτευμα προσβαλόντας †τῷ σταυρώματι † αἰρήσειν είναι δὲ ταῦτα τοὺς Ευνδράσοντας πολλούς Καταναίων, και ήποιμάσθαι ήδη, άφ' ών 5 αυτός ήκειν. LXV. οί δέ στρατηγοί των Συρακοσίων, μετά τοῦ καὶ ἐς τὰ άλλα θαρσεῶν καὶ εἶναι ἐν διανοία καὶ άνευ τούτων ίέναι + παρεσκευάσθαι + έπι Κατάνην, επίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ πολλῷ ἀπερισκεπτότερον, καὶ εὐθὺς ἡμέραν ξυνθέμενοι ή παρέσονται, απέστειλαν αύτον, και αύτοι (ήδη 10 γαρ και των ξυμμάχων Σελινούντιοι και άλλοι τινές παρησαν) προείπον πανδημεί πάσιν έξιέναι Συρακοσίοις. έπει δέ έτοιμα αύτοις και τα της παρασκευής ην, και αι ημέραι έν αίε Ευνέθεντο ήξειν έγγυε ήσαν, πορευόμενοι έπι Κατάνης ηὐλίσαντο ἐπὶ τῷ Συμαίθφ ποταμῷ ἐν τῆ Λεοντίνη. οἱ δ 2 15 Αθηναίοι, ώς ήσθοντο αύτους προσιόντας, άναλαβόντες τό τε στράτευμα απαν το έαυτων και όσοι Σικελων αυτοίς, ή άλλος τις προσεληλύθει, και έπιβιβάσαντες έπι τας ναῦς και τα πλοία, ύπο νύκτα έπλεον έπι τας Συρακούσας. και οί τε

1. αποκλήισειν C.F.H.K.N.c.g. Hasck. Poppo. Goell. Bekk. vulgo αποκλείσειν. τούς] αίτους A.B.E.F.H.L.O.P.Q.e.f.g.h.k.m. Bekk. παρά σφίσι] om. L. 3. στρατεύματι C.G.K.L.O.P.R.e.f.i.m. ξυνδράσαντας i. ξυνδράσσοντας P. ξυμπράσσοντας G. 5. μετ' αύτους k. 6. post τοῦ deletas duas F. καὶ ἐς] καὶ om. R. 7. παρασκευάσθαι G.K.k.m. παρασκευάσασθαι N.V.e.f. παρασκευάσθαι C. 9. αὐτοὶ δὴ ῆδη h. 12. καὶ τὰ] κατὰ C.H.K. αί] om. G. ἐν] om. f. 13. ξυνέθετο G.H. ἐγγὺς ῆσαν] ῆγγισαν E. [ἔγγισαν secundum alios.] 14. ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ e. σιμαίθω N.g. συμμαίθω e. σημαίθω L. 15. αὐτοὺς] τοὺς L. προσιόντες F. 16. τε] om. V.

7. léras παρεσκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην] Portus: cum opparatu proficisoi, soquutus Vallam. Considerent alii, an Gracca ita verti possint. Mihi, si ea est sententia, quam illi expresserunt, potius participium, quam infinitivus mapeoxeuáoθaı, requiri videtur. Acacius nullam illius rationem habuit: nam vertit, Catanam ducere. Unde colligere licet, ei suspectum fuisse παρεσκευάσθαι, tamquam ab aliquo intrusum. Et sufficiebat lérau ἐπὶ Κατάνην. Nam, hoc sine adparatu fieri non potuisse, facile quilibet intelligit. Thucydides III. 62, 2. τŷ μέρτοι aŭrŷ idég, ὕστερον 'Aθηναίων lóvran έπὶ rods "Ελληνας. Et IV.93, I. ἔπεισεν lévai ἐπὶ rods 'Aθηναίους. Omnino suspectum habeo hunc locum. DUK.

[Quidni vero recte dictum sit; und ausserdem dass sie auch ohnedies gedachten, mit der Rüstung fertig zu seyn (perfect.), um nach Katana su gehen ? Quare statim subjicit, érel de éroiµa abrois kal rè rîjs mapaoxeuîjs îjv. GöL-LER. Göller's German translation runs thus in English, "And besides that they proposed even without this, to be in readiness with their baggage to march to Catana."]

OOLKLAIDOL

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91.2.

'Αθηναίοι αμα έφ έξέβαινον ές τὸ κατὰ τὸ Όλυμπιείον, ὡς τὸ στρατόπεδον καταληψόμενοι, καὶ οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην, καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα απαν ἀνῆκται, ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς, καὶ ξύμπαντες ἦδη ἀποτρεπόμενοι ἐβοήθουν ἐπὶς τὴν πόλιν. LXVI. ἐν τούτφ δ' οἱ 'Αθηναῖοι, μακρᾶς οῦσης τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς, καθ ἡσυχίαν καθῦσαν τὸ στράτευμα ἐς

ΒΥΓΑΔΟΥΒΕ. Τhe Syracusana, on their roturn from Caεμελλον ὑπότε βούλοιντο, καὶ οἱ ἱππης τῶν tana, find the enemy already established in a favourable position, and in vain offer them battle. 2 παρὰ δὲ τὸ κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγὺς δένδρα κοἰψαντες καὶ

1. ές τὸ E.k. Poppo. vulgo ές τόν. τὸν μέγαν λιμένα R.g.h. inter versus. ὀλύμπιον K.L. ὀλύμπειον O. ὡς τὸ στρατόπεδον A.B.E.H.L.N.O.P.Q.R.V.c.d.g.h.i.k.m. Poppo. Haack. Bekk. vulgo ὡς στρατόπεδον. 3. τὴν] om. Q. 5. ἀποτραπόμενοι Q. ἀποστρεφόμενοι i. 7. καθίσαν Poppo. Goell. Bekk. καθίσαν C.E.F. G.H.K.L.O.P.b.c.g.k.m. καθέσαν h. καθίσαντο d. καθίσαντες e. vulgo ἐκάθισαν. ές] om. B. 10. ἕργφ πρό L.O. 11. λυπήσαι m. 12. τε] om. K. οἰκία E.G.c.d.m. οἰκέιαι f. 13. καὶ τὰ] τὰ δὲ d.

1. ἐς τὸν κατὰ τὸ 'Ολυμπίειον] Scholiastes vulgatus, (nam in Cass. hoc scholion non legitur,) ita scribit, quasi putaverit, deesse τόπον idque in interpretatione sua expressit Portus. Hoc quoque non magnopere probo, ob eam causam, quod, cum hæc vox κατ τλλειψιν deest, fere adjectivum aut pronomen ponitur, cum quo conjungi possit, ut ἐν φανερῶ, ἐν ἐπιτηδείω, et alia, non articulus solus. Fortassis legendum est, ἐς τὸ κατὰ τὸ 'Ολυμπίειον, per ellipsin τοῦ χωρίον, vel μέρος, ut IV. 78, I. et alibi, τὰ ἐπὶ Θράκης. Cap. seq. §. I. τῆ μὲν, τειχία τε καὶ οἰκίαι εἰργονπαρὰ δὲ τὸ, κρημνοί. Cap. 75, I. παρὰ πῶ τὸ πρὸς τῶς Ἐπιτπολὰς ὅρῶν. Cap. 64, I. περὶ τοῦ πρὸς τῷ 'Ολυμπιείω χωρίου. Dux.

 $\dot{\epsilon}_{S}$ το κατά το 'Ολυμπιείον] Such, I think, must be the true reading, for $\dot{\epsilon}_{S}$ τον κατά το' 'Ολυμπιείον can signify nothing. See Duker's note. The preposition, if taken strictly, would express that the point where the Athenians landed was exactly in a line with the Olympizeum; i.e. that a straight line drawn from the Olympizeum at right angles with the coast would exactly fall on the landing place. See Herodot. I. 76, I. ή Πτερίη έστι-κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνω πόντω μάλιστά κη κειμένη.

ώς τὸ στρατόπεδον καταληψόμενοι "As with a view to secure their camp." Τὸ στρατόπεδον, with reference to what had been said in ch. 64, 1. βουλόμενοιστρατόπεδον καταλαβείν.

 καθίσαν] This is the regular form of the augment in the verb καθίζω, as it occurs in the older Attic writers: imperf. καθίζον, aorist καθίσα. See Buttmann, Gr. Gr. §. 114. in ζζω.
 10. ήκιστ' ἀν-λυπήσειν] Dele ἀν.

10. ηκιστ αν λυπήσει» Dele as. DOBREE.

II. τ $\hat{\eta}$ μέν γλο τειχία, κ. τ. λ.] See the memoir on the map of the neighbourhood of Syracuse.

13. mapà dè rò] This is an unusual position for the article, to be placed in a situation where the voice must rest on it, and where it becomes entirely equivalent to a pronoun. Compare. however, III. 61, 2. mode $\mu er vit, dorrestin,$ and III. 82, 15. ent dè ré, dyallora.

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 9.

κατενεγκόντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, παρά τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἔπηξαν, καὶ ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμά τε, ἡ ἐφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὅρθωσαν, καὶ τὴν τοῦ ᾿Ανάπου γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευα-3 5 ζομένων δὲ, ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδεὶς ἐξιῶν ἐκώλυε, πρῶτοι δὲ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων προσεβοήθησαν, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν ᾿Αθηναίων τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ, ὡς οὐκ ἀντιπροήεσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες καὶ δια-10 βάντες τὴν Ἐλωρινὴν ὁδὸν ηὐλίσαντο.

LXVII. Τŷ δ' ὑστεραία οἱ 'Αθηναίοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ὡς ἐς μάχην, καὶ ξυνετάξαντο ὡδε. δεξιὸν on the next day, how- μὲν κέρας 'Αργείοι εἶχον καὶ Μαντινῆς, 'Αθηever, both parties propare for action. The 15 dispositions of the two atλοι. καὶ τὸ μὲν ῆμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύarmica. τὸ δὲ ῆμισυ ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίφ, ἐπὶ ὀκτὼ καὶ τοῦτο

1. μετενεγκόντες L. την] om. h. περί h. σταυρώματα g. 2. τε] om. d. έφοδώτατον A. B. C. E. F. H. L. N. O. P. Q. R. V. d. e. g. h. i. m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ένεφοδώτατον K. vulgo εύεφοδώτατον. "An εὐοδώτατον ř' Bekk. 2. 3. λογάσι N.V. 4. ἀνάπλου A.B. E.F. H. L. O.R.f.g.k. 5. ἐκ τῆς μὲν πόλεως K. ἐκ μὲν τῶν πόλεων g. οὐδεἰς L.O.P. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οὐδείς. ἐκώλυσε h. 7. ὕστερον] om. G. 9. ἀντιπροήεσαν A.B. C.E.F. H.K. N. c.f.g.k. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀντιπροσήεσαν. 10. ἐλωρινην H.N.g. Poppo. Goell. ἐλωρινην A.B. E.F. L.O.P.V. Bekk. ἐλωρίκην Q. ἐλωρίδην C.K. ἐλωρίδην e.k. *λωρισ*ά f. vulgo ελωρίνην. 16. τεταγμένον ῆν ἐν τῷ πρόσθεν N.V. ἐπὶ] ἐν f.g. 17. πλησίφ A.B.C.F.g.k. et corr. G.

3. $\lambda oydôny$] See the note on IV. 4, 2. 17. ϵm rais $\epsilon ivais \epsilon n \pi \lambda u \sigma (p)$] Because the Athenians not having yet completely fortified their camp, the followers of the army might have been exposed to danger during the action, had they not been received into the square of the heavy-armed infantry. The words ϵm rais $\epsilon ivais$ are interpreted by Photius, (in $\epsilon ivais$,) "the " cables run out from the sterns of the " vessels when drawn up on the beach, " by which they were made fast to the " land." But Thucydides twice uses the word in its common sense, III. 112, 4. IV. 32, I. and there seems no reason why it should not be so understood here :

"Drawn up close upon their tents, or "places where they slept." II $\lambda a lorson$ is a hollow square, of which the front and rear were lines drawn up eight deep, and the sides were columns, each consisting of eight files; so that if the square were attacked in flank, the men facing about formed a line of eight deep also. Within this square the non-combatants of the army were received for shelter. See IV. 135, 2. VII. 78, 2. and Xenoph. Anabas. III. 2, 36. 3, 6. 4, 19, &c. For the reason why the Syracusan line was formed sixteen deep, while the Athenians and Lacedæmonians usually formed theirs only eight deep, see the note on IV. 93, 4.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

τεταγμένον οις είρητο, ή αν του στρατεύματός τι πονή μάλιστα, έφορώντας παραγίγνεσθαι. και τους σκευοφόρους 2 έντος τούτων των επιτάκτων εποιήσαντο. οι δε Συρακόσιοι έταξαν τους μέν όπλίτας έφ' έκκαίδεκα, όντας πανδημεί Συρακοσίους και όσοι ξύμμαχοι παρήσαν (έβοήθησαν δές αύτοις Σελινούντιοι μέν μάλιστα, έπειτα δέ και Γελώων ίππης, το ξύμπαν ές διακοσίους, και Καμαριναίων ίππης δσον είκοσι, και τοξόται ώς πεντήκοντα), τους δε ίππέας έπετάξαντο έπι τῷ δεξιῷ, οὐκ έλασσον ὄντας η διακοσίους 3 και χιλίους, παρά δ' αύτους και τους άκοντιστάς. μέλλουσι 10 δε τοις 'Αθηναίοις προτέροις επιχειρήσειν ο Νικίας, κατά τε έθνη επιπαριών εκαστα καί Εύμπασι, τοιάδε παρεκελεύετο.

LXVIII. 'ΠΟΛΛΗι μέν παραινέσει, & ανδρες, τί δεί " χρήσθαι, οι πάρεσμεν έπι τον αυτον άγωνα; αυτή γαρ ή SPEECH of NICLAS, "παρασκευή ικανωτέρα μοι δοκεί είναι θάρσος 15 " παρασχείν, ή καλώς λεχθέντες λόγοι μετά encouraging his men. » άσθενοῦς στρατοπέδου. ὅπου γὰρ ᾿Αργείοι καὶ Μαντινής, " και 'Αθηναίοι και νησιωτών οι πρώτοι έσμεν, πώς σύ χρή " μετά τοιωνδε και τοσωνδε ξυμμάχων πάντα τινά μεγάλην " την έλπίδα της νίκης έχειν, άλλως τε και πρός άνδρας 20 " πανδημεί τε άμυνομένους και ούκ άπολέκτους, ώσπερ και " ήμας, και προσέτι Σικελιώτας, οι ύπερφρονουσι μεν ήμας, " υπομενούσι δε ου, δια το την επιστήμην της τόλμης ήσσα 3" έγειν. παραστήτω δέ τινι και τόδε, πολύ τε απο της ήμε-

2. σκευοφόρους τοίτων ένδον των d. 3. έπιτάκτων A.C.F.H.P.g.m. Poppo. Goell. Bekk. ceteri έπιτακτών. 4. έτάξαντο h. όπλίτας] όπλίτας πάντας G.K. Q.R. έπ' έκκαίδεκα A.C.E.F.G.N.V.e.g.k.m. ές έκκαίδεκα B.h. έπτακαίδεκα d.i. καί] om. i. 7. το [ππής] om. K. 9. διεπετάζαυτο i. 11. κατά τε] om. f. 12. ξθνη] om. B.i. 13. μέν οὐν 14. αὐτόν] om. d.i. αὐτή A.B.E.F.K.L.M.N.O.V.g. Haack. 6. de] om. R.f. ελάσσουs f. παραινέσει P. 14. αὐτόν] om. (Poppo. Goell. Bekk. vulgo αῦτη. 15. elval om. i. 18. χρή μετά χρήματα Β. vs h. 22. ήμειs f. υμάς L. αίδ Q. 21. enclerrous h. 20. Thy] om. G. 23. ύπομένουσι A.F.G.H.f.g.m. 24. παραστήσω i.

2. και τούς σκευοφόρους - εποιήσαντο] Suidas in entrartoi. Huic entrartoi sunt ol προτεταγμένοι την μάχην έφοραν, και τώ πονούντι μέρει βοηθείν. Portus, laudante Kustero, entrerayperor imo "should mutually encourage ns."

προεπιτεταγμένοι. WASS.

14. οί πάρεσμεν έπι τον αυτόν άγωνα] "We are all engaged in one common "cause, and the sight of each other SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 2.

"τέρας αὐτῶν εἶναι, καὶ πρὸς γῆ οὐδεμιậ φιλία ἥντινα μὴ
" αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. καὶ τοὐναντίον ὑπομιμνήσκω
" ὑμῶς, ἡ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς εὖ οἶδ' ὅτι παρακελεύον" ται· οἱ μὲν γὰρ ὅτι περὶ πατρίδος ἔσται ὁ ἀγὼν, ἐγὼ δὲ ὅτι
5 ° οὐκ ἐν πατρίδι, ἐξ ℌς κρατεῖν δεῖ ἡ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν·
" οἱ γὰρ ἱππῆς πολλοὶ ἐπικείσονται. τῆς τε οὖν ὑμετέρας 4
" αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως,
" καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν

10 LXIX. Ό μέν Νικίας τοιαῦτα παρακελευσάμενος ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον εὐθύς. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπροσδόκητοι μὲν Detailed description of ἐν τῷ καιρῷ τούτῷ ἦσαν ὡς ἦδη μαχούμενοι, the opening of the battle, and of the feelings of the respective comthe respective combatants.
Απεληλύθεσαν † οἱ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς προσbatants.

στός πη τοις πλείοσι προσμίξειε, καθίσταντο (οὐ γὰρ δη προθυμία ἐλλιπεις ἦσαν οὐδὲ τόλμη, οὕτ ἐν ταύτη τῆ μάχη οὕτ ἐν ταις ἄλλαις, ἀλλὰ τῆ μὲν ἀνδρία οὐχ ῆσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν 20 βούλησιν ἄκοντες προὐδίδοσαν) ὅμως δὲ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφίσι τοὺς ᾿Αθηναίους προτέρους ἐπελθεῖν, καὶ διὰ τάχους ἀναγκαζόμενοι ἀμύνασθαι, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα εὐθὺς ἀντεπήεσαν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἑκατέρων οι τε λιθοβόλοι 2

3. yuas C.K.M.b.k.m. 4. of] & A.F. I. αύτην e. γάρ περί Q. άπελθετε k.
 10. τοσαῦτα Q.
 12. ὡς] om. e.
 14. ἀπεληλύθεσαν d.i. Reisk. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐπελη-6. re] om. d.i. 13. αντών V. λύθεσαν. 15. μέν] om. d.i. 16. ποι e. τις d.g.i. Η.Κ.c. προσμίζει h.k. προσμίζοιεν f. ένκαθίσταντο L.l προσμίξειεν C.E. ένκαθίσταντο L.k. έκαθίσταντο Α. 17. προθυμία γε h. eκaθίσαπο h. 18. rais]om. O. έλλειπείς Α. àrôpia L.O.V.g.k. **ησσον** e. 19. dvréxes G.g.k.m. avroîs i. 21. dareadeir A.B.C.F.e.h. 22. auvreobas h.i. 20. akopti i. 23. éautôr R.

I. ήντινα μ) κτήσεσθε] " Nisi quam " quæsieritis."

5. σύκ έν πατρίδι] i. e. έν ού πατρίδι. Compare IV. 126, 2.

20. oùr år olóµeros, r. τ . λ .] "Though "they never thought that the Athe-

" nians would be the first to attack, " and though they were obliged to " oppose them on short notice, they " took up their arms, and advanced to " meet them."

θογκγδιδογ

SYRACUSE. A. C. 415. Olymp. 91. 9.

και σφενδονηται και τοξόται προύμάχοντο, και τροπας, οίας εικός ψιλούς, αλλήλων εποίουν επειτα δε μαντεις τε σφαγια προύφερον τὰ νομιζόμενα, καὶ σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον **3 τοις όπλίταις.** Οι δ' έχώρουν, Συρακόσιοι μέν περί τε πατρίδος μαχούμενοι και της ίδίας εκαστος το μεν αυτίκα σωτη-5 ρίας, τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας τῶν δὲ ἐναντίων ᾿Αθηναῖοι μέν περί τε της άλλοτρίας οἰκείαν σχείν, και την οἰκείαν μή βλάψαι ήσσώμενοι, Άργειοι δε και των ξυμμάχων οι αυτόνομοι ξυγκτήσασθαί τε έκείνοις έφ' α ήλθον, και την υπάργουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαντες πάλιν επιδείν. το δ 10 υπήκοον των ξυμμάχων μέγιστον μέν περί της αυτίκα άνελπίστου σωτηρίας, ην μη κρατώσι, το πρόθυμον είχον, έπειτα δέ έν παρέργφ και εί τι άλλο ξυγκαταστρεψαμένοις ράον αὐτοῖς ὑπακούσεται. LXX. γενομένης δ' έν χερσὶ τῆς The Byracusaus, after μάχης έπι πολύ αντείχον αλλήλοις, και ξυνέβη 15 an obstinate conflict, βροντάς τε αμα τινας γενέσθαι και αστραπας are defeated. και ύδωρ πολύ, ώστε τοις μέν πρώτον μαχομένοις και έλάχιστα πολέμφ ώμιληκόσι και τουτο Ευνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου, τοῖς δ' ἐμπειροτέροις τὰ μέν γιγνόμενα και ώρα έτους περαίνεσθαι δοκείν, τους δε άνθεστώτας πολύ 20

1. ola A.B.E.F.H.V.g.h.i. Poppo. ola Q. k.m. αλλήλους ψιλούς P. εποιούντο h. 2. αλλήλων ψιλούς G.L.O.R.c.f. TE] Kal Q. 5. Idías Exactos A.C.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.V.c.d.e.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo is 6. artion A.E.F.H.R. 7. oiríar K.Q. ékaoros. يا ۲۳ [۲۳ .و 11. ξυμμάχων και οι αυτόνομοι μέγιστον f. om. d.i. έχειν Q. 13. εί μή τι d. ανελπίστου] om. B.h. 12. 10] συγκαταστρεψόμενοις F. συγκαταστρεψομένοιs B.H.f.g. sic et m. sed cum & et ita V. συγκαταστρεψόμενοι E. [sed, teste Frommelio, ξυγκαταστρεψάμενοι.] 14. Unakovoal Q. 16. ruràs om. d. 18. Eureπiβaλéσθai Goell. ed. 2. 19. του φόβου] om. P.

13. $\epsilon l \tau t \delta \lambda \delta - i \pi a \kappa \delta \delta \sigma e \tau a l$ "If by "having aided the Athenians to sub-"due others, their own yoke should be "any the lighter." This is the general sense, but there is some uncertainty about particular words, and the Scholiast and Valla appear to have read the passage somewhat differently.

[There can be no doubt that imaroiorra is here used in a passive and impersonal sense, and airois is probably the dative of the agent, and not of the object: εἰ ῥậον αὐτοῖs ὑπακούσεται is, " If they should have to obey on easier " terms."]

18. ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου] "Help-"ed their fear," i. e. tended to increase it. Compare III. 36, I. προσξυνεβάλετο τῆς όρμῆς, and VIII. 26, I. Compare Milton, Paradise Lost, VI. 656. "Their " armour help'd their harm." SICILY. A. C. 415. Olymp. 91. 9.

μείζω έκπληξιν μη νικωμένους παρέχειν. ώσαμένων δε των 2 Αργείων πρώτον τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν Συρακοσίων, καὶ μετ' αύτους των 'Αθηναίων το κατά σφας αύτους, παρερρήγνυτο ήδη και το άλλο στράτευμα των Συρακοσίων και ές 5 φυγήν κατέστη. και έπι πολύ μέν ούκ έδίωξαν οι 'Αθηναίοι3 (οί γαρ ίππης των Συρακοσίων πολλοι όντες και άήσσητοι εΐονον, και έσβαλόντες ές τους όπλίτας αυτών, εί τινας προδιώκοντας ίδοιεν, ανέστελλον), επακολουθήσαντες δε αθρόοι όσον ασφαλώς είχε, πάλιν έπανεχώρουν και τροπαιον ίστα-10 σαν. οι δε Συρακόσιοι, άθροισθέντες ές την Έλωρινην όδον 4 καί ώς έκ των παρόντων ξυνταξάμενοι, ές τε το 'Ολυμπιείον όμως σφών αὐτών παρέπεμψαν φυλακὴν, δείσαντες μὴ οἱ 'Αθηναίοι των χρημάτων, ἁ ἦν αὐτόθι, κινήσωσι, καὶ οἱ λοιποι έπανεχώρησαν ές την πόλιν. LXXI. οι δε 'Αθηναίοι SICILY. πρός μέν το ίερον ούκ ήλθον, ξυγκομίσαντες 15 Loss on both sides. The Athenians re- δέ τους έαυτων νεκρούς και έπι πυραν έπιθέντες embark their army, ηὐλίσαντο αὐτοῦ. τῆ δ ὑστεραία τοῖς μέν and return to Catana to winter. They send Συρακοσίοις απέδοσαν υποσπόνδους τους νεfor fresh supplies to κρούς, (απέθανον δε αυτών και των ξυμμάχων Athens.

μείζου N.V.g. τών ἀργείων πρώτου A.B.C.E.F.G.H.K.L.O.R? V. d.e.f.g.h.
 k.m. Poppo. Goell. Bekk. 3. παρερήγυντο Κ. περιρρήγυντο h. 5. ἐπί] om. d.
 ἐξεδίωξαν V. 7. τινες A.B.C.F.G.H.K.R.f.g.k.m. προδιώκοντας A.C.E.
 F.G.H.K.N.V.f.g.k. Poppo. Goell. Bekk. προδιώκοντες B. vulgo προσδιώκοντας.
 8. ἀνέστελου f. 9. ἐπανεχώρησαν L. ἔστησαν Q. 10. ἐλωρικὴν A.L.R.
 Bekk. ἐλωρικὴν B. 11. ταξάμενοι d.i. ὀλυμπιεῖον A.F.H.L.f.g. Poppo. Goell.
 Bekk. ἐλωρικὴν B. 11. ταξάμενοι d.i. ὀλυμπιεῖον A.F.H.L.f.g. Poppo. Goell.
 Bekk. ἐλωρικὴν Β. 11. ταξάμενοι d.i. ολυμπιεῖον A.F.H.L.f.g. Poppo. Goell.

παρερρήγνυτο] See notes on IV.
 96, 5. V. 73, I.
 12. δμως] "Although they were de-

12. $\delta\mu\omega s$] "Although they were de-"feated, still they were not so dismayed "as to neglect what was required to be "done."

15. Ευγκομίσαντες δὲ τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς] Acacius et Portus recte : "congestis suorum cadaveribus." Xenophon. VI. ᾿Ανάβ. pag. 384. [VI. 3, 6] ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ῆκον τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο ἀθρόοι, συνενεγκόντες αἰτοὺς ἔθαψαν. Nam ita mos erat

in bello. Livius, XXVII. 2. "Spolia "per otium legere, et congestos in "unum locum cremavere suos." Et cap. 42. "Spolia legi cæsorum ho-"stium, et suorum corpora collata in "unum sepeliri jussit." Add. XXXVI. 8. Et sic accipiendum puto locum Plutarchi in Agesil. p. 606. ed. Francof. où πρότερου ἐπὶ σκηνὴυ ἀπῆλθευ, ἡ φοράδην ἐνεχθῆναι πρός τὴν φάλαγγα, καὶ τοὺς μεκροὺς ἰδεῦν ἐντὸς τῶν ὅπλων συγκεκομισμένους. Duκ.

OOTKTAILOT

SYRACUSE. A. O. 415-4. Olymp. 91. 2.

περὶ ἐξήκοντα καὶ διακοσίους), τῶν δὲ σφετέρων τὰ ἀστὰ ξυνέλεξαν (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὡς πεντήκοντα), καὶ τὰ τῶν πολεμίων σκῦλα ἔχοντες ἀπέπλευσαν 2ἐς Κατάνην. χειμών τε γὰρ ἦν, καὶ τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὖπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, πρὶν ἂν ἱππέας τε μετα-5 πέμψωσιν ἐκ τῶν ᾿Αθηνῶν καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν τε ξυλλέξωνται καὶ παρ ᾿Αθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε πόλεών τινας προσαγάγωνται, ἂς ἦλπιζον μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, τά τε ἄλλα καὶ σῖτον 10 καὶ ὅσων δέοι παρασκευάσωνται, ὡς ἐς τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακούσαις.

LXXII. Καὶ οἱ μέν ταύτη τῆ γνώμη ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Νάξον καὶ Κατάνην διαχειμάσοντες. Συρακόσιοι δὲ τοὺς Δ.C. ALG--4. OL SI. 2. σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες ἐκκλησίαν 15 ^{BYRACUBE}? Proceedings at Byre. Hermocrates BYRACUBE BYRACUBE Proceedings at Byre. έποίουν. καὶ παρελθών αὐτοῖς Ἐρμοκράτης ὁ Cube. Hermocrates Boourages the Byre. εποσωτησε the Byre. και όμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε iκανὸς γενόμενος καὶ ἀνδρία ἐπιφανὴς, ἐθάρσυνέ τε καὶ οὐκ

Ι. περλ-ξυμμάχων] om. Ρ. περλ έξήκοντα] δε πεντήκοντα Κ. B.E.F.V. d.h.k. άνέλεξαν C.G.K.e. αύτῶν άθηναίων καὶ f. καὶ τ om. N.V. 3. σκῦλα Ε. Poppo. Goell. Bekk. vulgo σκύλα. 6. άθηναίων Κ. καὶ τῶν αὐτόθεν Ν. p. manu. 8. άμα] om. h. 2. owniteta καί των ξυμμάχων] 4. airód. e. αντόθεν τε re] om. K.R. ξυλλέξονται Ε. συλλέξωνται h. δμα N.V. 9. rorenie Q. προσαγάγονται Ε. προσάγωνται k. ήλπιζον και μετά Κ. 10. σφών αντών ύπακούσεσθαι C. 11. dow K.f. mapaoreváouras E.G.R.m. et correctus C. es] re A.B.C.E.F.G.H.L.N.O.P.Q.R.V. c.d.e.k.m. 14. diaxemárantes C.P.f. 19. ardpią N.V.g.m. vulgo ardpeią. 16. δ έρμοκράτης δ Κ.

I. rà dorâ ξυνίλεξαν] Ut in patriam relata ibi sepelirentur, ut arbitror: quod et de Themietochis ossibus quidam prodiderunt, I. 88. [Thucyd. I. 138, 9.] et de Eumene Plutarchus et Corn. Nepos Eum. in fin. Notus est ex omnibus scriptoribus hic mos veterum. Duk.

οὐκ εἶa] "Apud Herodotum οὐκ
 "ἐῷν nuspiam est imperantis, at miti "bus verbis dissuadentis." Valckenaer
 on Herodot. II. 30, 7. He should have

said, "oùr är nuspiam est imperantis;" for the peculiarity of the signification belongs entirely to the tense. Oùr ein is literally, "was not for letting, tried "not to let," the tense properly expressing an incomplete rather than a complete action. But oùr einor is a very different thing, and signifies absolutely, "did not let." See VI. 41, I. 80, 2. &c.

SYRACUSE. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

εία τῷ γεγενημένῷ ἐνδιδόναι· τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι, ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἐλλήνων ἐμπειρία, ἰδιώτας, ὡς εἰπεῖν, χειροτέχναις, ἀντα-5 γωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατη-3 γῶν καὶ τὴν πολυαρχίαν (ἦσαν γὰρ πεντεκαίδεκα οἱ στρα-τηγοὶ αὐτοῖς) τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν. ἡν δὲ ὀλίγοι τε στρατηγοὶ γένωνται ἔμπειροι, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῷ παρασκευάσωσι τὸ ὑπλιτικὸν, οἶς τε ὅπλα μὴ ἔστιν,
το ἐκπορίζοντες, ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται, καὶ τῷ ἄλλῃ μελέτῃ προσαναγκάζοντες, ἔψη κατὰ τὸ εἰκὸς κρατήσειν σφᾶς τῶν ἐναντίων, ἀνδρίας μὲν σφίσιν ὑπαρχούσης, εὐταξίας δὲ ἐς

3. ληφθήναι ο. είναι] ήν Κ. τε και τοῦς G. et correctus h. 4. έμο πειρία] ἐν πείρα γρ. h. χειροτέχναις corr. F. et γρ. G. et m. Goell. Dobree. Bloomf. ceteri χειροτέχνας. 5. στρατιωτῶν L.O.P. 6. γὰρ και πεντεκαίδεκα c. 8. τε] om. L. έμπειροι] om. P. 10. έμπορίζοντες g. ἔσωνται f.

την μέν γάρ γνώμην, κ. τ. λ.] Compare II. 87, 3. οὐδẻ δἰκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθέν—ἀμβλύνεσθαι.

3. δλλως τε] "Et insuper." Quasi dicas, per se, (quod non additum cogitatione suppletur) alioque modo. Quod quum denique nihil aliud sit quam et insuper, sive adde quod, eundem sensum præbet quem δλλως τε καl, sed alio modo enunciatum. HEEMANN, on Viger, note 232.

4. loutras, ώς είπειν, χειροτέχναις] "If one may so speak, like men with " no knowledge of a trade opposed to " those who have made it their busi-" ness." So Valla seems to have understood the passage, and also Pollux, I. 156, Compare Aristotle, Ethics, III. 11, 7, 8. ed. Bekker, where he says that disciplined soldiers fighting with undisciplined ones are like addyral idusrais— µaxóµevoi It is objected, that xecorexvns is continually opposed to a soldier, as signifying a mere artizan. So Herodot. II. 167, 2. where xeiporéxvas is opposed to rois és ron πόλεμον dire-μένους. But loiώτης being "a person " not trained to the business," let that business be what it will, xeiporéxvys is taken simply as "a workman," or one who has had practice in the use of his hands, distinguished from one who has

not. And the point of inferiority in the Syracusans not being a want of courage, but of familiarity with their arms, it was appropriate enough to compare their awkwardness to that of men who should take up a workman's tools for the first time; whilst the complete practice of the Athenians resembled the skill of the regularly bred workman.

9. ols re $\delta \pi \lambda \alpha \mu$) forus, $\delta \kappa \pi o \rho (forres]$ It should be remembered that the poorer citizens in the ancient commonwealths were not exempted from military service, but from the obligation of providing themselves with arms. When arms were furnished to them, they served, as a matter of course, like other citizens. But it was a natural consequence of arms being put into their hands on this occasion, that they obtained greater political influence, and that the constitution of Syracuse after the war became more democratical. Aristot. Politic. V. 4, o.

Aristot. Politic. V. 4, 9. 12. άνδρίας μὲν σφίσιν, κ. τ. λ.] Compare I. 121, 5. ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ίσον καταστήσωμεν, κ. τ. λ. And for the words τὴν μὲν μετὰ κινδύνων μελετωμένην, compare I. 18, 7. ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποισύμενοι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

τὰ έργα προσγενομένης επιδώσειν γὰρ ἀμφότερα αὐτὰ, τὴν μέν μετά κινδύνων μελετωμένην, την δ εύψυχίαν αυτην έαυτης μετά τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. 4 τούς τε στρατηγούς και όλίγους και αυτοκράτορας χρήναι έλέσθαι, και όμόσαι αυτοίς το δρκιον η μην έασειν άρχειν 5 όπη αν επίστωνται· ούτω γαρ α τε κρύπτεσθαι δεί, μαλλον αν στέγεσθαι, και τάλλα κατα κόσμον και απροφασίστως παρασκευασθήναι. LXXIII. και οι Συρακόσιοι αυτοῦ ἀκού-Ho himself, with two oavtes even ploavto te marta ws ekene, kai colleagues, is created στρατηγον αυτόν τε είλουτο τον Ερμοκρά- 10 with sovereign com- την, και Ηρακλείδην τον Λυσιμάχου, και mand. Ambassedors, Σικανόν τον Έξηκέστου, τούτους τρείς, καί requesting aid, are sent to Corinth and ές την Κόρινθον και ές την Λακεδαίμονα to Lacedæmon. πρέσβεις απέστειλαν, δπως Ευμμαχία τε αύτοις παραγένηται, και τον προς Αθηναίους πόλεμον βεβαιότερον 15 πείθωσι ποιείσθαι έκ τοῦ προφανοῦς ὑπέρ σφῶν τοὺς Λακε-

δαιμονίους, ίνα η ἀπὸ της Σικελίας ἀπαγάγωσιν αὐτοὺς, η πρὸς τὸ ἐν Σικελία στράτευμα ησσον ὠφελίαν ἄλλην ἐπιπέμπωσιν.

LXXIV. Τὸ ὅ ἐν τῆ Κατάνη στράτευμα τῶν ἀΑθηναίων 20 ἔπλευσεν εὐθὺς ἐπὶ Μεσσήνην ὡς προδοθησομένην. καὶ ἃ

BICILY. μεν επράσσετο, ούκ εγένετο 'Αλκιβιάδης γαρ, Fruitien attempt of ότε απήει εκ της αρχης ήδη μεταπεμπτος, pomention of Messana. επιστάμενος ότι Φεύξοιτο, μηνύει τοις των

aờrà àµфórepa f. ảµфórepa raữra yp. h. µévŋv f. 5. aờrois]om. N.V. 6 1. yevoµévns B.h. 2. µетд 6. ony] oron Q. τών κινδύνων h. μεμετωμένην Ι. 9. έψηφίσαντο πάντα Ν.Ρ.V. 12. τούτους τούς τρείς Ρ. 1 8. avroî] om. i. έπιστῶνται Α. eré-אבטסב L. 10. מטדטי בואסידם g. 13. es tipe] 16. ποιείσθαι] προείσθαι Β. 15. καὶ πρòs Q. om.g. 17. card] er h. 18. to te ev Q. 23. őtav K.b. őt Bekk. anein C.G.P.d.k.m.

5. τὸ ὅρκιον] The usual oath of unlimited obedience, taken when any commander was invested with unlimited powers.

12. τούτους τρείς] "These as three;" i. e. they elected Hermocrates, Heraclides, and Sicanus, as being three, to which number they wished their generals now to be reduced.

14. $\xi \nu \mu \mu \alpha \chi i \alpha - \pi \alpha \rho \alpha \gamma \epsilon \nu \eta \tau \alpha i$] The abstract is here used for the concrete, as $\dot{\eta}$ dou $\lambda \epsilon i \alpha$ in V. 23, 4. and $\phi \nu \gamma \eta$ in VIII. 64, 4. "that an allied force might join "them."

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 8.

Συρακοσίων φίλοις τοῖς ἐν τῆ Μεσσήνη ξυνειδώς τὸ μέλλον οἱ δὲ τούς τε ἄνδρας διέφθειραν πρότερον, καὶ τότε στασιάζοντες καὶ ἐν ὅπλοις ὅντες ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς ᾿Αθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μείναντες περὶ 2 5 τρεῖς καὶ δέκα οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὡς ἐχειμάζοντο καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον καὶ προὐχώρει οὐδὲν, ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ σταύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι, αὐτοῦ διεχείμαζον· καὶ τριήρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς ᾿Αθήνας ἐπί τε χρήματα καὶ ἱππέας, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται.

LXXV. Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐν τῷ χειμῶνι . 10 πρός τε τη πόλει, τον Τεμενίτην έντος ποιησάμενοι, τείχος The Byracusans be παρά παν το προς τάς Έπιπολάς όρων, όπως gin to extend and μη δι ελάσσονος εύαποτείχιστοι ώσιν, ην άρα strengthen their line of defence. They send σφάλλωνται, καὶ τὰ Μέγαρα φρούριον, καὶ ἐν Hermocrates with 15 others to Camarina, τφ 'Ολυμπιείω άλλο' και την θάλασσαν προεto dissuade the Camaringens from joining σταύρωσαν πανταχή, ή αποβάσεις ήσαν. και 2 the Athenians. τούς 'Αθηναίους είδότες έν τη Νάξω χειμάζοντας, έστράτευσαν πανδημεί έπι την Κατάνην, και της τε γής αύτων έτεμον, και τας των Αθηναίων σκηνας και το

er τŷ Meσσήry A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.c.d.e.f.g. 1. rows L.O.? h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt articulum. 2. διέφθειρον Q.g. 4. περί τρεις μείναιτες και δέκα Ν.V.g. μείναιτες περί τρεισκαίδεκα Ε.Η.Κ.d.. Bekk. vulgo μείναιτες περί τρισκαίδεκα. 6. και σταύρωμα g. Bekk. ceteri και θρậκαs σταύρωμα. fuisse χάρακαs hujus σταύρωμα interpretamentum probabiliter opinatur F. Portus. σταυρώματα C.E.F.G.H.L.N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Poppo. 11. τεμενίδην F. 12. παράπαν Α.F. έπιβα ται Α.B.C.E.F.H.Q.e.f.g.m. Poppo. Goell. Bekk. έπιβολàs G.K.R. 14. σφάλλω»σφάλλωνται jam prius ediderat Elmsleius. vulgo σφάλωνται. 18. és d. 19. avrŵr TE YE N.g. om. P. ro] om. L.O.

4. $\eta\mu\rho\sigma$ de $\mu\rho\sigma\sigma$. This answers to the sentence at the beginning of the chapter, a $\mu\rho\sigma$ encarrow obs explains of the $chapter, a <math>\mu\rho\sigma$ encarrow obs encarrow obsthe words from 'AAsubiadons of theto of ravra Boulderow are a sort ofparenthesis, to explain why the Athenians failed in their attempt on Messana, and the narrative then proceedsas before.

11. τὸν Τεμενίτην] The statue of Apollo Temenites, of considerable size and beauty, which stood in this quarter. See Cicero, Verres, IV. 53. Suetonius

THUCYDIDES, VOL. 11.

in Tiber. Cæsar. 74. As the quarter was not yet built over, the extent of the new walls could not be better marked than by saying that they were carried far enough to include this statue. For this manner of speaking of the statue, as if it were the god himself, compare the notes on IV. 67, 1. and IV. 118, 3.

14. rd Méyapa $\phi_{pouplaw}$] Scil. éreíyulow. "They fortified Megara to serve "as a garrison." The place was at this time in ruins. See ch. 49, 4. and the note.

ΘΟΥΚΤΔΙΔΟΥ

SICILY. A. C. 416-4. Olymp. 91. 2.

3 στρατόπεδον έμπρήσαντες ανεχώρησαν έπ' οίκου. και πυνθανόμενοι τούς 'Αθηναίους ές την Καμάριναν κατά την έπ Λάχητος γενομένην Ευμμαχίαν πρεσβεύεσθαι, εί πως προσαγάγοιντο αύτούς, άντεπρεσβεύοντο και αυτοί. ήσαν γαρ ύποπτοι αύτοις οι Καμαριναίοι μη προθύμως σφίσι μήτ έπις την πρώτην μάχην πέμψαι α έπεμψαν, ές τε το λοιπον μή ούκέτι βούλωνται αμύνειν, δρώντες τούς Αθηναίους έν τη μάχη εί πράξαντας, προσχωρώσι δ αύτοις κατά την προτέ-4 par φιλίαν πεισθέντες. άφικομένων οδυ έκ μέν Συρακουσών Έρμοκράτους και άλλων ές την Καμάριναν, άπο δε των 10 'Αθηναίων Εὐφήμου μεθ' έτέρων, δ Ερμοκράτης ξυλλόγου γενομένου των Καμαριναίων, βουλόμενος προδιαβαλεών τους Αθηναίους, έλεγε τοιάδε.

LXXVI. " OY την παρούσαν δύναμιν των 'Αθηναίων, " & Καμαριναίοι, μη αυτήν καταπλαγήτε, δείσαντες έπρεσ- 15 " βευσάμεθα, άλλὰ μᾶλλον τοὺς μέλλοντας SPEECH OF HERMOCRATES. " άπ' αύτων λόγους, πρίν τι και ήμων ακούσαι. (76-80.)

1 fear the words of the 2 Athenians more than themselves the protectors of the Ionians against the Dorians: but see how they have enalayed the Ionians in Greece and Asia, whom they professed to deliver from the power of Persia.

" μη ύμας πείσωσιν. ήκουσι γαρ ές την Σικεtheir power. They call " λίκαν προφάσει μεν ή πυνθάσεσθε, διανοία δέ " πν πάντες ύπονοοθμεν καί μοι δοκοθσιν ου 20 " Λεοντίνους βούλεσθαι κατοικίσαι, άλλ' ήμας " μαλλον έξοικίσαι. ου γαρ δή εύλογον τας μέν " έκει πόλεις αναστάτους ποιείν, τας δε ένθάδε " κατοικίζειν, καὶ Λεοντίνων μέν Χαλκιδέων

" όντων κατά το ξυγγενές κήδεσθαι, Χαλκιδέας δέ τους έν 25 3 " Εύβοία, ων οίδε αποικοί είσι, δουλωσαμένους έχειν. τη δε αντη " ίδέα έκεινά τε έσχον και τα ένθάδε νυν πειρώνται ήγεμώνες

1. ανχώρουν g. 3. προσάγουντο L.O.k. προσαγάγοιαν e.i. 5. σύτης Q. om. P. of del of correctus h. 6. δ5] δ5 P. μη] om. K. μήντ f. 7. βούλονται R. 8. εδ] ού Ε. πράξοντας b. προσχαρούσι Ε.f. 9. μάν τών συρ. Κ. 13. προδιαβαλεών G.K.f. Goell. Bekk. προδαβάλλαν A.B.C.K. F.H.L.N.O.P.c.g.h.k. Haack. Poppo. προσδιαβάλλεν V. vulgo προσδαβαβείν. 17. MAN] OSED. Q. 19. đi] µir g. đi] om. N.V. 15. & Rayaperaioi] om. g. 21. 800λεύοσθαι i. Karoucheren Q.g. 22. (£010)00 g. 26. alle] abros B.f.

2. κατά την έπι Δάχηνας-ξυρραχίαν] See III. 86.

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 1.

" γαρ γενόμενοι έκόντων των τε Ιώνων, και όσοι άπο σφων " ήσαν ξύμμαχοι, ώς έπι τοῦ Μήδου τιμωρία, τοὺς μέν, λιπο-" στρατίαν, τους δέ, $\epsilon \pi$ άλλήλους στρατεύειν, τοις δ ώς έκά-" στοις τινα έλχον αιτίαν εύπρεπή, έπενεγκόντες, κατεστρέψαν-5 " το. καί ού περί της έλευθερίας άρα, ούτε ούτοι των Έλλήνων 4 " ούθ οι Έλληνες της έαυτων, τῷ Μήδω άντέστησαν, περί " δε οι μεν σφίσιν αλλα μη εκείνω καταδουλώσεως, οι δ επί "δεσπότου μεταβολη, ούκ άξυνετωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ. " LXXVII. άλλ' ού γαρ δη την των 'Αθηναίων, εύκατη-10 γόρητον ούσαν, πόλιν νυν ήκομεν αποφανουντες έν είδόσιν

Not that I am come here to prove the amrather to accuse the if, in spite of warning, be deceived by their

professions, and allow and then enslave us.

" όσα αδικεί, πολύ δε μαλλον ήμας αύτους " αιτιασόμενοι, ότι έχοντες παραδείγματα των bition of Athens, but " τε έκεωτε Έλλήνων, ώς έδουλώθησαν ούκ tolly of us Stellans, " άμύνοντες σφίσιν αύτοις, και νυν έφ' ήμας 15 we suffer ourselves to " ταύτα παρόντα σοφίσματα, Λεοντίνων τε " ξυγγενών κατοικίσεις και Έγεσταίων ξυμthem first to divide, " μάχων επικουρίας, ου ξυστραφέντες βουλό-" μεθα προθυμότερον δείξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ " Ιωνες τάδε είσιν, ούδ Έλλησπόντιοι και νησιώται, οί

2. ήσαν] om. b. μίδου Q. δήμου M.O.k. τιμωρία] om. g. λιποστρατίαν A.E.G.K.R.f. Bekk. 2. λειποστρατείαν c. vulgo λειποστρατίαν. 3. αλλήλων f. αλλους g. 4. εύπρεπή] om. d. 5. ούτοι] οίδε Dionysius, pag. 161. Wechel. āλλουs g. 6. ol] où e.k. annors g. 4. europenty] om. a. 5. otroi] oide Dionysus, pag. 101. Wechel. 6. oi] oi e.k. 8. kato forer wife ou] om. Q.f.g. et pr. manu N. cum cod. Dionysii. 9. rip?] om. d.i. rŵr] om. Dionysius. 11. abrois juâs R.f. 12. napádeuyua L.O. rŵr L.O.P. cum Dionysio, Bekker. Goell. 13. êxei or A.B.E.F. Goell. êxei C.G.K.L.N.O.P.V.d.e.g. et Dionysius, Bekker. Haack. êdouháchyrav ús G. 14. duwrowres L.g. duwrowres F. duwrortes (es corr.) G. duwrowras M.O.Q.i. duwr warres K. duwrowra G.P.k. duwroede d. qui et wur, non ordiow. 15. radra C.E.H.T. Poppo. Goell. Bekk. cum Dionysio: valgo raîra. 16. karoucho eus Q.f. 19. ráde] ravra Dionysius et Aristides 3. p. 651. ed. Canter. 17. βουλευσόμεθα C. ελησπόντιοι V.

I. Sout and $\sigma \phi \hat{\omega} r$ hoar $\xi \hat{\upsilon} \mu \mu a \chi o i$ "All who were allies from their own "free choice." So Göller; while the Scholiast and Portus translate the words, "All who being descended from "them became their allies." The expression, if taken in the former way, resembles V. 60, I. do taurôv cinov, and VIII. 47, 2. and opav airay - 50μηντο ές το καταλύειν την δημοκρατίαν. If taken in the latter way, it is like VII. 57, 4. ^{*}Ιωνες όντες και άπ' Αθηναίων.

[And this is probably the true sense; the islanders of the Ægean being chiefly alluded to, most of whom were of Athenian origin. See Thucyd. I. 12, 4.]

12. των τε έκεισε Έλλήνων] The conjunction is merely a little out of its place; the construction being, έχοντες παρα-δείγματά τε των έκεισε Ελλήνων, και νῶν έφ' ήμας ταυτά παρόντα σοφίσματα. For the confused use of excise instead of ekeî, see Lobeck on Phrynich. p. 44.

18. our "Impes rade eloir] Verbum se-D d 2

θογκγδιδογ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 9.

" δεσπότην η Μηδον η ένα γέ τινα αει μεταβάλλοντες " δουλούνται, αλλα Δωριής έλεύθεροι απ' αυτονόμου τής 2" Πελοποννήσου την Σικελίαν οἰκοῦντες. η μένομεν έως αν " έκαστοι κατά πόλεις ληφθώμεν, είδότες ότι ταύτη μόνον " άλωτοί έσμεν, και όρωντες αύτους έπι τουτο το είδος τρε-5 " πομένους, ώστε τούς μέν λόγοις ήμων διιστάναι, τούς δέ " Ευμμάχων έλπίδι έκπολεμούν πρός άλλήλους, τοις δε ώς " έκάστοις τι προσηνές λέγοντες δύνανται κακουργείν; καί " οιόμεθα, τοῦ ἄποθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐ καὶ ές " αὐτόν τινα ηξειν το δεινον, προ δε αὐτοῦ μάλλον τον 10 " πάσχοντα καθ' αύτον δυστυχείν; LXXVIII. και εί τω You may my, "This " αρα παρέστηκε τον μέν Συρακόσιον, εαυτον is the quarrel of the Byracusans, and not "δ' ου, πολέμιον είναι τω 'Αθηναίω, και δειours:" but in truth it is vours also. You "νον ήγειται υπέρ γε της έμης κινδυνεύειν, may wish us to be " ένθυμηθήτω ου περί της έμης μάλλον, έν 15 humbled, though not conquered; but you " ίσφ δέ και της έαυτου άμα έν τη έμη μαχούcannot fix so nicely " μενος, τοσούτφ δε και ασφαλέστερον, όσφ, the exact point at which our humiliation " ου προδιεφθαρμένου έμου, έχων δε ξύμμαχον shall stop, if you once

1. ή δεσπότην e. Dionys. μεταβαλόντες B.h. μεταβάλλονται Q. omisso δουλοῦνται, pro quo δηλοῦνται habet i. 3. ή] ol L.g.i. 6. διεστάναι K. 9. σὐ καὶ ἐς E.F.H.L.N.O.P.R.V.c.d.e.f.i.k.m. Haack. Poppo. Bekk. 2. οὐδὶ ἐς h. vulgo oἰκ ἐς. 10. αἰτόν τέ τινα E. 11. αἰτὸν A.B.E.F.H.N.Q.R.V.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐαυτόν. 12. άρα] om. K. τῶν μὲν συρακουσίων ἐαυτοῦ ở οὐ πολέμων εἰναι τὸν ἀθηναῖων P. 14. κινδυνεύεων] μᾶλλον κινδυνεύεων C.Q.f. χώρας μᾶλλον κινδυνεύεων G.L.O.d.e.i.k.m. 16. καὶ] om. Q. μαχόμενος A.B.E.F. H.N.T.V.f.g.h. 17. ἀσφαλέστατον e. ὅσον Dionys. Halic. 18. προσδιεφθαρμένου R.

quitur structuram prædicati "Iwres. Hæc in memoriam revocant columnam illam a Theseo in Isthmo erectam cum his inscriptionibus, ráð ovxi IIeλοπόννησοs άλλ' Ίωνία, et, ráð eori IIeλοπόννησοs ovæ 'Iωνία. Apud Plutarch. Vit. Thes. c. 25. Táðe in his Græcis usitatum, ubi dicere volunt; hæc quæ hic vides circum te jacentia, sive præsentia, et tragicis maxime consuetum. GöLLER.

7. τοῖς δẻ—κακουργεῖν] The conjunction is, τοῖς δẻ προσηνές τι λέγοντες, κακουργεῖν, ὡς ἐκάστοις δύνανται λέγειν. The participle and verb λέγοντες κακουργεῖν both referring to the same

object, that object is put in the case required by the former word, and not in that which answers to the latter. See note on V. I.

9. anodes] For the orthography of this word, see Lobeck on Phrynichus, p. 10.

II. καθ αύτὸν δυστυχεῶρ] "Keeps his "misfortune to himself;" "is unfor-"tunate for himself alone, without "transmitting his ill fortune to others." Compare Aristot. Ethic. Nicom. IX. 9, 3. οὐθεἰs γὰρ ελοιτ' ἀν καθ αὐτὰν τὰ πάντ' ἔχειν ἀγαθά. See Viger, ch. IX. sect. 5. §. 4. SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 8.

allow the Athenians to " ἐμὲ καὶ οὐκ ἔρημος ἀγωνιεῖται· τόν τε 'Αθηget the better of us. Aid us then as you " ναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακοσίου ἔχθραν κολάwould wish us to aid " σασθαι, τῆ δ' ἐμῆ προφάσει τὴν ἐκείνου gou, if you were the first invaded. " φιλίαν οὐχ ἦσσον βεβαιώσασθαι βούλεσθαι.

5" εἶ τέ τις φθονεῖ μὲν η καὶ φοβεῖται (ἀμφότερα γὰρ τάδε »
" πάσχει τὰ μείζω,) διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας κακωθηναι
" μὲν ἵνα σωφρονισθῶμεν βούλεται, περιγενέσθαι δὲ ἕνεκα
" τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν
" ἐλπίζει. οὐ γὰρ οἶόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς
10" τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι. καὶ εἰ γνώμη 3
" ἁμάρτοι, τοῖς αὐτοῦ κακοὶς ὀλοφυρθεὶς, τάχ ἂν ἴσως καὶ
" τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουληθείη αὖθις φθονησαι. ἀδύ" νατον δὲ προεμένω, καὶ μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ

I. ξρημον A.B.C.E.F.H.K.L.M.N.O.P.R.T.V.b.c.e.f.g.h.i.k. cum Dionysio, Haack. et Poppon. έρημος Bekk. 4. ούχ] οδς A.C.E.F.d.e.h.i.k. βούλεσθε P. 5. είτε καί τις d. ή φοβείται L.R. γάρ] om. N.V. 6. πάσχει τάδε g. αὐτό f. 8. έαυτοῦ L. cum Dionysio. ἀνθρωπείης A.B.C.E.R.V.d.e.f.h.i.k.m. Poppo. Bekk. ceteri ἀνθρωπείας. 9. ἐλπίζειν Ε. 11. αὐτοῦ] αὐτοῖς Q.i. 12. ἀγαθοῖς] om. d.i. βουληθεἰς P. 14. θελήσαντι Ε.

1. οὐκ ἔρημος] Almost all the MSS. read *ipyµov*, and the same error has crept into some at least, if not all, the MSS. of Dionysius, who quotes the passage at length. (De Thucyd. His-tor. Judicium, c. 48.) It is strange that Poppo and Haack should have adopted a reading so evidently corrupt; for to suppose that $\tilde{\epsilon}\rho\eta\mu\sigma\nu$ can refer to $\epsilon\mu\epsilon$, and to interpret it, "he will have " me as his ally, and an ally not des-" titute of friends," seems to me not only unnatural in itself, but inconsistent with the words of the sentence, which, had Thucydides meant this, would surely have run, kal rouro ouk έρημον, or έτι δε ούκ έρημον. The mistake of the copyists arose from the similar termination of the word Euppaxov; unless perhaps some of them, possessed with the notion that a neuter adjective might be used as an adverb, supposed our to be equivalent, as far as the sense goes, to our toppos. Compare the false reading in IV. 111, 1. έμβοήσαντας άθρόον, which seems to

have arisen from the same notion, that the neuter $d\theta\rho\phi\sigma\nu$ might be used as an adverb. See the note there.

3. $\tau \eta \nu \epsilon i \kappa \epsilon i \nu o \nu \phi \iota \lambda i \alpha \nu - \beta \epsilon \beta a \iota \omega \sigma a \sigma \partial a_i$ i. e. "The Athenians do not so "much care to chastise our enmity" [compare IV. 61, 3. où y do rois $\epsilon \partial \nu e \sigma \omega$ " $\epsilon \tau \delta \rho o \nu \epsilon \chi \partial e \iota \epsilon \pi i \alpha \sigma \omega$] "as to se-" cure for ever the friendship of him "who is their friend now;" that is, "so "to reduce the power of every state in " the island, that none shall have any " alternative but to remain the faithful alternative but to remain the faithful of Athens." [$\tau \omega \nu \epsilon \nu \tau \eta$ $\Sigma \iota \kappa \epsilon \lambda i \alpha \epsilon \chi \partial \omega \nu \epsilon \delta \nu \epsilon \eta \epsilon \delta \mu \epsilon$

9. οὐ γὰρ οἰόν τε, κ. τ. λ.] Compare IV. 64, 1. μηδὲ μωρία φιλονεικῶν ήγεισθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης όμοίως αὐτοκράτωρ είναι, καὶ ῆς οὐκ ἄρχω τύχης.

10. καὶ εἰ γνώμη ἀμάρτοι] Καὶ εἰ, ἐν ἐπιθυμεῖ, τούτων διαμάρτοι δυστυχήσας, βουληθείη ἄν ποτε τοῖς νῦν ἡμετέροις ἀγαθοῖς φθονῆσαι αὐτὸν, ἐπὶ ταῖς ἰδίαις συμφοραῖς δλοφυρόμενος. SCHOL.

OULTVAIDOL

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 8.

" βείν λόγφ μεν γαρ την ήμετέραν δύναμιν σώζοι αν τις, 4 ἕργφ δε την αύτοῦ σωτηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς ην, ὑμῶς, " & Καμαριναίοι, δμόρους όντας, και τα δεύτερα κινδυνεύ-"σοντας, προοράσθαι αὐτὰ, καὶ μὴ μαλακῶς ὥσπερ νῦν " Ευμμαχείν, αυτούς δέ προς ήμας μαλλον ίόντας, απερ ei es s " την Καμαριναίαν πρώτον αφίκοντο οι 'Αθηναΐοι, δεόμενοι " αν έπεκαλείσθε, ταῦτα έκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν παρακε-" λευομένους, ὅπως μηδέν ἐνδώσομεν, φαίνεσθαι. άλλ οῦθ " υμείς νυν γέ πω, ούθ οι άλλοι έπι ταυτα ώρμησθε. " LXXIX. δειλία δε ίσως το δίκαιον πρός τε ήμας και προς 10 " τούς επιόντας θεραπεύσετε, λέγοντες ξυμμαχίαν είναι ύμιν

Perhaps you may be afraid, and cloke your fears under a show of fairness-" The Athenians are our allies, and we must aid are the invaded party, not when they are the invaders. But you need not be afraid ; for even after their late victory they found themselves unable to besiege Syracuse.

" πρός 'Αθηναίους ήν γε ούκ επί τοις φίλοις " εποιήσασθε, των δε εχθρών ήν τις εφ ύμας " ίη, και τοις γε 'Αθηναίοις βοηθείν, όταν ύπ' " άλλων, και μη αύτοι ώσπερ νυν τους πέλας 15 2 them." Yes, when they " άδικωσιν. έπει ούδ οι Ρηγινοι, όντες Χαλ-"κιδής. Χαλκιδέας όντας Λεοντίνους έθέλουσι " Ευγκατοικίζειν. και δεινόν, ει εκείνοι μέν το " ξργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ύποπτεύοντες " άλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δ εὐλόγφ προ- 20 " φάσει τούς μεν φύσει πολεμίους βούλεσθε

2. αύτοῦ] ἐαυτῶν h. ην] om. g. 3. τὰ] om. G.K.e. κινθυνεύσαντας f. 5. ἄπερ εἰ A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.Q.V.c.d.g.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo άπερ ἀν εἰ. 6. ἀφίκοιντο A.B.E.F.H.K.N.Q.V.f.g.h. αί] om. f.g. 7. ἐπι-καλεῖσθε P.G. ἐπεκαλεῖσθαι Ε. 8. μὴ Q. ἐνδώσομεν C.E.F.H.K.L.M.O.R.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐνδώσωμεν. 9. δριμασθε g. 10. καὶ πρός] 9. δρμισθε g. 10. καὶ πρὸς] 12. ἦν] οἶ Q. 13. εἶ τις V. προ's om. i. 11. θεραπεύετε L.O.P.e. ημίν L. 12. ην] οί Q. 13. εί τις V. ημας g. 14. βοηθή ε. έπ' G.P.k.m. 15. αλλήλων h. 20. δ' A.B.E.F.G. H.K.N.R.V.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δ' έν. εύλόγφ 21. фият] om. L.O.P. λόγου προφάσει L.O.P. ου λόγωι προφάσει Ε.

5. arep el es tiv Kaµapur. κ. τ. λ.] "The prayer which you would have " addressed to us, had the Athenians " attacked your country first, you " ought now to put into the form of " an encouragement to us, not to yield " to the enemy."

12. ήν γε ούκ έπι τοις φίλοις, κ. τ. λ.]

Compare III. 63, 3. οἰκοῦν χρην τὰ πρός ἡμῶς μόνον ὑμῶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ μη ξυνεπιέναι μετ' εύτων άλλοις. 20. άλόγως σωφρονούστη] " They

" are wise without reason ; you, with a " seeming reasonable pretext, act fool-" ishly."

SICILY. A. C. 416-4. Olymp. 91. 2.

" ώφελείν, τους δε έτι μάλλον φύσει ξυγγενείς μετά των " έχθίστων διαφθείραι. άλλ' οὐ δίκαιον, ἀμύνειν δὲ καὶ μη 3 " Φοβείσθαι την παρασκευήν αυτών ου γαρ ην ήμεις Ευστώ-" μεν πάντες, δεινή έστιν, άλλ' ην όπερ ούτοι σπεύδουσι, 5" τάναντία διαστώμεν, έπει οὐδε πρòs ήμας μόνους έλθόντες, " καὶ μάχῃ περιγενόμενοι, ἔπραξαν αἑ ήβούλοντο, ἀπῆλθον δὲ " διά τάχους.

Nor shelter yourselves under a specious neutrality; for if we fall,

you will be the cause of our ruin, and the Athenians will reward you by making you their slaves. Should we triumph, the desertion which so aggravated our danger

15 shall be repaid by our lasting enmity.

LXXX. ώστε ούκ άθρόους γε όντας είκος " άθυμεῖν, ἰέναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμό-" τερον, άλλως τε και άπο Πελοποννήσου πα-10 for want of your aid, " ρεσομένης ώφελίας, οι τωνδε κρείσσους είσι " τὸ παράπαν τὰ πολέμια καὶ μὴ ἐκείνην τὴν " προμήθειαν δοκείν †τω † ήμιν μεν ίσην είναι, " υμίν δε ασφαλή, το μηδετέροις δή, ώς καί " άμφοτέρων όντας Ευμμάχους, βοηθείν. ού 2 " γαρ έργφ ίσον ώσπερ τφ δικαιώματί έστιν. " εἰ γὰρ δι ὑμῶς μὴ ξυμμαχήσαντας ὅ τε

" παθών σφαλήσεται και ό κρατών περιέσται, τί άλλο η τη " αὐτῆ ἀπουσία τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθηναι, τοὺς δὲ οὐκ " έκωλύσατε κακούς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον τοις άδικου-»" μένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προσθεμένους τήν τε κοινήν

k.m. 3. Eurorâmer F. 4. öπερ] om. A.B.E.F.H.N. prima manu, g.h. bs olstep f. σπεύδωσι B. 5. έπειδη i. μόνον i. 6. έβούλοντο V. 8. ές] mpòs g. προθυμότεροι L. 9. ἀπό] ἐκ h. 12. προμήθειαν A.B.E.G.N.d.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. προμηθίαν C. pr. manu, F.H.K.c.f.g. προμυθίαν M. vulgo προθυμίαν. δοκείν το Duker. Reiske. Haack. Poppo. Goell. Bekk. δο-κείτω correctus H. vulgo δοκείν το. 16. μη] om. e. \hbar σ] \hbar . 18. αὐτοῦ Q. ἀπουσίφ om. g. οἰω] στο

10. οι τωνδε κρείσσους είσι, κ. τ. λ.] Another construction, mpds to onpausoperor, for experies being equivalent to Euppáxer, the relative is naturally put in the plural masculine.

II. Ral $\mu\eta$ ékein $\eta\nu$, K. τ . λ .] "And "let none consider that boasted pru-" dence of yours to be fair to us, while "it is safe to you; your profession, I "mean, of aiding neither party, be-"cause you are the allies of both." Such is the sense of the passage according to Duker's correction, adopted

by the later editors, of doneir rep instead of doseiv, τώ-είναι. Dohree proposes to read, μή εκείνην προμήθειαν δοκείν, τώ-ίσην είναι, "Judge not that to be "prudence, because you say it is fair "to us, and safe for you; I mean your "aiding neither party," &c. But might not nearly the same sense be drawn from the words even without omitting the article ? "Judge not that to be your "wisdom." &c. i. e. the wisdom which your circumstances require. Dobree compares VI. 16, 3. avry loxis paireras.

θοτκτδιδοτ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

" ώφελίαν τη Σικελία φυλάξαι, και τους 'Αθηναίους, φί-3 " λους δή όντας, μη έασαι άμαρτειν. Ευνελόντες τε λέγομεν " οι Συρακόσιοι, έκδιδάσκειν μέν οὐδέν ἔργον είναι σαφῶς, " οὖτε ὑμῶς οὖτε τοὺς ἆλλους, περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χείρον " γιγνώσκετε δεόμεθα δέ, και μαρτυρόμεθα αμα, ει μη πεί-5 " σομεν, ότι έπιβουλευόμεθα μέν ύπο 'Ιώνων αεί πολεμίων, ▲ " προδιδόμεθα δὲ ὑπὸ ὑμῶν Δωριῆς Δωριέων. καὶ εἰ κατα-" στρέψονται ήμας 'Αθηναίοι, ταις μέν ύμετέραις γνώμαις " κρατήσουσι, τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται, καὶ τῆς " νίκης οὐκ άλλον τινὰ άθλον η τον την νίκην παρασχόντα 10 " λήψονται και ει αι ήμεις περιεσόμεθα, της αιτίας των 5 "κινδύνων οι αυτοί την τιμωρίαν υφέξετε. σκοπείτε ουν, " καὶ αἰρεῖσθε ἦδη η την αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, η καν " περιγενόμενοι μεθ' ήμων τούσδε τε μη αισχρώς δεσπότας " λαβείν, καὶ τὴν πρὸς ἡμῶς ἔχθραν, μὴ ῶν βραχείων γενο- 15 " μένην, διαφυγείν."

LXXXI. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἐρμοκράτης εἶπεν ὁ ὅ Εὖφημος, ὁ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτὴς, μετ αὐτὸν τοιάδε.

LXXXII. " ΑΦΙΚΟΜΕΘΑ μέν έπι της πρότερον ούσης " ξυμμαχίας άνανεώσει, τοῦ δὲ Συρακοσίου καθαψαμένου, 20

2. อีหาสร] om. K.	<i>ξυν</i> ελόντες] έλθ	όντες γρ. h.	3. ἐκδιδάξειν h.	4. χείρα
R.f. 5. อิะ] อบัห D	ionysius, qui mo:	κ om. δμα.	7. προδιδώμεθα Q.	εί]η F.
el μη καταστρέψονται 12. μωρίαν G. 17. μέν] om. E.e.	К. 9. с 13. адтіка] alı elπev] от. d.	ríav Q.	εί 11. αῦ g. α 15. βραχεῖαν καὶ γει 19. πρότερον μὲν	ομένην ε.

3. oùdèr $\tilde{\epsilon}\rho\gamma\sigma\nu$ $\epsilon\tilde{\iota}ral$ "There is no "use, nothing to be gained by doing "it." Compare Herodotus, I. 17, 5. Sorte $\epsilon\pi\epsilon\partial\rho\eta s$ $\mu\eta$ $\epsilon\tilde{\iota}rau$ $\epsilon\rho\gamma\sigma\nu$, and III. 127, 4. $\beta\epsilon\eta s$ $\epsilon\rho\gamma\sigma\nu$ oùd $\epsilon\nu$. II. $\tau\eta s$ altias $\tau\omega\nu$ $\kappa\nu\delta\nu\nu\omega\nu$, κ . τ . λ .]

II. τῆς altias τῶν κανδύνων, κ. τ. λ.] "You will no less have to suffer the "penalty of having been the authors "of our dangers," that is, according to Hermocrates' reasoning, because τῆ ἀπουσία οὐκ ἡμύνατε ἡμῦν σωθῆναι.

13. $\hat{\eta}$ κâν περιγενόμενοι μεθ' $\hat{\eta}\mu\hat{\omega}\nu$, κ. τ. λ .] "Or choose to run the chance "of escaping with us the threatened " danger, and so to avoid disgracefully "submitting to the yoke of Athens, " and that enmity on our parts which " would be likely to be neither slight " nor short-lived." Alpeñose $\kappa d = \mu \partial \lambda \alpha - \beta e i \nu$, " Choose the chance of not having " the Athenians for your masters." Aipeirose $\mu \partial \lambda \alpha \beta e i \nu$ would signify, " choose " not to have." The mode $\eta \mu as \xi \alpha \beta \rho a \sigma$, i. e. $\delta \sigma o \nu \dot{\nu} \mu \pi \rho \delta s \dot{\eta} \mu as \xi \alpha \beta \rho a \sigma$, $\dot{\mu} \mu \delta \nu \xi \alpha \beta \rho a \nu$. Compare for the condensed construction, IV. 51. and V. 105, 1, with the notes there.

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ. VI. 81-83. SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

SPEECH OF EUPHEMUS, the Athenian ambassador, in reply. (82-87.)

We might defend our alleged ambition on the grounds of justice ; but it is enough to plead its necessity. Self-defence made us acquire a dominion in Greece, lest we should become slaves to the Dorians of Peloponnesus; and the same IO cause makes it needful for us to strengthen

our power in Sicily. (82.83.)

" ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς εἰκό-" τως έχομεν. το μέν ούν μέγιστον μαρτύριον 2 " αὐτὸς εἶπεν, ὅτι οἱ Ἰωνες ἀεί ποτε πολέμιοι " τοις Δωριεύσιν εισίν. έχει δε και ούτως. " ήμεις γαρ Ιωνες όντες Πελοποννησίοις Δω-"ριεῦσι, καὶ πλείοσιν οὖσι καὶ παροικοῦσιν, " έσκεψάμεθα ότφ τρόπφ ήκιστα αὐτῶν ὑπα-" κουσόμεθα, καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ ναῦς κτησά-" μενοι της μέν Λακεδαιμονίων άρχης και ήγε-"μονίας απηλλάγημεν, ούδεν προσήκον μαλ-" λόν τι έκείνους ήμιν η και ήμας έκείνοις " έπιτάσσειν, πλην καθ' όσον έν τφ παρόντι " μείζον Ισχυον αύτοι δε των ύπο βασιλεί πρότερον όντων

" ήγεμόνες καταστάντες οἰκοῦμεν, νομίσαντες ηκιστ' αν ύπο . 15 "Πελοποννησίοις ούτως είναι, δύναμιν έχοντες ή άμυνού-" μεθα, καὶ ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐδὲ ἀδίκως καταστρεψά-" μενοι τούς τε Ίωνας και νησιώτας, ούς ξυγγενείς φασιν " όντας ήμας Συρακόσιοι δεδουλωσθαι. ήλθον γαρ έπι την 3 " μητρόπολιν, έφ' ήμας, μετα τοῦ Μήδου, καὶ οὐκ ἐτόλμησαν 20 αποστάντες τὰ οἰκεία φθείραι, ωσπερ ήμεις εκλιπόντες " την πόλιν, δουλείαν δε αυτοί τε εβούλοντο και ήμιν το " αὐτὸ ἐπενεγκεῖν. LXXXIII. ᾿Ανθ' ὧν αἕιοί τε ὄντες

4. είσι τοῖς δωριεῦσιν d. καὶ] om. K.Q.f. 6. καὶ παροικοῦσιν] om. Q. 7. ἦκιστ ἀν αὐτῶν F.H.Q.c.g. ἦκιστ [ἀν] αὐτῶν Poppo. 8. κτησάμενοι] om. P. 10. μῶλλον] om. Q. 13. ὑπὸ βασιλεῖ A.B.C.E.F.H.K.L.M.O.P.R.b.c.d.e.f.g. h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ὑπὸ τῷ βασιλεῖ. 15. ἀμυνόμεθα A.B.C.E.F.G.H.L.O.R.V.c.e.h.i. 18. συρακουσσίοις B. 19. μήδου] δήμου g.k. έτολμησεν F. 21. δουλεύειν h. δε] τε A.B.h. τε] γε F. ήμιν A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.Q.R.V.c.d.e.f.g.h.i.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. 21. δουλεύειν h. de | re A.B.h. vulgo vµir.

5. Πελοποννησίοιs — ύπακουσόμεθα] The genitive airow is added to make it more clear what is the object to which the verb ύπακουσόμεθα refers. But when the sentence was begun, the dative II chonormations was intended to be made dependent on some word similar in sense to $i\pi a \kappa o v \sigma o \mu \epsilon \theta a$, and it is only owing to the length of the sentence that the pronoun airŵr was inserted. The verb unakover is used either with the genitive or the dative, as is also the

verb πείθεσθαι. 14. οἰκοῦμεν] "We having been ap-" pointed chiefs of the confederacy, " continue to go on so," &c. Olkeir is equivalent to "vitam degere," didyeur. See the note on II. 37, 2.

θοτκγδιδογ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 9.

" αμα αρχομεν, ότι τε ναυτικών πλειστών τε και προθυμίαν " απροφάσιστον παρεσχόμεθα ές τους Έλληνας, και διότι " και τω Μήδω έτοιμως τουτο δρώντες οδτοι ήμας έβλαπτον, 2" αμα δè της πρòς Πελοποννησίους ισχύος όρεγόμενοι. καί "ού καλλιεπούμεθα, ώς η τον βάρβαρον μόνοι καθελόντες ε " εἰκότως ἄρχομεν, η ἐπ' ἐλευθερία τη τωνδε μαλλον η των " Ευμπάντων τε καὶ τῇ ἡμετέρα αὐτῶν κινδυνεύσαντες. πασι "δε ανεπίφθονον την προσήκουσαν σωτηρίαν έκπορίζεσθαι. " και νυν της ημετέρας άσφαλείας ένεκα και ένθάδε παρόντες, 3" δρώμεν και ύμιν ταυτα ξυμφέροντα. αποφαίνομεν δε έξ 10 " ών οίδε τε διαβάλλουσι και ύμεις μάλιστα έπι το φοβερώ-" τερον ύπονοείτε, είδότες τους περιδεώς ύποπτεύοντάς τι, " λόγου μέν ήδονη το παραυτίκα τερπομένους, τη δ έγχει-4" ρήσει ύστερον τα ξυμφέροντα πράσσοντας. τήν τε γαρ " ἐκεῖ ἀρχὴν εἰρήκαμεν διὰ δέος ἔχειν, καὶ τὰ ἐνθάδε διὰ τὸ 15 " αὐτὸ ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ " ού δουλωσόμενοι, μη παθείν δε μαλλον τοῦτο κωλύσοντες.

1. πλείστον καl L.O.P. 2. καl] Om. Q. 3. σύτω καl ήμας Η. ξβλεπον k. 4. τῆ πρὸς Q. πρὸς τοὺς πελοπονησίους i. 5. οὐ καλλιεπούμεθα G.K.f. Haack. Poppo. Goell. Bekk. (Conf. Valckenar. Diatr. in Euripid. p. 201. B.) οὐκ άλλο ἐπόμεθα A.N.V. οὐκ άλλο ἐπόμεθα B. οὐκ αλλο επομεθα E. vulgo et F. οἰκ άλλψ ἐπόμεθα. 6. ἄρχοιμεν f. τῶν de] τῶν B.F.g. 10. ήμῶν C.L.M. O.P.i.k. ταυτὰ E. Haack. Poppo. 12. ὑπενοεῖτε i. 13. λόγων i. 15. τὸ] om. G. 16. τὰ τῶν φίλων C. 17. τοῦτο μᾶλλον V.f.g.

4. δμα δὲ τῆς πρὸς Πελοποννησίους, κ. τ. λ.] Compare for the whole of this argument, the speech of the Athenian ambassadors at Sparta, I. 75, &c. Immediately below, the correction οὐ καλλιστούμεθα for οἰκ δλλφ ἐπόμεθα is one of those which every one would admit as soon as it was presented to him. Compare V. 89. ἡμεῖς τοίνυν οῦτε αὐτοὶ μετ ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἡ δικαίως τὸν Μῆδον καταλύσαντες ἀρχουμεν, κ. τ. λ.

8. την προσήκουσαν σωτηρίαν] "Their "own safety;" i.e. the safety that it belongs to them to endeavour to maintain.

10. if in oide re deald λ over, κ . τ . λ .] Hermocrates had endeavoured to excite the jealousy of the Camaringeana, by telling them, that the Athenians did but pretend to aid the Leontines, while their real object was the subjugation of all Sicily. "Such language," says Euphemus, "may possibly beguile you "for the moment; but when you come " to act, you will follow your real in-" terests. And then you will prefer " our alliance to that of the Syracusans, " as it is your clear interest to join with " those who may save you from the " ambition of Syracuse. Nor have you " any thing to fear from us, seeing " that our interest, which Hermocrates " taxes us with always pursuing, di-" rects us to promote your power to " the utmost, in order that you may be " a balance to the power of the Syra-" cusans." SICILY. A. C. 415-4. Ohrmn. 91. 2.

" LXXXIV. ύπολάβη δε μηδείς ως ούδεν προσήκον ύμων " κηδόμεθα, γνούς ότι σωζομένων ύμων, και δια το, μη ασθε-

Now it is our interest that you should be powerful, to balance 5 the power of our enemy Syracuse; and as our interest makes us subjugate the Ionians in Greece, so the same motive leads us to desire the independence of those in Sicily. 10

" νεῖς ὑμῶς ὄντας, ἀντέχειν Συρακοσίοις, ἦσσον " αν, τούτων πεμψάντων τινα δύναμιν Πελο-" ποννησίοις, ήμεις βλαπτοίμεθα. και έν τούτω "προσήκετε ήδη ήμιν τα μέγιστα. διόπερ 2 " και τους Λεοντίνους εύλογον κατοικίζειν, μή " υπηκόους ώσπερ τους Ευγγενείς αυτών τους " έν Εύβοία, άλλ' ώς δυνατωτάτους, ίνα έκ της " σφετέρας δμοροι όντες τοῦσδε ύπερ ήμων " λυπηροί ώσι. τὰ μέν γὰρ ἐκεί καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρός 3

" τους πολεμίους, και ό Χαλκιδεύς, όν αλόγως ήμας φησι "δουλωσαμένους τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν, Εύμφορος ἡμῶν " ἀπαράσκευος ῶν καὶ χρήματα μόνον φέρων, τὰ δὲ ἐνθάδε, 15 " και Λεοντινοι και οι άλλοι φίλοι, ότι μάλιστα αυτονομού-" μενοι. LXXXV. 'Ανδρί δέ τυράννω η πόλει άρχην " έχούση ούδεν άλογον δ τι Ευμφέρον, ούδ οίκειον δ τι μή

1. υπολάβοι H.f. ήμων Q.g.k. 11. λυπηροί] λαμπροί B.h. 12. α 4. πεμψάντων] om. g. 13. ήμῶν Thomas 2. μή] om. e. 12. φησίν ήμαs Q.R.f. 15. δτι μάλιστα] om. B.h. Μ. ν. συμφέρων.

2. dià tò-Supanorious] The construction varies, from the genitive absolute, outopérer épêr, to the infinitive with a preposition, due to artéxeur Dupareovious. I have separated the words u) doveris vuâs orras, in order to make the construction regular; "and " from your resisting the Syracusans, " not being too weak to do so." But I believe that the participle örras is confused with the infinitive evan, as in V. 7, 2. dia to-kalypérous, and that the construction was meant to be, $\delta i \dot{a}$ τό μή ασθενείς ύμας είναι αντέχειν Συραrogious, "by your not being too weak " to resist the Syracusans."

7. μή ύπηκόους δαπερ τους ξυγγενείς] Μή ούτως ύπηκόους αύτους γενέσθαι, δσπερ ol συγγενείς αυτών υπακούουσιν Εύβοείς. υποπτος γαρ ων δ' Αθηναίος έπι τώ τούς Λεοντίνους επαγγελλεσθαι κατοικίζει», φησίν ότι ούχ όμοίως αύτούς κατοικιούμεν τοις έν Εύβοία Χαλκιδεύσιν, άλλ' ώς έλευθέρους και δυνατωτάτους. SCHOL.

11. τα μέν γαρ έκεί] Τοῦ Έρμοκράτους 'Aθηναίους διαβαλόντος ώς ούχ ύγιῶς τούς μέν έν Εύβοία Χαλκιδείς καταδεδουλωμένους, τούς δε έν Σικελία επαγγελλομένους έλευθερίαν, δ 'Αθηναΐος οὐκ ἀρνούμενος, άλλα δμολογών, τεχνικώς διαλύει To enixelphua. SCHOL.

και αύτοι άρκουμεν] Πρός μέν γάρ τον έκει (φησί) πόλεμον αύτοί τε άρκουμεν και οί έν Εύβοία Χαλκιδείς, ούτως ήμιν δεδουλωμένοι, δστε δύναμιν μεν και παρασκευήν ούκ έχειν, δι ής επιθήσονται ήμων, χρήματα δε έχοντες είσφερειν είς τόν πρός Πελοπουνησίους πόλεμον. οί δε ένθάδε, έλευθεροί τε και αυτόνομοι όντες και δύναμιν έχοντες, μάλιστα ήμιν είσιν aφέλιμοι. SCHOL.

411

θογκγδιδογ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

" πιστόν προς έκαστα δε δει η έχθρον η φίλον Neglect not then the opportunity of " μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι. καὶ ἡμῶς τοῦτο ὡφεstrengthening yourselves, through our " λει ένθάδε, ούκ ην τους φίλους κακώσωμεν, aid, against the Syra-" άλλ' ην οι έχθροι δια την των φίλων ρώμην cusans. Their power is far more dangerous " αδύνατοι ώσιν. απιστείν δε ου χρή. Kai 5 2 to you than ours can be; and if they force " γαρ + τους έκει Ευμμάχους, † ώς έκαστοι us to relinquish our " χρήσιμοι, έξηγούμεθα, Χίους μέν και Μηenterprise for want of your aid, you will " θυμναίους νεών παροχή αυτονόμους, τους δέ hereafter bitterly repent your inactivity. " πολλούς χρημάτων βιαιότερον φορά, άλλους (85, 86.) " δὲ καὶ πάνυ ἐλευθέρως Ευμμαχοῦντας, καίπερ νησιώτας 10 " όντας και ευλήπτους, διότι έν χωρίοις έπικαίροις είσι περί 3" την Πελοπόννησον. ωστε και τάνθάδε εικός πρός το λυσι-" τελούν, και ο λέγομεν, ές Συρακοσίους δέος, καθίστασθαι. " ἀρχῆς γὰρ ἐφίενται ὑμῶν, καὶ βούλονται ἐπὶ τῷ ἡμετέρῷ " Ευστήσαντες ύμας υπόπτω, βία η κατ' έρημίαν, απράκτων 15 " ήμων απελθόντων, αύτοι αρξαι της Σικελίας. ανάγκη δέ, " ην Ευστητε προς αυτούς ούτε γαρ ημιν έτι έσται ίσχυς " τοσαύτη ές εν Ευστάσα εύμεταχείριστος, ούθ οιδ άσθενεις

1. deîr Stobseus, Gaisf. vol. II. p. 118. omissa f. 2. úµâs M. 3. roîs $\phi(\lambda_{015} Q. 4. ol]$ om. G.L.R.f. rûr] om. G. 6. roîs êkcî Evµµáyots A.B. E.F.H.L.O.P.c.d.f.g.h.k. Poppo. Goell. Evµµáyots roîs êkcî R. 8. rà de mohlà i. 9. βεβαιότερον B. βιαιοτέρα h.i. φθορậ i. φθορậ F. 10. êλευθέρους i. Evµµá yous f. 11. καl] om. Q. êr]êrig. 12. êrbâde E.F.H.V.c.g.h. 13. φ g. es-bµâv] om. E. "déos-ůµŵr om. E." Bekk. ed. 1832. καθίστατα A.B. C.K.L.M.O.b.d.e.f.h.i.k. καθίσταντα F.H.P.g. 14. άφίενται ἡµŵr g. βούλονται êrì A.B.C.E.F.H.K.L.M.N.O.V.f.g.h.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo Soúλorraı µèv êrí. 15. †] καl A. ή καl B.E.F.H.P.c.f.g.k. Haack. Poppo. Bekk. 17. †v] el L. 18. συστάσα B.E.F.G.h.i.k. ξυστώσα g.

6. τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους—ἐξηγούμεθα] Ἐξηγοῦμαι ea significatione, quam hic locus postulat, sine dubio usitatius genitivum adjunctum habet. Accusativum tamen ei etiam I. 71, 7. adponit Thucydides: τὴν Πελοπόντησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι, ἡ ol πατέρες ἡμῶν παρέδοσαν· ubi Scholiastes ἐξηγεῖσθαι exponit ἄρχειν, κρατεῖν, ἡ ἄγειν. Sed ibi Stephanus probat scripturam Marg. τῆς Πελοποντήσου. Cum dativo est in Thucydide, III. 55, 5. & δὲ ἐκάτεροι ἐξηγεῖσθει roîs ξυμμάχοις, quod Interpretes itidem imperandi, ducendi, et præcundi notione accipiunt. Verum hic rois ξ υμμάχοις, quod est in plerisque MSS. non potest recipi propter sequentes accusativos, Xíovs, Μηθυμναίους, et alios. DUK.

18. evaraxeiporros] "Easy to deal "with or to manage." So in Herodotus, VII. 236, 5. duoperaxeipuoros signifies, "Hard to deal with or to manage." "Neither shall we be any longer able "readily to manage," i. e. to get the better of, "so great a force when " united; nor would they, so soon as " we were gone, find themselves at a " loss how to deal with you."

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

" αν, ήμων μη παρόντων, προς ύμας είεν. LXXXVI. και " ὅτφ ταῦτα μη δοκεί, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρό-" τερον ήμας επηγάγεσθε ούκ άλλον τινα προσείοντες φόβον, " η εί περιοψόμεθα ύμας ύπο Συρακοσίοις γενέσθαι, ότι και 5 " αύτοι κινδυνεύσομεν. και νυν ου δίκαιον, φπερ και ήμας 2 " ήξιοῦτε λόγφ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν, οὐδ ὅτι δυνάμει " μείζονι πρός την τωνδε ισχύν πάρεσμεν, υποπτεύεσθαι, " πολύ δε μάλλον τοισδε άπιστειν ήμεις μέν γε ούτε έμ-3 " μειναι δυνατοι μη μεθ υμων, εί τε και γενόμενοι κακοι 10" κατεργασαίμεθα, αδύνατοι κατασχείν, δια μηκός τε πλού, " καὶ ἀπορία Φυλακῆς πόλεων μεγάλων καὶ τῆ παρασκευῆ " ηπειρωτίδων οίδε δε ου στρατοπέδφ, πόλει δε μείζονι της " ήμετέρας παρουσίας έποικουντες ύμων, αεί τε επιβουλεύ-" ουσιν, καί όταν καιρόν λάβωσιν έκάστου, ούκ ανιασιν 15" (έδειξαν δὲ καὶ άλλα ήδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίνους), καὶ νῦν " τολμώσιν έπι τούς ταῦτα κωλύοντας, και ἀνέχοντας τὴν " Σικελίαν μέχρι τοῦδε μη ὑπ' αὐτοὺς εἶναι, παρακαλεῖν ὑμᾶς " ώς αναισθήτους. πολύ δε έπι αληθεστέραν γε σωτηρίαν 4 " ήμεις αντιπαρακαλούμεν, δεόμενοι την υπάρχουσαν απ 20 " αλλήλων αμφοτέροις μη προδιδόναι, νομίσαι τε τοισδε μεν " και ανευ Ευμμάχων αει εφ' ύμας ετοίμην δια το πλήθος

I. μὴ om. O. ἡεν Ε. 2. δοκῆι A.B.Q.h. κατὰ τὸ m. 3. προσιώντες A.B.E.F.K.L.M.Q.V.h.i. 4. συρακουσίους Ε. συρακουσίων g. 5. ῷπερ H.g.m. corr. F. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ὅπερ. καὶ] om. Q. 6. ἀξιοῦτε B.e.h. ἡξιοῦται Ε.F. 8. ἡμαῖς μὲν γὰρ Ν.V. μὲν] δὲ d.i. 9. μὴ] in litura F, deletum G. om. H.R.f.g.m. εἶγε i. κακοί καὶ κατεργ. L.O.Q.k. 12. οἶδε] οἱ b. πολὺ d. 13. ἡμῶν Q.R.f.g. 14. καὶ] om. M. ἀνίασιν A. ἀνῶσιν d. 15. ἁλλα είδη V. et marg. N. τὰ] om. P. 16. κωλύσωνταs B. κωλύσωνταs h. 19. δεόμενοί τε G. ἐπ' Κ. 20. ἀμφοτέρους g. ἐκατέροις γρ. h. τε] δὲ f. 21. καὶ εἰ ἅνευ e. ἀεὶ] εἰ A.B.C.E.F.G.e.k.g.m. εἰs d.i. om. N.O.Q.V.

3. $\pi \rho o \sigma \epsilon i o \nu \tau \epsilon s \phi \delta o \sigma$] Il po $\sigma \epsilon i \epsilon w$ dicuntur pastores, quum, frondem manu quatientes, pecus, quo volunt, ducunt. Vid. Casaubonum ad Athen. I. 19. Hinc fortassis potest duci $\pi \rho o \sigma \epsilon i \epsilon w$ $\phi \delta \delta o v$, quasi dicas, metu ostenso aliquo compellere. Dux. In addition to Duker's note on the word $\pi \rho o \sigma \epsilon i \epsilon w$, the reader may consult Ruhnken's excellent explanation of its origin and various meanings in his note on the word $\theta a \lambda \lambda \delta s$, in the Lexicon Platonicum of Timæus.

12. τῆς ἡμετέρας παρουσίας] i. e. τοῦ ἡμετέρου στρατοπέδου νῦν παρόντος, the abstract term being again used for the concrete. See the note on ch. 73. ὅπως ξυμμαχία παραγένηται.

θοτκτδίδοτ

SICILY. A. C. 418-4. Olymp. 91. 2.

" είναι όδον, ύμιν δ ού πολλάκις παρασχήσειν μετα τοσήσδε " επικουρίας αμύνασθαι ην εί τω ύπόπτω η απρακτον " έάσετε απελθείν, ή και σφαλείσαν, έτι βουλήσεσθε και " πολλοστόν μόριον αύτης ίδειν, ότε ούδεν έτι περανεί παρα-" γενόμενον ύμων. LXXXVII. Άλλα μήτε ύμεις. & Ka- κ " μαριναίοι, ταις τωνδε διαβολαίς αναπείθεσθε. 'Remember, then, that if we act only from " μήτε οι άλλοι ειρήκαμεν δ ύμιν πασαν την selfish motives, yet our " αλήθειαν περί ών ύποπτευόμεθα, και έτι έν very interest will lead us to protect your in-" κεφαλαίοις ύπομνήσαντες άξιώσομεν πείθειν. dependence. If we are 2 restless in our inter-" φαμέν γαρ άρχειν μέν των έκει, ίνα μή 10 ference with foreign nationa, 11 is for you " ύπακούωμεν άλλου, έλευθερούν δε τα ένθάδε, to turn this disposition " όπως μη ύπ' αυτών βλαπτώμεθα, πολλά of ours to your own account, by availing "δ αναγκάζεσθαι πράσσειν, διότι και πολλα yourselves of the aid we offer. " φυλασσόμεθα, ξύμμαχοι δε και νῦν και πρό-

"τερον τοις ένθάδε ύμων άδικουμένοις οὐκ ἄκλητοι παρακλη- 15
3" θέντες δὲ ἦκειν. καὶ ὑμεῖς μήθ ὡς δικασταὶ γενόμενοι τῶν
" ἡμιν ποιουμένων μήθ ὡς σωφρονισταὶ, δ χαλεπὸν ἦδη,
" ἀποτρέπειν πειρᾶσθε, καθ ὅσον δέ τι ὑμιν τῆς ἡμετέρας
" πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τούτω

2. ἀμύνεσθαι E.d.i. el] ἐν f. 3. ἐάσατε Q. καὶ τὴν σωτηρίαν σφαλεῖσαν A. καὶ σωτηρίαν σφαλεῖσαν h. βουλεύσεσθε g. καὶ] ποτε καὶ G.f.h. 4. πολλοστὸν μόριον A.B.C.E.F.H.L.O.P.Q.V.c.d.e.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo πολλοστημόριον. ὅτε] οῦτε A.B.C.R.e.k. οἴτε Ε.F. Sed Frommelio teste, E. habet οῦτε. ὅτι i. 11. ἐλευθεροῦντες L. 18. δ' ὅτι Β. ὑμοτέρας C.e.k.

2. ή απρακτον-ή και σφαλείσαν.] Compare ch. 33, 4. ην άρα ή κατεργασώμεθα αὐτούς, ή ἀπράκτους ων ἐφίενται ἀπώσωμεν.

4. πολλοστόν μόριον] Πολλοστός signifies, "one of many;" ἐλεγεστός, "one "of few." Πολλοστόν μόριον therefore is, "a part out of many parts;" in other words, "a fraction with a large "denominator;" which must necessarily be a proportionably small part of the integer, or whole number. See Buttmann's Gr. Grammar, §. 71. 7. obs. 5.

12. πολλά δ' άναγκάζεσθαι πράσσειν] Erat quidem in bac expeditione Atheniensium in Siciliam πολυπραγμοσύνη reprehendenda: sed legatas Atheniensis hic πολλά πράσσειν, et paullo post πολυπραγμοσύνην Atheniensian, non magis in vitio videtur ponere, quam, quum πολυπράγμονες prima et propria significatione vocabuli dicuntur, quos reipublicæ, vel cujuscumque muneris, administratio multis negotiis implicat, et multarum rerum varietate distrahit. Suidas in πολυπραγμοσύνη 'Ο πολυπράγμων ούδέπε φωτερλα άμαρτίαν σημαίνειν δοκεί είγε πολυπράγμων μέν όταν ό έν πολλοίε κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δε τοῦτο καλ ἀπό τύχης των περιγενέσει. Dux.

19. πολυπραγμοσύνης] Multarum rerum studium πολυπραγμοσύνην appello, SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

άπολαβόντες χρήσασθε, καὶ νομίσατε μὴ πάντας ἐν ἴσφ
βλάπτειν αὐτὰ, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀφελεῖν. ἐν παντὶ γὰρ πῶς χωρίφ, καὶ ῷ μὴ ὑπάρχομεν, ὅ τε 4
οἰόμενος ἀδικήσεσθαι καὶ ὁ ἐπιβουλεύων, διὰ τὸ ἐτοίμην
⁶ ὑπείναι ἐλπίδα τῷ μὲν ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ ἡμῶν, τῷ
δὲ, εἰ ἥξομεν, μὴ †ἀδεεῖς† εἶναι κινδυνεύειν, ἀμφότεροι
ἀναγκάζονται ὁ μὲν ἄκων σωφρονεῖν, ὁ δ ἀπραγμώνως
σώζεσθαι. ταύτην οὖν τὴν κοινὴν τῷ τε δεομένφ καὶ ὑμῖν 5
νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀπώσησθε, ἀλλ' ἐξισώσαντες
τοῦς ἄλλοις, μεθ ἡμῶν τοῖς Συρακοσίοις, ἀντὶ τοῦ ὀμοίου
μεταλάβετε."

1. ἀπολαύσντες L. 3. ἄρχομεν γρ. h. 5. είναι Κ. ἀντισχείν g. τὸ Ε. τῶνδε Q. 7. ἄκων] ἀν i. 8. τε] δὲ G.Q.m. om. L.O. 10. τοῖς] om. g. 12. λάβετε G.

que non potest uno exprimi vocabulo Latino: ut A. Gellius, lib. XI. cap. 16. docet. Is ibidem πολυπραγμοσύωγν ait esse ad multas res aggressionem earumque actionem. ACAC.

rd aird ξυμφέρει] Idem simul. "So "far as any thing of our enterprising "and restless spirit is also advanta-"geous to you, take it, and make the "most of it."

6. μη άδεεις είναι κινουνεύειν] Lege

adees, ut Demosth. pro Megalop. p. 207. 22. Reiske, ου γαρ αδεές τουθ υπολαμ-βάνω. Verte, "Huie auten in promptu " sit expectare ut si venerimus pericu-" lum sit ne id sibi sit formidabile." DOBREE. If the common reading be kept, the sense seems to be as follows : " Both he who expects to suffer wrong, " and he who is meditating to do it, " having a near prospect ever at hand, " the one, of getting aid from us, the " other, that, if we come, we are likely "to put him in some jeopardy, are "equally forced, the one to forbear "against his will, the other to be saved " with no trouble of his own." " That " we are likely to be not unalarming to " him." Suidas interprets the word ddees by ou posepor, and ddeeorepor seems to be used actively in Thucydides, I. 36, 1. But I should greatly prefer Dobree's correction ddeés.

8. $r\hat{\psi}$ re decuére [The conjunction is again out of its place: it should be rip kourip re r $\hat{\psi}$ decuére kal úµîp pîp sapoioar dordalanas. A little below, décesorares is taken in a neutral sense; " making yourselves like others; doing " as others do." So in Sephocles, Electr. 1194. µµrpl d'oùdèr décroi.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

LXXXVIII. Τοιαύτα δὲ ὁ Εὐφημος εἶπεν. οἱ δὲ Καμαριναίοι επεπόνθεσαν τοιόνδε. τοις μεν Αθηναίοις εδνοι ήσαν,

The Camaringans, suspicious of both parneutral

πλην καθ όσον εί την Σικελίαν φοντο αύτους being nearly equally δουλώσεσθαι, τοις δε Συρακοσίοις άει κατά το ties, resolve to remain δμορον διάφοροι δεδιότες δ' ούχ ήσσον τους 5 Συρακοσίους έγγὺς ὄντας, μη καὶ ἄνευ σφών

περιγένωνται, τό τε πρώτον αυτοίς τους όλίγους ίππέας έπεμψαν, και το λοιπον έδόκει αυτοις ύπουργειν μέν τοις Συρακοσίοις μαλλον έργφ, ώς αν δύνωνται μετριώτατα, έν δε τφ παρόντι, ίνα μηδε τοις 'Αθηναίοις έλασσον δοκώσι νείμαι, 10 έπειδη και έπικρατέστεροι τη μάχη έγένοντο, λόγφ άποκρί-2νασθαι ίσα άμφοτέροις. καὶ οὕτω βουλευσάμενοι ἀπεκρίναντο, έπειδη τυγχάνει αμφοτέροις ούσι ξυμμάχοις σφων προς άλλήλους πόλεμος ών, εύορκον δοκείν είναι σφίσιν έν τῷ παρόντι μηδετέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἑκατέρων 15 άπηλθον.

3 Καὶ οἱ μέν Συρακόσιοι τὰ καθ ἑαυτοὺς ἐξηρτύοντο ές τον πόλεμον οι δ' 'Αθηναίοι, έν τη Νάξω έστρα-

1. rosaîra de A.B.C.E.F.G.H.K.c.f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo µér. 3. el] els P.c. kal R. 5. δ'] om. R. 6. καl] om. Q. 9. μετριοτάτφ f. δοκώσι γείμαι Valcken. Diatr. in Euripid. p. 77. C. Poppo. 10. έλάσσω Ρ. Goell. Bekk. vulgo dokŵow elvar. 11. énel g. 1 14. dokei A.B.E.F.H.L.O.P.R.V.g. 17. rd G.H.P.d.g.m. 13. ξυμμάχοις ούσι i. 18. τον] om. L.O.

3. raf boov el] Reiske and Poppo object to the conjunction el, and it may have crept in as an explanation of rad δσον, just as we have ή έν τφ μετά τοῦ μαλακισθήναι κάκωσις in II. 43, 6. where the words in the were a mere marginal interpretation of µerà rov. Yet I do not see why it may not be said, " Ex-" cept so far as they might think there "was a danger of their conquering "Sicily"—for this is the exact sense of el douro—meaning, not that they positively did think that such would be the case, but that the possibility of it might have occurred to them; and so far as it might have occurred to them, so far did it damp their good-will towards the Athenians.

4. κατά το δμορον διάφοροι] Com-

pare IV. 92, 4. πρός γαρ τούς αστυγείτονας πασι το αντίπαλον και ελεύθερον καθίσταται.

7. roùs dhiyous innéas] " The few " horsemen whom they had sent," name-

ly, twenty. See chap. 67, 2. 10. δοκώσι νείμαι] This certain correction of Valckenaer's is confirmed by

the expressions III. 3, 1. and 48, 1. 17. và kað éavrois éfnorúosro] In scriptura MSStorum, qui habent ro rad éavroirs, hic sensus est : pro virili, vel omni ope; ut hic Valla; ut in ro kar' $\dot{\epsilon}\mu\dot{\epsilon}$, et aliis hujus generis. Vul-gata tamen satis defendi potest. Herodianus, III. 1. 6 pèr di Nippos ourse εξήρτυε τα καθ εαυτόν ασφαλέστατα καλ προμηθέστατα. DUK.

SICILY. A. C. 415-4. Olymp. 91.2.

The Athenians during τοπεδευμένοι, τὰ πρὸς τοὺς Σικελοὺς ἐπρασσον. the winter try to gain όπως αυτοίς ώς πλείστοι προσχωρήσονται. και 4 οί μέν πρός τά πεδία μάλλον των Σικελών. the alliance of Tuesany υπήκοοι όντες των Συρακοσίων, οι πολλοί άφεστήκεσαν των δε την μεσόγαιαν έχόντων

αὐτόνομοι οὖσαι καὶ πρότερον ἀεὶ [αί] οἰκήσεις εὐθὺς, πλην όλίγοι, μετά των Αθηναίων ήσαν, και σιτόν τε κατεκόμιζον τφ στρατεύματι, και είσιν οι και χρήματα. έπι δε τους μής προσχώρουντας οι 'Αθηναίοι στρατεύοντες τους μέν προση-10 νάγκαζον, τούς δε και ύπο των Συρακοσίων φρουρούς τε πεμπόντων και βοηθούντων απεκωλύοντο. τόν τε χειμώνα μεθορμισάμενοι έκ της Νάξου ές την Κατάνην, και το στρατόπεδον δ κατεκαύθη ύπο των Συρακοσίων αύθις άνορθώσαντες, διεχείμαζον. καὶ ἔπεμψαν μέν ἐς Καρχηδόνα τριήρη περὶ 6

2. προσχωρήσονται A.C.E.F.N.V.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo προσχωρήσωνται. 4. οὐ πολλοί Conject. Canter. 5. ἀφεστήκεσαν Α.Β.Ε.Ρ.Ν.Q. R.V.c.f.g. Poppo. Goell. Bekk. ἀφειστήκεισαν e. vulgo ἀφειστήκεσαν. μεσόγεαν. Q. έχόντων] οἰκούντων Ρ. 6. ἀεὶ ai Bekk. 2. vulgo ai deest. τε] γε g. om. V. κατεκόμιζον] κόμιζον Ε. 8. τὰ χρήματα R. 7. diywr R. 9. στρατεύσαντες 10. ύπό] άπό F. Portus. φρουρούς έσπεμπόντων C.G.K.Q.e. C.e. II. ἀπεκωλύοντο Bekk. 2. Sic Poppo. Goell. Dobræus, vulgo απεκώλυων. 12. 195 om. R. 13. rŵx] om. Q. rd] om. e.

2. καὶ οἱ μέν πρὸς τὰ πεδία] Οὐ τῶν Συρακουσίων αφειστήκεσαν, άλλ' οι έν τοΐς πεδίοις οἰκοῦντες ἀφειστήκεσαν καὶ ού προσεχώρουν τοις Αθηναίοις. SCHOL. 5. άφεστήκεσαν] The Scholiast ex-

over the Sicel tribes to

their cause ; and solicit

5 and Carthage.

plains this word rightly, "stood aloof." Compare VII. 7, 2. $d\phi \epsilon \sigma \tau \eta \kappa \epsilon \iota \tau \sigma \hat{\upsilon} \pi \sigma \lambda \hat{\epsilon} - \mu \sigma \upsilon$, and VIII. 2, 1. The absence of any genitive case following is more remarkable; but tor 'Adyralar must be supplied from what immediately follows, perd rôw 'Adyraiws' Joan. Compare Demosthen. de male gesta Legat. p. 355. 20. Reiske, éyè de àdúoraµai, "I will have nothing to do with the " matter."

6. [al] oktores] I have followed Bekker's proposed correction, by inserting the article before olkhous, which probably dropped out owing to the word del preceding it, as in III. 81, 6. ώμη στάσιs is the present reading instead of ώμη ή στάσις. Dobree is again extravagant in his alterations, and with-

out any reason. The word olkyous is purposely chosen rather than $\pi \delta \lambda estimates$, or even kôupau, to denote the absolutely barbarian habits of these Sikelians, whose habitations had nothing in them approaching to civil union. And it is accordingly the term used by Plato to describe the first assemblage of dwellings formed by men in the very infancy of society : τών οἰκήσεων τούτων μειζόνων αύξανομένων έκ της ελαττόνων και πρώτων. De Legibus, III. p. 681, a.

II. ἀπεκωλύοντο] This most certain conjecture of Bekker's had occurred also to Dobree, and has been received by Poppo and Göller. To's $\mu e \pi \rho o \sigma \eta$ νάγκαζον, τούς δε και απεκωλύοντο, scil. τοῦ προσαναγκάζειν. Compare VI. 102, 2. τό μέν προτείχισμα αίρουσι, - αύτον δέ τόν κύκλον Νικίας διεκώλυσεν scil. alρείν. See also VII. 56, 2. ού περί τοῦ αύτοι σωθήναι την επιμελειαν εποιούντο, αλλά και όπως εκείνους κωλύσωσι. scil. σωθήναι.

THUCYDIDES, VOL. II.

GOTETAILOT

SHOLLY. A. C. 616-4. Olymp. 91. 9.

diding, et divanto te adedeurban érendon de nai és Tuoσηνίων, έστιν ων πόλεων έπαγγελλομένων και αυτών ξυμπολεμείν. περιήγγελλον δέ και τοις Σικελοίς, και ές την Έγεσταν πέμλαντες έκελευον ίππους σφίσιν ώς πλείστους πέμπειν. καί τάλλα ές τον περιπειχισμον, πλινθία και σίδηρου, 5 ήτοιμαζον, και δστα έδει, ώς άμα τφ ήρι εξόμενοι του πολέμου. 7 Οίδ ές την Κόρινθον και Λακεδαίμονα των Συρακοσίων άποσταλέντες πρέσβεις τούς τε Ίταλιώτας όμα παραπλέοντες

PELOPONNESUS. The Syracusan ambassadors [see ch. 73.] arrive at Corinth. The Corinthians espouse their cause warmly, sand send ambassadors with them to Sparta. They meet Alcibiades there, who joins them in exciting the Spargnarrel.

έπειρώντο πείθειν μη περιοράν τα γιγνόμενα ύπό των Αθηναίων, ώς και έκεινοις όμοίως 10 έπιβουλευόμενα, και έπειδη έν τη Κορίνθω έγένοντο, λόγους έποιοθντο άξιοθντες σφίσι Katà tà Eugyevès Bondeiv. Kai oi Kopivoloi εύθύς ψηφισάμενοι αύτοι πρώτοι ώστε πάση προθυμία αμύνειν, και ές την Λακεδαίμονα 15 tans to enter into the Ευναπέστελλον αυτοίς πρέσβεις, όπως και έκείνους ξυναναπείθοιεν τόν τε αύτοῦ πόλεμον σα-

φέστερον ποιείσθαι προς τους Αθηναίους, και ές την Σικελίαν ο ώφελίαν τινα πέμπειν. και οί τε έκ της Κορίνθου πρέσβεις παρήσαν ές την Λακεδαίμονα, και Άλκιβιάδης μετά των 20 Ευμφυγάδων, περαιωθείς τότ' εύθύς έπι πλοίου φορτηγικού 1. δφελήσθαι Q. ές την τυρσηνίας Κ.L.Ο.Ρ.κ. 3. περεήγγελλο A.B.C.E. Η.K.e.k. Poppo. Goell. Bekk. περιήγγειλας P. vulgo περιήγγελος A.B.C.E. 5. άλλα N.V.c.g. πληνθία F. 6. τώ] om. f.g. 7. και λακεδαίμονα A.B.C.E.F. Η.K.L.N.O.V.b.c.e.f.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo και την λακεδαίμονα. 8. παρακλεύσαντες Θ. 9. πείθειν και μη L. γεγνόμενα C.E.F.G.K.N.Q.R.V.d.e.f.g.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo γινόμενα. 10. ώς έκείνοις k. όμοίος] om. g. 15. άμυνεν K. 16. έκείνοις f. 17. ξυναπείθοιεν F. Ευναναπείσαυν το h להפויסוג f. 17. בשימחיפולטובי F. בשימשמשינוסעני אים. h. 21. קסטרוקדוגוטי A.B.F.G.H.K.N.V.g.h.k.m. קסטרוקיטי f. 20. Thy] om. R.f. φορτικοῦ C.E.d.e.i. φορητικού Q.

I. es Tuponpular] We should like to know which of the Etruscan cities offered their aid to Athens in this war. Cære was probably among the number, perhaps Populonia and Cosa; the more inland cities were not likely to feel so much enmity towards the Syracusans, as they would come less in their way. Tepopoia is properly Etruria, that is, the country to the north of the Tiber: south of the Tiber, the general name,

as we have seen before, was 'Osus), of which Latium formed a part. See VI. 4, 5. and Aristotle, as quoted by Dionysius Halicarn. I. 72. rosor rowrow της 'Οπικής, δε καλείται Δάτιου.

14. wyowoóweros-Sore] Vid. Matth. Gr. Gr. p. 761. not. 2. [5. 531. obs. 2.] VIII. 45, 3. seiou bore. 79, 1. doferδστε διαναυμαχείν. 86, 8. έπαγγελλόμενοι -bore Boybeir. GöLLER.

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

ἐκ τῆς Θουρίας ἐς Κυλλήνην τῆς Ἡλείας πρῶτον, ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα, αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων μεταπεμψάντων, ὑπόσπανδος ἐλθών ἐφοβεῖτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξω. καὶ ξυνέβη ἐν τῆ 10 5 ἐκκλησία τῶν Λακεδαιμονίων τούς τε Κορινθίους καὶ τοὺς Συρακοσίους τὰ αὐτὰ καὶ τὸν ᾿Αλκιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διανοσυμένων τῶν τε ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τέλει ὅντων πρέσβεις πέμπειν ἐς Συρακούσας κωλύ-οντας μὴ ξυμβαίνειν ᾿Αθηναίοις, βοηθεῖν δὲ οὐ προθύμων
¹⁰ ὅντων, παρελθών ὁ ᾿Αλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίων

LXXXIX. " ANAΓKAION περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς " πρώτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπάπτω

SPEECH OF "μου ἀκραάσησθε. τῶν δ ἡμῶν προγόνων 2 ALCIBIADES. "τὴν προξενίαν ὑμῶν κατά τι ἔγκλημα ἀπει-You look on mo as "πόντων, αὐτὸς ἐγὰ πάλιν ἀναλαμβάνων your enemy, Lacedemoniane ; but it "ἐθεράπευον ὑμῶς ἄλλα τε καὶ περὶ τὴν ἐκ

Ι. τήν κυλλήνην Q. 4. τήν περί] om. d. περί om. g. τήν μαντινικήν R. 6. ταυτά γρ. h. 8. κωλύοντας A.B.C.E.F.H.K.L.N.O.P.V. d.e.f.g.h.i.k. Goell. Bekk. κωλύ[σ]οντας Poppo. ceteri κωλύσοντας. Ι4. μου] μέν h. δ ήμῶν] δή έμῶν Reiskius. 15. κατά τε d. 17. καί om. G.

3. μ eranz μ ψ $\acute{\mu}$ raw] Thomas Magist. h. v. et hunc et alium locum Thucydidis e lib. VII. 8, 1. profert, in quo μ erax $\acute{\mu}$ swo, forma activa, usus est; sed tamen, potius μ eran $\acute{\mu}$ snoµau dicendum esse, precipit. Et Scholiastes Aristophanis in hoc, quod legitur Vesp. v. 678. sup' E $\dot{\nu}$ xapidou xairo's rpeis d'ylidas μ eráre μ ψ a, reprehendit μ eráre μ ψ a, tamquam e $\partial\eta$ es, id est, ut puto, imperite dictum, vel, ut Florens Christianus, $\dot{\nu}$ roorôlouxor, pro μ erez $re<math>\mu$ ψ á μ sp. Idemque Florens, μ eran $\acute{\mu}$ soµau non solum usitatius, sed etiam 'Arrux $\acute{\mu}$ ropo esse, putat, quam μ eran $\acute{\mu}$ soµau non solum tur, illud eo 'Arrux $\acute{\mu}$ ropo díci debet, recte sentit. Sed non credo, ea, quæ rarius in iis leguntur, ideo desinere esse Attica. Meran $\acute{\mu}$ so etiam IV. 30, 3. VII. r5, I. et 42, 3. dicit Thucydides. DUKER. 14. $\hat{rwr} \delta' \hat{\eta} \hat{\mu} \hat{w} \pi \rho o \gamma \delta' \nu \omega \nu$] Reisks, Poppo, and Göller propose to read $\delta \eta$ $\hat{\epsilon} \mu \hat{\omega} \nu$ or $\delta' \hat{\epsilon} \mu \hat{\omega} \nu$, objecting to the use of the plural pronoun instead of the singular. Yet the plural occurs several times in the course of the chapter, $\hat{\eta}$ προστασία $\hat{\eta} \mu \hat{\nu} \tau \sigma \hat{\nu} \pi \lambda \dot{\eta} \partial \sigma v_s, -\hat{\epsilon} \pi \epsilon \mu \delta \mu \epsilon \partial a_s, -$ προίστημεν. But I think that his fellowexiles may be understood to have accompanied him to Lacedzemon, (see ch.88, 9.) and of these, some at least were $his personal friends, (<math>\hat{rwr} \phi \hat{\iota} \lambda \omega \nu a \hat{\iota} r \sigma \hat{\nu}$ $\hat{\epsilon} \hat{\ell} \hat{\epsilon} \hat{\partial} \lambda \sigma \nu$. Isocrat. de Bigis, p. 348, b.) and one was his namesake and cousin. (Xenophon, Hellenic. I. 2, 13.) The plural then may possibly be correct, even when speaking of his family; as he may have had more than one relation banished with him, and may have properly been supposed to speak of them together with himself.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

was yourselves who " Πύλου ξυμφοράν. και διατελουντός μου forced me to become so, by your preference of my political enemies. You suspect me for my democratical principles; but how

against the institutions of my country?

" προθύμου, ύμεις προς 'Αθηναίους καταλλασ-" σόμενοι τοις μέν έμοις έχθροις δύναμιν, δί " ἐκείνων πράξαντες, έμοι δε άτιμίαν περιέθετε. 3 was I to not mynest " και δια ταυτα δικαίως υπ' έμου, πρός τε τας " Μαντινέων και 'Αργείων τραπομένου, και "δσα άλλα ήναντιούμην ύμιν, έβλάπτεσθε και νύν, εί τις " και τότε έν τφ πάσχειν οὐκ εἰκότως ὡργίζετό μοι, μετὰ 4" τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω. ἡ εἶ τις, διότι καὶ τῷ " δήμφ προσεκείμην μάλλον, χείρω με ένόμιζε, μηδ ούτως 10 " ήγήσηται ὀρθώς ἄχθεσθαι. τοῖς γὰρ τυράννοις ἀεί ποτε " διάφοροί έσμεν, παν δε τὸ έναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι "δημος ωνόμασται και απ' εκείνου Ευμπαρεμεινεν ή προ-" στασία ήμιν του πλήθους άμα δε της πόλεως δημοκρατου-5" μένης τὰ πολλὰ ἀνάγκη ήν τοῖς παροῦσιν ἕπεσθαι. της 15 "δε ύπαρχούσης ακολασίας επειρώμεθα μετριώτεροι ές τα " πολιτικά είναι. άλλοι δ' ήσαν, και έπι των πάλαι και νυν.

" οι έπι τὰ πουηρότερα έξηγου του όχλου. οίπερ και έμε

Ι. συμφοράν g. 2. καταλασσόμενοι C.k.m. 3. έμοις] om. L.O.P.e.k. 4. περιέθεσθε Q. 9. άναπειθέσθω σκοπών Ρ. 10. προσεκείσην F. πρός έκείσην Β. ένόμιζε A.B.C.E.F.H.K.N.d.e.g.k.m. Haack. Poppo. Goell. ένόμιζεν Bekk. ένόμζέ τε R. vulgo ἐνόμισε. οδτος Ν.V.d.g.m. οδτος G. 11. ηγήσητε K.b. ζχεσθαι h. 14. δὲ τῆς A.B.E.F.H.N.c.g.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δε καὶ τῆς. 15. κατὰ πολλὰ K. 16. μετριώτερου C.K.M.g. ἐς] om. K.g. 17. πολεμικὰ L. 18. πονηρώτατα H. καί με K.

13. απ' έκείνου ποῦ πλήθους] " From " that cause, because one naturally as-" sociates enmity to tyrants with popu-" lar rights and power, we continued to " act as the heads of the popular party " in opposition to the aristocratical." Η προστασία τοῦ πλήθους, " Our head-"ing the party of the multitude." Compare Herodot. I. 59, 5. $\tau \hat{\omega} \nu i \pi \epsilon \rho a - \kappa \rho i \omega \nu \pi \rho \sigma \tau ds$, and III. 82, 8. is 8 dr προστάς τις τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους maion. And, though the sense is a little different, Thucyd. II. 65, 12. $\pi \epsilon \rho l$ της του δήμου προστασίας. See also the note on VI. 35, 2.

15. τῆς-ύπαρχούσης ἀκολασίας] Compare I. 76, 3. δικαιότεροι ή κατά την υπάρχουσαν δύναμιν.

17. άλλοι 8 ήσαν, κ. τ. λ.] Namely, the high aristocratical party; for Thessalus, the son of Cimon, was the person who accused him; (Plutarch, Alcibiad. 22.) see also what Thucydides himself says as to the motives of his enemies, VI. 15, 4. 28, 2. 29, 3. And with regard to the charge of instigating the people to unjust and unworthy measures, compare the language of Phrynichus, VIII. 48, 5. where he expressly taxes the aristocratical party, τούς καλούς κάγαθούς όνομαζομένους, with pandering to the excesses of the people for their own advantage, ropeστάς όντας καί έσηγητάς των κακών τώ δήμφ, έξ ων τα πλείω αύτους άφελείσθαι.

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

ΧC. " Καὶ τὰ μέν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη.

2. μεγίστη] om. d. 3. ξυνδιασώζει C.G.e.k.m. 4. ἐπειδή G.L.O.P.k.m. γινώσκομεν V. 5. Δν] Δν h. δσφ A.B.C.E.F.H.L.N.O.P.Q.d.e.f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo δσον. 6. όμολογ.] όμολογ. τε h. άνοίας A.B.C.E.F.H.K.L.M.N.O.P.V.c.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri άγνοίας. γένοιτο g. 8. προκαθημένων P.g.

 τοῦ ξύμπαντος προέστημεν] Compare VI. 39, Ι. ἐγὼ δέ φημι, πρῶτα μὲν δῆμον ξύμπαν ἀνομάσθαι, δλιγαρχίαν δὲ μέρος. Compare also II. 37, 2. ὄνομα μὲν, διὰ τὸ — ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται.

4. ἐπεὶ δημοκρατίων γε] Ἐπεὶ οἶ γε φρόνιμοι ίσασιν, ὁποιόν τι ἐστὶ δημοκρατία (τουτέστιν ὡς πουηρόν) καὶ ἀὐτὸς ἀν ἐγὼ οὐδενὸς ῆττον λοιδορήσαιμι αὐτὴν, ὅσφ καὶ μέγιστα ὑπ' ἀὐτῆς ἡδίκημαι. SCHOL.

κal abròs — λοιδορήσαιμι] "And I " too myself could tell this better than " any one, in proportion as I could " more revile it." So Hermann, Duker, and Göller. Yet the particle $\delta \nu$, as Poppo observes, is more wanted with λοιδορήσαιμι than with ουδανός χείρον, and the interpretation of the Scholiast makes it probable that some words have been lost before λοιδορήσαιμι, so that the words ουδανός δυ χείρον properly belong to that verb, and after δσφ καl there should be supplied μαλλον έπ' αντής ήδίκημαι. In what follows, the words και το μεθιστάναι αντήν, κ.τ.λ. are properly a continuation of the sentence, δικαιοῦντες—τοῦτο ξυνδιατώς(ειν, all between being a sort of parenthesis. 5. δσον καὶ λοιδορήσαιμι]. Si pro

5. δσον καὶ λοιδορήσαμμ] Si pro δσον, cum pierisque MSS. et Scholiaste, δσφ legas, locus satis sanus, et tantum μάλλον supplendum; hic enim sensus hujus periodi esse videtur : Nam, cu-

jusmodi popularis status esset, cum omnes, qui aliquid sapimus, tum ego non minus, quam ullus alius, intelligebam. Verba, καὶ aὐròs οὐδενòs âν χείρον, non refero cum Scholiaste et Latinis Interpretibus ad *lowoophoasus*, sed ad præcedentia, et and kolvoù repeto ylyndσκω. Dativo δσφ autem eodem modo, quo hic, etiam aliis locis utitur Thucydides, III. 45, 6. αδοκήτως γαρ έστιν ότε παρισταμένη (ή τύχη) και έκ των ύποδεεστέρων κινδυνεύειν τινά προάγει, καί ούχ ήστον τὰς πόλεις, ὄσφ περί τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας, ἡ ἄλλων ἀρχῆς, nempe κινθυνεύουσι, vel, ut Stephanus, κινδυνεύειν αὐτὰς προάγει. V. 90. καί προς ύμών ουχ ήσσον τοῦτο, δοφ και ἐπὶ μεγίστη τιμωρία, σφαλέντες ἀν, τοῖς ἀλ-λοις παράδειγμα γένοισθε. VI. 92, 4. γνόντας, τοῦτον δὴ τὰν ὑφ ἀπάντων προ-βαλλόμενου λόγον, ὡς, εἰ πολέμιός γε ἀν σφόδρα έβλαπτον, καί αν φίλος ων ίκανως ώφελοίην όσο τὰ μέν Αθηναίων olda, τὰ δ' υμέτερα είκαζον. Sic V. 108, et VI. 11, 6. Nec abhorret hoc Luciani Phalar. pag. 735. ήμων δε τουτο πολλφ άναγκαιότερον τοις τυράννοις, δαφ πρός ανάγκην έξηγούμεθα. Et similia apud eum-dem, pro laps. inter salut. p. 500. Pseudom. p. 747. et alibi. Anacreon quoque Carm. XI. rouro d'olda, 'Os re γέροντε μάλλον Πρέπει το τερπνό παίζει», Οσφ πέλας το Μοίρης. Que omnia per ellipsin τοῦ μάλλον dici, apertum est. Dux.

a,

θοτκτδιδοτ

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

" περί δε ών ύμων τε βουλευτέον, και έμοι, εί τι πλέον οίδα, " έσηγητέον, μάθετε ήδη. έπλεύσαμεν ές Σικε-² Linten to me at any rate as to the question " λίαν πρώτον μέν, εί δυναίμεθα, Σικελιώτας now before you. It " καταστρεψόμενοι, μετά δ έκείνους αδθις καί was our design in going to Sicily, to make our " Ιταλιώτας, έπειτα και της Καργηδονίων 5 conquests in the west a stepping-stone to the " άρχης και αυτών αποπειράσοντες. εί δε προ-3 conquest of Pelopen-" χωρήσειε ταῦτα η πάντα η και τὰ πλείω, ήδη Detto.

τη Πελοποννήσφ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, κομίσαντες ξύμπασαν μεν την ἐκείθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, πολλοὺς δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι, καὶ Ἱβηρας 10
καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ, ὑμολογουμένως νῦν βαρβάρων †μαχιμωτάτους, † τριήρεις τε πρὸς ταῖς ἡμετέραις πολλὰς ναυπηγησάμενοι, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα, οἶς την
Πελοπόννησον πέριξ πολιορκοῦντες, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ
γῆς ἐφορμαῖς, τῶν πόλεων τὰς μεν βία λαβόντες, τὰς 15
δ ἐντειχισάμενοι, ῥαδίως ἠλπίζομεν καταπολεμήσειν, καὶ

 ήμιν F.H.R.c.g.h.m. 4. αδθις καl] om. d. 6. αίτης αποπειράσονται g. προσχωρήσειε h. 7. ή τὰ πλείω Κ. ή καl πλείω Β. 11. όμολογουμένων Q. βαρβάρων] uncis inclusit Bekk. μαχιματάτων Q. Poppo. 12. δέ Ο. 13. als Duker. Bekk. 2: codices ols. 15. έφορμαις A.B.E.F.H.L.O.P.f.g.h.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. ceteri ἀφορμαις. 16. έντειχισόμεναι Κ. έλπίζομεν Κ. ήλπίσαμεν Ε.

6. $d\rho\chi\eta s$ κal $a\partial\tau\omega\nu$] "Their domi-"nion," i. e. their provinces of Sardinia and Corsica, and possibly some of their subject states in Africa; "and "themselves," i. e. Carthage itself, which Agathocles, with far inferior means, was afterwards so near conquering; and which one consular army under M. Regulus, in the first Punic war, brought to the very verge of subjugation. Compare V. 110. $\xi u\mu\mu\alpha\chi/\delta\sigma s$ $\tau \in \kappa ai \gamma\eta s$.

10. kal "IBspas — † paguparárous †] Spaniards or Iberiaas are mentioned by Herodotus, as forming part of the famous Carthaginian expedition, which invaded Sicily in the time of Gelon. See Herodot. VII. 165, 1. In what follows Poppo reads paguparárow, which undoubtedly affords an easier sense. But if we put a comma after desi, the text may perhaps be retained as it is, referring μαχιμωτάτους beth to ⁴Iβηρας and to *άλλους*; although in that case the omission of the participle *δοτος* before *δμολογουμάτως* is sufficiently harsh.

 τ3. ξύλα άφθονα] Idem de Italia prodidisse multos veterum, observat Casanbonus ad Athen. V. 11. Add. Thucyd. VII. 25, 2. DUK.

ols—πολιορκούντες] The relative refers neither to ξύλα singly, nor to τρεήpers, but to all that had been mentioned: δύναμις των Έλλήνων;—τολλούς δε βαρβάρους,—τριήρεις τε πολλάς.

15. [έφορμαῖς.—" And at the same " time by attacks with our soldiers on " the land side."]

16. orrestorduros] "Having walled "them in." Compare Dionysius Halicarn. Antiqq. Rom. III. 43. orrestions row Aberrives. Compare also the meaning of expression of the sector of the SPARTA. A.C. 415-4. Olymp. 91. 8.

" μετά καῦτα καὶ τοῦ ξύμπαντος Ἑλληνικοῦ ἄρξειν. χρή-4 " ματα δε και σίτον, ώστε εύπορώτερον γίγνεσθαί τι αύτων, " αὐτὰ τὰ προσγωνόμενα ἐκείθεν χωρία ἔμελλε διαρκή ἄνευ " της ένθένδε προσόδου παρέξειν. XCI. τοιαῦτα μέν περί

and without your speedy interference complished. Send aid

in Greece, and strike in Attica.

5 Bach war our plane. " TOU VUV of XOLLEVOU OTOLOU TELOÀ TOU TÀ AKOL-" βέστατα είδότος, ώς διενοήθημεν, ακηκόατε they will all be an " καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοὶ, ἢν δύνωνται, to syracess; abore " άμοίως αύτα πράξουσιν. ώς δε εί μη βοηθήall, send a Spartan, " σετε, ου περιέσται τάκει, μάθετε ήδη. Σικε-2 εο der. Benew the war " λιώται γαρ απειρότεροι μέν είσιν, όμως δ · mai blow to your " αν ξυστραφέντες αθρόοι και νων έτι περιenemies by coorpying " γένοιντο. Συρακόσιοι δε μάνοι, μάχη τε " ήδη πανδημεί ήσσημένοι και ναυσιν άμα

" κατειργόμενοι, αδύνατοι έσονται τη νυν Αθηναίων έκει *5" παρασκευή άντισχείν. και εί αύτη ή πόλις ληφθήσεται, 3 " έχεται και ή πασα Σικελία, και εύθυς και Ίταλία και ον " άστι κίνδυνον έκειθεν προείπον, ούκ αν δια μακρού ύμων " έπιπέσοι. ώστε μη περί της Σικελίας τις οιέσθω μόνον 4 " βουλεύειν, άλλα και περί της Πελοποννήσου, ει μη ποιή-30" σετε τάδε έν τάχει, στρατιάν τε έπι νεών πέμψετε τοιαύτην " έκεισε, οίτινες αύτερέται κομισθέντες και δπλατεύσουσιν " εύθύς, και ο της στρατιάς έτι χρησιμώτερον είναι νομίζω, " ανδρα Σπαρτιάτην αρχοντα, ώς αν τούς τε παρόντας Ευν-" τάξη, και τους μη θέλοντας προσαναγκάση. ούτω γαρ οί 25 " τε υπάρχοντες υμίν φίλοι θαρσήσουσι μαλλον, και οί

2. r. A.B.E.F.H.N.Q.V.c.f.g.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo rurá. 4. nepl 7. oroi ws of E. 9. 104] om. L.O.P. b.h. 5. mà] om. N. 5. ταί μ. Ν. 9. ουσί με τι Ε. 9. τοσί με τι Ε. 9. τοσί μ. 10. 1. έντες Β. 12. μόνη d.e. 13. ήσσαμένοι Ρ. 16. έχετε Ρ. 19. 18. περί σικελίας Ο. βουλεύειν μόνον Ν.V. 20. τάδε] 21. αύδαιρέται g. όπλιτεύουσιν L.M.O.P.Q.D.d.i.k. 23. δε 11. ξυστραφθέντες Β. 12. μόνη d.e. Έχεται ή πάσα Q. 18. περί σικελίας Ο. om. V. 24. Of Norras A.B.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.V.d.e. L.O.V.N. συντάξει Q. h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. ceteri eletarras.

23. is $dr = forridg_0$ The meaning of ridg is, "that he may, if possible, is dr seems to be very nearly the same "organize;" is dr forridg, would sig-with that of the other reading, is dr. nity, "if a man can be found to organ. In both cases the particle renders the "ize." See Hermann on Viger, note expression more doubtful: is dr for-285.

θοικασισοι

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

5" ένδοιάζοντες άδεεστερον προσίασι. και τα ένθάδε χρη αμα " φανερώτερον έκπολεμείν, ίνα Συρακόσιοί τε, νομίζοντες " ύμας έπιμελείσθαι, μαλλον αντέχωσι, και 'Αθηναίοι τοις 6" έαυτων ήσσον άλλην επικουρίαν πεμπωσι. τειχίζειν δέ " χρη Δεκέλειαν της 'Αττικής, όπερ 'Αθηναίοι μάλιστα αεί 5 " Φοβούνται, καὶ μόνου αὐτοῦ νομίζουσι τῶν ἐν τῷ πολέμφ "ου διαπεπειρασθαι βεβαιότατα δ αν τις ούτω τους πολε-" μίους βλάπτοι, εἰ ἁ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο. " ταῦτα σαφῶς πυνθανόμενος ἐπιφέροι εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς " άκριβέστατα έκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἐπιστα- 10 η "μένους φοβείσθαι. α δ έν τη επιτειχίσει αυτοί ώφελού-" μενοι τοὺς ἐναντίους κωλύσετε, πολλὰ παρεὶς τὰ μέγιστα " κεφαλαιώσω. οἶς τε γὰρ ἡ χώρα κατεσκεύασται, τὰ πολλὰ "πρός ύμας, τὰ μέν ληφθέντα τὰ δ αὐτόματα, ήξει καὶ " τας τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους, και 15 " όσα από γης και δικαστηρίων νυν ώφελουνται, εύθυς απο-" στερήσονται, μάλιστα δέ της από των ξυμμάχων προσόδου " ήσσον διαφορουμένης, οι, τὰ παρ' ύμων νομίσαντες ήδη

3. ἐπιμελῆσθαι F. άντέχωσι μάλλον ε. 1. ένδιάζοντες G. kal ol ålnναίοι Κ.Ν.V. 4. πέμπουσι C.E.Q.e.k. πολεμίους ούτω Ν.V. 8. βλάπτει τε χρή C. 6. μόνον L.O. 6. μόνον L.O. 7. τους 9. πυνθανόμενους A.B.F. 8. βλάπτει G.k.m. 11. έπιχειρήσει Q. αὐτŷ B.h. 10. dewa] om. P. 12. Reshuere A.C.G. 13. re] om. L.d. 14. ήµâs E. K.N.V.d.e.i.k.m. 15. λauplou E.F. H.N.Q.V.f.g.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo haupelou. apyupien E.F.K. 17. ð?] om. A. R.e.f.

I. $\pi pooriars$] "This verb elu, has "the peculiar anomaly, that the pre-"sent tense usually, and in the Attic "writers *always*, has the signification " of the future." Buttmann. Gr. Gr. §. 108. 10.

13. ols—ή χώρα κατεσκεύαστα!] "The "live and dead stock of the country; " slaves, cattle, sheep, farm-houses, " trees, &c."

15. καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν] ἐ(ήτηται πῶς, Δεκελείας ἐπιτειχιζομένης, ἔμελλον οἱ ᾿Δθηναῖοι τῆς ἀπὸ τῶν ὀκαστηρίων προσόδου στερήσεσθαι. φαμὲν οὖν ὡς ῆν τις πρόσοδος ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, οἶα ἡ ἀπὸ τῶν γραφῶν δωροδοκίας, ῦβρεως, συκοφαντίας, μοιχείας, ψευδογραφίας, παραπρεσβείας, λειποστρατίου. οὐ γὰρ πάσαις ἀτιμία προσε-

τιμάτο ή θάνατος, άλλα πολλαîς και χρημάτων είσπραξις. ό γαρ ἐν αυταῖς νικηθείς έξημιοῦτο. ταύτης ούν τῆς πάσης προσόδου στερήσεσθαι ἕμελλον 'Αθηναίοι, πολεμίων αυτοῖς ίδρυμένων ἐν τῆ χώρα, και σχολήν οὐ παρεχώντων δικάζεσθαι. και γάρ τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν χρήματα τῆ πόλει εδίδοτο. SCHOL.

16. δικαστηρίων] See the note of the Scholiast, and compare Böckh, Staatshaushalt. der Athener. I. p. 350, &c., and p. 368, &c. [Eng. Transl. vol. L. p. 311, &c., and vol. II. p. 63, &c.] See also Thucyd. VIII. 28, and VIII. 69, 1. 18. διαφορουμέτης] "An hic valet

18. diapopouµérns] "An hic valet "diapépeus, i. e. constanter ferre, per-"ferre ?" DOBREE. This seems to be the sense, "less brought over so "as to reach Athens." Or are several SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 3.

" κατα κράτος πολεμεισθαι, όλιγωρήσουσι. γίγνεσθαι δέ τι 8 " αὐτῶν καὶ ἐν τάχει καὶ προθυμότερον, ἐν ὑμῶν ἐστὶν, ὦ " Λακεδαιμόνιοι, έπει ώς γε δυνατα, (και ούχ αμαρτήσεσθαι " οίμαι γνώμης,) πάνυ θαρσώ. XCII. Και χείρων ούδενι

5 This seems strange an Athenian ; but Athens, as it now is, is no more my country. I am endeavouring to I may again return to

IO it. And for you, the mischief which you sustained from me as sure of the benefits me as a friend.

" άξιω δοκείν ύμων είναι, εί τη έμαυτου μετά connuel to come trom " των πολεμιωτάτων, φιλόπολίς ποτε δοκών " είναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι, οὐδὲ ὑπο-" πτεύεσθαί μου ές την φυγαδικην προθυμίαν make it such as that " $\tau \partial \nu \lambda \partial \gamma \partial \nu$. $\phi \nu \gamma \dot{a} \varsigma \tau \epsilon \gamma \dot{a} \rho \epsilon \dot{c} \mu \iota \tau \eta \varsigma \tau \hat{\omega} \nu \dot{\epsilon} \xi \epsilon - 2$ " λασάντων πονηρίας, και ου της ύμετέρας, ην " πείθησθέ μοι, ὦφελίας καὶ πολεμιώτεροι an enemy is the men " oux oi rous πολεμίους που βλάψαντες ύμεις, you will receive trom " η οί τους φίλους άναγκάσαντες πολεμίους " γενέσθαι. τό τε φιλόπολι οὐκ ἐν 🖗 ἀδικοῦμαι 3 15 " έχω, άλλ' έν φ ασφαλώς έπολιτεύθην. οὐδ έπὶ πατρίδα " ούσαν έτι ήγουμαι νυν ιέναι, πολύ δε μαλλον την ούκ ούσαν

" άνακτασθαι. και φιλόπολις ούτος όρθως, ούχ ος αν την

4. χειρον A.B.E.F. 4. χειρον A.B.E.F. τολεμίους] om. V. φιλόπολια 4. χείρον A.B.E.F.H.L.O.g.k. χείρω R. bχί τούς G.O.P.i.m. βλεψαντες Q. 6. more] re που βλάψαντες-14. φιλόπολι E.F.H.R.c.d.f.g.m. πολεμίους] om. V. 13. ol] om. Q. φιλόπολις e. φιλόπονον Α.Β. φιλόπολις e. φιλόπονον A.B. 16. ηνοῦμαι νῦν lévai A.B.C.E.F.H.K. L.M.N.O.V.b.c.d.e.f.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt νῦν. 17. αναχθήσασθαι Β. αναχθήσεσθαι h.

states said diachopeir xphuara, "to pay "their several sums of money," as a number of men are said diay of cordan, " to give their several votes without " omitting any?" See note on IV. 88, 1.

 iποπτείεσθαι — is — προθυμίαν]
 Suspected with regard to its shewing
 the common forwardness of an exile." Compare VIII. 88. ές την 'Αθηναίων φιλίαν διαβάλλειν, and Matthiæ, Gr. Gr. 9. 578. and Jelf, 625, 3. c. 9. φυγάs — ώφελίας] The play on

the word ϕvy is not easy to express in another language: "I am not ban-" ished from rendering you service."

10. καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας] οὐκ εἰμὶ φυγὰς της υμετέρας ώφελείας, τουτέστιν ου φεύγω το ώφελείν ύμας. SCHOL.

14. ούκ έν φ άδικουμαι] " I keep not "my patriotism in a state where I am "wronged; it belonged to a state "where I enjoyed securely the rights

" of a citizen :" $iv \neq j$ is, " in a case in "which," "under circumstances in "which." See the note on VI. 55, 3. 17. φιλόπολις ούτος όρθῶς κ. τ.λ.] This

strange argument is repeated again by Isocrates, in the speech written for the son of Alcibiades, where he is made to say of his father, ήγοῦμαι & αὐτὸν παρ ύμων δικαίως αν πλείστης συγγνώμης *τυχχάσεις*, "because," he goes on to say, "you yourselves, when you were "driven from your country by the "Thirty, scrupled at nothing in order " to effect your return ; you destroyed " the corn in the country, you laid "waste the land, you burnt the sub-"urbs, and even attacked the very " walls of the city; so that you cannot " in reason think ill of those who, when "in exile, endeavoured to get back again to their country." De Bigis, p. 349. b. c.

OOTKYDIDOT

SPARTA. A. C. 415-4. Olymp. 91. 2.

" έαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίῃ, ἀλλ' ἐς ἐν ἐκ πυντὸς
" τρόπου διὰ τὸ ἐπιθυμεῶν πειραθῦ αὐτὴν ἀναλαβεῶν. οὕτως
" ἐμαιγε ἀξιῶ ὑμῶς καὶ ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίων πῶσαν
" ἀδιῶς χρῆσθαι, ὦ Λακεδαιμώνιοι, γνώντας τοῦτον δὴ τὸν
" ὑψ' ἀπάντων προβαλλώμενων λώγων, ὡς εἰ πολέμιός γες
" ὡν σφόδρα ἕβλαπτων, κῶν φίλος ῶν ἰκανῶς ὡφελοίην, ὅσφ
" τὰ μὲν ᾿Αθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα ὅκαζον· καὶ αὐτοὺς
" νῦν νομίσαντας περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βου" λεύεσθαι, μὴ ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν
" ᾿Αττικὴν στρατείαν, ΐνα τά τε ἐκεῖ βραχεῖ μορίφ ξυμπα-10
" καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμων καθέλητε, καὶ μετὰ ταῦτα
" αὐτοί τε ἀσφαλῶς οἰκῆτε, καὶ τῆς ἑπάσης Ἐλλάδος ἑκού-

XCIII. Ό μεν 'Αλκιβιάδης τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Λακε- 15 δαιμόνιοι διανοούμενοι μεν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεύειν The Spartans resolve ἐπὶ τὰς 'Αθήνας, μέλλοντες δ΄ ἔτι καὶ περιto act on this advice. ορώμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν διδά-GYLIPPUB is appotned to command ξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ, καὶ νομίσαντες the Synaman and παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότος ἀκηκοέναι. ὅστε 20 τῆ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἦδη

τόν νουν, και τό παραυτίκα και τοις έν τη Σικελία πέμπειν

B. πειρασθή i. 5. γε] έγώ Q. 3. eporye] epol re, 6. sdr B.h. Goell. Bekk. 1. αύτοῦ B.h. μή] om.d. Bekk. 2. έμοιγε codices. 7. funaçov B.E.F.H.c.g. Haack. Poppo. Goell. probante Poppon. vulgo kal är. Bekk. ceteri elkaçor. 8. κῦν] ὑμάε Q. 9. ἀποκινείν Ρ. 11. μεγάλα 12. τήν τε μελλουσαν R. 13. ολκείτε Ε. πάστρε σώσητε] μεγαλώσητε i. έκούσης ού g. 14. ήγησθε B.h. Poppo. Goell. Bekk. ήγήσεσθε A.E. B.h. F.H.R.g. vulgo informate. 17. en] ri A.B.E.F.Q. 15. μην ούν άλκιβ. G.L.O.Q.d.i.k.m. rocaire h. 18. έπτερρώθησαν g. 20. 1 L.O.P. έν συκτλίφ K.Q.d.e.i. 20. roù rà oapéerara i. 21. m om. k. 22. rd] om. L.O.P.

17. περιορώμενοι] Id est, περισκοποῦντες. Thomas Mag. in περιορώ. Scholiastæ καταφρονούντες hic locum habere non potest. Et rectius Valla, quam vel Stephanus, vel Acacius. Vid. cap. 103, 2. DUK.

22. πέμπειν] The infinitive either depends on some verb like διενοηθήσαν,

which must be supplied from space(χ_{ev} rds row, or else the dative row $\tau \eta$ Euchia depends on space(χ_{ev} rds row, and the words seiners rul rumpian are added by way of explanation, to shew what their attention to the Sicilians was to consist in. ATHENS. SICILY. A. C. 414. Olymp. 91. 2.

τινὰ τιμωρίαν. καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῦς Συρακοσίοις, ἐκέλευον μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κορινθίων βουλευόμενον ποιεῖν, ὅπη ἐκ τῶν παρόντων μάλιστα καὶ τάχιστά τις ἀφελία ἥξει τοῦς ἐκεῖ. ὁ δὲ δύο μὲν 3 5 ναῦς τοὺς Κορινθίους ἦδη ἐκέλευέν οἱ πέμπειν ἐς ᾿Ασίνην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι, ὅσας διανοοῦνται πέμπειν, καὶ ὅταν καιρὸς ἦ, ἐτοίμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

'Αφίκετο δε και ή έκ της Σικελίας τριήρης των 'Αθηναίων, 4 10 ην απέστειλαν οι στρατηγοι έπί τε χρήματα και ιππέας. και

ATHENS. οἱ ᾿Αθηναῖοι ἀκούσαντες ἐψηφίσαντο τήν τε The ship sent from the armament arrives at Athena. (see ch. 74.2.) καὶ ὁ χειμών ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον καὶ δέκα-The Athenians resolve to send the supplies τον ἔτος τῷ πολέμφ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυ-5 δίδης ξυνέγραψεν.

XCIV. "Αμα δὲ τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῷ τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ ἐν τῆ Σικελία ᾿Αθηναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς
 BICILY. Κατάνης παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάρων τῶν ἐν
 A. C. 414 τῆ Σικελία, οὖς ἐπὶ Γέλωνος τοῦ τυράννου,
 Potiy operations of the ѽσυτερ καὶ πρότερόν μοι εἶρηται, ἀναστήσαντες
 Δυρακόσιοι αὐτοὶ ἕχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες 2

δε έδηωσαν τούς τε άγρους, και ελθόντες επι ερυμά τι των Συρακοσίων, και ούχ ελόντες, αύθις και πεζή και ναυσι παρακομισθέντες επι τον Τηρίαν ποταμον τό τε πεδίον άνα-

I. γύλλιππον B. κλεαρίδου G. ελεαρίδου C.L.O.P.e.k.m. sed in margine γρ. ελεανδρίδου eadem manu. κλεανδίδου d.i. κλεάρχου Diodorus Siculus 15. 3. βουλευόμενοι Q. βουλευομένων Η. βουλόμενον e.g. μάλιστα] κάλλιστα Β. 5. ναῦς] om. d.i. τοὺς] τὰς L.O. *f*δη] om. F.d.i. 7. ỹ καιρὸς h. καιρὸς ῆκε d. eba] om. P. 9. καὶ ἐκ Κ. 12. πέματει καὶ ἰππέας d.i. 14. τῷ πολέμφ] om. d. post ἐτελεύτα ponit B. 16. δὲ] om. d. ἀρχομένφ τοῦ ἐ. θ.] ἀρχομένου θέρους d. 17. ἄρξαστες V. 18. μεγαρέων Β. 22. τοὺς ἀρροῦς B.K.h. 24. τηρέα g. τυρία C. τηρίαν Poppo. vulgo et Bekk. τηρέαν. vid. c. 50, 3.

22. ἕρυμα] See VI. 75, 1.
24. Τηρέαν] Τηρίαν Codices oranes
p. 378. Terias Plinio [lib. III. 8, 14.]
Typias Diodor. in Ecl. pag. 868. et Hesychio. Hinc corrige Diodorum, qui lib. XIV. p. 402. Tupiar vocat. De Turia flumine, quod Valentiam præterfluit, adi Vibium Seq. pag. 83. v. et Scylacem, pag. 4. WASS. De Teria Sicilise Cluver. I. Sicil. 10. DUK.

θογκγδιδογ

SICILY. A. C. 414. Olymp. 91. 2.

βάντες έδήουν καὶ τὸν σῖτον ἐνεπίμπρασαν, καὶ τῶν Συρακοσίων περιτυχόντες τισὶν οὐ πολλοῖς, καὶ ἀποκτείναντές τε τινὰς καὶ τροπαίον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς. 3 καὶ ἀποπλεύσαντες ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι, πάσῃ τῃ στρατιậ ἐχώρουν ἐπὶ Κεντόριπα Σικελῶν πόλισμα, 5 καὶ προσαγαγόμενοι ὁμολογία ἀπήεσαν, πιμπράντες ἅμα τὸν 4 σῖτον τῶν τε Ἱνησσαίων καὶ τῶν Ὑβλαίων. καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην καταλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἥκοντας ἐκ τῶν ᾿Αθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίους, ἄνευ τῶν ἔππων, μετὰ σκευῆς, ὡς αὐτόθεν ὅππων πορισθησομένων, καὶ ἱππο- 10 τοξότας τριάκοντα καὶ τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

XCV. Τοῦ δ' αὐτοῦ ἦρος καὶ ἐπ' ᾿Αργος στρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι μέχρι μὲν Κλεωνῶν ἦλθον, σεισμοῦ δὲ γενο-

2 GREECE. μένου απεχώρησαν. καὶ ᾿Αργεῖοι μετὰ ταῦτα Plundering variare between Argos and Lacodemon. Unsue sensful attempt to effect a democratical retropáθη ταλάντων οὐκ ἕλασσον πέντε καὶ εἶ-3 Nort. καὶ ὁ Θεσπιέων δημος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει,

ού πολύ ὕστερον, ἐπιθέμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν οὐ κατέσχεν, ἀλλὰ βοηθησάντων Θηβαίων, οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ ∞ δ ἐξέπεσον Ἀθήναζε.

XCVI. Kai οι Συρακόσιοι τοῦ αὐτοῦ θέρους, ὡς ἐπύθοντο τούς τε ἱππέας ἥκοντας τοῖς Ἀθηναίοις καὶ μέλλοντας ἦδη

1. ένεπίπρασαν Α.Β.Η.Ν.V.g. ένεμπίπρασαν Κ. έμπίπρασαν Q. 2. τισιν περιτυχόντες Β.h. καl] om. B.h. τε] om. C.G.K.O.P.R.V.k.m. 3. τροπαίον οὐ στήσαντες Ρ. ἀνεχ.—ἀποπλεύσαντες] om. Κ. 4. ἐκείθεν] ἐκ h. ἐπισιτησάμενοι g. 5. ἐχώρει ε. κεντόρριπα Β. κεντόροπα L. κεντορρισπα i. σικελὸν Α.Ε.F.G.H.Κ. σικελικὸν B.Q.h. 6. προσαγόμενοι G.L.f.g.i.k.m. όμολογία] om. g. ἐπήεσαν g. πιπράντες Α. πιπράσαντες g. πιμπράσαντες Q. ἐμπιπρῶντες B.h. 7. τε Ίνησσαίων] γευησίων B.h. 9. άνευ] ἄνδρας G.L.m. 10. ἵππον G. 11. τριακόσια ἀργυρίου B.h. 13. ελεῶν G. 15. ἐμβαλόντες R. θυρεάτιν E. Haack. Poppo. Goell. Bekk. θυραίατιν V. et correct. N. θυράτων P.k. θυρεάτην d.i. vulgo θυρεάτιν. 17. ἐλασσου B.h. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ξλαττον. 20. βοησάντων h. βοηθησάντων τῶν K.Q. θηβαίων B.N.V.h. Poppo. Goell. Bekk. Α. Σ.F.G. et vulgo ἀθηναίων. Conf. V.17, 2. VII. 30, 2. 21. ἐξέφυγον B.h. 22. καl ο] οἱ δὲ d. 23. τε] om. B.E.e.h.

19. οἰ κατίσχεν] "Did not get the τικῷ ῷπερ πώντα κατίσχον, and the note "better." Compare VII. 66, 2. τῷ ναυ- on IV. 92, 3.

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

έπι σφας ιέναι, νομίσαντες, έαν μη των Έπι-A. C. 414 Olymp. 91. 2. 3. πολών κρατήσωσιν οι 'Αθηναίοι, χωρίου άπο-SYRACUSE. The Byracusans take κρήμνου τε και ύπερ της πόλεως εύθύς κειmeasures to prevent the Athenians from μένου, ούκ αν ραδίως σφας, ούδ εἰ κρατοιντο 5 occupying Epipoles. μάχη, αποτειχισθήναι, διενοούντο τας προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μή κατὰ ταύτας λάθωσι σφας άναβάντες οι πολέμιοι ου γαρ αν άλλη γε αυτούς δυνηθήναι. έξήρτηται γαρ το άλλο χωρίον, και μέχρι της πόλεως 2 έπικλινές τε έστι και έπιφανές παν είσω και ώνόμασται ύπο 10 των Συρακοσίων δια το έπιπολής του άλλου είναι, Έπιπολαί. και οι μέν έξελθόντες πανδημεί ές τον λειμώνα παρά τον 3 *Αναπον ποταμὸν ἅμα τῆ ἡμέρα (ἐτύγχανον γὰρ αὐτοῖς

και οι περι τον Έρμοκράτην στρατηγοι άρτι παρειληφότες

επιπολλών F.H.V.e.k.
 από κρημνοῦ g.
 κρατοῦντο τῆ μάχῃ O.
 προβάσεις K.g.
 ταῦτα A.E.F.H.K.Q.e.g. Haack. Poppo. ταὐτας Bekk.
 εἰρητητο B.h. εἰρητυται g.
 άλλον d.
 μένα B.R.h.
 άναπτον k.
 αφομ [om. Q.

2. χωρίου ἀποκρήμνου] Descripsit ex hoc loco Stephanus in Ἐπιπολαί. DUK.

4. oùn ân padlws orpâs—àmoreixioth rai] It is owing to the participle routownes that orpâs is here allowable; for it would not be right to say, routoartes oùn ân orpeis àmoreixiothrai, but either orpâs àmoreixiothrai, or simply oùn ân amoreixiothrai. The cases in VI. 49, 2. and VII. 21, 3. where Bekker proposes to alter orpâs into orpeis, are not similar to the present passage.

5. [$rds \ \pi\rho\sigma\sigma\beta d\sigma e s$] The surface of Epipoles, speaking generally, may be called a triangle on an inclined plane, of which the city was the base. The sides of the triangle are two lines of steep descent, more or less precipitous : and it appears that no road led up to them from the country below, either on the north or south of Syracuse. All approach to Epipolæ, therefore, was by the apex of the triangle, where the high ground breaks off abruptly, being divided by a gap from the Hyblæan hills beyond; and here the roads from the plains of Syracuse and of Thapsus meet, joining the road which

came in along the Hyblæan ridge from Leontini and the interior of the island. The $\pi\rho\sigma\sigma\beta d\sigma vs$ then, or ways of approaching Epipolæ, were the roads or paths which ascended the ridge in particular places, through openings in the line of the cliffs. There were perhaps some such on the northern side, as for instance, what is now called the Scala Greca, by which the Catania road ascends from the plain of Thapeus. But the principal approaches were by the apex of the triangle, by the gap under Euryelus, from whence they mounted to the summit of the ridge.]

8. ἐξήρτηται γάρ] Μή ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρίσθαι ἀκονέσθω, οῦσης τῆς διανοίας τοιῶσδε' τὸ γὰρ ἄλλο χωρίον, πλην τῶν προσβάσεων, ὅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ κρημνῶδες, καὶ ἐπικέκλιται πρός τὴν πόλιν, ὅστε καταφανὲς ἔσωθεν είναι. Schol.

12. $\dot{r}\tau \dot{\gamma} \chi a row \gamma d\rho a \dot{v} ro is, \kappa. \tau. \lambda.]$ "As they had now got their new "generals just come into office." Compare for the dative a $\dot{v} ro is$ the note on III. 98, 1.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

STRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 8.

την αρχην) έξετασίν τε απλων έποιουντο, και έξακοσίους λογάδας των όπλιτων έξέκριναν πρότερον, ών ήρχε Διόμιλος, φυγάς έξ Ανδρου, ύπως των τε Έπιπολών είησαν φύλακες. και ην ές άλλο τι δέη, ταχύ ξυνεστώτες παραγίγνωνται. XCVII. οι δε 'Αθηναίοι ταύτης της νυκτός τη επιγιγνομένης ήμέρα έξητάζοντο, (καὶ έλαθον αὐτοὺς παντὶ ἦδη τῷ στρατεύματι έκ της Κατάνης σχόντες κατά τον But the Athenians arrive suddenly from Λέοντα καλούμενον, δη απέχει των Έπιπολών Catana, debark at έξ ή έπτα σταδίους, και τους πεζούς αποβιβά-Thapsus, surprise Epipole, and establish σαντες, ταις τε ναυσίν ές την Θάψον καθορ-10 themselves on high ground. μισάμενοι έστι δε χερσώνησος μεν έν στενφ

ισθμῷ προῦχουσα ἐς τὸ πέλαγος, τῆς δὲ Συρακοσίων πόλεως 2 οῦτε πλοῦν οὖτε όδὸν πολλην ἀπέχει.) καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῶν ἘΑθηναίων ἐν τῆ Θάψῷ, διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν, ἡσύχαζεν. ὁ δὲ πεζος ἐχώρει εὐθὺς δρόμῷ πρὸς τὰς 15

Ι. έπιπλων G. έξακοσίους] Ita Valla, Haack. Poppo. Goell. Bekk. Conf. cap. 97, 3. et VII. 43, 4. vulgo έπτακοσίους. 3. τε] om. i. έπιπλων f.m. 4. ξυνεστώτες] om. C.K. παραγίγνοιντο f. 5. νυκτός και τῆ L.O. γεγνομένη Q. 7. σχόντες και κατὰ Κ. 8. καλούμενον] om. k. 10. θάψον] θάλασσαν L.O.P.Q.k. καθορμησάμενοι Ε.f. 14. τῶν ἀθηναίων] om. d.

5. rains rîs vords- $-\frac{1}{2}\mu \epsilon \rho_a$] "On "this same night's morrow," i. e. the night which had been implied by the words $\frac{\delta}{\mu a} \tau \tilde{\eta} \frac{1}{\eta} \frac{1}{\eta \epsilon \rho_a} : \tau \tilde{\eta} \frac{1}{\epsilon \pi i \gamma i \gamma \nu \rho \mu \epsilon \rho_a} is to be regarded as one word,$ like the Latin "postridie." Comparefor the use of the genitive rowrds, the $words in II. 79, I. <math>\tau \tilde{\eta} \tau \tilde{v} \mu$ II laratéev éstorparelq.

6. $\epsilon_{ij}^{k} r_{ij}^{k} (bwro, sal$ *trafor* $, <math>\kappa$. τ . λ .] There is here some difficulty, and Dobree proposes to read $d_{ij}^{k} r_{j}^{k} o_{ij}^{k} \sigma_{ij}$ instead of $\epsilon_{ij}^{k} r_{ij}^{k} (bwro: but that is merely$ cutting the knot. Thucydides, I believe, means to say, that, whilst theSyracusans were reviswing their menon the bank of the Anapus at daybreak, the Athenians were doing thesame thing with theirs at the same timeon the shore to the west of Thapsus:for they had landed their men unebserved during the night, and hadthen stationed their ships at Thapsus;light, after a brief muster of their force,

hastened to ascend to the Hog's Back behind Epipolæ; and having less than a third of the distance to accomplish which the Syracusans had to perform starting from the bank of the Anegus, they gained the vantage ground first, and were enabled to repel the energy. For the putting to shore under cover of the darkness, see the note on IV. 42, 23 for the distances and the nature of the ground, see the map and memoir on Syracuse.

7. kard rds Aéovra] "Oppesite to "Leon," i. e. a straight line drawn from Leon to the shore would fall upon the point where the Athenians landed: but the expression implies nothing as to the distance of Leon from the sea; it only shews that there was no place with a name between it and the coast, by which the spot where the landing took place could be marked more distinctly.

11. er στενή λσθμή] Compare the note on IV. 113, 2.

STRACUBE. A. C. 414. Olymp. 91. 2, 3.

Έπιπολάς, και φθάνει άναβάς κατά τον Εύρύηλον, πρίν τους Συρακοσίους αισθομένους έκ του λειμώνος και της έξετάσεως παραγενέσθαι. έβοήθουν δε οι τε άλλοι, ώς έκαστος τάχους 3. είχε, και οι περί τον Διόμιλον έξακόσιοι στάδιοι δέ, πριν $5\pi\rho\sigma\sigma\mu$ ίξαι έκ τοῦ λειμῶνος, έγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἕλασσον η πέντε και είκοσι. προσπεσάντες αιν αυτοίς τοιούτφ τρόποι 4 άτακτότερον, και μάχη νικηθέντες οι Συρακόσιοι έπι ταις 'Επιπολαίς, ανεχώρησαν ές την πόλιν και ό τε Διόμιλος άποθνήσκει και των άλλων ώς τριακώσιοι. και μετά τουτος 10 οί Αθηναίοι τροπαίών τε στήσαντες και τους νεκρούς ύποσπόνδους αποδόντες τοις Συρακοσίοις, πρός την πόλιν αυτήν τη ύστεραία έπικαταβάντες, ώς ούκ έπεξήεσαν αυτοις, έπαναχωρήσαντες φρούριον έπι τῷ Λαβδάλφ φκοδόμησαν, έπ' άκροις τοις κρημνοις των Έπιπολων, όρων πρός τα Μέγαρα, 15 όπως είη αυτοίς, όπότε +προιοιεν, + ή μαχούμενοι ή τειχιούντες, τοις τε σκεύεσι καὶ τοις χρήμασιν ἀποθήκη. XCVIII. The Atheniane, having Kai où πολλφ ύστερον αυτοις ήλθον έκ τε received some rela-Έγέστης ίππης τριακόσιοι, και Σικελών και fercements of cavalry, commence their times Natiwy και άλλων τινών ώς έκατόν και Άθηof circumvaliation, 20 and defeat a party of ναίων υπήρχον πεντήκοντα και διακόσιοι, οίς the Syracuan cavalry. [ππους τούς μέν παρ' Έγεσταίων και Κατα-

1. τών A.B.C.E.F.G.L.N.O.P.Q.V.e.d.e.f.g.h.i.k. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo τό. πρίν] πλήν L.O. 2. έκ] έχων Ο. λειμώνος και τῆς A.B.C.E.F. G.H.K.L.O.d.e.f.g.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt και. 3. δέ] τε L.O.k. 4. διόμηλον Q.R. διόμιον b. έξακόσιοι A.B.C.E.F.N.Q.V. b.c.d.e.f.g.h.i. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo in edd. recentioribus έπτακόσιοι. Conf. VII. 43, 4. δέ] om. G. 6. προσπεσούντες g. aίντοι L. 7. ἀτακτότεροι B. ἀπρακτότερον Κ. οἰ συρ.] om. P. 10. τε] om. B.E.F.g.h. 12. ἐπιβάντες Q. ἐξήεσαν G. 13. λαβδάκφ L.O.P.Q.e. λανδάλφ F.c.g. δαβδάλφ d.i. 14. δρων E.F.g. 15. προίοιεν F. Portus. Poppo. Goell. Bekk. libri προσίοιεν. 18. ἱπτῆς B.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐγίστης τριακόσιοι. 19. καὶ άλλων τινῶν] om. N.V. ἐκατόν] ἔκαστα φ. ἔκαστον C. 20. διακόσια g. οἰς C.F.H.K.N.V.c.e.f.g.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo οἶ.

15. $\dagger \pi \rho o iour \dagger$] I have not restored the old reading $\pi \rho o \sigma iour$, because in the compounds of the two prepositions $\pi \rho o$ and $\pi \rho o i$ the authority of the MSS is of little value, and all the recent editors have

adopted the correction produce: yet I believe that $\pi poorlow$ is as likely to be the true reading, signifying, "whenever "they approached the town." See the notes on IV. 36, 2. and IV. 108, 1.

θοικισιτου

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2, 3.

ναίων έλαβον, τοὺς δ' ἐπρίαντο, καὶ ξύμπαντες πεντήκοντα 2 καὶ ἑξακόσιοι ἱππῆς ξυνελέγησαν. καὶ καταστήσαντες ἐν τῷ Λαβδάλφ φυλακὴν ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκῆν οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἵνα περ καθεζόμενοι ἐτείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους. καὶ ἔκπληξιν τοῖς Συρακοσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδο-5 μίας· καὶ ἐπεξελθόντες μάχην διενοοῦντο ποιεῖσθαι καὶ μὴ

2. έπὶ B.h. 3. τυκήν correct. F. συκήν K. συκήν L.O.d.i. 4. έτείχισαν] έκύκλωσαν h. 5. οἰκονομίαs d. 6. έξελθόντες h.

3. $\pi p \partial s \quad \tau \eta \nu \quad \Sigma u \kappa \eta \nu$] Whether this be the same word as $T \dot{\nu} \chi \eta \nu$, the well known name of one of the quarters of Syracuse at a later period, derived from an ancient temple of Fortune, (Cicero, Verres IV. 53.) it seems impossi-ble to decide. The situation of Tycha would certainly agree with that of the place here mentioned; and there are instances certainly in which the Dorians substituted Σ for T, as in the instance of orá, the Megarian form of rá, and of σά μάν for τί μήν. (Gregor. de Dialect. ed. Schäfer. p. 236.) It is possible also that Thucydides may have adopted the Doric form of the word, and have written πρός την Συκήν, i.e. "to the " temple and statue of Fortune," as he has elsewhere spoken simply of $\delta T \epsilon \mu \epsilon$ virns, meaning the statue of Apollo so called. But is there any reason to believe that the Syracusans ever did write or pronounce Dury for Túxy? and had they done so, would not a record of it have been preserved by some of the many writers who have mentioned the quarters of Syracuse, just as Livy has preserved the Doric form in speaking of Ortygia, and calls it Nasos, not Ne-sus? Again, Stephanus Byzantinus speaks of Συκή as a place near Syracuse, connecting it with many other places of the same name in various countries, all so named from the fig-trees that abounded in their neighbourhood, and have nothing at all to do with the goddess Fortune. And if it be said that Túxyv in the text of Thucydides has been corrupted into ourin, I think that this is a most improbable supposition, because the former name was well known as one of the quarters of Syracuse, while the latter was altogether obscure. And how are we to

explain the change of accent also ? [4. ετείχισαν τον κύκλον. If δ κύκλοε is the Athenian circumvallation, with which they proposed to surround Sy-racuse, the aorist here appears out of place, inasmuch as the circumvallation was never completed at all, and much less in this early part of the siege. Yet that the aorist is genuine, and that what is here called a κύκλοs was not only begun but finished, appears from ch. 99, 1, and c. 101, 1, where Thucydides first says ετείχιζον το προς βορέαν του κύκλου τείχος, and then in c. 101, 1, he adds από τοῦ κύκλου ἐτείχυζον τὸν κρημ-νόν τὸν ὑπέρ τοῦ ἐλους. Here ὁ κύκλος is assumed to be finished, and the Athenians begin to raise their walls, ereixion, to the north and south of it. Yet again, in VII. 2, 4, 6 κύκλοs is the Athenian circumvallation, and is spoken of as not finished: τφ άλλφ τοῦ κύκλου *** έστιν à και ήμίεργα τα δέ και έξειργασμένα κατελείστετο. The solution seems to be that o runlos which is spoken of as finished, was on the one hand a part of the circumvallation, but was also a complete work in itself,--something that is of an entrenched camp, which was to be the point of junction and key of the two lines which were to run respectively to the sea by Trogilus, and to the great harbour. It was the central point of the whole line, from which the works to the right and left were to commence; and therefore it was neither a single wall nor a double wall, but something of a fortified enclosure, whether circular or square or oblong, from which the double wall of the lines was to be carried out on each side, just as the Athenian long walls contract into a mere line from the wide fortified enclosure of Pirseus.]

482

SYRACUSE. A.C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

περιορậν. καὶ ἦδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοις οἱ τῶν 3 Συρακοσίων στρατηγοὶ, ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον τε καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσόμενον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν, πλὴν μέρους τινὸς τῶν ἱππέων· οῦτοι 5 δὲ ὑπομένοντες ἐκώλυον τοὺς ᾿Αθηναίους λιθοφορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι μακροτέραν. καὶ τῶν ᾿Αθηναίων ψυλὴ μία 4 τῶν ὅπλιτῶν, καὶ οἱ ἱππῆς μετ' αὐτῶν πάντες, ἐτρέψαντο τοὺς τῶν Συρακοσίων ἱππέας προσβαλόντες, και ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ τροπαίον τῆς ἱππομαχίας ἔστησαν.

10 XCIX. Καὶ τῆ ὑστεραία οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν ᾿Αθηναίων τὸ πρὸς Βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος, οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα The stege is vigoromaly ξυμφοροῦντες παρέβαλλον, ἐπὶ τὸν Τρωγίλον prosecuted. The Syracuanas attempt to rake a counterwork aὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν to interrupt the pro-15 gress of the Athenian θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. οἱ δὲ Συρακόσιοι, 2 hine. οὐχ ῆκιστα Ἐρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς ᾿Αθηναίους οὐκέτι

5. τε] om. d.g. 6. μακροτέραν A.B.C.E.F.H.K.N.V.c.f.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo μακρότερον. 7. πάντων d.i. 9. τε] om. L. 10. το προδ βορέαν των άθηναίων e. 11. τείχος τοῦ κύκλου d.i. 12. φοροῦντες γρ. h. παρέβαλον C.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.R.V. c.d.e.k.m. τρωγιλον Ε.F.H.L.O.g. τρώγιλον Poppo. 17. πρός τοὺς άθηναίους B.h.

6. φυλλ μ[a] Adnotat hic Acacius e Sigonio IV. de Republ. Athen. 5. Athenienees in sua quemque tribu instructos in acie adversus hostes pugnasse. Hoc bene ostendit Sigonius ex Herodoti VI. 111, 2. de pugna Marathonia, et ex Plutarchi Aristide. Et ex hoc loco, quem itidem ibi laudat Sigonius, intelligitur, Athenienses non solitos fuisse inter se miscere diversarum tribuum milites. Eamdem rationem etiam alios in bellis sequutos fuisse, credibile est. Sic de Messeniis Thucyd. III. 90, 3. "Ετυχον δέ δύο φυλαι ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φουρούσα.. Et paullo post hic cap. 100, 1. de Syracusanis: φυλλν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος. Hinc φύλοπες pro μάχη, ἐκ τῆς δητὸς, ἤτοι βοῆς τῶν φύλων, Eustathius in Homer. Iliad. α'. p. 140. et β'. p. 247. Suidas: Φυλὴ καθ αὐτήν ἐστι μύριοι

στρατιώται. Non scið, cui e vetustis Rebuspublicis hoc conveniat. Si χίλιοι dixisset, posset referri ad prima initia Reipubl. Romanæ. Dux.

12. $\epsilon \pi l$ rdv Tραγίλον καλούμενον] Traces of this name apparently still exist in the little places "Targia" and "Targetta," which may be seen on the map. I have placed a comma after παρέβαλλον, because the words $\epsilon \pi l$ rdv Tραγίλον apply no less to $\epsilon reiχιζον$, " some were actually building the wall, " others laying along the line of its " intended course stones and timber, " towards Trogilus." $\epsilon reiχισαν \epsilon \pi l rdv$ Tραγίλον could not have been said with truth, but $\epsilon reiχιζον \epsilon \pi l rdv$ Tραγίλον, " they began to fortify their wall to Tro-" gilus," is equivalent to saying, " they " fortified their wall towards Trogilus."

THUCYDIDRS, VOL. II.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, ὑποτειχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι, ỹ ἐκεῖνοι ἔμελλον ἄξειν τὸ τεῖχος, καὶ εἰ φθάσειαν, ἀποκλήσεις γίγνεσθαι, καὶ ἅμα καὶ ἐν τούτῷ εἰ ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν † αὐτοὶ † τῆς στρατιᾶς, καὶ φθάνειν ἂν τοῦς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους, ἐκείνους δὲ ἂν ς παυομένους τοῦ ἔργου πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. 3 ἐτείχιζον οὖν ἐξελθόντες, ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως ἀρξάμενοι, κάτωθεν τοῦ κύκλου τῶν ᾿Αθηναίων ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τάς τε ἐλάας ἐκκόπτοντες τοῦ Τεμένους καὶ πύρ-4 γους ξυλίνους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν ᾿Αθηναίων οὖπω 10 ἐκ τῆς Θάψου περιεπεπλεύκεσαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα, ἀλλ'

2. αδξειν F.H.g. ἀποκλήσεις C. pr. manu, E.F.H.K.g. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀποκλείσεις. 3. καὶ ἀμα καὶ A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V. d.e.g.k.m. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo καὶ [άμα]. ἐπιβοηθείν G.N.V. 4. †αὐτοτ] aὐτοῖς Bekk. Poppo. Goell. Libri omnes aὐτοῦς. ἀν τοῖς σταυροῖς προκαταλ. A.E.F.G. aὐτοὶ προκαταλ. τοῖς σταυροῖς B. Bekk. 2. 5. δὲ ἀναπαυομένους B. 6. ἀν om. B. 9. ἐλάας Α.Ε.F.H.K. et marg. N.c.g. Haack. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἐλαίας. 11. περιεπλεύκεσαν K. περιέπλευσαν H. Goell. μέγα H.K.

 ύποτειχίζειν δε δμεινον εδόκει είναι] Οί μέν 'Αθηναίοι (φησίν) έβούλοντο, έκ θαλάττης είς θάλατταν τείχος οἰκοδομησάμενοι, Συρακουσίους είρξαι της έξω γής, κατακλείσαντες είς την χερρόνησον οι δε Συρακούσιοι δρθιον τείχος δια μέσου τοῦ ισθμώδους υπετείχιζον, κώλυμα εσόμενον τοις 'Αθηναίοις του δύνασθαι διατειχίσαι. και ενόμιζον, εί φθάσαιεν περιτειχίσαντες αύτοι, αποκλείσαι αν εκείνους του έτι διατειχίσαι δύνασθαι. εί γαρ δη και κωλύειν αύτούς αποτειχίζοντας οι 'Αθηναίοι έθελοιεν, μέρει μέν αν τινι της αύτων στρατιας αντιτάξασθαι τοις επιούσι των Άθηναίων οί λοιποί δε έν τούτφ προαποσταυρώσειν τὰ βάσιμα τῶν Ἀθηναίων. ἐφόδους γαρ τα βάσιμα λέγει. Schol.

ύποτειχίζειν, κ.τ.λ.] For the probable direction of this wall, see the memoir on Syracuse. 'Υποτειχίζειν is, "to build a " wall to intercept that of the enemy."

 ἀποκλήσεις γίγνεσθα! The construction here is sufficiently confused. But αυτούς is clearly wrong, and ἀποκλήσεις is, I think, the nominative, supplying either ἐδόκουν οι ἕμελλον, for if it were the accusative, ἀν could hardly be omitted. For αὐτούς Bekker proposes to read αὐτοῖς: I am inclined to prefer αὐτοὶ, as opposed to ἐκείνοι just above, 'nd to supply διενοοῦντο, or some simi-

lar word, from aneurov edóree: The nominative also seems to me to agree better with φθάνειν αν προκαταλαμβάνωντες. [If airois be genuine it must refer to the Athenians, and be governed by derestin- $\pi \epsilon \omega$. But Poppo objects that the Athenians are called excises, and that to apply the pronoun avrois to them in the same sentence would create confusion. He therefore now prefers airol, but I doubt whether his objection to avrois is valid, and it seems doubtful whether the nominative or the dative is to be preferred.] Immediately below, the sense seems to be, "they should secure beforehand "with their palisades" (i.e. the palisades which would naturally form a part of their fortification, but which were on this occasion to be raised before the wall could be completed altogether)
 "those points by which the enemy
 "could most readily assail them."
 8. εγκάρσιον τείχος] "A cross wall,"
 i. e. that should cross the intended line

8. cykápow reixos] "A cross wall," i.e. that should cross the intended line of the Athenians. It would not follow that it should cross it at right angles, but merely meet and intercept it, as opposed to the wall of the city, which ran parallel to it.

9. τοῦ Τεμένους] Probably belonging to Apollo Temenites. See ch. 75, 1.

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

έτι οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν τῶν περὶ τὴν θάλασσαν, κατὰ γῆν δὲ ἐκ τῆς Θάψου οἱ ᾿Αθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια ἐπήγοντο.
 C. ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακοσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἐσταυρώθη καὶ ῷκοδομήθη τοῦ ὑποτειχίσματος, καὶ οἱ
 ⁵ The Athenians attack ᾿Αθηναῖοι αὐτοὺς οὐκ ἦλθον κωλύσοντες, φο the counterwork, and βούμενοι μὴ σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥậον μά Δωνται, καὶ ἅμα τὴν καθ αὐτοὺς περιτείχισιν

ζωντας, και αμα την καυ αυτους περιτειχωτν έπειγόμενοι, οι μέν Συρακόσιοι φυλήν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν, οι δὲ

10' Αθηναίοι τούς τε όχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες τούς τε ἄλλους Συρακοσίους κατὰ σκηνὰς ὅντας ἐν μεσημβρία, καί τινας καὶ ἐς τὴν πόλιν ἀποκεχωρηκότας, καὶ τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι ἀμελῶς ψυλάσσοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν 15 αὐτῶν λογάδας καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς ὑπλισμένους προὕταξαν θεῖν δρόμῷ ἐξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα, ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ δίχα, ἡ μὲν μετὰ τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, εἰ ἐπιβοηθοῖεν, ἐχώρουν, ἡ δὲ μετὰ τοῦ

2. δὲ ἐκ C.E.F.H.K.L.O.V.f.g.k. Poppo. vulgo et Bekk. ở ἐκ. ἐπιτήδεια σιτία ἐπήγοντο B.h. ἐπείγοντο Ε.Η. 4. ἐπιτειχίσματος Q.g. τειχίσματος L.O.k. περιτειχίσματος Ε. καl] om. L. 5. οὐκ ħλθον αὐτοὺς L. αὐτοῦς οὐκ ħλθον d.i. om. pronomen B.P.h. φοβούμενοι οἱ ἀθηναῖοι μὴ B.h. 6. δίχα σφίσι N.Q.V.g. γενομένοις g. 7. καθ ἐαυτοὺς B. κατ' ἀὐτοὺς F.H.Q. 8. φυλὴν] φυλακὴν C.G.K.e. 10. αὐτῶν] om. K. cum Suida v. ὑπονομηδόν, qui mox non ποτοῦ sed τοῦ, nec διέφθειραν sed κατέστρεψαν. 12. κατὰ] καὶ τὰς Η. 13. ἀνακεγωρηκότας L. 14. στρατεύματι i. 15. αὐτῶν] om. d. ἐπιλεκτοὺς B.h. 17. ἡ μέν] οἱ μὲν g. 18. εἰ] ὅπως μὴ L.O.P.Q. et γρ. F. ἐπιβοηθείεν V. οἱ δὲ L.g.

8. $\phi\nu\lambda\dot{\eta}\nu\ \mu(\alpha\nu)$] I believe there is no information as to the number of tribes existing at Syracuse. At Corinth there were eight: (Suidas in $\pi\dot{\alpha}\nu\pi\dot{\alpha}$ $\dot{\kappa}\tau\dot{\alpha}$:) but this would afford no rule for its colony, placed as it was under such different circumstances, and receiving from time to time such numbers of new citizens. May we not imagine, from what is said VI. 72, 3. of the ordinary number of $\sigma\tau\rho\sigma\tau\eta\gamma ol$, that the tribes were fifteen, as the number of tribes generally in the democratical constitutions regulated that of the generals of the commonwealth?

13. έν τῷ σταυρώματι] Apparently a

stockade in advance of the cross wall, $imorei\chi_{i\sigma\mu a}$, and covering the approach to it, according to the plan of the Syracusans mentioned in the last chapter : $\phi\beta\delta\mu\nu\nu$ $\delta\nu$ rois or avoois mpokara)a\mu\betaárovres ràs $\epsilon\phi\delta\delta\sigma\nus$. "The rest of the "Syracusans who were in tents," are the main body of the tribe which had been left to guard the cross wall and stockade, as distinguished from the party who were stationed in the stockade, and who, as being most exposed to the enemy's attacks, were obliged to be more on the alert.

Ff2

SYRACUSE. A.C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

2 έτέρου πρός τὸ σταύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλίδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι αἰροῦσι τὸ σταύρωμα καὶ οἱ φύλακες αὐτὸ ἐκλιπόντες κατέφυγον ἐς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν Τεμενίτην. καὶ αὐτοῖς ξυνεσέπεσον οἱ διώκοντες, καὶ ἐντὸς γενόμενοι βία ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, 5 καὶ τῶν ᾿Αργείων τινὲς αὐτόθι καὶ τῶν ᾿Αθηναίων οὐ πολλοὶ 3 διεφθάρησαν. καὶ ἐπαναχωρήσασα ἡ πᾶσα στρατιὰ τήν τε ὑποτείχισιν καθεῖλον καὶ τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν, καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, καὶ τροπαῖον ἔστησαν.

CI. Τŷ δ ύστεραία από τοῦ κύκλου ἐτείχιζον οἱ Ἀθηναίοι 10

πυλίδα

τράτευμα Κ. τὸ ante παρὰ om. B.h. πυραμίδα B.h. 3. αὐτὸ] om.
 L.O.P.k. ἐs E.H.V. c.d.g.h. Poppo. Bekk. vulgo εἰs. περεπροτείχισμα B.h.
 ξυνεσέπεσον B.E.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ξυνέπεσον. 6. οὐ πολλοὶ δὲ Ν.
 πῶσα ἡ g. 9. παρ'] ἐφ' G.L.O.P.k.m. ἐαυτοῖs Q.

 τό σταύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλίδα] This must not be confounded with the stockade just mentioned, for *that* was attacked by the detached party of 300 men, *this* was observed by half of the main army. This latter seems to have been the stockade or palisade which I imagine to have existed generally as an exterior defence to cover the postern gates of the Greek towns. For instance, we read of "the gates leading to the " palisade" at Amphipolis, where it appears by the context that the gates in question were at the back of the town, in a situation, in fact, exactly analogous to the postern here spoken of at Syra-cuse. When then the garrison of the stockade belonging to the cross wall were dislodged by the Athenian assaulting party, they naturally fled to the postern which opened into the newly inclosed quarter of Apollo Temenites. But the division of the main Athenian army, which had advanced upon the stockade covering this postern for the very purpose of forcing their way in along with the fugitives from the outer stockade of the cross wall, were accordingly now at hand to avail themselves of the opportunity, and did effect an entrance through the postern into the quarter of Temenites. This appears from the circumstance of some Argives being mentioned among the slain, who could not have belonged to the detached party

employed against the cross wall; for that party consisted wholly either of Athenians, or of *light-armed* auxiliaries furnished with heavy armour for this particular occasion; and the Dorian Argives were, as was natural, only *heavy-armed* soldiers. See VI. 43.

Argives were, as was natural, only heavy-armed soldiers. See VI. 43. 10. dπò roῦ κύκλου] Göller translates these words, "inde ab ambits opus con-"tinuantes." I do not think it would follow that the line was continuous; indeed the words of Thucydides rather seem to imply the contrary. I understand and tou KUKhou to be equivalent to από τοῦ κύκλου δρμώμενοι, that is, that they set out from the part of the line already completed on Epipolse, and began to work on the cliff, which formed the southern extremity of the high ground, above the valley of the Anapus. The work here begun was undoubtedly in the same line as that part already completed, and was intended to be joined to it hereafter : perhaps also the foundations of the walls were dug along the whole distance, and some slight beginning of the work made between the finished wall and the cliff. But the Athenians hastened to complete their lines below Epipolæ, from the cliff to the sea, because it was here that the Syracusans were naturally attempting to carry their counterwall. To carry a counterwall from the city through the Athenian

436

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

τον κρημνον τον ύπερ τοῦ ελους, ὅς των Ἐπιπολών ταύτη Further progress of προς τον μεγαν λιμενα ὁρậ, καὶ ҧπερ αὐτοῖς the slege. The Byracumass again defeated in their attempts to interrupt the Athenian 5 works. Lamachus is χισμα. καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐν τούτῷ ἐξελθόν-2 killed. τες καὶ αὐτοὶ ἀπεσταύρουν αδθις, ἀρξάμενοι

ἀπὸ τῆς πόλεως, διὰ μέσου τοῦ ἕλους· καὶ τάφρον ἕμα παρώρυσσον, ὅπως μὴ οἶόν τε ἦ τοῖς 'Αθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτειχίσαι. οἱ ♂, ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν 3
το αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχειροῦσιν αὖθις τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς Θάψου ἐς τὸν μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακοσίων στοίων. αὐτοὶ δὲ περὶ ὅρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν ἐς τὸ ὑμαλὸν, καὶ διὰ τοῦ ἕλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ 15 στεριφώτατον, θύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιθέντες καὶ ἐπ΄ αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἰροῦσιν ἕμα ἔφ τό τε σταύρωμα πλὴν ὀλίγου καὶ τὴν τάφρον, καὶ ὕστερον καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον.

1. τόν ante ὑπέρ om. R. 2. μέγα E.i. 9. ἀποτειχίσειν V. τό] τόν Ε. 10. τό τῶν V. 11. στρατεύματι Η. καὶ τάφρω] om. f. παραπλεῦσαι h. περιπλεῦσαι κελεύσωττε Ν.V. 12. μέγα Q.i. 13. περί ὅρθρον] om. i. 15. στεριφότατον A.B.E.F.H.L.O.Q.f.g.k.m. θύρας καὶ ξύλα] vulgo καὶ θύρας καὶ ξύλα: sed καὶ ante θύρας om. A.B.C.E.F.G.L.N.O.V.f.g.k.m. Poppo. Goell. Bekk. ἐπ΄] δι' B.h. 16. διαβιβάσωττες Α. βαδίσωττες C. 17. τάφρον καὶ ὕστερον καὶ B.h. Poppo. Goell. Bekk. vulgo omittunt καὶ ὕστερον. ὑποληφθέν G.d.m.

lines on Epipolæ, was attended with the disadvantage of working up hill; and it was not therefore till the arrival of Gylippus had so greatly encouraged them, that the Syracusans thought of attempting to cut the enemy's lines in this direction. And the Athenians, for the same reason, neglected to complete their walls on Epipolæ: for not apprehending an attack on their rear from the side of Euryelus, they considered that their advantage of ground sufficiently secured them in front, and that they might therefore keep the Syracusans in on this side, even without blockading them by a wall, till they had finished their work in other quarters. Nor would this calculation have failed, had they been sufficiently on their guard against what was going on in their rear, and had hindered

Gylippus from turning their whole position, by establishing himself unopposed on the summit of Epipolæ.

9. $r\delta \pi\rho\delta r r\delta \kappa\rho\eta\mu\nu\delta r$ "The work "which had been carried as far as the "cliff, and built at the cliff." T $\delta \pi\rho\delta s$ $r\phi \kappa\rho\eta\mu\nu\phi$ would have signified simply, "the fortification about or upon the "cliff:" $r\delta \pi\rho\delta s r\delta\nu \kappa\rho\eta\mu\nu\delta\nu$ seems to allude to the words a little above, $d\pi\delta$ rov $\kappa\nu\kappa\lambda ou \epsilonrei\chi_i(ov r\delta\nu \kappa\rho\eta\mu\nu\delta\nu; and at the$ same time to contain so much of the $sense of <math>\pi\rho\delta s$ $r\phi \kappa\rho\eta\mu\nu\phi$, as to imply that the principal part of the work was at the cliff itself. I do not think that the words can bear, or that the sense by Dobree, "up the crag."

by Dobree, "up the crag." 15. ξύλα πλατέα] "Planks," or as Herodotus calls them, ξύλα τετράγωνα. (I. 186, 6.)

θογκγδιδογ

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 92. 8.

και μάχη έγένετο, και έν αυτή ένίκων οι 'Αθηναίοι' και των Συρακοσίων οι μέν το δεξιον κέρας έχοντες προς την πόλιν 4 ξφυγον, οί δ' έπι τῷ εὐωνύμω παρά τὸν ποταμών. και αὐτοὺς βουλόμενοι αποκλήσασθαι της διαβάσεως οι των Αθηναίων τριακόσιοι λογάδες δρόμω ηπείγοντο προς την γέφυραν. 5 δείσαντες δε οι Συρακόσιοι (ήσαν γαρ και των ιππέων αυτοις οί πολλοί ένταῦθα) ὁμόσε χωροῦσι τοῖς τριακοσίοις τούτοις, και τρέπουσί τε αυτούς και έσβάλλουσιν ές το δεξιον κέρας των Αθηναίων. και προσπεσόντων αυτων Ευνεφοβήθη και 5 ή πρώτη + φυλή + τοῦ κέρως. ἰδὼν δὲ ὁ Λάμαχος παρεβοήθει 10 άπὸ τοῦ εὐωνύμου τοῦ ἑαυτῶν, μετὰ τοξοτῶν τε οὐ πολλῶν και τους Αργείους παραλαβών και έπιδιαβάς τάφρον τινά καί μονωθείς μετ' όλίγων των ξυνδιαβάντων αποθνήσκει 6 αὐτός τε καὶ πέντε η έξ τῶν μετ αὐτοῦ. καὶ τούτους μέν οἱ Συρακόσιοι εύθυς κατά τάχος φθάνουσιν άρπάσαντες πέραν 15 τοῦ ποταμοῦ ẻς τὸ ἀσφαλές, αὐτοὶ δὲ ἐπιώντος ήδη καὶ τοῦ άλλου στρατεύματος των 'Αθηναίων απεχώρουν. CII. έν τούτω δε οί πρός την πόλιν αυτών το πρώτον The Syracusans try to take the Athenian καταφυγόντες, ώς ξώρων ταῦτα γιγνόμενα, works on Epipolæ, but αυτοί τε πάλιν από της πόλεως αναθαρσήσαν - 20

1. έν αὐτῆ ante καὶ ponit B. om. e. καὶ om. h. ol ἀθηναῦοι ἐνίκων Q. 3. ἔψυγου A.E.F.G. ἔφευγου B.h. Bekk. Goell. 4. ἀποκλήσασθαι C. prima manu, F.c.g. Poppo. Goell. Bekk. ἀποκλήσεσθαι H.K.N. ceteri ἀποκλείσασθαι. 5. ὑπείγωντο K. 6. δέ] γὰρ di. 9. ξυνεσοβήθη Q. ξυνεβοήθη d. ξυνεβοήθει i. 10. ψυλακή καὶ τοῦ di. ψυλακή τοῦδε τοῦ margo i. 11. εὐωνύμου ἑαυτῶν h. 13. τῶν διαβάστων d. 14. αὐτδο καὶ K. αὐτῶν A.F. 15. ἀναρπάσαντες καὶ διαβίβάσαντες B.h. παρὰ K. 16. τοῦ om. K. ήδη] om. P. καὶ] om. Q. 20. πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως] om. K. ἀπὸ τῆς πόλεως om. e. θαρσήσαντες K.

3. $\delta \phi v \gamma o v$] The Aorist here is to be preferred to the imperfect, because the flight to the city was not only attempted, but effected without interruption; and accordingly at the beginning of the next chapter we have, of *karaфvyórres wpós rňv πόλιν*.

πρός τήν πόλι». 10. Η πρώτη φυλακή τοῦ κέρως] Velim doceri, quænam in pugna sit πρώτη φυλακή cornuum. Interim suspicari licebit, fortassis legendum esse φυλή. Vide ad cap. 98, 4. Φυλακήν pro φυλήν habet etiam Cod. Gr. (K.) cap. 100, 1. Valla et Portus hic vertunt cokortem, ut supra φυλήν. DUK. I have followed

Duker's suggestion in reading $\phi \nu \lambda \dot{g}$ here instead of $\phi \nu \lambda \alpha \kappa \dot{\eta}$. The latter cannot apply to a portion of an army not defending a fortification, but drawn out in the field for battle. For $\phi \nu \lambda \dot{g}$ compare the well known description of the Athenian line of battle at Marathon; $\dot{\eta}\gamma \epsilon o \mu \dot{\epsilon} \nu \sigma \vartheta$ so $\lambda \kappa \partial \mu \dot{\epsilon} \rho \nu$, $\dot{\epsilon} \xi \epsilon \partial \dot{\epsilon} \kappa \nu \tau \sigma$ is $\dot{\delta} \nu \delta \mu \dot{\epsilon} \rho \nu$. Herodot. VI. III, 2.

16. és ró dorpaldes] For the Syracusan garrison at Olympicium gave them the command of the whole country on the right or southern bank of the Anapus. Compare ch. 75, 1.

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91.2.3.

without effect. The TES αντετάξαντο πρός τούς κατά σφάς 'Aθη-Athenian fleet enters ναίους, και μέρος τι αυτών πέμπουσιν έπι τον the great harbour. κύκλον τον έπι ταις Έπιπολαις, ήγούμενοι έρημον αιρήσειν. και το μέν δεκάπλεθρον προτείχισμα αύτων αίρουσι και διεπόρ-2 5 θησαν, αύτον δέ τον κύκλον Νικίας διεκώλυσεν έτυχε γαρ έν αύτφ δι ασθένειαν ύπολελειμμένος τας γαρ μηχανας, και ξύλα όσα πρό του τείχους ήν καταβεβλημένα, έμπρησαι τούς ύπηρέτας έκέλευσεν, ώς έγνω άδυνάτους έσομένους έρημία ανδρών άλλω τρόπω περιγενέσθαι, και ξυνέβη ούτως 3 10 ού γαρ έτι προσηλθον οι Συρακόσιοι δια το πύρ, αλλα άπεγώρουν πάλιν. και γαρ πρός τε τον κύκλον βοήθεια ήδη κάτωθεν των Αθηναίων, αποδιωξάντων τους έκει έπανήει και αί νηες αμα αύτων έκ της Θάψου, ωσπερ είρητο, κατέπλεον ές τον μέγαν λιμένα. α δρώντες οι ανωθεν κατα τάχος απήε-4 15 σαν, και ή ξύμπασα στρατιά των Συρακοσίων ές την πόλιν, νομίσαντες μη αν έτι από της παρούσης σφίσι δυνάμεως ικανοί γενέσθαι κωλύσαι τον έπι την θάλασσαν τειγισμόν.

2. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. om. i. 4. δέκα πλέθρων i. τείχισμα f. 6. ἀπολελειμμένος N.V. 7. προς τοῦ τείχους Q. ἡν προ τοῦ τείχους e. 8. ἐκέλευεν g. ἀὐυνάτους ἐσομένους A.B.E.F.G.H.K.L.N.O.P.V.d.e.g.h.i.k.m. Poppo. Goell. Bekk. vulgo ἀὐυνάτους αὐτοὺς ἐσομένους. 12. ἀποδιωξόντων A.E.F.G.H.K.N.V.e.k.m. Haack. Poppo. 13. ἅμ' αὐτῶν Bekk. είρηται Q.f. 14. μεγαλιμένα Q.i. ἀπήεσων κατὰ τάχος B.h. κατὰ τάχος ἐπήεσαν A.E.F.H.Q.f.g. 16. σφίσι] om. i. 20. λάγητος P. μαλάχου k. αὐτοὶ L.O.P. αὐτῶν g. 21. σφίσι] om. i. 24. τῆς] om. e. τείχει διπλῷ μέχρι τῆς θαλάσσης R.f.

4. $\tau \delta \delta \epsilon \kappa \delta \pi \lambda \epsilon \theta \rho or \pi \rho \sigma r \epsilon [\chi \iota \sigma \mu a]$ A sort of redoubt, or covering outwork of one thousand feet in length, raised before that part of the line on which the Athenians were at work, to protect the workmen, and to cover the stones, timber, cranes, scaffoldings, and other

20

things used for the building.

5. διεκώλυσεν] i.e. το μη αίρειν και διαπορθήσαι διεκώλυσεν. Compare the note on VI. 89, 5. 16. άπο της παρούσης δυνάμεως] Com-

16. άπο τῆς παρούσης δυνάμεως] Compare II. 77, Ι. νομίσαντες άπορον είναι άπο τῶν παρόντων δεινῶν ελείν την πόλιν.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

SYRACUSE. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

» Συρακοσίους. τὰ δ' ἐπιτήδεια τῆ στρατια ἐσήγετο ἐκ τῆς Ιταλίας πανταχόθεν. ήλθον δε και των Σικελών πολλοί ξύμμαχοι τοις 'Αθηναίοις, οι πρότερον περιεωρώντο, και έκ 3 της Τυρσηνίας νήες πεντηκόντοροι τρείς. και τάλλα προύχώρει αύτοις ές έλπίδας. και γαρ οι Συρακόσιοι πολέμω μέν 5 ούκέτι ένόμιζον αν περιγενέσθαι, ώς αυτοίς ούδε από της Πελοποννήσου ώφελία οὐδεμία ἦκε, τοὺς δὲ λόγους ἔν τε σφίσιν αυτοις έποιουντο ξυμβατικούς, και πρός τον Νικίαν ούτος γαρ δη μόνος είχε Λαμάχου τεθνεώτος την αρχήν. 4 και κύρωσις μεν ούδεμία εγίγνετο, οία δε εικος ανθρώπων 10 άπορούντων καὶ μâλλον η πριν πολιορκουμένων, πολλà έλέγετο πρός τε έκεινον και πλείω έτι κατά την πόλιν. και γάρ τινα και ύποψίαν ύπο των παρόντων κακων ές άλλήλους είχον, και τους στρατηγούς τε, έφ' ών αυτοίς ταῦτα ξυνέβη, έπαυσαν, ώς η ψυστυχία η προδοσία τη έκείνων βλαπτόμενοι, 15 και άλλους ανθείλοντο, Ηρακλείδην και Εύκλέα και Τελλίαν.

CIV. Έν δè τούτω Γύλιππος ό Λακεδαιμόνιος και ai aπò της Κορίνθου νηες περί Λευκάδα ήδη ήσαν, βουλόμενοι ές

την Σικελίαν δια τάχους βοηθήσαι. ITALY. Gylippus, hearing that aυτοίς ai άγγελίαι έφοίτων δειναί και πασαι 20 Syracuse was completely

blockaded, έπι το αυτό έψευσμέναι, ώς ήδη παντελώς thought only of mying αποτετειχισμέναι αι Συράκουσαί είσι, της μεν arrives at Tarentum. Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος, την δε Ίταλίαν βουλόμενος περιποιήσαι, αυτός μέν και Πυθήν ο Κορίνθιος ναυσί δυοίν μέν Λακωνικαίν δυοίν δέ Κο-25 ρινθίαιν ότι τάχιστα έπεραιώθησαν τον Ιόνιον ές Τάραντα,

Kai ws

2. πολλαχόθεν Q. δέ] om. f. σικελιωτών B.h. 3. ξύμμαχοι om. L.O. και τοῦς K. περιωρώντο g. 4. πεντηκόντεροι A.E.F.k.m. τάλλα] πάντα B.h. 5. ελπίδα B.f.h. 6. ἐνόμιζον αῦ G. οὐδέ] om. Q.f. οὐδέν F. 8. ξυμβατικούς] om. d. 9. ῆδη B.E.h. 11. πρίν] om. C.K.R.b.e. 12. ἐκείνον τὸν νικίαν καὶ Ε. τὴν] om. Q. 13. ἀπὸ H.N.R.V.c.g. corr. F. κακώς C.K.k. 14. τε] om. L. γε Haack. ἀφ' ὅν V. 16. εὐρυκλέα B.h. πελίαν L.O. 17. γυλλαπνος B. ut solet. al] om. G.m. 18. περί τὴν λευκάδα Q. ἦδη] om. R. ρ' δυ V. 16. εὐρυκλέα B.h. πελίαυ L.O. al] om. G.m. 18. περί την λευκάδα Q. 25. λακωνικών Q. 26. Ιώνιον E.G.d.i.m. βουλόμενος f.

5. is iλπidas] "So as to give them tion is again out of its place, the true construction being imaurate re rows " hopes." 14. τούς στρατηγους τε] The conjunc- στρατηγούς και άλλους ανθείλοντο.

ITALY. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

οί δὲ Κορίνθιοι, πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα Λευκαδίας δύο καὶ ᾿Αμπρακιώτιδας τρεῖς προσπληρώσαντες, ὕστερον ἔμελλον πλεύσεσθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος, ἐκ τοῦ Τάραντος ἐς τὴν 2 Θουρίαν πρῶτον πρεσβευσάμενος κατὰ τὴν τοῦ πατρός ποτε 5πολιτείαν, καὶ οὐ δυνάμενος αὐτοὺς προσαγαγέσθαι, ắρας παρέπλει τὴν Ἱταλίαν, καὶ ἁρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου κατὰ τὸν Τεριναῖον κόλπον, ὃς ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας, κατὰ Βορέαν ἑστηκὼς, ἀποφέρεται ἐς τὸ πέλαγος, καὶ πάλιν χειμασθεὶς ἐς τὰ μάλιστα τῷ Τάραντι προσμίσγει καὶ τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπόνη το σαν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, ἀνελκύσας ἐπεσκεύαζεν. ὁ δὲ Νικίας 3 πυθόμενος αὐτὸν προσπλέοντα ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἕπαθον, καὶ λῃστικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν, καὶ οὐδεμίαν φυλακήν πω ἐποιεῖτο.

1. λευκαδίαις E.F.c.g. 2. πληρώσαντες A.f. σθαι Q. 4. κατά A.E.F.G. καί B.h. Bekk. 2. B.h. Bekk. 2. om. K. 5. καί] om. L.O.k. ύστερον] om. i. 3. πλεύσα-ποτε A.E.F.G. ανανεωσάμενος B.h. Bekk. 2. om. K. 5. Kal] om. L.O.k. obde g. 6. παρέπλευσε B. άρπασθεις A.B.C.E.F.G.H.K.L.N.O.Q.V.c.d.e.g.h.i.k.m. Haack. Poppo. Goell. 7. τυρριναίον Ο. τερινναίον C. τερινιαίον V. έκπλεϊ 9. προσμίγει E.F.G.H.K.L.Q.c.d.e.f.g.i.k.m. όσαι Bekk. vulgo avapnaobeis. e. et prima manu C. μάλιστα επόνησαν B.h. 10. and Q.g. άπεσκεύαζεν Η. ΙΙ. προσπλέοντα 12. παρασκευασαμένους Α.Ε.F.R. B.h. Bekk. 2. vulgo πλέοντα. 13. Φυλακήν $\pi\omega$] om. B. που f. πως φυλακήν h. έποιούντο B.h.

4. κατὰ τὴν—πολιτείαν] Nam Gylippi pater Cleandridas in expeditione contra Athenienses Plistoanacti adolescenti adjunctus, [see Thucyd. I. 114, 4. Plutarch. in Pericle 22.] et pecuniæ a Pericle ob reditum acceptæ postea insimulatus damnatusque, Thuriis exul non solum vitam egerat, sed etiam, ut hoc loco patet, civitatem adeptus erat. HAACK. Compare Diodor, Sicul. XIII. p. 380.

Compare Diodor. Sicul. XIII. p. 389. 6. κατὰ τὸν Τεριναῖον κόλπον] "When "opposite the Terinæan gulf." Poppo's proposed correction, Ταραντίνον, cannot be admitted; for what copyist would have gone ont of his way, and substituted an obscure name in the place of one so well known as that of Tarentum? But the mention of the Terinæan gulf, situated as it is on the northern side of the extreme point of Italy, while Gylippus was coasting along the southern side, is exceedingly perplexing. Possibly some local peculiarities may account for it, which can only be ascertained by an exact acquaintance with the Calabrian coast, and with the phenomena of the

winds in that quarter. The words do not at all imply that Gylippus was in the Terinæan gulf; the difficulty is, why the longitude at which he was arrived should be expressed by a place on the northern or western coast, rather than that of the southern or eastern; as if a vessel sailing along the back of the Isle of Wight, and being in Freshwater Bay, were to be described as being opposite to Yarmouth; which, although true, would yet be rather an extraordinary way of describing her situation. Can it be that when the land of Italy becomes so mere a promontory, the north wind is felt as an off-shore wind on the southern coast, much more than when it is broken by all the high land of the Apennines; so that to say that Gylippus was opposite the Terinaean gulf, is no more than saying that he had reached the narrow point of Italy, where the north wind was felt more severely, as there was no sufficient mass of intervening land to break its violence.

PELOPONNESUS. A. C. 414. Olymp. 91. 2. 3.

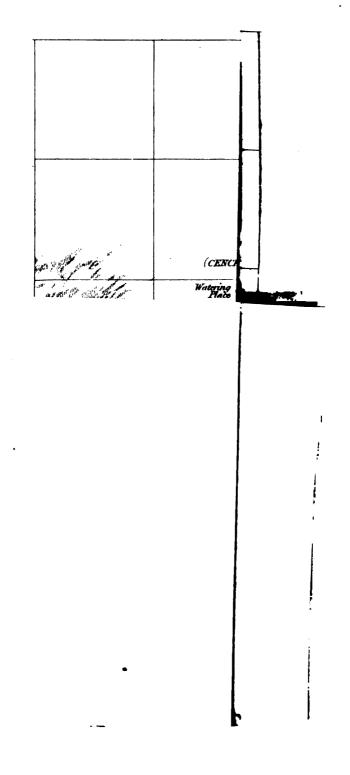
CV. Κατά δέ τους αύτους χρόνους τούτου τοῦ θέρους καὶ Λακεδαιμόνιοι ές τὸ Αργος έσέβαλον αὐτοί τε καὶ οἱ Εύμμαχοι, και της γης την πολλην έδήωσαν. και PELOPONNESUS. 'Αθηναΐοι 'Αργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοή-The Athenians, as al-Hes of the Argives, θησαν αίπερ τάς σπονδάς Φανερώτατα τάς 5 send a fleet to ravage the coust of Laconta πρός τους Λακεδαιμονίους αύτοις έλυταν. This was considered by 2 the Lacodemontane as πρότερον μέν γάρ ληστείαις έκ Πύλου, καί a manifest violation of περί την άλλην Πελοπόννησον μάλλον ή ές the treaty, and as authorising reprints & την Λακωνικήν αποβαίνοντες, μετά τε Άργείων gainst Athens.

καὶ Μαντινέων ξυνεπολέμουν καὶ πολλάκις 10 ᾿Αργείων κελευόντων ὅσον σχόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν καὶ τὸ ἐλάχιστον μετὰ σφῶν δῃώσαντας ἀπελθεῖν, οὐκ ἤθελον τότε δὲ, Πυθοδώρου καὶ Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων, ἀποβάντες ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηρὰν καὶ Πρασιὰς καὶ ὅσα ἄλλα, ἐδήωσαν τῆς γῆς, καὶ τοῦς Λακε- 15 δαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς 3᾿Αθηναίωυς τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν ᾿Αθηναίων ἐκ τοῦ ৺Αργους ταῖς ναυσὶ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ ᾿Αργεῖοι ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον, καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

I. de] om. O. $\chi \rho \delta rous kal rourou rou <math>\theta \delta \rho \delta \rho us \lambda a ke dau bornou E. 4. e Boh dy$ $oar g. 5. rds <math>\pi \rho \delta s$ rous B.h. Bekk. 2. vulgo omitt. articulos. 7. $\lambda \eta u \sigma re i a$ kal] om. g. 10. Euremolé pour B.h. Poppo. Goell. Bekk. ceteri e molé pour II. é vorras B.h. é r $\hat{\eta}$ hakouk $\hat{\eta}$ g. 12. per a trêv Q. dy boarres A.E.F.H.h. I3. $\delta \eta$] L.O.k. 14. és] om. E. $\lambda u \epsilon \rho a r a \sigma \delta u c$. T. f. T. maariar A.E. (F. teste Bekk.) G.K.L.O.V.g.m. $\pi \rho a \sigma u \delta s$ B. Bekk. 2. $\pi \rho a \sigma \sigma u \delta r$ F.H.c. vulgo $\pi \rho a \sigma u \delta$. Soa $\delta \lambda a$] $\delta \lambda a$ fra B. 17. $\delta \mu v a \sigma \sigma a$ Q. 18. é f do your B. 19. re] ye g. 20. d \pi \epsilon k re u c s B.h.

15. δσα $\delta\lambda$ a] "Wherever else they "nia," as δσα έτη signifies, "every year," "landed," according to Poppo; or, "at and δσημέραι, or δσαι ήμέραι, "every "all the other maritime places of Laco-" day." See Viger, c. 3. §. 9.

. • • • ••• •

SKETCH OF THE CORINTHIAN COAST SOUTH OF CENCHREÆ.

(Thucyd. IV. 42-44.)

THE mere inspection of this map will render the narrative of Thucydides instantly intelligible. The two points of the peninsula, and the stream or beck, [Chersonesus and Rheitus,] the flat beach between them, alynalds, where the Athenians landed, and the low ridge or shoulder of mount Oneion, which intercepted the view of the battle from the Corinthians stationed at Cenchrese, exactly correspond with the description in the text. The distance of Corinth from the landing-place agrees very exactly with the sixty stadia mentioned by Thucydides; and the nearness of Cenchrese to the scene of action, together with the character of the intervening ground, explains how the dust could have been visible, although the battle itself was not so. The only difficulty, or apparent difficulty, relates to the distance of the landing-place from the isthmus, which the MSS. of Thucydides all agree in giving at twenty stadia. This is objected to as too little; but if we take the northern point of the landing-place under Oneion, we shall find that twenty stadia, that is, two miles and 313 yards, extend considerably to the north of Cenchrese. The "isthmus" is necessarily rather a vague term, and we do not know exactly how far it was applied in the time of Thucydides. Possibly it belonged to the whole country between the two ridges of Oneion, the southern one represented in the accompanying map, and the northern one which comes down to the sea at Scheenus. Cenchrese itself would then be on the isthmus, and the distance from it to the very centre of the landing-place would not exceed twenty stadia.

MEMOIR

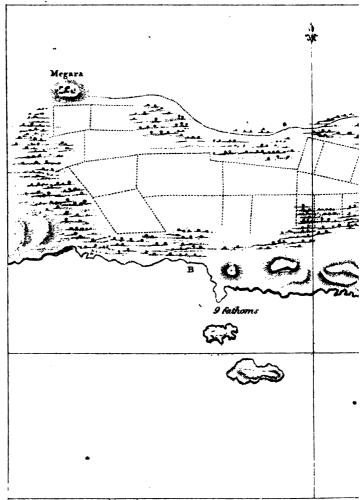
TO

ILLUSTRATE THE MAPS OF THE NEIGHBOURHOOD OF SPHACTERIA.

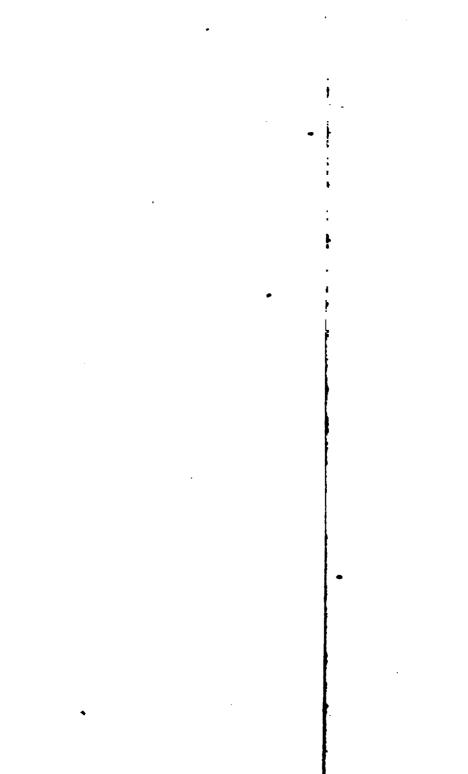
OR the two maps which the following pages are designed to illustrate L I am indebted to the kindness of captain Smyth, by whom the whole western coast of Greece was regularly surveyed a few years since, under the orders of the British admiralty. It may seem strange that the names which appear in these maps are all modern, and that I have neither pointed out the site of Pylus, nor marked out, by its most famous name, the island of Sphacteria itself. The truth is, that I was for a long while fully persuaded that the common maps and descriptions of the whole scene were erroneous; that Sphacteria itself had been mistaken; and that the island which holds so prominent a place in the narrative of Thucydides was to be recognised, not, as is commonly supposed, in the island of Sphagia, but in the small and almost insulated spot immediately to the north of it, now called Paleokastro, on account of the ruins which exist in it. But, after the fullest examination of the whole question, I cannot arrive at any certain conclusion; and shall therefore content myself with offering an exact view of the whole scene in its present state, and with mentioning the difficulties which compel me, after all, to leave the subject in uncertainty.

To the common notion of Sphagia being Sphacteria, and the bay of Navarino the harbour of Pylus, there are some very strong, and, to my mind, almost insurmountable objections.

Ist. Thucydides says that the island of Sphacteria lay so close across the month of the harbour of Pylus, that it left on one side a passage through which only two ships could pass between it and the main land; and on the other, one which would admit no more than eight or nine. These passages, he farther says, the Lacedsemonians had intended to stop

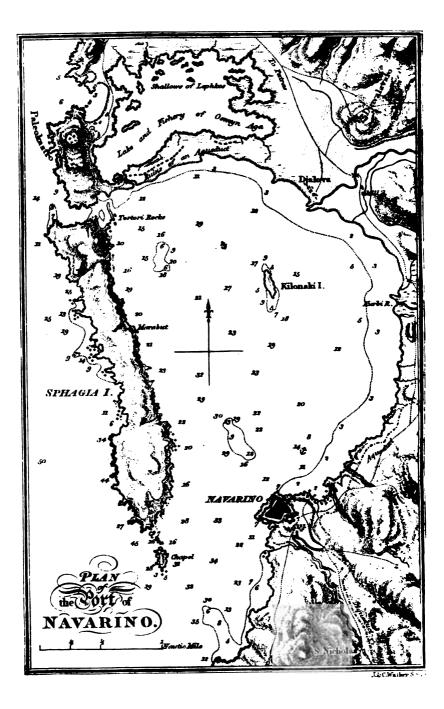

From the Survey taken by Capt "Copeland H.M.S. Meteor.

• . • •

.

or wedge up completely, Bú(nr a) form, with ships placed broadside to broadside, with their heads looking out to sea; a position of the vessels which of itself indicates the extreme narrowness of the passage, as otherwise so great a number of ships would be required as to make the operation impracticable. Accordingly, when the Syracusans closed up the mouth of their great port, to prevent the escape of the Athenians, it is expressly said that the ships were placed with their broadsides to the sea. $\tau \rho_{i}\eta_{\rho}\sigma_{\sigma}\pi_{\lambda}\sigma_{\gamma}\sigma_{\sigma}$; and as even then there were not disposable ships of war sufficient for the purpose, it is added that other vessels of different sizes, πλοΐα καὶ ἄκατα, such as a great commercial city could furnish in abundance, were employed to complete the barrier. Now the width of the mouth of the harbour of Syracuse is stated by Thucydides at about eight stadia, or 1533 yards; and the narrowest point of the passage between the southern end of Sphagia and the main land by Navarino is at least between 1300 and 1400 yards. And the whole of this width is a navigable channel; for there are five fathoms water immediately off Sphagia; as many as seven close under the walls of Navarino; and not less than twenty-eight, and in some places thirty-three, in the middle of the passage. It is quite clear therefore that to wedge up such a channel as this with a continuous line of ships placed broadside to broadside was a notion too absurd to have been entertained by any man in his senses for an instant; and it is no less clear that a hundred Greek ships of war might have found room to sail through it abreast quite as easily as eight or nine.

To explain this difficulty, Colonel Leake supposes a that Thucydides was misinformed respecting the breadth of the harbour's mouth, as it does not appear that he was himself personally acquainted with the scene. And it is a curious fact, that, in the account of the battle of Navarino, given in James's Naval History, the breadth of this very passage is diminished far below the reality; for it is stated, probably on a mere computation made by the eye, to be only 600 yards across, whereas it is really more than twice that distance. But no common false estimate of distances could have mistaken a passage of nearly 1400 yards in width for one so narrow as to admit of only eight or nine ships abreast; and still less could the idea of closing up such a passage by a continuous line of ships lying broadside to broadside-a circumstance which has escaped Colonel Leake's notice-have ever occurred or been ascribed to the Lacedæmonian com-Again, Thucydides says that the northern entrance into the manders. harbour would admit only two ships abreast; and yet Colonel Leake states its width to be about 150 yards, and by Captain Smyth's map it appears rather to exceed that distance. Besides, this passage is at present

a In his very valuable description of the occurs in his Travels in the Morea, vol. I. neighbourhood of Sphacteria, which I have p. 401-416. referred to throughout this memoir. It

only practicable for boats, as there is a shoal or bar of sand lying across it, on which there are not more than eighteen inches water. And light as the Greek triremes probably were, it seems impossible to suppose that any vessel holding 200 men, and not absolutely a raft, could have passed a channel so shallow.

and. If Thucydides meant to speak of the bay of Navarino, when he describes the harbour of Pylus, one would have expected that he should have said more of its size than merely once calling it "a harbour of con-" siderable magnitude," λιμένι όντι ου σμικρώ, as it is far larger, not only than all the harbours then existing in Greece, but even than the great port of Syracuse itself. In fact it is in its present state perfectly unlike the ordinary harbours of the Greeks, which were always closed artificially at the mouth by projecting moles, when they were not sufficiently landlocked by nature. One great recommendation of the situation of Pylus was its close neighbourhood to a harbour. Is the bay of Navarino, with its southern entrance more than three quarters of a mile across, and often dangerous when the wind blows from the south or south-west, and its northern entrance, which was of most consequence to the Athenians at Pylus, "exposed to a continual surf, and capable of admitting only boats,..." is this what the Greeks would have considered "a harbour?" or would it have tempted the Athenians to establish themselves at Pylus?

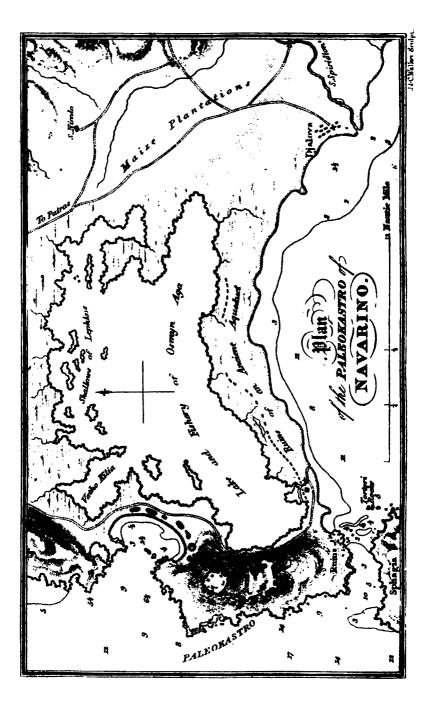
These considerations appeared to me so forcible, that I was for a long time fully persuaded by them; and was satisfied that Sphagia was not Sphacteria, nor the bay of Navarino the harbour of Pylus. But, on the other hand, if we assume the Paleokastro of Navarino to have been Sphacteria, and the lake of Osmyn Aga the harbour, there are still some formidable difficulties to encounter.

1st. The size of the island, as stated by Thucydides, seems at variance with this hypothesis. He calls it péyebos nepl nerrekaldeka oradious paluora. " By µéyebos," says Dr. Bloomfield, " the ancients always mean length." This is not absolutely correct; for when Herodotus says that there are in the river Araxes many islands nearly of the size of Lesbos, Aéoße peyábea $\pi a \rho a \pi \lambda \eta \sigma i a s$, (I. 202, I.) he does not mean length, but superficial contents: and again, when Thucydides says that the Athenians were mostly ignorant of the size of Sicily, rou µeyébous rîs vírou, (VI. 1, 1.) he himself immediately explains his meaning by giving, not the length, but the circumference of the island. But piretos, followed simply by a measure of length, such as oradious, with no express mention that circumference is intended, would certainly, I suppose, be most naturally understood to mean either length or height. Now fifteen stadia are equal to 2875 yards, reckoning the stadium at 575 feet; or 3000 yards, if we take it at 600 feet. But, taking the lower computation, which approaches nearest to the truth, the length of Sphacteria would be nearly 1; miles, whereas the Paleokastro of Navarino

· • ,

•

.

does not exceed four-fifths of a geographical mile, or between 1500 and 1600 yards. On the other hand, it should be said that the real length of the island of Sphagia is more than 2; geographical miles, and consequently is much more than fifteen stadia.

2. Colonel Leake informs us, that an inspection of the island Sphagia illustrates the description of Thucydides in the most satisfactory manner :--that the level and source of water in the middle, where the Lacedæmonians encamped—the summit at the northern end, to which they retired—the landing-places on the western side, to which the Helots brought provisions ---are all perfectly recognizable.

3rd. Strabo expressly says, that the same island was called either Sphagia or Sphacteria, which seems to shew that, in his opinion, the island now called Sphagia was that of which Thucydides speaks. Stephanus Byzantinus also quotes Phavorinus as saying the same thing. The author of the dialogue "Menexenus" speaks also of the capture of the Spartans taking place at Sphagia. Pausanias describes the city of Pylus as standing on the promontory of Coryphasium, and containing a cavern, which was said to have been the stable of the oxen of Neleus and Nestor. And a large cavern, called in modern Greek $\beta oido-\kappaoi\lambda a$, or the "Ox's "Belly," (qu. "Ox's Hole?") is said by Col. Leake, to exist at this day, under the cliffs on the northern side of the Paleokastro of Navarino.

These are all strong arguments in favour of the common hypothesis, that Sphagia is the Sphacteria of Thucydides, and the Paleokastro the promontory of Coryphasium. But they do not appear to me altogether conclusive.

1st. The measure of fifteen stadia, although, if it be taken as signifying length, it agrees better with Sphagia than with the Paleokastro, yet does not in that case agree with the real dimensions of either of them. But if taken as expressing circumference, it is not very far from the real dimensions of the latter, nor is the sense of length so necessarily attached to the word $\mu \epsilon_{\gamma e \theta o s}$, as to render the other interpretation altogether inadmissible.

and. The natural features of the Paleokastro and Sphagia so remarkably resemble each other, that each will suit the principal points of the description of Thucydides. Thus in the Paleokastro the ground rises towards the north, and the coast is precipitous on that side and on the east, while it slopes gradually towards the westward. There appears to be, in the centre of the Paleokastro, something of a comparatively level space; and, whether any source of water ever existed there, is a question which we can hardly answer in the negative, without farther examination of the ground with a view to this particular point. The lake of Osmyn Aga exactly corresponds with the Greek notions of a harbour; and openings into it, through the sandy ridges which now unite the Paleokastro with the main land, would be precisely such passages as might be effectually closed by triremes placed broadside to broadside. The map will shew that, in the southern ridge, there does exist a narrow opening, even at this day; and none can wonder that the sand should have almost filled it up in the course of so many centuries, so that it should have been anciently much wider, and also that a passage should have existed in the northern ridge, wide enough to admit two ships, although at present it is entirely closed.

Again, the ground to the north of the Paleokastro, and which does not seem hitherto to have been minutely examined, suits perfectly well with the description of Pylus. There, too, there is a steep descent, and in one part cliffy, towards the land side, while it slopes down more gradually towards the sea. And here also is a cavern, near the seashore, which, if this be Pylus, will equally agree with the description of Pausanias.

The lake of Osmyn Aga, if it be not the harbour of Pylus, is so unaccountably omitted in the narrative of Thucydides, that Colonel Leake thinks it is altogether of recent formation; such shallow lakes being not unfrequently formed on the sandy coasts of the Mediterranean. I consulted Captain Smyth on this point, and he was decidedly of opinion that the lake was gradually filling up, instead of being of recent formation, and that its history was like that of the Athenian port of Cantharus, which, " through neglect^a, its low situation, and the alluvial depositions of a " small stream running into it," is now become " a mere lagoon, unfit " even to receive the small vessels in use among the modern Greeks." If this be the case, the lake was probably, in ancient times, not only deeper, but more extensive than at present; so as to come up to the very eastern foot of the ridge of hills which runs parallel to the coast; and as even at present it is larger than the port of Piræus, Thucydides might well have called it a "harbour of considerable size." Nor should it be omitted that the Venetian historian, Garzoni, in his account of the capture of Old Navarino, (the Paleokastro,) by the Venetians in the year 1686, describes it as standing on a high peninsular rock, and being joined to the main land by a narrow strip, or tongue, on its eastern side. This seems to imply that the bank, which now unites it to the land on the north side also, was not completely formed even so late as the close of the seventeenth century.

With respect to the authority of those ancient writers who identify Sphagia and Sphacteria, it may be answered that Pliny distinctly asserts ^b, that there were *three* islands of the name of Sphagia lying in front of Pylus. It is therefore impossible to prove that the largest of them, now called Sphagia in our maps, was the one identical with Sphacteria, and the scene of the Lacedæmonian defeat.

On the whole, if we believe the Paleokastro to have been Sphacteria, and the lake of Osmyn Aga the harbour of Pylus, we shall have one great dif-

a Col. Leake, Topography of Athens, p. 313. b Histor. Natur. IV. 12.

ficulty in the statement of Thucydides as to its size, but in other points we shall find no objection that may not be fairly answered, and we shall find a harbour, and narrow passages into it, much more nearly resembling what the story of Thucydides describes, than any thing that can be met with on the other hypothesis. But if we prefer the common opinion, and suppose, with Col. Leake, that the lake is a mere recent formation, and that the bay of Navarino was the ancient harbour of Pylus, here too we shall find some points more agreeable to the account of Thucydides, than the corresponding ones of the other supposition : other points are doubtful, but yet admit of a plausible explanation; while one alone remains not to be got over, the nature and width of the two channels by which the bay of Navarino communicates with the open sea. The account of Thucydides is too particular, too consistent with itself, and too much in accordance with what we know of the naval affairs and mode of warfare among the Greeks, to be suspected of error; yet it is absolutely irreconcilable with the actual state of the channels in question. If there be any reason to think that they may have become wider in the course of years, -- that the main land to the south of Navarino formerly advanced much farther out towards the southern point of Sphagia, and has since been washed away; and that the shoal which now closes up the northern passage has been formed, partly by the detritue of the shores, as the channel has been widened by the force of the current; and partly by the stones which the Turks are said to have thrown in purposely to obstruct it c;--if this be not improbable, or inconsistent with the great depth of water between Navarino and the coast of the island, then the whole topography becomes at once clear and intelligible, the bay of Navarino would really have been a harbour, and the approaches to it, the island, and the fort of Pylus, would perfectly accord with the historian's account of them.

1

c Garzoni, Istoria di Venezia, vol. I. p. 156.

THUCYDIDES, VOL. 11.

0 g

THE NEIGHBOURHOOD OF AMPHIPOLIS.

(Thucyd. IV. 102-108. V. 6-11.)

NO actual survey of the country on the banks of the Strymon has, I believe, ever yet been taken. Mr. Hawkins has kindly furnished me with the map which accompanies this edition, and which is copied from drawings taken by himself on the spot. But as he has attempted no more than to give the general outline of the ground, and did not probably, when he was taking his sketches, direct his attention particularly to identifying the points mentioned by Thucydides, there is still considerable difficulty in making out the historian's description.

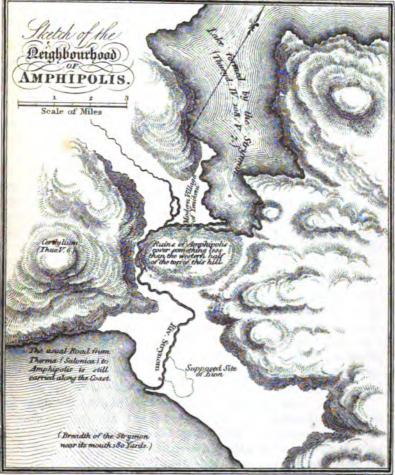
The difficulty consists, I think, in the following points :

1st. What is the meaning of the words, IV. 102, 4. september $\hat{\eta}$ is bilarrow free real rip freepow free real rip free real rip freepow free real rip free real rip freepow free real rip free rip free real rip free rip fr

2nd. The first founder of Amphipolis is said to have carried a long wall across the hill from one reach of the river to the other; (IV. 102, 4.) yet when Brasidas arrives on the right bank of the Strymon he finds only a small piquet guard defending it; "for there were no walls at that time " carried down to the river." IV. 103, 4.

3rd. What is meant by το καρτερώτατον τοῦ χωρίου, V. 10, 6. or by το σταύρωμα, or by τὰ πρώτας πύλας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ?

rst. To judge by the present traces of the walls, the city covered something less than half of the summit of the hill. But these traces of walls are inconsiderable, according to Mr. Hawkins, nor have we any information which might determine the date of their construction. Amphipolis may have grown under the Macedonian kings, or declined, in common with so many of the Greek towns, under the Roman empire. There seems

J&C.Walker Scalp

• . , •

no proof that the existing remains indicate the extent of the town during the Peloponnesian war: yet as there is no proof to the contrary, and we do not know that the size of the city was at any time altered, we may try whether the narrative of Thucydides is reconcilable with the supposition that the direction and extent of the walls in his time were identical with those of the actual remains.

Assuming that they were, "the hill in front of Amphipolis," V. 7, 4. on which Cleon halted his army, may have been the unoccupied part of the very hill on which the town was built. But if the town reached to the very summit of the hill, it can scarcely be conceived how, as the hill is of a conical shape, it was possible for Cleon to have looked down into it, or to have seen Brasidas descend from Cerdylium. And again the whole description of the battle seems to express that the Athenians had the advantage of the ground, and that the enemy advanced to attack them *up hill*.

To obviate these difficulties, we may suppose Cleon's station to have been, not on the hill of Amphipolis itself, but on the high ground to the eastward, from which the hill of Amphipolis is a detached outlier, separated from it by a deep ravine. But, on this supposition, the Athenian army must have been more than a mile from the town, a distance inconsistent with the circumstances of the action, and especially with the remarkable fact of their men's coming so near the walls, as to see under the gates. For even though there were no men to be seen on the walls, yet, had the main army been a mile distant, it would have been dangerous for any Athenians to have advanced so near, as they might have been cut off by a sudden sally, before they could have been supported. And, again, the distance of the Athenian army and the nature of the ground, must have rendered it impossible for Brasidas to have surprised them by a sudden attack, made with only 150 men. The enemy must have had a full view of the amount of his force, and ample time to prepare for its reception, while he was accomplishing his descent from the hill of Amphipolis, and was afterwards engaged in the ascent of the opposite ridge.

But if the hill of Amphipolis be supposed not to be exactly conical, but to present inequalities of surface, and a lower and higher summit, separated from each other by an intervening hollow of the ground, then the detail of Thucydides is easily intelligible. The city wall ran along the edge of the lower summit, while Cleon took post on the higher one. He thus looked over the town, and even into the lower part of it; (V. 10, 3.) and was so close to the walls, perhaps within a quarter of a mile, that he calculated on being able to retreat without fighting, only because there was no enemy to be seen on the walls or about the gates, and he supposed, probably, that their whole force was with Brasidas on Cerdylium. And thus also the term $\kappa arij\lambda \theta sr$, V. 7, 5, which has caused so much perplexity,

may be satisfactorily explained, by understanding it of Cleon's approach to the very walls of the town from the higher ground on which his army was posted.

The difficulty however still returns when we consider the expression, IV. 102, 4. that "Amphipolis was built conspicuous both towards the land " and towards the sea." I can only suppose that this may refer to the north and south sides of the hill, and not to its highest summit. Part of the town sloped down towards the modern Turkish village of Yenikeni, and part looked towards the sea and the mouth of the Strymon; the long wall running across the hill from north to south nearly.

and. If this were the case, the long wall might be said to have been carried "from river to river," and yet not have come near the point at which Brasidas crossed the Strymon. For, keeping the coast road under the hills, he would come upon the river some way to the eastward of the supposed termination of the long wall; and it appears to me, from the words of Thucydides, that, even before he wrote his history, the town had been extended further to the eastward; so that the new long wall may have actually gone over the middle and highest summit of the hill, and so have come down to the river at a point not far above the last bend which it makes to the south, after it has completed its circuit of the hill of Amphipolis.

3rd. I should then understand ro represented row row yeplow of the ascent to the highest summit of the hill, on which the Athenians were posted. It may have been broken into little cliffs, so as to have presented great difficulties to an assailant, and the trophy would naturally be placed on the top of one of these abrupt falls in the ground, to make it more conspicuous. "The first gates of the long wall which then existed," mean the first gates in the long wall to the southward of the city; and seem to shew that the town itself, properly speaking, was built on the northern side of the hill; towards Yenikeui, and that it was only the continuation of the long wall to the southern side which could be said to entitle the city to its name of Amphipolis, or "a city looking two ways." The "Thracian gates" led probably out of the town on the north eastern side of the hill, by the shore of the lake; and thus Clearidas, sallying from this gate, would naturally be opposed to the right of the Athenian army. The left, which was nearest Eion, extended so far towards the southern slope of the hill as to have no enemy opposed to it, and therefore was able to retreat in safety; for Brasidas, sallying from the long wall, to the southward of the town, and attacking by the road which ran straight up to the top of the hill, did not come in contact with the left of the Athenian army, but was engaged only with their centre. As for the exact position of the oraipapa, or "palisade," spoken of by Thucydides, it is impossible to ascertain it. Possibly it may have been an outwork to cover the southeast angle of the town-wall; but this of course must remain undetermined.

In supposing Amphipolis to have grown upwards in the course of time, from the neighbourhood of Yenikeui, till it reached the highest summit of the hill, I suppose what was actually the case at Syracuse. There the city spread, from its original seat in the island of Ortygia, till it gradually rose to the top of Epipolæ: but in the time of the Athenian siege the walls ran across the lower part of the hill, at the first beginning of the slope of Epipolæ, and the Athenians *descended* from Labdalum towards Syracuse, just as I suppose Cleon to have *descended* from his position on the summit of the hill towards the walls of Amphipolis, which then only crossed a lower part of the slope, although in later times they were carried over the crown of it.

DATE OF THE PYTHIAN GAMES.

ΤΗυCYD. V. I. Λί μέν ένιαύσιοι σπονδαί διελέλυντο μέχρι Πυθίων.

THIS passage has given rise to much controversy. The older interpreters, including Haack, understood it to mean that "the truce "having lasted on till the celebration of the Pythian games, then ended." That is, they supposed the Pythian games to have been celebrated in the spring, and in the second year of the Olympiad. But Heilmann, Böckh, Müller, and Göller, following the calculations of Corsini, and believing that the Pythian games were celebrated in the spring of the third year of the Olympiad, interpret the words of Inucydides differently: "The truce was "ended, and the war again renewed, up to the time of the Pythian "games." And, finally, Mr. Fynes Clinton, thinking it proved that the Pythian games fell not in the spring, but in the autumn, and in the third year of the Olympiad, translates the passage in Thucydides as follows: "In the summer which followed the expiration of the armistice, hostilities "recommenced, and were carried on till the season of the Pythian games."

But it is urged that the words of Thucydides *must* be understood differently, because the Pythian games did not fall in the second Olympic year, but in the third; and, according to Mr. Fynes Clinton's opinion, not in the spring, but in the autumn. In this latter particular, however, Mr. Clinton differs from the generally received opinion, and it becomes necessary to examine the grounds on which his conclusion is formed.

1st. The great battle of Coronea, fought between Agesilaus and the Theban confederacy, B. C. 394, undoubtedly happened late in the summer, in the month of August. And immediately after the battle, as we learn from Xenophon, who was himself present at it, Agesilaus went to Delphi, to offer the tithe of the spoils to Apollo. But Plutarch states that he arrived at Delphi at the season of the Pythian games. (Agesilaus, 19.) It must follow therefore of necessity, according to this statement, that the Pythian games fell late in the summer or in the beginning of autumn.

It is manifest that the force of this conclusion rests wholly on the testimony of Plutarch. The season of Agesilaus' arrival at Delphi we learn indeed from Xenophon, but he says not a word of the Pythian games. The argument from omission is a very unsafe one to build upon; I shall not attempt therefore to argue that the silence of Xenophon discredits Plutarch's assertion : but I should say, with Böckh, that Plutarch's habitual inaccuracy makes him a very insufficient evidence in a matter of this kind. Mr. Clinton says that "he could not have been ignorant of so notorious "a fact as the season of the Pythian games." Perhaps not, if he had thought deliberately about it, or about the month in which the battle of Coronea was fought. But his narrative is so little chronological, that he may have had no distinct notions as to the season of the year at the time; but if he found it recorded in any writer from whom he was copying, that Agesilaus, even in his wounded state, attended the solemn procession to the god on his arrival at Delphi, he may have concluded, without thinking of the dates of the two events, that this procession belonged to the great festival of the Pythian games^a.

and. Phoebidas seized the Cadmea, or the citadel of Thebes, in the

a It happened, curiously enough, that in the course of my inquiry respecting the Pythian games, I found another striking instance of Plutarch's carelesaness in matters of chronology. He tells us that Demetrius Poliorcetes on one occasion celebrated the Pythia at Athens, instead of at Delphi, because the approaches to Delphi were occupied by his enemies the Ætolians. (Demetrius, ch. 40.) In endeavouring to discover, if possible, from the context, in what year, and at what season of the year, this celebration took place, I found that it was in the year in which Thebes was taken by Demetrius. But this, according to Plu-

tarch, was within ten years of its restoration: $\tau \alpha \hat{\alpha}_s \mu \dot{\nu}_s \delta \hat{\sigma} \Theta \hbar \beta \alpha s \delta \delta \pi s \delta \dot{\kappa} a row ol$ $coupleras bros <math>\dot{\alpha} \lambda \hat{\mu} v \delta \dot{\sigma}$ $\delta \beta h \tau \hat{\sigma} \chi \beta \delta m \tau \sigma \delta \tau$ was the work of Cassander, and took place just twenty years after its destruction by Alexander, that is, in the year B. C. 315. Olymp. 1664. Its capture then must have happened before the year 305: but Cassander died in 296, and the operations in which Thebes was taken took place, according to Plutarch's own narrative, at least two or three years after its restoration, instead of less than ten. summer season of the year B. C. 382. This we learn from Xenophon. (Hell. V. 2, 29.) But Aristides, the rhetorician, who lived in the reign of Marcus Aurelius, says that the seizure of the Cadmea took place during the celebration of the Pythian games. Involue or or i Kaduela carehypop, (Orat. Eleusiniac. p. 258. Jebb.) Admitting this statement to be correct, yet still it would make the games to fall much earlier than August or September; for the occupation of the Cadmea took place in the beginning of the season for military operations; for it was not till some time afterwards that Teleutias was sent out to Thrace : he did not press his march, and yet had time enough before him for a regular campaign, when he arrived in the neighbourhood of Olynthus.

ard. The Phocians submitted themselves to Philip on the 23d day of the Attic month Scirophorion, in the year B.C. 346. Soon after, the Amphictyonic congress met, to settle the fate of Phocis; and it was agreed. amongst other things, that the superintendence of the Pythian games should be conferred on Philip, jointly with the Thessalians and Bootians. (Diodoras Siculus, XVI. p. 542. [p. 455, ed. Rhodom,]) Demosthenes says that the Athenians were so indignant at the fate of the Phocians, that they refused to send their usual deputation to the Pythian games. (De Falsa Legatione, p. 380.) From this Mr. Clinton concludes that the games followed immediately after the termination of the war. But surely this is not necessarily implied by the passage in Demosthenes. The Athenians, disgusted at Philip's having obtained the management of the Pythian games, which was, as we have seen, a particular article in the Amphictyonic decree, and exasperated at the sufferings of the Phocians, might very well have refused to attend the games at their first celebration under Philip's superintendence, whether that celebration took place immediately after the war, or nine months afterwards. For the safferings of the Phocians were in no way lessened during that interval; on the contrary, Demosthenes in this same speech, De Falsa Legatione, which was not delivered till three years afterwards, describes himself as having witnessed the wretched state of Phocis, when he had lately visited Delphi: fre yap νῦν ἐπορευόμεθα els Δελφούs, ἐξ ἀνάγκης ἦν ἡμῶν ὁρῶν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιηρημένα, χώραν έρημον των έν ήλικία. p. 361. Reiske.

4th. The cause of the crown was pleaded a few days before the Pythian games; but this cause, Mr. Clinton thinks, must have come on in the beginning of the Attic year, in August or September, B. C. 330. His argument is this: Æschines in his speech mentions Darius as yet alive; but he was killed in the first month of the Attic year; so that, had the Pythian games not taken place till the spring following, intelligence of an event of such importance must, ere that time, have reached Athena.

This, I think, is the strongest part of Mr. Clinton's case. Admitting that the cause of the crown was pleaded in the archonship of Aristophos, and that Darius was killed in the first month of that same archonship, it certainly does seem impossible to assign, either to the speech or to the games, so late a date as the ninth or tenth month of the Attic year: that is, the spring of the year B. C. 329. For the death of Darius, even allowing Herodotus' reckoning of a three months' journey from the interior of Persia to Greece, must have been known at Athens in the autumn after it took place, at the very latest. And if Æschines had already heard of this event, it seems incredible that he should have weakened his contrast by merely comparing the present danger of the Persian king, $f\partial\eta \ \pi \epsilon \rho i \ r\eta s \ ro\hat{\nu}$ $\sigma \delta \mu arcs \sigma \sigma \sigma \eta \rho las \partial a \gamma \omega r i (erau, (p. 72. 522. Reiske,) with the greatness of$ his ancestors, when it would have been so much more to the purpose toallude to his deplorable death,

> " Deserted, at his utmost need, " By those his former bounty fed, " On the bare earth exposed he lies, " Without a friend to close his eyes."

It seems to me therefore clear from this, that the Pythian games in the year B. C. 330. must have been celebrated either in the summer or autumn.

5th. Jason, the Tague of Thessaly, παρήγγειλε και ώς στρατευσομένοις ές τόν περί τὰ Πύθια χρόνον Θετταλοΐς παρασκευάζεσθαι. (Xenoph. Hellen. VI. 4, 30.) That is, says Mr. Clinton, "the Thessalians would be required "to be in readiness for a campaign which was to terminate in the " autumn." It is manifest that Mr. Clinton has completely mistaken the sense of this passage; and that it furnishes, in fact, decisive evidence that the Pythian games could not have been celebrated in autumn. The words of Xenophon signify, "He gave notice to the Thessalians to prepare for " military service against the time of the Pythian festival;" that is, the campaign was to begin about the time of the Pythian games, and not to last up to that period. It is strange that Mr. Clinton should still persist in his mistake, (see vol. II. p. 296.) even after Böckh has pointed it out to him. The expression occurs frequently enough in the Greek historians : ---έπαγγείλας [δ Κροΐσος] δε και Λακεδαιμονίους παρείναι ές χρόνον όητόν. Herodot. I. 77, 2. And again, in the same chapter, §. 3. έπεμπε κήρυκας προερέοντας ές πέμπτον μηνα συλλέγεσθαι ές Σάρδις. See again, ch. 81, 2. And so Thucydides, πρίν άν-τά τε άλλα και σίτον παρασκευάσωνται, ώς ές το έαρ έπιχειρήσοντες ταις Συρακούσαις. VI. 71, 2. We have it also in Æschines, παρηγγέλθαι, πάντας ήκειν συνεδρεύσοντας 'Αθήναζε els την σελήνην. Contra Ctesiphont. p. 67. (Reiske, 489.)

As to the question whether the games took place in the second or third Olympic year, it seems clearly proved that it was in the latter. Not only have we the express testimony of Pausanias, X. 7, 3. to this effect, but every celebration of them noticed in history is found to fall on the third

THUCYDIDES, VOL. II.

Olympic year, and not on the second. On this point Scaliger, Meuraius, and Corsini, all agree with Mr. Clinton.

My own opinion is, that the Pythian games were celebrated about Midsummer, in the month Hecatombeson, that is, in the first month of every third Olympic year; and, according to our calendar, about the beginning of July. And the words in Thucydides, al initiation on on dath duth humo $\mu i \chi \rho \mu$ $\Pi \nu \theta | \sigma \nu$, mean, as I understand them, that " the truce for a year had lasted " on till the Pythian games, and then ended :" that is, instead of expiring on the 14th of Elaphebolion, it had been tacitly continued nearly four months longer, till after Midsummer; and it was not till the middle of Hecatombeson that Cleon was sent out to recover Amphipolis.

This hypothesis will, I think, suit with all our information on the subject. We can understand how there would be time enough after the Pythian games for the expedition and campaign of Teleutias; and how Jason of Pheræ should have summoned the Thessalians to prepare for military service against that period. We see that the games followed in the very next month after the surrender of the Phocian towns to Philip; and that the speech of Æschines against Ctesiphon being delivered in the first month of the archonship of Aristophon, just before the games were celebrated, he could not have been aware of the death of Darius, which happened only in the very same month. We can understand the passage in Pindar, referred to by Scaliger, (Olymp. XIII. v. 50-55.) where it is said that Thessalus was thrice crowned at Athens in the same month in which he had won a prize at Delphi; for the greater Panathensea were celebrated towards the end of Hecatombaeon. And we can see how ripe fruit could have been offered to Apollo at this festival, without supposing, what seems to me a solecism in mythology, that the festival of such a god as Apollo, connected as he was, on every hypothesis, with all images of perfect beauty and youthful prime, could have been solemnized when the year was in its decline.

It may be worth noticing, that the Ludi Apollinares at Rome, which were borrowed entirely from Greece, and first instituted in consequence of an oracle from Delphi, were celebrated also in the beginning of July. See Livy, XXXVII. 4. "Ludis Apollinaribus, ante diem quintum Idus "Quinctiles."

Again, supposing the Pythian games to have taken place early in July, and that Cleon set out on his expedition immediately afterwards, we can understand how the season following after the battle of Amphipolis should have been the close of the summer, $rov \theta i \rho ous relevance relevance relevance on the latter end of September. We can conceive that the operations$ of Cleon may have occupied a little more than two months; but it is quiteimpossible that they should have lasted for sis; which must have been thecase if the truce expired virtually in Elaphebolion, and Cleon sailed for Moreover, the words $\mu i \chi \rho \mu$ IIvdiar are nothing to the purpose, if we adopt either Mr. Clinton's interpretation of them, or Böckh's. "Hostili-"ties were resumed till the Pythia." "The Pythian games, at the dis-" tance of three or four months, interposed another cessation of hos-" tilities." But Thucydides does not usually introduce the games, whether Olympian or Pythian, as a date in his chronology. And here it would be worse than needless, for the campaign lasted of itself till the end of the summer, and was terminated, not by the Pythian games, but by the deaths of the two generals, and the ascendancy obtained immediately, both at Athens and Sparta, by the parties who were disposed to peace; not to mention the return of the Athenian armament to Athens after its defeat, and the inability felt by the successors of Brasidas to carry his plans into effect, now that he was no more. It does not appear then that the Pythian games, had they fallen in the autumn, could have had any effect whatever on the military operations of this year; and the mention of them by Thucydides on this one occasion, when he never notices them elsewhere, would be, on this interpretation, utterly impertinent. Still more impertinent would it be, according to the interpretation of Böckh and Göller. " Inde a mense Martio, Olymp. 80. 2, induciæ finitæ erant, rursus bellum " geri poterat usque ad Pythia, Olymp. 89. 3. Hinc rursus per breve " Pythiorum spatium inducize." It is not true that hostilities were suspended by the Pythian games in the following spring : they stopped in the autumn, after the deaths of Cleon and Brasidas; then the whole of the winter was passed in negociations, and the peace was signed in the spring following, without any renewal of military operations at all, and as a natural result of the previous negociations. It is impossible to see what the Pythian games could have had to do with the matter, or why they should have been mentioned at all, if they are merely synonymous with "the " following spring," as we have seen that Thucydides is not accustomed to mark his chronology by the festivals, but simply by the natural divisions of the year.

But on the supposition that the Pythian games fell in Hecatombæon, the mention of them is natural, and the use of the pluperfect tense, $\delta_{ie\lambda} \lambda_{ierro}$, is quite correct. The truce properly was to end in Elaphebolion; but hostilities were not actually resumed till Hecatombæon. Had Thucydides merely said al *iriaionon omordal* $\delta_{ie\lambda} \lambda_{ierro}$, and then proceeded to state that Cleon, after the truce, sailed for Thrace, his readers would naturally have supposed that he sailed either in Elaphebolion, or in the beginning of Munychion ; but by adding pixpe IIvolieve, he informs us that the renewal of hostilities was much later, and did not take place till Hecatombæon. If it be asked, why the truce was thus prolonged, it may be well supposed that the peace party at Athens would use their best efforts to protract its term, in the hope of converting it into a more lasting peace : and the very words of Thucydides, Khiw di, 'Abyraious meioras, is tà in Opácys yapia ifindevorer, seem to intimate that the expedition was not resolved upon without much opposition, and was thus delayed till after Midsummer. And if it be further asked, why the expression should be μέχρι Πυθίων, instead of μέχρι μέσου θέρους, or μέχρι θέρους μεσούντος, the story immediately following may perhaps offer some explanation of it. It was evidently a matter of policy with the Athenians at this period to propitiate the god Apollo, the national deity of their enemies, who had actually promised by his oracle to aid them against Athens, and who was believed to have fulfilled his word by bringing upon the Athenians the fearful visitation of the pestilence. Hence in this very spring, and apparently between the months of Elaphebolion and Hecatombæon, the Athenians resolved to complete the purification of his favoured birthplace Delos, possibly as some atonement for their occupation of his temple at Delium, when they invaded Bœotia. But his most solemn festival, the Pythian games, which only returned once in four years, was on the point of being celebrated in this very summer. To these games a solemn deputation, bewpla, was always sent from Athens with sacrifices, and during their continuance hostilities were suspended. What wonder then, if the peace party availed themselves of this pretext to delay Cleon's proposed expedition: if they urged the duty and the wisdom of not trying again the chances of war till the god at Delphi had been fully appeased : his birthplace had been now completely purified; it only remained to approach his temple with their suppliant offerings at his great Pythian festival; to profane it by no din of warlike preparation, but to wait till they should be assured of his favour, in consideration of their devout reverence to his solemnity, and their prayers and sacrifices there offered : and then, when this assurance was obtained, they might proceed with full confidence to assert the rights of their country against its enemies.

460

-; H 8

•

· •

